

TARTU ÜLIKOOL
ÕIGUSTEADUSKOND
AVALIKU ÕIGUSE INSTITUUT
KRIMINAALÕIGUSE, KRIMINOLOOGIA JA KOGNITIIVSE PSÜHHOLOOGIA
ÕPPETOOL

Johanna Valem

OTSTARBEKUSE PÕHIMÕTE SÜÜTEOMENETLUSES
Magistritöö

Juhendaja hr Heino Tõnismägi

Tallinn 2013

Sisukord

SISSEJUHATUS	4
1. OPORTUNITEEDI PÕHIMÕTTEST ÜLDISELT	7
1.1 LEGALITEEDI PÕHIMÕTE VS OPORTUNITEEDI PÕHIMÕTE	7
1.2 OPORTUNITEEDI PÕHIMÕTTE EELISED JA PUUDUSED	8
1.3 OPORTUNITEEDI KASUTUS EESTIS VÕRRELDUNA TEISTE RIIKIDEGA	13
2. OPORTUNITEEDI PÕHIMÕTE KRIMINAALMENETLUSE SEADUSTIKUS	16
2.1 OPORTUNITEEDI PÕHIMÕTTE KOHALDAMISE EELDUSED	17
2.1.1 TEISTE ASTME KURITEGU	17
2.1.2 KAHTLUSTATAVA VÕI SÜÜDISTATAVA SÜÜ EI OLE SUUR	18
2.1.3 KAHTLUSTATAV VÕI SÜÜDISTATAV ON HEASTANUD VÕI ASUNUD HEASTAMA KURITEOGA TEKITATUD KAHJU. ISIK ON TASUNUD KRIMINAALMENETLUSE KULUD VÕI VÕTNUD ENDALE KOHUSTUSE TASUDA KULUD	19
2.1.4 KRIMINAALMENETLUSE JÄTKAMISEKS PUUDUB AVALIK MENETLUSHUVI	21
2.1.5 KAHTLUSTATAV VÕI SÜÜDISTATAV ON KRIMINAALMENETLUSE LÕPETAMISEKS ANDNUD OMA NÕUSOLEKU	23
2.1.6 PROKURATUUR ON KRIMINAALMENETLUSE LÕPETAMIST TAOTLENUD	24
2.2 KRIMINAALMENETLUSE LÕPETAMISEL KOHALDATAVAD KOHUSTUSED	24
2.3 KRIMINAALMENETLUSE UUENDAMINE	26
3. OTSTARBEKUSE PÕHIMÕTE VÄÄRTEOMENETLUSES	27
4. PRAKTIKA OPORTUNITEEDI KOHALDAMISEL	34
4.1 RINGKONNAPROKURATUURIDE PRAKTIKA OPORTUNITEEDI KOHALDAMISEL	34
4.1.1 MÄÄRUSTES TOODUD PÕHJENDUSED	34
4.1.2 MÄÄRATUD KOHUSTUSED	45
4.2 MAAKOHTUTE PRAKTIKA SEoses OPORTUNITEEDI KOHALDAMISEGA KRIMINAALASJADES	51
4.2.1 MÄÄRUSTES TOODUD PÕHJENDUSED	52
4.2.2 MÄÄRATUD KOHUSTUSED	61
4.3 MAAKOHTUTE PRAKTIKA SEoses OTSTARBEKUSE PÕHIMÕTTE KOHALDAMISEGA VÄÄRTEOASJADES	65
KOKKUVÕTE	75

Lisa 1. Ringkonnaprokuratuuride põhjendused menetluste lõpetamistel. __ Köide 2.

Lisa 2. Ringkonnaprokuratuuride poolt määratud kohustused. _____ Köide 2.

Lisa 3. Maakohtute põhjendused menetluste lõpetamistel. _____ Köide 2.

Lihtlitsents _____ Köide 2.

Sissejuhatus

Kriminaalmenetluse üheks keskseks põhimõtteks on legaliteedi põhimõte ehk kriminaalmenetluse kohustuslikkuse põhimõte. Tulenevalt süütegude rohkusest on teatud süütegude puhul tulenevalt nende iseloomust või toimepanija isikut arvestades menetluse lõpetamine aga otstarbekam kui nende lõpuleviimine karistuse mõistmise teel. Käesolev töö keskendub KrMS §-is 202 sätestatud oportuuniteedi põhimõttele, mis kohaldub avaliku menetlushuvi puudumise ja süü väiksuse korral.

Kuivõrd ülekriminaliseeritus¹ ning karistatud isikute suur osakaal on jätkuvalt Eesti õiguspoliitika mureallikateks, on oportuuniteedi põhimõte neid muresid leevendava vahendina jätkuvalt aktuaalne teema.

Teema aktuaalsus väljendub ka oportuuniteedi laialdases kohaldamises. Nimelt Justiitsministeeriumi andmetel, avaliku huvi puudumise tõttu (KrMS-i § 202) lõpetas prokuratuur 2011. aastal menetluse 2334 kuriteos – võrreldes kahe eelnenud aastaga vähenes sel alusel lõpetamise arv 11%.² Menetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumise tõttu saatis prokuratuur kohtusse 171 isikut 189 kuriteos (2010: 153 isikut 161 kuriteos).³ 2011. aastal registreeriti Eestis 42 567 kuritegu, mis oli 5773 kuriteo võrra ehk 12% vähem kui aasta varem.⁴ Vastavalt Justiitsministeeriumi andmetele on enne 2011. aastat prokuratuur lõpetanud kriminaalmenetlusi KrMS § 202 alusel järgnevalt toodud hulga isikute suhtes:

¹ Ülekriminaliseerituse all võib mõista eelkõige seda, kui õiguskorra tagamiseks kasutatakse liigselt karistusõiguslikke meetmeid, millega tavaliselt kaasneb ka ülemäärane sekkumine isikute õigustesse. (Arvutivõrgus kättesaadav:

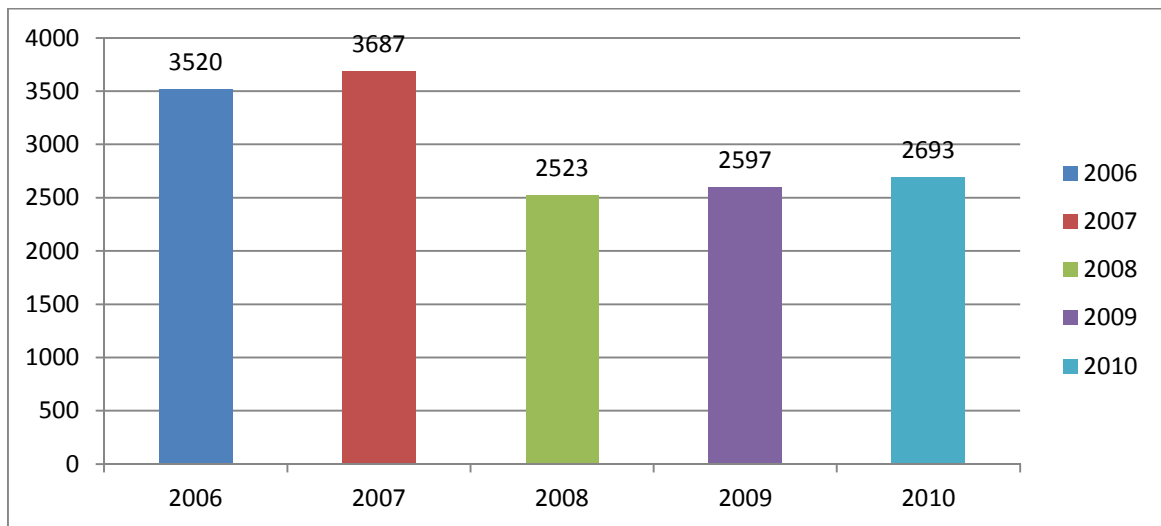
http://www.riigikohus.ee/vfs/992/2010_Lisa%20%20%28Ulekriminaliseerimine_analuus%29.pdf)

² Kriminaalpoliitika uuringud 16. KURITEGEVUS EESTIS 2011. Justiitsministeerium Kriminaalpoliitika osakond. Tallinn 2012. Lk 38. Arvutivõrgus kättesaadav:

http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=57202/Kuritegevus_Eestis_2011.pdf

³ Samas, lk 39.

⁴ Samas, lk 6.

Eeltoodust nähtub, et Justiitsministeeriumi andmetel lõpetati 2010. aastal KrMS § 202 alusel menetlusi 2693 isiku⁵, 2009. aastal 2597 isiku⁶, 2008. aastal 2523 isiku⁷, 2007. aastal 3687⁸ isiku ja 2006. aastal 3520 isiku⁹ suhtes.

Seega väheneb oportuuniteedi alusel lõpetatavate menetluste arv pidevalt. Selle peamiseks põhjuseks on tõenäoliselt kuritegude arvu üldine vähenemine, mis omakorda viitab sellele, et oportuuniteedi kohaldamise suhtarv on jäänud samale tasemele.

Lisaks prokuratuurile kohaldab otstarbekuse põhimõtet ka kohus, väärtegude osas ka kohtuvälised menetlejad. Seega on oportuuniteet laialdasemalt kasutatav, mistõttu ei ole ka käesoleva töö puhul piiratud vaid prokuratuuri praktika analüüsimisega.

Käesoleva töö autori eesmärgiks oli vaadelda, kuidas prokuratuuri ja kohtute praktika vastab teoreetilisele käsitlemisele, s.o õiguskirjanduses avaldatule. Otstarbekuse ehk oportuuniteedi põhimõtte on nüüdseks Eesti õiguses olnud peaaegu 10 aastat. Sellest tulenevalt on käesoleva töö raames püstitatud hüpotees järgmine: Oportuuniteet kui süüteomenetluse üks keskseid põhimõtteid on ennast õigustanud ning 10 aastat on olnud piisav aeg, et tagada oportuuniteedi kohaldamise praktika ühtsus, seda nii menetluste lõpetamistel toodavate põhjenduste teoreetilisele käsitlemisele vastavuse kui määratud kohustuste proportsioonide osas.

⁵ KURITEGEVUS EESTIS 2010. Arvutivõrgus kättesaadav:
http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=54700/KuritegevusEestis2010_web.pdf

⁶ KURITEGEVUS EESTIS 2009. Arvutivõrgus kättesaadav:
<http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52485/12.+Kuritegevus+Eestis+2009.pdf>

⁷ KURITEGEVUS EESTIS 2008. Arvutivõrgus kättesaadav:
<http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52483/10.+Kuritegevus+Eestis+2008.pdf>

⁸ KURITEGEVUS EESTIS 2007. Arvutivõrgus kättesaadav:
<http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52481/8.+Kuritegevus+Eestis+2007.pdf>

⁹ KURITEGEVUS EESTIS 2006. Arvutivõrgus kättesaadav:
<http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52477/4.+Kuritegevus+Eestis+2006.pdf>

Selle kontrolliks võeti vaatluse alla kriminaalmenetluste lõpetamiste osas 313 prokuratuuri määrust ja 74 kohtumäärust, lisaks kohtulahendeid väärteomenetluste lõpetamiste osas.

Käesoleva töö allikadena on kasutatud nii Eesti autorite teoseid ja artikleid kui ka teiste riikide õigusala kirjandus. Viidatud on mitmetele Riigikohtu lahenditele, mis on suunanud alamate astmete kohtute praktikat. Olulist informatsiooni õiguse kujunemise kohta annavad ka seaduste eelnõude seletuskirjad ja seaduste kommentaarid. Võrdluse loomiseks on kasutatud Justiitsministeeriumi poolt tehtud uuringute tulemusi.

Käesolevas töös on esmalt vaatluse all oportuuniteedi põhimõtte teoreetiline käsitlus, seejärel analüüsitakse selle põhimõtte rakendamist nii prokuratuuri kui kohtumääruste alusel: tuuakse välja puudusi nimetatud määrustes esitatud põhjendustes ja hinnatakse põhjenduste vastavust teoreetilises kirjanduses toodule. Seejärel võrreldakse määratud kohustusi: kui suured on kohustused Eestis üldiselt ja piirkondade lõikes; kuivõrd erinevad kohustused sama liiki tegude puhul; kuivõrd on kohustuste ja menetluskulude määramise või määramata jätmise kaalutlusi selgitatud. Uuritud on ka oportuuniteedi põhimõtte kasutamist väärteomenetluses, et leida paralleele ning erisusi võrreldes kriminaalmenetlusega.

Tööle on lisatud tabelid, milles on kokkuvõtvalt märgitud kasutatud lahendite olulisemad komponendid: teo asjaolud, lõpetamise põhjendused, määratud kohustused, kohtumääruste puhul ka prokuröri ettepaneku sisu. Töö kokkuvõttes on esitatud olulisemad järeldused ja tehtud omapoolseid ettepanekuid praktika ühtlustamiseks.

1. Oportuniteedi põhimõttest üldiselt

1.1 Legaliteedi põhimõte vs oportunisteedi põhimõte

Kriminaalmenetluse seadustik (edasipidi KrMS) võeti vastu 12.02.2003.a ning see jõustus 01.07.2004.a. Nimetatud seadustiku §-is 6 on sätestatud kriminaalmenetluse kohustuslikkuse põhimõte (ka legaliteedi põhimõtte), mille järgi on uurimisasutus ja prokuratuur kuriteo asjaolude ilmnemisel kohustatud toimetama kriminaalmenetlust./.../.

Legaliteedi põhimõte peaks aitama kindlustada, et süüdistuse esitamisel ei tehtaks meelevaldseid otsuseid. Legaliteedi põhimõte kindlustab, et süüdistus esitatakse alati, kui on olemas piisavad tõendid.¹⁰

Legaliteedi põhimõttest lähtus ka enne KrMS-i kehtinud kriminaalmenetluse koodeks (KrMK), mille § 3 lg 1 kohaselt uurija ja prokurör on kohustatud kuriteo tunnuste ilmnemisel alustama oma pädevuse piires kriminaalmenetlust ning võtma tarvitusele seaduses ettenähtud abinõud kuriteosündmuse tuvastamiseks ja kuriteo toime pannud isiku kindlakstegemiseks.

Kriminaalmenetluse kohustuslikkuse põhimõttele vastandub oportunisteedi põhimõte, mis toodi sisse 01.07.2004.a. jõustunud kriminaalmenetluse seadustikku. Samas tuleb mainida, et analoogne säte, mis lubas kriminaalmenetluse avaliku menetlushuvi puudumise süü väiksuse korral lõpetada, oli olemas ka KrMK 01.04.2004.a. ja 01.05.2004.a. jõustunud redaktsioonides. Nimetatud redaktsioonid sisaldasid ka sätet, mille kohaselt võis kriminaalmenetluse lõpetada karistuse ebaotstarbekuse tõttu.

KrMS-is sätestatud legaliteedi põhimõttele tehtud erand on sätestatud KrMS §-i 6 teises pooles: ‘‘kui puuduvad käesoleva seadustiku §-s 199 sätestatud kriminaalmenetlust välistavad asjaolud või kui käesoleva seadustiku § 201 lõike 2, § 202, 203, 203¹, 204, 205 või 205¹ kohaselt puudub alus lõpetada kriminaalmenetlus.’’

Ka Riigikohus on märkinud, et kriminaalmenetluse alustamine KrMS § 6 kohaselt ei pea endaga obligatoorselt kaasa tooma süüdimõistva kohtuotsuse taotlemist prokuratuuri poolt. Nimelt näeb kriminaalmenetluse seadustik ette võimaluse lõpetada alustatud kriminaalmenetlust kohtueelse menetluse staadiumis ka juhul, kui kuriteo toimepannud isik on kindlaks tehtud. /.../ Kehtiv kriminaalmenetlusõigus sisaldab KrMS §-de 201-205 näol kriminaalmenetluse lõpetamisele suunatud oportunisteeditõhustust, mille kohaldamiseks tuleb pädevatel ametivõimudel eelnevalt täita kriminaalmenetluse alustamise kohustust. Teisisõnu tuleb uurimisasutusel ja prokuratuuril kuriteole viitava teabe saamisel ja KrMS §-s 199

¹⁰ Bohlander, M. Principles of German Criminal Procedure. Offord and Postland, Oregon, 2012. Lk 25

sätetatud kriminaalmenetlust välistavate asjaolude puudumisel igal juhul kriminaalmenetlust alustada, sõltumata sellest, kas konkreetsetes kriminaalasjas soovitakse kohtult taotleda isiku suhtes süüdimõistva kohtuotsuse tegemist või mitte. Oportuniteedipõhimõtet on võimalik aga rakendada vaid kriminaalasjades, milles kriminaalmenetlus on juba alustatud.¹¹

Riigikohtu kriminaalkolleegium on veel märkinud, et oluline on, et otstarbekuse kaalutlusel on võimalik alustatud kriminaalmenetlust üksnes lõpetada, kriminaalmenetluse alustamise enese suhtes aga kehtiva õiguse kohaselt selline kaalutusõigus puudub ja siin toimib kohustuslikkuse põhimõtte reservatsioonita.¹²

Seega on legaliteedi põhimõtte puhul tegemist tingimusteta kohustusega kuriteo tunnuste ilmnemisel kriminaalmenetlust alustada, oportuniteedi põhimõtte puhul aga menetleja diskretsiooniõigusega menetlus lõpetada.

Vahemärkusena märgib käesoleva töö autor, et tinglikult võiks oportuniteedi põhimõtte meie õigusesse tulekut seostada ka VTMS-i jõustumisega 01.09.2002.a., kuna seadustik sisaldab sätet, mille kohaselt võib menetleja väärteomenetluse otstarbekuse kaalutlusel lõpetada.

Riigikohus on avanud legaliteedi ja oportuniteedi põhimõtete tähendust lahendis lahendis nr 3-1-1-137-04, kus märgiti, et KrMS §-s 6 sätestatud kriminaalmenetluse kohustuslikkuse "põhimõttest lähtuvalt peaksid uurimisasutus ja prokurör oma pädevuse piires kuriteo asjaolude (tunnuste) ilmnemisel alustama ja toimetama kriminaalmenetlust sõltumata mistahes isiku arvamusest. Seejuures on oluline, et kui juba alustatud kriminaalmenetluse puhul on kriminaalmenetluse kohustuslikkuse põhimõtte reservatsiooniks samas paragrahvis sätestatud võimalus lõpetada kriminaalmenetlus otstarbekuse kaalutlusel, siis kriminaalmenetluse alustamise situatsioonis toimib kriminaalmenetluse kohustuslikkuse põhimõtte reservatsioonideta - kuriteo tunnuste ilmnemisel tuleb kriminaalmenetlust igal juhul alustada."¹³ Kokkuvõtlikult on kahe põhimõtte – legaliteedi ja oportuniteedi – vahekord järgmine: oportuniteedi põhimõtte rakendub juhtudel, mil kriminaalmenetlust on alustatud, kuid selle jätkamine ei ole otstarbekas. Oportuniteedi põhimõtte ei anna aga võimalust kuriteo tunnuste ilmnemisel jätta menetlus alustamata. Selline tegutsemine oleks vastuolus legaliteedi põhimõttega.

1.2 Oportuniteedi põhimõtte eelised ja puudused

Oportuniteedi põhimõtte Eesti õigusesse toomise eesmärkidele heidab valgust KrMS-i eelnõu seletuskiri:

¹¹ RKKKo nr 3-1-1-19-10 p 8.3

¹² RKKKo nr 3-1-1-60-10 p 7

¹³ RKKKo nr 3-1-1-137-04

“Eelnõu ettevalmistamisel püstitati eesmärgina kriminaalmenetluse ökonoomsus, efektiivsus ja kiirus. Kriminaalmenetlus peab olema ökonoomne, mis tähendab, et kriminaalmenetlus ei tohi riigile põhjustada ebaotstarbekalt suuri kulusi. /.../ Kriminaalmenetluse kiiruse tõstmise vajalikkus tuleneb Euroopa inimõiguste konventsioonist, mis näeb ette igaühe õiguse oma kohtuasja lahendamiseks mõistliku aja jooksul ning juba ülalkäsitletud ökonoomsuse printsiibist. Moodsas kriminaalmenetluses saavutatakse kriminaalasja lahendamise kiirus peamiselt erinevate lihtmenetluste kasutuselevõtmise ning prokurörile oportuuniteediprintsiibist tuleneva menetluse lõpetamise ja teatavate mõjutusvahendite kohaldamise õiguse andmisega. Kohtumenetluste arvu vähendamine nimetatud teedel aitab oluliselt tõsta ka kriminaalmenetluse kiirust tervikuna.”¹⁴

Oportuuniteedi põhimõtte meie õigusesse toomise vajadus laiemalt tuleneb seega inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklis 6 sõnastatud inimõiguse – õigus kohtuasja lahendamiseks mõistliku aja jooksul – järgimise vajadusest.

Kuigi mõistliku menetlusaja kui inimõiguse järgimist tagab otseselt alates 2011. aastast kohtumenetluse kiirendamise taotluse esitamise võimalus, aitab ka oportuuniteedi põhimõtte kasutus seda eesmärki kaudselt täita. Oportuuniteet annab võimaluse suunata jõu kuritegudelt, mille puhul avalik huvi puudub, raskemate kuritegude kiiremaks menetlemiseks.

Saksamaa Konstitutsioonikohus on nt 25.07.2003.a. otsuses märkinud, et nii siseriiklike kohtute kui prokuratuuri reageerimisvõimalused ebamõistlikult pika menetlusaja tuvastamise järgselt ulatuvad kriminaalmenetluse oportuuniteediga lõpetamisest kuni kõnealuse asjaolu arvestamiseni karistusaja mõistmisel. Kui on aga tuvastatud eriti tõsised mõistliku menetlusaja rikkumised, mis on vastavale isikule olnud eriti koormav, võib kõne alla tulla menetluse lõpetamine põhiseaduse rikkumisest tuleneva menetlust välistava asjaolu ilmnemise tõttu.¹⁵ Seega tuleb ka oportuuniteediga menetluse lõpetamisel arvestada mõistliku menetlusaja järgimise vajadusega, st oportuuniteet ei ole vaid üks kaudne vahend menetluste kiirendamiseks, vaid ka menetluste puhul, milles oportuuniteeti kohaldatakse tuleb arvestada menetlusaja pikkuse mõistlikkusega. See aga ei tähenda, et menetluse võiks oportuuniteediga lõpetada ainuüksi seetõttu, et menetlusaeg on veninud ebamõistlikult pikaks.

Oportuuniteedi põhimõtte kasutamine on üheks menetlusõiguslikuks võtteks, et vältida väikese karistusväärtusega tegude menetlemist ja karistuse mõistmist. Oportuuniteedi põhimõtte

¹⁴ KrMS. Eelnõu 594 SE I. Arvutivõrgus saadaval:
http://www.riigikogu.ee/?op=emsplain&content_type=text/html&page=mgetdoc&itemid=003674541

¹⁵ Kergandberg, E.; Kangur, A.; Lind, S.; Saaremäe-Stoilov, K.; Saarmets, V. Kohtumenetlus, Juura 2008. Lk 272.

kohaldamise võimalusega antakse prokurörile õigus otsustada, kas ta esitab süüdistuse või mitte.¹⁶ Väikese karistusväärtuse määramine lähtub sealjuures ilmselt ühikonna seisukohast laiemalt, kuna on vähetõenäoline, et ohvri seisukohast on tegemist teoga, mis ei vääri karistamist. Erandina võivad muidugi kõne alla tulla perekonnasisesed süüteod, nagu on eeltoodu näitena toonud ka professor J. Sootak.

Oportuniteedi põhimõtte eeliseks on kindlasti ka pädevuse andmine teistele kontrollmehhanismidele, sest mõnel juhul on mõistlik lasta mõnel teisel institutsioonil, mitte kohtueelse uurimise asutusel, tegeleda kuritegevuse teatud valdkondadega.¹⁷ Näiteks võib kriminaalmenetluse lõpetamisel panna isikule kohustuse alluda narkootikumide vastasele ravile, kui isiku puhul on mõttekam tema ravimine ja sel teel kuritegelikult teel kõrvale juhtimine, mitte tema karistamine. Karistus aitaks küll kõrvaldada süüteoga toimepanemisega kaasnenud ebaõigluse, kuid ei kõrvaldaks mõndadel juhtudel selle algpõhjust.

Otstarbekuse põhimõtte rakendamise eesmärgiks on lisaks menetluse kiirendamisele karistuspoliitika leebemaks muutmine, mida otstarbekuse põhimõtte võimaldab.¹⁸ Oportuniteedi printsiibi eeliseks on ülekriminaliseerituse vältimine ning võimalus õigusemõistmist individualiseerida.¹⁹

Nimetatud eesmärk on otseselt seotud ka meie poliitikute ja õigusteadlaste seas vaidlusi tekitanud nn ülekriminaliseeritusega. Karistuspoliitika leebemaks muutmisega ei väheneks aga mitte ainult prokuratuuri ja kohtute töökoormus, vaid säästetaks ka riigi ressursse karistuste täitmisele pööramise arvelt. Ka KrMS-i eelnõu seletuskirja kohaselt on oportunisteedi põhimõtte tingitud vajadusest vähendada õiguskaitseorganite töökoormust.

Süsteemi paindlikumaks muutmisel tuleb lisaks üldistele eelistele hinnata ka karistuse kohaldamise üld- või eripreventiivseid kaalutlusi.

Nüüdisaegses karistusõiguses on absoluutsed karistusteooriad relatiivsete poolt enamjaolt väljatõrjutud ning üha enam on jõudu kogunud oportunisteedi põhimõtte. Viimase aluseks on põhiseaduslik proportsionaalsuse printsiip (PS § 11).²⁰ Ka Riigikohus on lahendis nr 3-1-1-85-04 märkinud, et oportunisteedi põhimõtte näol on tegemist prokurörile antud kaalutusõigusega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse

¹⁶ Sootak, J. Kriminaalpoliitika. Juura 1997. Lk 53.

¹⁷ Ploom, T. Oportunisteedi- ehk otstarbekuse printsiip. – Juridica VI/2000., lk 370

¹⁸ Samas, lk 370

¹⁹ Israel, Kamisar, LaFave. Criminal procedure and the Constitution. Lk 460.

²⁰ Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura, 2012, lk 480

põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamine juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselgelt mittemõõdukas.²¹

Seega on oportuuniteedi põhimõtte kohaldamise eeliseks mitte ainult riigi ressursside säästmine ning ülekriminaliseerituse vähendamine vaid ka menetleja võimalus vastavalt konkreetsele juhtumile kõiki asjaolusid arvestades proportsionaalse tagajärje valimine.

Oportuuniteedi põhimõtte eeliseid nimetades tuuakse lisaks välja stigmatiseeriva efekti puudumine. Kriminaalmenetluses kannab teatavasti endas riigi poolt väljendatavat hukkamõistu isiku toimepandud süüteo suhtes. Karistus on vaadeldav häbiärgistusena, mis eksisteerib tänapäeva õigusriiklikus karistusõiguses tavaliselt reintegreeriva häbistamise vormis, st selle tulemusena tuuakse süüdimõistetu ühiskonda tagasi. Karistuse stigmatiseeriva mõju esiletoomiseks on karistuse mõistmisel ette nähtud ka eriline rituaal. Tänapäeval seisneb see reeglina avalikus ja formaliseeritud kohtuistungis.²²

Konkreetselt isikut arvesse võttes ei pruugi tema karistamine ehk häbimärgistamine olla vajalik. Vastupidi, mõne isiku puhul täidab oportuuniteedi kohaldamine samu eesmärgi, mida karistamine ning formaalse kohtuprotsessi läbiviimine isiku suhtes oleks liigne.

Oportuuniteedi eeliseks peetakse ka võimalust säästa kergemaid kuritegusid toime pannud isikuid kohtuprotsessist ja kriminaalmenetlusega seonduvast negatiivsest märgist.²³ Käesoleva töö autor leiab, et kuigi isiku häbimärgistamine ei pruugi olla vajalik, ei ole oportuuniteedi kohaldamine ainult süüteo toime pannud isiku säästmise eesmärgil põhjendatud.

Samas võib stigmatiseeriva efekti puudumist pidada ka oportuuniteedi põhimõtte puuduseks. Oportuuniteediga kriminaalmenetlust lõpetades ei pruugi isik mõista, et teda karistati ja tema tegu mõisteti hukka, kuivõrd sellega ei kaasnenud tema nn häbimärgistamist. Teisest küljest jällegi, kui isik jätkab edaspidi kuritegude toimepanemist, saab järgmisel korral arvestada asjaoluga, et varem on isiku suhtes kriminaalmenetlus lõpetatud, kuid see talle positiivset mõju ei avaldanud.

Oportuuniteedi põhimõttele heidetakse ette, et see ajab segamini õigussüsteemi lülide funktsioonid. Kohtu roll peaks olema otsustada süüdistatava süü ja vastutuse üle.²⁴

Teatavasti saab oportuuniteedi põhimõtet teatud juhtudel kohaldada ka prokurör. Käesoleva töö autor on seisukohal, et prokuröri õigus ja vabadus oportuuniteeti kasutada on õigustatud, kuna

²¹ RKKKo nr 3-1-1-85-05, p 16

²² Sootak, J., Karistusõiguse alused. Juura 2003., lk 181-182

²³ Ahven, A; Salla, J; Vahtrus, S. Retsidiivsus Eestis. Justiitsministeerium, Tallinn 2010, lk 33

²⁴ Ploom, T. Oportuuniteedi- ehk otstarbekuse printsiip. – Juridica VI/2000., lk 370

Üheks võimaluseks, kuidas kõnealust vastuolu kõrvaldada, peetakse kriminaalmenetluse otstarbekuse kaalutlusel lõpetamise otsuste suhtes kohtuliku kontrolli seadustamist. Samas muudab kohtukontrolli nõue küsitavaks otstarbekuse põhimõtte kaudu taotletavate eesmärkide – kohtute koormuse vähendamise ja kriminaalmenetluse kiirendamise – saavutamise.²⁵

Kohtute ja prokuratuuri praktika vahekorra osas on arvamust avaldanud ka Riigikohtu esimees Märt Rask: „Kriminaalmenetluses on jätkuvalt aktuaalne tasakaalu leidmine kahe mõneti vastandliku eesmärgi – menetluse ökonoomsuse ja menetluse tulemuse kvaliteedi – vahel. Viimastel aastatel on seadusandja erinevate lihtsustatud menetlusvormide kujundamisega astunud jõulisi samme selles suunas, et kriminaalmenetlus muutuks üha kiiremaks ja säästlikumaks, mille tagajärjel on kriminaalmenetlus kohati juba tunduvalt kiirem ja lihtsam kui vääртеomenetlus. Menetluse efektiivsus on kindlasti oluline, ent samas ei saa see muutuda kriminaalmenetlusõiguse kujundamisel ainumääravaks argumendiks. Õiguslikult keerukate kriminaalasjade lahendamine kokkuleppe- või muus lihtsustatud menetluskorras takistab uutes küsimustes ühtse kohtupraktika väljakujunemist, luues olukorra, kus sisuliselt kohtupraktika asendub prokuratuuripraktikaga. See ei ole aga kooskõlas põhiseadusliku võimude lahususe põhimõttega ja sellega, et õigust mõistab kohus. Võib tekkida olukord, kus Eesti erinevates piirkondades kohaldatakse ühte ja sama seadusesätet väga erinevalt.”²⁶ Eeltoodust nähtub, et enim tunneb Riigikohtu esimees muret praktika ühtsuse pärast, kuivõrd õigust rakendatakse erinevate asutuste poolt.

²⁵ Savtšenkova. Kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse kaalutlusel. Juridica IX/2007. Lk 621.

12

võib tekkida olukord, kus kahe sarnase juhtumi puhul ühel korral esitatakse süüdistus, teisel juhul aga loobutakse sellest.²⁷

Nimetatud probleemi vähendamise üheks võimaluseks on menetlejatele üldiste juhiste andmine. Eestis on Riigi peaprokurör andnud praktika ühtlustamiseks oportuuniteedi põhimõtte kohaldamise osas juhised. Samas ei välista juhiste olemasolu vastuolulise praktika kujunemist prokuröride poolt menetluse lõpetamisel. Seega ei ole nimetatud probleemi võimalik täielikult kõrvaldada, küll aga mõnevõrra leevendada. Kuivõrd käesoleva töö raames on analüüsitud ka kohtute ja prokuratuuride praktikat selles küsimuses, siis on võimalik töö teises pooles vaadelda, kas nimetatud probleem on olemas ka praktikas või on tegemist pelgalt teoreetilise probleemiga.

Veel on tõdetud, et otstarbekuse põhimõtte võimaldab laiendada prokuröri pädevust karistuse mõistmise osas, kuna prokurör ei pea oma otsustustes arvestama kohtu nõusolekuga.²⁸

Samas võib eeltoodud kriitikale ka vastu vaielda. Nimelt kuigi isikule pandavate kohustuste ja karistuste osas võib tuua paralleele (vt p 2.2), ei saa prokuröri poolt isikule menetluse lõpetamisel kohustuste panemist ei saa vaadelda isiku karistamisena pelgalt nende sarnasuse tõttu.

Leitakse ka, et prokuröri diskretsiooniotsustuste puhul ei ole täidetud avalikkuse printsiibi järgimine, s.t et prokuröri otsustused, kas esitada süüdistus või jätta süüdistus esitamata ja nende motiivid, ei ole tavaliselt avalikkusele kättesaadavad.²⁹

Käesolevaks hetkeks on prokuratuuri oportuuniteedimäärused avalikkusele kättesaadavad, mistõttu on eelnimetatud etteheide ära langenud. Samas ei olnud prokuratuuri määrused kättesaadavad aastaid, st alles alates 2009. aasta juunist on igaühel võimalik prokuratuuri oportuuniteedimäärustega tutvuda.

Eeltoodust tulenevalt on oportuuniteedi põhimõtte Eesti õigusesse toomine pigem õigustatud, kuna esmajärjekorras täidab see menetlusökonoomia suurendamise eesmärgi. Vähe tähtis ei ole võimalus lõpetada menetlus lähtudes konkreetse teo ja toimepanija isikust.

1.3 Oportuuniteedi kasutus Eestis võrrelduna teiste riikidega

KrMS-i eelnõu seletuskirja kohaselt on kriminaalmenetluse alustamise osas eelnõu analoogselt kehtiva õigusega lähtunud legaliteedi ehk kriminaalmenetluse kohustuslikkuse põhimõttest, mille järgi on kohtueelne menetleja ja prokurör kohustatud alustama

²⁷ Ploom, T. Oportuuniteedi- ehk otstarbekuse printsiip. – Juridica VI/2000, lk 371

²⁸ Samas, lk 371

²⁹ Samas, lk 371

kriminaalmenetlust kuriteo asjaolude ilmnemisel.³⁰ Seega on Eesti õigus selles osas sarnane eelkõige Saksa õigusega, mis lähtub eelkõige legaliteedi põhimõttest, andes võimaluse oportuuniteedi kasutamiseks erandjuhtudel, st kui kõik seaduses nimetatud eeldused on täidetud.

Saksamaal on süüdistuse esitamine seotud süüte olemuse ja toimepanija süüga. Vähetähtsa teo puhul, kui toimepanija süü on minimaalne, võib prokurör tingimusteta menetluse lõpetada, kui avalik huvi ei nõua teisiti. Arvesse tuleb võtta eri- ja üldpreventsiooni. Et vältida legaliteedi printsiibi kadumist, peab kohus olema informeeritud plaanist süüdistust mitte esitada ja peab andma selleks loa. Preventsiooni saavutamiseks on võimalikud ka muud meetodid, nt erinevate kohustuste panemine isikule. Kohustuste kohaldamiseks on vajalik isiku nõusolek. Samas on isiku vähene süü lõpetamise eelduseks. Avalik huvi rahuldatakse isikule pandavate kohustustega. Kui teo toimepanija kohustused täidab, menetlus lõpetatakse, vastasel juhul läheb asi arutamiseks kohtule. Võimalike ohtudena nähakse jõukate võimalust ennast n-ö välja osta ning ohtu, et süütu isik valib kriminaalmenetluse lõpetamise, et vältida kohtuprotsessi.³¹

Saksa kriminaalmenetlusseadustiku § 153 lubab prokuratuuril ja kohtul menetluse lõpetada vähetähtsate süütegude puhul, kui toimepanija süü on väike ning tema karistamiseks piisab tingimuslikust lõpetamisest.

Saksa kriminaalmenetlust käsitlevas erialakirjanduses on Saksa Kriminaalmenetlusseadustiku § 153 rakendamise küsimuses avaldatud arvamust, et prokurör peaks küsima, kas menetluse jätkamine näib eri- või üldpreventatsiooni põhjustel vajalik olevat. Lähtutakse arusaamast, et kriminaalmenetluse lõpetamisele vastu seisev avalik huvi võib esineda vaatamata sellele, et süü ei ole suur. Seda eri- ja üldpreventatsiooni põhjustel.³²

Seega juhul, kui tegemist on isikuga, kes korduvalt kuritegusid toime pannud ning sellest vajalikke järeldusi teinud ei ole, st jätkab kuritegude toimepanemist, on tema puhul vajalik eripreventsiooni kohaldamine ning oportuuniteeti kohaldada ei saa.

Inglismaal ja Walesis kui common-law riikides, erinevalt Kontinentaal-Euroopa süsteemist, lähtutakse nn oportuuniteedi mitte legaliteedi süsteemist. Prokuröridel on alati õigus süüdistust mitte esitada. Otsustamaks, kas süüdistust esitada, tuleb prokuröril läbi viia kahe-astmeline

³⁰ KrMS. Eelnõu 594 SE I. Arvutivõrgus saadaval:

http://www.riigikogu.ee/?op=emsplain&content_type=text/html&page=mgetdoc&itemid=003674541

³¹ Vogler, R.; Huber, B. Criminal Procedure in Europe. Duncker & Humblot. Berlin. 2008. Huber-Germany, lk 314

³² Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura, 2012. Lk 479.

test. Esiteks tuleb prokuröril kindlaks teha, kas olemas on piisavalt tõendeid, et isiku süüdimõistmine üldse reaalne oleks. Sealjuures peavad tõendid olema lubatavad ja usaldusväärsed. Teiseks etapiks on avaliku huvi olemasolu kaalumine, kusjuures eeldatakse, et süüdistus tuleb esitada ehk et avalik huvi süüdistuse jätkamiseks on olemas. Mida raskem on süütegu, seda suurema tõenäosusega on avalik huvi olemas. Asjaolud, mis tingivad süüdistuse esitamise, on nt relva kasutamine, ettekavatsetus, nõrgemas positsioonis olev kannatanu jne. Süüdistuse esitamise vastu olevad asjaolud on nt suur tõenäosus, et mõistetakse kergem karistus, kahju heastamine jne. Süüdistuse mitte esitamine ei ole kaevatav, küll aga vastupidine otsus.³³

Prantsusmaal on süüdistuse esitamise osas täielik vabadus. Arvatakse, et kuni 80% asjadest lõpetatakse oportuuniteediga. Selle protsendi sees on lõpetamised nii tõendite ebapiisavuse tõttu, süüdlase mitte kindlakstegemise tõttu kui ka avaliku huvi puudumise juhtumid. Viimase kriteeriumiteks on muu hulgas süüdistatava elukäik ja iseloom, teo raskus, kannatanu süü, kompensatsiooni maksmine. Oportuuniteedi kohaldamine ei ole vaidlustatav, kuid selle võivad üle vaadata kõrgemalseisvad prokurörid.³⁴

Hollandis on samuti juhtivaks põhimõtteks oportuuniteedi, mitte legaliteedi printsiip. Süüdistust ei esitata, kui see on avalikkuse huvides. Oportuuniteedi põhimõtet hakati rakendada juba aastal 1885 ning pole senini tähtsust kaotanud. Kuivõrd süüdistuse kohtusse esitamine on avaliku õiguse toiming, peab olema igal juhul võimalik kindlaks teha, kas sellega teenitakse üldist heaolu. Hinnangu andmine ei oleks aga võimalik juhul, kui kõik süüteoasjad tuleks kohtusse esitada.³⁵

Seega kasutatakse oportuuniteeti väikeste erisustega ka teistes riikides. Erinev võib olla see, kas valitsevaks põhimõtteks on oportuuniteet või legaliteet, samuti asjaolud, mida menetluse lõpetamisel kaaluda tuleb.

³³ Vogler, R.; Huber, B. Criminal Procedure in Europe. Duncker & Humblot. Berlin. 2008. Darbyshire – England and Wales, lk 88.

³⁴ Vogler, R.; Huber, B. Criminal Procedure in Europe. Duncker & Humblot. Berlin. 2008. Vogler – France. Lk 184

³⁵ Samas, Groenhuijsen/ Simmelink – Netherlands. Lk 392-393.

2. Oportuniteedi põhimõtte kriminaalmenetluse seadustikus

Kriminaalmenetluse seadustiku (KrMS) 8. peatükis on reguleeritud erinevad kriminaalmenetluse lõpetamise alused. Muu hulgas annab KrMS § 202 võimaluse kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumise korral ja kui süü ei ole suur, KrMS § 203 sätestab kriminaalmenetluse lõpetamise karistuse ebaotstarbekuse tõttu, KrMS § 203¹ alusel saab kriminaalmenetluse lõpetada kahtlustatava või süüdistatava kannatanuga leppimise korral.

Enam kasutatakse kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS §-i 202. Kuid tähele tuleb panna, et oportunitiidiprintsiibil põhinevad kõik kriminaalmenetluse lõpetamise alused alates § 201 lg-st 2 kuni §-ni 205². Kui KrMS § 202 alusel kriminaalmenetluse lõpetamine on valdav juhtudel, mil tegemist on isikuga, kelle süü ei ole suur ja puudub avalik menetlushuvi, siis § 203 kohaldatakse isikute puhul, kes on retsidiivsemad, kuna tema suhtes lõpetatakse menetlus põhjusel, et ta on ka teisi kuritegusid toime pannud ja võib arvata, et üldjuhul pole tegemist juhusega.³⁶

Nimetatud sätete kohaldamise eelduseks on eelnenud kriminaalmenetluse käigus teo karistatavuse üldiste eelduste, s.o süüteokoosseis, õigusvastasus ja süü, tuvastamine kahtlustatava või süüdistatava käitumises.³⁷

Esimene eeldus oportuniteedi põhimõtte kohaldamisel on seega tuvastada kuriteo koosseis. Vastasel juhul kuuluks kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 200 alusel või KrMS § 199 alusel seda ei alustataks.

Ka Riigikohus on lahendis nr 3-1-1-50-08 märkinud, et väärteomenetluse lõpetamine otstarbekuse alusel eeldab, et menetlusalusele isikule omistatav tegu on nii koosseisupärane, õigusvastane kui süüline (KarS § 2 lg 2), kuid tema vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu otsustab menetleja väärteomenetluse siiski lõpetada.³⁸

Sama põhimõtte kehtib kriminaalmenetluse lõpetamisel otstarbekusega.

KrMS § 202 lg 1 sätestab, et kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib

³⁶ Ahven, A; Salla, J; Vahtrus, S. Retsidiivsus Eestis. Justiitsministeerium, Tallinn 2010. Lk 33

³⁷ Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura, 2012, lk 479

³⁸ RKKKo nr 3-1-1-50-08

prokuratuur kahtlustatava või süüdistatava nõusolekul taotleda, et kohus kriminaalmenetluse lõpetaks.

KrMS § 202 esimene lõige annab oportuuniteedi põhimõtte kohaldamise õiguse kohtule. Kriminaalmenetluse lõpetamise eeldusteks kohtu poolt on:

tegemist on teise astme kuriteoga (p 2.1.1);

kahtlustatava või süüdistatava süü ei ole suur (p 2.1.2);

kahtlustatav või süüdistatav on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju; isik on tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud (p 2.1.3);

kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi (p 2.1.4);

kahtlustatav või süüdistatav on kriminaalmenetluse lõpetamiseks andnud oma nõusoleku (p 2.1.5);

prokuratuur on kriminaalmenetluse lõpetamist taotlenud (p 2.1.6).

KrMS § 202 lg 7 esimese lause kohaselt, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, võib käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud alustel kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur.

Seega on prokuratuuri õigust kriminaalmenetluse lõpetamisel võrreldes kohtuga mõnevõrra kitsendatud. Nimelt kui kohus võib kriminaalmenetluse lõpetada, juhtudel mil tegemist on teiste astme kuriteoga, siis prokurör saab menetluse lõpetada juhtudel, mil tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse.

2.1 Oportuuniteedi põhimõtte kohaldamise eeldused

Järgnevalt lähemalt eelpool nimetatud otstarbekuse kohaldamise eeldustest.

2.1.1 Teiste astme kuritegu

Karistusseadustiku (KarS) § 4 lg 3 kohaselt on teise astme kuritegu süütegu, mille eest on käesolevas seadustikus karistusena ette nähtud tähtajaline vangistus kuni viis aastat või rahaline karistus.

Nagu juba märgitud, siis juhul, kui kriminaalmenetluse lõpetab prokuratuur, peab karistusseadustiku eriosa kuriteo eest karistusena mitte ette nägema vangistuse alammäära või ette nägema ainult rahalise karistuse.

Enamiku teiste astme kuritegude puhul on siiski täidetud tingimused, mille korral võib kriminaalmenetluse lõpetada ka prokurör. Eranditena võib siinkohal näiteks tuua kelmuse kvalifitseeritud asjaoludel (KarS § 209 lg 2) ja võimuliialduse (KarS § 291).

2.1.2 Kahtlustatava või süüdistatava süü ei ole suur

Kahtlustatava või süüdistatava süü suuruse hindamise aluseid ei ole seaduses sätestatud.

Ka Riigikohus on lahendis nr 3-1-1-81-06 märkinud, et kriteeriumi ‘menetlusaluse isiku süü väiksus’ puhul on tegemist määratlemata õigusmõistega, mille sisustamine jääb kohtu kaalutusõiguse piiresse.³⁹

Riigi peaprokuröri 12.04.2007.a juhise kohaselt arvestatakse süü suuruse hindamisel isiku panust kuriteo toimepanemisel, tahtluse või ettevaatamatuse astet, tekitatud kahju liiki ja suurust, isiku vanust ja arusaamisvõimet ning seaduseandja poolt sätestatud karistust, st väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Süü on üldjuhul väiksem mh kuritegude puhul, kus esinevad karistust kergendavaid asjaolusid KarS § 57 mõttes või võib karistust kergendada KarS § 60 alusel või võib isiku karistusest vabastada KarS § 80 alusel. Süü all mõeldakse teosüüd, st süü suuruse hindamisel arvestatakse üksnes konkreetset kuritegu, mitte isikut ja tema varasemat käitumist ning erinevaid preventsioone. Süüd kergendavad asjaolud ei pea olema kvantitatiivses ülekaalus, ka üks kergendav asjaolu võib kaaluda üles mitu raskendavat asjaolu. Seetõttu tuleb neid asjaolusid võrrelda sisuliselt.⁴⁰

Kriminaalmenetluse lõpetamise eelduseks oleva süü suuruse hindamisel tuleks arvestada samu asjaolusid, mis omavad tähendust karistuse mõistmisel.⁴¹

Seega kuigi süü väiksus on määratlemata õigusmõiste, võib selle sisustamisel kasutada samu kriteeriume, mida karistuse mõistmisel, sh KarS §-is 57 sätestatud aluseid, nt süüteo kahjulike tagajärgede ärahoidmine, samuti abi andmine kannatanule vahetult pärast süüteo toimepanemist; kahju vabatahtlik hüvitamine; süü ülestunnistamisele ilmumine, puhtsüdamlik kahetsus või süüteo avastamisele aktiivne kaasaaitamine; süüteo toimepanemine raske isikliku olukorra mõjul; süüteo toimepanemine ähvarduse või sunni, samuti teenistusliku, majandusliku või perekondliku sõltuvuse mõjul; süüteo toimepanemine õigusvastase käitumisega esile kutsutud tugeva hingelise erutuse mõjul; süüteo toimepanemine raseda või

³⁹ RKKK o nr 3-1-1-81-06, p 6

⁴⁰ Riigi peaprokuröri juhis (12.04.2007), lk 1. Arvutivõrgus kättesaadav: http://www.prokuratuur.ee/sites/www.prokuratuur.ee/files/elfinder/article_files/Riigi%20peaprokur%C3%B6ri%20juhis%20KrMS%20%20202-203%20kohaldamise%20kohta%20koos%20kommentaari%202023%2012%202009.pdf

⁴¹ Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura, 2012, lk 481

kõrges eas isiku poolt jne. Samas tuleb arvesse võtta ka KarS § 57 lg-t 2, mille kohaselt ei ole lõikes 1 toodud loetelu ammendav. Ka ei saa määratlemata õigusmõiste sisustamiseks ette näha kinnist loetelu – iga kord tuleb vastavalt kaasuse asjaoludele leida sobiv põhjendus. Samas tuleb põhistavate asjaolude märkimisel arvestada regulatsiooni eesmärki, st süü väiksuse põhjendamiseks ei saa kasutada põhjendusi, mis ei ole oportuuniteedi kohaldamise mõttega kooskõlas.

Süü suuruse hindamisel tuleb lähtuda juriidilistest kriteeriumitest ning jätta moraali valdkonda kuuluvad väärtusmastaabid kõrvale. Süü ei ole suur nende kuritegude puhul, kus, arvestades süü suurust mõjutavaid asjaolusid, on süüd kergendavad asjaolud ülekaalus. Süüd kergendavad asjaolud ei pea olema mitte kvantitatiivses, vaid sisulises ülekaalus, st ka üks kergendav asjaolu võib konkreetsel juhul üles kaaluda mitu raskendavat asjaolu.⁴²

Kuigi õiguslalases kirjanduses on välja pakutud mitmeid võimalikke kriteeriume, kuidas süü suurust kui määratlemata õigusmõistet sisustada, taandub igal konkreetsel juhul otsustamine ikkagi suuresti otsustaja siseveendumusele, kas isiku süü on väike või mitte. Samas on oluline, et otsustaja suudaks põhjendada ära oma mõttekäigu, kasutades selleks põhjendusi, mis tunduksid adekvaatsed ka kõrvaltvaatajale ja ei läheks vastuollu ühiskonna õiglustajuga.

2.1.3 Kahtlustatav või süüdistatav on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju. Isik on tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud

KrMS § 202 lg 2 p 1 kohaselt kriminaalmenetluse lõpetamise korral võib kohus prokuratuuri taotlusel ja kahtlustatava või süüdistatava nõusolekul panna talle kohustuse määratud tähtajaks tasuda kriminaalmenetluse kulud ja hüvitada kuriteoga tekitatud kahju. Sama paragrahvi kolmanda lõike kohaselt käesoleva paragrahvi lõikes 2 loetletud kohustuste täitmise tähtaeg ei või ületada kuut kuud.

Kuigi seadus kasutab kriminaalmenetluse kulude mõistet (KrMS § 173), tuleb selle all mõista menetluskulusid § 175 tähenduses.⁴³ Seega ei kuulu kohustuse alla eri- ja lisakulude hüvitamise nõue. Menetluskulud KrMS § 175 tähenduses on näiteks kaitsekulud, ekspertiisikulud, toimiku materjalist koopia tegemise kulud.

Samas ei tule antud kontekstis menetluskulude alla lugeda sundraha, kuna see kaasneb üksnes süüdimõistva kohtuotsusega ja selle suurus on määratud eelkõige kriminaalmenetluse

⁴² Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura, 2012, lk 481

⁴³ Samas, lk 483

maksumuse põhjal. Seetõttu peab isiku hüvitama vaid need kulud, mis kaasnevad vahetult konkreetse kriminaalasjaga.⁴⁴

Riigi peaprokuröri juhise kohaselt pannakse kuriteoga tekitatud hüvitamata kahjude ja tasumata menetluskulude puhul süüdlasele alati kohustus need heastada. Kui kahjude hüvitamine ei ole 6 kuu jooksul reaalne, siis menetlust ei lõpetata. Kui menetluskulude tasumine ei ole 6 kuu jooksul reaalne, esinevad aga KrMS § 180 lg 3 toodud alused, esitatakse menetluse lõpetamise taotlus koos vastavate põhjendustega kohtule.⁴⁵ KrMS § 180 lg-ga 3 kohaselt arvestab kohus menetluskulusid määrates süüdimõistetule varalist seisundit ja resotsialiseerumisväljavaateid. Kui menetluskulude hüvitamine ilmselt käib süüdimõistetule üle jõu, jätab kohus osa neist riigi kanda. Kohus võib määrata, et kriminaalmenetluse kulud hüvitatakse ositi.

Kuivõrd menetluskulude osas saab otsustuse nende riigi kanda jätmise või ositi tasumise kohta teha vaid kohus, tuleb juhul, mil prokurör leiab, et menetluskulude isiku kanda jätmise ei ole mõistlik, anda ka oportuuniteedi kohaldamise küsimus kohtule otsustamiseks.

Põhimõtteliselt on KrMS § 202 lg 1 alusel kriminaalmenetluse lõpetamine lubatud ka sel juhul, kui kahtlustatav või süüdistatav ei ole heastanud kuriteoga tekitatud kahju ning ei ole tasunud kriminaalmenetluse kulusid, kuid on võtnud kohustuse heastada kahju ja tasuda kulud. Selline regulatsioon tagab selle, et kriminaalmenetluse lõpetamine ei sõltu kahtlustatava või süüdistatava varaliste vahendite olemasolust menetluse lõpetamise küsimuse otsustamise hetkel.⁴⁶

Samas tuleb arvestada, et seaduse järgi on maksimaalseks ajaks kulude ja kahju tasumisel kuus kuud. Seega põhimõtteliselt peaks menetleja suutma hinnata, kas kuue kuu jooksul tekib isikul vahendeid, millest nõutavad summad katta.

Praktikas peab kriminaalmenetluse lõpetamine süü väikseuse ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu üldjuhul kaasa tooma selle, et kannatanule tekitatud kahju hüvitatakse oluliselt kiiremini, kui see oleks toimunud juhul, kui kriminaalmenetlus oleks jätkunud kohtus.⁴⁷

Käesoleva töö autori arvates on tegemist vaid ideaalses plaanis kehtiva eeldusega, kuivõrd vajalike vahendite olemasolu sõltub suuresti konkreetsest isikust ja temal olemasolevatest

⁴⁴ Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura 2012, lk 483

⁴⁵ Riigi peaprokuröri juhise (12.04.2007), lk 3.

⁴⁶ Kergandberg, E.; Sillaots, M. Kriminaalmenetlus. Juura, 2006. Lk 324-325

⁴⁷ Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura 2012, lk 480

vahenditest, mitte aga menetluse lõpetamise alusest. Küll aga võib tema suhtes oportuuniteedi kohaldamine motiveerida isikut kahju ja kulud hüvitama kartuses, et vastasel juhul menetlus uuendatakse. Seda juhul, kui tal on piisavad vahendid olemas.

2.1.4 Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi

Nagu eelpool mainitud sai, on ka avalik menetlushuvi määratlemata õigusmõiste, mille igakordne sisustamine on oportuuniteedi kohaldaja ülesanne.

Oma kõrge abstraktsusastmest ja kontekstirelevantsusest ei ole avaliku huvi mõistet ammendavat defineerida võimalik. Avaliku huvi sihtmärk on avalik hüve, mis on ühiskonnaliikmete vahel jagamatu. Avalik huvi ei ole tingimata ühiskonna enamiku huvi, sest see ei ole ühiskonnas eksisteerivate erahuvide summa.⁴⁸ Eeltoodust nähtub, et nagu ka mõiste „süü suurus” puhul, ei ole avaliku menetlushuvi mõiste sisu võimalik ega vajalik lõplikult avada, kuivõrd selle sisustamine oleneb iga kaasuse konkreetsetest asjaoludest. Samas on kasvõi praktika ühtsuse tagamiseks mõttekas tuua mõningaid näiteid olukordadest, millal avalik menetlushuvi eksisteerib või puudub. Erialakirjanduses on mõistet sisustatud järgmiselt.

Avaliku menetlushuvi kriteerium tagab, et karistusõiguslikud sanktsioonid säilitaksid oma *ultima ratio* iseloomu ja oleksid seega tõlgendatavad karistamise eesmärkide valguses ning tagaksid, et karistust kohaldataks üksnes siis, kui muudest vahenditest ei piisa ja just selle järele on tungiv vajadus.⁴⁹

Avalik menetlushuvi on põhjendatav sel juhul, kui isikut on varem karistatud, kui kuriteos väljendub ühiskonnavaenulik meelsus või teadlik lugupidamatus riigi autoriteedi suhtes.⁵⁰

Riigi peaprokuröri juhise kohaselt puudub avalik menetlushuvi üldjuhul kuritegude puhul, kus isiku süü ei ole suur /.../. Avalikku menetlushuvi hakatakse KrMS § 202 kohaldamisel hindama alles siis, kui on selge, et konkreetse kuriteo puhul ei ole tegemist suure süüga. Nii süü suurust kui avalikku menetlushuvi mõjutavad sarnased asjaolud (nt kuriteo raskus jms) ja üldjuhul, kui süü ei ole suur, puudub ka avalik menetlushuvi. Siiski võib teatud juhtudel ka väikese süü puhul avalik menetlushuvi eksisteerida. /.../ KrMS § 202 kohaldamine on mõeldud eelkõige kohaldamiseks esmakurjategijatele. Menetlust ei saa lõpetada isegi väikese süü korral, kui on põhjendatud kahtlus, et isik ei tee sellest vajalikke järeldusi ja jätkab õigusrikkumiste toimepanemist. Jätkuvate õigusrikkumiste ohtu tuleb hinnata eelkõige isiku

⁴⁸ Ikkonen. Avalik huvi kui määratlemata õigusmõiste. *Juridica* III/2005, lk 199.

⁴⁹ Rieß, P. *Die Strafprozessordnung und das Gerichtsverfassungsgesetz*. 24. Auflage. 2. Band. Berlin, New York 1989. §153.

⁵⁰ Kergandberg, E.; Pikamäe, P. *Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne*. Tallinn : Juura 2012, lk 482.

varasema käitumise alusel – kas ta on varem samaliigilisi tegusid toime pannud ja kas senised meetmed on teda mõjutanud.⁵¹

Seega ka juhul kui isiku puhul on kriminaalmenetlus varem KrMS § 202 alusel lõpetatud ning kui ta on jätkanud kuritegude toimepanemist, ei ole üldjuhul tema puhul kriminaalmenetluse lõpetamine teistkordselt õigustatud, kuna sellest võib järeldada, et tema puhul kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevad kohustused oma eesmärgi ei täitnud ja isikut tuleb kohtulikult karistada. Korduvalt süütegusid toime panevate isikute puhul ei ole KrMS § 202 kohaldatav ning vajadusel tuleks kaaluda teiste kriminaalmenetluse lõpetamise aluste kasutamist.

Valitsev arvamus seob avaliku menetlushuvi mõistet materiaalses karistusõiguses sätestatud karistamise eesmärkidega, s.o üld- ja eripreventsiooniga.⁵²

Avalik menetlushuvi on olemas, kui eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt on menetluse jätkamine vajalik. Selline vajadus on olemas siis, kui isikut on kahe aasta jooksul enne uue kuriteo toimepanemist sarnase süüteo eest karistatud või on tema suhtes menetlus otstarbekuse kaalutlustel lõpetatud, või kui isik on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks on vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi, mida KrMS § 202 või 203¹ alusel ei ole võimalik kohaldada.⁵³

Avalik menetlushuvi on olemas, kui isiku karistamine on vajalik üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt. Selline vajadus on üldjuhul olemas siis, kui kuritegu on toime pandud elusfääris, mille vastu peab avalikkusel olema eriline usaldus või isiku karistamine on vajalik õiguskorra kaitsmise huvides või kuriteo tõttu kannatanul puuduvad peale kriminaalmenetluse efektiivsed õiguskaitsevahendid.⁵⁴ Üldpreventiivsetest eesmärkidest on avaliku menetlushuvi jaatamiseks alust siis, kui ühiskonna usk õiguse kehtivusse kannataks tugevalt kriminaalmenetluse lõpetamise korral kriminaalmenetluse esemeks oleva teo toimepanemise viisist, tagajärgede erakordsest iseloomust, analoogiliste tegude suurest arvust või muudest põhjustest tingituna. Kannatanu huvi kriminaalmenetluse jätkamise vastu taliooni kaalutlustel ei saa olla avaliku menetlushuvi olemasolu ainsaks aluseks.⁵⁵

Teatud juhtudel võib avalik menetlushuvi ka ära langeda, s.o kui kannatanu ei soovi menetluse jätkamist või on kuriteo toime pannud isikuga leppinud või isik aitab oluliselt

⁵¹ Riigi peaprokuröri juhis. Lk 2.

⁵² Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura 2012, lk 481

⁵³ Riigi peaprokuröri juhis. Lk 2.

⁵⁴ Samas. Lk 2.

⁵⁵ Rieß, P. Die Strafprozessordnung und das Gerichtsverfassungsgesetz. 24. Auflage. 2. Band. Berlin, New York 1989. §153

kaasa enda või mõne teise isiku poolt toimepandud kuriteo tõendamiseseme asjaolude selgitamisele ja kui ilma selleta oleks kuriteo avastamine ja tõendite kogumine olnud välistatud või oluliselt raskendatud või kuriteo toimepanemisest on möödunud pikk aeg ja kui isik ei ole menetlust tahtlikult venitanud ega takistanud või kuriteo toimepannud isiku on alaealine.⁵⁶

Eeltoodust tuleneb, et kuigi kannatanu nõusolek ei ole seaduses sätestatud oportuuniteedi kohaldamise eeldus, võib kannatanu arvamusega siiski arvestada. Siinkirjutaja arvates oleks aga ainuüksi kannatanu soovi arvestamine küsitav juhtudel, mil tegemist on perevägivalla juhtumiga, kuna kannatanu võib menetluse lõpetamist paluda vaid hirmust järgmise teo ees.

On leitud, et avalik menetlushuvi võib ka ajas väheneda, seda kas või mõistliku menetlusaja tagamise valguses. Ka võib avalik menetlushuvi ära kaduda, kui isikut on selle teo eest distsiplinaarkorras juba karistatud.⁵⁷

Käesoleva töö autori arvates saab mõistlikku menetlusaega põhjenduseks tuua olukordades, mil isik ei ole jätkanud kuritegude toimepanemist ja seega on alust arvata, et ta on vajalikud järeldused teinud. Olukordades, mil isik jätkab kuritegude toimepanemist, ei ole menetlusaja mõistlikkuse järgimise tagamiseks oportuuniteedi kohaldamine põhjendatud.

2.1.5 Kahtlustatav või süüdistatav on kriminaalmenetluse lõpetamiseks andnud oma nõusoleku

Prokuratuur võib vajalike eelduste esinemise korral kriminaalmenetluse lõpetamist taotleda või kriminaalmenetluse lõpetada vaid sel juhul, kui kahtlustatav või süüdistatav on sellega nõus. Seega eeldab KrMS § 202 rakendamine kokkuleppeid kahtlustatava või süüdistatava ja prokuratuuri vahel. Kokkuleppeläbirääkimiste objektideks on kriminaalmenetluse lõpetamine või kriminaalmenetluse lõpetamise taotluse esitamine ja kriminaalmenetluse lõpetamisel kahtlustatavale või süüdistatavale pandavad kohustused. Märkimist väärib ka see, et kahtlustatava või süüdistatava nõusolek ei ole käsitletav süü ülestunnistusena. Kui kahtlustatav või süüdistatav peaks kriminaalmenetluse § 202 alusel lõpetamise saavutamiseks andma süü ülestunnistuse või nõusolek oleks käsitletav süü ülestunnistusena, siis oleks oht, et kriminaalmenetluse lõpetamata jätmise korral või lõpetatud kriminaalmenetluse uuendamise korral oleks süü ülestunnistus kasutatav tõendina edasises menetluses.⁵⁸

⁵⁶ Riigi peaprokuröri juhis. Lk 2.

⁵⁷ Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura 2012, lk 482

⁵⁸ Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura 2012, lk 236

Seega võib nõusoleku andmise põhjuseks olla soov vältida edasist kohtumenentlust ning sellist nõusolekut ei saa mingil juhul pidada tema süüd tõendavaks asjaoluks.

Kriminaalmenetluse võib KrMS § 202 alusel lõpetada ka ainult osade kahtlustatavate suhtes. Menetluse lõpetamine ühe isiku suhtes ei muuda materiaaloiguslikku hinnangut kaastäideviimisele, /.../.⁵⁹

Seega on menetluse lõpetamiseks vajalik vaid kahtlustatava või süüdistatava nõusolek. Kannatanu nõusolekut vaja ei ole.

2.1.6 Prokuratuur on kriminaalmenetluse lõpetamist taotlenud

Kohus saab kriminaalasjades oportuuniteeti kohaldada vaid siis, kui prokurör on seda taotlenud.

Prokuratuur võib taotleda kohtult kriminaalmenetluse lõpetamist ja tegemist on prokuröri diskretsiooniotsustusega. Prokurör ei pea ka kõikide sisuliste eelduste täitmisel kohtult menetluse lõpetamist taotlema. Teisest küljest ei ole ka kohtul kohustust prokuröri taotlust rahuldada. Juhul kui oportuuniteeti kohaldab prokurör, on see samuti tema diskretsiooniotsus. Sellest tuleneb, et kahtlustataval või süüdistataval ei ole kunagi subjektiivset õigust kriminaalmenetluse lõpetamisele. Vastavalt legaliteedi põhimõttele tuleb kuriteo tunnuste ilmnmisel alati kriminaalmenetlust alustada. Oportuuniteedi põhimõte annab erandliku võimaluse juhul, kui eeltoodud tingimused on täidetud, menetlus lõpetada.

2.2 Kriminaalmenetluse lõpetamisel kohaldatavad kohustused

KrMS § 202 lg 2 järgi võib kohus kriminaalmenetluse lõpetamise korral prokuratuuri taotlusel ja kahtlustatava või süüdistatava nõusolekul panna talle kohustuse määratud tähtajaks:

- 1) tasuda kriminaalmenetluse kulud ja hüvitada kuriteoga tekitatud kahju;
- 2) maksta kindel summa riigituludesse või sihtotstarbeliseks kasutamiseks üldsuse huvides;
- 3) teha 10–240 tundi üldkasulikku tööd;
- 4) mitte tarvitada narkootikume ja alluda ettenähtud sõltuvusravile.

KrMS § 202 lg 3 kohaselt, ei või eelpool nimetatud kohustuste täitmise tähtaeg ületada kuut kuud, välja arvatud viimases punktis nimetatud kohustuse puhul. Selle täitmisel lähtutakse karistusseadustiku § 692 lõikes 2 sätestatud minimaalsest sõltuvusravi tähtajast.

⁵⁹ Riigi peaprokuröri juhis. Lk 4

Sellist kohustuse panemist saab käsitleda õigusjärelmina ning need õigusjärelmid on ehtsatele karistustele kas lähedased (rahasumma maksmine ja rahaline karistus) või nendega kokkulangevad (ÜKT). Seega on nende õigusjärelmite lugemine karistuslikeks sanktsioonideks igati põhjendatud.⁶⁰

Riigi peaprokuröri juhise kohaselt on menetluse lõpetamine ilma ühegi lisakohustuse panemiseta on võimalik erandlikel juhtudel, mida tuleb määruses põhjendada. KrMS § 202 lg 2 võimaldab süüdlasele üheaegselt mitme kohustuse panemise.

Seega kuigi kriminaalmenetluse seadustiku sõnastusest tuleneb, et isikule võib menetluse lõpetamisel panna kohustuse, võib tegelikult kohustuse kohaldamata jätta vaid erandjuhtudel.

Lisakohustustel on oluline aspekt avaliku meneltushuvi seiskohalt, kuna tänu nendele võivad realiseeruda vajalikud preventiivsed eesmärgid ja väheneda omakorda avalik meneltushuvi.⁶¹

Üldpreventiivsest seisukohast peaks karistuse kohaldamine muu hulgas tõstma ühiskonna usaldust õiguskorra vastu ning näitama kannatanule ülekohtu heastamist.⁶²

Kriminaalmenetluse kulude all mõeldakse KrMS § 175 lg-s 1 sätestatud menetluskulusid, s.o kaitsekulusid, toimiku materjalidest koopia tegemise kulusid, ekspertiisikulusid, ja muid nimetatud paragrahvis sätestatud kulusid. Siiski ei kuulu isikult kriminaalmenetluse lõpetamisel välja mõistmisele sundraha, kuivõrd seadustiku kohaselt kaasneb sundraha süüdimõistva kohtuotsusega. Samas on sundrahaga maksmise kohustusega analoogne KrMS § 202 lg 2 p-s 2 toodud rahasumma riigituludesse maksmise kohustus.

Rahalise kohustuse suuruse otsustamisel lähtutakse samadest kriteeriumitest, mis rahalise karistuse korral, s.o süü suurus, sissetulek, varaline seis.⁶³

Ühiskondliku kasuliku töö tegemise kohustus määratakse juhtudel, kui rahalise kohustuse täitmine oleks süüdlase jaoks raskendatud või rahalise kohustuse panemine mõjutaks liigselt süüdlase lähedasi või rahaline kohustus sisuliselt ei mõjutaks süüdlast, st majanduslik olukord võimaldab ka suurte summade probleemideta maksmist.⁶⁴ Ka juhul, kui isik mõistetakse süüdi kohtuotsusega, võib vangistust mõistes või täitmisele pöörates karistuse üldkasuliku töö kohaldamisega asendada. Samuti on võimalik kohaldada sundravi. Seega on

⁶⁰ Sootak, J. Sanktsiooniõigus. Juura, Tallinn 2007, lk 22

⁶¹ Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura 2012, lk 438

⁶² Sootak, J. Sanktsiooniõigus. Juura, Tallinn 2007, lk 135

⁶³ Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura 2012, lk 484

⁶⁴ Riigi peaprokuröri juhise, lk 3.

kriminaalmenetluse lõpetamise võimalik kohaldada sarnaseid kohustusi, mida juhul, kui isik mõistetak süüdi kohtuotsusega.

2.3 Kriminaalmenetluse uuendamine

KrMS § 202 lg 6 kohaselt, kui isik, kelle suhtes on kriminaalmenetlus lõpetatud käesoleva paragrahvi lõike 2 kohaselt, ei täida talle pandud kohustust, uuendab prokuratuuri taotlusel kohus kriminaalmenetluse oma määrusega. Karistuse mõistmisel arvestatakse kohustuste osa, mille isik on täitnud.

Seega juhul, kui isik lisakohustusi ei täida, on tema suhtes võimalik kriminaalmenetlust uuendada. Kui kriminaalmenetluse on lõpetanud prokurör oma määrusega, on tal võimalik menetlust uuendades saata asi arutamiseks kohtule. Kui kriminaalmenetluse on lõpetanud kohus, võib kohus prokuröri taotlusel menetluse uuendada ning teha isiku suhtes kohtuotsuse. Küsitav on, kas sellisel juhul peab olema tegemist süüdimõistva otsusega. Jaatava vastuse kasuks räägib asjaolu, et kuriteo koosseis, õigusvastasust välistavate asjaolude puudumine ning isiku süü peab olema kindlaks tehtud enne oportuuniteedi kohaldamist, seega peab isiku süü olema tõendamist leidnud. Samas ei saa süüdimõistev kohtuotsus olla ette kindlaks määratud, kuna menetluse edasise menetlemise käigus võib ilmned uusi asjaolusid, mis välistavad isiku süüdimõistmise.

Kriminaalmenetluse uuendamine on otseselt seotud kuritegusid toime pannud isikute retsidiivsusega. Eeldatavasti on nende isikute, kelle suhtes lõpetatakse menetlus otstarbekusega, retsidiivsus madalam kui nende, kelle toime pandud kuritegude arutamine jõuab kohtusse. Seda tulenevalt asjaolust, et § 202 kohaldatakse valdavalt esimest korda kergemaid kuritegusid toime pannud isikute suhtes.⁶⁵ Statistika näitab, et üldjuhul viiendik nendest, kelle suhtes menetlus otstarbekuse alusel lõpetatakse, paneb aasta jooksul toime uue kuriteo.⁶⁶ On märgitud, et retsidiivsusmäär vägivallakuritegude puhul on madalam kui varavastaste kuritegude puhul. Kui vägivallakuritegude puhul on retsidiivsuse määr 12 kuu jooksul 15-18%, siis varguste puhul on see 25% ümber.⁶⁷ Arvestades kurjategijate üldist jaotust, siis on lõpetamistes enam esindatud naised, mis omakorda võib viidata sellele, et naised panevad toime vähem raskemaid kuritegusid.⁶⁸

⁶⁵ Ahven, Salla, Vahtrus, 2010, lk 33.

⁶⁶ Samas, lk 35.

⁶⁷ Samas, lk 36-37

⁶⁸ Samas, lk 38.

3. Otstarbekuse põhimõte väärteomenetluses

Otstarbekuse põhimõtet rakendatakse ka väärteomenetluses. Väärteomenetluse seadustik § 30 lg 1 p 1 kohaselt võib menetleja väärteomenetluse lõpetada otstarbekuse kaalutlusel. VTMS, kus oli esmakordselt otstarbekuse põhimõte sätestatud, jõustus 01.09.2002.a.

Väärteomenetluse seadustiku eelnõu seletuskirjakohaselt on eelnõu §-s 33 ette nähtud väärteomenetluse lõpetamine otstarbekuse kaalutlusel ja väärteoga tekitatud kahju hüvitamisel. Tegemist diskretsiooniõigusega, menetleja toimimisega oma äranägemisel, mida seadus täpselt ette ei kirjuta. Diskretsiooniõigust võib kasutada, kui see on asjas kohane ja seda tuleb kohaldada kõigis otstarbekuse kaalutlusel lahendatavates väärteoasjades samal tasemel.⁶⁹

Eeltoodust tuleneb, et seaduse loojal ei olnud väärteomenetlusse otstarbekuse põhimõtet tuues konkreetselt määratletud põhimõtte kohaldamise üksikasju, st konkreetseid otstarbekuse kriteeriume.

2003. aastal tegi Riigikohus esimese lahendi, milles märkis, et väärteomenetlus ei anna menetluse lõpetamise otstarbekuse kriteeriume, kuid need võib tuletada KrMK §-st 202.

Seega tuleb väärteomenetluse lõpetamisel otstarbekuse kaalutlusel kaaluda samu aspekte, mida kriminaalmenetluses.

Kõrvalpõikena olgu öeldud, et kuna väärteomenetluses tuletatakse otstarbekusega lõpetamise kriteeriumid kriminaalmenetlusest ning kriminaalmenetluse seadustik, kus oportuuniteedi alused sätestati, jõustus hiljem kui väärteomenetluse seadustik ning samuti esimene Riigikohtu lahend selle kohta, et väärteomenetluses tuleb otstarbekuse kriteeriume sisustades lähtuda kriminaalmenetluse kriteeriumitest, tuli aastal 2003, tekib küsimus, kuidas sisustati VTMS-i sätet, mille kohaselt võib väärteomenetluse muu hulgas lõpetada otstarbekuse kaalutlusel.

Asjaoludena, mida väärteomenetluse lõpetamisel arvestama peab, on pakutud välja järgmist: väärteoga õigushüve kahjustamise olulisust, väärteo ühiskonnas esinemise sagedust, toimepanemise asjaolusid, kuriteoks ülekasvamise võimalikkust, menetlusalust isikut (varasem karistatus sama väärteokoosseisu alusel).⁷⁰

⁶⁹ Väärteomenetluse seadustik. Eelnõu 441 SE I. Seletuskiri. Arvutivõrgus kättesaadav: http://www.riigikogu.ee/?op=emsplain2&content_type=text/html&page=mgetdoc&itemid=003672710.

⁷⁰ Väärteomenetlus II. Lk 22. Arvutivõrgus saadaval: <http://dSPACE.utlib.ee/dSPACE/bitstream/handle/10062/17324/9985671120.pdf?...>

Kõikide nende kriteeriumite puhul võib tõmmata paralleele kriminaalmenetluses enim kasutatavate kriteeriumitega, v.a kuriteoks ülekasvamise võimalikkus. Samas on tegemist olulise alusega hindamaks, kas otstarbekuse kohaldamine on õigustatud või mitte.

Menetleja ei või otstarbekuse kaalutlusel menetlust lõpetada näiteks suure töökoormuse, väärteoasja ebamugavuse või menetlusosalise poolt rohkearvuliste taotluste ja kaebuste esitamise tõttu.⁷¹

Eeltoodust saab järeldada, et väärteomenetluse lõpetamisel tuleb kaaluda konkreetse rikkumise toimepanemise asjaolusid, mitte õiguskaitseüsteemi siseseid asjaolusid. Samuti ei tohiks otsustamist segada õiguspoliitilised kaalutlused. Sama keeld kehtib ka kriminaalmenetluses oportuuniteedi kohaldamisel.

Riigikohus on teinud mitmeid lahendeid, mis puudutavad väärteomenetluse lõpetamist otstarbekuse kaalutlusel. Saab öelda, et enamik oportuuniteeti puudutavaid lahendeid on tehtud seoses väärteomenetlusi puudutavate vaidlustega. Esimesena võiks nimetada 2003. aasta lahendit nr 3-1-1-146-03⁷². Selles märkis kriminaalkolleegium, et seadusandja on andnud VTMS § 30 lg 1 p 1 kohaselt menetlejale õiguse omal kaalutlusel menetluse lõpetamiseks. Sellist kohustust menetlejale aga pandud ei ole. Vastupidi, lähtuvalt KrMK §-st 6, mis on VTMS § 2 kohaselt kohaldatav ka väärteomenetluses, on menetlejal reeglina süüteo asjaolude ilmnemisel menetlemise kohustus, millest VTMS § 30 näeb ette erandid. Seega ei ole menetlusalusel isikul õigust väärteomenetluse lõpetamisele otstarbekuse kaalutlusel ning menetlejale ei saa ette heita seda, et ta on menetlenud süüteoasja lõpuni.

Riigikohus lisas, et väärteomenetlus ei anna menetluse lõpetamise otstarbekuse kriteeriume, kuid need võib tuletada KrMK §-st 202. Menetluse võib lõpetada juhul, kui menetlusaluse isiku süü on väike ja kui avalik menetlushuvi ei nõua asja menetlemist. Mõlema kriteeriumi puhul on tegemist määratlemata õigusmõistetega, mille sisustamine jääb kohtu kaalutusõiguse piiresse. Seega ei ole menetluse otstarbekuse kaalutlusel mittelõpetamise puhul tegemist väärteomenetlusõiguse rikkumisega.

Eeltoodu kinnitab veelkord, et Eesti õigus lähtub legaliteedi printsiibist ning oportuuniteedi kohaldamine on eelkõige menetleja diskretsiooniotsus, st võimalus, mitte kohustus.

Seda, et väärteomenetluse lõpetamisel otstarbekuse kaalutlusel tuleb lähtuda Kriminaalmenetluse seadustikus sätestatust ja seega tuleb otstarbekuse kriteeriumid tuletada

⁷¹ Väärteomenetlus II. Lk 22. Arvutivõrgus saadaval:

<http://dspace.utlib.ee/dspace/bitstream/handle/10062/17324/9985671120.pdf?...>

⁷² RRRKo nr 3-1-1-146-03.

KrMS §-ist 202, on Riigikohus korranud ka lahendites nr 3-1-1-7-05⁷³, 3-1-1-107-05⁷⁴, 3-1-1-81-06⁷⁵, 3-1-1-9-07⁷⁶, 3-1-1-105-09⁷⁷, 3-1-1-29-11⁷⁸, 3-1-1-46-12⁷⁹.

Lahendis nr 3-1-1-107-05 on Riigikohus veel leidnud, et väärtemenetluse võib lõpetada otstarbekuse kaalutlusel, kui menetlusaluse isiku süü on väike ja avalik menetlushuvi ei nõua asja menetlemist. Samas lahendis märkis Riigikohus, et olukorras, kus isik, keda on kiiruse ületamise eest korduvalt karistatud, ületab kiirust enam kui 20 km/h ning tuvastatud ei ole mingisuguseid vabandavaid asjaolusid, ei saa rääkida vähesest süüst. Kuna kiiruse sellise ületamise puhul on tegemist levinud liiklusalase õiguserikkumisega, ei saa ka viidata avaliku menetlushuvi puudumisele.

Seega oportuuniteedi kohaldamisel väärtemenetluses tuleb arvestada sellega, kui levinud rikkumisega tegemist on ja kui suur on üldpreventsiooni vajadus. Kui mingit liiki süütegude arv näitav kasvutendentsi, siis ei ole menetluse lõpetamine otstarbekusega õigustatud, kuna menetluse jätkamiseks on olemas avalik huvi.

Lahendi nr 3-1-1-81-06 kohaselt tuleb süüteo toimepanemisel avalikku menetlushuvi ja menetluse läbiviimist ka eeldada. Järelikult ei ole menetlusalusel isikul õigust väärtemenetluse lõpetamisele otstarbekuse kaalutlusel ning menetlejale ei saa ette heita seda, et ta on menetlenud süüteoasja lõpuni. Kriteeriumite "menetlusaluse isiku süü väiksus" ja "avalik menetlushuvi ei nõua asja menetlemist" puhul on tegemist määratlemata õigusmõistetega, mille sisustamine jääb kohtu kaalutusõiguse piiresse.

Kohus leidis samas lahendis, et aluseks väärtemenetluse lõpetamisele ei saa olla iseseisvalt ka varastatud eseme vähene väärtus. Õigushüve vähemat kahjustamist sellel argumendil on seadusandja arvestanud sanktsioonipiiride määratlemisel, mis näeb väärtetoimepanemise eest ette märkimisväärselt leebemad õigusjärelmid võrreldes kuriteo (KarS § 199) toimepanemisega.

Seega varastatud eseme väike väärtus võib olla aluseks menetluse lõpetamisele, kuid juhul, kui varguste näitab kasvu või süüteo toimepanija näol on tegemist isikuga, kes on taolisi süütegusid ka varem toime pannud, ei ole menetluse lõpetamine õigustatud. Seega on otstarbekusel menetluse lõpetamine menetleja kaalutus, mis tuleneb konkreetsetest ühiskonnas valitsevatest suundumustest ning konkreetse süüteo asjaoludest.

⁷³ RKKKo nr 3-1-1-7-05, p 6

⁷⁴ RKKKo nr 3-1-1-107-05, p 10

⁷⁵ RKKKo nr 3-1-1-81-06, p 6

⁷⁶ RKKKo nr 3-1-1-9-07, p 9.1

⁷⁷ RKKKo nr 3-1-1-105-09, p 11

⁷⁸ RKKKo nr 3-1-1-29-11, p 14

⁷⁹ RKKKo nr 3-1-1-46-12, p 8

Lahendis nr 3-1-1-9-07 oli kriminaalkolleegium seisukohal, et isiku "karistamiseks puudub avalik menetlushuvi. Ühe liitri lahja alkohoolse joogi deklareerimata, ent mittepettuslik Eestisse toimetamine ei ole tegu, mille puhul üld- või eripreventiivsed kaalutlused eeldaksid karistusõiguslikku sekkumist. /.../ KrMS §-s 202 kriminaalasja menetlejale antud õigus lõpetada menetlus otstarbekuse tõttu on käsitatav kaalutusõigusena, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonoomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada karistuse kohaldamine juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselgelt mittemõõdukas."

Lahendis nr 3-1-1-105-09 nõustus Riigikohus maakohtuga selles, et käesoleval juhul ei olnud alust menetluse otstarbekuse kaalutlusel lõpetamiseks. "Maakohus leidis, et kuivõrd lumest koristamata kõnnitee asub Rakvere vanalinnas ja on jalakäijate poolt intensiivselt kasutatav, siis takistas lume koristamata jätmise oluliselt jalakäijaid kõnniteel segamatult ja ohutult liikumast. Kriminaalkolleegium leiab, et menetluse VTMS § 30 lg 1 p 1 järgi lõpetamise hindamisel tuleb arvesse võtta ka seda, et ei P. S. ega teised kaasomanikud ei olnud hoolimata kohtuvälise menetleja palvest lund ära koristanud veel ka järgmise päeva keskpäevaks."

Selle kaasuse puhul ei välistanud oportuuniteedi kohaldamist taoliste süütegude suur hulk. Pigem lähtuti siin süüteo toimepanemise laadist ja toimepanija käitumisest. Määravaks sai asjaolu, et rikkumise toimepanijad ei asunud esimesel võimalusel tagajärgi kõrvaldama, st rikkumist heastama. Seega võib öelda, et tegemist oli juhtumiga, mil isiku tahtluse liik muutus raskemaks.

Lahendis nr 3-1-1-29-11 leidis kriminaalkolleegium, et menetlusaluse isiku süü ei ole suur. Menetlusalune isik eksis pakendiseaduse nõuete vastu üksnes mõne kilogrammi pakendite osas kuus. Samas kasutas I. L. pakendite ladustamiseks taaskasutusorganisatsiooniga liitunud pakendiettevõtja konteinerit. Kohe pärast Keskkonnainspektsiooni kontrolli viis menetlusalune isik oma tegevuse pakendiseadusega kooskõlla. Süü väiksus tuleneb ka asjaolust, et menetlusalune isik oli keelueksimuses KarS § 39 tähenduses, sest I. L ei olnud taaskasutusorganisatsiooniga liitumise kohustusest teadlik. Kuivõrd E E OÜ pidevalt pakendeid käitleva ettevõtjana oleks pidanud end pakendiseaduse regulatsiooniga kurssi viima, oli eksimus menetlusaluse isiku jaoks välditav. Vältitavas keelueksimuses toime pandud teo puhul on aga isiku süü tulenevalt KarS § 39 lg-st 2 väiksem kui olukorras, kus isik paneb teo toime selle keelatusel teadlik olles.

Eeltoodud kaasuses sai menetluse lõpetamisel määravaks süü väiksus, st rikkumine ei olnud nii raske, et selle puhul oleks menetleja pidanud vajalikuks isikut karistada.

Lahendis nr 3-1-1-50-08 märkis kriminaalkolleeegium, et VTMS § 29 lg 1 p-s 1 ja § 30 lg 1 p-s 1 sisalduvad kaks erinevat ja teineteist välistavat väärteomenetluse lõpetamise alust. Väärteomenetluse lõpetamine VTMS § 30 lg 1 p 1 alusel eeldab, et menetlusalusele isikule omistatav tegu on nii koosseisupärane, õigusvastane kui süüline (KarS § 2 lg 2), kuid tema vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu otsustab menetleja väärteomenetluse siiski lõpetada. Väärteomenetluse lõpetamine otstarbekuse kaalutlustel lähtub seega menetlusökonomilistest kaalutlustest, kuid võimaldab lisaks ka proportsionaalsuse põhimõttest tulenevalt välistada karistuse kohaldamise juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselgelt mittemõõdukas. Seega on VTMS § 29 lg 1 p-s 1 ja § 30 lg 1 p-s 1 sätestatud menetluse lõpetamise alused järgmises loogilises vahekorras. Esmalt tuleb kohtul kontrollida, kas menetlusaluse isiku teos on realiseeritud süüteokoosseis, õigusvastasus ja süülisus, s.o väärteo tunnused. Nendest kasvõi ühe puudumisel tuleb väärteomenetlus obligatoorselt lõpetada VTMS § 29 lg 1 p 1 alusel. Alust minna VTMS § 30 lg 1 p 1 juurde sellisel juhul ei ole. Alles siis, kui kohus jõuab veendumusele, et väärteo tunnused isiku käitumises on täidetud, võib kohus asuda vaagima, kas on alust väärteomenetluse lõpetamiseks otstarbekuse kaalutlusel VTMS § 30 lg 1 p 1 kohaselt.⁸⁰

Eeltoodu kinnitab taaskord põhimõtet, mille kohaselt tuleb enne oportuuniteedi kohaldamise kaalumist tuvastada süüteo kõik elemendid, st koosseis, õigusvastasus ja süü. Enne ei saa seisukohta võtta otstarbekuse kaalutlusel menetluse lõpetamise osas.

Ka lahendis nr 3-1-1-66-08 märkis kohus, et enne, kui kohus saab asuda kaaluma, kas lõpetada menetlus VTMS § 30 lg 1 p-des 1 ja 2 sätestatud alustel, tuleb vastavuses KarS § 2 lg-s 2 sätestatud deliktistruktuuriga tuvastada teo koosseisupärasus, õigusvastasus ja süü. Nendest kasvõi ühe elemendi puudumisel tuleb väärteomenetlus VTMS § 29 lg 1 p 1 alusel obligatoorselt lõpetada. Väärteomenetluse seadustiku § 30 lg 1 p-de 1 ja 2 kohaldamiseks sellisel juhul alust ei ole. Alles seejärel, kui kohus on tuvastanud teo koosseisupärasuse, õigusvastasuse ja süülisuse, on võimalik võtta seisukoht väärteomenetluse lõpetamiseks otstarbekuse kaalutlusel. Kuna maakohtu otsuses puuduvad põhjendused, hindamaks menetlusaluse isiku käitumise koosseisupärasust, õigusvastasust ja süülisust, ei ole võimalik lahendada ka tema vastutuse küsimust KarS § 218 lg 1 järgi. Enne nende asjaolude tuvastamist ei ole alust kaaluda väärteomenetluse lõpetamist otstarbekuse kaalutlusel.⁸¹

Oportuuniteedi kohaldamine eeldab isiku süü tuvastamist ning mööndust, et isik on süüteo toime pannud. See võib praktikas kaasa tuua aga probleemi, millest oli juttu ka oportuuniteedi

⁸⁰ RKKKo nr 3-1-1-50-08, p 6.3 ja p 6.4

⁸¹ RKKKo nr 3-1-1-66-08, p 11

põhimõtte puuduste juures. Nimelt võib isik, kes tegelikult süüdi ei ole, kohtumenetluse vältimiseks võtta süü omaks ning nõustuda oportuuniteedi kohaldamisega. Sellest tulenevalt on aga ka selliste vähetähtsate süütegude puhul, mille lõpetamine otstarbekusega on tõenäoline, menetlejal kohustus isiku süü tuvastada.

Lahendis nr 3-1-1-46-12 märkis Riigikohus järgmist: maakohtu mõttekäik, nagu võiks väärteomenetluse otstarbekusega lõpetada põhjusel, et A. J-ile on esitatud süüdistus /.../ korruptsioonikuriteo toimepanemises, jääb kriminaalkolleegiumile arusaamatuks ning seda ei saa pidada väärteomenetluse otstarbekusega lõpetamise aktsepteeritavaks põhjenduseks. Otstarbekuse kaalutlusel võib menetluse lõpetada juhul, kui menetlusosaluse isiku süü on väike ja kui avalik menetlushuvi ei nõua asja menetlemist. Kriminaalkolleegiumi hinnangul ei ole maakohus arutatavas asjas VTMS § 30 lg 1 p 1 alusel väärteomenetluse lõpetamise tingimusi eelmärgitu valguses analüüsinud ega andnud hinnangut, miks on käsitletaval juhul menetlusosaluse isiku süü hinnatav väiksena ja miks puudub väärteoasja menetlemiseks avalik huvi. Seetõttu on väärteomenetluse lõpetamine otstarbekuse kaalutlusel põhistamata.

Siin tekib järgmine küsimus. Kui riigikohus on selgesti öelnud, et väärteomenetluses otstarbekuse kaalutlusel menetluse lõpetamisel tuleb analoogia korras kohaldada KrMS §-is 202 nimetatud kriteeriume, siis kas väärteomenetluses on välistatud otstarbekuse alusel menetluse lõpetamine põhjusel, et karistus on ebaotstarbekas, st luues paralleel KrMS-is 203 toodud alusega. Eeltoodud Riigikohtu lahendit lugedes saab sellise järelduse teha.

Lahendis nr 3-1-1-7-05 märkis kohus, et tulenevalt VTMS §-st 2 kehtib ka väärteomenetluses KrMS §-s 6 sätestatud menetluse kohustuslikkuse põhimõte. Sellest põhimõttest teeb erandi VTMS § 30, andes menetlejale võimaluse lõpetada menetlus juhul, kui menetleja ei pea selle jätkamist otstarbekaks. Kuna tegemist on erandolukorraga, peab sel alusel menetluse lõpetamise otsustuse tegija ka põhjendama, miks ta leiab, et menetlemine ei ole otstarbekas. Lääne-Viru Maakohus oleks pidanud põhjendama, miks ta leiab, et menetlusosaluse isiku süü on väike ja puudub avalik menetlushuvi olukorras, kus menetluse esemeks oli mitme liiklusnõude rikkumine, millest üks seisnes lubatud sõidukiiruse olulises ületamises, kusjuures menetlusosalust isikut on varem karistatud kiiruse ületamise eest 21 kuni 40 km/h. Kohus seda teinud ei ole, vaid on paljasõnaliselt nentinud, et ei pea asja menetlemist põhjendatuks ja peab vajalikuks anda menetlusosalusele korduvast liiklusnõuete rikkumisest hoolimata võimaluse näidata, et ta on ennast parandanud. Kuna maakohus on otsuse motiveerimata jätmisega menetlusõigust oluliselt rikkunud, tuleb maakohtu otsus VTMS § 175 p 2 kohaselt tühistada ning saata väärteoasi VTMS § 174 p 7 alusel Lääne-Viru Maakohtule uueks arutamiseks.

Seega kuigi otstarbekuse kohaldamine on menetleja diskretsiooniotsus ning seega ei saaks kõrgema astme kohus oportuuniteedi kohaldamist *per se* madalama astme kohtule ette heita, on siiski oluline oportuuniteedi kohaldamise otsustust põhjendada, vastasel juhul ei ole otsustus jälgitav ning see omakorda annab aluse selle tühistamiseks.

Eeltoodust nähtub, et riigikohus on peamiselt peatunud oportuuniteedi kohaldamise üldist poolt puudutavatel küsimustel, s.o milliste eeldustel saab põhimõtet kohaldada ja mida tuleb tuvastada. Vähem on sisulist poolt puudutavaid seisukohti, s.o miks konkreetsel juhul oli otstarbekas menetlus lõpetada. Käesoleva töö autor juhib veelkord tähelepanu viimasena käsitletud Riigikohtu lahendile, millest tuleneb, et maakohtule ei heidetud ette mitte menetluse lõpetamist, vaid motiveerimata jätmist. Diskretsiooniotsuste puhul on otsustuse põhjendamine väga oluline, kuivõrd vastasel juhul ei ole otsustus jälgitav ning ei ole võimalik hinnata selle seaduslikkust.

4. Praktika oportuuniteedi kohaldamisel

Käesoleva töö raames on analüüsitud 313 ringkonnaprokuratuuri määrust ning 74 maakohtu määrust, millega KrMS §-202 kohaldatai. Esmalt on analüüsitud määrustes toodud põhjendusi selle kohta, miks leiti, et isiku süü ei olnud suur ja puudus avalik menetlushuvi. Seejärel on üldistatud menetluste lõpetamisel isikutele pandud kohustusi ja hinnatud kohustuste kohaldamise praktika ühtsust.

4.1 Ringkonnaprokuratuuride praktika oportuuniteedi kohaldamisel

4.1.1 Määrustes toodud põhjendused

Käesoleva töö autor on analüüsinud 313 ringkonnaprokuratuuri määrust, s.o 25 eelmise aasta määrust igast ringkonnast, lisaks määrused sellest, 2013. aastast.

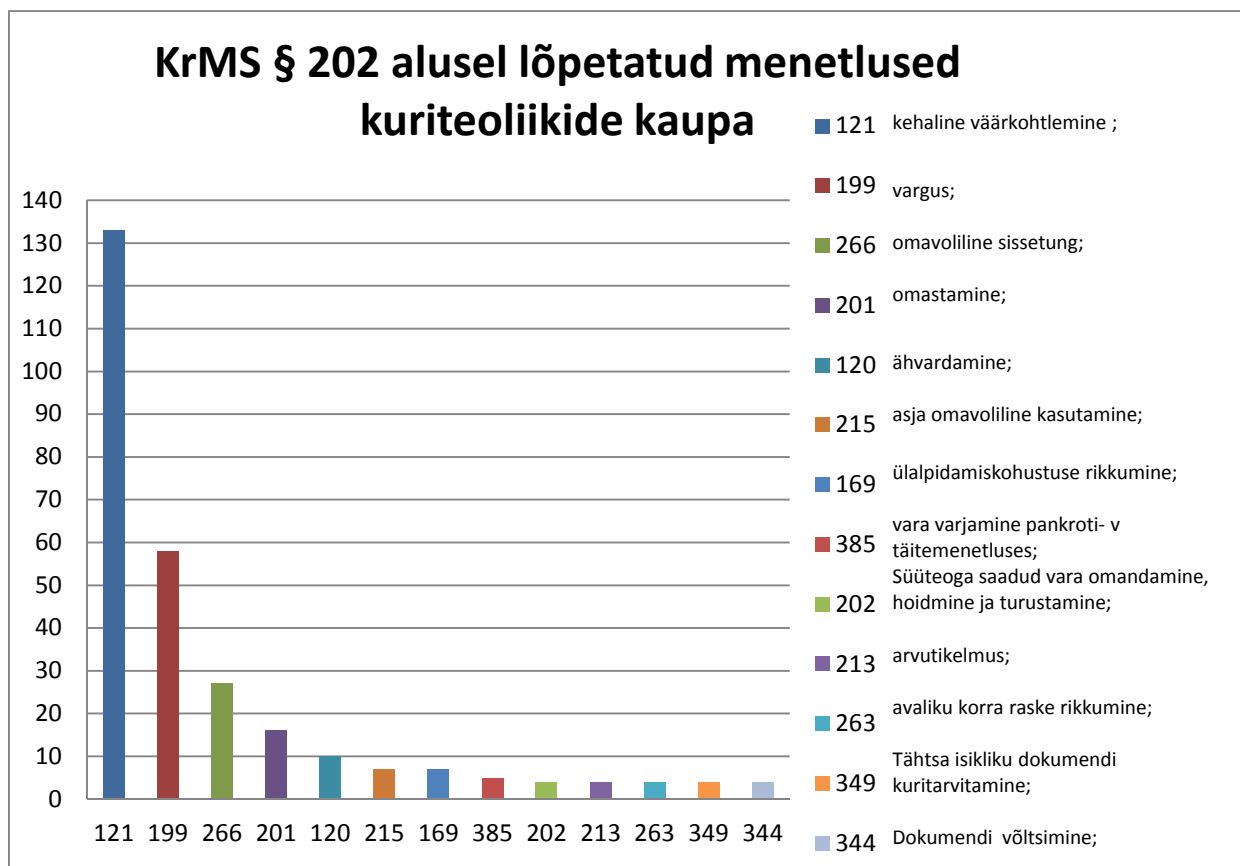
Järgnevalt tuuakse esile mõned käesoleva töö raames analüüsitud ringkonnaprokuratuuride määrustest nähtunud asjaolud ja põhjendused, mis näitavad käesoleva töö autori arvates mõningaid suundumusi või mis on vähemal või rohkemal määral vastuolus teoreetilise käsitlemisega.

Esmalt sellest, milliseid asjaolusid tuuakse määrustes enim esile, sisustamaks määratlemata õigusmõisteid – avaliku menetlushuvi puudumist ja isiku süü väiksus. Sagedasemad argumendid avaliku menetlushuvi puudumise sisustamiseks on: tekitatud kahju ei ole suur/ kahju ei ole tekitatud; leppimine kannatanuga; kahtlustatav ei ole varem karistatud; kahtlustatava enda poolt kahju kannatamine. Süü väiksust sisustatakse enamasti järgmiste argumentidega: kahtlustatav kahetseb tehtut; kahtlustatav on aru saanud käitumise õigusvastasusest/ teo tagajärgedest; isiku roll kuritegude toimepanemisel oli teisejärguline, isikul on olemas töö- ja elukoht ning lapsed.

Huvitav on siinjuures kannatanuga leppimise kriteeriumi niivõrd laialdane kasutamine, kuivõrd kannatanuga leppimise tõtu menetluse lõpetamiseks on seaduses iseseisev alus – KrMS § 203¹.

Mitmetel juhtudel oldi määruste põhjendustes piiratud vaid üldsõnalise konstateeringuga, et avalik menetlushuvi puudub ja isiku süü on väike. Põhjenduste ühesuguse sõnastuse poolest paistsid eriti silma Lääne Ringkonnaprokuratuuri määrused. Kui standardsele põhjendusele on lisatud ka konkreetset juhtumit puudutav põhistus, ei saa määrusele vormistuse osas etteheiteid teha. Samas vaadeldes korraga rohkearvuliselt määruseid, tekib küsimus, kas tõepoolest sobib üks põhjendus kõikide menetluste lõpetamiseks või on lihtsamat ja kiiremat lahendust eelistades kasutatud korduvalt sama põhjendust.

Järgnevalt kokkuvõtlikult sellest, milliste tegude osas menetlusi enim lõpetati, arvestades käesoleva töö raames uuritud prokuratuuri määruseid. Arvesse tuleb võtta, et mõni menetlus lõpetati mitme teo osas.

Muude kuritegude(lõpetamisi kokku 53-l korral) puhul oli lõpetamisi kolm või vähem. Sinna hulka kuuluvad järgmised koosseisud: KarS § 209 (kelmus), § 210 (soodustuskelmus), § 274 (vägivald võimuesindaja ja avalikku korda kaitsva muu isiku suhtes), § 381¹ (raamatupidamise kohustuse rikkumine), § 385¹ (pankrotiavalduse esitamise kohustuse täitmata jätmine), § 423 (sõidukijuhi poolt liiklusnõuete ja sõiduki käitusnõuete rikkumine ettevaatamatusest), § 345 (võltsitud dokumendi, pitsati ja plangi kasutamine), § 216 (elektrienergia, maagaasi ja soojusenergia ebaseaduslik kasutamine), § 223 (teose ja autoriõigusega kaasnevate õiguste objekti ebaseaduslik üldsusele suunamine), § 275 v(õimuesindaja ja avalikku korda kaitsva muu isiku laimamine ja solvamine), § 320 (valeütlus ja valevanne), § 380 (osanike, aktsionäride ja tulundusühistu liikmete koosoleku kokku kutsumata jätmine), § 329 (karistuse kandmisest kõrvalehoidumine), § 392 (keelatud ja eriluba nõudva kauba ebaseaduslik sisse- ja väljavedu), § 157 (kutse- ja ametitegevuses teatavaks saanud saladuse hoidmise kohustuse rikkumine), § 157² (teise isiku identiteedi ebaseaduslik kasutamine), § 182 (alaealise kallutamine alkoholi tarvitamisele), § 203 (asja rikkumine ja hävitamine), § 206 (arvutiandmetesse sekkumine), § 207 (arvutisüsteemi

toimimise takistamine), § 217 (arvutisüsteemi ebaseaduslik kasutamine), § 264 (looma julm kohtlemine), § 347 (tähtsa isikliku dokumendi võltsimine), § 348 (võltsitud tähtsa isikliku dokumendi kasutamine ja kasutada andmine), § 349 (tähtsa isikliku dokumendi kuritarvitamine), § 376 (tubakatoodete käitlemise korra rikkumine), § 389¹ (maksude maksmisest kõrvalehoidumine suures ulatuses), § 400 (konkurentsi kahjustav kokkulepe, otsus ja kooskõlastatud tegevus); § 414 (lõhkeaine ebaseaduslik käitlemine), § 418 (tulirelva, selle olulise osa ja laskemoona ebaseaduslik käitlemine), § 422 (sõidukijuhi poolt liiklusnõuete ja sõiduki käitusnõuete rikkumine), § 424 (mootorsõiduki, maastikusõiduki ja trammi juhtimine joobeseisundis).

Jooniselt nähtub, et ringkonnaprokuratuurides lõpetati oportuuniteedi alusel enim kriminaalmenetlusi, mis alustati KarS § 121 (kehaline väärkohtlemine) alusel – 133-l korral. Mõnevõrra vähem lõpetati neid kriminaalmenetlusi, mida oldi alustatud KarS § 199 (vargus) alusel – 58-l korral.

On üllatav, et väikseim avalik menetlushuvi on just ühtliiki (KarS § 121) isikuvastase kuriteo puhul, kuivõrd inimese tervis on üks kõrgeimalt kaitstavaid õigushüvesid. Nimelt on isikuvastaste süütegude peatükis kaitstavad õigushüved inimese elu, tervis, vabadus ning au. Need on esmased inimõigused, mis tulenevad pelgast inimeseks olemise faktist. Nende õiguste fundamentaalsus ja sellest tingitud karistuste rangus ongi põhjuseks, miks isikuvastased süüteod eristuvad iseseisva peatükina teistest isikuõigusi ründavatest süütegudest. Nimetatud õigushüvede koondmõistena võib vaadelda inimväärikust – kõik isikuvastaste süütegude peatükis sätestatud süüteod kujutavad endast inimese vääritud kohtlemist.⁸²

Eelpool toodud põhjendus teeb küsitavaks KarS § 121 sätestatud süütegude menetlemise niivõrd massilise lõpetamise oportuuniteedi alusel, kuivõrd inimese kehaline väärkohtlemine ei eristu teistest isikuvastastest süütegudest oma iseloomu poolest – tegemist on inimese vääritud kohtlemisega. Samas võib öelda, et rohkem on siinjuures eeliseid kui puuduseid. Menetlusökomoomiast lähtuvalt on põhjendatud kehalise väärkohtlemise liigitamine teise astme kuritegude hulka ning sellega oportuuniteedi kohaldamise võimaldamine. Kehalise väärkohtlemise alla kuuluvad teod, mida võib pidada kergemaliigilisteks ning inimestevahelises suhtluses sagedasti esinevateks, mistõttu ei oleks selliste tegude igakordne menetlemine põhjendatud.

⁸² Sootak, J; Pikamäe, P. Karistusseadustik : kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura, 2009., lk 358

Paraku näitab kuritegevuse statistika, et kehaliste väärkohtlemiste arv kasvab: aastal 2009 registreeriti 4518 kehalist väärkohtlemist, 2010. aastal 4320, 2011. aastal 4785 ja 2012. aastal 5328.⁸³ See muudab KarS § 121 puhul oportuuniteedi niivõrd sagedase kasutamise küsitavaks.

Mõned näited. Kriminaalasjas nr 11240102849 lõi kahtlustatav kannatanut baaris, isikliku konflikti käigus. Kriminaalasjas nr 11240104137 viskas kahtlustatav kannatanu pihta telliskivi. Kannatanu sõnul ei olnud neil just kõige paremad suhted. Kriminaalasjas nr 11259000078 tekkis kannatanu ja kahtlustatava vahel sõnelus, mille käigus kahtlustatav tiris kannatanul juustest ning põhjustas talle sellega valu. Kriminaalasjas nr 11240104995 löödi kannatanut näo piirkonda. Sündmuse põhjustas asjaolu, et naabritevahelised suhted ei olnud head ja alkoholi tarvitamise käigus tekkisid omavaheliste suhete pinnalt tülid. Kriminaalasjas nr 12240100201 tekkis kannatanul tüli poja abikaasaga, kes oli alkoholijoobes. Kannatanule põhjustati mitmeid vigastusi, sh käelaba luu murd. Kahtlustatav väljendas siirast kahetsust. Kriminaalasjas nr 12282000016 lõi üks abikaasa teist harjavarrega kuklasse ning kõhtu. Tegemist oli juhuslikku laadi ning alkoholi liigtarvitamisest tingitud konfliktiga.

Nimetatud tegude asjaoludest nähtub, et enamasti kuuluvad lõpetamisele sellised teod, mis pannakse toime tuttavate või pereliikmete vahel tekkinud tülide käigus. Ühest küljest peresiseste või tuttavate vaheliste tülide käigus toimepandud kehaliste väärkohtlemiste menetlemine ei ole tihti otstarbekas karistuse mittemõõdukuse tõttu. Kuivõrd tülide ja nendega kaasnevate väärkohtlemiste põhjused võivad peituda ka varasemalt esinenud probleemides, milles on oma osa olnud ka kannatanul, siis ei ole süüteo toime pannud isiku igakordne karistamine arvestades asjaolusid proportsionaalne.

Samas on siin puutumus teise, väga tõsise probleemiga – perevägivallaga. Kuivõrd prokurör, ega ka teised kõrvaltvaatajad, ei pruugi olla teadlikud peres varem aset leidnud vägivallajuhtudest, on neil raske hinnata, kas konkreetsel juhul oli tegemist korduva väärkohtlemise või üksikjuhtumiga. Mitmetes määrustes oli üheks menetluse lõpetamist toetavaks asjaoluks see, et kahtlustatav on varem karistamata. Samas tuleb mõnda, et perevägivallajuhtudest paljud ei jõua menetlejani, mistõttu neid ei ole menetletud ja seetõttu ei olegi kahtlustatav varem karistatud. Olukorras, kus tegemist on perega, kus ka varem on vägivallajuhtumeid esinenud, ei ole aga oportuuniteedi kohaldamine eripreventiivsest kaalutlusest lähtudes õige.

Prokurör peab menetluse lõpetamisel muu hulgas hindama kahtlustatava süü suurust. Sellega seonduvad mitmed kuriteo toimepanemise asjaolud, sh kannatanu vigastused, s.o teo tagajärg,

⁸³ KURITEGEVUS EESTIS 2012. AASTAL. Justiitsministeerium, kriminaalpoliitika osakond Arvutivõrgus kättesaadav: http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=57893/2012_kuritegevuse+baromeeter.pdf

ning kahtlustatava tahtluse liik. Enamikel juhtudest löödi kannatanut rusikaga (käega), st ei kasutatud täiendavat vahendit. Kriminaalasjas nr 11230117423 lõi kahtlustatav kannatanut aga noaga. Menetluse lõpetamise määruses märgitakse, et tuleb arvestada asjaoluga, et tegemist oli väikese noaga, millega ei ole võimalik tõsiseid terviskahjustusi tekitada. Kannatanule tekitati vigastusi õlavarrel ja seljal, vigastused ei olnud tõsised. Lisaks on menetluse lõpetamist põhjendatud asjaoluga, et kannatanu provotseeris kahtlustatavat, mis oli karistust kergendavaks asjaoluks.

Käesoleva töö autor leiab, et arvestada saab asjaoluga, et kannatanu ise provotseeris kahtlustatavat, samas on küsitav prokuröri põhjendus, mis puudutab noa kasutamist teo toimepanemise vahendina. Nuga on üldjuhul vahend, mille kasutamisel tekitatakse kannatanule raskeid, kui mitte surmavaid vigastusi. Seetõttu on küsitav põhjendus, et tegemist oli noaga, millega ei olekski tõsiseid vigastusi tekitada saanud. Asjaoludest nähtub, et kannatanule tekitati vigastusi õlavarrel ja seljal. Selja puhul on tegemist piirkonnaga, mille löömisel noaga võivad olla raskemad tagajärjed. Vahendit ja selle kasutamist tuleks vaadelda koos kahtlustatava tahtlusega, st provotseerimise tulemina isikut noaga selja piirkonda löömisel võiks tuvastada kahtlustatava tahtluse tekitada kannatanule raskeid kehavigastusi. Seega kõnealuse teo toimepanemise asjaolud, mida süü hindamisel arvestada tuleb, välistaksid käesoleva töö autori arvates menetluse lõpetamise oportuuniteediga.

Ka kriminaalasjas nr 12230118250 oli tegemist kannatanupoolse provokatsiooniga. Määruses toodud asjaoludest tuleneb, et ühiskorteri köögis tekkis konflikt kannatanu ja kahtlustatava vahel ning kannatanu sõimas kahtlustatavat ebatsensuurset. Prokurör märkis, et isegi juhul, kui kannatanu solvas verbaalset kahtlustatavat, ei oleks tohtinud probleemi vägivaldselt lahendada. Prokuröri manitsus ei ole käesoleva töö autori arvates asjakohane, kuivõrd põhistus peaks sisaldama kriteeriume, mille alusel menetlus lõpetatakse, nt kannatanu provokatsioon, mitte aga andma moraalset hinnangut isiku teole.

Kriminaalasjas nr 11250102865 lükkas kahtlustatav kannatanu põrandale, istus tema keha peale ja tegi noaga tema näo suunas lööke, tekitades kannatanu näopiirkonda haavad. Prokurör leidis, et isiku süü ei ole piisavalt suur õigustamaks kohese kriminaalrepressiooni kohaldamist. Samas ei nähtu määrusest, millised asjaolud sellise otsustuse tingisid – milline oli kannatanu käitumine enne rünnet, millest tekkis konflikt jms.

Kriminaalasjas nr 12230106625 lõi vanem oma last. Prokuröri põhjenduste kohaselt olid suhted pingelised, kuna laps oli emalt ja kasuisalt varastanud ning lisaks ei täida koolikohustust, ei viibi sageli kodus, ega allu kodustele reeglitele. Teo toimepanemise põhjuseks oli määruse kohaselt kannatanu enda provotseeriv käitumine. Käesoleva töö autor

leiab, et kirjeldatud sündmused võivad suhteid pingestada ja ka vägivalda esile kutsuda. Samas tekitab see küsimuse, mil määral saab kannatanu provokatsioon ikkagi arvestamisele tulla. Olukord, kus lapse ja vanema vahel on pinged, ei ole võrreldav olukorraga, kus täiskasvanute omavaheline sõnelus viib füüsilise konfliktini. Kannatanu provotseeriv käitumine kui menetluse lõpetamist toetav kriteerium ei tohiks olla seega iseenesest lõpetamise aluseks.

Kriminaalasjas nr 12230115807 pani kahtlustatav toime kehalise väärkohtlemise võõra lapse suhtes, avalikus saunaruumis. Nimelt ärritus mees selle peale, kui laps pillas kogemata maha ühe kivi. Muu hulgas on kahtlustatava süü väiksust põhjendatud asjaoluga, et isik tegutses veendumuses, et kutsub saunas kividega mängivaid lapsi korrale. Siinkirjutaja leiab, et kahtlustatav täiskasvanuna pidi aru saama, et ka kedagi korrale kutsudes ei ole õigustatud füüsilise vägivalda kasutamine, seda enam lapse suhtes, ning et kui asi puudutab lapsi, tuleks igasugusesse täiskasvanute poolsesse vägivalda suhtuda rangemalt. Seetõttu on oportuuniteedi kohaldamine küsitav.

Kriminaalasjas nr 12230114422 tungis isa kallale oma alaealisele pojale, tüli tekki poja halbade hinnete pärast.

Käesoleva töö autori arvates annab laste suhtes vägivalda kasutamise juhtumite osas menetluste lõpetamine signaali, et taoliste tegude puhul puudub avalik menetlushuvi ja et riik ei pea vajalikuks toimepanijate suhtes rangemalt reageerida. Sellega aga ei saa nõustuda, kuivõrd laste näol on tegemist kannatanutega, kellel puuduvad võimalused ennast tõhusamalt kaitsta, mistõttu peaks nende suhtes toime pandavad teod saama kohtuliku karistuse.

Kriminaalasjas nr 12230112594 tekkis kodus vastastikune konflikt seoses arvutiga, mille käigus lapsevanem kriipis ja sikutas oma poega juustest, samuti lõi talle harjaga keha piirkonda, seejärel lõi jalaga vastu lapse jalgu ning hammustas teda parema labakäe väliskülje näpu nuki juurest.

Käesoleva töö autor ei pea vajalikuks oma seisukohta korrata, kuid märgib, et ka vastastikune tüli ei anna lapsevanemale õigust oma lapse suhtes vägivalda kasutada. Ainuüksi see, et seadusandaja on andnud võimaluse § 121 osas menetluse oportuuniteediga õpetada, ei tähenda, et see igal juhul ka õiglane on.

Kriminaalasja nr 12231500325 asjaoludest nähtub, et alkoholihoobes mees kasutas oma abikaasa suhtes vägivalda ning ajas teda taga karjudes „täna ma su raisa tapan”. Prokurör leidis muu hulgas, et kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd

pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle ja et menetluse võib lõpetada. Eeltoodud asjaoludest võib järeldada, et kahtlustatav ei kasutanud kannatanu suhtes vägivalda esimest korda. Seetõttu on jällegi küsitav, kas ainuüksi asjaolu, et kehaline väärkohtlemine on kvalifitseeritud teise astme kuriteoks, õigustab oportuuniteedi kasutamist, kuivõrd perevägivalda juhtumite osas ei saa riik rõhuda avaliku menetlushuvi puudumisele – tegemist on tõsise probleemiga, millele tuleb avaldada selget hukkamõistu.

Nagu juba öeldud, lõpetas prokuratuur suurel hulgal ka KarS § 199 (vargus) alusel alustatud kriminaalmenetlusi. Enamik vargustest olid nn poevargused, st varastati toidukaupu. Poevarguste puhul on tegemist massiliselt toime pandava süüteoga. Olenevalt asja väärtusest või korduvusest on tegemist kas kuri- või väärteoga. Selliste massiliselt toime pandavate kergete süütegude puhul tekib alati küsimus, kas tulenevalt nende suurest hulgast tuleks üldpreveniivsetel kaalutlustel iga juhtumi puhul asi kohtuliku arutamiseni viia või tulenevalt nende vähesest ohtlikkusest lõpetada menetlus oportuuniteediga. Vastus sellele küsimusele ei ole ühene ning oleneb suuresti iga konkreetse juhtumi asjaoludest.

Kriminaalmenetluses nr 12240100591 läks tugevas alkoholijoobes kahtlustatav koju, kui maja ühe rõdu alt möödudes jäi talle pähe kinni rõdule asetatud vaip ja tõmbas tal mütsi peast. See vihastas teda ja ta tõmbas vaiba alla ning võttis selle koju endaga kaasa. Hiljem tuli vaiba omanik vaibale järele.

Tegemist tundub olevat mõnevõrra kurioosse juhtumiga, samas ei teki sellise teo puhul küsimust, kas asja võib otstarbekusega lõpetada. Ilmselgelt sellise teo menetlemine ei oleks otstarbekas, kuivõrd kannatanule kahju ei tekitatud, kahtlustatava süüd ei saa pidada suureks ning puudub avalik menetlushuvi.

Kriminaalasjas nr 12230100396 üritas kahtlustatav väljuda kaubaga poest selle eest tahtlikult tasumata, kuid peeti turvateenistuse poolt kinni. Isiku suhtes menetlus lõpetati, kuna tegemist oli kriminaalkorras karistamata isikuga, ning tema suhtes ei olnud käimas ühtegi teist kriminaalmenetlust. Isikul oli kindel elukoht, ta õppis ja kahetses tegu, mistõttu menetleja leidis, et isiku süü ei ole suur ja menetluse jätkamiseks puudus avalik menetlushuvi. Samadel põhjendustel lõpetati menetlus ka kriminaalasjas nr 12230100394. Ka käesoleva töö autor leiab, et kuigi poevargused on kuriteoliik, mille suure esinemissageduse tõttu tuleks sellistele tegudele rangemalt reageerida, saab juhul, kui isik ei ole taolisi süütegusid varem toime pannud ning tehtut kahetseb, menetluse siiski lõpetada. Sellistel puhkudel täidab preventiivseid eesmärke kohustuste panemine ning kriminaalmenetluse läbiviimine ei ole vajalik.

Kriminaalasjas nr 12230100116 pandi samuti toime varguse katse, nimelt püüti varastada kauplusest karvamütsi. Prokurör põhjendas menetluse lõpetamist järgmiste asjaoludega: kahtlustatavale süüks arvatav kuritegu on teise astme kuritegu, kahtlustatav on kriminaalkorras karistatud KarS § 121 järgi ja väärteokorras ühistranspordi seaduse rikkumise eest. Seega ei ole kahtlustataval kalduvusi panna toime süstemaatiliselt kuritegusid. Samuti on kahtlustatav põhjendanud oma tegevuse tagamaid ja kahetsenud oma teguviisi puhtsüdamlikult. Rasket tagajärge või kahju kuriteoga ei põhjustanud. Puudub alus kartuseks, et isik võib panna uusi kuritegusid toime. Prokurör leidis, et ei ole otstarbekas pikemalt käesolevat kriminaalasja menetleda ja viia läbi kohtumenetlust, kuivõrd antud juhul ei ole hädavajalik isiku kriminaalkorras karistamine ning karistuse eesmärgid on saavutatavad kohustuse panemisega otstarbekusega lõpetamisel.

Eeltoodust tuleneb, et kuriteoliikide puhul, mida pannakse toime tihemini ja mille eest üldpreventiivsest seisukohast lähtudes tuleks teo toimepanijat karistada, saab lähtudes eripreventiivsest seisukohast menetluse siiski lõpetadada, kui tegemist on isikuga, kes ei ole samalaadseid tegusid varem toime pannud ja kelle puhul ei ole alust arvata, et ta jätkab selliste tegude toimepanemist.

Kuigi prokurörid seda oma põhjendustes ei maini, võib kriminaalmenetluse sellistel juhtudel lõpetamise eeliseks tuua ka ressurside kokkuhoiu. Arvestades nn poevarguste suurt hulka oleks nende igakordne menetlemine, st ka juhtudel, mil toimepanija isikust lähtudes ei oleks kriminaalmenetluse kohtulik arutamine vajalik, ebaotstarbekas.

Kriminaalasjas nr 09237300332 alustati menetlust seetõttu, et isik püüdis varastada poest suitsutatud broilerit väärtusega 5,58 eurot. Menetluse lõpetamise määruuses toodud põhjenduste kohaselt ei ole kahtlustataval kehtivaid kriminaalkorras mõistetud karistusi. Väärteokorras on kahtlustatavat karistatud korduvalt. Isik on aru saanud oma teo keelatusest ning on teinud järeldused tulevikus õiguskäitlusele. Varastatud toiduaine väärtuseks oli 5,58 eurot. Riigi peaprokuröri juhise kohaselt võib avalik menetlushuvi süstemaatilise varguse korral ära langeda, kui tegemist on olmevajaduste rahuldamiseks toimepandud vargusega, millega tekitatud kahju on vähem kui 6,39 eurot. Nimetatud olmevajaduste rahuldamiseks võib seal hulgas olla kahtlustatava poolt enda kasutamiseks mõeldud söök. Nimelt on kahtlustatav ülekuulamisel öelnud, et suitsutatud broileri varguse ajendiks oli tühi kõht ning seega oli see mõeldud kahtlustatavale söögiks. Lisaks tuleb arvesse võtta, et kuriteoepisood on toime pandud 2009. a, seega on sellest möödas üle kahe aasta ning prokuröri abi ei pea mõistlikuks kahtlustatava kriminaalkorras karistamist.

Määrusest ei nähtunud seda, kas isikut oli varem väärteo korras varguste eest karistatud, kuid prokuröri põhjendustest saab seda järeldada. Seega oli tegemist isikuga, kes süstemaatiliselt varguseid toime pani, ometi langes tema puhul ära avalik menetlushuvi eelpool nimetatud põhjustel. Sellise otsuse tegemine lähtudes riigi peaprokuröri juhiseist oli mõistlik, samas tekitab see küsimuse, kas oportuuniteedi kohaldamine nimetatud põhjusel on laiemalt levinud.

Kriminaalasjas nr 1123150009 pandi toime varguskatse, kui püüti kauplusest ebaseadusliku omastamise eesmärgil võtta kaup. Tegemist oli isikuga, kes pani varguseid toime süstemaatiliselt. Tema puhul põhjendas prokurör menetluse lõpetamise vajadust sellega, et isiku majanduslik olukord on raske ja tal ei ole tööd. Kuna kannatanule tekitatud kahju ei olnud suur ja hüvitati, pidas prokurör võimalikuks menetlus lõpetada. Määruses toodud asjaoludest ei nähtu, et prokurör viitaks peaprokuröri juhisele, mille kohaselt olmevajaduste rahuldamiseks toime pandud varguste puhul puudub avalik menetlushuvi. Ka summaliselt ei vastaks antud juhul tekitatud kahju – 17.88 eurot – juhises toodud kahjusummale – 6.39 eurot, mille puhul oleks menetluse lõpetamine oportuuniteediga võimalik. Seega on küsitav, millest lähtus prokurör kriminaalmenetlust lõpetades, kuivõrd ainuüksi kahtlustatava raske majanduslik olukord ning töö puudumine ei ole aluseks menetluse lõpetamisele, kuigi võiks mõjutada isiku suhtes kohaldatavaid kohustusi. Lõpetamist ei toeta ka asjaolu, et isik pani varguseid toime süstemaatiliselt. Kuigi prokurörile teadaolevad asjaolud võisid tema arvates olla õigustuseks asja lõpetamisele, ei ole see kooskõlas ei motiveerimiskohustusega ega praktika ühtsuse eesmärgiga.

Kriminaalasjas nr 12260100084 alustati menetlust, kuna kahtlustatav püüdis varastada kauplusest pakki sigarette maksumusega 2.10 eurot. Kahjuks on prokurör viidanud KrMS § 206 lg-le 1-1 ning koostanud põhistanud määruse, mistõttu ei ole võimalik määrusest välja lugeda, millistel konkreetsetel põhjustel menetlus lõpetati.

Suurema küsimuse tekitab aga see, kas paki sigarettide varastamist saaks samuti seostada isiku enda olmevajaduste rahuldamisega või väljuks see riigi peaprokuröri juhise mõtte alt. Käesoleva töö autor pooldab pigem viimast lahendust.

Sarnaselt kriminaalasjas nr 09237300332 esitatud põhjendustega, põhjendas prokurör kriminaalasjas nr 08240102983 lõpetamist muu hulgas mõistliku menetlusaja järgimise vajadusega. Viimati nimetatud kriminaalasjas alustati menetlust 2008. aasta suvel ning menetlus lõpetati 2011.a. viimasel päeval. Nagu käesoleva töö peatükis 1.2 öeldud, tulenes oportuuniteedi põhimõtte Eesti õigusesse toomise vajaduse muu hulgas mõistliku menetlusaja järgimise eesmärk. Samas on käesoleva töö autor seisukohal, et selline eesmärk peaks olema täidetud oportuuniteedi abil kaudselt, st kriminaalmenetluste arvu üldise vähenemisega

kiireneb ka nende lahendamine. Samas ei tohiks oportuuniteet olla vahend kriminaalmenetluste lõpetamiseks liiga pika menetlusaja tõttu. Pika aja möödumist saaks siduda asjaoluga, et isik ei ole hiljem rohkem samalaadseid süütegusid toime pannud, mistõttu on alust järeldada, et ta on vajalikud järeldused teinud.

Käesoleva töö raames uuritud määrustest nähtus, et enim menetlusi lõpetati nendes kriminaalasjades, mis alustati KarS § 121 järgi kvalifitseeritava teo toimepanemise tõttu ning et enamikel juhtudest olid kahtlustatav ja kannatanu pereliikmed või lihtsalt tuttavad. Varguste puhul oli kannatanu enamasti võõras, v.a kriminaalasjas nr 11237600353, kus kannatanult varastati raha ja kahtlustatav oli kannatanu poeg.

Mitmetes määrustes, nt kriminaalasjad nr 11250100341, 11267000535, 12250100135, 11250102540, toetuti KrMS § 206 lg-1¹, mille kohaselt kriminaalmenetluse lõpetamisel võib jätta määruses käesoleva seadustiku § 145 lõike 3 punktis 1 nimetatud põhjenduse esitamata, ning jäeti kriminaalmenetluste lõpetamiste põhjendused esitamata. Enim toetuti sellele sättele Lääne Ringkonnaprokuratuuri poolt koostatud määrustes.

Samas, osades määrustes, millega kriminaalmenetlused lõpetati, ei oldud küll eelmises lõigus nimetatud sättele viidatud, kuid sellegi poolest puudusid määrustes põhjendused, mille alusel oleks määrusega tutvujal võimalik objektiivselt hinnata, kas oportuuniteedi kohaldamiseks oli olemas asjakohane alus või mitte. Näiteks kriminaalasjas nr 11250102839 pandi toime süstemaatiline vargus. Määruse põhjenduste kohaselt on kriminaalmenetluse eesmärgiks tuvastada, kas isik on pannud toime kuriteo ning sellest lähtuvalt otsustada tema karistamine või mõjutamine kriminaalkaristust kohaldamata. Lõpetades menetluse just viimasest lähtuvalt KrMS § 202 alusel, asub riik seisukohale, et süüdistatava käitumises on olemas kõik kuriteo tunnused ja tegu on väärt ühiskondlikku hukkamõistu, lihtsalt selle väljendamiseks ning kahtlustatava edaspidise õiguskuuleka käitumise tagamiseks ei ole kriminaalkaristus kõige tõhusam vahend. Tegemist on kaalutlusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonoomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamise juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõõdukas. KrMS § 202 kohaldamise esmaseks eelduseks on viie nimetatud normis kirjeldatud elemendi täitmine - tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Viimane on reeglina olemas juhtudel, kus menetluse jätkamine on vajalik eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt. Ülaltoodust nähtub, et kahtlustatav on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära. Isik

ei ole karistusregistrisse kantud. Kuriteoga tekitatud varalised kahjud on hüvitatud. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi, mistõttu on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel, s.o. KrMS § 202 sätteid kohaldades.

Eeltoodust nähtub, et määrus on pealtnäha motiveeritud ja seega igati nõuetekohane. Vaadeldes aga põhjendusi lähemalt, ei ole sealt võimalik leida selgitusi selle kohta, miks konkreetsel juhul oportuuniteedi kohaldamise kasuks otsustati. Kõnealuses määruses esitatu kirjeldab väga hästi oportuuniteedi kohaldamise eelduseid. Konkreetse juhtumi kohta võib aga välja lugeda vaid seda, et kahtlustatavat ei ole varem karistatud ning et kahju on hüvitatud. Samas märgitakse määruses, et olemas on kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks, esitamata määruses täiendavaid selgitusi selle kohta, miks leiakse, et isiku süü ei ole antud juhul suur ning miks puudub avalik menetlushuvi, seda enam, et tegemist oli süstemaatilise vargusega, mille puhul peaks avalik menetlushuvi olemas olema.

Kriminaalasjas nr 10240106874 alustati menetlust KarS § 349 alusel, s.o tähtsa isikliku dokumendi kuritarvitamine. Menetluse lõpetamist põhjendati sellega, et kahtlustatav on lubanud tasuda kriminaalmenetluse kulud ja summa riigituludesse. Prokurör leidis, et ei esine muid menetluse lõpetamist välistavaid asjaolusid, mistõttu puudub menetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi.

Antud juhul on küsitav, kas oportuuniteedi kohaldamisel on õige hinnata menetluse lõpetamist välistavate asjaolude esinemist või puudumist, selmet pigem põhjendada, miks ei oleks menetlust konkreetsel juhul otstarbekas jätkata. Seda eelkõige lähtudes asjaolust, et Eesti õiguses lähtutakse esmalt legaliteedi põhimõttest, seejärel on alles võimalik hinnata, kas võiks esineda alus oportuuniteedi kohaldamiseks. Menetluse lõpetamiseks ei tohiks piisata vaid mööndusest, et ei esine menetluse lõpetamist välistavaid asjaolusid. Oluline oleks välja tuua see, miks puudub avalik menetlushuvi ja miks on kahtlustatava süü väike.

Kriminaalasjas nr 12240100294 alustati menetlust seetõttu, et kahtlustatav jõis alaealise juuresolekul alkoholi ja kallutas ka alaealist alkoholi tarvitamisele, andes talle joogiks purgi õlut. Menetluse lõpetamisel võeti arvesse kahtlustatava puhtsüdamlikku kahetsust, samuti asjaolu, et kahtlustatav oli 18-aastane, alaealine 17-aastane, nende vahel on sõbralikud suhted ning kahtlustatav ei teadnud ega saanud aru, et ta paneb toime kuriteo.

Tegemist oli koosseisueksimusega. Kuivõrd alaealise ja kahtlustatava vanusevahe oli väike, on eluliselt usutav, et selline eksimus võis tekkida. Sellest tulenevalt ei teki ka küsimust lõpetamise otstarbekusest.

Eeltoodust nähtub, et mitmetes määrustes on toetutud asjaoludele, mis oportuuniteedi kohaldamise aspektist olulised ei ole, st millele toetudes menetlust siiski lõpetada ei tohiks, samuti pole paljud põhjendused kõrvaltvaataja jaoks piisavad ja tekitavad küsimusi menetluse lõpetamise põhjendatuse kohta. Määrused on oma sõnastuselt võrdlemisi üldsõnalised, sisaldades enamasti vaid mööndust, et avalik menetlushuvi puudus ja isiku süü ei olnud suur.

Vaadates varasemalt tehtud analüüsi, siis nähtub sellest järgmist: vargused ja kehalised väärkohtlemised moodustasid kõige suurema osa KrMS § 202 alusel lõpetatud kuritegudest (episoodidest) – vastavalt 39% ja 24%. Kriminaalasjad olid üldiselt lõpetatud põhjendatult, ent esines ka põhjendamatuid või valesid lõpetamisi: lõpetati asju ebaseaduslikult ja asju, kus avalik menetlushuvi oli olemas.⁸⁴

Vaadates käesoleva töö raames tehtud üldistusi, siis esineb selgeid sarnasusi: vargused ja väärkohtlemised olid enim lõpetatud kuriteod (seda küll teises järjekorras) ning esines mitmeid lõpetamisi, mille puhul olid menetleja selgitused ja seega lõpetamise põhjendatus küsitavad.

4.1.2 Määratud kohustused

Lisaks oportuuniteedi kohaldamise küsimuse otsustamisele tuleb prokuröri määrata kahtlustatavale kohustused, mis nagu käesolevas töös mainitud sai, täidavad samu eesmärke nagu kohtu poolt mõistetavad karistused. Isikud, kelle suhtes oportuuniteeti kohaldatakse, on üldjuhul karistamata ning nende puhul peaks piisama kohustuste kohaldamisest, selmet karistada neid kohtulikult ja seeläbi n-ö häbimärgistada.

Vahemärkus: kriminaalmenetluse kulud mõisteti isikutelt välja 75-l korral kõikidest juhtudest, tsiviilhagisid mõisteti välja 57-l korral. Seega vähem kui pooltel kordadest määrati lisaks riigituludesse summa tasumise või üldkasuliku töö tegemise kohustuse isikule ka kriminaalmenetluse kulude või kannatanule kahju hüvitamise kohustus. Samas ei saa kahju või kulude hüvitamist pidada samaväärseks kohustuse määramisega, kuivõrd kujude ja kahju tekkimine on iga juhtumi puhul faktiküsimus – kui see tekib, tuleb see ka välja mõista, v.a kui prokurör palub kohtul jätta menetluskulud riigi kanda. Ühel juhul, s.o kriminaalasjas nr 11260104521, äratas tähelepanu määruse resolutsioonis toodu, mille kohaselt jäeti menetluskulud riigi kanda. Vastavalt KrMS § 180 lg 3 saab menetluskulud riigi kanda jätta aga vaid kohus. Seega oli määrus menetluskulude osas ebaseaduslik.

⁸⁴ Agarmaa, M; Liiv, M-L; Naaber, J; Ploom, T; Salla, J. Kriminaalmenetluse otstarbekusest lõpetamise kohaldamine 2006. Justiitsministeeriumi kriminaalteabe ja analüüsi talitus. Kriminaalpoliitika osakond. Justiitsministeerium. Tallinn 2007; lk 4

Nagu juba öeldud, saab kohustustuseks määrata kas riigituludesse summa tasumise kohustuse või üldkasuliku töö tegemise kohustuse. Käesoleva töö raames analüüsitud juhtudest ühel korral määrati isikule kohustuseks nii üldkasuliku töö tegemise kohustus kui riigituludesse summa tasumise kohustus, s.o kriminaalasjas nr 12251000192. Iseenesest ei ole selline lahendus keelatud, kuid kuivõrd isikule tuleks arvestades tema majanduslikku seisundit ja tervislikku olukorda määrata ikkagi üks kohustus, mille ulatus peab sõltuma konkreetsetest asjaoludest. Kahe kohustuse määramine koormab nii isikut kui muudab küsitavaks teo raskuse ja kohustuse ulatuse proportsiooni hindamise võimalikkuse.

Neljal korral vaadeldud juhtudest isikutele kohustust ei määratud. Näiteks kriminaalasjas nr 13284000016 on kohustuse mittemääramist põhjendatud sellega, et isik on kandnud menetluskulusid ja hüvitab tsiviilkahju, tegemist on pensionäriaga, kellel sissetulekud puuduvad, mistõttu ei ole talle täiendava kohustuse määramine mõistlik. Kriminaalasjas nr 11230117142 ei määratud isikule kohustust, kuivõrd isik pidi hüvitama tsiviilkahju summas 1000 eurot, mis oli prokuröri arvates „üpriski suures summas”. Kriminaalasjades nr 09913000015 ja 07244000604 kohtustuste mittemääramist aga ei põhjendatud.

Üldistavalt võib öelda, et enam määrati isikutele kohustuseks riigituludesse summa tasumise kohustus.

	ÜKT	summa	Kohustust ei määratud
VIRU	40-l korral	43-l korral	2-l korral
PÕHJA	34-l korral	66-l korral	1-l korral
LÄÄNE	25-l korral	51-l korral	-
LÕUNA	28-l korral	28-l korral	1-l korral

Proportsionaalselt jagunevad määratud kohustuse järgmiselt: üldkasuliku töö tegemise kohustus määrati 39.8%-l juhtudest, summa tasumise kohustus 58.9%-l juhtudest. Üldkasuliku töö määramisel oli mitmetel juhtudel korrektselt viidatud asjaolule, et isiku majanduslik seisund ei võimalda tasuda riigituludesse summat. Samas oli ka mitmeid selliseid määruseid, kus kohustuste osas igasugune põhjendus puudus.

Järgnevalt lähemalt kohustuste suurusest. Näiteks 2007/2008. a kohta tehtud „Prokuratuuri rakenduspraktika analüüsi” kohaselt oli 2008. aastal üleüldine rahalise kohustuse keskmine määr 2000 krooni ning üldkasuliku töö puhul 50 tundi, kõrgeimate keskmiste määradega

paistis silma Lääne Ringkonnaprokuratuur. Kahtlustatavatele määratud kohustused olid väga suure varieeruvusega, nt üldkasuliku töö puhul kümnest tunnist 180 tunnini.⁸⁵

Võrreldes käesoleva töö raames erinevates ringkondades prokuröride poolt isikutele pandud kohustuste suurusi, olenemata teo kvalifikatsioonist, võib teha järgmise üldistused:

Lõuna Ringkonnaprokuratuuris oli keskmiseks riigituludesse väljamõistetavaks summaks 295.84 eurot. Üldkasuliku töö tunde määrati keskmiselt 32. Viru Ringkonnaprokuratuuris oli keskmiseks riigituludesse väljamõistetavaks summaks 279.80 eurot. Üldkasuliku töö tunde määrati keskmiselt 78. Lääne Ringkonnaprokuratuuris oli keskmiseks riigituludesse väljamõistetavaks summaks 343.90 eurot. Üldkasuliku töö tunde määrati keskmiselt 60. Põhja Ringkonnaprokuratuuris oli keskmiseks riigituludesse väljamõistetavaks summaks 260.87 eurot. Üldkasuliku töö tunde määrati keskmiselt 80 tundi. Järgnevas tabelis on kohustuste keskmised suurused võrrelduna vabariigi keskmisega:

	Põhja	Lääne	Lõuna	Viru	Eesti keskmine
Summa riigituludesse	260.87 €	343.90 €	295.84 €	279.80 €	295.1 €
ÜKT	80 h	60 h	32 h	78 h	62.5 h

Eeltoodust nähtub, et suurimaid summasid riigituludesse kohustatakse tasuma Lääne Ringkonnaprokuratuuri poolt menetluste lõpetamistel, väikseimaid Põhja Ringkonnaprokuratuuri poolt. Enim üldkasuliku töö tunde määratakse Põhja Ringkonnaprokuratuuri, vähim aga Lõuna Ringkonnaprokuratuuri poolt.

Kuivõrd käesoleva töö autori eesmärgiks on eelkõige hinnata praktika ühtsust, on siinkohal asjakohane vaadelda lähemalt prokuratuuri poolt isikutele määratud kohustuste suurusi konkreetsete kvalifikatsioonide puhul. Kuna enim lõpetati menetlusi, mida alustati KarS § 121 (kehaline väärkohtlemine) ja § 199 (vargus) alusel, siis oleks praktika ühtsuse hindamiseks mõttekaim just kehalise väärkohtlemise ja varguse puhul prokuröri poolt määratud kohustuste võrdlemine.

Esmalt soovib käesoleva töö autor aga juhtida tähelepanu taas varasemalt tehtud uuringu tulemustele.

⁸⁵ Salla, J. Kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekusest. Prokuratuuri rakenduspraktika analüüs 2007/2008. a kohta. Tallinn 2009. Lk 25. Arvutivõrgus kättesaadav: <http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52499/Otstarbekusest+1%F5petamine+2007+%26+2008.pdf>

2006 kriminaalmenetluse otstarbekusest lõpetamise kohaldamise analüüsi kohaselt rahaliste kohustuste määr oli keskmiselt 1500 krooni, kehalise väärkohtlemise puhul 1375 krooni⁸⁶ ning varguse puhul 1000 krooni⁸⁷. Prokuratuuriti väga suuri erinevusi ei olnud, v.a. Põhja RP-s, kus varguse puhul määrati keskmiselt väiksem rahaline määr. ÜKT keskmine määr oli 42.5 tundi, kehalise väärkohtlemise puhul 37.5 tundi ning varguse puhul 42.5 tundi. Kehalise väärkohtlemise puhul olid määrad prokuratuuriti erinevad. Lõpetamise määrad olid üldiselt puudulikult põhjendatud, eriti jäi silma Põhja RP.⁸⁸

Käesoleva töö raames analüüsitud määrustest nähtuvad kohustuste suurused, nagu on näha järgnevatest tabelitest. Alljärgnevast nähtub, et üldkasuliku töö tundide keskmine arv on samas suurusjärgus nagu 2006. aastal. Rahalise kohustuse suurusjärg on aga kolmekordistunud. Peamiseks põhjuseks ilmselt üleüldine elu kallinemine.

KarS § 121 Kehaline väärkohtlemine	VIRU	PÕHJA	LÄÄNE	LÕUNA	EESTI keskmine
Summa riigituludesse	285 €	309.52 €	342.74 €	298.89 €	309.04 €
ÜKT	66 h	89 h	72 h	37 h	66 h

Kehaliste väärkohtlemiste osas menetluste lõpetamisel määratud kohustustest nähtub, et Lääne Ringkonnaprokuratuuri poolt määratud rahalised kohustused on suuremad kui teistes ringkondades. Ka üldkasuliku töö osas on erinevused märgatavad. Nimelt on Lõuna Ringkonnaprokuratuuri poolt määratud üldkasuliku töö tundide arv ligi kaks korda väiksem kui Põhja ja Lääne Ringkonnaprokuratuurides.

KarS § 199 Vargus	VIRU	PÕHJA	LÄÄNE	LÕUNA	EESTI keskmine
Summa riigituludesse	217.5 €	318 €	358.33 €	163.33 €	264.29 €
ÜKT	88 h	82 h	48 h	38 h	64 h

⁸⁶ S.o 87.88 eurot

⁸⁷ S.o 63.91 eurot

⁸⁸ Agarmaa, M; Liiv, M-L; Naaber, J; Ploom, T; Salla, J. Kriminaalmenetluse otstarbekusest lõpetamise kohaldamine 2006. Justiitsministeeriumi kriminaalteabe ja analüüsi talitus. Kriminaalpoliitika osakond. Justiitsministeerium. Tallinn 2007; lk 4. Arvutivõrgus kättesaadav:

<http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52498/Otstarbekusest+l%F5petamine+2006.pdf>

Varguste osas menetluste lõpetamisel määratud kohustustest nähtub, et Lääne Ringkonnaprokuratuuri poolt määratud rahalised kohustused on taas suuremad kui Eestis keskmiselt ja üle kahe korra suuremad kui Lõuna Ringkonnaprokuratuuris. Ka üldkasuliku töö osas on erinevused märgatavad. Nimelt on Viru Ringkonnaprokuratuuri poolt määratud üldkasuliku töö tundide arv ligi kaks korda suurem kui Lõuna ja Lääne Ringkonnaprokuratuurides.

Käesoleva töö autori arvates on sellisel määral kohustuste proportsioonide erinemine problemaatiline. Seda nii praktika ühtsuse üldises plaanis kui ka seoses isikute võrdsusega, kelle suhtes kohustusi kohaldatakse. Ühes ringkonnas toime pandud vargused või kehalised väärkohtlemised ei ole eeldatavasti raskemad kui teistes ringkondades. Seetõttu on karistuste proportsioonide erinemine küsitav. Arusaadavamaks muudaks eeltoodu olukord, kus kõrgema palgatasemega Harjumaal määraks Põhja ringkonnaprokuratuur suuremaid summasid, eeltoodust nähtub aga, et hoopis Lääne Ringkonnaprokuratuuris määratakse suurimaid rahalisi kohustusi. Ka eelpool viidatud Justiitsministeeriumi analüüsides oli Lääne Ringkonnaprokuratuur ära märgitud kui kõige suuremaid kohustusi kohaldav ringkonnaprokuratuur.

Vaadeldes määratud kohustusi eraldi, neid üldistamata, võib näha, et kohustuste vahemikud on märgatavad. Ringkonnaprokuratuuride poolt KarS § 121 järgi kvalifitseeritavate tegude osas on määratud kohustuste vahemikud, nagu nähtub alljärgnevast tabelist:

§ 121	Põhja	Lõuna	Lääne	Viru
Suurim summa	900 €	200 €	450 €	500 €
Vähim summa	50 €	350 €	280 €	25 €

Tabelist nähtub, et summad, mida isikud riigituludesse tasuma pidid, erinesid kordades.

Ainuüksi kohustuste numbriline suurus ei tohiks aga olla aluseks etteheitele, et prokuratuurid ei kohalda kohustusi ühtselt. Kuivõrd prokurör peab hindama igal konkreetsel juhul kohustuse vajalikkust, võib mõnel juhul teatud põhjustel olla kohustuse ulatus erinev üldisest keskmisest. Sellisel juhul tuleks seda aga määruses näidata ja põhjendada.

Näiteks kriminaalasjas nr 08240102983 ei pandud kahtlustatavale kohustust, kuna tegemist oli isikuga, kelle sissetulekuks on töövõimetuspension ning seega ei ole isikule põhjendatud panna kohustust, mida ta ei suuda maksta.

Selline lahendus tekitab siinkirjutaja arvates küsimuse, miks ei pandud isikule muud kohustust, nt üldkasuliku töö tegemise kohustust. Tegemist võis olla isikuga, kes töövõimetuse tõttu ei suuda teha ka mingit üldkasulikku tööd, samas oleks sellisel juhul pidanud seda määрусesse ka märkima.

Oli ka määruseid, milles vastavad põhjendused olemas olid. Kriminaalasjas nr 11259000078, kus tekkis kahe võõra vahel sõnelus ja kaklus, määrati isikule kohustuseks tasuda riigituludesse vaid 64 eurot. Põhjenduste kohaselt on kahtlustatav töötu ja kasvatab nelja alaealist last.käesoleva töö autor leiab, et laste olemasolu on kindlasti mõjuvaks põhjuseks, määramaks kohustust alla alammäära. Kriminaalasjas nr 13240101035, kus oli tegemist perevägivallajuhtumiga, määrati isikule kohustuseks tasuda riigituludesse 25 eurot. Määruste põhjenduste kohaselt on isik töövõimetuspensionär, kellel ainsaks elatusvahendiks on pension, mis valdavalt kulub ravimite, toidu ja elamispinna eest tasumiseks, mistõttu ta ei suuda täita kriminaalmenetluse lõpetamisel määratavat rahalist kohustust miinimumpalgamäära ulatuses, vaid väiksemas määras. Ka ei ole isik tervisliku seisundi tõttu võimeline tegema üldkasulikku tööd.

Kriminaalasjas nr 11282000296, mida alustati ähvardamise paragrahvi alusel, kohustas prokurör isikut tasuma riigituludesse 40 eurot. Määruse põhjenduste kohaselt, kuna isiku ainsaks sissetulekuks on vanaduspension, millest tuleb isikul kanda eluasemekulud, pidi prokurör võimalikuks erandkorras vähendada oluliselt riigituludesse makstava summa suurust. Küsitav on, kas isiku vanaduspensionil olemine või muul põhjusel väikse sissetuleku teenimine on selline asjaolu, mis tingib erandkorras riigituludesse makstava summa vähendamist.

Käesoleva töö autori arvates, kuivõrd kahtlustatav peab kohustustest vajalikud järeldused tegema, ei tohiks ainuüksi vanaduspensioni saamine olla kohustuse määramata jätmise aluseks. Väikese sissetuleku arvestamine peaks kõne alla tulema eelkõige juhul, kui isikul on lapsed või teised ülalpeetavad, kelle majanduslik olukord ei tohiks kannatada. Samas saab isiku väike sissetulek olla aluseks rahalise kohustuse vähendamisele.

Seega esineb ka käesoleva töö raames analüüsitud määruste põhjendustes puudujääke – kohustuste määrad erinevad kordades, samuti keskmisest suuresti erineva kohustuse määramisel ei ole põhjendusi esitatud või ei ole need kooskõlas kohustuse mõttega. Käesoleva töö autor mõonab, et mõnel juhul on vajalik ja põhjendatud määrata isikule kohustus, mille ulatus ei ole lähedane väljakujunenud praktikale. Samas tuleks sellisel juhul märkida määрусesse ka asjaolud, mis sellise otsustuse tingisid.

4.2 Maakohtute praktika seoses oportuuniteedi kohaldamisega kriminaalasjades

Käesoleva töö autori eesmärgiks oli töö empiirilise osa raames lisaks prokuratuuri määrustele analüüsida ka sadat kohtumäärust, s.o igast maakohtust 25, millega kriminaalmenetlus oportuuniteedi alusel lõpetati. Perioodil alates 2012. aasta algus aga igas maakohtus nii palju oportuuniteedi määruseid tehtud ei olnud, mis näitab selgelt, et kohtud kohaldavad oportuuniteeti tunduvalt vähem kui prokuratuurid. Kui Viru ja Harju Maakohtud olid oportuuniteeti kohaldanud rohkem, siis Tartu ja Pärnu Maakohtutes oli alates 2012. a algusest 2013. a kevadeks oportuuniteediga menetlusi lõpetatud vaid vastavalt 8 ja 16 korda.

Maakohtud lõpetavad kriminaalmenetlusi oportuuniteediga kahel juhul: kui prokuröri puudub pädevus kriminaalmenetluse lõpetamiseks oportuuniteediga või kriminaalasja raames peetaval kohtuistungil ilmnevad asjaolud, mille tõttu prokurör esitab kohtule taotluse kriminaalmenetluse lõpetamiseks oportuuniteediga. Esimese juhtumi alla kuuluvad ka olukorrad, kus isik tahetakse vabastada kriminaalmenetluse kulude tasumisest. Sellise otsustuse saab vastavalt KrMS-ile teha vaid kohus.

Kui prokuröri on kriminaalmenetluse lõpetamise õigus juhtudel, mil tegemist on teise astme kuriteoga ja karistusena ei ole ette nähtud vangistuse alammäära või on karistuseks ainult rahaline karistus, siis kohtul on menetluse lõpetamise õigus kõikidel juhtudel, mil tegemist on teise astme kuriteoga. Kohus omal algatusel kriminaalmenetlust lõpetada aga ei saa, kuna seadus nõuab prokuröri taotlust ning kahtlustatava või süüdistatava nõusolekut. Samuti tuleb prokuröri saata asi menetluse lõpetamiseks kohtule olukordades, mil otsustada tuleb KrMS §-is 180 sätestatu kohaldamine. Ka konfiskeerimise otsustamiseks tuleb menetluse lõpetamise taotlusega kohtu poole pöörduda.

Kui prokuratuuri poolt lõpetatud kriminaalmenetluste puhul oli selgelt näha, et tunduvalt rohkem kriminaalmenetlusi lõpetati KarS §-ides 121 ja 199 sätestatud kuritegude puhul, siis kohtu poolt lõpetatud menetluste osas ükski koosseis selliselt ei eristunud. Samas on huvitav mainida, et enim menetlusi lõpetati KarS § 391 (salakaubavedu) alusel alustatud menetluste osas – 11-l korral.

Veel lõpetati menetlusi asjades, milles oli isikutele süüdistusi esitatud järgmiste karistusseadustiku paragrahvide alusel: 121 (kehaline väärkohtlemine), 122 (piinamine), 169 (lapse ülalpidamise kohustuse rikkumine), 199 (vargus), 201 (omastamine), 209 (kelmus), 210 (soodustuskelmus), 222 (piraatroopia valmistamine), 223 (teose ja autoriõigusega kaasnevate õiguste objekti ebaseaduslik üldsusele suunamine), 257 (omavoli), 263 (avaliku

korra raske rikkumine), 316 (tõendi kõrvaldamine ja kunstlik loomine), 349 (tähtsa isikliku dokumendi kuritarvitamine), 361 (loodusliku loomastiku kahjustamine), 375 (alkoholi käitlemise korra rikkumine), 389¹ (maksude maksmisest kõrvalehoidumine suures ulatuses), 392 (keelatud ja eriluba nõudva kauba ebaseaduslik sisse- ja väljavedu), 400 (konkurentsi kahjustav kokkulepe, otsus ja kooskõlastatud tegevus), 408 (elule ja tervisele ohtliku ehitise ehitamine), 418 (tulirelva, selle olulise osa ja laskemoona ebaseaduslik käitlemine), 420 (tulirelva helisummuti, laser- ja öösihiku ebaseaduslik käitlemine), 423 (sõidukijuhi poolt liiklusnõuete ja sõiduki käitusnõuete rikkumine ettevaatamatusest).

Mainimist väärib, et kelmus kvalifitseeritud asjaoludel (KarS § 209 lg 2) ning tõendi kõrvaldamine ja kunstlik loomine (KarS § 316) olid ainukestena sellised teise astme kuriteod, mille puhul oli sätestatud ka vangistuse alammäär. Seega vaid nende kuritegude puhul oleks saanud menetluse lõpetada kohus prokuröri taotlusel. Teiste tegude puhul oleks prokurör võinud oportuuniteeti kohaldada ise, v.a, nagu juba mainitud, kui otsustamisele tuleb ka KrMS § 180 kohaldamine või konfiskeerimise otsustamine.

4.2.1 Määrustes toodud põhjendused

Järgnevalt juhitakse tähelepanu käesoleva töö raames analüüsitud kohtute määrustest nähtunud asjaoludele ja põhjendustele, mis näitavad käesoleva töö autori arvates mõningaid suundumusi või mis on vähemal või rohkemal määral vastuolus teoreetilise käsitlusega.

Kui mõningatele käesoleva töö raames analüüsitud prokuratuuri määrustele võib ette heita seda, et põhjenduste osas piirduti vaid mööndusega, et puudub avalik menetlushuvi ja isiku süü on väike, siis kohtumäärustele võib ette heita järgmist: nimelt oli kohus mitmetel juhtudel põhjenduseks märkinud vaid seda, et nõustub prokuröri taotlusega, lisamata põhjendust selle kohta, miks kohus leiab, et esineb oportuuniteedi kohaldamise alus.

Kohtumäärusi analüüsides võis näha teatud piirkondlikke eripärasid. Viru Maakohtus lõpetati oportuuniteediga enim kriminaalmenetlusi, mida alustati paragrahvide alusel, mis käsitlevad salakaubavedu ning keelatud ja eriluba nõudva kauba ebaseaduslik sisse- ja väljavedu. Eeltoodu tuleneb Narva kui piirilinna eripärast.

Seoses Luhamaa piiripunktis toime pandud kuritegudega jõudsid kriminaalasjad Tartu Maakohtusse KarS § 391 lg 1 alusel esitatud süüdistustes kohtuasjades nr 1-12-3518, 1-12-1745 ja nr 1-12-1743.

Kohtuasjas nr 1-12-126 lõpetati menetlus, mida alustati KarS § 392 lg 1 (keelatud ja eriluba nõudva kauba ebaseaduslik sisse- ja väljavedu) alusel, oportuuniteediga. Kohtumääruse asjaoludest nähtub, et süüdistatav ületas Eesti Vabariigi riigipiiri soovimata midagi

deklareerida, kuid tolliläbivaatuse käigus avastati isiku pagasist eriluba nõudvat kaupa. Prokuröri hinnangul ei olnud piirnormi ületanud ravimiste kogus märkimisväärselt suur, tegemist ei olnud narkootiliste ravimitega ja seega rahvatervisele ohtu ei kujutatud. Ravimeid tõi isik mitte müügiks vaid enda tarbeks ning tegemist oli isiku esmakordse tollireeglite rikkumisega. Prokurör juhtis tähelepanu ka isiku vanusele ja tervislikule seisundile ning asjaolule, et isiku ainsaks sissetulekuallikaks on pension summas 128 eurot. Kuriteo toimepanemise ajendiks oli väidetavalt asjaolu, et isik soovis om tervisliku seisundi tõttu Vene Föderatsioonist odavalt ravimeid tuua.

Ka kohtuasjades nr 1-11-13750, 1-12-1838 ja nr 1-12-1629, kus esitati süüdistus KarS § 392 lg 1 alusel, põhjendas prokurör oportuuniteedi kohaldamise taotlust asjaoluga, et üle piiri toimetatud ravimite kogus ei olnud suur.

Kriminaalasjades nr 1-12-498, 1-12-934, 1-12-1203, 1-12-2065 ja nr 1-12-882, mida alustati salakaubavedu käsitleva paragrahvi alusel, kuulusid kriminaalmenetlused lõpetamisele põhjusel, et kauba kogus ei olnud suur ja varalist kahju ei tekitatud.

Eeldades, et ebaseaduslikult üle riigipiiri toodud ainete kogused ei olnud nimetatud kohtuasjades suured, on menetluste lõpetamine üldpreveniivsest seisukohast mõnevõrra küsitav. Arvestades nimetatud kuritegude puhul menetluste lõpetamiste hulka, võib öelda, et kauba ebaseaduslik üle piiri vedamine on Narvas massiline. Sellisel juhul aga analoogselt nn poevargustega, mida pannakse samuti toime massiliselt, on olemas vajadus sellist kuritegevust ära hoida. Oportuuniteedi kohaldamine seda eesmärki ei täida, kuna üldpreveniivsest seisukohast oleks vajalik anda piiriületajatele signaal sellise tegevuse ebaseaduslikkusest ning asjaolust, et igale teole järgneb karistus.

Samas kui massiliselt toime pandavate poevarguste puhul oli mitmel juhul kriminaalmenetluse lõpetamist pooldavaks asjaolu, et isikut ei olnud eelnevalt samalaadse teo eest karistatud, siis ka KarS §-ides 391 ja 392 sätestatud kuritegusid toime pannud isikute iseloomustuseks oli mitmel juhul märgitud asjaolu, et tegemist on varem karistamata isikutega. Eeltoodust võib järeldada, et kui tegemist on isikuga, kes pole varem samalaadsete tegude eest karistatud ja kelle puhul on alust arvata, et kohustuse määramisega on eesmärk täidetud ning isik ei jätkata samalaadsete tegude toimepanemist, on ka kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse kaalutlusel põhjendatud.

Kohtuasja nr 1-12-15 lõpetamise määruses märgitud asjaoludest nähtub, et süüdistatav liikus maanteel kiirusega 90 km/t, mis ei vastanud teeoludele, tee seisundile ja ilmastikuoludele, kaotas sõiduauto juhitavuse, sõitis vastassuunavööndisse ning põrkas kokku vastutuleva

veoautoga. Peale kokkupõrget veoautoga kaldus taas oma suunavööndisse ja pörkas kokku sõiduautoga. Liiklusavarii tulemusena sai sõidukis olnud reisija eluga kokkusobimatuid kehavigastusi, mille tagajärjel suri kohapeal. Prokurör taotles kriminaalasjas menetluse lõpetamist põhjusel, et teo tagajärjel sai süüdistatav ka ise kannatada. Kohus leidis, et prokuröri taotlus kriminaalmenetluse lõpetamiseks on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele. Tegemist on teise astme, ettevaatamatusest toimepandud kuriteoga. Teo tagajärjel on süüdistatav kaotanud ema. Süüdistatav on varem kriminaalkorras karistamata. Toimepandud tegu, kuigi see tõi kaasa inimese surma, ei olnud seotud liiklusseadusest tulenevate keeldude eiramisega või liikluseeskirjade tahtliku rikkumisega. Süüdistatav ei tulnud auto juhtimisega toime talve ilmastikutingimustel. Kohus leidis, et karistuslike meetmete kohaldamine ei ole vajalik ega põhjendatud.

Käesoleva töö autor märgib, et ilmselt on kohtumääruses eluga kokkusobimatute kehavigastuste all silmas peetud eluohtlikke vigastusi.

Kohtumääruses toodud põhjendused on seotud eelkõige isiku süü väiksusega. Kohus arvestas asjaoluga, et tegu pandi toime ettevaatamatusest, samuti on arvestatud teo tagajärgedega teo toime pannud isikule endale. Arvestatud on ka teo toimepanijast sõltmatute ilmastikuoludega. Nagu eelpool öeldud sai, on isiku süü väiksus määratlemata õigusmõiste, mida kohus igal konkreetsel juhul sisustama peab. Siinkirjutaja on seisukohal, et käesoleval juhul esinenud asjaolud võiksid tõepoolest olla aluseks mõõnmaks isiku süü väiksust. Asjaolu, et teoga kaasnesid rasked tagajärjed selle toimepanijale, on eripreventiivsest seisukohast küllaldane, et mõjutada isikut edaspidi liiklusnõudeid hoolikamalt järgima ning samalaadseid, st liiklusalaseid, süütegusid mitte enam toime panema.

Ka kohtuasjas nr 1-12-197 oli süüdistatav kohtu all süüdistatuna KarS § 423 lg 1 sätestatud kuriteo toimepanemises. Nimelt põhjustas süüdistatav liiklusõnnetuse, mille tagajärjel üks inimene suri saadud vigastustesse. Prokurör esitas kohtule taotluse kriminaalasja menetluse lõpetamiseks. Kohus leidis, et prokuröri taotlus kriminaalmenetluse lõpetamiseks on põhjendatud ning kuulub rahuldamisele. Tegemist on teise astme kuriteoga, kus kahtlustatava käitumises ei esine koosseisuväliseid karistust raskendavaid asjaolusid. Kergendavaks asjaoluks on isiku poolt avaldatud puhtsüdamlik kahetsus toimepandud teo suhtes. Samuti ei ole kahtlustatava süü suur, kuna liiklusõnnetuse tagajärjel sai isik ka ise raskelt vigastada ning on käesoleval ajal tunnistanud 100 % ulatuses töövõimetuks. Tema kasvatada on alaealine, 4 aastane laps. Liiklusõnnetusega kaasnesid talle rasked tagajärjed, kuna lisaks tema enda raskelt vigastada saamisele hukkus tema alaealine laps.

On ilmselge, et ka sellise juhtumi puhul ei ole isiku süü suur, kuivõrd tegemist oli õnnetusjuhtumiga ja teo toime pannud isikule kaasnesid sellega väga rasked tagajärjed, mistõttu on alust arvata, et isik on oma teost vajalikud järelused teinud.

Kohus määras isikule kohustuse teha üldkasulikke tööd ning hüvitama osaliselt, vastavalt oma võimalustele, kriminaalmenetluse kulud kohtu poolt kindlaksmääratud tähtjaks. Samas on ilmne, et antud juhul oli teo toime pannud isikule suurimaks karistuseks õnnetuse tagajärg – lapse surm.

Kohtuasjas nr 1-11-2467 süüdistati isikut avaliku korra rikkumises vägivallaga. Nimelt rikkus süüdistatav avalikus kohas – õppeasutuses – käitumise tavasid ning häiris teiste isikute rahu ja turvalisust sellega, et ajal, kui 2. klassi klassijuhataja viis oma õpilasi sööklasse, tuli neile vastu ja sõnagi lausumata lõi õpilasele, kes oli õpetaja selja taga, lahtise käega vastu pead nii, et teistele lastele tundus, et ta lõi õpetajat, mille peale nad karjuma hakkasid. Samuti lõi ta kannatanut rusikaga vastu nägu, mille tagajärjel oli kannatanu huul lõhki, nina paistes ja ninast jooksis verd. Avalikus kohas teise inimese peksmisega rikkus süüdistatav avalikku korda, koolilapse löömine koolihoones häiris paljude otseselt asjasse mittepuutunud isikute rahu ning seadis ohtu nende turvalisuse. Kriminaalmenetlus lõpetati otstarbekusega. Põhjendustena toodi välja järgmist: tegu pandi toime peaaegu 5 aastat tagasi ja pärast seda ei ole süüdistatav uusi kuritegusid toime pannud. Samuti on süüdistataval probleeme tervisega.

Nimetatud kriminaalasjas ei kaasnenud süüdistatavale tervisekahjustust tema poolt toime pandud kuriteoga, vastupidi, teo toimepanemise kaudse põhjusena nähti süüdistataval esinenud vaimse funktsiooni kõrvalekallet. Seega võib ka asjaolu, et isikul on terviserike, olla aluseks järeldusele, et isiku süü on väike ja seetõttu kriminaalmenetlus lõpetamisele kuuluda.

Seoses kohtu järeldusega pikast menetlusajast, märgib siinkirjutaja järgmist: nagu eelmises alapeatükis mainitud sai, ei tohiks kriminaalmenetluse ebamõistlik pikkus olla aluseks selle lõpetamisele. Oportuniteet on vaid kaudseks vahendiks menetleja koormuse vähendamiseks ja seega menetluste käigu üldiseks kiirendamiseks. Samas ei saa oportuuniteediga menetlust lõpetada põhjusel, et menetlus on olnud ebamõistlikult pikk. Antud juhul on kohus sidunud menetlusaja pikkuse järeldusega, et kuna isik ei ole rohkem kuritegusid toime pannud, võib menetluse lõpetada. Selline järelsus on igati asjakohane, kuivõrd menetluse lõpetamise üheks oluliseks kriteeriumiks ongi asjaolu, et isik on teinud vajalikud järelused ja tema puhul puudub oht uute kuritegude toimepanemise osas.

Kohtuasjas nr 1-11-12886, kus süüdistatav oli kohtu alla antud süüdistatuna piiraatkoopia valmistamises ja ebaseaduslikult reprodutseeritud arvutiprogrammi valdamises. Prokurör

taotles menetluse lõpetamist, kuna kuritegude toimepanemisest oli möödunud 4 aastat. Sama märkis oma määruses ka kohus.

Nagu juba öeldud, ei ole sellise asjaoluga oportuuniteedi kohaldamise põhjendamine käesoleva töö autori arvates korrektne. Oportuuniteedi mõttele vastaks selline põhjendus vaid juhul, kui see seotaks asjaoluga, et isik ei ole pärast kõnealust kuritegu pika aja vältel rohkem kuritegusid toime pannud ja seega on ta vajalikud järeldused teinud.

Kohtuasjas nr 1-12-1485 oli arutusel avaliku korra rikkumine, mis oli toime pandud relvaga. Nimelt tulistas süüdistatav mänguväljaku suunas, kus viibis üks laps ja kolm täiskasvanut. Kohus kohaldas oportuuniteeti põhjusel, et isik on teinud oma rikkumisest vajalikud järeldused ja puudub isiku karistamise vajadus. Arvesse võeti ka asjaolu, et süüdistatav on töövõimetu, ning seetõttu vabastati isik osaliselt rahalistest kohustustest. Prokuröri taotlusest nähtub, et isikut ei ole pärast kõnealust tegu vastutusele võetud.

Kuigi esmapilgul tundub nii ohtliku teo puhul eksisteerivat avalik menetlushuvi, võib samas jaatada ka selle puudumist. Nimelt, nagu eelpool öeldud sai on avalik menetlushuvi olemas, kui eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt on menetluse jätkamine vajalik. Selline vajadus on olemas siis, kui isikut on kahe aasta jooksul enne uue kuriteo toimepanemist sarnase süüteo eest karistatud või kui isik on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskauulekuse tagamiseks on vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi, mida KrMS § 202 või 203¹ alusel ei ole võimalik kohaldada.

Eeltoodust järeldub, et kui isiku käitumine enne kuriteo toimepanemist ja kuriteo järgselt annab aluse järeldada, et isik enam samalaadseid tegusid toime ei pane, on oportuuniteedi kohaldamine õigustatud ka niivõrd ohtliku kuriteo puhul, kuivõrd seadusandja on selle kvalifitseerinud teise astme kuriteoks. Samuti võib menetluse lõpetamist toetada asjaolu, et tegemist on nn juhukuriteoga ning konkreetse isiku puhul ei ole ohtu, et ta jätkab kuritegude toimepanemist.

Kohtuasjas nr 1-08-9928 oli süüdistatav kohtu alla antud KarS § 263 p 3 ja 4 alusel, kuna tema grupis kolme isikuga rikkus raskelt avalikku korda relvaga ja nimelt tegi mitu lasku temale kuuluvast tulirelvast, mille tagajärjel purunes aken baaris K, tekitades klubile kahjusumma 8024 krooni. Menetlus lõpetati avaliku menetlushuvi puudumise tõttu. Kohtu põhjenduste kohaselt on süüdistatav ära teinud eelmise menetluse lõpetamise määrusega määratud üldkasuliku töö, tema süü ei ole suur ja puudub avalik menetlushuvi. Kohtu põhjenduste kohaselt tuleb arvestada ka asjaoluga, et menetlus on kestnud küllalt pikka aega.

Määrusest ei selgunud, millise teo toimepanemise eest eelmisel korral oportuuniteeti kohaldati. Samas peaks olema oportuuniteedi korduv kohaldamine piiratud. Arvestada tuleks sellisel juhul tegude iseloomu, st kas teod on oma olemuselt samalaadsed või mitte. Iseenesest ei tohiks asjaolu, et isik on eelmise menetluse lõpetamisel määratud üldkasuliku töö korrektelt ära teinud, olla aluseks oportuuniteedi korduval kohaldamisele.

Kohtuasjas nr 1-12-2991 tehtud määruse asjaoludest selgub, et süüdistatav kasutas järjepidevalt füüsilist vägivalda oma poja suhtes, lüües teda lahtise käega ja püksirihmaga erinevatesse kehapiirkondadesse, tekitades sellega lapsele füüsilist valu ja hematome erinevates kehapiirkondades.

Prokurör taotles kriminaalmenetluse lõpetamist. Kohus on taotluse rahuldanud muu hulgas motiivil, et kohtuliku arutamise käigus uuritud tõendid on vastuolulised. Kohtuistungil mõlema vanema juuresolekul 8-aastase lapse ülekuulamine ja küsitlemine toimunud sündmuste kohta võib aga kahjustada lapse psüühikat, arengut ja tulevikku rohkem kui kriminaalmenetluse lõpetamine avaliku menetlushuvi puudumise korral. Kohtulahendist käesolevas kriminaalasjas võib sõltuda tsiviilvaidluse lahendamine lapse kasvatamise küsimuses, kuid ülaltoodud asjaoludel nõustub kohus kriminaalmenetluse lõpetamisega 8-aastase lapse huvidest lähtudes.

Käesoleva töö autor arvates on eeltoodud motiivil kriminaalmenetluse lõpetamine küsitav. Kui tõendamiseseme asjaoludes oli kohtu hinnangul tõsiseid vastuolusid, oli oportuuniteedi kohaldamine tervikuna põhjendamatu, kuivõrd oportuuniteedi kohaldamise esimeseks eelduseks on kuriteo koosseisu tuvastamine. Kui selliseid asjaolusid ei olnud üheselt tuvastatud, oli ka oportuuniteedi kohaldamine lubamatu. Sellisel juhul oleks pidanud kohaldama KrMS §-is 200 sätestatud. Lisaks on lapse väärkohtlemine tema vanema poolt on tõsine juhtum, mille puhul oportuuniteedi kohaldamine vaid seetõttu, et last kohtus küsitama ei peaks, ei ole õigustatud. Lapse võimalused ennast oma vanema eest kaitsta on piiratud, mistõttu peaksid lapse õigused olema erilise kaitse all.

Kohtuasjas nr 1-11-1100 paistis silma kohtu põhjendus menetluse lõpetamise osas. Isikut süüdistati avaliku korra rikkumises, mis seisnes selles, et ta grupis teiste isikutega provotseeris konflikti ja ründas põhjendamatuult teist isikut. Kohtu põhjenduste kohaselt on avalik menetlushuvi menetluse jätkamiseks olemas järgmistel juhtudel:

„1. joobeseisundis toimepandud liiklusalased kuriteod;

2. KVS § 4 nimetatud ametiisikute poolt toimepandud ametialased kuriteod, v.a väga tühiised kuriteod;

3. kergemate kuritegude puhul (nt pisivargused) isiku suhtes, kes on aasta jooksul toime pannud samalaadse kuriteo või kelle suhtes muud eripreventiivsed vajadused nõuavad menetluse jätkamist;

4. raskemate kuritegude puhul isiku suhtes, kes on 3 aasta jooksul toime pannud samalaadse kuriteo või kelle suhtes muud eripreventiivsed vajadused nõuavad menetluse jätkamist;

5. isikuvastaste kuritegude puhul on „avalik menetlushuvi“ olemas juhul, kui kuritegu väljub kurjategija ja kannatanu ühisest personaalsest sfäärist (nt juhtumid, kui kuriteo ohvriks on langenud kurjategijaga mitteseotud isik, kes ise ei ole mingil viisil konflikti tekkimisele kaasa aidanud) või kui kannatanul ei ole võimalik piisavalt oma huve ise kaitsta (nt perevägivald, täiskasvanute kuriteod alaealiste vastu).

„Süü ei ole suur“ nende kuritegude puhul, kus kergendavaid ja raskendavaid asjaolusid arvestades (eri- ja üldpreventiivseid kaalutlusi ei arvestata) ei pea karistus ületama sanktsiooni keskmist ehk teisisõnu – raskendavaid asjaolusid ei tohi olla rohkem kui kergendavaid.”

Kohtu põhjendus hakkab silma eelkõige oma põhjalikkuse tõttu määratlemata õigusmõistete sisu avamisel. Kohtu poolt punktis 5 nimetatud selgitus muudab kohtu lahenduse kohtuasjas nr 1-12-2991 eriti küsitavaks. Nimelt kui vanem kasutab oma lapse suhtes vägivalda, eriti kui seda tehakse korduvalt, on avalik menetlushuvi olemas, kuna lapsel ei ole olnud võimalust enda huve kaitsta.

Kohtuasjas nr 1-11-12578 tehtud kohtumääruse asjaoludest selgub, et alkoholihoobes olnud süüdistatav lükkas ümber voodi, mille peal istus kannatanu, mille tulemusena kukkus kannatanu põrandale, kuid füüsilist valu ei tundud. Ligikaudu viie minuti möödumisel võttis süüdistatav kannatanul mõlemast käest tugevasti kinni ja tiris kannatanut teise tuppa, tekitades kannatanule kätes füüsilist valu. Jõudnud teise tuppa, tõukas süüdistatav püsti seisnud kannatanut, mille tulemusena kannatanu kukkus ja lõi kukkumise tõttu oma parema käe vastu diivani pesukasti. Selle tagajärjel kannatanule sai tekitatud füüsilist valu ja tervisekahjustuse, nimelt parema käe neljanda sõrme luu murdu. Seejärel ähvardas süüdistatav kannatanut tapmise ja tervisekahjustuse tekitamisega, nimelt võttis noa, istus põrandal lamava kannatanu peale, vehkis noaga, asetas noa kannatanu kõrile ja suunas noa kannatanu poole, tekitades kannatanul hirmu oma elu ja tervise pärast.

Kohtu põhjenduste kohaselt ei olnud süüdistatava süü suur, mistõttu kriminaalmenetluse jätkamiseks puudus avalik menetlushuvi ja menetlus kriminaalasjas nr 1-11-12578 lõpetati.

Antud juhul ei ole määruse lugejale arusaadav, millistel motiividel menetlus oportuuniteediga lõpetada otsustati, st miks oli isiku süü väike ja puudus avalik menetlushuvi.

Kohtuasja nr 1-11-14003 asjaoludest selgub, et süüdistatav väärkohtles kehaliselt oma abikaasat, mis seisnes selles, et võttis kätega kinni tema kõrist ja pigistas kõrist, tekitades füüsilist valu ja õhupuudustunde, millisest haardest õnnestus kannatanul lahti rabeleda ja liikuda köögist suurde tuppa, kuhu talle järgnes süüdistatav, haaras tal kätega tugevalt vasakust õlast ja pigistas, peale mida süüdistatav lükkas abikaasa põrandale pikali ja astus jalaga talle rinna piirkonda põhjustades valu, millise õigusvastase teoga tekitas kannatanule rinnaku keskel nahaaluse verevalumi, rinnakust vasemal pool keskel verevalumi, kolme sõrme pigistuse jäljed vasaku õlavarre välispinnal, paremal küünarnukil pindmise haava. Peale selle oli süüdistatav hommikul eelnevalt pannud toime oma abikaasa kehalise väärkohtlemise, olles lükanud kannatanu põrandale pikali ja jalaga astunud tema rinnale haaras öökapi sahtlist püstoli, millega sihtis põrandal lamavat abikaasat, millise õigusvastase teoga tekitas tugevat hirmu, millest ajendatuna kannatanu lahkus kodust ja palus abi naabritelt.

Lugedes määruses loetletud asjaolusid, tekib nagu eelmise kaasuse puhulgi küsimus, miks menetlus lõpetati, kuivõrd oportuuniteedi kohaldamine selliste perevägivalda sisaldavate tegude puhul ei näi õigustatud. Peresiseste vägivallajuhtumiste puhul on alati olemas sõltuvussuhe, mistõttu on kannatanul raske enda huve kaitsta.

Kohtu põhjendustest nähtub, et viimase kaasuse puhul oli tegemist isikute omavaheliste suhete pinnalt tõusetunud probleemidega. Käesolevaks ajaks on süüdistatava ja kannatanu abielu lahutatud.

Siinkirjutaja on seisukohal, et abielu lahutamine võiks olla aluseks menetluse lõpetamisele, kuna süüdistatava ja kannatanu suhted on lõppenud. Samas muul juhul koduvägivalda sisaldavate asjade puhul tuleks oportuuniteedi kohaldamisesse suhtuda ettevaatusega, hoolimata sellest, et tegemist võib olla isiklike suhete pinnalt tekkinud tülidega, kuivõrd selliste juhtumitel on olemas reaalne võimalus, et tegu kordub.

Kohtuasja nr 1-11-13826 määruse kohaselt peksis süüdistatav korduvalt isiklikul pinnal tekkinud tüli käigus, sh turu juures väikeste laste juuresolekul oma elukaaslast käte ja jalgadega erinevatesse keha piirkondadesse, tekitades kannatanule füüsilist valu ja kehavigastusi. Samuti ähvardas süüdistatav oma elukaaslast viimase kodust lahkumise korral noaga tappa. Varasemate peksmistest tõttu oli kannatanul alust karta ähvarduse täideviimist. Samuti ähvardas süüdistatav telefoni teel kannatanu maha matta, kui viimane koju tuleb ja kaevas ähvarduse kinnituseks maja juurde augu. Süüdistatava varasema käitumise tõttu oli kannatanul alus karta ähvarduse täideviimist.

Ka käesoleval juhul oli menetluse lõpetamise peamiseks aluseks asjaolu, et kannatanu ja süüdistatava kooselu on lõppenud ja süüdistatav asunud elama teise riiki. Seepärast on ära langenud oht, et süüdistatav võiks sama kannatanu vastu toime panna uusi kuritegusid. Süüdistuses märgitud kuritegudest on möödunud peaaegu kaks aastat ja ära on langenud avalik menetlushuvi. Kohus leidis, et mõistlik aeg nende kuritegude kohtulikuks arutamiseks on möödunud.

Kohtuasjas nr 1-12-6949 tehtud määruse asjaoludest selgub, et ajavahemikul 1988 kuni 21.02.2012 hoidis süüdistatav oma suvilas ebaseaduslikult üheraudset jahipüssi. Karistust raskendavad asjaolud puudusid, kergendavaks asjaoluks oli süü ületunnistamisele ilmumine ning puhtsüdamlik kahetsus. Karistusregistri andmetel oli isik kohtulikult karistamata. Kriminaalmenetlusregistri andmetel ei olnud tema suhtes varem kriminaalmenetlust otstarbekuse kaalutlustel lõpetatud. Kohus leidis, et süüdistatav on toime pannud teise astme kuritegu, mille eest ei ole karistusena ette nähtud vangistuse alammäära. Isiku süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei olnud suur, sest esineb karistust kergendav asjaolu ning kahtlustatav on süü ületunnistamisega oluliselt kaasa aidanud enda poolt toimepandud kuriteo tõendamiseseme asjaolude selgitamisele, millela oleks kuriteo avastamine olnud välistatud või oluliselt raskendatud.

Esile toomist väärrib see kaasus seetõttu, et tegemist oli vältava süüteoga, st süüdistatav hoidis enda valduses tulirelva ca 24 aastat. Sellest hoolimata leidsid menetlejad, et isiku süü on väike ning menetlus tuleb lõpetada, kuna isik on ise tõendamiseseme asjaolude väljaselgitamisele kaasa aidanud. Kuna isik omas ebaseaduslikult relva nii pikka aega, on teo toimepanemise ajsaoludest lähtuvalt küsitav, mil moel saab arvestamisele tulla asjaolu, et süüdistatav on tõendamiseseme asjaolude avastamisele kaasa aidanud. Seda seetõttu, et isikul oli aega 24 aastat, et rikkumine lõpetada.

Kohtuasjas nr 1-12-2278 tehtud määrusest selgub, et antud asjas esitati süüdistus KarS § 316 alusel, s.o tõendi kõrvaldamises ja kunstlikus loomises. Isikut süüdistati selles, et tema eesmärgiga kõrvaldada võimalikke tõendeid ja takistamaks kuriteona karistatava teo tõendamiseseme asjaolude tuvastamist politsei poolt, käskis ettevõtte raamatupidamist korraldavat isikut, et viimane hävitaks raamatupidamisdokumente. Määrusest nähtub, et süüdistatava suhtes menetlus lõpetati, kuna isik on varem kriminaalkorras karistamata, kriminaalasjas kogutud tõendite alusel on tuvastatud, et tema süüteopanus oli väiksem kui kaaskahtlustataval, kellelt tuli initsiatiiv ja korraldus kuriteo toimepanemiseks. Süüdistatav tegutses mõjuvõimu all. Kuriteoga kahju tekitatud ei ole. Süüdistatav on kriminaalmenetluse kestel teinud vajalikud järeldused edasiseks õiguskuulekaks käitumiseks, ta on aidanud

oluliselt kaasa kuriteo tõendamiseseme asjaolude väljaselgitamisele ning lubanud osutada kaasabi käesoleva asja menetlemisele ka edaspidi. Isiku süü ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks tema suhtes puudub avalik menetlushuvi. Tuleb asuda seisukohale, et tema suhtes ei ole kriminaalkaristuse kohaldamine eri- ega üldpreventiivsetel kaalutlustel tarvilik.

Tegemist oli kuriteoga, mille puhul tulenevalt selle sanktsioonist on oportuuniteedi kohaldamise otsustamine vaid kohtu pädevuses. Ka eelnimetatud juhul toetas menetluse lõpetamist asjaolu, et süüdistatav oli tõendamiseseme asjaolude väljaselgitamisele kaasa aidanud. Seega on nimetatud asjaolu puhul kohtute hinnangul tegemist isiku süü väiksust näitava asjaoluga. Samuti arvestati käesoleval juhul asjaolu, et süüdistatav tegutses teise isiku mõjuvõimu all, st oli sõltuvussuhtes. Käesoleva töö autor nõustub eeltooduga ja leiab, et mõlema teguri puhul on isiku süüd vähendava asjaoluga. Teise isiku mõju all tegutsemine näitab isiku süü väiksust teo toimepanemise ajal, tõendamiseseme asjaoludele kaasa aitamine aga vähendab isiku süüd tagantjärele.

Eeltoodust nähtub, et ka kohtumäärustes oli mõnel juhul määratlemata õigusmõistete sisustamiseks kasutatud ka kaheldavaid põhjendusi, paljud määrused olid aga sõnastatud liiga üldsõnaliselt või puudusid põhjendused nendes üleüldse.

4.2.2 Määratud kohustused

Kuivõrd eelmises alapeatükis tehti üldistusi seoses prokuratuuri poolt kohustuste kohaldamisega KarS § 121 alusel alustatud menetluste lõpetamisel, oleks asjakohane võrrelda, milliseid kohustusi määrasid kohtud isikutele, kes oli toime pannud kehalise väärkohtlemise ja kelle suhtes menetlus lõpetati.

Keskmiseks summaks, mille riigituludesse tasumise kohustuse kohtud oportuuniteedi kohaldamisel isikule pandi, oli 435.71 eurot, mis on tunduvalt suurem kui prokuratuuride poolt määratud keskmine - 309.04 eurot.

Siinkohal tuleb öelda, et käesoleva töö esimeses peatükis viidatud Märti Raski kriitika, mille kohaselt on alust arvata, et kujunevad eraldi kohtute praktika ja prokuratuuri praktika, on täiesti mõistetav. Vaadates kuritegu, mille osas menetlusi enim lõpetatakse, on oportuuniteedi kohaldamisel määratud kohustuste määrad silmnähtavalt ebaproportsionaalsed.

Üldistatult, kuid irooniaga, saab öelda, et kahtlustatava või süüdistatava seisukohalt on kasulikum menetluse lõpetamine prokuröri poolt, kuivõrd kohtute poolt menetluse lõpetamisel kohaldatavad kohustused olid keskmiselt rangemad, st summad, mida tuli riigituludesse tasuda, olid suuremad.

Võib öelda, et ka kohtute poolt määrati isikutele enamasti kohustuseks tasuda riigitulusesse kindel summa. Ka kohtuasjades esines juhtumeid, mil isikule kohustust ei määratudki, nt kohtuasjas nr 1-11-13826 ei pandud isikule ühtegi kohustust, kuna tema elukoht on teises riigis.

Erinevusi ei leidunud mitte ainult prokuratuuride ja kohtute poolt määratud kohustuste vahel, suuri erinevusi leidis ka kohustuste proportsioonides kohtute endi poolt määratud kohustuste osas. Näitena võib tuua Harju Maakohtus varguse osas lõpetatud menetlused. Kohustusteks määrati ühel juhul tasuda riigitulusesse 100 eurot (samuti tasuda kriminaalmenetluse kulud ja hüvitada tsiviilkahju), teisel juhul tasuda riigitulusesse 300 eurot (lisaks hüvitada menetluskulud). Esimesel juhul varastati mootorratas, teisel juhul haagis. Seega on ka nende juhtumite puhul teo asjaolud võrdlemisi sarnased, kui mitte öelda analoogsed. Kohustused aga erinevad kolmekordselt. Ka nende juhtumite puhul ei nähtu määrustest selliseid asjaolusid, mis õigustaks kohustuste nii suurt erinevust.

Samas saab tuua ühtsuse kohapealt ka positiivse näite. Nimelt Viru Maakohtus määrati salakaubavedude osas menetluste lõpetamisel järgmisi kohustusi:

Kohtuasi	Kohustus
1-12-498	120 tundi üldkasulikku tööd
1-12-882	120 tundi üldkasulikku tööd
1-12-934	80 tundi üldkasulikku tööd
1-12-1203	tasuda riigitulusesse 300 €
1-12-1961	tasuda riigitulusesse 300 €
1-12-2065	120 tundi üldkasulikku tööd
1-12-3093	tasuda riigitulusesse 300 €
1-12-3298 tasuda	tasuda riigitulusesse 300 €

Seega Viru Maakohtus on salakaubaveo osas menetluste lõpetamisel määratud kohustusi vägagi ühtselt. Üheks põhjuseks võib olla ka asjaolu, et Narvas kui piirilinnas toimepandavaid tegusid arutatakse Narva kohtumajas, st ühe kohtumaja siseselt on kohustuste ühetaolisus tõenäolisem.

Võrdluseks Tartu Maakohtus sama liiki teo puhul kohaldatud kohustused: kohtuasjas nr 1-12-3518 tasuda riigitulusesse 100 eurot, kohtuasjas nr 1-12-1743 tasuda riigitulusesse 80 eurot, kohtuasjas nr 1-12-1745 tasuda 100 eurot.

Seega kuigi samas kohtus on kohustuste määrad ühtsed, on kahe kohtu võrdluses erinevused suured. Riigituludesse tasutava summa suurus erineb kolmekordselt. Võib ainult oletada, miks kohtute lõikes nii suured erinevused kujunenud on, kuna asjaolud olid kõikidel juhtudel sarnased – kaupa toodi enda tarbeks ja kogus ei olnud suur. Kuivõrd Viru Maakohtus salakaubaveo osas lõpetatud menetluste arv oli suurem, võib kohustuste erinevuse põhjuseks olla vajadus anda inimestele selge signaal sellest, et tegu ei jää riigipoolse reageeringuta.

Silma hakkasid veel avaliku korra raske rikkumise osas lõpetatud menetlused.

TMK 1-10-11831	20 tundi üldkasulikku tööd
TMK 1-11-3585	tasuda riigituludesse 430 eurot
TMK 1-10-7153	tasuda kriminaalmenetluse kulud
HMK 1-12-1881	150 tundi üldkasulikku tööd ja tasuda riigituludesse 700 eurot
HMK 1-08-9928	Kohustusi ei pandud
HMK 1-11-1100	Kohustusi ei pandud, pidi hüvitama kannatanule kahju
VMK 1-12-1485	Tasuda riigituludesse 200 eurot
VMK 1-11-2467	vabastati isik kohustustest

Viimasena nimetatud kohtuasjas tegemist töövõimetu isikuga, kes ei olnud suuteline tegema üldkasulikku tööd, samuti olid peres lapsed ja töötu abikaasa.

Ka siin võis näha kohustuste proportsioonide osas suuri erinevusi: ühel juhul kohustusi ei määratud, teisel juhul pidi isik tasuma nii summa riigituludesse kui tegema üldkasulikku tööd. Kohustuste määrade osas ei olnud märgata ühtset praktikat, kuigi tegu oli kõikidel juhtudel sama – avaliku korra raske rikkumine.

Käesoleva töö autor mõonab taas, et kuivõrd kohustuste erinevused iseenesest ei ole vale, seda olukorras, kus esinevad objektiivsed põhjused, tuleks seda määrustes kindlasti ka põhjendada. Olukorrad, mil kohustuse määrad erinevad kahe või lausa kolmekordselt, tekitavad õigustatud küsimuse, miks ei ole praktika ühtlane ja millistel alustel kohustuste määrade üle tegelikult otsustatakse.

Samas tuleb märkida, et mitmetes kohtumäärustes olid adekvaatsed põhjendused olemas.

Näiteks kohtuasjas nr 1-12-2721 põhjendati otsustust asjaoluga, et isiku invaliidsuspension on pere ainuke sissetulekuallikas. Kohtuasjas nr 1-12-15 jättis kohus rahuldamata prokuratuuri taotluse süüdistatavalt menetluskulude ja kindla summa riigi tuludesse väljamõistmiseks, põhjendades seda isiku töötusega. Kohtuasjas nr 1-12-1806 põhjendati isiku rahalistest kohustustest vabastamist isiku töövõimetuse ja väikeste laste olemasoluga. Kohtuasjas nr 1-08-9928 ei pandud isikule kohustusi. Prokuröri taotlusest nähtub, et isikul pole rahaliste kohustuste täitmiseks lihtsalt raha. Kohtuasjas nr 1-11-13826 põhjendas kohus isikule kohustuste mittepanemist sellega, et isiku elukoht on teises riigis ning seega ei ole isikule võimalik kohustusi panna. Kohtuasjas nr 1-12-6891 vabastati isik osaliselt rahaliste kohustuste tasumisest, kuna menetluskulude hüvitamine käib isikule ilmselt üle jõu. Samuti vabastati ta üldkohustusliku töö tegemise kohustusest tema töövõimetuse tõttu. Kohtuasjas nr 1-11-10136 ei määratud osaühingule kohustusi. Nimetatud otsustust võib pidada põhjendatuks, kuivõrd määrusest nähtub, et süüdistatava juhatuse liige on hagimenetluses nõustunud kahju summas 4 200 000 krooni väljamõistmisega.

Seega kohaldavad kohtud võrdlemisi sagedasti sätteid, mis võimaldavad isikuid rahalistest kohustustest vabastada. Isiku töötus või väike sissetulek, samuti ülalpeetavate olemasolu on kohtute hinnangul mõjuvateks põhjusteks, et rahalisi kohustusi vähendada või sellistest kohustustest isikuid vabastada.

Eeltoodust nähtus, et oportuuniteedi kohaldamisel määratud kohustuste ühtsust oli tegelikult näha vaid salakaubaveo osas, kuid seda vaid ühe kohtu piires. Seda võib põhjendada ka sellega, et piiripunktis toime pandud kuriteod kuuluvad arutamisele ühes kohtumajas, kohtunike ring on väike ja seega ka kohustused suurema tõenäosusega sarnases proportsioonis.

Teiste tegude puhul oportuuniteedi kohaldamine vajab aga ühtlustumist. Eelpool toodust nähtub, et tegude osas, mille puhul asjaolud rohkem varieeruvad, erinevad ka põhjendused ja kohustused suuremal määral.

Kuivõrd käesoleva töö autor on nii prokuratuuri kui kohtute määrustele ette heitnud just põhjenduste ebapiisavust ja mitte jälgitavust, oleks ühtsuse tagamiseks vajalik motiveerimiskohustuse laiendamine, samuti täiendavate juhendite loomine, mida saaksid kohaldada nii prokuratuurid kui kohtud.

Tuleb kindlasti arvestada, kuivõrd enamikel juhtudel on kohtud lähtunud oportuuniteedi kohaldamisel just prokuröri ettepanekust, (samas on ka juhtumeid, mil kohus on prokuröri taotlust kritiseerinud,) võib kaudselt kohtute praktika ebaühtsust põhjendada ka prokuröride

taotluste puudulikkusega. Samas ei võta see kohtult õigust ega kohustust analüüsida, kas esitatud taotlus on õigustatud ja kas just prokuröri poolt märgitud motiividel menetluse lõpetamine on põhjendatud.

4.3 Maakohtute praktika seoses otstarbekuse põhimõtte kohaldamisega väärteoasjades

Nagu juba käesoleva töö kolmandas peatükis öeldud, rakendatakse otstarbekuse põhimõtet ka väärteomenetluses. Seetõttu on asjakohane vaadelda ka mõningaid selliseid kohtulahendeid, kus väärteomenetlus on otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud.

Kohtuasjas nr 4-12-6834 tehtud otsuse asjaoludest selgub, et Keskkonnainspeksioon koostas väärteoprotokolli menetlusaluste isikute suhtes selle kohta, et välja anti jahilubasid, jättes jahilubade arvestuse pidamise raamatusse märkimata andmeid loa andmise ja kehtivuse aja kohta, loa numbri kohta, jahipidamise piirkonna ja muude andmete kohta, millega jahilubade andja ei pidanud korrektselt jahilubadele kantud andmete arvestust. Keskkonnainspeksiooni otsusega karistati menetlusaluseid isikuid rahatrahviga. Menetlusalused isikud esitasid maakohtule kohtuvälise menetleja otsuse peale kaebuse.

Kohus leidis oma põhjendustes, et antud juhul ei esine VTMS §-s 29 sätestatud väärteomenetlust välistavaid asjaolusid. Küll aga esinevad VTMS § 30 lg 1 p-s 1 sätestatud alused väärteomenetluse otstarbekuse kaalutlustel lõpetamiseks. Kohtuotsuse kohaselt võib kohtuväline menetleja või kohus VTMS § 30 lg 1 p-st 1 tulenevalt väärteomenetluse küll otstarbekuse kaalutlusel lõpetada, kuid väärteomenetluse seadustikus ei täpsustata väärteomenetluse otstarbekusega lõpetamise kriteeriume. Menetluse otstarbekuse kaalutlusel lõpetamise kriteeriumid saab tuletada kriminaalmenetlusõigusest. KrMS §-s 202 kriminaalasja menetlejale antud õigus lõpetada menetlus otstarbekuse tõttu on käsitatav kaalutusõigusena, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonoomiale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada karistuse kohaldamine juhtudel, mil see ei oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselgelt mõõdukas. Otstarbekuse kaalutlusel võib menetluse lõpetada juhul, kui menetlusaluse isiku süü on väike ja kui avalik menetlushuvi ei nõua asja menetlemist. Samad põhimõtted on kohaldatavad ka väärteomenetluse puhul. VTMS ei anna menetluse lõpetamise otstarbekuse kriteeriume, kuid need võib tuletada KrMS §-st 202, mis on VTMS § 2 kohaselt kohaldatav ka väärteomenetluses. Menetluse võib lõpetada juhul, kui menetlusaluse isiku süü on väike ja kui avalik menetlushuvi ei nõua asja menetlemist. Mõlema kriteeriumi puhul on tegemist määratlemata õigusmõistetega, mille sisustamine jääb kohtu kaalutusõiguse piiresse. KrMS §-s 202 kriminaalasja menetlejale antud õigus lõpetada

menetlus otstarbekuse tõttu on käsitatav kaalutlusõigusena, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada karistuse kohaldamine juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselgelt mittemõõdukas. Seda seisukohta tuleb silmas pidada ka vääртеomenetluses.

Kohus jätkas põhjendavat osa seisukohaga konkreetse juhtumi osas: toime pandud rikkumised on küll vastuolus seaduse nõuetega, kuid need ei ole kogumis sellist laadi, mille puhul üld- või eripreventiivsed kaalutlused eeldaksid karistusõiguslikku sekkumist. Siinjuures arvestab kohus ka seda, et menetlusalused isikud ei ole varem kriminaal- ega vääртеomenetluse korras karistatud. Kohus leiab, et sellistel tingimustel menetlusaluste isikute karistamine rahatrahviga on teo asjaolusid silmas pidades ilmselgelt mittemõõdukas ning vääртеomenetlus antud asjas tuleb lõpetada VTMS § 30 lg 1 p 1 alusel otstarbekuse kaalutlustel.

Kohtu põhjendustes on viidatud mitmetele riigikohtu seisukohatdele, millele juhiti tähelepanu ka käesoleva töö kolmandas peatükis. Esmalt on kohus tuvastanud, et puuduvad VTMS § 29 alused, s.o tegu on koosseisupärane, viidanud kriminaalmenetluse kohaldamise kohustusele ning seejärel asunud konkreetse juhtumi osas põhjendusi tooma. Kohus on põhjendustena toonud asjaolu, et isik ei ole varem karistatud, mis ka kriminaalasjades oli oluline kriteerium põhistamaks eripreventiivsete vajaduste puudumist. Samuti ei ole tegemist nii raske rikkumisega, mis üldpreventiivsest seisukohast nõuaks karistamist. Käesoleva töö autor leiab, et kohtu põhjendused on korrektselt vormistatud, jälgitav on nii see, miks võib antud juhul VTMS-i § 30 menetluslikust seisukohast kohaldada, kui ka see, miks täidetud otstarbekuse kohaldamise sisulised eeldused.

Kohtuasjas nr 4-12-5740 tehtud kohtuotsuse asjaoludest selgub, et kohtuväline menetleja koostas vääртеomenetluses vääртеoprotokollis selle kohta, et kruntide piiril asuvas kaevus lõikas menetlusalune isik läbi naabrile kuuluva kaevupumba vooliku ja elektrijuhtme, millega põhjustas varalist kahju 180 eurot. Sellega rikkus menetlusalune KarS 203 nõudeid ja pani toime varavastase süüteo väheväärtusliku õiguse või asja vastu KarS § 218 järgi. Menetlusalust isikut karistati vääртеoprotokollis nimetatud teo eest Lõuna Prefektuuri otsusega KarS § 218 lg 1 järgi rahatrahviga 25 trahviühikut, so 100 eurot. Menetlusalune isik esitas maakohtule kaebuse otsusele, milles taotleb nimetatud otsuse tühistamist ja vääртеomenetluse lõpetamist VTMS § 29 lg 1 p 1 alusel. Alternatiivselt, kui käsitleda tegevust vääртеona, taotleb isik vääртеomenetluste lõpetamist otstarbekuse kaalutlusel VTMS § 30 lg 1 p 1 alusel.

Esmalt tuvastas kohus, et menetlusaluse isiku tegu on koosseisupärane, selles puudusid õigusvastasust välistavad asjaolud ja isik oli süüdi. Sellest tulenevalt leidis, kohus, et puudus

alus menetluse lõpetamiseks VTMS § 29 lg 1 p 1 alusel. Menetluse otstarbekusega lõpetamise osas leidis kohus järgmist: kohtu hinnangul puudub käesolevas väärteoasjas alus menetluse lõpetamiseks otstarbekuse kaalutlustel. Menetlusaluse süü ei ole suur, kuna kannatanule tekitatud kahju ei ole suur. Samas ei saa kohtu hinnangul lugeda olukorda, kus naabrid asuvad oma naabrusõigusi kaitsma süütegude abil, olukorraks, kus avalik menetlushuvi on väike. Kohtu hinnangul peab riik selliste tülide korral otsustavalt sekkuma ning karistama süüteo toimepannud poolt, kuna vastasel juhul võib isikul tekkida karistamatuse tunne, mis omakorda võib kaasa tuua oluliselt intensiivsemad konfliktid naabrite vahel. Oma õiguste teostamiseks tuleb valida seaduskuulekas tee. Vastupidine käitumine toob kaasa omakohtu ning selle lubamine kujutaks ohtu avalikule julgeolekule.

Käesoleval juhul pidas kohus menetluse lõpetamist põhjendamatuks, kuna naabritevaheliste tülide puhul peab riik sekkuma, et isikutel ei tekiks karistamatuse tunnet. Võrdluseks võiks siinkohal tuua oportuuniteedi kohaldamise KarS § 121 alusel alustatud kriminaalasjades, kus tüli tekkis isiklike suhete pinnalt. Kui kehalise väärkohtlemise osas leiti, et süü oli väike ja avalik menetlushuvi puudus, siis varavastase süüteo puhul on kohus leidnud, et avalik menetlushuvi on siiski olemas ja riik peab reageerima. Käesoleva töö autor leiab, et tegemist on laiema vastuoluga õigushüvede olulisuse hindamisel ja kaalumisel.

Kohtuasjas nr 4-13-64 tehtud määruse asjaoludest tuleneb, et Tallinna Linnavalitsuse otsusega karistati menetlusalust isikut selle eest, et tal puudus bussis kontrollimise hetkel sõiduõigust tõendav dokument. Karistuseks mõisteti rahatrahv 6 trahviühiku ulatuses, s.o 24 eurot. Menetlusalune isik esitas maakohtule kaebuse, milles palus otsus tühistada.

Kohtuväline menetleja saatis kohtule kirja taotlusega menetluse lõpetamiseks. Kuna kaebuse esitaja on Tallinna linna elanik, palub kohtuväline menetleja KarS § 5 lg 2 alusel menetlus lõpetada. KarS § 5 lg 2 järgi „seadusel, mis välistab teo karistatavuse, kergendab karistust või muul viisil leevendab isiku olukorda, on tagasiulatuv jõud.“

Kohus leidis, et sellel alusel menetlust lõpetada ei saa. Kaebuse esitajat karistati ÜTS § 54⁷ lg 1 järgi ning see norm teo toimepanemisest arvates muutunud ei ole. Küll on tallinlasele alates 01.01.2013 kehtestatud 100%-line sõidusoodustus, kuid seda mitte igal juhul, vaid valideeritud isikustatud ühiskaardi korral. Seega ei ole kehtestatud tallinlasele tasuta sõidu õigust ning KarS § 5 lg 2 kohtu arvates kohaldamisele seetõttu ei kuulu. Samas leiab kohus, et menetluse võib lõpetada otstarbekuse kaalutlustel.

Vastavalt väärteomenetluse seadustiku (VTMS) § 30 lg 1 p 1 menetleja võib väärteomenetluse lõpetada otstarbekuse kaalutlustel. Riigikohtu lahendi nr 3-1-1-29-11 järgi

menetluse otstarbekuse kaalutlusel lõpetamise kriteeriumid saab tuletada kriminaalmenetlusõigusest. KrMS §-s 202 kriminaalasja menetlejale antud õigus lõpetada menetlus otstarbekuse tõttu on käsitatav kaalutusõigusena, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada karistuse kohaldamine juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselgelt mittemõõdukas. Otstarbekuse kaalutlusel võib menetluse lõpetada juhul, kui menetlusaluse isiku süü on väike ja kui avalik menetlushuvi ei nõua asja menetlemist.

Kohus leidis, et situatsioonis, kus kohtuväline menetleja on loobunud soovist menetlusalust isikut karistada, menetlusaluse isiku süü ei ole suur ning puudub avalik menetlushuvi, on võimalik asja menetlus lõpetada otstarbekuse kaalutlusel. Arvestades asjaolu, et tallinlasele on käesoleval ajal kehtestatud tasuta sõidu õigus valideeritud isikustatud ühiskaardi korral ning kaebuse esitaja on tallinlane, oleks karistuse kohaldamine mittemõõdukas seda isegi situatsioonis, kus varasema redaktsiooni kohaselt on menetlusaluse isiku käitumises koosseis ning puuduvad õigusvastasust ja süüd välistavad asjaolud. Seetõttu lõpetab kohus antud menetluse otstarbekuse kaalutlusel. Menetlus otstarbekuse kaalutlustel lõpetamisel tühistab kohus kaevatava otsuse.

Käesoleva töö autori arvates on huvitav jälgida, kas tallinlastele 100%-lise ühistranspordi soodustuse kehtestamisega kaaneb olukord, kus hakatakse menetlusi otstarbekuse kaalutlusel massiliselt lõpetama juhtumitel, kus tallinlasel ei ole tasuta sõidu õigust tõendavat sõidukaarti. Nimetatud lahendus oleks igati otstarbekas, kuivõrd rikkumine ei ole raske ja selliste väärtegade igakordne menetlemine oleks kulukas ja ajamahukas.

Kohtuasjas nr 4-12-2862 tehtud määruse asjaoludest selgub, et menetlusaluse isiku suhtes koostati vääртеoprotokoll, mille kohaselt isik juhtis mootorsõidukit, mille tehnoseisund ei vastanud nõuetele. Kohtuvälise menetleja otsusega karistati isikut rahatrahviga 14 trahviühiku ulatuses, s.o 56 eurot. Menetlusalune isik esitas kohtule kaebuse kohaselt oli tegemist asja soetatud sõiduautoga ning menetlusalune isik oli heauskselt veendumusel, et auto on tehniliselt korras, kuna vaatas ostmisel auto üle, kuid ei osanud talle ette heidetud asjaoludele tähelepanu pöörata. Isik likvideeris puudused järgmisel päeval.

Kohus lõpetas menetluse VTMS § 30 lg 1 p 1 alusel ning põhjendas seda järgmiselt. Kohus leidis, et menetlusaluse isiku süü ei ole suur. Kuna sõiduk oli ostetud samal päeval, mil vormistati menetlusalusele isikule vääртеoprotokoll, siis ei olnud isik täielikult kursis auto tehnilise seisundiga, olles siiski astunud samme, et end sellega kurssi viia. Menetlusalune isik oli huvitatud auto tehnilisest seisundist ning leppis kokku aja sõiduki tehnilisse vastavusse viimiseks enne sõiduki ostmist ning sellega sõitmist. Seega võttis isik koheselt tarvitusele

abinõud rikkumise jätkamise vältimiseks. Ta vahetas sõiduki rehvid rikkumisele järgnenud päeval ning viis sõiduki tehnilise seisundi vastavusse tehniliste nõuetega. Kohus nõustub menetlusaluse isikuga, et ei saa välistada asjaolu, et vasakpoolse tagumise telje rehvi kordi läbiv vigastus võis tekkida sõidu ajal. Isik ei rikkunud muid liiklusnõudeid. Isik on varem karistamata. Kohus oli seiukohal, et menetlusaluse isiku süü on väike.

Seega ka siin on kohus põhjendanud otstarbekuse kohaldamist asjaoluga, et isik oli karistamata ning tema tegevus oli suunatud rikkumise jätkamise vältimisele.

Kohtuasjas nr 4-12-6132 koostas kohtuväline menetleja menetlusalusele isikule väärteoprotokolli selle kohta, et menetlusalune isik, olles vabastatud kriminaalmenetleja ametikohalt, jättis pärast ametikohalt lahkumist ilma mõjuva põhjusega esitamata nõuetekohase, avaldamiseks mittekuuluva ametiisiku majanduslike huvide deklaratsiooni endisele deklaratsioonihoidjale, pannes sellega toime korruptsioonivastase seaduse (KVS) § 26-1 lg 1 sätestatud väärteo.

Kohtuvälise menetleja ametnik koostas väärteomenetluse lõpetamise määruse, millega rahuldati vastulause osaliselt ning lõpetati menetlus väärteoasjas KVS 26-1 lg 1 tunnustel menetluse otstarbekuse kaalutlustel VTMS 30 lg 1 p 1 alusel kuna menetlusaluse isiku süü ei ole suur. Menetlusalune isik esitas kaebuse väärteomenetluse lõpetamise määruse peale põhjusel, et ta ei ole nõus toodud argumentidega ja väärteomenetluse lõpetamisega VTMS § 30 lg 1 p 1 alusel. Kuna puuduvad KVS § 26-1 lg 1 toodud väärteo tunnused, tuleb menetlus lõpetada VTMS § 29 lg 1 p 1 alusel. Tartu Maakohtusse edastati kohtuvälise menetleja poolt kaebus, milles menetlusalune isik taotleb väärteomenetluse lõpetamist seoses koosseisu puudumisega.

Maakohus viitas riigikohtu lahendile, mille kohaselt väärteoprotokoll kannab väärteomenetluses samasugust funktsiooni nagu süüdistusakt kriminaalmenetluses. Väärteoprotokollist peab nähtuma, milles menetlusalust isikut süüdistatakse ja millest lähtuvalt väärteoprotokolli koostaja leiab, et väärteokoosseis on täidetud. Käesoleval juhul väärteoprotokoll ei kajasta piisavalt ega ka adekvaatselt etteheidetava teo sisu. Kohus asus seisukohale, et kaebuse esitaja poolt esitatud kaebus on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele.

VTMS § 29 lg 1 p-s 1 alusel väärteomenetluse lõpetamisel tuleb kohtul esmalt kontrollida, kas menetlusaluse isiku teos on realiseeritud süüteokoosseis, õigusvastasus ja süülisus, s.o väärteo tunnused. Nendest kasvõi ühe puudumisel tuleb väärteomenetlus obligatoorselt lõpetada. Kohus tühistas määruse, millega lõpetati väärteoasjas menetlus otstarbekuse

kaalutlusel VTMS § 30 lg 1 p 1 alusel. Kohus kõrvaldas isiku õiguste rikkumise ja lõpetas väärteomenetluse VTMS § 29 lg 1 p 1 alusel teos väärteo tunnuste puudumise tõttu.

Kohus on siin korranud ka käesolevas töös korduvalt rõhutatud asjaolu, et kui teos kuri- või väärteo koosseis puudub, ei saa asuda analüüsima otstarbekuse kaalutlusel menetluse lõpetamise võimalikkust.

Kohtuasjas nr 4-12-4873 lõpetas kohus asja otstarbekuse kaalutlusel. Asjaolude kohaselt sõitis menetlusalune isik neljal korral ühistranspordis, kuid tal puudus kontrollimisel sõidupilet või muu sõiduõigust tõendav dokument. Kohtuvälise menetleja otsustega määrati menetlusalusele isikule karistuseks rahatrahvid summades 16-24 eurot. Menetlusalune isik esitas kohtule kaebuse kohtuvälise menetleja eeltoodud otsustele.

Kohus põhjendas otsustust järgnevalt: VtMS ei reguleeri menetluse lõpetamise kriteeriume, kuid VtMS § 2 järgi kohaldatakse väärteomenetluses kriminaalmenetluse sätteid. KrMS § 202 lg 1 kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetada, juhul kui isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik huvi. Taotluse asjas menetluse lõpetamiseks VtMS § 30 lg 1 p 1 järgi on esitanud nii kaebaja kui kohtuväline menetleja, kohus nõustub poolte ühise taotlusega ja taotlustes toodud põhjendustega. Kohtule esitatud väärteoasjade materjalidest nähtuvalt on menetlusalune isik oma väärtegu tunnistanud, samuti on ta selgitanud, et soetas endale soodushinnaga kuupileti põhjusel, et ei jõudnud täishinnaga piletit osta. Menetlusalune isik kirjeldab oma materiaalset olukorda ning on lisanud oma väidete tõendamiseks kontoväljavõtted. Kohus leiab, et olukorras, kus isik oma süüd tunnistab ja on soetanud sooduspileti (mis küll ei anna isikule sõiduõigust) saab rääkida isiku väikesest süüst. Samuti nähtub kaebusest asjaolu, et kaebaja on astunud samme nõuetekohase kuupileti soetamiseks. Seega on alust eeldada, et menetlusalune isik käitub edaspidi õiguskuulekalt. Kohus märgib, et käesolevas asjas menetluse lõpetamine otstarbekuse kaalutlusel ei tähenda seda, et kaebaja võiks rikkumisi jätkata, kohus lähtub asjade lõpetamisel ka eeldusest, et isik on soetanud (ja soetab ka edaspidi kuni tasuta ühistranspordi kehtima hakkamiseni 2013 aastal) omale nõuetekohase sõiduõigust tõendava dokumendi.

Antud juhul on isiku süüd vähendavaks teguriks peetud isiku rasket majanduslikku olukorda ja asjaolu, et isik tunnistab tehtut ning on lubanud rikkumisi enam toime panna. Käesoleva töö autor on ka varasemalt leidnud, et isiku majanduslik olukord ei tohiks olla õigustuseks menetluse lõpetamisel. Kriminaalmenetluses õigustaks see pigem rahalise kohustuse vähendamist.

Kohtuasjas nr 4-12-2125 rahuldati menetlusaluse isiku kaebus, tühistati kohtuvälise menetleja otsus ja lõpetati menetlus otstarbekuse kaalutlusel. Asjaolude kohaselt, osaledes liikluses jalakäijana, alustas menetlusalune isik tee ületamist väljaspool ülekäigurada kui ülekäigurada oli lähemal kui 100 m. Isikut karistati kohtuvälise menetleja poolt rahatrahviga. Menetlusalune isik esitas kohtule kaebuse, milles palub tühistada kohtuvälise menetleja otsus. Kaebuse kohaselt toimus liiklusõnnetus. Menetlusalune isik ületas teed, kui talle sõitis otsa auto. Haiglas diagnoositi tal vaagna murd.

Kohus asus seisukohale, et menetlusalune isik on toime pannud temale inkrimineeritud süüteo. Rikkumine oli tõendatud asja kogutud tõenditega. Kohus märkis, et juhul, kui teele ei ole märgitud vöötrada, peab jalakäija olema veendunud, et ta asub teed ületama ülekäigurada tähistavate liiklusmärkide mõjualas, mitte arvama, et ta tõenäoliselt seda teeb. Kohtu hinnangul ei ole loogiline asjaolu, et ülekäigurajale lähenev sõiduauto annab helisignaali liiklejatele, kes ootavad ülekäigurajal teeületamise võimalust või ületavad teed ülekäigurajal. VTMS § 30 lg 1 p 1 võimaldab menetlejal lõpetada väärteomenetluse otstarbekuse kaalutlusel. Toimepandud rikkumise tulemusena toimus liiklusõnnetus, mille käigus mootorsõiduk sõitis menetlusalusele isikule otsa ning ta sai liiklusõnnetuse käigus kehavigastusi. Kohus leidis, et antud juhul ei ole otstarbekas karistada isikut väärteokorras ning tema kaebus kuulub rahuldamisele. Liiklusõnnetuses saadud vigastuste tulemusena oli isiku igapäevane elu 1,5 kuud kestnud ravi tõttu häiritud. Kohtu hinnangul mõjutavad toimunud liiklusõnnetuses osalemine ja selle käigus saadud vigastused tõhusamalt menetlusalust isiku edaspidi hoiduma liiklusnõuete rikkumisest ning olema hoolsam liikleja ning täiendavalt määratav rahatrahv ei täida kohtu arvates eesmärki, mida oodatakse selle määramisega.

Seega nagu ka kriminaalasjades, kus isik põhjustas liiklusõnnetuse, milles hukkus tema lähedane, on ka siin arvestatud isikule endale kaasnenud raskete tagajärgedega ja peetud seetõttu tema karistamist ebaotstarbekaks.

Kohtuasjas nr 4-12-4316 tühistati kohtuvälise menetleja otsus ning lõpetati väärteomenetlus menetlusaluse isiku suhtes otstarbekuse kaalutlustel. Menetlusalust isikut oli karistatud selle eest, et ta juhtis registreerimata mopeedi, omamata juhtimisõigust. Kohus märkis, et menetlusaluse isiku süü on tõendatud. Vaidlus on isikule määratud karistuses. Karistust kergendavad asjaoluna on arvestatud puhtsüdamlikku kahetsust. Arvestades asjaolu, et menetlusalusele isikule on määratud kergemaliigiline karistus sanktsiooni alammäära lähedal, on kohtuväline menetleja arvestanud kõigi KarS § 56 sätestatud karistuse mõistmise asjaoludega ja määranud karistuse süü suurust arvestades. Kohus märkis, et menetlusalune

isik on alaealine. Ta on varem karistamata isik. Toimepandud süütegu on tema esimene õiguserikkumine. Kahetsuskirjas ja kaebuses esitatud asjaolusid arvestades on alaealine ise ja tema vanemad reageerinud toimepandud väärtegudele koheselt ning asunud tegutsema õigusrikkumise põhjuseks olnud asjaolude kõrvaldamiseks. Nad on registreerinud mopeedi ja seda ei kasuta alaealine kuni juhtimisõiguse saamiseni. Eeltoodud põhjustel leiab kohus, et menetlusalust isikut on võimalik mõjutada karistust kohaldamata. Arvestades vanemate kohest reageerimist toimepandud rikkumistele puudub vajadus esimesel rikkumisel isikut karistada.

Seega ka selle kaasuse puhul on otsustavaks saanud asjaolu, et isik on varem karistamata ja võtnud tarvitusele abinõud rikkumise jätkamise vältimiseks.

Kohtuasjas nr 4-12-3446 lõpetati väärteomenetlus menetlusaluse isiku suhtes narkootiliste ja psühhotroopsete ainete ning lähteainete seaduse § 15 järgi väärteo toimepanemises VTMS § 30 lg 1 p 1 alusel otstarbekuse kaalutlusel. Asjaolude kohaselt tarvitas isik ebaseaduslikult narkootilist ainet – fentanüüli – ilma arsti ettekirjutuseta.

Kohus märkis, et menetlusaluse isiku süü on tõendamist leidnud joobeseisundi tuvastamise uuringuaktiga, menetlusaluse isiku enda ütlustega ja teiste toimiku materjalidega. Samas on tuvastatud, et menetlusalune isik asus ravile, rehabilitatsioon kestab 9 kuud ning rehabilitatsiooni võib individuaalselt pikendada. Kohtuväline menetleja asus seisukohale, et isiku suhtes on võimalik väärteomenetlus lõpetada VTMS § 30 lg 1 p 1 alusel otstarbekuse kaalutlusel, kuna isiku karistamine ei ole kirjeldatud olukorras otstarbekas. Ka kohus leidis, et menetlusaluse isiku suhtes on võimalik lõpetada väärteomenetlus otstarbekuse kaalutlusel, kuna ta asus ennast ravima, viibib statsionaarsel rehabilitatsioonil kinnises asutuses ning tema karistamine käesoleva ajal ei ole otstarbekas.

Ka väärteoasjades saab arvestada menetluse jätkamise küsimuse otsustamisel asjaoluga, et isiku tervisliku seisundi tõttu ei ole menetluse jätkamine otstarbekas.

Kohtuasjas nr 4-12-3377 tehtud otsusest nähtub, et kohtuvälise menetleja üldmenetluse otsus jäeti muutmata ning menetlusaluse isiku kaebus rahuldamata. Asjaoludest nähtub, et menetlusalune isik juhtis mootorsõidukit, ei olnud tee ääres, aia juures seisva jalakäija suhtes tähelepanelik ning sõitis läbi sõiduteel olevast porilombist, mille tulemusena pritsis poriseks ja märjaks jalakäija riided. Menetlusalune isik esitas kohtule kaebuse.

Kohus ei nõustunud kaebaja seisukohaga, et isikule süüks arvatav väärtegu on valesti kvalifitseeritud. Kohus leidis, et isik pani nõuete rikkumise toime pannud tahtlikult, kuna möödudes jalakäijast mõne meetri kauguselt ei ole võimalik inimest mitte märgata. Isik ei

pidurdanud, et hoiduda teise inimese märjaks pritsimisest, see oli menetlusluse isiku sihilik tegevus, kui teised autod samal ajal võtsid hoo maha, kui nägid teda tänaval töötamas. Kohus leiab, et puudub alus väärteoasjas menetluse lõpetamiseks väärteo tunnuste puudumise tõttu. Väärteomenetluse lõpetamiseks VTMS § 30 lg 1 p 1 alusel kohus alust ei näe, kuivõrd väärteomenetluse lõpetamine otstarbekuse kaalutlusel saab toimuda menetlusluse isiku vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu, kuid olukorras, kus isik, sõites mootorsõidukiga läbi veelombist pritsides teise inimese märjaks ning tuvastatud ei ole mingisuguseid vabandavaid asjaolusid, ei saa rääkida vähesest süüst. Tahtlikult toime pandud õiguserikkumise puhul ei saa käesolevas asjas rääkida ei kaebaja eriliselt väikesest süüst ega avaliku menetlushuvi puudumisest.

Seega olukorras, kus on tuvastatud isiku tahtlus rikkumist toime panna, ei ole tema süü väike. Samuti puudusid igasugused muud vabandavad asjaolud. Seega kuigi rikkumine ei olnud raske, tuleb juhtudel, mil isiku tegevuses on tuvastatud tahtlus rikkumine toime panna, ka hoolimata rikkumise väiksusest isikut karistada.

Väärteoasjades otstarbekuse kaalutlusel menetluste lõpetamiste ja mittelõpetamiste osas nähtusid mitmed sarnasused kriminaalmenetluste lõpetamistega, mistõttu võib öelda, et praktika selles osas on igati toimiv. Väärteoasjades on kasutatud analoogseid põhjendusi avaliku menetlushuvi ja isiku süü sisustamisel. Üheks kriteeriumiks menetluse lõpetamisel väärteoasjades on isiku varasema karistatuse olemasolu või mitte olemasolu. Arvestatakse ka isikule kaasnevate tagajärgedega, tema majandusliku olukorraga ja isiku tervisliku seisundiga. Samuti on oluline isiku tegevus rikkumise kõrvaldamisel ja sellest hoidumisel, isiku kahetsus ja teo tunnistamine. Üheks kriteeriumiks on kindlasti ka isiku tahtluse vorm. Ka rikkumise raskus ja vajadus taoliste rikkumiste ärahoidmiseks mõjutavad menetluse lõpetamise otsustust.

Seega kriteeriumid väärteoasjades ja kriminaalasjades oportuuniteedi kohaldamiseks on samad. Samas ei ole väärteoasjades peale isikule menetluskulude ja kahju hüvitamise kohustuse võimalik määrata kohustusi analoogselt kriminaalasjadega, s.o summa riigituludesse tasumise või üldkasuliku töö tegemise kohustus. Ühest küljest on see õigustatud asjaoluga, et väärteorikkumised on kergemad, samas juhul kui leiakse, et rikkumine siiski väärrib riigipoolset reageerimist, saab menetluse lõpetamisest keelduda.

Käesoleva töö autor rõhutab, et otstarbekuse alusel väärteomenetluse lõpetamine on otsustaja diskretsiooniotsus, seega menetluse võib, kuid ei pea lõpetama. Väärteo rikkumised on kergemad ning seega ei jäta inimesele külge märki nagu kriminaalkorras karistamise puhul. Seega peaks ka otstarbekuse kaalutluse menetluse lõpetamine olema mõnevõrra erandlikum ja

kõne alla tulema vaid juhtudel, mil karistus oleks ilmselgelt ebaotstarbekas või rikkumine ilmselgelt tühine. Käesoleva töö raames uuritud maakohtu määruste puhul võis seda tõepoolest mõnel juhul täheldada. Näiteks naabrite tüli ja jalakäija märjaks pritsimise kaasustes ei olnud teo tagajärjed rasked, kuid menetluse lõpetamise välistas asjaolu, et tegemist oli isikute tahtliku rikkumisega. Kuivõrd iseenesest vääртеomenetluses ettevaatamatusest toimepandud tegusid ei eristata ja koosseisupärased on kõik rikkumised, arvestatakse VTMS § 30 kohaldamisel tahtuse liiki. Siinkirjutaja arvates on tegemist õiglase lähenemisega, sest kui rikkumine on toime pandud tahtlikult ja ei esine mingeid tegu moraalselt õigustavaid asjaolusid, ei ole alust menetlust lõpetada.

Käesoleva töö kolmandas peatükis esile toodud probleem – kuidas sisustati vääртеoasjades otstarbekuse põhimõtte sisu pärast VTMS-i jõustumist, aga enne esimese riigikohtu lahendi tegemist, milles oldi seisukohal, et vääртеomenetluses tuleb otstarbekuse kriteeriumid tuletada kriminaalmenetlusest – jääb vähemalt kohtulahendite tasemel teoreetiliseks probleemiks. Nimelt ei nähtunud KOLA andmebaasist ajavahemikul 01.09.2002.a kuni 09.12.2003.a ühtegi vääртеoasjas tehtud lahendit, kus oleks arutatud otstarbekuse küsimust.

Kokkuvõte

Käesoleva töö autorit huvitanud ning käesolevas töös kesksel kohal olnud küsimuseks oli oportuuniteedi põhimõtte kohaldamise praktika ühtsus Eesti kohtutes ja prokuratuurides.

Autor ei sea küsimuse alla oportuuniteeti kui ökonoomse kohtupidamise saavutamise ühte vahendit ega selle süüteomenetluses olulisel kohal oleva põhimõtte vajalikkust. Põhimõte on Eesti õiguses olnud aja jooksul end õigustanud. Põhirõhk käesolevas töös oli kriminaalasjades tehtud määrustel, st nendes esitatud põhjenduste ja määratud kohustuste analüüsimisel ning oportuuniteedi ebaühtlase kohaldamise võimalike põhjuste leidmine. Oportuuniteedist parema ülevaate saamiseks analüüsiti ka väärteomenetluses oportuuniteedi kohaldamist, s.o sarnasusi ja erisusi võrreldes kriminaalmenetlusega. Antud töö raames uuriti 313 ringkonnaprokuratuuri määrust ning 74 maakohtu määrust, samuti 10 maakohtu lahendit väärteomenetlustes otstarbekuse põhimõtte kasutuse osas.

Käesoleva töö raames uuritud kriminaalasjade määrustest nähtus, et hoolimata oportuuniteedi põhimõtte Eesti õiguses ligi 10-aastasest eksisteerimisest ja selle väga laialdasest kasutusest esineb selle kohaldamisel kohtutes ja prokuratuurides endiselt küsitavusi. Nimelt võib määruste tegijatele ette heita vähest põhjendamist, millest tulenevalt jääb kõrvaltvaataja jaoks menetluse lõpetamise õigustatus ebaselgeks. Mitmetel juhtudel piirdub otsustaja aga pelgalt triviaalse järeldusega, et puudub avalik menetlushuvi ja isiku süü on väike. Seda, kuidas on neid määratlemata õigusmõisteid konkreetsel juhul sisustatud, paljudest põhjendustest ei selgu. Oli ka määruseid, milles toodud põhjenduste kasutamise võib tervikuna kahtluse alla seada, kuivõrd nendes on lähtutud asjaoludest, mis ei lähe kokku oportuuniteedi mõttega.

Käesoleva töö raames võrreldi ka isikutele oportuuniteedi kohaldamise määrustes pandud kohustusi ja nende proportsioone. Võrdluse aluseks võeti nende menetluste lõpetamised, milles arutatud tegusid oli kõige enam toime pandud ja võrdlus seega kõige adekvaatsem.

Ka kohustuste kohaldamise osas hakkas silma põhjenduste ebapiisavus või puudumine. Põhjenduste puudumine omakorda muudab arusaamatuks kohustuste proportsioonide suured erinevused. Juhul kui teo asjaolud on analoogsed, kuid kohustuse määr erineb kordades, ei ole otsustusega tutvujal võimalik mõista oportuuniteedi kohaldamise praktika aluseid.

Määratud kohustuste osas tegi käesoleva töö autor järgmised üldistused. Ringkonnaprokuratuurides lõpetati oportuuniteedi alusel enim kriminaalmenetlusi kehaliste väärkohtlemiste osas – 133-l korral, s.o ca kolmandikul uuritud juhtudest, varguste osas 58-l korral.

Kriminaalmenetluse kulud mõisteti isikutelt välja 75-l korral kõikidest analüüsitud juhtudest, tsiviilhagisid mõisteti välja 57-l korral.

Üldkasuliku töö tegemise kohustus määrati 39.8%-l juhtudest, summa tasumise kohustus 58.9%-l juhtudest. Neljal korral vaadeldud juhtudest isikutele riigituludesse summa tasumise kohustust ega üldkasuliku töö tegemise kohustust ei määratud.

Lõuna Ringkonnaprokuratuuris oli keskmiseks riigituludesse väljamõistetavaks summaks 295.84 eurot, üldkasuliku töö tunde määrati keskmiselt 32. Viru Ringkonnaprokuratuuris oli keskmiseks riigituludesse väljamõistetavaks summaks 279.80 eurot, üldkasuliku töö tunde määrati keskmiselt 78. Lääne Ringkonnaprokuratuuris oli keskmiseks riigituludesse väljamõistetavaks summaks 343.90 eurot, üldkasuliku töö tunde määrati keskmiselt 60. Põhja Ringkonnaprokuratuuris oli keskmiseks riigituludesse väljamõistetavaks summaks 260.87 eurot, üldkasuliku töö tunde määrati keskmiselt 80 tundi. Eestis keskmiselt määrati riigituludesse tasutavaks summaks 295.1 eurot ja üldkasuliku töö tunde 62.5.

Kehaliste väärkohtlemiste osas menetluste lõpetamisel määratud kohustustest nähtub, et Lääne Ringkonnaprokuratuuri poolt määratud rahalised kohustused on suuremad kui teistes ringkondades. Ka üldkasuliku töö osas on erinevused märgatavad. Lõuna Ringkonnaprokuratuuri poolt määratud üldkasuliku töö tundide arv ligi kaks korda väiksem kui Põhja ja Lääne Ringkonnaprokuratuurides.

Varguste osas on Lääne Ringkonnaprokuratuuri poolt määratud rahalised kohustused taas suuremad kui Eestis keskmiselt ja üle kahe korra suuremad kui Lõuna Ringkonnaprokuratuuris. Ka üldkasuliku töö osas on erinevused märgatavad. Nimelt on Viru Ringkonnaprokuratuuri poolt määratud üldkasuliku töö tundide arv ligi kaks korda suurem kui Lõuna ja Lääne Ringkonnaprokuratuurides.

Maakohtud lõpetasid enim menetlusi salakaubaveo osas.

Võrdluseks maakohtute ja ringkonnaprokuratuuride poolt kohaldatavate kohustuste osas: keskmiseks summaks, mille riigituludesse tasumise kohustuse maakohtud kehalise väärkohtlemise osas oportuuniteedi kohaldamisel isikule panid, oli 435.71 eurot, mis on tunduvalt suurem kui prokuratuuride poolt määratud keskmine - 309.04 eurot.

Seega kahtlustatava või süüdistatava seisukohalt on kasulikum menetluse lõpetamine prokuröri poolt, kuivõrd kohtute poolt näiteks kehaliste väärkohtlemiste osas menetluse lõpetamisel kohaldatavad kohustused olid keskmiselt rangemad.

Omaette küsimus on, kas prokuratuuride või kohtute omavahelises võrdluses võivad kohaldatavad kohustused proportsioonides erineda. Sellise võimaluse jaatamine tähendaks käesoleva töö autori arvates praktika ühtsuse lõhestumise pooldamist.

Küsimust ei teki ka oportuuniteedi kohaldamise eelduste sisustamise osas – need peavad olema ühtsed. Selle all ei peeta silmas, et igal konkreetsel juhul ei peaks arvestama just arutatava kaasuse asjaoludega, vaid seda, et peetaks kinni nii teoorias tunnustatud kui praktikas enim kasutatavatest kriteeriumitest ning oportuuniteedi mõttest ja olemusest.

Üheks peamiseks põhjuseks oportuuniteedi kohaldamisel tekkivatele vastuoludele võib olla asjaolu, et selle kohaldamine on menetlejate jaoks selle sagedase kasutuse tõttu muutunud nii iseenesestmõistetavaks, et igakordne põhimõtte sisustamine on muutunud koormavaks. See omakorda toob kaasa olukorra, kus otsustajal kaob kontroll tehtavate otsustuste põhjendatuse üle, mis jällegi takistab oportuuniteedi kohaldamise ühtsete aluste tekkimist ja püsijäämist.

Lähtudes käesoleva töö hüpoteesist, et 10 aastat on piisav aeg ühe põhimõtte õigussüsteemi juurdumiseks, võib sellest tuletada ka vastupidise järelduse. Nimelt just oportuuniteedi põhimõtte sage kohaldamine on toonud kaasa olukorra, kus otsustaja põhjendused on muutunud triviaalseks ning küllaldaselt ei süüvita otsustuse argumenteerimisse ja selle põhjendamisse.

Käesoleva töö autor on seisukohal, et olenemata sellest, mis põhjustab vastuolusid, on parim võimalik lahendus sellele motiveerimiskohustuse hoolikam järgimine. See ei kehti mitte ainult oportuuniteedi osas, vaid ka üldisemas plaanis. Põhjendamiskohustuse põhieesmärgiks ongi ju otsustaja siseveendumuse objektiivsel kujul formuleerimine ja sellest tulenevalt ka kõrvaltvaatajale jälgitavaks muutmine. Nimetatud kohustuse järgimine muudab ka otsustaja enda jaoks lihtsamaks olulistest kriteeriumitest kinni pidamise. Samuti aitavad põhjendused kõrvaltvaatajale mõistetavaks muuta kohustuste proportsioonide erinevused.

Oportuuniteedi põhimõtet on õigusosalases kirjanduses korduvalt käsitletud, prokuratuuride praktikat on proovitud ühtlustada Riigi peaprokuröri juhistega, samuti on Riigikohus oma lahendites oportuuniteedi printsiibi sisu avanud ja selle kasutust analüüsinud. Ka ei ole Eesti õigusmaastik niivõrd lai, et praktika ühtlustamine seetõttu raskendatud oleks. Seega on välised eeldused ühtse ja sellest tulenevalt õiglase praktika kujunemiseks prokuratuurides ja kohtutes olemas.

Seega kuigi oportuuniteedi põhimõtte kohaldamisel on praktika ühetaoliseks ja proportsionaalseks kujunemise osas arenguruumi, on eeldused selle ühtsuse saavutamiseks loodud.

Kuigi kriitka alla on sattunud asjaolu, et õigust kohaldavad nii prokuratuurid ja kohtud, mis soodustab praktika lõhenemist, on käesoleva töö autori arvates prokuratuuride poolt oportuuniteedi laialdase kohaldamise võimalus igati õigustatud. Seda eelkõige kohtute töökoormuse vähendamise tõttu. Küsimus on selles, kuidas lähendada tekkivaid praktikaid. Lisaks põhjendamiskohustuse karmistamisele võiks üheks võimaluseks olla nii prokuratuuridele kui kohtutele ühiste juhiste loomine, et oportuuniteedi kohaldamisel lähtutaks samadest alustest. Ilmselt kohest tulemust see ei annaks, kuid oportuuniteedi praktika juurdumise teel annakse see juurde kindlust oportuuniteedi põhjenduste sisustamisel ja kohustuste määramisel. Kahju on sellest, et Riigikohtusse kriminaalmenetluste raames oportuuniteediga seonduv enamasti ei jõua. Peamiselt on Riigikohus sõna võtnud väärteomenetluste osas.

Kriminaalasjade puhul on eeliseks määruste laialdane kättesaadavus ja põhjenduste olemasolu enamikel juhtudel. Väärteoasjade puhul otsustavad kohtud otstarbekuse küsimuse sagedasti resolutiivotsusega, mis ei võimalda oportuuniteedi kohaldamist sellises ulatuses adekvaatselt hinnata. Käesoleva töö raames vaadeldud väärteomenetluste lõpetamistest nähtus, et põhjendustes kasutati samu või sarnaseid argumente, mida kriminaalmenetluste puhulgi. Samas tundus, et mõnel juhul oli kohus suhtunud lõpetamisesse rangemalt kui kriminaalasjades. Samas võib see olla õigustatud asjaoluga, et väärteoasjades toimepandavad rikkumised on kergemad ja seega saab nende puhul otstarbekuse kohaldamine kõne alla tulla vaid erandlikel juhtudel – kui karistus on arvestades rikkumist tõepoolest ebaproportsionaalne.

Samas tundub, et otstarbekuse põhimõtte kasutus väärteomenetlustes ei ole saanud piisavalt tähelepanu ning väärrib ulatuslikumat uurimist.

Lõpetuseks soovib siinkirjutaja märkida, et püstitatud hüpotees leidis oma põhilises osas kinnitust, st oportuuniteet süüteomenetluse põhimõttena on ennast õigustanud. Samas ei saa märkimata jätta, et oportuuniteedi kohaldamise praktikale võib nii mõndagi ette heita. Kuigi ei puudu ka praktika ühtsuse osas positiivsed näited, millele sai käesoleva töö raames ka viidatud, on paljud kasutatavad põhised küsitavad ning määratud kohustused ebaproportsionaalsed. Töö autor leiab, et praktika juurdumise ja ühtlustumise protsess alles käib. Samas tuleks praktika kiiremaks ja efektiivsemaks ühtlustamiseks kasutusele võtta täiendavaid ühtlustavaid meetmeid.

The Principle of Opportunity in Criminal ja Misdemeanour Procedure. Summary

In most European countries' legal systems the principle of opportunity is used. According to Estonian Code of Criminal Procedure it is possible for the courts or the Prosecutors' Offices to terminate criminal proceedings in event of lack of public interest in proceedings and in case of negligible guilt.

The prerequisites for termination in such cases are: the object of criminal proceedings is a criminal offence in the second degree; the guilt of the person suspected or accused of the offence is negligible; he or she has remedied or has commenced to remedy the damage caused by the criminal offence or has paid the expenses relating to the criminal proceedings, or assumed the obligation to pay such expenses and there is no public interest in the continuation of the criminal proceedings.

Termination pursuant to this provision is widely used. Most frequently the principle is applied in the cases of physical abuses, i.e 133 times, and thefts, i.e 58 times.

The wide usage of the principle in the case of physical abuses is questionable in the opinion of the author. That is because the heaviness of violations and the amount of domestic violence cases is high and needs severe response.

The wide usage of the principle brings up a question whether the practice is homogeneous, i.e if the justifications are sufficient and adequate, if the prerequisites are filled and if the obligations that are imposed are proportional. The afore-mentioned was the main issue of the research.

The hypothesis of this work was that due to the fact that the principle has been used in Estonian legal system almost for ten years, the practice is homogeneous.

Within this research over 313 rulings of the Prosecutors' Office and 84 rulings of county courts were analysed. The justifications of the rulings were compared to the theoretical positions and the obligations were generalized and compared.

According to the court and Prosecutors' Office rulings analysed, the practice has not developed completely homogeneous despite the fact that the principle has been in use in Estonia for almost a decade. In many rulings insufficient justifications are used; what is more, on some rulings the justifications do not comply with the meaning of the principle.

Many of the obligations imposed on the persons accused or suspected are not comparable and are not proportional to the facts of the cases. In many cases it is impossible for the reader of the ruling to understand the motives of the decider.

According to the rulings of the Prosecutors' Office, the damage caused by the criminal offence was ordered to pay 57 times of all cases and the expenses relating to the criminal proceedings were ordered to pay 75 times of all cases. The duty to perform community service was imposed on 39.8% of all cases, on 58.9% of the cases the obligation to pay a fixed amount into the public revenues was imposed. Four times no obligation was imposed.

In the Southern Prosecutors' Office the median amount was 295.84 euros, the number of community service was 32 hours (median). In the Viru Prosecutors' Office the median amount was 279.80 euros, the number of community service was 78 hours (median). In the Western Prosecutors' Office the median amount was 343.90, the number of community service was 60 hours (median). In the Northern Prosecutors' Office the median amount was 260.87, the number of community service was 80 hours (median).

Overall in Estonia the median amount was 295.1 euros and the median number of community service was 62.5 hours.

Concerning physical abuses, the obligations imposed by the Western Prosecutors' Office were higher than in other districts. The number of community service hours imposed by the Southern District Court was approximately two times lower than in other districts.

Concerning thefts the obligations imposed by the Western Prosecutors' Office were higher than in other districts. The number of community service duty hours imposed by the Viru Prosecutors' Office was approximately two times higher than in other districts.

The average amount of money the County Courts imposed on the suspects was 435.71 euros, which is considerably higher than the median amount imposed by the Prosecutor's Offices.

In the opinion of the author of the research the possible solution to unify the practice, is to roughen the obligation of reasoning. Reasoning allows the decider more efficiently to follow necessary criteria and therefore follow general practice.

The other solution would be to stipulate same criteria for both – courts and prosecutor's offices. This would prevent the genesis of cardinally different practice by the courts and the prosecutor's offices.

The author of the work is of the opinion that the possibility for the prosecutors to terminate proceedings is justified and helps to reduce workload but the practice needs to be unified.

Concerning the misdemeanour procedure, the analysis of terminations should be examined more thoroughly. According to the terminations viewed within this research, the courts have applied the principle adequately. On the other hand, it seemed that termination of misdemeanour procedures ought to be more exceptional due to the fact that the violations are lighter and therefore termination is justified only when the sanction is obviously disproportionate.

All in all, although the usage of opportunity principle has been applied in Estonian legal system for almost a decade, we can still detect lack of unity. Hopefully within few years this improves, however some harmonizing measures should be used.

Kasutatud allikate nimekiri

I Kirjandus:

Agarmaa, M; Liiv, M-L; Naaber, J; Ploom, T; Salla, J. Kriminaalmenetluse otstarbekusest lõpetamise kohaldamine 2006. Justiitsministeeriumi kriminaalteabe ja analüüsi talitus. Kriminaalpoliitika osakond. Justiitsministeerium. Tallinn 2007.

Arvutivõrgus kättesaadav:

<http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52498/Otstarbekusest+l%F5petamine+2006.pdf>

Ahven, A; Salla, J; Vahtrus, S. Retsidiivsus Eestis. Justiitsministeerium, Tallinn 2010.

Bohlander, M. Principles of German Criminal Procedure. Offord and Postland, Oregon, 2012.

Ikkonen, K. Avalik huvi kui määratlemata õigusmõiste. – Juridica III/2005.

Israel, Kamisar, LaFave. Criminal procedure and the Constitution.

Kergandberg, E.; Kangur, A.; Lind, S.; Saaremäe-Stoilov, K.; Saarmets, V. Kohtumenetlus, Juura 2008.

Kergandberg, E.; Pikamäe, P. Kriminaalmenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura, 2012.

Kergandberg, E, Sillaots, M. Kriminaalmenetlus. Juura, 2006.

Kriminaalpoliitika uuringud 16. KURITEGEVUS EESTIS 2011. Justiitsministeerium Kriminaalpoliitika osakond. Tallinn 2012. Arvutivõrgus kättesaadav: http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=57202/Kuritegevus_Eestis_2011.pdf.

Kriminaalmenetluse seadustik. Eelnõu 594 SE I. Arvutivõrgus saadaval: http://www.riigikogu.ee/?op=emsplain&content_type=text/html&page=mgetdoc&itemid=003674541

KURITEGEVUS EESTIS 2006. Kriminaalpoliitika uuringud 4. Justiitsministeerium. Tallinn 2007. Arvutivõrgus kättesaadav: <http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52477/4.+Kuritegevus+Eestis+2006.pdf>

KURITEGEVUS EESTIS 2007. Kriminaalpoliitika uuringud 8. Justiitsministeerium. Tallinn 2008. Arvutivõrgus kättesaadav:

<http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52481/8.+Kuritegevus+Eestis+2007.pdf>

KURITEGEVUS EESTIS 2008. Justiitsministeerium. Kriminaalpoliitika osakond. Tallinn 2009. Arvutivõrgus kättesaadav:

<http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52483/10.+Kuritegevus+Eestis+2008.pdf>

KURITEGEVUS EESTIS 2009. Kriminaalpoliitika uuringud 12. Justiitsministeerium. Kriminaalpoliitika osakond. Tallinn 2010. Arvutivõrgus kättesaadav: <http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52485/12.+Kuritegevus+Eestis+2009.pdf>.

KURITEGEVUS EESTIS 2010. Kriminaalpoliitika uuringud 15. Justiitsministeerium. Kriminaalpoliitika osakond. Tallinn 2011. Arvutivõrgus kättesaadav: http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=54700/KuritegevusEestis2010_web.pdf.

KURITEGEVUS EESTIS 2012. AASTAL. Justiitsministeerium, kriminaalpoliitika osakond Arvutivõrgus kättesaadav: http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=57893/2012_kuritegevuse+baromeetri.pdf

Pajula, E., Ploom T. Väärteomenetlus II. Arvutivõrgus saadaval: <http://dspace.utlib.ee/dspace/bitstream/handle/10062/17324/9985671120.pdf?>

Ploom, T. Oportuuniteedi- ehk otstarbekuse printsiip. – Juridica VI/2000.

Ploom, T.; Koolmeister, I.; Kangur, A.; Lind, S., Pajula, E.; Sirk, I. Väärteomenetluse seadustik. Kommenteeritud väljaanne. Juura 2007.

Rask, M. Ülevaade kohtukorralduse, õigusemõistmise ja seaduste ühetaolise kohaldamise kohta. Ettekanne Riigikogu 2008. aasta kevadistungjärgul. Arvutivõrgus kättesaadav: http://www.riigikohus.ee/vfs/729/Ettekanne_RK08_Mart_Rask.pdf

Reinthal, T. ÜLEKRIMINALISEERIMINE. Analüüs. Riigikohus. Õigusteabe osakond. Tartu, 2010.

Rieß, P. Die Strafprozessordnung und das Gerichtsverfassungsgesetz. 24. Auflage. 2. Band. Berlin, New York 1989.

Riigi peaprokuröri juhis. 12.04.2007. Arvutivõrgus kättesaadav: http://www.prokuratuur.ee/sites/www.prokuratuur.ee/files/elfinder/article_files/Riigi%20peaprokuratuuri_juhis_12.04.2007.pdf

[rokur%C3%B6ri%20juhis%20KrMS%20%20202-
203'%20kohaldamise%20kohta%20koos%20kommentaaridega%20%2023%2012%202009.p
df](http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52499/Otstarbekusest+l%F5petamine+2007+%26+2008.pdf)

Salla, J. Kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekusest. Prokuratuuri rakenduspraktika analüüs 2007/2008. a kohta. Tallinn 2009. Arvutivõrgus kättesaadav: <http://www.just.ee/orb.aw/class=file/action=preview/id=52499/Otstarbekusest+l%F5petamine+2007+%26+2008.pdf>

Savtšenkova, K. Kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse kaalutlusel. Juridica IX/2007.

Sootak, J; Pikamäe, P. Karistusseadustik : kommenteeritud väljaanne. Tallinn : Juura, 2009.

Sootak, J. Karistusõiguse alused. Juura, 2003.

Sootak, J. Kriminaalpoliitika. Juura 1997.

Sootak, J. Sanktsiooniõigus. Juura, Tallinn 2007.

Vogler, R.; Huber, B. Criminal Procedure in Europe. Duncker & Humblot. Berlin. 2008

Väärteomenetluse seadustik. Eelnõu 441 SE I. Seletuskiri. Arvutivõrgus kättesaadav: http://www.riigikogu.ee/?op=emsplain2&content_type=text/html&page=mgetdoc&itemid=003672710.

II Õigusaktid:

Karistusseadustik. – RT I 2001, 61, 364 ... RT I, 20.12.2012, 13.

Kriminaalmenetluse koodeks. 17.12.2003 (RT I 2003, 88, 590) 1.01.2004.

Kriminaalmenetluse seadustik. – RT I 2003, 27, 166 ... RT I, 21.12.2012, 10.

Strafprozeßordnung (StPO). Arvutivõrgus kättesaadav: <http://www.gesetze-im-internet.de/stpo/>.

Väärteomenetluse seadustik. – RT I 2002, 50, 313 ... RT I, 04.07.2012, 14.

III Riigikohtu lahendid:

RKKKo 09.12.2003.a. nr 3-1-1-146-03. Erkki Heinsalu kaitsja vandeadvokaat Toomas Pikamäe kassatsioonkaebus Harju Maakohtu 09.09.2003 otsusele Erkki Heinsalu väärteoasjas LS § 74-19 järgi. RT III 2004, 1, 5.

RKKKo 06.05.2005.a 3-1-1-137-04. Viru Ringkonnaprokuratuuri vanemprokurör Sirje Merilo kassatsioon Viru Ringkonnakohtu 15. oktoobri 2004. a otsuse peale AS OG Elektra õigeksmõistmises süüdistuses KarS § 220 lg 2 järgi. RT III 2005, 18, 184

RKKKo 10.03.2005.a. nr 3-1-1-7-05 Ida Politseiprefektuuri politseiprefekt Kalev Prillopi kassatsioon Lääne-Viru Maakohtu 11. novembri 2004. a otsuse peale Madis Hallingu väärteoasjas liiklusseaduse § 74-22 lg 3 ja § 74-1 lg 1 järgi.

RKKKo 28.10.2005.a. nr 3-1-1-107-05. Toomas Uripea kaitsja advokaat Indrek Lillo kassatsioon Harju Maakohtu 13. juuni 2005. a otsuse peale Toomas Uripea väärteoasjas liiklusseaduse § 74-22 lg 2 järgi. RT III 2005, 37, 365 .

RKKKo 27.09.2006.a nr 3-1-1-81-06 Mati Ossi kaitsja vandeadvokaat Matti Reinsalu kassatsioon Pärnu Maakohtu 16. märtsi 2006. a kohtuotsuse peale Mati Ossi väärteoasjas KarS § 218 lg 1 järgi. RT III 2006, 33, 282.

RKKKo 24.04.2007.a nr 3-1-1-9-07. Ago Liiva kaitsja vandeadvokaadi abi Urmas Tammiksaare kassatsioon Tartu Maakohtu 13. novembri 2006. a kohtuotsuse peale Ago Liiva väärteoasjas tolliseaduse § 73 lg 1 järgi.

RKKKo 24.09.2008.a nr 3-1-1-50-08. Põhja Politseiprefektuuri kassatsioon Harju Maakohtu 26. märtsi 2008. a kohtuotsuse peale Kristina Kauriti väärteoasjas KarS § 278 järgi.

RKKKo 12.11.2008.a nr 3-1-1-66-08. Rita Maastiku kaitsja vandeadvokaadi vanemabi Hannes Olli kassatsioon Harju Maakohtu 3. juuni 2008. a kohtuotsuse peale Rita Maastiku väärteoasjas KarS § 218 lg 1 järgi.

RKKKo 25.11.2009.a nr 3-1-1-105-09. Piia Saarepera kaitsja vandeadvokaat Kristel Vedro kassatsioon Viru Maakohtu 17. juuli 2009. a kohtuotsuse peale Piia Saarepera väärteoasjas kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse § 66-2 lg 1 järgi.

RKKKo 14.04.2010.a nr 3-1-1-19-10. Eduard Jakobson kaitsja vandeadvokaat Tõnu Meidra kassatsioon Tallinna Ringkonnakohtu 23. novembri 2009. a kohtuotsuse peale kriminaalasjas Eduard Jakobsoni süüdistuses KarS § 414 lg 2 p 2, § 415 lg 1 ja § 418 lg 2 p 2 järgi.

RKKKo 28.09.2010.a nr 3-1-1-60-10. Riigiprokuratuuri kassatsioon Tallinna Ringkonnakohtu 12. aprilli 2010. a kohtuotsuse peale kriminaalasjas Meelis Lao süüdistuses KarS § 263 p 1 järgi.

RKKKo 20.04.2011.a nr 3-1-1-29-11. Keskkonnainspektiooni kassatsioon Harju Maakohtu 28. oktoobri 2010. a kohtuotsuse peale väärteoasjas Electrocomp Eesti OÜ karistamise tühistamises pakendiseaduse § 29 lg 2 järgi.

RKKKo 18.05.2012.a nr 3-1-1-46-12. Ida Prefektuuri erimenetleja Allar Lehtlaane kassatsioon Viru Maakohtu 25. oktoobri 2011. a kohtuotsuse peale väärteoasjas Andres Jaadla

karistamises korruptsioonivastase seaduse § 26-3 järgi menetluse lõpetamine otstarbekuse tõttu.

IV Ringkonnaprokuratuuride lahendid:

Viru Ringkonnaprokuratuur:

30.12.2011.a. määrus, kriminaalasi nr 08240102983	6.03.2012.a. nr 09913000015 12.03.2012.a. nr 07244000604
04.01.2012.a. nr 11240102849	14.03.2012.a. nr 12240100591
05.01.2012.a. nr 11240104137	07.02.2013.a. nr 09240100719
06.01.2012.a. nr 11259000140	26.03.2013.a. nr 09240102536
10.01.2012.a. nr 10240104549	21.03.2013.a. nr 09240102536
11.01.2012.a. nr 11240103333	26.03.2013.a. nr 09240103506;
13.01.2012.a. nr 11259000078	28.03.2013.a. nr 10240102083;
07.02.2012.a. nr 07244000574	28.03.2013.a. nr 10240102083;
18.01.2012.a. nr 11240104995	25.03.2013.a. nr 10240105154;
19.01.2012.a. nr 12240100201	25.03.2013.a. nr 10240105154;
07.02.2012.a. nr 10240105360	12.03.2013.a. nr 10240105707;
03.02.2012.a. nr 10240104054	12.02.2013.a. nr 10240106748
08.02.2012.a. nr 11240103721	18.03.2013.a. nr 11240101771
10.02.2012.a. nr 11259000109	15.03.2013.a. nr 11240101771
17.02.2012.a. nr 11240105486	25.03.2013.a. nr 11240103723;
21.02.2012.a. nr 11240102450	18.02.2013.a. nr 11240103891;
22.02.2012.a. nr 10240106874	18.02.2013.a. nr 11240104296;
01.02.2012.a. nr 08930000210	22.03.2013.a. nr 11240105529;
22.02.2012.a. nr 12240100294	18.02.2013.a. nr 11244000031;
22.02.2012.a. nr 11240106402	13.02.2013.a. nr 11244000118;
27.02.2012.a. nr 12240100530	08.03.2013.a. nr 11922700116;
28.02.2012.a. nr 11244000212	

07.03.2013.a. nr 12240100102;	01.04.2013.a. nr 13240100420
15.02.2013.a. nr 12240100129;	15.02.2013.a. nr 13240100468
03.04.2013.a. nr 12240101129;	06.03.2013.a. nr 13240100913
21.02.2013.a. nr 12240101204;	21.02.2013.a. nr 09240102800
22.01.2013.a. nr 12240102304;	19.04.2013.a. nr 11244000193
18.03.2013.a. nr 12240102643;	19.04.2013.a. nr 13240101035
22.02.2013.a. nr 12240102847;	19.04.2013.a. nr 12740000170
22.02.2013.a. nr 12240102847;	15.04.2013.a. nr 12240102019
15.03.2013.a. nr 12240103175	08.04.2013.a. nr 11240104898
18.02.2013.a. nr 12240103564	08.04.2013.a. nr 11240104898
15.03.2013.a. nr 12240103643;	05.04.2013.a. nr 12259000098
18.02.2013.a. nr 12240103729;	05.04.2013.a. nr 12240105043
18.02.2013.a. nr 12240103769;	05.04.2013.a. nr 13240100668
14.03.2013.a. nr 12240104164;	04.04.2013.a. nr 12240102611
05.03.2013.a. nr 12240104497;	Lõuna Ringkonnaprokuratuur:
19.02.2013.a. nr 12240104582;	04.01.2012.a. nr 11282000020
15.03.2013.a. nr 12240104779;	05.01.2012.a. nr 11760000163
14.02.2013.a. nr 12240104783	06.01.2012.a. nr 11260104696
13.03.2013.a. nr 12240104793;	03.01.2012.a. nr 08260105310
12.02.2013.a. nr 12240104986;	09.01.2012.a. nr 11260104696
13.02.2013.a. nr 12240105065;	16.01.2012.a. nr 12260100015
12.02.2013.a. nr 12240105303	17.01.2012.a. nr 11260105276
27.03.2013.a. nr 12240105449	20.01.2012.a. nr 11282000296
26.03.2013.a. nr 12240105734	30.01.2012.a. nr 11265000104
14.02.2013.a. nr 12259000115	30.01.2012.a. nr 11260105336
19.02.2012.a. nr 13240100084	31.01.2012.a. nr 11260104631
22.03.2013.a. nr 13240100135	3.02.2012.a. nr 11284000260

08.02.2012.a. nr 11260102885	30.01.2013.a. nr 12260103719
10.02. 2012.a. nr 1126010511	22.01.2013.a. nr 12260104470
10.02.2012.a. nr 12260100129	18.03.2013.a. nr 12260104574
13.02.2012.a. nr 11260104301	22.03.2013.a. nr 12260105051
20.02.2012.a. nr 12260100084	18.01.2013.a. nr 12260105100
17.02.2012.a. nr 11260104521	21.02.2013.a. nr 12286000038
21.02.2012.a. nr 11260104913	07.03.2013.a. nr 13260100114
21.02.2012.a. nr 11284000282	26.03.2013.a. nr 13260100114
27.02.2012.a. nr 11260105051	11.03.2013.a. nr 13260100114
27.02.2012.a. nr 11282000178	21.03.2012.a. nr 13260100200
29.02.2012.a. nr 12282000006	15.03.2013.a. nr 13260100648
05.03.2012.a. nr 12282000016	26.03.2012.a. nr 13282000002
07.03.2012.a.nr 12210000009	08.04.2013.a. nr 13284000016
31.01.2013.a. nr 10260101459	18.01.2013a nr 122601002620
10.01.2013.a. nr 10284000064	Lääne Ringkonnaprokuratuur:
12.02.2013.a. nr 10284000111	27.12.2011a. nr 11251000114
05.02.2013.a. nr 10284000111	28.12.2011a. nr 11250100341
20.03.2013.a. nr 11250101497	28.12.2011a. nr 11267000535
21.01.2013.a. nr 11260102079	02.01.2012.a.nr 10267000702
31.01.2013.a. nr 11260103361	27.12.2011.a.nr 11250102186
28.03.2013.a. nr 11260104182	28.12.2011.a.nr 11250100074
15.03.2013.a. nr 11260105500	04.01.2012.a.nr 11250101602
22.02.2013.a. nr 12260101383	05.01.2012.a.nr 11267000519
08.03.2013.a. nr 12260102516	16.01.2012.a. nr 10230120096
31.01.2013.a. nr 12260103015	17.01.2012.a. nr 11250102287
05.03.2013.a. nr 12260103087	27.01.2012.a. nr 10250102447
21.11.2012.a. nr 12260103689	27.01.2012.a. nr 10250102000

27.01.2012.a. nr 11250100890	30.01.2013.a. nr 12250101893
23.01.2012.a. nr 11250101966	22.01.2013.a. nr 12250101961
30.01.2012.a. nr 10267001168	28.02.2013.a. nr 12250102386
31.01.2012.a. nr 12250100135	22.02.2013.a. nr 12250102466
06.02.2012.a. nr 10250101786	04.02.2013.a. nr 12250102488
21.03.2012.a. nr 11257000105	13.02.2013.a. nr 12250102630
16.02.2012.a. nr 11250102540	18.02.2013.a. nr 12250102747
15.02.2012.a. nr 11250102588	18.03.2013.a. nr 12250102790
17.02.2012.a. nr 11257000129	22.02.2013.a. nr 12250102801
16.02.2012.a. nr 11250102839	19.02.2013.a. nr 12250102810
20.02.2012.a. nr 11257000245	01.04.2013.a. nr 12250102830
22.02.2012.a. nr 11250102128	26.02.2013.a. nr 12251000192
22.02.2012.a. nr 11250102865	28.01.2013.a. nr 12257000138
29.01.2013; nr 11250100957	01.03.2013.a. nr 12257000230
30.01.2013.a. nr 11250101534	26.02.2013.a. nr 12257000230
30.01.2013.a. nr 11250102420	07.02.2013.a. nr 12257000237
31.01.2013.a. nr 11267000227	21.02.2013.a. nr 12257000244
13.09.2012.a. nr 11267000464	31.01.2013.a. nr 12257000247
03.04.2013.a. nr 12250100180	23.01.2013.a. nr 12267000148
01.04.2013.a. nr 12250100429	15.03.2013.a. nr 12267000343
15.02.2013.a. nr 12250100662	06.02.2013.a. nr 12267000429
22.01.2013.a. nr 12250101116	23.01.2013.a. nr 12267000227
08.02.2013.a. nr 12250101354	17.01.2013.a. nr 12267000551
22.01.2013.a. nr 12250101694	14.01.2013.a. nr 12270000348
22.01.2013.a. nr 12250101694	20.12.2012.a. nr 12270000419
22.01.2013.a. nr 12250101694	21.01.2013.a. nr 12270000477
22.01.2013.a. nr 12250101694	02.04.2013.a. nr 13250100043

22.03.2013.a. nr 13250100045
12.03.2013.a. nr 13250100275
01.04.2013.a. nr 13250100351
07.02.2013.a. nr 13257000011
21.03.2013.a. nr 13257000025
05.04.2013.a. nr 13257000034
01.04.2013.a. nr 13257000036
01.04.2013.a. nr 13257000041
11.02.2013.a. nr 122750000058
Põhja Ringkonnaprokuratuur:
04.01.2012.a. nr 11230115994
05.01.2012.a. nr 11237600204
05.01.2012.a. nr 11230111510
05.01.2012.a. nr 11230118035
06.01.2012.a. nr 11237600204
04.01.2012.a. nr 12930000009
10.01.2012.a. nr 11230109438
13.01.2012.a. nr 09230104785
13.01.2012.a. nr 10230109556
11.01.2012.a. nr 12230100396
11.01.2012.a. nr 12230100394
16.01.2012.a. nr 11230113501
13.01.2012.a. nr 11230117423
16.01.2012.a. nr 11230117091
17.01.2012.a. nr 11230113133
19.01.2012.a. nr 11230116685
19.01.2012.a. nr 11230106991

18.01.2012.a. nr 11230113936
19.01.2012.a. nr 09230101110
20.01.2012.a. nr 12230100116
19.01.2012.a. nr 09237300332
23.01.2012.a. nr 11237600353
24.01.2012.a. nr 09230118570
23.01.2012.a. nr 11230117091
24.01.2012.a. nr 1123150009
24.01.2013.a. nr 12230114833
29.01.2013.a. nr 12230101953
29.01.2013.a. nr 12230108441
21.01.2013.a. nr 12230108675
06.02.2013.a. nr 12230109304
21.01.2013.a. nr 12230109544
27.12.2012.a. nr 12230110690
01.02.2013.a. nr 12230111544
28.02.2013.a. nr 12230112525
22.01.2013.a. nr 12230113212
27.02.2013.a. nr 12230113349
25.01.2013.a. nr 12230113752
05.02.2013.a. nr 12230115540
29.01.2013.a. nr 12230118250
25.01.2013.a. nr 12231600308
28.02.2013.a. nr 13230101110
18.02.2013.a. nr 12230103663
15.02.2013.a. nr 12230116469
26.02.2013.a. nr 13230100649

25.02.2013.a. nr 13930000020	22.02.2013.a. nr 12230117244
14.11.2012.a.nr 09730000393	13.02.2013.a. nr 12230117525
14.11.2012.a. nr 09730000393	22.02.2013.a. nr 12230117527
13.09.2012.a. nr 10230111507	22.02.2013.a. nr 12230300018
13.04.2012.a. nr 11230107337	19.04.2013.a. nr 13230100996
25.05.2012.a. nr 11230107337	18.04.2013.a. nr 12230116147
11.04.2012.a. nr 11230107337	17.04.2013.a. nr 11230100549
29.02.2012.a nr 11230116596	17.04.2013.a.nr 11230107352
21.01.2013.a. nr 11230117670	09.04.2013.a. nr 13230102914
08.02.2013.a. nr 12210000081	11.0.2013.a. nr 12230112495
18.06.2012.a. nr 12221000019	16.04.2013.a.nr 12230106509
31.01.2013.a. nr 12230103045	16.04.2013.a.nr 11230117142
18.02.2013.a. nr 12230106198	15.04.2013. nr 12230113976
23.01.2013.a. nr 12230106239	11.04.2013.a. nr 12230113307
21.01.2013.a. nr 12230106625	11.04.2013.a. nr 13230103249
17.01.2013.a. nr 12230108567	15.04.2013.a. nr 13230103479
12.02.2013.a. nr 12230108728	02.04.2013.a. nr 13930000136
15.02.2013.a. nr 12230109595	10.04.2013.a. nr 13730000005
13.02.2013a nr 12230112039	09.04.2013.a.nr 10230122336
22.01.2013.a. nr 12230112042	21.03.2013.a. nr 12230115807
29.01.2013.a. nr 12230113022	14.01.2013.a.nr 12230106609
05.02.2013.a. nr 12230113145	08.04.2013.a. 12230114422
05.02.2013.a. nr 12230113145	28.02.2013.a. nr 12230112594
22.02.2013.a. nr 12230115624	29.01.2013.a. nr 12231500325
13.02.2013.a. nr 12230116590	05.03.2013.a. nr 13230101332
06.02.2013.a. nr 12230116865	26.02.2013.a. nr 12230112894
18.01.2013.a. nr 12230117082	28.02.2013.a. nr 12230116150

19.02.2013.a. nr 12230114552

05.02.2013.a. nr 12230113345

V Maakohtute lahendid kriminaalasjades:

Tartu Maakohus:

PMKo 21.02.2013, 1-13-145

TMKo 11.10.2012, 1-10-11831

Viru Maakohus:

TMKo 3.10.2012, 1-11-3585

VMKo 03.01.2012, 1-11-257

TMKo 27.06.2012, 1-11-14003

VMKo 09.01.2012, 1-12-126

TMKo 16.05. 2012, 1-10-7153

VMKo 09.01.2012, 1-11-13750

TMKo 19.04.2012, 1-12-3518

VMKo 11.01.2012, 1-10-2368

TMKo 10.01.2012, 1-11-10642

VMKo 12.01.2012, 1-12-15

TMKo 27.02.2012, 1-12-1743

VMKo 18.01.2012, 1-11-2467

TMKo 27.02.2012, 1-12-1745

VMKo 19.01.2012, 1-10-15859

Pärnu Maakohus:

VMKo 23.01.2012, 1-12-498

PMKo 06.09.2012, 1-11-13826

VMKo 03.02.2012, 1-12-882

PMKo 31.08.2012, 1-12-7372

VMKo 03.02.2012, 1-12-934

PMKo 7.06.2012, 1-12-5553

VMKo 13.02.2012, 1-12-1203

PMKo 18.01.2012, 1-10-13638

VMKo 28.02.2012, 1-11-9741

PMKo 20.01.2012, 1-12-197

VMKo 29.02.2012, 1-12-1806

PMKo 20.04.2012, 1-11-5398

VMKo 01.03.2012, 1-12-1629

PMKo 22.05.2012, 1-12-3369

VMKo 01.03.2012, 1-12-1838

PMKo 23.08.2012, 1-12-6949

VMKo 02.03.2012, 1-12-1961

PMKo 12.09.2012, 1-12-6891

VMKo 06.03.2012, 1-11-10136

PMKo 22.10.2012, 1-10-16973

VMKo 07.03.2012, 1-12-2065

PMKo 30.10.2012, 1-12-9968

VMKo 09.03.2012, 1-12-1485

PMKo 16.11.2012, 1-11-12192

VMKo 16.03.2012, 1-11-12437

PMKo 23.11.2012, 1-12-10164

VMKo 20.03. 2012, 1-12-2299

PMKo 13.12.2012, 1-12-10667

VMKo 26.03.2012, 1-12-2721

PMKo 07.02.2013, 1-12-11326

VMKo 30.03.2012, 1-12-2278

VMKo 03.04.2012, 1-12-3093

VMKo 10.04.2012, 1-12-3298

Harju Maakohus:

HMKo 17.09.2012, 1-12-5366

HMKo 30.08.2012, 1-12 -6841

HMKo 31.07.2012; 1-12-6894

HMKo 04.01.2012, 1-11-13892

HMKo 07.02.2012, 1-11-12886

HMKo 22.02.2012, 1-09-14027

HMKo 27.02.2012, 1-11-14289

HMKo 29.03.2012, 1-12-2832

HMKo 09.04.2012, 1-09-489

HMKo 16.04.2012, 1-11-12238

HMKo 18.04.2012, 1-12-2839

HMKo 26.04.2012, 1-08-9928

HMKo 17.05.2012, 1-12-2331

HMKo 08.06.2012, 1-12-1881

HMKo 12.06.2012, 1-12-5425

HMKo 14.06.2012, 1-12-4864

HMKo 26.09.2012, 1-11-11277

HMKo 02.10.2012, 1-12-2991

HMKo 12.01.2012, 1-11-4256

HMKo 31.01.2012, 1-11-1100

HMKo 20.02.2012, 1-10-4551

HMKo 09.02.2012, 1-11-7266

HMKo 07.02.2012, 1-11-7504

HMKo 24.01.2012, 1-11-11891

HMKo 16.02.2012, 1-11-12578

VI Maakohtute lahendid vääртеoasjades:

VMKo 28.02.2013, 4-12-6834

TMKo 04.02.2013, 4-12-5704

HMKm 28.01.2013, 4-13-64

VMKo 14.01.2013, 4-12-2862

TMKm 7.12.2012, 4-12-6132

HMKo 12.11.2012, 4-12-4873

HMKo 05.11.2012, 4-12-2125

TMKo 18.10.2012, 4-12-4316

HMKo 25.09.2012, 4-12-3446

HMKo 03.10.2012, 4-12-3377

Koopiad maakohtute ja prokuratuuride lahenditest on käesoleva töö autori valduses.

Lisa 1. Ringkonnaprokuratuuride põhjendused menetluste lõpetamistel.

<u>Asja number; kuupäev; piirkond</u>	<u>Lõp. alus; Kvalifikat- sioon</u>	<u>Teo iseloomustus</u>	<u>Miks lõpetati</u>
1. 11251000114; 27.12.2011; LÄÄNE	202 (7), 206; 121	JL X talu ees löi suletud üle koduvärava ühe korra parema käe rusikaga AAA vastu nägu, löögist kukkusid AAA peast prillid, seejärel J.L sisenes hoovi ja löi ühe korra parema käe rusikaga AAA vastu lõuga, peale löömist tekkis hoovis rüselus, mille käigus J.L löi veel rusikaga AAA näo- ja keha piirkonda, tekitades löömisega AAA füüsilist valu ja vigastused paremal käsivarrel pindmised nahakriimustused, alahuulel paremal pool turse, lõual vasemal pool hematoomi.	Isiku süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, kuna tekitatud kahju ei ole suur. Varem on J.L kriminaalkorras karistamata. J.L on võtnud omale kohustuse tekitatud kahju kannatanule hüvitada. Samuti on süüdlane aru saanud oma käitumise õigusvastasusest. Arvestades seda, et isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele.
2. 11250100341; 28.12.2011; LÄÄNE	202 lg 1, lg 2, lg 3, lg 7 ja § 206; 199 lg 2 p 7, p 8	R.J. koos BBB, CCC ja DDDga tungis valdaja tahte vastaselt ja ebaseaduslikult Pärnus kannatanu AAA'le kuuluvasse majja ja kõrvalhoonesse, kust võttis võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil basskõlari väärtusega 100 eurot, kaks suurt kõlarit Yamaha väärtusega 200 eurot, ühe maali väärtusega 50 eurot ja laste jalgratta väärtusega 75 eurot.	KrMS § 202 lg 1 kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetada juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesolev määrus on koostatud KrMS § 206 lõige 11 alusel, mille kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetamisel koostada lihtsustatud määruse, milles jäetakse KrMS § 145 lg 3 punktis 1 nimetatud põhjendused esitamata.
3. 11267000535; 28.12.2011; LÄÄNE	202 lg 1, lg 2, lg 3, lg 7 ja § 206; 199 lg 2 p 7, p 8, p 9	T.K. tungis koos 12-aastase A, alaealise B ja täisealise Cga katuseluugi kaudu valdaja tahte vastaselt ja ebaseaduslikult OÜ W kauplusesse, kust võtsid võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil ära kaup. Kokku tekitati vargusega OÜ W'le varalist kahju 46,47 eurot. Samuti tema tungis koos 12-aastase A, alaealise B ja täisealise C katuseluugi kaudu valdaja tahte vastaselt ja ebaseaduslikult OÜ W kauplusesse, kus kohast võtsid võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil ära kaup. Kokku tekitati vargusega OÜ W'le varalist kahju 50,18 eurot. Samuti tema, tungis koos alaealise B katuseluugi kaudu valdaja tahte vastaselt ja ebaseaduslikult OÜ W kauplusesse, kus võtsid ebaseadusliku omastamise eesmärgil ära kaup. Kokku tekitati vargusega OÜ W'le varalist kahju 14,90 eurot.	KrMS § 202 lg 1 kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetada juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesolev määrus on koostatud KrMS § 206 lõige 11 alusel, mille kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetamisel koostada lihtsustatud määruse, milles jäetakse KrMS § 145 lg 3 punktis 1 nimetatud põhjendused esitamata.
4. 10267000702; 02.01.2012; LÄÄNE	202 lg. 1,2,3,7 ja 206; 209 lg 1	HV AS Y esindajana ostis OÜ-lt Z 01.05.2010 2 tk veoautorehvi ja teenusena veoauto rehvide montaaži, samuti 10 liitrit õli kogumaksumusega 7260 krooni, lubades kauba eest koheselt tasuda, jättes mulje oma	H.V on kriminaalkorras karistamata. Väärteokorras on ta karistatud kuuel korral liiklusalase rikkumise eest. H.V suhtes ei ole varem KrMS § 202 alusel kriminaalmenetlust lõpetatud. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab

		<p>maksimisvalmidusest ja enda maksujõulisusest, tegelikkuses jättis aga kauba ja teenuste eest tasumata, esitades seega tegelikkusele mittevastavaid andmeid. Antud teoga tekitas H.V OÜ-le Z varalise kahju 464.01 € suuruses summas.</p>	<p>kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. H.V poolt on toime pandud teise astme kuriteo ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. KarS § 209 lg 1 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on KarS § 209 lg 1 puhul kuni kolm aastat vangistust. H.V tunnistab tegu, milles teda kahtlustatakse ja annab omapoolsed selgitused kahtlustatavana ülekuulamisel. Ülaltoodust lähtudes ei ole H.V süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna H.V etteheidetava süüteo kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>5. 11250102186; 27.12.2011; LÄÄNE</p>	<p>202 lg. 1,2,3,7 ja 206; 121</p>	<p>25.09.2011.a peksis M.S Saare mk Kaarma v XXX hoovis AAAd, lüües talle korduvalt rusikate ja kätega pea ja kaela piirkonda, tekitades füüsilist valu ja tervisekahjustuse.</p>	<p>M.S tunnistab end KarS § 121 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises süüdi ja kahetseb seda puhtsüdamlikult. M.S on süüvõimeline, süüd välistavad ja karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Karistust kergendavaks asjaoluks on puhtsüdamlik kahetsus. Kahtlustatav M.S on karistusregistri andmetel kriminaalkorras karistamata, väärteokorras karistatud seitse korda, trahvid tasutud. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava M.S süü ei ole suur ja ta on nõus hüvitama kannatanule tekitatud varalise kahju ning tegema üldkasulikke tööd ning seega kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kahtlustatav on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega.</p>
<p>6. 11250100074; 28.12.2011; LÄÄNE</p>	<p>202 lg. 1,2,3,7 ja 206; 169</p>	<p>A.K hoidub kuritahtlikult kõrvale Harju Maakohtu 21.05.2008 määrusega AAA kasuks välja mõistetud elatise tasumisest summas 134,21 eurot kuus ühise lapse BBB ülalpidamiseks kuni lapse täisealiseks saamiseni.</p>	<p>A.K kahetseb, et ei ole suutnud regulaarselt oma kohustust täita ja põhjendab seda kindla töökoha puudumise ja ebaregulaarse teenistusega, mistõttu on tekkinud võlgnevus. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et A.K on</p>

			<p>AAA kontole teinud makseid nii 2008, 2009 kui ka 2010.aastal kokku 12.1 korral summas 1572.90 eurot. Samuti on ta andnud lapsele sularaha, teinud ta arvele raha ülekandeid ja otnud talle vajalikke esemeid. A.K süüd välistavad ja karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Karistust kergendavaks asjaoluks on puhtsüdamlik kahetsus. A.Kl karistusregistri teatise kohaselt kehtivad kriminaal- ja väärteokaristatused puuduvad. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava A.K süü ei ole suur ja ta on nõus asuma heastama tekkinud elatise võlgnevust ning maksma riigituludesse kindla summa ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kahtlustatav A.K on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega.</p>
<p>7. 11250101602; 04.01.2012; LÄÄNE</p>	<p>193 lg 1, § 194 lg 2, § 202 lg 7, § 206; 199 lg 1</p>	<p>ajavahemikul kell 22.00 -23.00 Hiiu maakonnas Kärkla linnas XXX tänaval kohvikbaar „Z“ lähedal kiikede juures asuva pingi pealt varastati avaldaja poolt pingile asetatud mobiiltelefon Nokia C6 IMEI koodiga nnnnnnn maksumusega 300 eurot.</p>	<p>Kriminaalmenetluse eesmärgiks on tuvastada, kas isik on pannud toime kuriteo ning sellest lähtuvalt otsustada tema karistamine või mõjutamine kriminaalkaristust kohaldamata. Lõpetades menetluse just viimasest lähtuvalt KrMS § 202 alusel, asub riik seisukohale, et süüdistatava käitumises on olemas kõik kuriteo tunnused ja tegu on väärt ühiskondlikku hukkamõistu, lihtsalt selle väljendamiseks ning kahtlustatava edaspidise õiguskuuleka käitumise tagamiseks ei ole kriminaalkaristus kõige tõhusam vahend. Tegemist on kaalutlusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamise juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõeldukas. KrMS § 202 kohaldamise esmaseks eelduseks on viie nimetatud normis kirjeldatud elemendi täitmine - tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Viimane on reeglina olemas juhtudel, kus menetluse jätkamine on vajalik eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt. Üaltoodust nähtub, et kahtlustatav on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette</p>

			<p>vangistuse alammäära. Kahtlustataval puudub kriminaalne minevik. Samuti on karistamata väärtegade toimepanemise eest. Kuriteoga tekitatud kahju on mobiiltelefoni tagastamise näol heastatud. Kannatanu haginõue on 12 eurot seoses 8 GB mälukaardi kadumisega telefonist. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi, mistõttu on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel, s.o. KrMS § 202 sätteid kohaldades.</p>
<p>8. 11267000519; 05.01.2012; LÄÄNE</p>	<p>202 lg 1, 2, 3, 6 ja 7 ja 206; 199 lg 1</p>	<p>R.R, võttis ebaseadusliku omastamise eesmärgil Pärnumaal Audru vallas L külas XXX kinnistul asuva aiaga piiratud kuid avatud väravatega töökoja territooriumilt AAAle kuuluvad 220 kg musta metalli (veoauto väntvõll, kahe sangaga raudplaat, veoauto hooratas, erinevad rauast torud) kogumaksumusega 54 € ning sõiduauto esisilla detailid kogumaksumusega 170 €. Kokku tekitas varalise kahju 224 €.</p>	<p>R.R on kriminaalkorras karistamata, samuti ei ole teda väärtekorras karistatud. R.R suhtes ei ole varem KrMS § 202 alusel kriminaalmenetlust lõpetatud. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. R.R poolt on toime pandud teise astme kuriteo ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. KarS § 199 lg 1 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on KarS § 199 lg 1 puhul kuni kolm aastat vangistust. R.R tunnistab tegu, milles teda kahtlustatakse ja annab omapoolsed selgitused kahtlustatavana ülekuulamisel 02.09.2011. Ta on selgitanud, et vajas kiiresti raha parkimistrahvi tasumiseks ja kuna teadis et L mere ääres asuva töökoja õuel on igasugust metalli, siis otsustaski sealt platsilt metalli varastada. Varguse toimepanemiseks kasutas enda kasutuses olevat sõidukit VW Passat, millega viis varastatud esemed metallikokkuostu. Käesolevaks ajaks hüvitas R.R kannatanule tekitatud kahju. Ülaltoodust lähtudes ei ole R.R süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna R.R etteheidetava süüteo kriminaal-õigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui</p>

			avaliku karistamisega.
9. 10230120096; 16.01.2012; LÄÄNE	202 lg 1, 2, 7 ja 206; 121	M.T, olles alkoholijoobes, ööklubis W võttis isiklikul pinnal tekkinud tüli käigus AAA'l kahel korral juustest kinni ning lõi kahel korral tema pealae piirkonna vastu seina, tekitades kannatanule füüsilist valu.	Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et M.T on varem kriminaalkorras karistamata, väärteokorras on teda karistatud 02.10.2010.a. Liiklusseaduse alusel, trahv tasutud. Ta omab kindlat töökohta YYY kaupluses. Käesolevaks ajaks on kuriteo toimepanemisest möödunud pikk aeg ja isik ise ei ole menetlust tahtlikult venitanud ega takistanud. Eeltoodu alusel puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja M.T õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.
10. 11250102287; 17.01.2012; LÄÄNE	202 lg 1, lg 2, lg 3, lg 7 ja § 206; 121	G. R. lõi metsas kannatanu A ühel korral rusikaga vastu nägu pärast seda, kui BBB ja DDD olid kannatanu A'l kätest kinni võtnud ning need selja taha väänanud. Lisaks sidus G.R enne lõõmist salliga kinni A silmad. G.R poolt sooritatud löök tabas kannatanu ülahuult. Oma tegevusega põhjustas G.R A'le füüsilist valu ja tervisekahjustuse – ülahuule vigastuse. Samuti eemaldus löögi tagajärjel A hambast tükk.	KrMS § 202 lg 1 kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetada juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesolev määrus on koostatud KrMS § 206 lõige 11 alusel, mille kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetamisel koostada lihtsustatud (põhistamata) määruse, milles jäetakse KrMS § 145 lg 3 punktis 1 nimetatud põhjendused esitamata. Kui isik, kelle suhtes on kriminaalmenetlus lõpetatud KrMS § 202 kohaselt, ei täida talle pandud kohustusi, uuendab prokurör kriminaalmenetluse.

<p>11. 10250102447; 27.01.2012; LÄÄNE</p>	<p>202, 206; 422 lg 1</p>	<p>E.L juhtis sõidukit, millega sõitis asulasisesel teel kiirusega üle 50 km tunnis, sõiduki esiosaga vastu Tehnika tänava poolt Tallinna maanteele sõitnud traktorit John Deere registreerimismärgiga nnnn, mida juhtis CC, põhjustades liiklusõnnetuse, mille tagajärjel tekitas BMW-s juhi kõrvalistmel viibinud AAle eluohtlikud tervisekahjustused – kõvakelmealuse verevalumi vasakul otsmikupiirkonnas koos traumaatilise pehmekelmealuse verevalandusega, mis viitab peaaegu aksonaalsele kahjustusele, ninaluude murru, põrutushaavad näol ja söövitushaavad mõlema sääre piirkonnas.</p>	<p>E.L süü ei ole suur ja avalik menetlushuvi puudub, kuna toime on pandud üks teise astme kuritegu, milles seadusandja on näinud ette vangistuse kuni viis aastat, kusjuures ühekuulisest minimaalsest vangistuse alammäärast kõrgemat sanktsiooni alammäär pole seadusandja kehtestanud. Karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Karistust kergendava asjaoluna esineb leppimine kannatanu AAg, kes on tema õde. Alaealine kannatanu AA ning tema seaduslik esindaja BB on saatnud prokuratuurile avalduse, et on leppinud kahtlustatavaga, tema karistamist ei soovi ning tema suhtes mingeid pretensioone ei oma. Tuleb võtta arvesse ka seda, et E.L sai tema põhjustatud liiklusõnnetuse tõttu ka ise füüsiliselt kannatada ning vajas ravi. Liiklusõnnetuses sai füüsiliselt kannatada vaid E.L kasutuses olev sõiduauto. Liiklusõnnetuses osalenud traktor ega selle juht mingit kahju ei saanud. Tsiviilhagi kriminaalasjas esitatud ei ole. Tegemist on varem kriminaalkorras karistamata isikuga, kelle poolt pandi toime esimene kuritegu. Ta on karistusregistri andmetel karistatud enne kuriteo toimepanemist vaid ühel korral, 2007.a toime pandud liiklusalase väärteo eest, milline karistus on käesolevaks ajaks aegunud. Ka peale 13.12.2010 liiklusõnnetust ei ole ta rohkem süütegusid toime pannud. Kahtlustatav E.L töötab OÜ-s A, kust saadetud iseloomustus on positiivne. Ta omab kindlat sissetulekut, ülalpeetavaid tal ei ole. Seetõttu puudub kriminaalasjas avalik menetlushuvi ja vajadus kriminaalkorras E.L karistamiseks, vaid teda on võimalik positiivselt mõjutada ka riigituludesse teatud rahasumma maksmise kohustuse määramisega.</p>
<p>12. 10250102000; 27.01.2012; LÄÄNE</p>	<p>202 lg 1, 2, 7 ja 206; 274 lg 1</p>	<p>kasiinost Z lahkuda palutud klient võttis tööülesandeid täitval turvamehel kōrist kinni ja pigistas kōri kinni, seejärel tõukas turvamehe vastu seina. Kannatanu on pōrduanud SA Pärnu Haiglasse ning tal on diagnoositud kaelal muljumisjäljed, verevalum ning seljal marrastused ning vōōkohal pindmine vigastus.</p>	<p>T.P käitumises puuduvad õigusvastasust ja süüd välistavad asjaolud. Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurōrile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäärā vōi näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub</p>

			<p>avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni viieaastase vangistuse. T.P ei ole kehtivaid kriminaalkaristusi. Ta omab kindlat töökohta. Käesolevaks ajaks on kuriteo toimepanemisest möödunud pikk aeg ja isik ise ei ole menetlust tahtlikult venitanud ega takistanud. Eeltoodu alusel puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja T.P õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>13. 11250100890; 27.01.2012; LÄÄNE</p>	<p>202 lg 1, 2, 3, 6 ja 7 ja 206; 380</p>	<p>M.O, kes oli OÜ XXX juhatuse liige perioodil 05.08.2009-16.08.2009, jättis 2009.a ja 2010.a kokku kutsumata osanike koosoleku kuigi ettevõtte majandusaasta aruandest oli näha, et ettevõtte omakapital oli 2009.a tegevuse tulemusel negatiivne.</p>	<p>M.O on kriminaalkorras ja väärtekorras karistamata. Tema suhtes ei ole varem KrMS § 202 alusel kriminaalmenetlust lõpetatud. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Tegemist on kaalutlusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamine juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõeldukas. M.O on toime pannud teise astme kuriteo ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. Kuriteoga ei ole tekitatud varalist kahju. KarS § 380 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on kuni üks aasta vangistust. Üaltoodust lähtudes ei ole M.O süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Lähtudes eripreventiivsest kaalutlustest puudub vajadus M.O suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks ja tema kriminaalkorras karistamiseks. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna M.Ole etteheidetava süüteo kriminaalõiguse normidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku</p>

			karistamisega.
14. 11250101966; 23.01.2012; LÄÄNE	202 lg 1, 2, 3, 6 ja 7 ja 206; 385 ¹	A.K isikuna, kes oli alates 07.03.2003 kuni 08.04.2011 OÜ QQQ (registrikood xxxxx) juhatuse liige ning kes tulenevalt Tsiviilseadustiku üldosa seaduse § 35 ja § 36 sätetest pidi täitma oma kohustusi juhtorgani liikmelt tavaliselt oodatava hoolega ja olema juriidilisele isikule lojaalne ning püsiva maksejõuetuse ilmnemisel esitama pankrotiavalduse, olles seega kohustatud isik, jättis täitmata seaduses sätestatud pankrotiavalduse esitamise kohustuse.	A.K on kriminaalkorras karistamata, kehtivad väärtekoristused puuduvad. Tema suhtes ei ole varem KrMS § 202 alusel kriminaalmenetlust lõpetatud. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Tegemist on kaalutusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamine juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõeldukas. A.K on toime pannud teise astme kuriteo ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. Antud kuriteoga ei ole tekitatud varalist kahju. A.K tunnistab tegu, milles teda kahtlustatakse. KarS § 385 ¹ eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on kuni üks aasta vangistust. Üaltoodust lähtudes ei ole A.K süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Lähtudes eripreventiivsest kaalutlustest puudub vajadus A.K suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks ja tema kriminaalkorras karistamiseks. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna A.Kle etteheidetava süüteo kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.
15. 10267001168; 30.01.2012; LÄÄNE	202 lg 1, 2, 7 ja 206; 25 lg 2 - § 121	K.F, olles alkoholihoobes ja viibides 23.10.2010.a. Pärnus XXX asuva ööklubi F ees tänaval, tahtis parema käe rusikaga lüüa AAA'le näo piirkonda, kuid AAA nägi, et K.F tahtis teda lüüa ja tõmbas pea alla ning seetõttu tabas K.Fi parema käe rusikalöökk BBB'd nina piirkonda, tekitades ninaluude murru.	Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise

			<p>karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Karistusregistri teatise kohaselt on K.F varem kriminaalkorras karistamata, samuti ei ole teda karistatud väärteokorras. K.F omab kindlat töökohta Z OÜ-s tehnilise nõustajana. Käesolevaks ajaks on kuriteo toimepanemisest möödunud pikk aeg ja K.F ei ole menetlust tahtlikult venitanud ega takistanud. Ta on sündmusele eelnevalt ja järgnevalt käitunud igati seaduskuulekalt ja eeltoodu alusel puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi.</p>
<p>16. 12250100135; 31.01.2012; LÄÄNE</p>	<p>202 lg 1, lg 2, lg 3, lg 7 ja § 206; 199 lg 2 p 7, p 9 ja § 25 lg 2</p>	<p>alaealine V.T isikuna, kes on toime pannud KarS § 218 lg 1 järgi kvalifitseeritavad vargused, olles seega KarS § 199 lg 2 punktis 9 sätestatud isik, püüdis koos alaealise AAA'ga kauplust Z võtta võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil kaks 300 grammist šokolaadi väärtusega 5.24 eurot, ühe paki 200 grammi kaaluvaid pistaatsia pähkleid väärtusega 3 eurot ja ühe 250 grammise šokolaadi väärtusega 2.68 eurot, möödudes kassast nimetatud esemete eest tasumata. Kuritegu jäi kahtlustatava tahtest mitteolenevatel põhjustel lõpule viimata, kuna ta peeti kaupluse turvatöötaja poolt kinni.</p>	<p>KrMS § 202 lg 1 kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetada juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesolev määrus on koostatud KrMS § 206 lõige 11 alusel, mille kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetamisel koostada lihtsustatud määruse, milles jäetakse KrMS § 145 lg 3 punktis 1 nimetatud põhjendused esitamata.</p>
<p>17. 10250101786; 06.02.2012; LÄÄNE</p>	<p>202 lg 1, 2, 3, 6 ja 7 ja § 206; 380, § 385¹</p>	<p>I. S. olles OÜ Q juhatuse liige, rikkus TsÜS § 36 ning Äriseadustiku § 176 ja § 180 lg 5 sätestatud nõudeid, jättis ettenähtud korras kokku kutsumata OÜ osanike üldkoosoleku, kuigi tema poolt kinnitatud OÜ majandusaasta aruande bilansist oli selgunud, et osaühingu netovara oli alla seadusega kehtestatud osakapitali alammäära. Seisuga 31.12.2008 a. oli Q OÜ netovara negatiivne, Q OÜ osakapitali suurus on 40 000 krooni. Oma sellise tegevusega pani I.S osanike üldkoosoleku kokkukutsumata jätmisega toime KarS § 380 järgi kvalifitseeritava kuriteo. Samuti tema isikuna, kes oli OÜ juhatuse liige, tulenevalt TsÜS § 35 sätetest, pidi täitma oma kohustusi juhtorgani liikmelt oodatava hoolega ja olema juriidilise isikule lojaalne, olles seega kohustatud isik, jättis täitmata seaduses sätestatud</p>	<p>I.S on kriminaalkorras karistamata. Väärteokorras kehtivad karistused puuduvad. Tema suhtes ei ole varem KrMS § 202 alusel kriminaalmenetlust lõpetatud. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Tegemist on kaalutlusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamine juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt</p>

		<p>pankrotiavalduse esitamise kohustuse. Vastavalt ÄS § 180 lg 5-1 sätetele, juhul kui osaühing on maksejõuetu ning maksejõuetus ei ole tema majanduslikust olukorrast tulenevalt ajutine, peab juhatuse viivitamata, kuid mitte hiljem kui 20 päeva möödumisel maksejõuetuse ilmne misest, esitama kohtule osaühingu pankrotiavalduse.</p>	<p>mittemõeldukas. I.S on toime pannud teise astme kuriteod ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. Kuriteoga ei ole tekitatud varalist kahju. I.S kinnitab, et tema oli küll juhatuse liige, aga reaalselt OÜ Q juhtimises ei osalenud. KarS § 380 ja § 3851 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on kuni üks aasta vangistust. Ülaltoodust lähtudes ei ole I.S süü etteheidetavas süüteoos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Lähtudes eripreventiivsest kaalutlustest puudub vajadus tema suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks ja tema kriminaalkorras karistamiseks. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna I.Sle etteheidetava süüteo kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>18. 11257000105; 21.03.2012; LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7 ja § 206; 121 ja KarS § 266 lg 2 p 3</p>	<p>T.M alkoholijoobes olles ning isikute grupis koos DDD'ga tungis ebaseaduslikult valdaja, s.o FFF tahte vastaselt sisse Haapsalu linnas XXX majas asuva korterite ees paiknevasse ühiskoridori ning sealt edasi korterisse. T.M, viibides alkoholijoobes olles ning isikute grupis koos DDD ja EEE'ga üldkasutatavas trepikojas, kust koos DDD'ga tungis omavoliliselt valdaja tahte vastaselt edasi korterite number ees asuvasse väikesesse koridori, lüües seejuures FFF'le ühe korra jalaga kõhtu ja ühe korra rusikaga näkku ning seejärel tungis kallale BBB'le, keda lõi kaks korda rusikaga näkku, tiris T-särgist, mis rebenes ning hammustas BBB kätest ja sõrmedest, misjärel tungis kallale CCC'le, keda lõi ühe korra rusikaga näkku, kägistas kätega kõri piirkonnast, lõi jalaga vastu kõhtu ja jalgu ning rebis juustest, tekitades oma ühise tahtliku tegevuse tagajärjel kannatanu FFF'le füüsilist valu, kannatanu BBB'le füüsilist valu ja mitteeeluhtlikud lühemaajalised tervisekahjustused – hammustusjäljed mõlemale küünarvarrele ja vasakule käelabale ning marrastuse kaela piirkonda, samuti kannatanu CCCle füüsilist valu ja mitteeeluhtliku lühemaajalise tervisekahjustuse – nahaaluse hematoomi põlve piirkonda.</p>	<p>T.M poolt on ühe ja sama teoga toime pandud kaks teise astme kuritegu, mille eest KarS näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kuna seaduseandja on antud kuriteo toimepanemise eest ette näinud rahalise karistuse ja vangistuse konkreti-seerimata alammääraga, on seaduseandja arvates tegemist kuriteoga, mille puhul isiku süü ei ole suur, sest väiksemad sanktsioonimäärad viitavad alati ka väiksemale süüle. T.M on ülekuulamisel põhjendanud oma tegevuse tagamaid, on kahetsenud oma käitumist ning KarS § 57 lõike 1 punktist 3 tulenevalt on puhtsüdamlik kahetsus karistust kergendavaks asjaoluks. KarS § 58 loetletud karistust raskendavad asjaolud T.M käitumises puuduvad ning rasket tagajärge ta oma käitumisega kellelegi samuti ei põhjustanud, mistõttu tema süü nimetatud kuritegude toimepanemises ei ole suur. T.M on kriminaalkorras karistamata isik ning tema suhtes ei ole kahe aasta jooksul enne uue kuriteo toimepanemist sarnase süüteo eest menetlust ka otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud, mistõttu puudub käesolevas kriminaalasjas menetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Lisaks sellele ei nõua eripreventiivsed vajadused menetluse jätkamist ja ka üldpreventiivsetest</p>

			<p>vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse edasine jätkamine, kuna kuritegu ei ole toime pandud elusfääris, mille vastu peab avalikkusel olema eriline usaldus. T.M karistamine ei ole vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu menetlusökonoomiast lähtudes ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustused. Seega esinevad käesolevas kriminaalasjas kõik alused T.M osas kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 sätteid kohaldades, s.o seoses avaliku menetlushuvi puudumisega. Antud seadusesätte alusel kriminaalmenetluse lõpetamine eeldab kahtlustatava nõusolekul temale konkreetse täitmise tähtaja äranäitamisega teatud kohustuse panemist ja seda kas üldkasuliku töö teostamise või rahalise kohustuse määramise teel. Toimikumaterjalidest tulenevalt T.M ei tööta ning taotleb kriminaalmenetluse lõpetamise korral endale kohustusena määrata üldkasulik töö.</p>
19. 11250102540; 16.02.2012; LÄÄNE	202 lg 1, lg 2, lg 3, lg 7 ja § 206; 201 lg 1	K.K leidis Pärnu linnas XXX asuva Q ees olevalt kõnniteelt kannatanu AAA'le kuuluva mobiiltelefoni Samsung GT-C3300 väärtusega 115,04 eurot, mille jättis endale, pöörates seega valduses oleva võõra vallasaja ebaseaduslikult enda kasuks.	<p>Käesolevas kriminaalasjas ei ole esitatud tsiviilhagi. Samuti puuduvad ka kriminaalmenetluse kulud. KrMS § 202 lg 1 kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetada juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesolev määrus on koostatud KrMS § 206 lõige 11 alusel, mille kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetamisel koostada lihtsustatud määruse, milles jäetakse põhjendused esitamata.</p>
20. 11250102588; 15.02.2012; LÄÄNE	202 lg 7, 206; 385 lg 1	J.L isikuna, keda kohtumäärusega kohustati tasuma QQQ AS-ile põhinõudeid summas 17500 krooni ja kõrvalnõudeid summas 17500 krooni ning hüvitama riigilõiv summas 500 krooni, kusjuures nimetatud maksekäsu täitmiseks oli kohtutäitur BBB poolt alustatud täitetoimik nr x ning keda kui võlgnikku kohtutäitur BBB kohustas juhul kui kohustus ei ole vabatahtlikuks täitmiseks antud tähtaja jooksul tasunud Täitemenetluse seadustiku § 26 lg 1 alusel hiljemalt 16.novembriks 2011	<p>J.L'i poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistuse. Kuna seaduseandja on antud kuriteo toimepanemise eest ette näinud rahalise karistuse ja vangistuse konkretiseerimata alammääraga, on seaduseandja arvates tegemist kuriteoga, mille puhul isiku süü ei ole suur, sest väiksemad sanktsioonimäärad viitavad alati ka isiku väiksemale süüle. J.L on ülekuulamisel põhjendanud oma tegevuse tagamaid, on</p>

		<p>kohtutäiturile aadressil Pärnu ZZZ ette näitama enda isikliku sõiduauto Volkswagen Passat registreerimismärgiga xxxx, kuid võlgnik J.L ei tasunud võlgnevust vabatahtlikuks täitmiseks antud tähtaja jooksul ega esitanud kohtutäiturile määratud kuupäeval ette ka enda sõiduauto, varjates sel viisil täitemenetluses enda kui võlgniku vara.</p>	<p>kahetsenud oma käitumist ning KarS § 57 lõike 1 punktist 3 tulenevalt on puhtsüdamlik kahetsus karistust kergendavaks asjaoluks. KarS § 58 loetletud karistust raskendavad asjaolud J.L'i käitumises puuduvad ning rasket tagajärge ta oma käitumisega kellelegi samuti ei põhjustanud, mistõttu tema süü nimetatud kuriteo toimepanemises ei ole suur. J.L on kriminaalkorras karistamata isik ning tema suhtes ei ole varem menetlust ka otstarbekuse kaalutlusele lõpetatud, mistõttu puudub käesolevas kriminaalasjas menetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Lisaks sellele ei nõua eripreventiivsed vajadused menetluse jätkamist ja ka üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse edasine jätkamine, kuna kuritegu ei ole toime pandud elusfääris, mille vastu peab avalikkusel olema eriline usaldus. J.L'i karistamine ei ole vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu menetlusökonoomiast lähtudes ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustused. Seega esinevad käesolevas kriminaalasjas kõik alused J.L'i osas kriminaalmenetluse lõpetamiseks seoses avaliku menetlushuvi puudumisega.</p>
<p>21. 11257000129; 17.02.2012; LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, § 206, § 207; 121</p>	<p>M.R tungis kallale AAAle, kellele lõi ühel korral käega kukla piirkonda ja ühel korral rusikaga näkku, põhjustades kannatanu AAAle füüsilist valu ning mitteeluohtriku tervisekahjustuse s.o nina piirkonna marrastuse ja turse.</p>	<p>Ülaltoodust nähtub, et kahtlustatava poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. Kahtlustatava süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, sest tema karistust kergendavaks asjaoluks on puhtsüdamlik kahetsus ja karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Kahtlustatavat ei ole kohtulikult karistatud ja tema suhtes ei ole varem menetlust otstarbekuse kaalutlustel lõpetatud. Seetõttu käesolevas kriminaalasjas menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 sätteid kohaldades.</p>
<p>22. 11250102839; 16.02.2012; LÄÄNE</p>	<p>193 lg 1, § 194 lg 2, § 202 lg 7, § 206; 199 lg 2 p 9</p>	<p>E.L süstemaatiliselt vargusi toime pannes, võttis võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil ära - kauplusest W 500 g paki kohvi Paulig Classic maksumusega 4,79 eurot; kauplusest W 150 g paki kompekke maksumusega 0,69 eurot ja kuus 20 g sussišokolaadi kogumaksumusega 1,26 eurot; kauplusest neli šokolaadi a' 1,25 kogumaksumusega 6 eurot; kauplusest</p>	<p>Kriminaalmenetluse eesmärgiks on tuvastada, kas isik on pannud toime kuriteo ning sellest lähtuvalt otsustada tema karistamine või mõjutamine kriminaalkaristust kohaldamata. Lõpetades menetluse just viimasest lähtuvalt KrMS § 202 alusel, asub riik seisukohale, et süüdistatava käitumises on olemas kõik kuriteo tunnused ja tegu on väärt ühiskondlikku hukkamõistu,</p>

		<p>W 500 g paki kohvi Paulig Classic maksumusega 4,79 eurot, 4 tk Farmi kohukest a` 0,30 eurot kokku maksumusega 1,20 eurot, 3 kotti kooritud metsapähkleid a` 1,49 eurot kokku maksumusega 4,47 eurot ja sulatatud juustu hinnaga 0,75 eurot, tekitades kokku vargusega kahju 11,21 eurot</p>	<p>lihtsalt selle väljendamiseks ning kahtlustatava edaspidise õiguskueleka käitumise tagamiseks ei ole kriminaalkaristus kõige tõhusam vahend. Tegemist on kaalutlusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamise juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõõdukas. KrMS § 202 kohaldamise esmaseks eelduseks on viie nimetatud normis kirjeldatud elemendi täitmine - tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Viimane on reeglina olemas juhtudel, kus menetluse jätkamine on vajalik eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt. Ülaltoodust nähtub, et kahtlustatav on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära. Isik ei ole karistusregistrisse kantud. Kuriteoga tekitatud varalised kahjud on hüvitatud. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi, mistõttu on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel.</p>
<p>23. 11257000245; 20.02.2012; LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>M.M viibides alkoholihoobes olles Haapsalu linnas XXX asuvas Q, kus isiklike suhete pinnal tekkinud tüli käigus tungis kallale AAA`le, keda lõi ühe korra rusikaga vastu nägu – vasakule näo piirkonda, mille tagajärjel AAA kukkus baaripukilt maha põrandale, tekitades oma tahtliku tegevuse tagajärjel kannatanu AAA`le füüsilist valu ja mitteeluohhtliku lühemaajalise tervisekahjustuse – turse ja ca 3 cm pikkuse punetava marrastuse vasema põse piirkonnas, samuti ülalt vasakult kolmanda hamba kahjustuse.</p>	<p>Ülaltoodust nähtub, et M.M poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest KarS-i eriosa näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kuna seaduseandja on antud kuriteo toimepanemise eest ette näinud rahalise karistuse ja vangistuse konkretiseerimata alammääraga, on seaduseandja arvates tegemist kuriteoga, mille puhul isiku süü ei ole suur, sest väiksemad sanktsioonimäärad viitavad alati ka väiksemale süüle. KarS § 58 loetletud karistust raskendavad asjaolud M.M käitumises puuduvad ning rasket tagajärge ta oma käitumisega kellelegi samuti ei põhjustanud, mistõttu tema süü nimetatud kuriteo toimepanemises ei ole suur. M.M on kriminaalkorras karistamata isik ning tema suhtes ei ole varem menetlust ka otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud, mistõttu puudub käesolevas kriminaalasjas menetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Lisaks sellele ei nõua eripreventiivsed vajadused menetluse jätkamist ja ka</p>

			<p>üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse edasine jätkamine, kuna kuritegu ei ole toime pandud elusfääris, mille vastu peab avalikkusel olema eriline usaldus. M.M karistamine ei ole vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu menetlus-ökonoomiast lähtudes ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustused. Seega esinevad käesolevas kriminaalasjas kõik alused M.M osas kriminaalmenetluse lõpetamiseks seoses avaliku menetlushuvi puudumisega.</p>
<p>24. 11250102128; 22.02.2012; LÄÄNE</p>	<p>202 lg 1, 2, 7 ja 206; 121</p>	<p>R.M lõi isiklikul pinnal tekkinud tüli käigus oma poja elukaaslast AAA kolmel korral rusikaga kukla piirkonda ja neljal korral põlvega vastu näo ees kaitseks olevaid käsi ning tõmbas katki kannatanul seljas olnud kampsuni, väärtusega 19.95 eurot ning tekitas kannatanule füüsilist valu ja pindmise peavigastuse ja põrutuse.</p>	<p>Käesolevaks ajaks on esitatud tsiviilhagi summas 19.95 eurot hüvitatud. Kriminaalmenetlusel kogutud tõendid annavad aluse R.M kahtlustada KarS § 121 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises. Tema käitumises puuduvad õigusvastasust ja süüd välistavad asjaolud. Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et R.M on kriminaalkorras karistatud tingimisi 18 kuulise katseajaga ühes mootorsõiduki juhtimise õiguse äravõtmisega 10 kuuks. R.M ei ole kehtivaid väärtetekaristusi. Eeltoodu alusel puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja R.M õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>25. 11250102865; 22.02.2012; LÄÄNE</p>	<p>202 lg 1, 2, 7 ja 206; 121</p>	<p>I.A 25.12.2011.a. kella 14.30 ajal Pärnus XXX korteris lükkas AAA selili elutoa põrandale, istus tema keha peale ning tegi noaga kannatanu näo suunas lööke,</p>	<p>Tema käitumises puuduvad õigusvastasust ja süüd välistavad asjaolud. Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur,</p>

		tekitades kannatanule paremalt ninapoolelt lähtuva 3-4 cm ja samapoolselt ülalõual 2,5 cm haavad ning füüsilist valu.	õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokuröriile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et I.A on varem kriminaalkorras karistamata. Ta töötab Q-s müügiühina. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja I.A õiguskäulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.
26. 11250100957 29.01.2013; LÄÄNE	202 lg 7, 206; 202 lg 1	IK omandas Pärnu linnas, aadressil XXX asuva sularahaautomaadi juures AAAlt 300 eurot, mille AAA oli eelnevalt saanud omastamise tulemusena.	KrMS § 202 lg 1 ja lg 7 kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesolev määrus on koostatud KrMS § 206 lõige 1 1 alusel, mille kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetamisel koostada lihtsustatud (põhistamata) määruse, milles jäetakse KrMS § 145 lg 3 punktis 1 nimetatud põhjendused esitamata
27. 11250101534 30.01.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 345 lg 1 - § 25 lg 1, 2	T.H püüdis kasutada võltsitud taara tšekki nr Y väärtusega 23,36 eurot ning võltsitud taara tšekki nr N väärtusega 16.16, eesmärgiga omandada õigus saada võltsitud tšekkide eest sularaha, kuid tegu jäi T.H tahtest mitteolenevatel põhjustel lõpule viimata müüja AAA sekkumise tõttu.	T.H on kriminaal- ja väärteokorras karistamata. Tema suhtes ei ole varem KrMS § 202 alusel kriminaalmenetlust lõpetatud. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning

			<p>kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Tegemist on kaalutlusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlus-ökonoomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamine juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõeldukas. T.H on toime pannud teise astme kuriteo ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. Kuriteoga ei ole tekitatud varalist kahju. KarS § 345 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on kuni kolm aastat vangistust. T.H tunnistab tegu, milles teda kahtlustatakse. Ülaltoodust lähtudes ei ole T.H süü etteheidetavas süüteo piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Lähtudes eripreventiivsest kaalutlustest puudub vajadus tema suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks ja tema kriminaalkorras karistamiseks. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna T.Hle etteheidetava süüteo kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>28. 11250102420 30.01.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 120, 121</p>	<p>V.V lõi AAA`d ühel korral rusikaga vastu rindkere vasakut poolt ja rindkere vastu surutud vasakut õlavart, tekitades kannatanule füüsilist valu ja samuti on esitatud kahtlustus KarS § 120 järgi selles, et tema vahetult peale AAA löömist, ähvardas teda tapmisega, öeldes: "Ma võtan noa ja lõõn su maha" ning tõi seejärel kõõgist noa ja ligines kannatanule, ise noaga kannatanu suunas vehkides ning kannatanu tundis tõsist hirmu oma elu pärast.</p>	<p>V.V süü etteheidetavas süüteo pole piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004. a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse ning KarS § 120 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis näeb</p>

			<p>karistusena ette rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistuse.</p> <p>Kriminaalasja materjalidest nähtub, et V.V on varem kriminaalkorras karistamata. Väärteotrahvid on tasutud. Ta omab kindlat töökohta. Kuriteod on toime pandud ühel päeval ning nende toimepanemisest on möödas pikk aeg. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja V.V õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>29. 11267000227 31.01.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 199 lg 1</p>	<p>GK OÜ ZZZ esindajana olles sõlminud QQQ OÜ töövõtulepingu liinitrassi hooldustöödeks, teostas kohtueelse menetlusega täpselt tuvastamata ajal ajavahemikul november 2009 kuni juuni 2010 Pärnumaal Audru vallas L külas ilma omaniku AAA teadmata WWW maaüksusel raadamistöid, mille käigus võttis 0,1 tm kase peenpalki väärtusega 5 eurot, 4,4, tm kasepaberipuud väärtusega 161 eurot, 0,2 tm kuusepalki väärtusega 11 eurot, 0,2 tm kuuse peenpalki väärtusega 10 eurot, 0,7 tm kuusepaberipuud väärtusega 22 eurot, 0,5 tm sanglepapalki väärtusega 9 eurot, 3,5 tm sanglepa paberipuud väärtusega 66 eurot ja 0,5 tm hall-lepa paberipuud väärtusega 9 eurot nende ebaseadusliku omastamise eesmärgil .</p>	<p>G.K on kriminaalkorras karistamata ning tema suhtes ei ole varem KrMS § 202 alusel kriminaalmenetlust lõpetatud. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. G.K poolt on toime pandud teise astme kuriteo ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. Kannatanu poolt oli esitatud tsiviilhagi, milline on heastatud. KarS § 199 lg 1 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on KarS § 199 lg 1 puhul kolm aastat vangistust. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna G.K etteheidetava süüteo kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>30. 11267000464 13.09.2012 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>AE tungis isiklikul pinnal tekkinud tuli käigus kallale A, lüües kannatanut ühel korral rusikaga näo piirkonda ja kahel korral jalaga alaselja piirkonda, tekitades kannatanule kehavigastusi ja füüsilist valu. A.E enda ütluste kohaselt tuli tema naaber A kisades tema kööki ja hakkas nõudma kompensatsiooni selle eest, et tema kitsed olevat A aias käinud ja lilled ära lõhkunud. Seepeale tema oli öelnud naabrinaisele, et kui ta ära ei lähe, siis lööb tal silma siniseks. Naabrinaine vastas, et löö jah ning kui palutakse, siis tema pole kade ja lõi ühel korral rusikaga näo piirkonda ja lükkas naise köögist välja. Samuti on ta kinnitanud, et on oma tegevuses süüdi.</p>	<p>Isiku süü etteheidetavas süüteos ei ole piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub</p>

			<p>avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et A.E on varem kriminaal- ja väärteokorras karistamata, ta on pensionär. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja A.E õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>31. 12250100180 03.04.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>M.M lõi ühe korra rusikaga näopiirkonda AAA. Samuti oli ta kannatanut tirinud juustest ning tõuganud mitmeid kordi kätega kehapiirkonda. Oma tegevusega M.M põhjustas kannatanule kehavigastusi ja valu.</p>	<p>M.M süü etteheidetavas süüteos pole piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004. a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et M.M on varem kriminaalkorras karistamata. Käesolevaks ajaks on kuriteo toimepanemisest möödunud pikk aeg. Samuti omab M.M kindlat töökohta ning arvestades kõiki asjaolusid kogumis, puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja M.M õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>32. 12250100429 01.04.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 199 lg 1</p>	<p>K.F varastas OÜ-le Z kuuluvalt territooriumilt AS-le W kuuluvad kanalisatsiooni kontrollkaevud ja OÜ-le Y kuuluvad kanalisatsiooni kontrollkaevud, ning viis need kaarhalli. Ta hoidis kaevusid kaarhallis ka siis, kui näitas neid AS WWW objektijuhile, kuid keeldus kaevusid tagastamast ning viis kaevud veebruari lõpus edasi Ä külla, kus hoidis neid kuni läbiotsimise käigus need kanalisatsiooni kontrollkaevud leiti ja tagastati OÜ-le YYY. Tagastatud vara väärtus kokku 374,50 €. Vargusega</p>	<p>K.F süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur. Kriminaalasja kogutud tõenditega ei ole ümber lükatud K.F poolt väidetut, et QQQ oli tõepoolest OÜle GGG võlgu. OÜ QQQ poolt esitati kohtule 10.02.2012 pankrotiavaldus. QQQ OÜ teostas alltöövõtulepinguga töid ASle WWW. OÜ QQQ makseraskuste tekkimisel sügisel 2011 ostis AS WWW OÜst YYY kontrollkaevud ise välja. Sel viisil oligi võimalik, et osad kaevud kuulusid ASle WWW, osad, mille eest oli OÜ QQQ tasumata jätnud, OÜle</p>

		tekitas K.F AS-le WWW varalise kahju kokku 3357,20 eurot ning OÜ-le YYY kahju 2541,55 eurot.	YYY. K.F on võtnud endale kohustuse tasuda kannatanutele tekitatud kahju ja riigitulusesse määratud summa. Kuna kahjude näol on tegemist üsna suure summaga, vähendab endale kohustuse võtmine hüvitada need määratud tähtajaks K. F süüd. Varem on K.F kriminaalkorras karistamata. Arvestades seda, et tegemist on II astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele.
33. 12250100662 15.02.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	R.S viibides puhkusereisil Egiptuse Araabia Vabariigis Hurgada linnas QQQ hotellitoas isiklikul pinnal tekkinud tuli käigus surus diivanil istuvale abikaasa AAAle karedast materjalist diivanipadja näole ja patja näol hoides diivanile pikali. AAA rabeles end vabaks, kuid R.S surus padja uuesti näole, põhjustades oma tegevusega kannatanule füüsilist valu, marrastushaavad lõua piirkonnas ning turse ja hematoomi vasaku kulmu piirkonnas.	Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et R.S on varem nii kriminaalkui ka väärtekorras karistamata. Ta omab kindlat töökohta. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja R.S õiguskülekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.
34. 12250101116 22.01.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 266 lg 1	XXX asuvasse AAA elukohta sisenes järgi tehtud võtme abil ja valdaja tahte vastaselt tema naaber H.K.	Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS §

			<p>266 lg 1 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et H.K. on varem kriminaal-korras karistamata. Tal puuduvad kehtivad väärtekaristused ning ta omab kindlat töökohta. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja H.K. õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>35. 12250101354 08.02.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 320 lg 1</p>	<p>JG andis kriminaalasja kohtueelse menetluse käigus tunnistajana teadvalt valeütlusi. Ütluste kohaselt viibis J.G märtsi lõpus või aprilli esimestel päevadel koos AAAGA Pärnu linnas liiklusregistri Pärnu büroos, kus registreeris koos AAAGA mootorsõiduki OÜ QQQe nimele, makstes ka registreerimistasu. Tegelikult J.G aga liiklusregistri Pärnu büroos koos AAAGA ei viibinud. Lisaks on leidnud tuvas-tamist, et liiklusregistri Pärnu büroos registreeris 30.03.2012 sõiduauto Porsche Cayenne OÜ QQQ nimele AAA üksinda, makstes ka registreerimistasu.</p>	<p>KrMS § 202 lg 1 ja lg 7 kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karis-tusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. KarS § 320 lõikes 1 sätestatud kuritegu on teise astme kuri-tegu, mille toimepanemise eest ei näe KarS eriosa karistusena ette vangistuse alammäära. Lisaks ei ole J.G süü temale käesolevas kriminaalasjas etteheidetavas kuriteos piisavalt suur. Tegemist on varem karistamata isikuga. Tema suhtes ei ole ka varasemalt kriminaalmenetlusi KrMS §-s 202 sätestatud alustel lõpetatud. Samuti ei ole toimepandud tegu olnud sedavõrd raske, et vajalik oleks kohene kriminaalkaristuse kohaldamine. Ka eripreventiivsetest kaalutlustest lähtudes puudub käesoleval juhul J.G suhtes kriminaalmenetluse jätkamise ja tema kriminaalmenetluse korras karistamiseks alus. See tähendab, et J.G-d on võimalik mõjutada edaspidi kuritegudest hoiduma ka KrMS §-s 202 ettenähtud mõjutusvahendit kohaldades. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub antud juhul ka avalik menetlushuvi, kuna isik tunnistab vabatahtlikult oma süüd ning lisaks ei ole valeütluste andmine mõjutanud oluliselt ka kriminaalmenetlust. Samuti ei esine ka ühtegi teist üldpreventiivsetest asjaolu, mis annaks aluse kriminaalmenetluse jätkamiseks. Tulenevalt KrMS § 202 lõigetest 6 ja 7 uuendab prokurör kriminaalmenetluse, kui isik, kelle</p>

			<p>suhtes on kriminaalmenetlus lõpetatud KrMS §-s 202 sätestatud alustel, ei täida talle pandud kohustust. Kuriteo toimepanemisega ei ole tekitatud varalist kahju. Lisaks puuduvad ka kriminaalmenetluse kulud.</p>
<p>36. 12250101694 22.01.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 266 lg 2 p 3</p>	<p>V.T'le on esitatud kahtlustus selles, et tema 02.08.2012.a. kella 02.30 paiku grupis koos CCC, DDD ja EEE'ga tungis valdaja tahte vastaselt lukustamata ukse avamise teel sisse Pärnus XXX AAAlle kuuluvasse kuid BBB üüril olevasse maja esimesele korrusele.</p>	<p>V.T süü etteheidetavas süüteos pole piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokuröridele õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarSeriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 266 lg 2 p 3 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Karistusregistri teatise kohaselt on V.T varem kriminaalkorras karistamata, tal on kokku kolm kehtivat väärteokaristust aastatest 2008, 2009 ja 2012. Tema suhtes on lõpetatud menetlus KrMS § 202 lg 1 alusel kohustusega teha üldkasulikke töid. Nimetatud kriminaalmenetluse süüdistati V.T KarS § 121 järgi, s.o. teistlaadsete kuritegude toimepanemises ning kehalise väärkohtlemise episoodid olid toime pandud aastatel 2007 ja 2008.</p>
<p>37. 12250101694 22.01.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 266 lg 2 p 3</p>	<p>A.K'le on esitatud kahtlustus selles, et tema grupis koos DDD, CCC ja EEEga tungis valdaja tahte vastaselt lukustamata ukse avamise teel sisse Pärnus XXX AAAlle kuuluvasse kuid BBB üüril olevasse maja esimesele korrusele.</p>	<p>Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokuröridele õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 266 lg 2 p 3 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni</p>

			kolmeaastase vangistuse. Karistusregistri teatise kohaselt on A.K varem kriminaalkorras karistatud, väärteokorras on teda karistatud neljal korral. Ta omab kindlat töökohta. Eeltoodu alusel puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja A.K avalik karistamine ei ole otstarbekas.
38. 12250101694 22.01.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 266 lg 2 p 3	E.G`le on esitatud kahtlustus selles, et tema grupis koos CCC, DDD ja EEE`ga tungis valdaja tahte vastaselt lukustamata ukse avamise teel sisse Pärnus XXX AAAle kuuluvasse, kuid BBB üüril olevasse maja esimesele korrusele.	Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 266 lg 2 p 3 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Karistusregistri teatise kohaselt on E.G varem kriminaalkorras karistatud ühel korral, s.o. 17.02.2009.a. KarS § 424 alusel 3 kuulise vangistusega tingimisi 18 kuulise katseajaga ühes sõiduki juhtimise õiguse äravõtmisega 6 kuuks. Eeltoodu alusel puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja E.G avalik karistamine ei ole otstarbekas.
39. 12250101694 22.01.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121 ja § 266 lg 2 p 3	M.T grupis koos CCC, DDD ja EEE`ga tungis valdaja tahte vastaselt lukustamata ukse avamise teel sisse Pärnus XXX AAAle kuuluvasse kuid BBB üüril olevasse maja esimesele korrusele ning samuti selles, et tema lõi isiklikul pinnal tekkinud tüli käigus GGG`d parema käe rusikaga ühel korral vastu vasaku põse piirkonda ning mõne aja möödudes XXX maja ees õues lõi veel kannatanut parema käe rusikaga vasaku silma piirkonda, tekitades kannatanule füüsilist valu.	Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 266 lg 2 p 3 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja

			<p>mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Karistusregistri teatise kohaselt on M.T varem kriminaalkorras karistamata. Väärteokorras on tal üks karistus aastast 2010 ning trahv summas 42.18 eurot on tasutud. Ta omab kindlat töökohta. Eeltoodu alusel puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja M.T avalik karistamine ei ole otstarbekas.</p>
<p>40. 12250101893 30.01.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>VK restorani teise korruse koridoris, lõi kohtueelse menetlusega täpselt tuvastamata arvul korral, kuid vähemalt kahel korral rusikaga näo piirkonda CCCd, mille tagajärjel CCC kukkus saadud löökide tagajärjel põrandale maha ning pärast seda lõi AAA CCCd kohtueelse menetlusega täpselt tuvastamata arvul korral, kuid vähemalt ühel korral jalaga pea piirkonda ja vähemalt ühel korral keha piirkonda – kõhtu, mille tulemusena tekitati CCCle füüsilist valu ja kogumina järgmised kehavigastused: ninaluude murru, nahaaluse verevalumi ja nahamarrastused otsmikul, nahaaluse verevalumi koos nahamarrastuse ja pehmete kudede tursega ninal ning nahamarrastused kaela ja turja piirkonnas.</p>	<p>Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on võtnud kohustuse tasuda kriminaalmenetluse kulud ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Vastavalt KrMS § 202 lg 7 kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, võib KrMS § 202 lg 1, 2 sätestatud alustel kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur. Lõpetatud kriminaalmenetluse võib prokuratuur KrMS § 202 lg 6 sätestatud alustel oma määrusega uuendada. Tulenevalt kriminaalasja materjalidest ei ole V.K süü toimepandud kuriteos suur. V.K on tunnistanud kuriteo toimepanemist ja on seda kahetsenud ning andnud ütlusi, et lõi CCCd seetõttu, et CCC tungis talle esimesena kallale ja lõi teda. Seega ei ole V.K süü etteheidetavas süüteos suur õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub ka avalik menetlushuvi. Kahtlustatav on varem kriminaalkorras karistamata. Kuriteoga tekitatud varaline kahju puudub. V.K õpib Tallinna Tehnikaülikoolis II kursusel. Arvestades eeltoodut ja asjaolu, et kahtlustatav on nõus hüvitama kriminaalmenetluse kulud ja täitma talle pandud kohustusi, kahtlustatava enda suhtumist toimepandud kuriteosse ja kuriteo raskust, on võimalik tema õiguskuulekale käitumisele suunamine ka muude vahenditega kriminaalkaristust kohaldamata.</p>
<p>41. 12250101961 22.01.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 215 lg 2 p 2</p>	<p>B ja K.P külastasid Ad. Eelnevalt oli neil omavahel olnud jutuks, et küsivad või siis võtavad omavoliliselt Alt tema sõiduauto. Eelnevalt olid nad tarvitanud alkoholi. Nendega kaasas oli veel C, kes jäi neid õue ootama. Laual märkasid B ja K.P AAAle kuuluva sõiduauto võtmeid. B</p>	<p>K.P tunnistas KarS § § 215 lg 2 p 2 järgi inkrimineeritud kuriteo toimepanemist. Ta oli kuriteo toimepanemise ajal süüdiv, süüd välistavad asjaolud puuduvad. Karistust kergendavaks asjaoluks KarS § 57 kohaselt on süü puhtsüdamlik kahetsus,</p>

		<p>võttis laualt sõiduauto võtmed, läks nendega õue ja andis need seal õues ootava C kätte. C ütluste kohaselt ei teadnud ta, et autovõtmed olid võetud omavoliliselt. Kuna eelnevalt oli olnud neil omavahel jutuks, et K.P küsib A käest autot kasutada, siis arvas ta, et autoomanik A andis autovõtmed ja lubas neil kasutada oma sõiduauto. Seepärast istus C sõiduautosse ja sõitis autoga minema. Uuesti said K.P ja B kokku Kuressaare linnas asuva mööblipoe taga, kus istusid C poolt juhitud autosse ja sõitsid autoga ringi Kuressaare linnas. Vahepeal olid nendega ühinenud D ja E, kes aga auto omavoliliselt kasutamist ei teadnud. Nad teadsid, et auto kuulub K.P sõbrale A-le. Kuna K.P ja A on head sõbrad, siis arvasid nad ekslikult, et auto kasutamine oli omaniku poolt lubatud. Vahepeal avastas A auto kadumise ja teavitas sellest politseid. Politsei pidas C, K.P ja B koos ärandatud autoga aadressi Y parklas kinni. Järgmisel päeval avastas A, et autost on kadunud esimese istme nahast istmekate maksumusega 20.-eurot. Samuti on paagist puudu 20 liitrit bensiini maksumusega kokku 28.-eurot.</p>	<p>KarS § 58 sätestatud raskendavad asjaolud puuduvad. K.P on kriminaalkorras karistamata, 1 kehtiv väärteokaristus LS rikkumise eest. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava K.P süü ei ole suur, ta on nõus heastama kannatanule tekitatud kahju, tasuma kriminaalmenetluse kulud, maksma kindla summa riigituludesse/tegema üldkasulikkude tööd ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kahtlustatav K.P on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega.</p>
<p>42. 12250102386 28.02.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>E.T kaupluse WWW ees tungis kallale A'le, lüües ühe korra rusikaga At näo piirkonda, löögist kukkus A pikali maha, mille käigus kukkusid Alt peast maha prillid väärtusega 300 eurot ja läksid kõveraks. Löömisega tekitas Ale vigastused; vasaku suunurga ja alahuule lahtise haava, punetuse ja turse vasakul alalõual, vasaku küünarliigese põrutuse ning füüsilist valu.</p>	<p>E.T süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur. Süüdlane on aru saanud oma käitumise õigusvastasusest. E.T on võtnud endale kohustuse hüvitada kannatanule tekitatud kahju ja maksta summa riigituludesse. Varem on E.T kriminaalkorras karistamata. Arvestades seda, et tegemist on II astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele.</p>
<p>43. 12250102466 22.02.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 349</p>	<p>A.N esitas sõiduauto juhtimisel juhtimisõiguse tõendamiseks politseiametnikule oma venna A.N juhiloa, pannes sellega toime KarS § 349 järgi kvalifitseeritava kuriteo.</p>	<p>A.N on kriminaalkorras karistatud ühel korral 2008. aastal teiseliigilise kuriteo toimepanemise eest. Väärteokorras on ta karistatud 13 korral. Tema suhtes ei ole varem KrMS § 202 alusel kriminaalmenetlust lõpetatud. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Tegemist on kaalutusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamine juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõõdukas.</p>

			<p>A.N on toime pannud teise astme kuriteo ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. Kuriteoga ei ole tekitatud varalist kahju. KarS § 249 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistuse-na ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on kuni kolm aastat vangistust. A.N tunnistab tegu, milles teda kahtlustatakse. Karistust kergendava asjaoluna tuleb käsitleda puhtsüdamlikku kahetsust. Ülaltoodust lähtudes ei ole A.N süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Lähtudes eripreventiivsest kaalutlustest puudub vajadus tema suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks ja tema kriminaalkorras karistamiseks. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna A.N-le etteheidetava süüteo kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
44. 12250102488 04.02.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	M.A X tänaval lõi ühe korra rusikas käega vastu KB lõuga, nii et A kukkus asfaldile. Löögi tagajärjel purunes A alahuul ja paistetas lõug ning talle tehti kiirabis mitu õmblust. Löömisega põhjustas M.A talle füüsilist valu.	<p>M.A süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur. Süüdlane on aru saanud oma käitumise õigusvastasusest, on oma tegu kahetsenud, kahju hüvitanud. Varem on M.A kriminaalkorras karistamata. Arvestades seda, et isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele.</p>
45. 12250102630 13.02.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 418 lg 1	J.K 1998 aastast kuni 20.11.2012 hoidis oma elukohas Koeru vallas L külas X talus registreerimata üheraudset sileraudset jahipüssi, cal 16, seerianumber H96632 ja üheksateist cal 16 padrunit.	<p>Kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu. J.K süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur. Süüdlane on aru saanud oma käitumise õigusvastasusest, kahju tekitatud ei ole. J.K ei ole Karistusregistrisse kantud. Arvestades seda, et isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele.</p>
46. 12250102747 18.02.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 385 lg 1	füüsilisest isikust võlgnikuna Q AS ees võlajäägiga 1693,49 eurot varjas täitemenetluses, s.o. A menetluses olevas täiteasjas enda nimele registreeritud sõidukit Volkswagen Golf registreerimis-märgiga N. Täiteasja saadetise ja sõiduki arestiteatise on vastu võtnud H.Uga samal aadressil elavad vanemad, kuid H.U ei näidanud kohtutäiturile sõidukit ette.	<p>H.U süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur. Süüdlane on aru saanud oma käitumise õigusvastasusest, on oma tegu kahetsenud. Varem on H.U kriminaalkorras karistamata. Arvestades seda, et isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele.</p>
47. 12250102790 18.03.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	Xxx asuva maja hoovis lõi L.M AAA mitmel korral puidust luuavarrega ülakeha piirkonda, vastu selga ja käsi, tekitades kannatanule valu.	<p>Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist</p>

			<p>on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et L.M on varem kriminaalkorras karistamata. Väärteokorras on teda karistatud 12.11.2009.a. KarS § 218 lg 1 alusel rahatrahviga 141.88 eurot, milline trahv on tasutud. L.M on invaliidsuspensionär ja tema puue põhjustab lisakulusid kõrvalabile, seega on majanduslik olukord raske. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja L.M õiguskualekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>48. 12250102801 22.02.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 385 lg 1</p>	<p>TL on pankrotimenetluse ajal varjanud OÜ-st QQQ ajavahemikul 2011 juuni-oktoober ja 2012 mais töötasuna saadud vara kokku 3641,92 eurot, milline oleks pidanud laekuma pankrotivara hulka. T.Li ülalpidamisel on viis alaealist last ning ta kinnitab, et ei ole tahtlikult jätnud raha pankrotivara hulka kandmata, vaid see on kulunud pere ülalpidamisele.</p>	<p>T.Lil kehtivad kriminaal- ja väärteokaristused puuduvad ning tema suhtes ei ole varem KrMS § 202 alusel kriminaalmenetlust lõpetatud. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Tegemist on kaalutlusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonoomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamine juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõeldukas. T.L on toime pannud teise astme kuriteo ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. KarS § 385 lg 1 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on kuni üks aasta vangistust. Ülaltoodust lähtudes ei ole</p>

			<p>T.Li süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Lähtudes eripreventiivsest kaalutlustest puudub vajadus tema suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks ja tema kriminaalkorras karistamiseks. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna T.Lile etteheidetava süüteo kriminaal-õigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>49. 12250102810 19.02.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 199 lg 2 p 7</p>	<p>V.R olles alkoholihoobes, võttis grupis koos AAAGA võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil ära BBBle kuuluva Q talus hoovist kannatanu kolm kanistrit kogumaksumusega 60 € koos 80 liitri diiselkütusega, liitri hinnaga 1,20 €, kogumaksumusega 96 € ja 20 liitrise kanistri väärtusega 20 € koos selles olnud õliga M10G2K, mille ühe liitri hind on 1,50 €, seega kogumaksumusega 30 €. Kuriteoga tekitas V.R kannatanule BBBle varalise kahju kokku 206 € suuruses summas.</p>	<p>Ülaltoodust nähtub, et kahtlustatava poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. Kahtlustatava süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, sest tema karistust kergendavaks asjaoluks on puhtsüdamlik kahetsus, karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Kahtlustatav on varem kohtulikult karistamata ning tema suhtes ei ole varem kriminaalmenetlust lõpetatud avaliku huvi puudumisega. Antud juhul ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik õiguskorra kaitsmise huvides, sest kriminaalmenetluse lõpetamisel kohustuste panemisega kahtlustatavale täidab riik piisavalt temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul, kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustus. Seega on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 sätteid kohaldades. Antud seadusesätte alusel menetluse lõpetamine eeldab kahtlustatava nõusolekul temale konkreetse täitmise tähtaja äranäitamisega teatud kohustuse panemist kas üldkasuliku töö teostamise või rahalise kohustuse määramise näol.</p>
<p>50. 12250102830 01.04.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 120 ja 121</p>	<p>I.F peksis oma endist abikaasat AAA pea, selja ja kaela piirkonda, põhjustades kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustuse. Samuti on I.F pärast seda, kui oli korduvalt löönud AAA kaela- ja õlapiirkonda, ähvardas AAA tapmisega. Kuna I.F oli eelnevalt kasutanud füüsilist vägivalda AAA suhtes, siis kannatanul oli reaalne alus karta, et I.Fi viib oma ähvarduse täide.</p>	<p>Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokuröridele õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud</p>

			<p>kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse ning KarS § 120 järgi on karistuseks rahaline karistus või kuni üheaastane vangistus. Karistusregistri teatise kohaselt on I.F varem kriminaalkorras karistamata, väärteokorras on tal üks karistus, milline trahv 16 eurot on tasutud. Eeltoodu alusel puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja I.Fi avalik karistamine ei ole otstarbekas.</p>
<p>51. 12251000192 26.02.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 213 lg 1</p>	<p>A.V kasutades Ble kuuluvat SIM-kaarti numbriga varalise kasu saamise eesmärgil, sekkus ebaseaduslikult andmetöötlusprotsessi sellega, et saatis BBB numbrilt tasulise teenuse numbrile sõnumeid 61.75 euro eest ja kandes enda XXX kontole SOL-e, mille laskis kanda eurodes oma kasuisa CCC pangakontole, põhjustades BBBle varalist kahju kokku 61.75 eurot</p>	<p>Kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu. A. V süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur. Süüdlane on aru saanud oma käitumise õigusvastasusest, on lubanud kahju kannatanule hüvitada, on võtnud endale kohustuse tasuda kriminaalmenetluse kulud ja teha üldkasulikke tööd. Arvestades seda, et isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele.</p>
<p>52. 12257000138 28.01.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>R.T X talu värava juures isiklike suhete pinnalt alguse saanud tüli käigus tungis kallale AAAle, tirides kannatanut juustest ja kõrvadest, tekitades kannatanule füüsilist valu ja mitteeluohtriku tervisekahjustuse- haava vasaku kõrva taga.</p>	<p>Kriminaalmenetluse eesmärgiks on tuvastada, kas isik on pannud toime kuriteo ning sellest lähtuvalt otsustada tema karistamine või mõjutamine kriminaalkaristust kohaldamata. Lõpetades menetluse just viimasest lähtuvalt KrMS § 202 alusel, asub riik seisukohale, et süüdistatava käitumises on olemas kõik kuriteo tunnused ja tegu on väärt ühiskondlikku hukkamõistu, lihtsalt selle väljendamiseks ning kahtlustatava edaspidise õiguskuuleka käitumise tagamiseks ei ole kriminaalkaristus kõige tõhusam vahend. Tegemist on kaalutusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonoomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamise juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõeldukas. KrMS § 202 kohaldamise esmaseks eelduseks on viie nimetatud normis kirjeldatud elemendi täitmine - tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Viimane on</p>

			reeglina olemas juhtudel, kus menetluse jätkamine on vajalik eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt. Ülaltoodust nähtub, et R.T on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära. Isik on karistamata. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi, mistõttu on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel, s.o. KrMS § 202 sätteid kohaldades.
53. 12257000230 01.03.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	M.Õ olles alkoholijoobes, kaupluse Q juures tungis grupis koos Bga isiklike suhete pinnal tekkinud tüli käigus kallale Ale, keda peksis rusikatega, mille tagajärjel kannatanu kukkus pikali, misjärel peksis maaslamavat A jalgadega keha piirkonda. Peale selle, kui kannatanul õnnestus püsti tõusta, järgnes M.Õ Ale kaupluse müügisaali, kus uuesti lõi A kahel korral rusikas käega näo piirkonda, tekitades kuriteoga kannatanule tahtlikult füüsilist valu ja lühiajalised mitteeluohhtlikud tervisekahjustused: marrastuse laubal, alahuule pindmise marrastushaava, huule sisepinnal marrastushaava, lõuaalusel kaelal üksiku marrastuse, muhu laubal, kaelal kukla piirkonnas punetuse ja paremal ees alumiste roiete piiril marrastuse.	Ülaltoodust nähtub, et kahtlustatava poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. Kahtlustatava süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, sest tema karistust kergendavaks asjaoluks on puhtsüdamlik kahetsus. Karistust raskendavaks asjaoluks on aga kuriteo toimepanemine grupi poolt. Kahtlustatavat on varem kohtulikult karistatud, kuid 19.06.2006.a Pärnu Maakohtu poolt mõistetud karistus on kantud ning kustunud. Tema suhtes ei ole varem kriminaalmenetlust lõpetatud avaliku huvi puudumisega. Antud juhul eripreventiivsed vajadused ei nõua menetluse jätkamist ning samas ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kriminaalmenetluse lõpetamisel kohustuste panemisega kahtlustatavale täidab riik piisavalt temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul, kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustus. Seega on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks Kriminaalmenetluse seadustiku § 202 sätteid kohaldades.
54. 12257000230 26.02.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	T.V olles alkoholijoobes ja viibides kaupluse Q juures tungis grupis koos Aga isiklike suhete pinnal tekkinud tüli käigus kallale Ble, keda peksis rusikatega, mille tagajärjel kannatanu kukkus pikali, misjärel peksis maaslamavat Bd jalgadega keha piirkonda. Peale selle, kui kannatanul õnnestus püsti tõusta, järgnes T.V Ble kaupluse müügisaali, kus uuesti lõi BBBd kahel korral rusikas käega näo piirkonda, tekitades kuriteoga kannatanule tahtlikult füüsilist valu ja lühiajalised mitteeluohhtlikud tervisekahjustused: pindmise marrastuse laubal, alahuule marrastushaava, huule sisepinnal marrastushaava, lõuaalusel kaelal üksiku marrastuse, muhu laubal,	Ülaltoodust nähtub, et kahtlustatava poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. Kahtlustatava süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, sest tema karistust kergendavaks asjaoluks on puhtsüdamlik kahetsus. Karistust raskendavaks asjaoluks on aga kuriteo toimepanemine grupi poolt. Kahtlustatavat on varem teiseliigilise kuriteo eest kohtulikult karistatud, kuid 14.09.2009.a Pärnu Maakohtu poolt KarS § 266 lg 2 p 3 alusel mõistetud karistus on kantud. Tema suhtes ei ole varem kriminaalmenetlust lõpetatud

		kaelal kukla piirkonnas punetuse ja paremal ees alumiste roiete piiril marrastuse.	avaliku menetlushuvi puudumisega. Antud juhul eripreventiivsed vajadused ei nõua menetluse jätkamist ning samas ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kriminaalmenetluse lõpetamisel kohustuste panemisega kahtlustatavale täidab riik piisavalt temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul, kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustus. Seega on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks Kriminaalmenetluse seadustiku § 202 sätteid kohaldades.
55. 12257000237 07.02.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	vallas R külas asuva kortermaja keldris tungiti ühise alkohoolsete jookide tarbimise käigus kallale AAAle, keda peksti käte ja jalgadega pea ning keha piirkonda, millega tekitati kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustusi.	Ülaltoodust nähtub, et K.M poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest KarS-i eriosa näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kuna seaduseandja on antud kuriteo toimepanemise eest ette näinud rahalise karistuse ja vangistuse konkretiseerimata alammääraga, on seaduseandja arvates tegemist kuriteoga, mille puhul isiku süü ei ole suur, sest väiksemad sanktsioonimäärad viitavad alati ka isiku väiksemale süüle. Kahtlustatav on ülekuulamisel põhjendanud oma tegevuse tagamaid, on kahetsenud oma käitumist ning KarS § 57 lõike 1 punktist 3 tulenevalt on puhtsüdamlik kahetsus karistust kergendavaks asjaoluks. KarS § 58 loetletud karistust raskendavad asjaolud kahtlustatava käitumises puuduvad. Rasket tagajärge kahtlustatav oma käitumisega kellelegi samuti ei põhjustanud, mistõttu tema süü nimetatud kuriteo toimepanemises ei ole suur. K.M on kriminaalkorras karistamata isik, kelle suhtes ei ole varem menetlust ka otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud, mistõttu langeb ära ka avalik menetlushuvi. Lisaks sellele ei nõua eripreventiivsed vajadused menetluse jätkamist ja ka üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse edasine jätkamine, kuna kuritegu ei ole toime pandud elusfääris, mille vastu peab avalikkusel olema eriline usaldus. Kahtlustatava karistamine ei ole vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu menetlusökonoomiast lähtudes ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustused. Seega esinevad käesolevas kriminaalasjas kõik alused K.M osas

			<p>kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 sätteid kohaldades, s.o seoses avaliku menetlushuvi puudumisega.</p>
<p>56. 12257000244 21.02.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>A.S, viibides oma elukohas , tungis isiklike suhete pinnal tekkinud tüli käigus kallale oma abikaasa isale AAAle, lükkas kannatanu põrandale pikali, seejärel haaras käega kõri piirkonnas kinni ja lõi maas lamavat kannatanut jalgadega keha, jala ja käe piirkonda, tekitades oma tahtliku tegevuse tagajärjel AAAle füüsilist valu ja mitteeluhtlikud lühemaajalised tervisekahjustused: hematoomid vasakul käsivarrel, hematoomid parema jala reie siseküljel ning hematoomi suu piirkonnas.</p>	<p>Kriminaalmenetluse eesmärgiks on tuvastada, kas isik on pannud toime kuriteo ning sellest lähtuvalt otsustada tema karistamine või mõjutamine kriminaalkaristust kohaldamata. Lõpetades menetluse just viimasest lähtuvalt KrMS § 202 alusel, asub riik seisukohale, et süüdistatava käitumises on olemas kõik kuriteo tunnused ja tegu on väärt ühiskondlikku hukkamõistu, lihtsalt selle väljendamiseks ning kahtlustatava edaspidise õiguskuuleka käitumise tagamiseks ei ole kriminaalkaristus kõige tõhusam vahend. Tegemist on kaalutusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamise juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõeldukas. KrMS § 202 kohaldamise esmaseks eelduseks on viie nimetatud normis kirjeldatud elemendi täitmine - tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Viimane on reeglina olemas juhtudel, kus menetluse jätkamine on vajalik eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt. Ülaltoodust nähtub, et A.S on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest KarS eriosa ei näe ette vangistuse alammäära. Kahtlustataval puudub kriminaalne minevik, samuti on karistamata väärtegude toimepanemise eest. 20.02.2013.a. aset leidnud telefonivestluses on kannatanu avaldanud prokurörile, et on andestanud kahtlustatavale ja ei soovi kriminaalmenetluse jätkamist. Arvesse võttes eeltoodut on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel, s.o. KrMS § 202 sätteid kohaldades.</p>
<p>57. 12257000247 31.01.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>M.L, viibides XXX asuvas korteris, kasutas omavahelise sõnavahetuse pinnalt tekkinud tüli käigus füüsilist vägivalda elukaaslase E.T suhtes, hoidis kannatanut kätest kinni, pigistas kaelast ning hammustas vasaku käe õlavarrest, tekitades kasutatud füüsilise vägivalga tagajärjel E.Tle füüsilist valu ja mitteeluhtlikud lühemaajalised</p>	<p>Kriminaalmenetluse eesmärgiks on tuvastada, kas isik on pannud toime kuriteo ning sellest lähtuvalt otsustada tema karistamine või mõjutamine kriminaalkaristust kohaldamata. Lõpetades menetluse just viimasest lähtuvalt KrMS § 202 alusel, asub riik seisukohale, et süüdistatava käitumises on olemas kõik kuriteo tunnused ja tegu</p>

		<p>terviskahjustused, s.o. vasakule õla-varrele 5-6 cm läbimõõduga turse, marrastuse ja hambajälje, mõlema käe randme piirkonda punetuse ja muljumisjäljed ning kaela piirkonda punetavad muljumisjäljed.</p>	<p>on väärt ühiskondlikku hukkamõistu, lihtsalt selle väljendamiseks ning kahtlustatava edaspidise õiguskuuleka käitumise tagamiseks ei ole kriminaalkaristus kõige tõhusam vahend. Tegemist on kaalutlusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamise juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõõdukas. KrMS § 202 kohaldamise esmaseks eelduseks on viie nimetatud normis kirjeldatud elemendi täitmine - tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Viimane on reeglina olemas juhtudel, kus menetluse jätkamine on vajalik eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt. Ülaltoodust nähtub, et M.L on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest KarS eriosa ei näe ette vangistuse alammäära. Isikut on kriminaalkorras karistatud ühel korral KarS § 424 järgi. Karistus kantud, kuid karistatus kustumata. Väärteokorras karistatud ei ole. Kannatanu on kahtlustatavale andestanud ja ei soovi kriminaalmenetluse jätkamist. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi, mistõttu on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel, s.o. KrMS § 202 sätteid kohaldades.</p>
<p>58. 12267000148 23.01.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>U.U tungis kallale Ale, lüües teda korduvalt rusikaga näo piirkonda, põhjustades sellise tegevusega ninaluumurru. Kriminaalasja kohtueelsel uurimisel on U.U'le esitatud kahtlustus KarS § 121 järgi. Ta on tunnistanud, et on kuriteo toime pannud, ta kahetseb ja on kannatanule hüvitanud kõik kahjud. Kannatanu on kinnitanud, et tal ei ole U.U suhtes mingeid pretensioone ning talle on kõik kahjud hüvitatud.</p>	<p>Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest</p>

			<p>seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et U.U-l puuduvad kehtivad kriminaalkaristused, ta on varem väärteokorras karistamata ning ta omab kindlat töökohta. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja U.U õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>59. 12267000343 15.03.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>A.L lõi kahel korral parema käe rusikaga AAA näo piirkonda, mispeale kannatanu kukkus. Sellise tegevusega põhjustati AAAle füüsilist valu ja huulele haavad ja nina turse. A.L oli teo toimepanemise ajal alkoholijoobes. Ta on tunnistanud, et lõi AAA ja kahetseb seda tegu.</p>	<p>Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et A.L omab kindlat töökohta. Kriminaalkorras on teda karistatud Pärnu Maakohtu poolt 08.11.2007.a. KarS § 121 ja § 263 p 1 alusel ning tema suhtes on kriminaalmenetlus lõpetatud KrMS § 202 alusel. Seega on nende tegude toimepanemisest möödunud pikk aeg, mil A.L on elanud igati seaduskuulekalt. Samuti puuduvad tal kehtivad väärteokaristused. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja A.L õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>60. 12267000429 06.02.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>M.L lõi oma elukaaslast AAA'd ühel korral pudeliga pea piirkonda ning uksega vastu paremat külge, tekitades kannatanule füüsilist valu ja peahaava.</p>	<p>M.L on oma süüd tunnistanud. Ta on kinnitanud, et saavad siiani hästi läbi ja rohkem probleeme pole olnud. M.L'i süü etteheidetavas süüteos pole piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse</p>

			<p>alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et M.L. on varem kriminaal- ja väärteokorras karistamata. Ta omab kindlat töökohta. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja M.L.'i õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>61. 12267000227 23.01.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 199 lg 2 p 7</p>	<p>EM koos A'ga võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil, varastas Pärnumaal V vallas M külas AS QQQ territooriumil OÜ W kuuluvatest traktoritest Valtra ja Belarus kütusepaakidest kokku 220 liitrit diiselmootorit väärtusega 284.32 eurot.</p>	<p>E.M. on kahtlustatavana ülekuulamisel tunnistanud varguse toimepanemist koos A'ga, avaldades toimunu suhtes kahetsust. E.M. on kriminaalkorras karistamata ning tema suhtes ei ole varem KrMS § 202 alusel kriminaalmenetlust lõpetatud. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. E.M. poolt on toime pandud teise astme kuriteo ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. Kannatanu OÜ W poolt on esitatud tsiviilhagi 284.32 eurot, millest E.M.'l tuleb hüvitada 142.16 eurot. KarS § 199 lg 2 p 7 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on KarS § 199 lg 2 p 7 puhul viis aastat vangistust. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna E.M. etteheidetava süüte kriminaal-õigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>62. 12267000551 17.01.2013</p>	<p>202 lg 7, 206; 216 lg 1</p>	<p>U.H V vallas X külas kordoni kinnistul asuvas eramus teostas ebaseadusliku lülitumise elektrivõrku, kus omavoliliselt</p>	<p>U.H on kahtlustatavana ülekuulamisel tunnistanud ebaseadusliku võrguühenduse loomist, avaldades</p>

LÄÄNE		<p>taastas „krokodillidega“ võrguühenduse tarbimiskohani. Tarbimine toimus läbi mõõtmata ahela koormusega 0,45A ning puudus elektrienergia tarbimiseks õigust andev leping. Tarbimiskoha võrguühendus oli eelnevalt QQQ OÜ poolt katkestatud õhuliini läbilõikamise teel. Seoses 580 Wh elektrienergia ebaseadusliku tarbimisega tekitas U.H QQQ OÜ-le kokku 67.88 euro suuruse varalise kahju.</p>	<p>toimunu suhtes kahetsust. U.H on kriminaalkorras karistamata ning tema suhtes ei ole varem KrMS § 202 alusel kriminaalmenetlust lõpetatud. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. U.H poolt on toime pandud teise astme kuriteo ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. Kannatanu QQQ OÜ poolt on esitatud tsiviilhagi 67.88 eurot, U.H võtab kohustuse hüvitada tekitatud kahju. KarS §216 lg 1 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on KarS § 216 lg 1 puhul kaks aastat vangistust. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna U.H etteheidetava süüte kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
63. 12270000348 14.01.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	<p>A.M lõi rusikaga näkku AAAlle, põhjustades kannatanule füüsilist valu ja prillide purunemise. Oma sellise käitumisega pani A.M toime teisele isikule valu põhjustanud kehalise väärkohtlemise</p>	<p>Käesolevas kriminaalasjas koostatakse põhistamata määrus. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu, mille eest ei ole ette nähtud vangistuse alammäära, teo toime pannud isiku süü ei ole suur, siis puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi.</p>
64. 12270000419 20.12.2012 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	<p>A.M X talu saunas võttis kätest kinni AAA'l ja raputas teda ning surus vastu seina, millega põhjustas kannatanule füüsilist valu.</p>	<p>A.M on varem nii kriminaalkorras kui ka väärteokorras karistamata. Tema süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, teoga ei kaasnenud kannatanule vigastusi ega muid raskeid tagajärgi, juhtunu põhjustas vastastikune tüli kannatanuga, kus mõlemad osapooled olid tarvitanud alkoholi. A.M kahetseb oma tegu ning lubab edaspidi tekkivaid pereprobleeme lahendada ilma vägivallata. Ta on kannatanuga leppinud ja jätkab temaga läbikäimist. Kannatanu ei soovi A.M karistamist. Leian, et eeltoodud asjaolusid arvestades ja peale esmakordset kuritegu ei vaja A.M kohest ja vältimatut mõjutamist kriminaalkaristuse näol, et tagada tema edaspidine õiguskuulekas käitumine.</p>

			Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu, mille eest ei ole ette nähtud vangistuse alammäära, teo toime pannud isiku süü ei ole suur, siis puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi.
65. 12270000477 21.01.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 25 lg.2 ja 199 lg.2 p.8	M.V tungis BBBle kuuluvasse X tallu ja püüdis vahendliku täideviimise teel varastada võõrast vallasasja, s.o. riidekappi 100 euro väärtuses, kuid vargus jäi lõpule viimata teiste isikute sekkumise tõttu.	Käesolevas kriminaalasjas koostatakse põhistamata määrus. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu, mille eest ei ole ette nähtud vangistuse alammäära, teo toime pannud isiku süü ei ole suur, siis puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi.
66. 13250100043 02.04.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	XXX paikneva korterelamu koridoris lõi A.J seoses varasema öörahu rikkumisega tekkinud sõnavahetuse käigus AAA`le 4-5 korral rusikaga pea ja kukla piirkonda, tekitades löökidega kannatanule füüsilist valu	Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et teda on varem kriminaalkorras karistatud ühel korral, väärteotrahvid on tasutud. Seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja A.J õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.
67. 13250100045 22.03.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 275 lg 1	politseijaoskonna arestikambris solvas kinnipeetav alaealine M.E ametikohustusi täitvaid politseiametnikke patrullpolitseinik AAA`d ja välijuht BBB`d, kasutades viimaste suhtes nende au ja väärikust alandavaid väljaütlemisi.	M.E poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kaheaastase vangistuse. Kuna seaduseandja on antud kuriteo toimepanemise eest ette näinud rahalise karistuse ja vangistuse konkretiseerimata alammääraga, on seaduseandja arvates tegemist kuriteoga, mille puhul isiku süü ei ole suur, sest väiksemad sanktsioonimäärad viitavad alati ka isiku väiksemale süüle. KarS § 58 loetletud karistust raskendavad asjaolud kahtlustatava käitumises puuduvad ning rasket tagajärge ta oma käitumisega kellelegi samuti ei põhjustanud, mistõttu tema süü nimetatud kuriteo

			toimepanemises ei ole suur. M.E on kriminaalkorras karistamata alaealine, kelle suhtes ei ole varem menetlust ka otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud, mistõttu langeb ära ka avalik menetlushuvi. Kahtlustatava karistamine ei ole vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu menetlus-ökonoomiast lähtudes ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustused. Seega esinevad käesolevas kriminaalasjas kõik alused alaealise M.E osas kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 sätteid kohaldades, s.o seoses avaliku menetluse puudumisega.
68. 13250100275 12.03.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	isiklikul pinnal tekkinud tüli käigus ühiselamu toas tungis alkoholijoobes H.S kallale oma ühiselamu toakaaslasel A.A.Ale, tirides teda juustest ja lüües seejärel kahel-kolmel korral küüned kannatanu näkku, mis põhjustasid valu ja verejooksu.	Samas ei ole tema süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Alates 2004.a. 01. juulist on seadusandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on heastanud kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kriminaalmenetluse esemeks on KarS § 121 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mis on teise astme kuritegu ja mille eest seadusandja näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Karistusregistri teatise kohaselt on H.S varem kriminaalkorras karistamata, väärtteokorras on teda karistatud kokku kolmel korral, trahvid tasutud. Ta õpib. Eeltoodu alusel puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja H.S avalik karistamine ei ole otstarbekas.
69. 13250100351 01.04.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 199 lg 2 p 4	K.R, varem varguse toimepannud isikuna, tankis teenindusjaamas sõiduautosse bensiini summas 74.62 eurot ning lahkus teenindusjaamast tangitud kütuse eest tasumata.	Kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu. K.R süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur. Süüdlane on aru saanud oma käitumise õigusvastasusest, kahju hüvitatud. Arvestades seda, et isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele.
70. 13257000011	202 lg 7, 206;	E.P olles alkoholijoobes, viibides W kinnistul, tungis isiklike suhete pinnal	Ülaltoodust nähtub, et kahtlustatava poolt on toime pandud teise astme

07.02.2013 LÄÄNE	121	<p>tekkinud tüli käigus kallale Ale, keda lõi kahel korral rusikaga pähe - parempoolsesse oimu piirkonda, mille tulemusena kannatanu kukkus pikali ning seejärel peksis E.P maaslamavat kannatanut, lüües teda kuus korda jalaga pähe - kukla piirkonda, tekitades oma tahtliku tegevusega AAAle füüsilist valu ja mitteeluohtriku tervisekahjustuse</p>	<p>kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. Kahtlustatava süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, sest tema karistust kergendavaks asjaoluks on puhtsüdamlik kahetsus, karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Kahtlustatav on varem kohtulikult karistamata ning tema suhtes ei ole varem kriminaalmenetlust lõpetatud avaliku huvi puudumisega. Antud juhul ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik õiguskorra kaitsmise huvides, sest kriminaalmenetluse lõpetamisel kohustuste panemisega kahtlustatavale täidab riik piisavalt temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul, kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustus. Seega on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 sätteid kohaldades.</p>
71. 13257000025 21.03.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	<p>A.P Haapsalus XXX kortermaja ees omavahelise tüli käigus lõi ühel korral rusikaga AAA vastu nägu, mille tulemusel sai AAA tervisekahjustuse murtud lõualuu näol.</p>	<p>Ülaltoodust nähtub, et kahtlustatava poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. Kahtlustatava süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, sest tema karistust kergendavaks asjaoluks on puhtsüdamlik kahetsus, karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Kahtlustatav on varem kohtulikult karistamata ning tema suhtes ei ole varem kriminaalmenetlust lõpetatud avaliku huvi puudumisega. Antud juhul ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik õiguskorra kaitsmise huvides, sest kriminaalmenetluse lõpetamisel kohustuste panemisega kahtlustatavale täidab riik piisavalt temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu ei ole otstarbekas edasine me-netluse jätkamine juhul, kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustused. Seega on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 sätteid kohaldades.</p>
72. 13257000034 05.04.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 121	<p>IJ Haapsalu linnas XXX asuva klubi WWW juures tungis kallale Rootsi Kuningriigi kodanikule AAA'le, keda lõi rusikaga vastu nägu, tekitades kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustusi.</p>	<p>Ülaltoodust nähtub, et I.J poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kuna seaduseandja on antud kuriteo toimepanemise eest ette näinud rahalise karistuse ja vangistuse konkreetiseerimata alammääraga, on seaduseandja arvates tegemist kuriteoga, mille puhul isiku süü ei ole suur, sest väiksemad sanktsioonimäärad viitavad alati ka isiku väiksemale süüle. Kahtlustatav on ülekuulamise põhjendanud oma</p>

			<p>tegevuse tagamaid, on kahetsenud oma käitumist ning KarS § 57 lõike 1 punktist 3 tulenevalt on puhtsüdamlik kahetsus karistust kergendavaks asjaoluks. KarS § 58 loetletud karistust raskendavad asjaolud kahtlustatava käitumises puuduvad. Rasket tagajärge kahtlustatav oma käitumisega kellelegi samuti ei põhjustanud, mistõttu tema süü nimetatud kuriteo toimepanemises ei ole suur. I.J on kriminaalkorras karistamata isik, kelle suhtes ei ole varem menetlust ka otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud, mistõttu langeb ära avalik menetlushuvi. Lisaks sellele ei nõua eripreventiivsed vajadused menetluse jätkamist ja ka üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse edasine jätkamine, kuna kuritegu ei ole toime pandud elusfääris, mille vastu peab avalikkusel olema eriline usaldus. Kahtlustatava karistamine ei ole vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu menetlusökonomias lähtudes ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustused. Seega esinevad käesolevas kriminaalasjas kõik alused I.J osas kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 sätteid kohaldades, s.o seoses avaliku menetlushuvi puudumisega.</p>
<p>73. 13257000036 01.04.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>XXX asuva elamu juures tungis M.K kallale vennale AAAle, kellele lõi ühel korral rusikas käega näo piirkonda, põhjustades kannatanule AAAle füüsilist valu ja mitteeluohtriku lühemaajalise tervisekahjustuse, s.o. parema silma alla hematoomi ja hüperemia, vasemale põsele ja ninajuure juurde kriimustused.</p>	<p>Kriminaalmenetluse eesmärgiks on tuvastada, kas isik on pannud toime kuriteo ning sellest lähtuvalt otsustada tema karistamine või mõjutamine kriminaalkaristust kohaldamata. lõpetades menetluse just viimasest lähtuvalt KrMS § 202 alusel, asub riik seisukohale, et süüdistatava käitumises on olemas kõik kuriteo tunnused ja tegu on väärt ühiskondlikku hukkamõistu, lihtsalt selle väljendamiseks ning kahtlustatava edaspidise õiguskuuleka käitumise tagamiseks ei ole kriminaalkaristus kõige tõhusam vahend. Tegemist on kaalutusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamise juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõeldukas. Kohtueelses uurimises ei ole M.K käitumises tuvastatud õigusvastasust ja süüd välistavaid asjaolusid, samuti puuduvad koosseisuvälised raskendavad asjaolud.</p>

			<p>Kahtlustataval puudub kriminaalne minevik, samuti on karistamata väärtegade toimepanemise eest. Kannatanu on kahtlustatavaga leppinud ning ei soovi kriminaalmenetluse jätkamist. Kõike eelnevat arvestades ning tuginedes asjaolule, et sanktsiooniks KarS § 121 järgi on rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus, mis jääb alla teise astme kuritegude maksimaalsele määrale, leian, et M.Ku süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi, mistõttu on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel, s.o. KrMS § 202 sätteid kohaldades.</p>
<p>74. 13257000041 01.04.2013 LÄÄNE</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>Haapsalu linnas XXX asuva korteri magamistoas tungis L.S omavaheliste suhete pinnalt tekkinud tüli käigus kallale elukaaslasele AAAle, keda lõi ühel korral rusikas käega vasaku kulmu piirkonda, tekitades oma tahtliku tegevuse tagajärjel kannatanule füüsilist valu ja lühiajalise mitteeluohtriku tervisekahjustuse- vasaku kulmu piirkonna pindmise põrutushaava.</p>	<p>Kriminaalmenetluse eesmärgiks on tuvastada, kas isik on pannud toime kuriteo ning sellest lähtuvalt otsustada tema karistamine või mõjutamine kriminaalkaristust kohaldamata. Lõpetades menetluse just viimasest lähtuvalt KrMS § 202 alusel, asub riik seisukohale, et süüdistatava käitumises on olemas kõik kuriteo tunnused ja tegu on väärt ühiskondlikku hukkamõistu, lihtsalt selle väljendamiseks ning kahtlustatava edaspidise õiguskuuleka käitumise tagamiseks ei ole kriminaalkaristus kõige tõhusam vahend. Tegemist on kaalutlusõiguse kohaldamisega, mille eesmärk hõlmab lisaks menetlusökonoomikale ka proportsionaalsuse põhimõttest tuleneva vajaduse välistada kriminaalrepressiooni kohaldamise juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselt mittemõõdukas. Kohtueelses uurimises ei ole L.S'i käitumises tuvastatud õigusvastasust ja süüd välistavaid asjaolusid, samuti puuduvad koosseisuvälised raskendavad asjaolud. Kahtlustatav on karistamata isik. Kannatanu on kahtlustatavaga leppinud ja ei soovi kriminaalmenetluse jätkamist. Kõike eelnevat arvestades ning tuginedes asjaolule, et sanktsiooniks KarS § 121 järgi on rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus, mis jääb alla teise astme kuritegude maksimaalsele määrale, leian, et L.Si süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi, mistõttu on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel, s.o. KrMS § 202 sätteid</p>

			kohaldades.
75. 122750000058 11.02.2013 LÄÄNE	202 lg 7, 206; 385' 1	M.F, olles 14.12.2009 kuni 05.04.2011 OÜ QQQ juhatuse liige ja esindades osahingut üksinda, jättis kohtule 20 päeva jooksul esitamata pankrotiavalduse, kuigi OÜ QQQ maksejõetus oli muutunud 2010 aasta lõpuks alaliseks.	Asjaolu, et tegelikkuses juhtis Oüd AAA, ei vabasta aga Äriregistrisse kantud M.F kui juhatuse liiget vastutusest ja kohustusest esitada seaduses ettenähtud juhul pankrotiavaldus, kuna seda saab teha ainult erisubjekt. Erisubjektiks ajavahemikul oli M.F. Kuna M.Fi puhul on tegemist varem kriminaalkorras karistamata isikuga ja arvestades ka kuriteo toimepanemise asjaolusid, on võimalik menetluse lõpetamine seoses avaliku huvi puudumisega. Puutuvalt OÜ QQQes aset leidnud majanduslike probleemidega on alustatud kriminaalmenetlust nr 11750000011. Tuvastatud ei ole, et pelgalt pankrotiavalduse esitamata jätmine oleks viinud OÜ QQQe raskesse majanduslikku seisu, kuna vastav kohustus tekkis jaanuaris 2011, pankrotiavaldus esitati WWW AS Eesti filiaali poolt 08.03.2011. Arvestades seda, et isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele.
1. 1123011599 4; 04.01.2012; PÕHJA	202, 206; 121	09.11.2011a kella 01:30 paiku Tallinnas Akadeemia tee xx asuvas majas, teise korruse ühiskoridoris lõi D.P. kannatanu K.T. ühel korral rusikaga parema silma piirkonda, mille tagajärjel kannatanu kukkus põrandale. Seejärel lõi D.P. kannatanut korduvalt jalaga vastu kätt, millega kannatanu kaitses oma pead.	D.P. kahtlustatakse teise astme kuriteo toimepanemises, mis on vastavalt KarS §-le 121 karistatav rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistusega, kusjuures vangistuse alammäära ette nähtud ei ole. Kuriteoga tekitatud tervisekahjustus ei põhjustanud kannatanule pikaajalisi kannatusi. Karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Kohtueelsel menetlusel antud ütlustes tunnistas kahtlustatav kuriteo toimepanemist ja väljendas kahetsust toimepandu üle. Seega esineb KarS § 57 lg 1 p-s 3 sätestatud karistust kergendav asjaolu, nimelt puhtsüdamlik kahetsus. Nii kahtlustatava kui kannatanu ütlustest nähtub, et kahtlustatav on kannatanu ees vabandanud. Nii kannatanu kui kahtlustatav on ülekuulamisele väljendanud soovi, et neid lepitaks. Kahtlustatava vabandamine kannatanu ees ja osapoolte soov olla lepitatud on prokuröri abi hinnangul kahtlustatava süüd vähendavad asjaolud. Kahtlustatavat ei ole varem kriminaalkorras karistatud. Kannatanu kinnitas, et ta pooldab kriminaalasja kohtuvälist lahendamist. Telefonivestluses ja kohtumisel selgitas prokuröri abi kahtlustatavale KrMS § 202 alusel kriminaalmenetluse lõpetamise võimalust ja selle olemust ning kahtlustatav andis oma nõusoleku menetluse lõpetamiseks. Eeltoodud asjaolusid arvestades leiab prokuröri abi, et kahtlustatava süü ei ole suur ning

			kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.
2. 1123760020 4; 05.01.2012; PÕHJA	202 lg 2 ja 7, 206; 121	14.08.2011 kella 01.45 ajal xxx asuva maja juures peksid tundmatud isikud xxx xxx, millega tekitasid kannatanule tervisekahjustusi ja põhjustasid füüsilist valu.	Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur, kriminaalasjas puudub tsiviilhagi ning kahtlustatav on nõus tasuma riigituludesse kindel summa ning kuna puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja on võimalus saavutada KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel.
3. 1123011151 0; 05.01.2012; PÕHJA	202 lg 1,2 ja 7 ning 206; 266 lg 1	Tallinna linnas xxx linnaosas xxx maja juures on ukseelukü lõhkumise teel sisse murtud xxx xxx sõiduautosse Audi 100 reg nr xxx. Kohapeal peeti autosse sissetungijana kinni xxx xxx, kelle juurest avastati sõiduautost võetud võtmekimp.	Arvestades samas asjaolu, et kuriteo puhul, mille toimepanemises xxx xxx kahtlustatakse, on tegemist teise astme kuriteoga ja mille toimepanemise korral on seadusandja näinud karistusena ette kas rahalise karistuse või kuni aastase vangistuse, on seadusandja arvates tegu kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad, sealhulgas võimalus karistada isikut rahalise karistusega, viitavad väiksemale süüle. Kuna xxx xxx poolt toimepandud kuritegu võib pidada väikese süüga kuriteoks, ta on varem kriminaalkorras karistamata isik, kelle puhul alust arvata, et ta edaspidiselt ei jätku uute kuritegude toimepanemist, vajamata seetõttu kohtu poolt mõistetava karistuse eripreventiivset mõjutust, siis eeltoodud asjaolusid silmas pidades on võimalik asuda seisukohale, et puudub avalik menetlushuvi xxx xxx karistamiseks kriminaalkorras, võimaldades kriminaalmenetluse otstarbekuse kaalutlusest lähtuvalt tema suhtes lõpetada ning määrata talle täitmiseks kohustused.
4. 1123011803 5; 05.01.2012; PÕHJA	202 lg 7 ja § 206; 121	Kohtueelse menetlusega tehti kindlaks, et 16.12.2011 kella 00.50 paiku Tallinnas xxx asuvas klubis xxx lõi xxx xxx temast mööduvale xxx xxx'ale jalaga vastu selga, millega tekitas kannatanule füüsilist valu ning osutas vastupanu teda korrale kutsuma tulnud turvatöötajatele xxx xxx'sele ja xxx xxx'ile, üritades neid rünnata ja sõimates ebatsensuursete sõnadega.	Xxx xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata, väärteokorras on tal üks kehtiv karistus. Pooleliolevaid kriminaalmenetlusi tema suhtes käimas ei ole. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et xxx xxx kahetseb puhtsüdamlikult toimepandud tegu ning lubab tulevikus käituda õiguskäitajalt. Antud kuriteo pani xxx xxx toime alkoholi joobes. Kannatanule ei ole kuriteoga kaasnenud pikemaajalisi tervisekahjustusi, tsiviilhagi ei esitatud. Sellest tulenevalt tuleb asuda seisukohale, et xxx xxx'e süü ei ole suur. Xxx xxx on nõus võtma endale kohustuse tasuda riigi tuludesse kindlaksmääratud summa. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202

			alusel. Seega asub prokurör seisukohale, et kahtlustatava mõjutamiseks ning tema seadusekuulekusele suunamiseks tuleb eelistada eelkõige seadusega ettenähtud muid mõjutusvahendeid kriminaalkorras karistamise asemel.
5. 1123760020 4; 06.01.2012; PÕHJA	202 lg 2 ja 7 ning 206; 121	14.08.2011 alustas Põhja Prefektuuri kriminaalbüroo IVKT Ida teenistus kriminaalmenetlust KarS § 121 tunnustel selles, et 14.08.2011 kella 01.45 ajal xxx asuva maja juures peksid tundmatud isikud xxx xxx, millega tekitasid kannatanule tervisekahjustusi ja põhjustasid füüsilist valu.	Xxx xxx ei ole varem kriminaalkorras karistatud. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur, kriminaalasjas puudub tsiviilhagi ning kahtlustatav on nõus tasuma riigituludesse kindel summa ning kuna puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja on võimalus saavutada KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel.
6. 1293000000 9; 04. 01.2012; PÕHJA	199, 202 ja 206; 392 lg 1 - § 25 lg 2	<i>puudus</i>	<i>puudus</i>
7. 1123010943 8; 10.01.2012; PÕHJA	126 lg 3 p 4, § 202 lg 1, 2, 7 ning § 206; 199 lg 1	Käesolevas kriminaalasjas alustati 12.07.2011 Põhja Prefektuuri VVKT Lääne teenistuses kriminaalmenetlust KarS § 199 lg 1 tunnustel selle kohta, et 11.07.2011 kella 13.00 ja 15.15 vahelisel ajal Tallinnas Haabersti 5 asuvast Tennisekeskuse garderoobist varastati S.S.'ilt sularaha 100 eurot, J.N.'ilt sularaha 25 eurot ja A.B.'ilt sularaha 40 eurot.	M.R. on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kuna seadusandja on antud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. M.R. on varasemalt kriminaalkorras karistamata isik, mis näitab, et käesoleval juhul oli tegemist ühekordse varavastase õigusrikkumisega. Kriminaalasjas on kergendavaks asjaoluks kahtlustatava puhtsüdamlik kahetsus, raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. Arvestades, et kahtlustatava näol on tegemist isikuga, kes on varem kriminaalkorras karistamata, puudub alus kartuseks, et isik võib panna toime uusi kuritegusid. Rasket tagajärge või kahju M.R. kuriteoga ei põhjustanud ning kannatanutele tekitatud kahju on M.R. asunud heastama, tsiviilhagid on osaliselt tasutud. Seetõttu puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik. M.R.'il muid kriminaalasju menetluses ei ole ning ta on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õigusekuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi ning selleks piisab kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevate kohustuste määramisest.
8. 0923010478 5;	126 lg 3 p 4, § 202 lg 1, 2, 7 ning	Käesolevas kriminaalasjas alustati 26.03.2009 Põhja Prefektuuri VVKT Lääne teenistuses kriminaalmenetlust	V.K. on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni üheaastase

13.01.2012; PÕHJA	§ 206; 202 lg 1	KarS § 199 lg 2 p 8 tunnustel selle kohta, et ajavahemikul 04.09.2008-23.10.2008 on varastatud Lõuna sadamas Paldiski linnas konteinerist nr CAX49606543 fotoaparaadid koguväärtusega 41 798,80 USD, mis kuuluvad TOO-le K.K.	vangistuse. Kuna seadusandja on antud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. V.K. on varasemalt kriminaal- ja väärteokorras karistamata isik, mis näitab, et käesoleval juhul oli tegemist ühekordse varavastase õigusrikkumisega. Kriminaalasjas on kergendavaks asjaoluks kahtlustatava puhtsüdamlik kahetsus, raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. Arvestades, et kahtlustatava näol on tegemist isikuga, kes on varem kriminaalkorras karistamata, puudub alus kartuseks, et isik võib panna toime uusi kuritegusid. Rasket tagajärge või kahju V.K. kuriteoga ei põhjustanud. Seetõttu puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik. V.K.'l muid kriminaalasju menetluses ei ole ning ta on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskauulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi ning selleks piisab kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevate kohustuste määramisest.
9. 1023010955 6; 13.01.2012; PÕHJA	202 lg 7, 202 lg 2 p 2 ja 206; 264 lg.1 p.2	V.T. pani toime avalikus kohas looma suhtes lubamatu teo, nimelt viskas enda elukoha sotsiaalmajas kolmandal korrusel asuva toa nr.xxx aknast välja kassi, mille tagajärjel kass kukkus sai vigastusi. Kassi aknast välja-viskamisega oli häiritud ka V.T. naabrite rahu.	Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, selles kahtlustatav isik on vastavalt karistusregistrile varem kriminaalkorras karistamata, tema süü ei ole suur, varalist kahju ei ole tekitatud, tsiviilhagi puudub, kahtlustatav kahetseb puhtsüdamlikult ning on nõus KrMS § 202 alusel menetluse lõpetamisega, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. V.T. on 70% invaliidsusest pensionär, ta on Psühhiaatria haigla arvel kerge vaimse alaarengu tõttu. Tema ülalpidamisel on 1 alaealine laps, ka tema abikaasa on invaliid. Perekonna igakuine sissetulek on madal.
10. 1223010039 6; 11.01.2012; PÕHJA	202 lg 7 ja 206; 199 lg 1 - § 25 lg 2	xxx xxx võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil võttis pluusi Pepe Jeans väärtusega 75,95 €, millega möödus kassast, jättes kauba eest tahtlikult tasumata, kuid oli kinnipeetud turvateenistuse poolt. Kaup on rikutud.	Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur, seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja on võimalus saavutada KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Kahtlustatav on varem kriminaalkorras karistamata isik, kelle suhtes ei ole hetkel menetluses ühtegi teist kriminaalmenetlust. Kahtlustataval on kindel elukoht, ta õpib ja ta kahetseb toimepandut. Antud juhul on tegemist teise astme kuriteoga, eeltoodu alusel olen seisukohal, et kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.

11. 1223010039 4; 11.01.2012; PÕHJA	202 (7), 206; 199 lg 1 - § 25 lg 2	Tallinna Kaubamajast võõra vallasaja ebaseadusliku omastamise eesmärgil võttis jaki väärtusega 199 € ja rinnahoidja väärtusega 44,90 €, ehk kaupa kokku summas 243,90 €, millega möödus kassast, jättes kauba eest tahtlikult tasumata, kuid oli kinni peetud turvateenistuse poolt. Kaubast on rikutud rinnahoidja väärtusega 44,90 €.	Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur, seega puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja on võimalus saavutada KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Kahtlustatav on varem kriminaalkorras karistamata isik, kelle suhtes ei ole hetkel menetluses ühtegi teist kriminaalmenetlust. Kahtlustataval on kindel elukoht ja ta kahetseb toimepandut. Antud juhul on tegemist teise astme kuriteoga, eeltoodu alusel olen seisukohal, et kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.
12. 1123011350 1; 16.01.2012; PÕHJA	126 lg 3 p 4, § 202 lg 1, 2, 7 ning § 206; 201 lg 1	Käesolevas kriminaalasjas alustati 22.09.2011 Põhja Prefektuuri VVKT Lääne teenistuses kriminaalmenetlust KarS § 199 lg 1 tunnustel selle kohta, et 21.09.2011 kella 21.00 ja 21.40 vahelisel ajal Tallinnas Tammsaare tee 62 juures varastati T.V.'ile kuuluv mobiiltelefon Iphone 3GS maksumusega 450 eurot.	G.R. on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistuse. Kuna seadusandja on antud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. G.R. on varasemalt kriminaalkorras karistamata isik, mis näitab, et käesoleval juhul oli tegemist ühekordse varavastase õigusrikkumisega. Kriminaalasjas on kergendavaks asjaoluks kahtlustatava puhtsüdamlik kahetsus, raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. Arvestades, et kahtlustatava näol on tegemist isikuga, kes on varem kriminaalkorras karistamata, puudub alus kartuseks, et isik võib panna toime uusi kuritegusid. Rasket tagajärge või kahju G.R. kuriteoga ei põhjustanud. Seetõttu puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik. G.R.'l muid kriminaalasju menetluses ei ole ning ta on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskäitumise tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi ning selleks piisab kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevate kohustuste määramisest.
13. 1123011742 3; 13.01.2012; PÕHJA	202 ja 206; 121	M.H. ründas S.M., lüües teda noaga, millega tekitas S.M. 1e tervisekahjustusi.	M.H. 'it kahtlustatakse teise astme kuriteo toimepanemises, mis on vastavalt KarS §-le 121 karistatav rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistusega, kusjuures vangistuse alammäära ette nähtud ei ole. KarS §-s 58 sätestatud raskendavad asjaolud puuduvad. Kuigi kahtlustatav oli kannatanu rünnanud noaga, peab arvestama, et see oli suhteliselt väike, kahestatud teraotsaga kalanuga, millega lüües ei ole lihtne tekitada tõsiseid tervisekahjustusi. Kannatanule tekitatud tervisekahjustused ei olnud väga

			<p>tõsised — õlavarre haav oli küll selline, et see pidi hiljem kinni õmblema, kuid ei olnud eriti suur, ning selja haavade näol oli tegemist pindmiste vigastustega, mis nägid välja kolme väikse „täpipaarina“. Kohtueelsel menetlusel antud ütlustes tunnistas kahtlustatav kuriteo toimepanemist ja väljendas toimepandu üle kahetsust, mille siiruses ei ole prokuröri abil alust kahelda. Oma vägivallategu seletas kahtlustatav eelneva käitumisega kannatanu poolt, kes sõnaliselt provotseeris teda terve õhtu ja hommiku. Kriminaalasja materjalidest nähtuvalt kannatanu löömisega lõppenud konflikti vahetuks ajendiks oligi ebaviisakas käitumine kannatanu poolt, kes, olles tulnud kahtlustatava ja tema abikaasa juurde külla, väljendas end korduvalt kahtlustatava abikaasa truudusetuse teemal ning tegi seda vaatamata kahtlustatava soovimatusele seda teemat arutada ja kahtlustatava korduvatele palvetele korterist lahkuda. Kuigi see ei muuda kahtlustatava poolt toimepandut õiguspäraseks teoks, kuriteo toimepanemine reaktsioonina sellisele kannatanu käitumisele on prokuröri abi hinnangul käsitatav kahtlustatava süüd kergendava asjaoluna. Kahtlustatavat ei ole varem kriminaal- ega väärteokorras karistatud. Kriminaaltoimikusse on lisatud kannatanu ja kahtlustatava avaldused, milles nad taotleavad lepitusmenetluse rakendamist. Kuigi prokuröri abi ei nõustu lepitusmenetluse rakendamisega, mõjutab kannatanu ja kahtlustatava ühine leppimissoov avalikku menetlushuvi kahandavalt. Telefonivestluses kinnitas kannatanu prokuröri abile, et ta pooldab kriminaalasja kohtuvälist lahendamist. Telefonivestluses ja kohtumisel selgitas prokuröri abi kahtlustatavale kriminaalmenetluse lõpetamise võimalust ja selle olemust ning kahtlustatav andis oma nõusoleku kriminaalmenetluse lõpetamiseks. Eeltoodud asjaolusid arvestades leiab prokuröri abi, et kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.</p>
14. 1123011709 1; 16.01.2012; PÕHJA	202 (7), 206; 121	Kriminaalasjas alustati menetlust 16.10.2011 selle kohta, et 15.10.2011 kella 22:30 paiku xxx küla xxx vald tundmatu meesterahvas lõi rusikaga näkku xxx xxx'ule ja küünarnukiga astu kaela xxx xxx'ele põhjustades neile füüsilist valu	<p>Tutvunud kriminaalmenetluse materjalidega leian, et antud menetluse saab lõpetada lähtuvalt KrMS § 202 sätetest, kuna kahtlustatav on karistatud, kuid seda teiseliigilise kuriteo eest, materjalidest on ilmnenud, et tekitatud vigastus ei olnud eluohtlik, samuti on selgub, et kannatanute ja kahtlustatava vahel oli sõnaline konflikt, milles oli oma osa ka kannatanutel, mistõttu avalik huvi on vähenenud. Kriminaalmenetlus lõpetatakse, kuivõrd tegemist on teise astme kuriteoga, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub selles osas avalik menetlushuvi, süü ei ole suur, varalist kahju ei ole tekitatud.</p>

15. 1123011313 3; 17.01.2012; PÕHJA	202 (7), 206; 121	xxx xxx baari ees tänaval läks kallale xxx xxx'le, kellele lõi neli korda rusikaga näkku, mille tagajärjel tekitas xxx xxx'le füüsilist valu ja tervisekahjustusi – nina ja kukla põrutused, hematoomid. Peksmise tagajärjel xxx xxx kukkus tänavale pikali ning kukkudes purunes mobiiltelefoni Iphone 4 korpus. Seega xxx xxx põhjustas xxx xxx'le füüsilist, moraalset ja varalist kahju, esitatud tsiviilhagi summas 75 eurot.	Xxx xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata. Väärteokorras on tal üks kehtiv. Pooleliolevaid kriminaalmenetlusi xxx xxx'i suhtes käimas ei ole. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et xxx xxx kahetseb puhtsüdamlikult toimepandud tegu ning lubab tulevikus käituda õiguskuulekalt. Antud kuriteo pani xxx xxx toime alkoholijoobes. Kuriteoga on kannatanule tekitatud varalist kahju 75 eurot. Sellest tulenevalt tuleb asuda seisukohale, et xxx xx'i süü ei ole suur. Xxx xxx on nõus võtma endale kohustuse tasuda riigi tuludesse kindlaksmääratud summa ja nõustus hüvitama kriminaalmenetluse kulud ja kannatanule kuriteoga tekitatud kahju. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Seega asub prokurör seisukohale, et kahtlustatava mõjutamiseks ning tema seaduskuulekusele suunamiseks tuleb eelistada eelkõige seadusega ettenähtud muid mõjutusvahendeid kriminaalkorras karistamise asemel.
16. 1123011668 5; 19.01.2012; PÕHJA	202 (7), 206; 121	xxx xxx ründas enda tuttavat xxx xxx, lüües teda enda jalgadega vastu jalgu, mille tagajärjel xxx xxx kukkus maha. Seejärel haaras kahtlustatav xxx xxx kätega juustest ning lõi teda korduvalt jalgadega näo ja keha piirkonda, tekitades sellise tegevusega kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustusi - paistetust ja marrastusi näol, hematoomid silmade all.	kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja on võimalus saavutada KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Kahtlustatav on elanud seaduskuulekat elu, teda ei ole varem kriminaalkorras karistatud. Samuti puuduvad tema suhtes teised pooleliolevad kriminaalmenetlused. Kuivõrd kahtlustataval ei ole käesoleval ajal töökohta ega legaalselt sissetulekut, ei ole tema majanduslik seis selline, et oleks otstarbekas määrata talle kriminaalmenetluse lõpetamisega rahaline kohustus. Lähtudes eeltoodust ja sellest, et kahtlustatav on nõus tegema üldkasuliku töö tunde, on otstarbekas määrata talle kohustus teha üldkasulikke töid. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud ka seda, et kahtlustataval on kindel elukoht, ta kahetseb puhtsüdamlikult toimepandud kuritegu ning on alust arvata, et ta jätkab seaduskuulelikku eluviisi.
17. 1123010699 1; 19.01.2012; PÕHJA	202 (7), 206; 201 lg 1	xxx xxx pantis pandimajja xxx xxx'le kuuluva mobiiltelefoni maksumusega 189,92 eurot, teades, et tema alaealine tütar xxx xxx leidis selle aadressil xxx xxx, Tallinn, asuva lastekeskuse juurest trepilt ning olles lubanud tütrele telefon enda kasutusse jätta.	Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele

		Pandimajast saadud raha kulutas ta isiklikuks otstarbeks. Mobiiltelefon on rikkumata kujul politsei poolt kannatanule tagastatud.	võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Kahtlustatav on elanud seaduskuulekat elu, teda ei ole varem kriminaalkorras karistatud. Samuti puuduvad tema suhtes teised pooleliolevad kriminaalmenetlused. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et kahtlustatav kahetseb puhtsüdamlikult toimepandud kuritegu ning on alust arvata, et ta jätkab seaduskuulelikku eluviisi. Käesoleval ajal kahtlustatav ei tööta ning on arvel Eesti Töötukassas. Tema ülalpidamisel on kaks alaealist last. Lähtuvalt eeltoodust leiab prokuröri abi, et talle tuleb määrata rahaline kohustus alla miinimummäära.
18. 1123011393 6; 18.01.2012; PÕHJA	202 lg 7, 206; 121	xxx xxx asuvas „xxx“ baaris xxx xxx lõi xxx xxx 'ile joogiklaasiga vastu parempoolset kulmu, millega põhjustas xxx xxx'ile füüsilist valu ja tervisekahjustuse – lahtise kulmuhaava.	Xxx xxx'i on kriminaalkorras karistatud 2-korral. Arvestada tuleb seda, et isikuvastaseid kuritegusid xxx xxx poolt pikka aega toime pandud ei ole, viimane kuritegu (varguse katse) on teiseliigiline kuritegu. Väärteokorras on tal 12 kehtivat karistust. Pooleliolevaid kriminaalmenetlusi tema suhtes käimas ei ole. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et xxx xxx kahetseb puhtsüdamlikult toimepandud tegu ning lubab tulevikus käituda õiguskuulekalt. Antud kuriteo pani xxx xxx toime emotsionaalsetel põhjustel. Kannatanule ei ole kuriteoga kaasnenud pikemaajalisi tervisekahjustusi, tsiviilhagi ei esitatud. Sellest tulenevalt tuleb asuda seisukohale, et xxx xxx'i süü ei ole suur. Xxx xxx on on nõus võtma endale kohustuse tasuda riigi tuludesse kindlaks määratud summa. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Seega asub prokurör seisukohale, et kahtlustatava mõjutamiseks ning tema seaduskuulekusele suunamiseks tuleb eelistada eelkõige seadusega ettenähtud muid mõjutusvahendeid kriminaalkorras karistamise asemel. Vastavalt KrMS § 202 lg 7 võib juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur.
19. 0923010111 0; 19.01.2012; PÕHJA	202 lg 2, lg 7 ja 206; 201 lg 1	xxx, töötades Prisma Peremarket AS-le kuulavas kaupluses müüja-kassapidajana, kelle tööülesannete hulka kuulus kaupade vastuvõtt, müügiks ettevalmistamine ja	Kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. Kahtlustatav on kriminaal – ja väärteokorras karistamata. Puuduvad andmed selle kohta, et

		<p>väljapanek, toodete ja teenuste tutvustamine, esitlemine ja müük klientidele, s.o olles isikuks, kellele oli usaldatud kauplusele kuuluv kaup, 18.01.2009 viis kaupluse laost välja omastamise eesmärgiga, Prisma Peremarket AS-le kuuluvat kaupa kokku summas 148,62 eurot</p>	<p>kahtlustatav oleks enne nimetatud kuriteo toimepanemist või pärast seda toime pannud teisi kuritegusid, mis annab alust seisukohavõtuks, et käesoleval juhul oli tegemist ühekordse kuriteoga ning menetluse jätkamine ei ole eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt vajalik. Kannatanu esindaja nõustus 17.01.2012 kriminaalmenetluse lõpetamisega KrMS § 202 alusel. Kuriteo toimepanemisest on möödunud 3 aastat. Puuduvad andmed selle kohta, et kahtlustatav oleks menetlust tahtlikult venitanud või takistanud. Tema sõnul, viibis ta välismaal, küsides selleks eelnevalt luba. Kahtlustatav kahetseb toimepandut. Vastavalt KarS § 57 lg 1 p 3 puhtsüdamlik kahetsus on karistust kergendav asjaolu. Eeltoodust nähtuvalt on ilmne, et kahtlustatava edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks on piisav temale KrMS §-s 202 ettenähtud kohustuse (maksta riigitulusesse kindel summa) määramine. Käesolevas kriminaalasjas menetluskulud puuduvad. Varalist kahju ei ole tekitatud. Kahtlustatava süü ei ole suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.</p>
<p>20.12.2011; 12230100116; 20.01.2012; PÕHJA</p>	<p>126 lg 3 p 4, 202 lg 1, 2, 7 ja 206; 199 lg 1- § 25 lg 2</p>	<p>xxx asuvast ja xxx OÜ-le kuuluvast kauplusest xxx püüti varastada karvamütsi maksumusega 65 eurot</p>	<p>kahtlustatavale süüks arvatav kuritegu on teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa näeb karistusena ette rahalise karistuse või vangistuse kuni kolme aastani, st. seadusandja poolt on kuriteo ohtlikkus juba hinnatud suhteliselt madalaks. Kahtlustatav on varem kriminaalkorras karistatud korra 2008 aastal KarS § 121 järgi. Väärteokorras on kahtlustatavat karistatud vaid korra 2009 aastal Ühistranspordi seaduse rikkumise eest. Seega ei ole kahtlustataval kalduvusi panna toime süstemaatiliselt kuritegusid. Samuti on kahtlustatav vestluses prokuröriga põhjendanud oma tegevuse tagamaid ja kahetsenud oma teguviisi puhtsüdamlikult. KarS § 57 lg 1 p 3 järgi on karistust kergendavaks asjaoluks puhtsüdamlik kahetsus. Karistust raskendavad asjaolud KarS § 58 järgi tema käitumises puuduvad. Rasket tagajärge või kahju kuriteoga ei põhjustanud. Eeltoodu alusel saab asuda seisukohale, et kahtlustatava süü ei ole suur ning puudub avalik menetlushuvi. Ühtlasi tuleb arvestada, et eelnevalt on kahtlustatava näol tegemist isikuga, kelle karistusregistri õiendist lähtuvalt puudub alus kartuseks, et isik võib panna uusi kuritegusid toime. Vestluses prokuröriga on talle selgitatud tema teo olemust ja selle võimalikke tagajärgi ning vestlusest võib järeldada, et kahtlustatav on endale juba teadvustanud, et iga õigusrikkumine võib endaga kaasa tuua karistuse ning see on avaldanud mõju tulevikus seaduskuulekalt käituda. Seega on juba praeguse menetluse käigus aru saanud</p>

			<p>oma teost ning teinud sellest vajalikud järeldused. Leian, et ei ole otstarbekas pikemalt käesolevat kriminaalasja menetleda ja viia läbi kohtumenetluse, kuivõrd antud juhul ei ole hädavajalik isiku kriminaalkorras karistamine ning karistuse eesmärgid on saavutatavad kohustuse panemisega otstarbekusega lõpetamisel. Eeltoodust tulenevalt puudub avalik menetlushuvi, kuivõrd lisaks asjaolule, et isiku süü ei ole suur, puuduvad nii eripreventiivne kui ka üldpreventiivne vajadus menetluse jätkamiseks. Kõiki esitatud motiive arvestades asun seisukohale, et on põhjendatud ja otstarbekas kriminaalmenetluse lõpetamine KrMS § 202 alusel.</p>
<p>21. 0923730033 2; 19.01.2012; PÕHJA</p>	<p>126 lg 3 p 4, 202 lg 1, 2, 7 ja 206; 199 lg 2 p 9- § 25 lg 2</p>	<p>kauplusest Säästumarket püüti varastada suitsutatud broilerit maksumusega 5,58 eurot, kuid tegu jäi lõpule viimata, kuna isik oli kinni peetud turvatöötaja poolt</p>	<p>kahtlustatavale süüks arvatav kuritegu on teise astme kuritegu, mille eest KarS näeb ette rahalise karistuse või vangistuse kuni viie aastani, st seadusandja poolt on kuriteo ohtlikkus hinnatud suhteliselt madalaks. Kahtlustataval ei ole kehtivaid karistusi, mis oleks kriminaalkorras mõistetud. Väärteokorras on kahtlustatavat karistatud korduvalt. Peale kõne all olevat kuritegu ei ole kahtlustatav pannud toime uut kuritegu. Tegemist on inimesega, kes on aru saanud oma teo keelatuses ning on teinud enda jaoks järeldused tulevikus õiguskuulekalt käituda. Varastatud toiduaine väärtuseks oli 5,58 eurot. Riigi peaprokuröri juhise kohaselt võib avalik menetlushuvi süstemaatilise varguse korral ära langeda, kui tegemist on olmevajaduste rahuldamiseks toimepandud vargusega, millega tekitatud kahju on vähem kui 6,39 eurot. Nimetatud olmevajaduste rahuldamiseks võib seal hulgas olla kahtlustatava poolt enda kasutamiseks mõeldud söök. Nimelt on kahtlustatav ülekuulamisel öelnud, et suitsutatud broileri varguse ajendiks oli tühi kõht ning seega oli see mõeldud kahtlustatavale söögiks. Lisaks tuleb arvesse võtta, et nimetatud kuriteoepisood on toime pandud 2009 a, seega on sellest möödas üle kahe aasta ning seega ei pea prokuröri abi mõistlikuks nimetatud episoodis kahtlustatava kriminaalkorras karistamist. Kahtlustatav on vestluses prokuröriga põhjendanud oma tegevuse tagamaid ja kahetsenud oma teguviisi puhtsüdamlikult. KarS § 57 lg 1 p 3 järgi on karistust kergendavaks asjaoluks puhtsüdamlik kahetsus, arvestades asjaolu, et rasket tagajärge või kahju kuriteoga ei põhjustatud, saab eeltoodu alusel asud lushuvi. Ühtlasi tuleb arvestada, et käesoleval ajal on tegemist kahtlustatava näol inimesega, kelle osas puudub alus kartuseks, et isik võib panna uusi kuritegusid toime. Vestluses prokuröriga on talle selgitatud tema teo olemust ja selle võimalikke tagajärgi ning</p>

			<p>vestlusest võib järeldada, et kahtlustatav on endale juba teadvustanud, et iga õigusrikkumine võib endaga kaasa tuua karistuse ning see on avaldanud mõju tulevikus seaduskuulekalt käituda. Seega on juba praeguse menetluse käigus aru saanud oma teost ning teinud sellest vajalikud järeldused. Peale kuriteosündmust ei ole kahtlustatav pannud toime uut kuritegu, seega saab asuda seisukohale, et kahtlustatav on oma käitumisest teinud vajalikud järeldused. Leian, et ei ole otstarbekas pikemalt käesolevat kriminaalasja menetleda ja viia läbi kohtumenetluse, kuivõrd antud juhul ei ole hädavajalik isiku kriminaalkorras karistamine ning karistuse eesmärgid on saavutatavad kohustuse panemisega otstarbekusega lõpetamisel. Eeltoodust tulenevalt puudub avalik menetlushuvi, kuivõrd lisaks asjaolule, et isiku süü ei ole suur, puuduvad nii eripreventiivne kui ka üldpreventiivne vajadus menetluse jätkamiseks. Kõiki esitatud motiive arvestades asun seisukohale, et on põhjendatud ja otstarbekas menetluse lõpetamine KrMS § 202 alusel.a seisukohale, et kahtlustatava süü ei ole suur ning puudub avalik menet</p>
<p>22. 1123760035 3; 23.01.2012; PÕHJA</p>	<p>202 (7), 206; 199 lg 1</p>	<p>xxx linnas, aadressil xxx asuvas korteris varastati raha summas 95 eurot, mis oli peidetud riidekapis oleva pintsaku taskusse. Kannatanuks xxx xxx, kes kahtlustab oma poega xxx xxx.</p>	<p>kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu. Kahtlustatava süü on tõendatud, tsiviilhagi esitatud ei ole. Xxx on varem kriminaalkorras karistamata isik. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole menetluse jätkamine ning isiku kohtulik karistamine vajalik, süü ei ole suur. Isikul muid kriminaalasju menetluses ei ole. Isik on kuriteo toimepanemise tunnistamise ning kahetsemisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi, mida KrMS § 202 alusel ei ole võimalik kohaldada.</p>
<p>23. 0923011857 0; 24.01.2012; PÕHJA</p>	<p>202, 206; 381-1 lg 2</p>	<p>XXX OÜ juhatuse liige XXX jättis kohtule esitamata osaühingu pankrotiavalduse, kuigi osaühing oli muutunud püsivalt maksejõuetuks</p>	<p><i>Puudub</i> Viidatud: AvTS § 35 lg 1 p 1 (kriminaal- või väärteomenetluses kogutud teave)</p>
<p>24. 1123011709 1; 23.01.2012; PÕHJA</p>	<p>202 (7), 206; 199 lg 1</p>	<p>Kriminaalasjas alustati menetlust selle kohta, et aadressil xxx Tallinn xxx xxx avastas, et tema sõiduautost pakiruumist oli ära võetud rahasumma 95 euri.</p>	<p>Tutvunud kriminaalmenetluse materjalidega leian, et antud menetluse saab lõpetada lähtuvalt KrMS § 202 sätetest, kuna kahtlustatav on karistamata, materjalidest on ilmnenud, et tekitatud kahju on vabatahtlikult hüvitatud (samuti tasub märkida, et kahju ei olnud märkimisväärselt suur summa) ning samuti kahtlustatav nõustub oportuuniteedi alusel menetluse lõpetamisega. Kriminaalmenetlus lõpetatakse KarS § 199 lg 1 järgi kvalifitseeritava teo suhtes, kuivõrd tegemist on teise astme kuriteoga, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub</p>

			selles osas avalik menetlushuvi, süü ei ole suur, varalist kahju ei ole tekitatud.
25. 1123150009; 24.01.2012; PÕHJA	202 (7), 206; 199 lg 2 p 9-§ 25 lg 2	Kriminaalasjas alustati menetlust 13.01.2012 selle kohta, et 13.01.2012 Tallinn xxx asuvas xxx kaupluses xxx xxx ebaseadusliku omastamise eesmärgil võttis ära kaupa kokku summas 17,88 euri ja olles varem karistatud KarS § 218 sätete järgi., pannes seega toime süstemaatilise varguskatse.	Tutvunud kriminaalmenetluse materjalidega leian, et antud menetluse saab lõpetada lähtuvalt KrMS § 202 sätetest, kuna kahtlustatav on kriminaalkorras karistamata, kuid karistatud kahel korral väärteokorras KarS § 218 lg 1 alusel, mistõttu on tegemist süstemaatilise vargusega. Muid karistusi nii väärteo kui kriminaalkorras ei ole varasemalt kahtlustataval olnud. Kahtlustatava selgitus majanduslikust raskest olukorrast ja töö puudumisest tundub tõepärane ja ei ole materjalides selliseid andmeid, mis annaksid aluse kahtlustada vastupidises. Sellistest andmetest lähtuvalt ning lähtuvalt asjaolust, et tekitatud kahju ei olnud suures ulatuses ning on nüüdseks hüvitatud kauplusele, siis leian, et puudub avalik menetlushuvi. Kriminaalmenetlus lõpetatakse KarS § 199 lg 2 p 9 - § 25 lg 2 järgi kvalifitseeritava teo suhtes, kuivõrd tegemist on teise astme kuriteoga, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub selles osas avalik menetlushuvi, süü ei ole suur, varaline kahju hüvitatud.
26. 1223011483 3 24.01.2013; PÕHJA	202 lg 2 p 1, 2 ja lg 7 ning § 206; 199 lg 1	M.J. tankis teenindusjaamas 18 liitrit kütust summas 100,01 eurot ning lahkus teenindusjaamast tangitud kütuse eest tasumata, tekitades enda tegevusega varalist kahju 100,01 euro ulatuses. Pärast tankimist võttis politsei M.J. ühendust, selgitades, et kütuse eest on jäetud tasumata, mille järel M.J. tasus teenindusjaamas 100,01 eurot.	Kahtlustatav on varasemalt kriminaalkorras karistamata. Kehtivaid väärteokaristusi on liiklusalaste rikkumiste näol viis, trahvid on tasutud. Kuriteoga tekitatud kahju on hüvitatud. Käesoleva otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et M.J. kahetseb puhtsüdamlikult toimepandud tegu ning lubab tulevikus käituda õiguskuulekalt. Puhtsüdamlikku kahetsust tuleb arvestada kergendava asjaoluna, raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. M.J. kahtlustatakse II-astme kuriteo toimepanemises, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni 3-aastase vangistuse. Kuna seadusandja on antud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Kuna isiku süü antud asjas pole suur, puudub praegustel asjaoludel ka avalik huvi. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätetatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada isikutkriminaalvastutusele võtmata, leiab prokuröri abi, et käesolevas kriminaalasjas on võimalik kohaldada KrMS § 202 lg 2 p 2 sätteid ning kriminaalasi lõpetada. KrMS § 202 lg 7 kohaselt võib KrMS § 202 lõigetes 1 ja 2 sätetatud alustel kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise

			astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur.
27. 1223010195 3 29.01.2013; PÕHJA	202 lg 7 ja 206; 121	XX käis külas ning ühisjoomingu käigus tekkis tal konflikt xxx nimelise mehega. XX lõi kannatanut rusikaga näo piirkonda, peale seda tekkis rüselus ja nad kukkusid põrandale. Sel ajal xxx naine lõi kannatanut pudeliga pea piirkonda, tekitades talle füüsilist valu.	Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest karistusseadustik näeb sanktsioonina ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kriminaalasja esemeks on teise astme kuritegu. Tsiviilhagi kriminaalasja raames esitatud ei ole. Xxx xxx on varem kriminaalkorras karistamata isik. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole menetluse jätkamine ning isiku kohtulik karistamine vajalik, süü ei ole suur. Isikul muid kriminaalasju menetluses ei ole. Isik on oma käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi, mida KrMS § 202 alusel ei ole võimalik kohaldada.
28. 1223010844 1; 29.01.2013; PÕHJA	202 lg 2, 7, 206; 199 lg 1 – KarS § 25 lg 2	XX võttis riulilt teksapükse ja püksirihma ning suundus esemetega riietuskabiinini. Kabiinist väljus ta üksnes teksapükstega. Teksapükse pani ta tagasi riulile. Kontrollides teksapükse selgus, et pükste vahel oli ka püksirihm, millel on lõhutud turvaelement ja turvavärv on laiali paiskunud. Siis suundus meesterahvas jopede vaheesse, kust võttis jope ja koti, suundudes taas riietuskabiini. Kabiinist väljus meesterahvas üksnes jopega, mille asetaski tagasi nagisse. Siis, kui meesterahvas läbis turvavärvaid, teostas tunnistaja turvakontrolli, mille käigus tuvastas ta meesterahval koti Hugo Boss, mille kohta meesterahval ostutšekk puudus.	Xxx xxx ei ole varem kriminaalkorras karistatud. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur, kahtlustatav on nõus hüvitama kuriteoga tekitatud kahju ja maksma kindel summa riigitulusesse ning kuna puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ja on võimalus saavutada KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Vastavalt KrMS § 202 lg 7 võib juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, kriminaalmenetlus lõpetada ja kohustused määrataprokuratuur. KarS § 199 lg 1 järgi kvalifitseeritav kuritegu on teise astme kuritegu, mille eest näeb karistusseadustik karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Tulenevalt eeltoodust leian, et xxx xxx suhtes on võimalik lõpetada kriminaalmenetlus vastavalt KrMS § 202 lg 2 p 1 ja 2 järgi, pannes talle kohustusteks tasuda kriminaalmenetluse kulud ja maksta kindel summa riigitulusesse.
29. 1223010867 5 21.01.2013; PÕHJA	202, 206; 121	xxx tungis elamurajooni lähedal asuval teel kallale kannatanule xxx xxx'ile ning lõi teda kaks korda kätega peapiirkonda ning vähemalt neli korda jalgadega kehapiirkonda. Taolise tegevusega põhjustas xxx kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustuse. Pärast peksmist ähvardas xxx	Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Karistusseadustiku §

		kannatanu uuesti läbi peksta, kui kannatanu peaks tema kohta halvustavaid jutte rääkima.	<p>121 järgi kvalifitseeritud kuriteo näol on tegemist teise astme kuriteoga, mille eest karistusseadustik näeb ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Karistusseadustiku § 120 järgi kvalifitseeritava kuriteo näol on tegemist teise astmekuriteoga, mille eest karistusseadustik näeb ette rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistuse. Kahtlustatava süü ei ole antud kuriteos suur. Kohtueelse menetluse käigus kogutud materjalidest nähtuvalt ei ole kannatanule tekitatud vigastused pikaajalised ega ravimatud. Tegemist on pindmiste vigastuste, marrastuse ning haavaga huulel. Nimetatud vigastused ei ole püsivad ega jäta paranemise järgselt kannatanu väljanägemisele ega tervisele pöördumatuid jälgi. Kahtlustatav on nõus hüvitama kannatanule teoga tekitatud materiaalse kahju summas 226,03 eurot. xxx on varem kriminaalkorras karistamata isikuks ning tema suhtes puuduvad teised pooleliolevad kriminaalmenetlused. Nimetatud asjaolu viitab seaduskuuleka elu elamisele kahtlustatava poolt. Väiksemale süüle viitab ka toimepandud teise astme kuriteo eest ette nähtud sanktsioonimäär. Avalik menetlushuvi puudub, kuna isikule etteheidetava kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega. Kahtlustatav on andnud nõusoleku määratud kohustuse täitmiseks. Kohtueelse menetluse käigus kogutud tõendeid ning isiku varasemat käitumist hinnates on alust asuda seisukohale, et KarS § 56 lg-s 1 sätestatud üld- ja eripreventiivseid eesmärgi on võimalik saavutada isikut kriminaalvastutusele võtmata.</p>
30. 1223010930 4 06.02.2013 PÕHJA	202, 206; 121	Xxx peksid kannatanut xxx xxx'a, põhjustades talle füüsilist valu ja kehalisi vigastusi. Kohtueelse menetluse käigus. Kahtlustus esitati selles, et rikuti avalikku korda ja teiste inimeste rahu, nende võimalusi oma õigusi ja vabadusi realiseerida, füüsilist puutumatust ja rahulikku õhkkonda sellega, et pärast sündmuskohale jõudmist tõukas ta kannatanut tugevalt käega rinnapiirkonda, mistõttu kannatanu kukkus pikali, lüües pea vastu maad ära. Seejärel lõi kannatanut vähemalt üks kord jalaga näopiirkonda ning korduvalt jalaga kehapiirkonda. Oma tegevusega põhjustas xxx xxx kannatanule füüsilist valu ning kehavigastused. Tegemist oli isikute omavahelise konfliktiga, kolmanda	<p>Kahtlustatava süü ei ole antud kuriteos suur. Kohtueelse menetluse käigus kogutud materjalidest nähtuvalt peksis kahtlustatav kannatanut xxx'a, kuna eelnevalt oli xxx xxx peksnud tema isa. Tegemist ei ole xxx xxx käitumist õigustava asjaoluga, kuid varasem isa peksmine oli ajendiks, miks kahtlustatav füüsilist vägivalda tarvitama hakkas. Isa peksmisjälgedest järeldas kahtlustatav, et tema lähedase isiku suhtes on ülekohtuselt vägivalda tarvitatud ning ta ei suutnud oma emotsioone kontrollida. Rünne isa vastu oli xxx</p> <p>xxx saabumise ajaks juba lõppenud, mistõttu kahtlustatava käitumine oli ebaadekvaatne ega tõrjunud isa vastu suunatud rünnet. Kriminaalmenetluse raames kogutud tõenditest nähtuvalt on xxx kahtlustatavana ülekuulamisele oma tegu kahetsenud ning mõistnud tehtu tagajärgi. xxx kahetses, et ta</p>

		<p>asjasse puutumatu isiku rahu ega avalikku korda rikutud ei ole. Ükski kohalviibinud isikutest, kes oli tunnistajana üle kuulatud, ei avalda, et nende rahu oleks mingilgi moel rikutud olnud. Tegemist oli ühise seltskonnaga, kes viibisid konflikti juures või selle läheduses</p>	<p>ei suutnud oma emotsioone kontrollida ja kasutas kannatanu suhtes füüsilist vägivalda. Samuti on kahtlustatav avaldanud soovi hüvitada kannatanule kuriteoga tekitatud kahju, mille osas on kannatanu esitanud tsiviilhagi summas 604,50 eurot /tl 73/. Kahtlustatav on prokuratuurile teadaolevalt varem kriminaalkorras karistamata isikuks /tl 68/ ning tema suhtes puuduvad teised poolleliolevad kriminaalmenetlused. Nimetatud asjaolu viitab seaduskuuleka elu elamisele kahtlustatava poolt. Väiksemale süüle viitab ka toimepandud teise astme kuriteo eest ette nähtud sanktsioonimäär. Avalik menetlushuvi puudub, kuna isikule etteheidetava kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega. Kahtlustatav on andnud nõusoleku määratud kohustuse täitmiseks. Kohtueelse menetluse käigus kogutud tõendeid ning isiku varasemat käitumist hinnates on alust asuda seisukohale, et KarS § 56 lg-s 1 sätestatud üld- ja eripreventiivseid eesmärgid on võimalik saavutada isikut kriminaalvastutusele võtmata. Kahtlustatav on nõus võtma endale kohustuse tasuda kindel summa riigituludesse ning hüvitada kannatanule kuriteoga tekitatud kahju. Xxx xxx'l on kindel töökoht ja stabiilne sissetulek, mis tagavad võetud kohustuste täitmise võimalikkuse.</p>
<p>31. 1223010954 4 21.01.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7 ja 206;</p>	<p>Xxx xxx omastas OÜ-le xxx kuuluva fotoaparaadi koos välklambi, mälukaardi ja ühe läätsega, kogumaksumusega 728.90 eurot, läätse, maksumusega 150 eurot ja läätse, maksumusega 450 eurot, kokku summas 1328.90 eurot, mille oli võtnud firmalt OÜ xxx nädalaks ajaks kasutada ja ei tagastanud neid.</p>	<p>Vastavalt KrMS § 202 lg 7 võib juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur. KarS § 201 lg 1 näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni üks aastat vangistust. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna xxx xxx on varem kriminaalkorras karistamata ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Xxx xxx nõustus nimetatud kriminaalmenetluse lõpetamisega KrMS § 202 sätete alusel ja võttis endale kohustuse tasuda kriminaalmenetluse kulud ja maksta riigituludesse 320 eurot</p>
<p>32. 1223011069</p>	<p>202 lg 7 ja 206;</p>	<p>Xxx koos xxx xxx varastas aiaga piiratud talu hoovilt xxx xxx kuuluva</p>	<p>Vastavalt KrMS § 202 lg 7 võib juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme</p>

0 27.12.2012 PÕHJA	199 lg 2 p 7,8	traktori Belarus koguväärtusega 6878 eurot.	kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur. KarS § 199 lg 2 p 7,8 näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni viis aastat vangistust. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna xxx xxx on varem kriminaalkorras karistamata ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel.
33. 1223011154 4 01.02.2013; PÕHJA	202 lg 7 ja 206; 121	elumaja keldrikorruse ruumis toimus xxx koosolekul konflikt kahe naisterahva vahel. Xxx xxx tahtis naisi lahutada, mille tagajärjel xxx xxx ründas kannatanut, põhjustades talle kehalisi vaigastusi ja füüsilist valu.	Kahtlustatava tegevus on kvalifitseeritav KarS § 121 järgi kui teise inimese tervise kahjustamine, samuti löömine, peksmine või valu tekitanud muu kehaline väärkohtlemine. Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest karistusseadustik näeb sanktsioonina ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. KarS § 121 koosseis eeldab subjektiivsest küljest tahtlust. Süüteo koosseis on täidetud, kui isik pani teo toime vähemalt kaudse tahtlusega. Kaudse tahtluse puhul on oluline, et isik peab võimalikuks ning mõõnab võimalust, et oma tegevusega võib ta tekitada teisele inimesele valu. Kriminaalasja kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu. Tsiviilhagi kriminaalasja raames esitatud ei ole. Xxx xxx on varem kriminaalkorras karistamata isik. Käesoleva kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole menetluse jätkamine ning isiku kohtulik karistamine vajalik, süü ei ole suur. Isikul muid kriminaalasju menetluses ei ole. Isik on oma käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi, mida KrMS § 202 alusel ei ole võimalik kohaldada.
34. 1223011252 5 28.02.2013; PÕHJA	202 lg 7 ja § 206; 201 lg 1	Tallinnas, xxx tänava alguses asuva raamatupoe vastas xxx xxx'i, kes osutas oma sõiduautoga taksoteenust, ja kliendi xxx xxx vahel tekkinud rüselse käigus, mis oli põhjustatud maksmata jäänud taksoarvest, haaras xxx xxx kliendi xxx xxx käest mobiiltelefoni Iphone 4 väärtusega 500 eurot ning jättis selle temale tagastamata. Hiljem andis mobiiltelefoni oma pojale xxx xxx'ile, kes müüs selle müügiportaalil Okidoki 200 euro eest.	Kahtlustatav on varasemalt kriminaalkorras karistamata, väärtekorras kehtivad karistused puuduvad. Pooleliolevaid kriminaalmenetlusi tema suhtes rohkem käimas ei ole. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et xxx xxx kahetseb puhtsüdamlikult toimepandud tegu ning lubab tulevikus käituda õiguskuulekalt. Kuriteoga ei ole põhjustatud varalist kahju, kuivõrd mobiiltelefon on kätte saadud ning tagastatakse kannatanule, sest kolmas isik on sellega nõustunud. Samuti menetluskulusid tekkinud ei ole. Sellest tulenevalt tuleb asuda seisukohale, et xxx'i süü ei ole suur. Xxx on

			nõus võtma endale kohustuse teha üldkasulikke tööd. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Seega asub prokurör seisukohale, et kahtlustatava mõjutamiseks ning tema seadusekuulekusele suunamiseks tuleb eelistada eelkõige seadusega ettenähtud muid mõjutusvahendeid kriminaalkorras karistamise asemel.
35. 1223011321 2 22.01.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 121	Xxx xxx haaras kätega xxx xxx'al õlgadest ja lükkas, mille tagajärjel xxx xxx kukkus pikali põrandale ja tundis füüsilist valu istmiku piirkonnas. Seejärel xxx xxx lähenes uuesti xx xxx'ale, hoides käsi rusikas, kuid teda takistas vahele astunud xxx xxx.	Kahtlustataval xxx xxx'l kehtivad kriminaalkaristused puuduvad, väärtekorras on teda korduvalt karistatud, rahatrahvid on tasumata Pooleliolevaid kriminaalmenetlusi tema suhtes rohkem käimas ei ole. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et xxx xxx lubab tulevikus käituda õiguskuulekalt. Kuriteoga ei ole kaasnenud kannatanule tervisekahjustusi, millega oleks olnud tarvis arsti poole pöörduda, ei ole põhjustatud ka varalist kahju, tsiviilhagi esitatud ei ole. Samuti menetluskulusid tekkinud ei ole. Sellest tulenevalt tuleb asuda seisukohale, et xxx xxx süü ei ole suur. Xxx xxx on nõus võtma endale kohustuse tasuda riigi tuludesse kindlaksmääratud summa. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Seega asub prokurör seisukohale, et kahtlustatava mõjutamiseks ning tema seadusekuulekusele suunamiseks tuleb eelistada eelkõige seadusega ettenähtud muid mõjutusvahendeid kriminaalkorras karistamise asemel. Vastavalt KrMS § 202 lg 7 võib juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur. KarS § 121 näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur.
36. 1223011334 9 27.02.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 121	Xxx xxx depoo suunas liikunud trollis xxx ja xxx peatuste vahel lõi xxx xxx't ühel korral rusikaga vasaku silma piirkonda. Pärast seda, kui xxx xxx läks tema juurest trollijuhi kabiini	Xxx xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata, kehtivad väärtekoristused puuduvad. Pooleliolevaid kriminaalmenetlusi tema suhtes käimas ei ole. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud ka seda, et xxx

		juurde, xxx xxx järgnes talle ja lõi veel mitu korda rusikaga kukla piirkonda. Oma tegudega xxx xxx tekitas xxx xxx'le füüsilist valu ja tervisekahjustusi: näo piirkonnas hematoomid, kriimustused ja paistetus.	xxx on eakas meesterahvas, 77-aastane. Ta kahetseb puhtsüdamlikult toimepandud tegu ning lubab, et edaspidi seda enam ei juhtu ning ta käitub õiguskuulekalt. Antud kuriteo pani xxx xxx toime alkoholijoobeseisundis. Kuriteoga ei ole kaasnenud kannatanule pikemaajalisi tervisekahjustusi, ei ole põhjustatud ka varalist kahju, tsiviilhagi esitatud ei ole. Samuti menetluskulusid tekkinud ei ole. Sellest tulenevalt tuleb asuda seisukohale, et xxx xxx'i süü ei ole suur. Xxx xxx on nõus võtma endale kohustuse tasuda riigi tuludesse kindlaksmääratud summa 50 eurot. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Seega asub prokurör seisukohale, et kahtlustatava mõjutamiseks ning tema seadusekuulekusele suunamiseks tuleb eelistada eelkõige seadusega ettenähtud muid mõjutusvahendeid kriminaalkorras karistamise asemel. KarS § 121 näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur.
37. 1223011375 2 25.01.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 121	xxx lõi baaris xxx xxx korduvalt rusikaga näkku, millega tekitas kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustusi – haava, samuti kukkusid maha xxx xxx'l ees olnud prillid, mis purunesid.	Kahtlustatav xxx xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata, väärtetokorras kehtivad karistused puuduvad. Pooleliolevaid kriminaalmenetlusi tema suhtes käimas ei ole. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et xxx xxx kahetseb puhtsüdamlikult toimepandud tegu ning lubab tulevikus käituda õiguskuulekalt. Kuriteoga ei ole kaasnenud kannatanutele pikemaajalisi tervisekahjustusi, esitatud on tsiviilhagi varalise kahju nõudes 73,50 eurot. Menetluskulusid tekkinud ei ole. Sellest tulenevalt tuleb asuda seisukohale, et xxx xxx'i süü ei ole suur. Xxx xxx on nõus võtma endale kohustuse tasuda riigi tuludesse kindlaksmääratud summa ja hüvitada kannatanule kuriteoga tekitatud kahju. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Seega asub prokurör seisukohale, et kahtlustatava mõjutamiseks ning tema seadusekuulekusele suunamiseks tuleb eelistada eelkõige seadusega ettenähtud muid mõjutusvahendeid kriminaalkorras karistamise asemel.

			Vastavalt KrMS § 202 lg 7 võib juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur. KarS § 121 näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur.
38. 1223011554 0 05.02.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 121	xxx lõi kannatanut xxx xxx rusikaga vasaku silma alla. Löögi tulemusena tundis kannatanu füüsilist valu ning tekitati verevalum vasaku silma piirkonda.	Kriminaalasja esemeks on teise astme kuritegu. Tsiviilhagi kriminaalasja raames esitatud ei ole. Xxx on varem kriminaalkorras karistamata isik. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole menetluse jätkamine ning isiku kohtulik karistamine vajalik, süü ei ole suur. Isikul muid kriminaalasju menetluses ei ole. Isik on oma käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi, mida KrMS § 202 alusel ei ole võimalik kohaldada.
39. 1223011825 0 29.01.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 121	xxx lõi Tallinnas aadressil xxx asuvas korteris kannatanut xxx xxx'it üks kord käega näopiirkonda. Oma tegevusega põhjustas xxx xxx kannatanule füüsilist valu.	Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Nimetatud alustel võib KrMS § 202 lg 7 kohaselt kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. Karistusseadustiku § 121 järgi kvalifitseeritud kuriteo näol on tegemist teise astme kuriteoga, mille eest karistusseadustik näeb ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kahtlustatava süü ei ole antud kuriteos suur. 27.12.2012.a isiku läbivaatuse protokoll ja sellele lisatud fototabeli andmetel ei tuvastatud kannatanul väliseid vigastusi. Seega tekitas kahtlustatav kannatanule üksnes valu. Paranematuid või pikaajalisi vigastusi kannatanule ei tekitatud. Samuti ei oma xxx kahtlustatava suhtes materiaalseid pretensioone. Kohtueelse menetluse käigus kogutud tõenditest nähtuvalt tekkis ühiskorteri köögis konflikt kannatanu ja kahtlustatava vahel ning kannatanu sõimas kahtlustatavat ebatsensuurset. Sellest ajendatult lõi kahtlustatav kannatanut ühel korral käega näo piirkonda. Isegi juhul, kui kannatanu solvas verbaalset kahtlustatavat, ei oleks xxx tohtinud probleemi vägivaldselt lahendada.

			<p>Xxx xxx't on Tallinna Linnakohtu 23.09.1993.a karistatud KrK § 139 lg 2 p 1 ja 3 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemise eest. Kuriteo kvalifikatsioonist nähtuvalt oli tegemist teiseliigilise kuriteoga, vägivallategusid ei ole xxx varasemalt toime pannud. Pärast eelnimetatud kohtuotsust ei ole xxx kuritegusid toime pannud ning tema suhtes puuduvad ka teised pooleliolevad kriminaalmenetlused. Väiksemale süüle viitab ka toimepandud teise astme kuriteo eest ette nähtud sanktsioonimäär. Avalik menetlushuvi puudub, kuna isikule etteheidetava kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega. Kahtlustatav on andnud nõusoleku määratud kohustuse täitmiseks. Kohtueelse menetluse käigus kogutud tõendeid ning isiku varasemat käitumist hinnates on alust asuda seisukohale, et KarS § 56 lg-s 1 sätestatud üld- ja eripreventiivseid eesmärgid on võimalik saavutada isikut kriminaalvastutusele võtmata. Kahtlustatav on nõus võtma endale kohustuse tasuda kindel summa riigituludesse. xxx'l on kindel töökoht ja stabiilne sissetulek, mis tagavad võetud kohustuste täitmise võimalikkuse.</p>
<p>40. 1223160030 8 25.01.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 274 lg 1</p>	<p>xxxx Tallinnas asuvas klubis lõi xxx xxx korduvalt jalaga ning jalas olid tal kontsasaapad oma ametikohustusi täitvat ja avalikku korda kaitsvat turvafirma G4S Eesti turvatöötajat xxx xxx'a vastu jalga ja lahtise käega korduvalt vastu xxx xxx'a rindkere, millega põhjustas xxx xxx'ale füüsilist valu ja tervisekahjustusi- pindmised säärevigastused.</p>	<p>Kahtlustatav ei ole karistusregistrisse kantud, s.t ta ei ole varasemalt süütegusid toime pannud. Pooleliolevaid kriminaalmenetlusi tema suhtes rohkem käimas ei ole. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et xxx xxx kahetseb puhtsüdamlikult toimepandud tegu ning lubab tulevikus käituda õiguskuulekalt. Antud kuriteo pani xxx xxx toime olles alkoholihoobeseisundis. Kuriteoga ei ole kaasnenud kannatanule pikemaajalisi tervisekahjustusi, ei ole põhjustatud ka varalist kahju, tsiviilhagi esitatud ei ole. Samuti menetluskulusid tekkinud ei ole. Sellest tulenevalt tuleb asuda seisukohale, et xxx xxx'i süü ei ole suur. Xxx xxx on nõus võtma endale kohustuse tasuda riigi tuludesse kindlaksmääratud summa. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Seega asub prokurör seisukohale, et kahtlustatava mõjutamiseks ning tema seadusekuulekusele suunamiseks tuleb eelistada eelkõige seadusega ettenähtud muid mõjutusvahendeid kriminaalkorras</p>

			karistamise asemel. KarS § 274 lg 1 näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni viieaastase vangistuse. Seega võib antudjuhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur.
41. 1323010111 0 28.02.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 121	Xxx xxx't kahtlustatakse selles, et tema 26.06.2012 kella 21.30 paiku Tallinnas xxx ründas xxx xxx'ut, haarates käega tema kaelast ning kägistas, millega põhjustas xxx xxx'ule füüsilist valu ja pindmise kaelavigastuse.	Kahtlustatav xxx xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata, väärtekorras kehtivad karistused puuduvad. Pooleliolevaid kriminaalmenetlusi tema suhtes rohkem käimas ei ole. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et kuriteoga ei ole kaasnenud kannatanule pikemaajalisi tervisekahjustusi, ei ole põhjustatud ka varalist kahju, tsiviilhagi esitatud ei ole. Samuti menetluskulusid tekkinud ei ole. Sellest tulenevalt tuleb asuda seisukohale, et xxx xxx süü ei ole suur. Xxx xxx on nõus võtma endale kohustuse tasuda riigi tuludesse kindlaksmääratud summa. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Seega asub prokurör seisukohale, et kahtlustatava mõjutamiseks ning tema seadusekuulekusele suunamiseks tuleb eelistada eelkõige seadusega ettenähtud muid mõjutusvahendeid kriminaalkorras karistamise asemel. Vastavalt KrMS § 202 lg 7 võib juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur. KarS § 121 näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur.
42. 1223010366 3 18.02.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 385 lg 1	xxx, kelle pankrot kuulutati välja Harju Maakohtu 18.01.2007 määrusega tsiviilasjas nr 2-06-15703, varjas pankrotimenetluse aja jooksul OÜ-lt xxx saadavat töötasu. 06.02.2007 andis xxx Harju Maakohtus võlgniku vande.	/puudub/
43. 1223011646 9 15.02.2013; PÕHJA	202, 206; 385 lg 2	täitemenetluse nr 175/2001/3222 käigus varjas võlgnik xxx oma vara – OÜ xxx (xxx) osa. Vara varjamisega kaasnes kohtule 04.09.2012 valemend andmine.	KrMS § 202 lg 1 sätestab, et kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või on võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib prokuratuur kahtlustatava või süüdistatava nõusolekul

			<p>taotleda, et kohus kriminaalmenetluse lõpetaks. Sama paragrahvi lõike 7 kohaselt, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, võib kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur.</p> <p>Kahtlustatavale inkrimineeritud kuritegu on teise astme kuritegu. KarS § 385 lg 2 näeb karistusena ette kas rahalise karistuse või kuni kaheaastase vangistuse. Sellised madalad sanktsioonimäärad viitavad kõnealuse kuriteo vähemohtlikkusele ning selle toimepannud isiku väiksemale süüle.</p> <p>Kahtlustatavana ülekuulamisel võttis xxx temale inkrimineeritud kuriteo omaks ning kahetses puhtsüdamlikult. Seega esineb antud asjas KarS § 57 lg 1 p-s 3 sätestatud karistust kergendav asjaolu, mis samuti vähendab kahtlustatava süüd. Kahtlustatava tegevuse tagajärjel ei ole rasket tagajärge tekitatud. Kahtlustatav ei ole, peale temale inkrimineeritud kuritegude, muid kuritegusid toime pannud. Seega puudub eripreventiivsetest kaalutlustest lähtuvalt vajadus kriminaalmenetluse jätkamiseks. Ülalnimetatud asjaolud annavad kogumis aluse väita, et kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.</p>
<p>44. 1323010064 9; 26.02.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 201 lg 2 p 2</p>	<p>korteriühistu xxx juhatuse liikmeks olnud xxx, kelle õigusi korteriühistu pangakontode kasutamiseks ei ole ekslikult kustutatud, on 06.12.2012 ilma õigusliku aluseta kandnud korteriühistu AS-i SEB Pank kontolt nr xxx OÜ xxx kontole 5178.00 eurot ja 15 000.00 eurot ning korteriühistu AS-i Swedbank kontolt nr xxx OÜ xxx kontole nr xxx 31 000.00 eurot. Juhatuse liikme xxx'i päringule vastas xxx 10.12.12 kell 17:59, et tagastab raha, kuid ei teinud seda, 12.12.12 kell 11:35 vastas, et võttis pangalaenu raha tagastamiseks ning kell 18:28 teatas, et võttis pangast laenu ja tagastab raha hiljemalt 14.-21. detsembril 2012, ent kuni avalduse esitamiseni 09.01.2013 ei ole xxx korteriühistule raha tagastanud.</p>	<p>KrMS § 202 lg 1 kohaselt, kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib prokuratuur kahtlustatava või süüdistatava nõusolekul taotleda, et kohus kriminaalmenetluse lõpetaks. Sama paragrahvi lõike 7 kohaselt, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, võib § 202 lõigetes 1 ja 2 sätestatud alustel kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur.</p> <p>Süü suuruse hindamisel võetakse aluseks karistusseadustikus toodud põhimõtted, arvestatakse isiku panust kuriteo toimepanemisel, tahtluse või ettevaatamatuse astet, tekitatud kahju liiki ja suurust, isiku vanust ja arusaamisvõimet ning seadusandja poolt sätestatud karistust, st väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle.</p> <p>Üldjuhul, kui süü ei ole suur, puudub ka avalik menetlushuvi. Süü ei ole suur nende kuritegude puhul, kus, arvestades süü suurust mõjutavaid asjaolusid, on süüd kergendavad</p>

			<p>asjaolud ülekaalus. KarS § 201 puhul on avalik menetlushuvi olemas, kui kuriteoga on tekitatud oluline kahju, ent avalik menetlushuvi võib mh ära langeda, kui kannatanu ei soovi menetluse jätkamist või on kuriteo toimepannud isikuga leppinud.</p> <p>Arvestades, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest on sanktsioonina ette nähtud rahaline karistus või kuni viieaastane vangistus, xxx on hüvitanud kogu kuriteoga tekitatud kahju pooleteist kuu jooksul alates kuriteo toimepanemisest, kahetseb siiralt toimepandut, kannatanu esindaja ei soovi xxx'i karistamist kriminaalkorras, kahtlustatavat ei ole varem kriminaalkorras karistatud, väärtekorras karistatud liiklusalaste ja heakorratööde eeskirjade rikkumise eest alates 2004.aastast kokku 9-l korral, kõik trahvid tasutud, xxx'il on püsiv elu- ja töökoht, kahtlustatava süü ei ole suur, on võimalik xxx'it mõjutada teda kriminaalkorras karistamata, määrates kohustuse tasuda kindel summa, s.o 600 eurot riigituludesse ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus xxx'i suhtes lõpetamisele KrMS § 202 alusel.</p>
<p>45. 1393000002 0 25.02.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 376 lg 1</p>	<p>Maksu- ja Tolliamet alustas menetlust selles, et kahtlustatav hoidis aadressil: xxx Valgevene Vabariigi maksumärkidega sigarette kokku 327 900 tükki, kust eelpool nimetatud sigaretid Maksu-ja Tolliameti Tollikorralduseosakonna ametnike poolt 16.01.2013.a eramu aadressil xxx, Tallinn läbiotsimisel leiti ja ära võeti. Sigarettidel puudusid Tubakaseaduse § 12 lg 1 p 1 ja § 13 järgi kohustusliku nõudena sätestatud eestikeelne terviseohu hoiatus, TubS § 12 lg 2 ja § 15 järgi kohustusliku nõudena sätestatud eestikeelne teave sigarettide tõrva-, nikotiini- ja vingugaasi sisalduse kohta ning alkoholi-, tubaka-, kütuse-ja elektriaktsiisi seaduse § 61 järgi kohustusliku nõudena sätestatud märgistus Eesti maksumärk.</p>	<p>Kohtueelse menetluse käigus on kindlaks tehtud, et kahtlustatav pani küll ülalnimetatud kuriteo toime, kuid samas on kriminaalasjas ilmnenud asjaolusid, millest tulenevalt on kahtlustatava süü väike ja avalik menetlushuvi tema karistamiseks puudub. Kriminaalmenetlusega ei ole tuvastatud, et kahtlustatav oleks kõnealust ebaseaduslikke sigarette ise turustanud või sellel eesmärgil soetanud, kuid sellise kauba hoidmist kahtlustatav tunnistas ning mõistab selle tegevuse ebaseaduslikkust. Kahtlustatav on talle süüks pandavat tegu tunnistanud ja andnud kriminaalmenetluses ütlusi teo toimepanemise asjaolude kohta.</p> <p>Kahtlustatavale süüks pandava kuriteo eest võib KarS § 376 lg 1 alusel karistada rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistusega, mis on väike sanktsioonimäär ja seega viitab väiksemale süüle. Eelnevast lähtuvalt ei ole isiku karistamine vajalik õiguskorra kaitsmise huvides, sest kahtlustatava süü on väike.</p> <p>Kahtlustatavat ei ole varem kriminaalkorras karistatud. Arvestades kahtlustatava tegu ja isikut puudub alus arvata, et ta paneks edaspidi kuritegusid toime. Üld- ega eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole kahtlustatava suhtes kriminaalmenetluse jätkamine ega tema karistamine vajalik, vaid piisab tema suhtes KrMS § 202 lg 2 sätestatud kohustuste kohaldamisest. Seega puudub kahtlustatava suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Kahtlustatava poolt</p>

			<p>ebaseaduslikult käideldud kokku 327 900 tükki Eesti Vabariigi maksumärkideta sigaretti kuuluvad KrMS § 126 lg 3 p 4 alusel hävitamisele. Kahtlustatav on andnud nõusoleku kriminaalmenetluse lõpetamiseks ja nõustunud täitma KrMS § 202 lg 2 alusel pandava rahalise kohustuse, mille suuruseks on 600 €. Samuti on kahtlustatav nõustunud kriminaalmenetluse kulu hüvitamisega ning kõnealuste ebaseaduslike sigarettide hävitamisega.</p>
<p>46. 0973000039 3 14.11.2012; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 381¹ lg 2</p>	<p>OÜ XXX, mille pankrotimenetluse kohus lõpetas 12.09.2008 pankrotti välja kuulutamata, raugemise tõttu, juhatus rikkus teadvalt raamatupidamise korraldamise nõudeid ning raskendas sellega oluliselt ülevaate saamist OÜ XXX varalisest seisundist.</p>	<p>KrMS § 202 lg 1 näeb ette, et kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada otstarbekuse kaalutlustel. KrMS § 202 lg 7 kohaselt kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, on kriminaalmenetlust pädev lõpetama prokuratuur. XXX süü suuruse hindamisel tuleb arvestada asjaolu, et tegu, milles teda kahtlustatakse, seadusandja poolt kehtestatud sanktsioonimäära arvestades on keskmisest kergem - seadusandja on karistusena kõnealuse teo eest ette näinud rahalise karistuse või vangistuse kuni kolm aastat. Arvestades asjaolu, et XXX puhul puuduvad karistust raskendavad asjaolud, võib asuda seisukohale, et tema süü ei ole suur. Riigi Peaprokuröri juhise, milline käsitleb kriminaalmenetluse lõpetamist otstarbekuse kaalutlustel, punkti 61 kohaselt on avalik menetlushuvi reeglina olemas KarS § 381¹ lg 2 järgi kvalifitseeritavate kuritegude puhul. Juhise punkti 6 kohaselt võib avalik menetlushuvi ära langeda muuhulgas juhtudel, kui kuriteo toimepanemisest on möödunud pikk aeg ja isik ei ole menetlust tahtlikult venitanud ega takistanud. XXX etteheidetava teo toimepanemisest on möödunud veidi alla viie aasta. XXX ei ole kriminaalmenetlust venitanud ega takistanud. Samuti on oluline asjaolu, et XXX ei ole kriminaalmenetlusregistri andmetel olnud kahtlustatavaks üheski teises kuriteos ning teda ei ole varem kuritegude ega ka väärtegude toimepanemise eest karistatud. Neid asjaolusid kogumis arvestades asub prokurör seisukohale, et avalik menetlus huvi käesoleva kriminaalmenetluse jätkamise vastu XXX suhtes on ära langenud ning kriminaalmenetluse võib tema suhtes lõpetada karistust kohaldamata otstarbekuse kaalutlustel.</p>

47. 0973000039 3 14.11.2012; PÕHJA	202 lg 7, 206; 381 ¹ lg 2	OÜ XXX, mille pankrotimenetluse kohus lõpetas 12.09.2008 pankrotti välja kuulutamata, raugemise tõttu, juhatus rikkus teadvalt raamatupidamise korraldamise nõudeid ning raskendas sellega oluliselt ülevaate saamist OÜ XXX varalisest seisundist.	KrMS § 202 lg 1 näeb ette, et kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada otstarbekuse kaalutlustel. KrMS § 202 lg 7 kohaselt kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, on kriminaalmenetlust pädev lõpetama prokuratuur. XXX süü suuruse hindamisel tuleb arvestada asjaolu, et tegu, milles teda kahtlustatakse, seadusandja poolt kehtestatud sanktsioonimäära arvestades on keskmisest kergem - seadusandja on karistusena kõnealuse teo eest ette näinud rahalise karistuse või vangistuse kuni kolm aastat. Arvestades asjaolu, et XXX puhul puuduvad karistust raskendavad asjaolud, võib asuda seisukohale, et tema süü ei ole suur. Riigi Peaprokuröri juhise, milline käsitleb kriminaalmenetluse lõpetamist otstarbekuse kaalutlustel, punkti 61 kohaselt on avalik menetlushuvi reeglina olemas KarS § 381 ¹ lg 2 järgi kvalifitseeritavate kuritegude puhul. Viidatud juhise punkti 6 kohaselt võib avalik menetlushuvi ära langeda muuhulgas juhtudel, kui kuriteo toimepanemisest on möödunud pikk aeg ja isik ei ole menetlust tahtlikult venitanud ega takistanud. XXX etteheidetava teo toimepanemisest on möödunud veidi alla viie aasta. XXX ei ole kriminaalmenetlust venitanud ega takistanud. Samuti on oluline asjaolu, et XXX ei ole kriminaalmenetlusregistri andmetel olnud kahtlustatavaks üheski teises kuriteos ning teda ei ole varem kuritegude ega ka väärtegade toimepanemise eest karistatud. Neid asjaolusid kogumis arvestades asub prokurör seisukohale, et avalik menetlus huvi käesoleva kriminaalmenetluse jätkamise vastu XXX suhtes on ära langenud ning kriminaalmenetluse võib tema suhtes lõpetada karistust kohaldamata otstarbekuse kaalutlustel.
48. 1023011150 7 13.09.2012; PÕHJA	202 lg 7, 206; 25 lg 2 - 209 lg 1	XXX esitas MTÜ-le XXX valeandmeid. Valeandmete esitamine seisnes selles, et XXX väidab oma aruandes, nagu oleks ta sõlminud reisijahi koostamisega seondult alltöövõtu lepingu FIE XXX summas 43 200 krooni. XXX omakäelisele aruandele on lisatud FIE XXX arve summas 43 200 krooni. FIE XXX ei ole tegelikult arvel toodud töid teinud ega ole saanud XXX 43 200 krooni.	KrMS § 202 lg 1 näeb ette, et kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada otstarbekuse kaalutlustel. KrMS § 202 lg 7 kohaselt kui

		<p>Samuti esitas XXX ülalnimetatud aruandes valeandmed reisijuhi koostamiseks kulunud kütuse kohta väites, et kütusekulu oli kokku 16 256, 76 krooni. Oma väite kinnitamiseks lisas XXX aruandele kütuse ostutšekid, millistest viie tšeki alusel olid ostnud kolmandad isikud. Seega esitas XXX MTÜ-le XXX esitatud kulude aruandes valeandmeid 45 612,81 krooni suuruse summa kulutamise kohta eesmärgiga vabaneda nimetatud rahasumma tagastamise kohustusest.</p>	<p>kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, on kriminaalmenetlust pädev lõpetama prokuratuur. XXX süü suuruse hindamisel tuleb arvestada asjaolu, et tegu, milles teda kahtlustatakse, on seadusandja poolt hinnatud kui suhteliselt kerge, - seadusandja on karistusena kõnealuse teo eest ette näinud rahalise karistuse või vangistuse kuni kolm aastat. Seetõttu võib asuda seisukohale, et XXX süü ei ole suur. Avaliku menetlushuvi hindamise seisukohalt tuleb võtta arvesse, et kannatanu MTÜ XXX on loobunud tsiviilhagi esitamisest kriminaalmenetluses ning saavutanud tsiviilkorras MTÜ-d rahuldava lahenduse. XXX on võtnud endale kohustuse tagastada MTÜ-le riiklike maksude summa ning on ka asunud oma kohustust täitma, sooritades esimese osalise makse. XXX ei ole varem kuritegude toimepanemise eest karistatud. Samuti ei ole ta kriminaalmenetlusregistri andmetel seni olnud kahtlustatavaks üheski teises kriminaalmenetluses. Prokurör on seisukohal, et puudub vajadus XXX kriminaalkorras karistamiseks ning temale, kui kuriteo esmakordselt toime pannud isikule, saab avaldada preventiivset mõju kriminaalkaristust kohaldamata. Ülaltoodud motiividel asub prokurör seisukohale, et XXX poolt toimepandud kuriteo menetluse jätkamise vastu puudub avalik huvi.</p>
<p>49. 1123010733 7 13.04.2012 PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 215 lg 2 p 2</p>	<p>Xxx eelnevalt Tallinnas, XXX asuvast korterist võetud sõiduauto XXX, registreerimisnumber XXX, võtmekomplekti kasutamise teel kasutas ajavahemikul 20.05.2011 kuni 22.05.2011 koos XXX, XXX, XXX, XXX ja XXX omavoliliselt ajutiselt Tallinnas, Narva mnt 2 sisehoovis seisnud, XXX kuuluvat sõiduautot XXX, registreerimisnumber XXX, sõites sellega ringi Tallinnas ja Pärnus.</p>	<p>KrMS § 202 lg 1 näeb ette, et kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada otstarbekuse kaalutlustel. KrMS § 202 lg 7 kohaselt kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, on kriminaalmenetlust pädev lõpetama prokuratuur. XXX süü suuruse hindamisel tuleb arvestada asjaolu, et tegu, milles teda kahtlustatakse, on seadusandja poolt hinnatud kui vähe ohtlik, - seadusandja on karistusena kõnealuse teo eest ette näinud rahalise karistuse või vangistuse kuni kolm aastat. XXX kasutas nimetatud autot kaassõitjana kahel korral võrdlemise lühikese aja vältel, auto omavoliliselt kasutamisse võtmise initsiatiiv ei lähtunud temalt, auto omavoliline kasutamine XXX poolt oli hõlmatud kaudse tahtlusega. Seetõttu võib</p>

			<p>asuda seisukohale, et XXX süü ei ole suur. Avaliku menetlushuvi hindamise seisukohalt tuleb võtta arvesse, et XXX ei ole varem kuritegude toimepanemise eest karistatud. Samuti ei ole ta kriminaalmenetlusregistri andmetel seni olnud kahtlustatavaks üheski teises kriminaalmenetluses. XXX pani käesoleva kriminaalmenetluse esemeks oleva teo toime alaealisena. XXX, kus XXX õpib ehitusviimistluse õppekaval teisel kursusel, iseloomustatakse teda üldjoontes positiivselt, tuues siiski probleemina välja suurearvulise puudumise õppetööst. Prokurör on seisukohal, et arvestades XXX isikut ja tema senist käitumist, saab temale preventiivset mõju avaldada kriminaalkaristust kohaldamata. Ülaltoodud motiividel asub prokurör seisukohale, et XXX poolt toimepandud kuriteo menetluse jätkamise vastu puudub avalik huvi.</p>
<p>50. 1123010733 7 25.05.2012 PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 215 lg 2 p 2, § 199 lg 2 p 4, § 201 lg 2 p 1, § 424, § 263 p 1 ja 4</p>	<p>X, viibides avalikus kohas, pani toime avaliku korra raske rikkumise vägivallaga ja grupi poolt sellega, et lõi ühe korra kannatanule rusikaga vastu nägu, vasaku põse piirkonda, mille tõttu X tundis füüsilist valu, seejärel lõi kannatanule pudeliga vastu pead. Samal ajal X, X ja X kahjustasid X tööautot. X kangutas juhipoolset ust ettepoole ja rippus sõiduki juhiukse küljes, mille tagajärjel sõiduki uks on paigast ära, X viskas mobiiltelefoniga vastu autot, kangutas auto juhiust, tagus jalgadega vastu auto tagaluuki, vastu küljeust ja kõrvalistuja ust, mille tagajärjel on ära lõhutud tagaluugi kojamees ning kõrvalistuja ukse ja küljeukse peale tekkisid mõlgid ja sõiduki juhiuks on paigast ära. X väänas auto juhiust ettepoole ning rippus sõiduki juhiukse küljes, tagus jalgadega vastu küljeust ja kõrvalistuja ust, mille tagajärjel tekkisid kõrvalistuja ukse ja küljeukse peale mõlgid ning sõiduki juhiuks on paigast ära.</p>	<p>KrMS § 202 lg 1 näeb ette, et kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada otstarbekuse kaalutlustel. KrMS § 202 lg 7 kohaselt kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alamäärä või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, on kriminaalmenetlust pädev lõpetama prokuratuur. XXX süü suuruse hindamisel tuleb arvestada asjaolu, et tegu, milles teda kahtlustatakse, seadusandja poolt kehtestatud sanktsioonimäärä arvestades on keskmise raskusega - seadusandja on karistusena kõnealuse teo eest ette näinud rahalise karistuse või vangistuse kuni viis aastat. XXX on kahetsenud oma tegu, mis on KarS § 57 lg 1 p 3 kohaselt on karistust kergendav, seega ühtlasi süüd vähendav asjaolu. Seetõttu võib asuda seisukohale, et XXX süü ei ole suur. Avaliku menetlushuvi hindamise seisukohalt tuleb arvestada eelkõige preventiivseid kaalutlusi. XXX kriminaalmenetluses. Ta omab kahte kehtivat väärteokaristust Ühistranspordiseaduse § 54⁷ lg 1 järgi, mis on suhteliselt vähetähtsasad väärteod. Eeltoodud asjaolusid arvestades asub prokurör seisukohale, et puudub vajadus XXX kriminaalkorras karistamiseks ning temale, kui kuriteo esmakordselt toime pannud isikule, saab avaldada preventiivset mõju kriminaalkaristust kohaldamata. Ülaltoodud motiividel leiab prokurör, et XXX poolt toimepandud kuriteo menetluse jätkamise</p>

			vastu puudub avalik huvi.
51. 1123010733 7 11.04.2012 PÕHJA	202 lg 7, 206; 215 lg 2 p 2	XXX kasutas omavoliliselt ja ajutiselt XXX kuuluvat sõiduautot XXX, millisesse tema istus hoovis, kuhu nimetatud auto pargitud oli, juhi kõrvalistmele. Autot asus juhtima XXX elukaaslane XXX, auto tagaistmele istusid XXX, XXX, XXX ja XXX. Sõiduautoga sõideti hoovist välja, maanteele suunaga Kesklinnast välja, kus põhjustati liiklusõnnetus, - sõiduauto sõitis trammipeatuse trammiootepaviljoni sisse. Autos viibinud isikud lahkusid autost jättes selle avarii toimumiskohale maha.	X süü suuruse hindamisel tuleb arvestada asjaolu, et tegu, milles teda kahtlustatakse, on seadusandja poolt hinnatud kui vähe ohtlik, - seadusandja on karistusena kõnealuse teo eest ette näinud rahalise karistuse või vangistuse kuni kolm aastat. X kasutas nimetatud autot kaassõitjana kriminaalasjas kogutud tõendite kohaselt vaid ühel korral ning auto omavoliliselt kasutamisse võtmise initsiatiiv ei lähtunud temalt. Seetõttu võib asuda seisukohale, et X süü ei ole suur. Avaliku menetlushuvi hindamise seisukohalt tuleb võtta arvesse, et ei ole varem kuritegude ega väärtegude toimepanemise eest karistatud. Samuti ei ole ta kriminaalmenetlusregistri andmetel seni olnud kahtlustatavaks üheski teises kriminaalmenetluses. Prokurör on seisukohal, et puudub vajadus seni õiguskoelevalt käitunud isiku kriminaalkorras karistamiseks ning temale saab avaldada preventiivset mõju kriminaalkaristust kohaldamata. Ülaltoodud motiividel asub prokurör seisukohale, et X poolt toimepandud kuriteo menetluse jätkamise vastu puudub avalik huvi.
52. 1123011659 6 29.02.2012 PÕHJA	202 lg 7, 206; 266 lg 2 p 3	hommikul ajal tungisid X, X, X, X ja X sisse pargitud, X kuuluvasse sõiduautosse, vasakpoolse esiukse kolmnurkakna sisselükkamise ja uste seestpoolt lahtitegemise teel. Seejärel jäi X nimetatud sõiduki rooli, teised hakkasid sõidukit tagant lükkama. Jõudes Mustamäe tee ja Tammsaare tee ristmikule märkasid nimetatud isikud politseiautot, jätsid sõiduki ristmikule ning põgenesid. Lühikese aja möödudes tulid X, X, X ja X nimetatud sõiduki juurde tagasi. X istus sõiduki rooli, teised lükkasid sõidukit tagant, kuni sõiduk oli lükatud tanklasse. Seal märkasid noormehed taas politseiautot, X alustas põgenemist, kuid peeti politseiametnike poolt kinni. X, X ja X viibisid sõidukist eemal ja ei olnud kohapeal kinni peetud.	KrMS § 202 lg 1 näeb ette, et kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada otstarbekuse kaalutlustel. KrMS § 202 lg 7 kohaselt kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, on kriminaalmenetlust pädev lõpetama prokuratuur. X süü suuruse hindamisel tuleb arvestada asjaolu, et tegu, milles teda kahtlustatakse, on seadusandja poolt hinnatud kui vähe ohtlik, - seadusandja on karistusena kõnealuse teo eest ette näinud rahalise karistuse või vangistuse kuni kolm aastat. X on kahetsenud oma tegu, mis on KarS § 57 lg 1 p 3 kohaselt on karistust kergendav, seega ühtlasi süüd vähendav asjaolu. Seetõttu võib asuda seisukohale, et X süü ei ole suur. Avaliku menetlushuvi hindamise seisukohalt tuleb võtta arvesse, et X poolt toimepandu teoga ei tekitatud varalist kahju. X on kuriteo toime pannud seitsmeteistaastasena. X ei ole varem kuritegude toimepanemise eest karistatud. Samuti ei ole takriminaalmenetlusregistri andmetel seni olnud kahtlustatavaks üheski teises kriminaalmenetluses. Prokurör on

			<p>seisukohal, et puudub vajadus X kriminaalkorras karistamiseks ning temale, kui kuriteo esmakordselt toime pannud isikule, saab avaldada preventiivset mõju kriminaalkaristust kohaldamata. Ülaltoodud motiividel asub prokurör seisukohale, et X poolt toimepandud kuriteo menetluse jätkamise vastu puudub avalik huvi</p>
<p>53. 1123011767 0 21.01.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>Xxxasuvast korteris tekkis Xxx Xxx'il konflikt oma pojaga, kes hommikul enne kooli minekut ei tahtnud saapaid jalga panna. Tema vend Xxx Xxx ei oodanud teda seetõttu järgi ja läks ees kooli ära. Seejärel Xxx Xxx võttis kapist rihma ja lõi Xxx Xxx'it ühel korral rihmaga vastu tuharat, tekitades pojale sellega füüsilist valu. Xxx Xxx hakkas peale seda riideid selga panema ja läks kooli. Linnavalitsuse lastekaitse spetsialistide vastusest politseile nähtub, et Xxx Xxx oli hommikul koolis liimist lahti ja šokis ning peale tema rahustamist ütles, et ema andis talle hommikul rihma. Samuti nähtub vastusest, et Xxx Xxx'i isa Xxx Xxx ja Xxx Xxx on lahutatud ning nende vaheline läbisaamine on halb, lapsevanemad ei suuda omavahel laste osas kokkuleppele jõuda. Xxx Xxx'i koolipoolsest iseloomustusest nähtub, et tuleb ette olukordi, kus Xxx Xxx läheb hommikul kooli, hakkab nutma ja jääb liikumatult paigale, lohutamist pole abi. Põhjuseks on ta toonud tüli emaga.</p>	<p>Xxx Xxx oma süüd antud kuriteo toimepanemises ei tunnista. Tema süü on aga tõendamist leidnud teiste kriminaalasjas kogutud tõenditega - kannatanu Xxx Xxx'i videoülekuulamise, Keila Kooli poolt Xxx Xxx'ile antud iseloomustuse, Keila Linnavalitsuse lastekaitse spetsialistide vastusega päringule, tunnistaja Xxx Xxx'i ütluste, tunnistaja Xxx Xxx ütlustega. Kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Antud juhul tuleb arvestada, et Xxx Xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata isik, kannatanule tervisekahjustusi ei tekitatud, perearsti vastuvõtul vägivalla tunnuseid ei leitud. Tunnistajana üle kuulatud Xxx Xxx on andnud ütlusi selle kohta, et emaga on neil suhted perekonnas muidu head, probleeme lahendatakse rääkides, temal ei ole emaga tülisid olnud. Kahtlustatava sõnul hetkel elavad nad rahumeelselt. Arvestades eeltoodut leian, et kahtlustatava süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Võttes arvesse Xxx Xxx'i isikut, tema varasemat elukäiku ja teo toimepanemise asjaolusid, tegemist on perekonnas toimunud sündmusega, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx Xxx'i karistamine kriminaalkorras vajalik ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus maksta kindel summa riigitulusesse, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Xxx Xxx on oma teo hüvitamiseks nõus maksma kindla summa riigitulusesse.</p>
<p>54. 1221000008 1 08.02.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 1 ja 7; 157</p>	<p>xxx, edastas 27.01.2010. arvutiprogrammi Skype kaudu kasutajanime alt xxx endisele politseiametnikule xxx (kasutajanimega xxx) teiste isikute (xxx, xxx, xxx, xxx) eraelu puudutavat teavet, milleks oli muuhulgas sõidukiga toimunud liiklusõnnetuse andmed, sõidukitele kindlustused sõlminud isikute andmed, isikute elukoha andmed ning andmed perekonnaseisu kohta.</p>	<p>Antud kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, milles süü ei ole suur. Kuriteoga varalist kahju ei tekitatud. Tsiviilhagi esitatud ei ole. Teiste isikute kohta puudutavat teavet ei kasutanud kahtlustatav isiklikult, vaid avaldas seda oma endisele ülemusele, politseitöötajale. Seejuures on tänase päeva seisuga enamus edastatud informatsioonist saadav ka avalikult internetist. Ka ei esine kahtlustatava tegevuses koosseisuväliseid raskendavaid asjaolusid. Kuritegu on toime pandud 2010.a. Kahtlustatav on</p>

			<p>kriminaalkorras karistamata, väärteokorras teda samuti ei ole karistatud, omab kindlat elu- ja töökohta. Põhja prefektuuri poolt edastatud iseloomustus on positiivne: ta on väga professionaalne, ülimalt hea analüüsivõimega, omab häid teadmisi ja oskab leida optimaalseid lahendusi, suhted kolleegide ja koostööpartneritega väga head, ta on kõikide suhtes heatahtlik, äärmiselt viisakas, osaleb aktiivselt meeskonnatöös, mitmel korral ergutatud heade töötulemuste ja eeskujulikult teenistusülesannete täitmise eest. Kahtlustatav tunnistab oma süüd ja kahetseb toimepandut puhtsüdamlikult.</p> <p>KarS § 157 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on kuni kolm aastat vangistust. xxx süü etteheidetavas süüteos ei ole piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist.</p> <p>Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, kuriteoga kahju ei tekitatud, tsiviilhagi puudub, xxx on andnud nõusoleku kriminaalmenetluse kulude tasumiseks ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna xxx etteheidetava kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega. Kuna kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära ja kahtlustatava isiku süü ei ole suur, kahtlustatav on nõus tasuma kriminaalmenetluse kulud, tsiviilhagi puudub ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur.</p>
55. 1222100001 9 18.06.2012; PÕHJA	202 lg 7, 206; 201 lg 2 p 3	alates 2006. aastast on XXX direktori asetäitja majandusalal XXX omastanud tuhandetes kroonides sularaha, mida maksid aula kasutajad, et läbi viia treeninguid kooli aulas.	<p>KrMS § 202 lg 1 näeb ette, et kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada otstarbekuse kaalutlustel. Süü suuruse hindamisel tuleb arvestada asjaolu, et tegu, milles teda kahtlustatakse, seadusandja poolt kehtestatud sanktsioonimäär arvestades on keskmise raskusega - seadusandja on karistusena kõnealuse teo eest ette näinud rahalise</p>

			<p>karistuse või vangistuse kuni viis aastat. Arvestades asjaolu, et XXX puhul puuduvad karistust raskendavad asjaolud, võib asuda seisukohale, et tema süü on keskmine, teisisõnu ei ole suur KrMS § 202 lg 1 mõttes. Avaliku menetlushuvi hindamise seisukohalt tuleb arvestada asjaolu, et kahju, mis on XXX etteheidetava teoga tekitatud, ei ole suur. Kahtlustatav võtab endale kohustuse tekitatud kahju hüvitada. Samuti on avaliku menetlushuvi olemasolu hindamisel vajalik arvesse võtta preventiivseid kaalutlusi. XXX, olles 43-aastane, ei ole kriminaalmenetlusregistri andmetel seni olnud kahtlustatavaks üheski teises kriminaalmenetluses. Ta omab ühte kehtivat väärtekaristust Ühistranspordiseaduse järgi, mis on suhteliselt vähetähtis väärtegu. Eeltoodud asjaolusid arvestades asub prokurör seisukohale, et puudub vajadus XXX kriminaalkorras karistamiseks ning temale, kui kuriteo esmakordselt toime pannud isikule, saab avaldada preventiivset mõju kriminaalkaristust kohaldamata. Puutuvalt üldpreventiivsetesse kaalutlustesse tuleb tõdeda, et kriminaalmenetluse alustamise fakti avalikustamine meedias on andnud avalikkusele selge signaali, et taoliste rikkumistele järgneb riigi reaktsioon isikute põhivabadusi enim piiravate vahendite, - kriminaalmenetluse näol, mis on prokuröri hinnangul piisav üldpreventsiooni eesmärkide saavutamiseks. Ülaltoodud motiividel leiab prokurör, et XXXX poolt toimepandud kuriteo menetlusejätkamise vastu puudub avalik huvi.</p>
<p>56. 1223010304 5 31.01.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 414 lg 1</p>	<p>kriminaalasja nr 10230116462 raames leiti läbiotsimise käigus kahtlustatavale kuuluvast suvilas sütik, millest demineerijate poolt lõhkemise järel leiti pruuni värvusega pulbriline ja tükiline aine koguses 4,59g, mis on Eesti Kohtuekspertiisi Instituudi (EKEI) poolt läbi viidud ekspertiisi kohaselt tuvastatud kui tretüül ehk brisantne lõhkeaine ning samuti leiti vene päritolu 45 mm sütikuga, trasseeriv, enesehävitusmehhanismiga varustatud kildmürsk, mis sisaldas EKEI poolt läbi viidud ekspertiisi kohaselt laengus 34 g lõhkeainet tretüül (TNT).</p>	<p>Kahtlustatav on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni viieaastase vangistuse. Kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Kahtlustatav on varasemalt kriminaalkorras karistatud korra ning seda 2007 aastal liiklusalase kuriteo toimepanemise eest. Samuti on kahtlustatavat karistatud väärtekorras liiklusalaste rikkumiste eest. Arvestades, et kriminaaltoimikust nähtuvalt on kahtlustatava näol tegemist kollekttsionääriga, kes metsa alt leitud vanametalli viib enda suvilasse, siis lõhkeseadeldise valmistamise tahtlust kahtlustatava tegevusest ei nähtu. Rasket tagajärge või kahju kuriteoga ei põhjustatud. Nimetatud esemed on leitud läbiotsimise käigus aastal 2010, seega on ka sündmusest möödas pikk aeg ning uusi kuritegusid ei ole kahtlustatav selle aja jooksul toime pannud.</p>

			<p>Seetõttu puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik. Kahtlustataval muid kriminaalasju menetluses ei ole ning ta on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi ning selleks piisab kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevate kohustuste määramisest. Arvestades ülaltoodut leian, kahtlustatava suhtes võib rakendada KrMS § 202 sätteid ning kriminaalmenetluse lõpetada. Kohtumisel kahetses kahtlustatav puhtsüdamlikult aset leidnud sündmust ning avaldas, et on kriminaalmenetluse lõpetamisega nõus ning võtnud endale kohustuse tasuda riigi tuludesse summa.</p>
<p>57. 1223010619 8 18.02.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 199 lg 1 - § 25 lg 1, 2</p>	<p>kaupluses võttis meesterahvas kauplusest järgmised asjad: pikad teksapüksid, hind 39,95€; T-särgi, hind 12,95€; T-särgi, hind 9,95€; ujumispüksid, hind 9,95€. Nende asjadega läbis meesterahvas turvaväravad, jättes tahtlikult tasutama kauba eest summas 72,80€.</p>	<p>Kahtlustatav on varasemalt kriminaalkorras karistatud ühel korral, mille näol on tegemist praegusest teost eriliigilise teoga. Väärteo korras määratud trahvid on kahtlustataval tasutud. Käesoleva otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et xxxx on oma süüd tunnistanud, kahetsenud ning lubab tulevikus käituda õiguskuulekalt. Süü ülestunnistust tuleb arvestada kergendava asjaoluna, raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. Lisaks on hüvitatud ka kuriteoga tekitatud kahju . xxx kahtlustatakse II-astme kuriteo toimepanemises, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni 3-aastase vangistuse. Kuna seadusandja on antud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Kuna isiku süü antud asjas pole suur, puudub praegustel asjaoludel ka avalik menetlushuvi kriminaalmenetluse jätkamiseks. Tasutud on ka tsiviilhagi, seega ka kahju kannatanule on hüvitatud. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada isikut kriminaalvastutusele võtmata, leiab prokuröri abi, et käesolevas kriminaalasjas on võimalik kohaldada KrMS § 202 lg 2 p 2 sätteid ning kriminaalasi lõpetada. KarS § 266 lg 1 näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur.</p>
<p>58. 1223010623 9</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>kannatanu viibis hoovis koos sõbrannaga, kes on kahtlustatava elukaaslase tütar. Kannatanu koos</p>	<p>xxx kahtlustatakse teise astme kuriteo toimepanemises, mis on vastavalt KarS §-le 121 karistatav rahalise karistuse või kuni</p>

23.01.2013; PÕHJA		<p>kaaslastega remontis seal hoovis mootorratast, mille käigus kasutas maja keldris olevaid tööriistu. Vahetult enne kahtlustatava tulekut viidi see jalgratas maja keldrisse. Vägivallateoga lõppenud konflikt kannatanu ja kahtlustatava vahel tekkis selle pinnalt, et koju tulnud kahtlustatav, avastades, etoli kasutatud keldris olevaid tööriistu ning keldris on võõras mootorratas, ütles kannatanule jatema kaaslastele mootorratas keldrist ära võtta ning hoovist lahkuda. Kahtlustatav püüdis haarata xxxx kaelast kinni ning selle käigus kriimustas tal kaela, tekitades xxxile füüsilist valu. Seejärel haaras xxxil vasaku käe sõrmedega näost kinni ning kriimustas paremat põske ja nina, millega tekitas xxxile füüsilist valu</p>	<p>kolmeaastase vangistusega, kusjuures vangistuse alammäära ette nähtud ei ole. Kahtlustatava poolt toimepandud vägivallateoga ei olnud kannatanule ilmselgelt tekitatud tugevat valu ega arstlikku sekkumist vajavaid tervisekahjustusi. Karistust raskendavaid asjaolusid ei esine. Kahtlustatavat ei ole varem kriminaalkorras karistatud. Kehtivaid väärtteokaristusi tal ei ole. Kohtumisel kannatanuga 22.01.2013 teatas prokuröri abi talle, et prokuratuur kaalub kriminaalmenetluse lõpetamist KrMS § 202 alusel, ning selgitas kannatanule selle sätte sisu. Kannatanu avaldas, et ta ei nõua kriminaalasja saatmist kohtusse ning kriminaalmenetluse lõpetamine KrMS § 202 alusel oleks tema arvates õige lahendus. Eeltoodud asjaolusid arvestades leiab prokuröri abi, et kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kohtumisel kahtlustatavaga 23.01.2013 selgitas prokuröri abi talle KrMS § 202 alusel kriminaalmenetluse lõpetamise võimalust ja selle olemust ning kahtlustatav andis oma nõusoleku kriminaalmenetluse lõpetamiseks nimetatud sätte alusel. Juhindudes KrMS § 202 lg 2 p-st 2, paneb prokuröri abi kahtlustatavale kohustuse maksta kindel summa riigitulusesse. KrMS §-le 202 lg 7 esimese lause kohaselt, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistuse alammäära, võib kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur.</p>
59. 1223010662 5 21.01.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 121	<p>alaealine Xxx läks Xxx koju aadressile Xxx Xxx, Tallinn. Xxx Xxx ise elab aadressil Xxx Xxx, Tallinn ja emast eraldi. Korteris Xxx Xxx viibisid tema ema Xxx Xxx ja kaks meesterahvast. Xxx Xxx oli alkoholijoobes. Xxx Xxx ja Xxx Xxx vahel tekkis tüli, mille käigus Xxx Xxx võttis tütre juustest kinni ja tiris ning seejärel lõi teda rusikaga ülahuule piirkonda ning seejärel toimus poolte vahel rüselus. Lõpuks rabeles Xxx Xxx lahti, helistas politseisse ja lahkus korterist. Oma tegevusega tekitas Xxx Xxx kannatanule füüsilist valu.</p>	<p>Kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Xxx Xxx avaldas prokuratuuris juhtunu osas puhtsüdamlikku kahetsust, mis on KarS § 57 lg 1 p 3 järgi karistust kergendavaks asjaoluks. Samuti tuleb arvestada, et kannatanul suuri tervisekahjustusi ei tekitatud, samuti on tunnistajana üle kuulatud lastekaitse talituse töötaja Xxx Xxx selgitanud, et Xxx Xxx ja Xxx Xxx vahelised suhted on pingelised, kuna Xxx Xxx on emalt ja kasuisalt varastanud ning lisaks ei täida ta koolikohustust, ei viibi sageli kodus, ega allu kodustele reeglitele. Ka kahtlustatava enda sõnul tekkis tüli seetõttu, et Xxx Xxx oli tema tagant varastanud. Seega oli teo toimepanemise põhjuseks kannatanu enda provotseeriv käitumine. Samuti tuleb arvestada, et prokuratuuri andmetel varasemalt Xxx Xxx oma lapse suhtes füüsilist vägivalda pole tarvitanud.</p>

			<p>Kahtlustatav kinnitas prokuratuuris, et tulevikus midagi sellest enam ei juhtu, kahetseb juhtunud. Arvestades eeltoodut leian, et kahtlustatava süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Võttes arvesse Xxx Xxx isikut, tema varasemat elukäiku ning teo toimepanemise asjaolusid, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx Xxx karistamine kriminaalkorras vajalik ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus maksta kindel summa riigitulusesse, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Xxx Xxx on oma teo hüvitamiseks nõus maksma kindla summa riigitulusesse.</p>
<p>60. 1223010856 7 17.01.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>alaealine Xxx viibis koos oma sõbranna Xxx Xxx'iga oma kodu juures Tallinnas Xxx Xxxmaja taga, kus tal tekkis tüli temaga samas majas elava Xxx Xxx'i tütreaga, kes helistas Xxx Xxx'ile. Xxx Xxx ja Xxx Xxx jooksid Xxx Xxx'i eest ära Tallinnas Xxx Xxx asuvasse Tallinna Mustamäe Humanitaargümnaasiumi majja. Xxx Xxx jooksis neile järele ning koolimajas tutistas Xxx Xxx'i, võttis õlgadest kinni ja raputas ning kriimustas küüntega vasakut kätt. Kriimustamisest tundis Xxx Xxx füüsilist valu ning käsi läks selle tagajärjel punaseks.</p>	<p>Kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Xxx Xxx avaldas juhtunu osas puhtsüdamlikku kahetsust, mis on KarS § 57 lg 1 p 3 järgi karistust kergendavaks asjaoluks, samas karistust raskendava asjaoluna tuleb arvestada KarS § 58 p 3 järgi süüte toimepanemist teadvalt noorema kui kahe teistaastase isiku suhtes. Samas tuleb arvestada, et kannatanule suuri tervisekahjustusi ei tekitatud ja lapsega arsti poole pöördumine ei olnud vajalik. Xxx Xxx ise on selgitanud, et jooksis Xxx Xxx'ile järgi seetõttu, et soovis temalt küsida, miks viimane tema lapsele haiget tegi. Xxx Xxx ei soovinud Xxx Xxx'ile haiget teha. Kahtlustatav kinnitas prokuratuuris, et tulevikus midagi sellest enam ei juhtu, kahetseb juhtunud. Arvestades eeltoodut leian, et kahtlustatava süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Võttes arvesse isikut, tema varasemat elukäiku ning teo toimepanemise asjaolusid, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole karistamine kriminaalkorras vajalik ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus maksta kindel summa riigitulusesse, on piisav karistus tema poolt toimepandule.</p>
<p>61. 1223010872 8 12.02.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 121</p>	<p>Tallinnas xxx asuvas xxxx, neljanda korruse üldkoridoris tiris xxx xxxit dressipluusi kapuutsist selliselt, et kapuutsi äär soonis kannatanule paremale poole kaela, mille tulemusena tundis kannatanu füüsilist valu ning tal tekkis kaelal marrastus. Seejärel, lasknud kapuutsist lahti, lõi xxx xxit kahel korral rusikaga vastu</p>	<p>xx kahtlustatakse teise astme kuriteo toimepanemises, mis on vastavalt KarS §-le 121 karistatav rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistusega, kusjuures vangistuse alammäära ette nähtud ei ole. Kahtlustatava poolt toimepandud vägivallateoga ei olnud kannatanule tekitatud arstlikku sekkumist vajavaid tervisekahjustusi. Karistust raskendavaid asjaolusid</p>

		kukalt, millega tekitas kannatanule füüsilist valu.	<p>ei esine. Kahtlustatav on kohtueelsel menetlusel hüvitanud kannatanule kuriteoga tekitatud moraalset kahju. Kahtlustatava poolt kahju vabatahtlik hüvitamine on vastavalt KarS § 57 lg 1 p-le 2 käsitatav karistust kergendava asjaoluna. Peale selle arvestab prokuröri abi seda, et kahtlustataval ei ole kehtivaid kriminaalkaristusi. Kuivõrd kahtlustatav töötab turvatöötajana, tooks kriminaalkaristuse mõistmine talle kaasa ka töö kaotuse, mis arvestades töökoha leidmise raskendatust praeguse majandussurutise tingimustes on kahtlemata äärmiselt ränk tagajärg, mis võib avaldada inimese elule pikemaajalist negatiivset mõju. Eeltoodud asjaolusid arvestades leiab prokuröri abi, et kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kohtumisel kahtlustatavaga selgitas prokuröri abi talle KrMS § 202 lg 7 alusel kriminaalmenetluse lõpetamise võimalust ja selle olemust ning kahtlustatav andis oma nõusoleku kriminaalmenetluse lõpetamiseks nimetatud sätte alusel. Kohtueelse menetluse lõpuleviimisel määrati kahtlustatavale riigi õigusabi andmise korras kaitsja, kellele prokuratuur juhindudes KrMS § 224 lg-st 1 esitas kriminaaltoimiku koopia. Kriminaaltoimikust koopia tegemise kulu summas 0,45 eurot on vastavalt KrMS § 175 lg 1 ple 5 menetluskuludeks. Kaitsja poolt riigi õigusabi osutamise käigus tehtud toimingute eest määrati talle tasu summas 76,80 eurot. Vastavalt KrMS § 175 lg 1 p-le 4 kuulub määratud kaitsjale määratud tasu menetluskulude hulka. Sellest lähtuvalt ja juhindudes KrMS § 202 lg 2 p-st 1 paneb prokuröri abi kahtlustatavale kohustuse tasuda menetluskulud. Juhindudes KrMS § 202 lg 2 p-st 2, paneb prokuröri abi kahtlustatavale kohustuse maksta kindel summa riigituludesse. Kahtlustatavale määratav makse peab prokuröri abi arvates olema sellise suurusega, et makse tasumine osutaks kahtlustatavale vajalikku eripreventiivset mõju.</p>
62. 1223010959 5 15.02.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 266 lg 1	Kahtlustatav tungis ebaseaduslikult valdaja tahte vastaselt AS xxx piiratud territooriumile aadressil Tallinn, xxx, nimelt ronis üle piiratud territooriumi aia.	<p>Kahtlustatav on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistuse. Kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Kahtlustatav on varasemalt kriminaalkorras karistatud 2 korda. Väärteokorras on kahtlustatavat korduvalt ühistranspordi seaduse ja asjaõigusseaduse rikkumiste eest. Kahtlustatav on selgitanud, et olles joobes oli teel koju, kui mõtles oma jalavaeva</p>

			<p>vähendada ning kasutada koju minkuks lühemat teed. Selleks ronis ta üle aia ning oli kinni peetud turvateenistuse patrulli poolt, kui ta üle aia territooriumilt välja ronis. Arvestades, et kahtlustatava näol on tegemist isikuga, kes on varem kriminaalkorras karistatud 2 korda ning katseaeg oli läbitud edukalt, puudub alus kartuseks, et isik võib panna toime uusi kuritegusid. Rasket tagajärge või kahju kuriteoga ei põhjustatud, kahtlustatav on selgitanud, et tal ei olnud territooriumile ronides muid kavatsusi, kui kojumineku teekonda lühendada, mida näitab ka asjaolu, et kahtlustataval ei olnud kaasas mitte ühtegi asja, seljas vaid teksapüksid, T-särk ja vest. Seetõttu puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik. Kahtlustataval muid kriminaalasju menetluses ei ole ning ta on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi ning selleks piisab kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevate kohustuste määramisest.</p>
<p>63. 1223011203 9 13.002.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 202 lg 1</p>	<p>Xxx omandas 17 euro eest xx xxx kuuluva mobiiltelefoni Nokia 7230 maksumusega 149,55 eurot, milline oli varastatud xxx poolt ajavahemikul 07.08.2012 kella 14.00 kuni 08.08.2012 kella 12.xxx korterist aadressil xxx, Tallinn.</p>	<p>Antud kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, milles xxx süü ei ole suur. Ka ei esine kahtlustatava tegevuses koosseisuväliseid raskendavaid asjaolusid. KarS § 202 lg 1 eest ei näe KarS ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse. Sanktsiooni maksimummääraks on kuni kolm aastat vangistust. xxx süü etteheidetavas süüteos ei ole piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Kahtlustatav xxx on varem kriminaalkorras karistatud KarS § 201 lg 2 p 1 alusel tingimisi vangistusega, varavastaste kuritegude eest väärteokorras karistatud ei ole. Ta omab kindlat elukohta, tema ülalpidamisel on tütar. Toimepandud kuritegu kahetseb xxx puhtsüdamlikult. Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna xxx etteheidetava kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega. Kahtlustatav xxx nõustus kriminaalmenetluse lõpetamisega KrMS §</p>

			<p>202 sätete alusel ja nõustus võtma endale kohustuse KrMS § 202 lg 2 p 2 alusel, tegema määratud tähtaja jooksul 60 tundi üldkasulikke tööd. Kuna kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära ja kahtlustatava isiku süü ei ole suur, kriminaalmenetluse kulud ja tsiviilhagi puuduvad ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur.</p>
<p>64. 1223011204 2 22.01.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 329</p>	<p>xxxx, olles kohtuotsusega karistatud KarS § 424 järgi mootorsõiduki juhtimise õiguse äravõtmisega üheks kuuks, hoidus kõrvale nimetatud kohtuotsusega süüteost eest mõistetud karistuse, s.o mootorsõiduki juhtimise õiguse äravõtmise täitmisest selliselt, et juhtis tema mootorsõidukit. Kohtuotsus oli selleks ajaks juhtimisõiguse äravõtmise osas täitmisele pööratud. Juhtimisõigus oli äravõetud.</p>	<p>Uurinud kriminaalasja materjalid, asub prokuröri abi seisukohale, et käesolev kriminaalmenetlus tuleb lõpetada KrMS § 202 lg 7 alusel ja seda järgnevatel põhjendustel. xxx kahtlustatakse teise astme kuriteo toimepanemises, mis on vastavalt KarS §-le 329 karistatav rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistusega, kusjuures vangistuse alammäära ette nähtud ei ole. Karistust raskendavaid asjaolusid ei esine. Kohtueelsel menetlusel antud ütlustes tunnistas kahtlustatav kuriteo toimepanemist ja väljendas kahetsust toimepandu üle. Seega esineb KarS § 57 lg 1 p-s 3 sätestatud karistust kergendav asjaolu - puhtsüdamlik kahetsus. Kuriteo toimepanemist selgitas kahtlustatav oma ütlustes järgnevalt: "... 22.08.2012a. oli vaja sõita haiglasse ja mul ei olnud kedagi paluda, kes mind haiglasse viiks. Nimelt on mul selg haige ja ootas in kirurgi juurde pääsemist. Sellel päeval siis helistatigi ja öeldi, et ma kohe haiglasse kirurgi vastuvõtule tuleksin. Selg on mul haige juba teist kuud ja seljavaludest on mul jalg paralüüeeritud ja olen seetõttu haiguslehel. Sõiduk on minu isiklik. Kui arsti juurde sõitu ei oleks olnud, siis ma ei oleks ka sõidukit juhtima asunud". Kahtlustataval tervisehäire esinemist ja selle tõsidust tõendab ka kriminaaltoimikusse lisatud koopia Sotsiaalkindlustusameti, millega tuvastati kahtlustataval püsiv töövõimetus. Seega nähtub kriminaalasja materjalidest, et enne kuriteo toimepanemist kannatas kahtlustatav pikka aega valude all ning mootorsõiduki juhtimises seisnud kuriteo toimepanemise ajendiks oli vajadus minna arsti juurde, kusjuures võimalus pääseda arsti vastuvõtule tekkis kahtlustataval ootamatult, vahetult enne autoga sõitmist. Kuigi see ei muuda kahtlustatava poolt toimepandut õiguspäraseks teoks, kuriteo toimepanemine eeltoodud asjaoludel on prokuröri abi hinnangul käsitatav kahtlustatava süüd kergendava asjaoluna. Kahtlustatavat on varem kriminaalkorras karistatud vaid ühel korral. Kehtivaid väärtuskaristusi tal ei ole. Eeltoodud asjaolusid arvestades leiab prokuröri abi, et kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub</p>

			avalik menetlushuvi. Kohtumisel kahtlustatavaga selgitas prokuröri abi talle KrMS§ 202 alusel kriminaalmenetluse lõpetamise võimalust ja selle olemust ning kahtlustatav andis oma nõusoleku kriminaalmenetluse lõpetamiseks nimetatud sätte alusel.
65. 1223011302 2; 29.01.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 320 lg 1	X allutatuna tunnistajana menetlustoimingule, keda oli hoiatatud kriminaalvastutusest valeütluste andmisega, andis teadvalt valeütlusi selle kohta, et varastati sõiduauto. Tegelikult sündmust aset ei leidnud ja X andis abikaasa ettepanekul politseis valeütlusi. Hiljem ta siiski kahtlustatavana ülekuulamise avaldas, et valetas ja kahetses tehtut.	Kuivõrd kahtlustatava süü antud kuriteo toimepanemises ei ole suur, tema tunnistab süüd ja kahetseb kuriteo toimepanemist, kokkuvõttes kuriteo läbi keegi peale tema ja tema abikaasa kannatada ei saanud, tsiviilhagi ei ole esitatud, tema aitas oluliselt kaasa kuriteo avastamisele ning kahtlustatava igakuine sissetulek on miinimumkohustuse lähedane, siis esineb põhjendatud alus määramaks käesoleva kriminaalasja lõpetamise määрусega xxx kohustus alla miinimumkohustuse, s.o alla 320 euro. Kahtlustatav nõustub kriminaalasja menetluse lõpetamisega ja on nõus maksma kriminaalasja lõpetamiseks KrMS § 202 järgi riigile 290 eurot viie kuu jooksul. xxx on varem kriminaalkorras karistamata, 2011.a. oli toime pannud ühe väärteo. Kriminaalasja menetlemiseks puudub suur avalik huvi. Kriminaalasjas menetluskulud puuduvad.
66. 1223011314 5 05.02.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 199 lg 2 p 7	xxxx ja xxx võtsid võõra vallasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil Harjumaal, xxx, xxx külas, xx talu territooriumil asuvat ja xx kuuluvat vanametalli 500€ väärtuses tekitades kannatanule varalist kahju. 19.09.2012 esitati xxxile kahtlustus KarS § 199 lg 2 p 7 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises, s.o. varguse toimepanemises grupis, milles xxx tunnistab ennast täielikult süüdi ja kahetseb puhtsüdamlikult oma tegu.	Tutvunud kriminaalasja materjalidega leiab prokurör, et xxxi süü varguse toimepanemises grupi poolt on kriminaalasjas kogutud materjalidega täielikult tõendamist leidnud. xxx xx on oma süüd täielikult tunnistanud, samuti avaldanud puhtsüdamlikku kahetsust, mida tuleb arvestada kergendava asjaoluna, raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. xxxit kahtlustatakse ühes II-astme kuriteo toimepanemises, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni 5-aastase vangistuse. Kuna seadusandja on antud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. xxx on varem kriminaalkorras karistamata isik, väärteo korras on teda kaks korda karistatud, kuid trahvid on tasutud. Eeltoodust lähtuvalt leiab prokurör, et käesolevas kriminaalasjas ei ole xxxi süü suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole isiku kohtulik karistamine ilmtingimata vajalik ning ta on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õigskuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi ning selleks piisab kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevate kohustuste määramisest. Nimetatud asjaolusid arvestades leiab prokurör, et xxxi

			<p>suhtes võib rakendada KrMS § 202 sätteid ning kriminaalmenetluse lõpetada, määrates talle kohustusena KrMS § 202 lg 2 p alusel rahalise kohustuse riigituludesse. Kannatanu xxxi poolt on esitatud tsiviilhagi.</p> <p>Kahtlustatav on kriminaalmenetluse lõpetamisega nõus ning võtnud omale kohustuse tasuda rahalise kohustuse riigituludesse ning hüvitada kannatanule tekitatud kahju.</p>
<p>67. 1223011314 5 05.02.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 199 lg 2 p 7</p>	<p>xx ja xxx võtsid võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil Harjumaal, Keila vallas, xxx külas, xxx talu territooriumil asuvat ja xxi xxx kuuluvat vanametalli 500€ väärtuses tekitades kannatanule varalist kahju.</p>	<p>xxx süü varguse toimepanemises grupi poolt on kriminaalasjas kogutud materjalidega täielikult tõendamist leidnud. xx xxx on oma süüd täielikult tunnistanud, samuti avaldanud puhtsüdamlikku kahetsust, mida tuleb arvestada kergendava asjaoluna, raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole.</p> <p>xxx kahtlustatakse ühes II-astme kuriteo toimepanemises, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni 5-aastase vangistuse. Kuna seadusandja on antud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle.</p> <p>xxx on varem kriminaalkorras karistamata isik, väärteo korras on teda üks kord karistatud, kuid trahv on tasutud. Eeltoodust lähtuvalt leiab prokurör, et käesolevas kriminaalasjas ei ole xxx süü suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna üldpreveniivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole isiku kohtulik karistamine ilmingimata vajalik ning ta on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi ning selleks piisab kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevate kohustuste määramisest. Nimetatud asjaolusid arvestades leiab prokurör, et xxxx suhtes võib rakendada KrMS § 202 sätteid ning kriminaalmenetluse lõpetada, määrates talle kohustusena KrMS § 202 lg 2 p 2 alusel rahalise kohustuse riigituludesse.</p>
<p>68. 1223011562 4 22.02.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 199 lg 2 p 1 - § 25 lg 2</p>	<p>Xxx kaupluses ebaseadusliku omastamise eesmärgil võttis kaupa ning möödus kassast ja läbis turvaväravad, jättes tahtlikult tasumata kauba eest summas 201.53 eurot, kuid peeti kinni turvatöötaja poolt.</p>	<p>xxx on kriminaal- ja väärteokorras karistamata isik. Rasket tagajärge või kahju ta oma kuriteoga ei põhjustanud, tsiviilhagi antud kriminaalasjas esitatud ei ole. Karistust raskendavad asjaolud KarS § 58 järgi tema käitumises puuduvad. Ta tunnistab oma süüd, on mõistnud oma teo õigusvastasust ja selle tähendust ning lubab edaspidi kuritegude toimepanemisest hoiduda. Eeltoodu alusel saab asuda seisukohale, et kahtlustatava süü ei ole suur. Prokurör leiab, et kahtlustatav on praeguse menetluse käigus teinud järeldused, et iga õigusrikkumine võib kaasa tuua karistuse ja sellest tulenevalt lubanud õiguskuulekalt käituda, seega lähtuvalt</p>

			<p>üldpreventiivsetest vajadusest ei ole isiku karistamine vajalik ja otstarbekas ei ole käesolevat kriminaalasja pikemalt menetleda ning kohtumenetlust läbi viia, kuivõrd antud juhul ei ole hädavajalik isiku kriminaalkorras karistamine, seega menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Eeluurimise käigus kriminaalmenetluse kulusid ei tekkinud. Võttes arvesse kahtlustatava isikut, tema varasemat elukäiku ning teo toimepanemise asjaolusid, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole vajalik tema karistamine kriminaalkorras ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb üldkasuliku töö tegemise kohustus, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Kahtlustatav on nõus oma teo hüvitamiseks tegema üldkasulikke töid.</p>
<p>69. 1223011659 0 13.02.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 266 lg 1</p>	<p>õhtusel ajal tungiti sisse xxxile kuuluvasse korterisse ning varastati sealt tikksaag väärtusega 10€ ja sületäis küttepuid väärtusega 3€. Kahtlustatavana antud kuriteo toimepanemises kuulati üle xxx, kes tunnistas süüd osaliselt ja andis ütlusi, mille kohaselt ta tungis sisse xxx korterisse ukse lahtimurdmise teel, aga ei varastanud midagi. Asjast eraldati kriminaalasi nr 12230117276 isiku/te suhtes, kes tungis/id xxx korterisse ja varastasid tikksae ja küttepuud, mis lõpetati, kuna varguse toimepannud isikuid polnud võimalik tuvastada. Kahtlustatava ütluste kohaselt olid tema korteris probleemid kanalisatsiooniga, kuna kannatanu oli muutnud võimatuks dušivee äravoolu. Seetõttu tungis kahtlustatav kannatanu korterisse, painutades uksepiita, et ühendada duši pea kanalisatsiooniga. Midagi ta sealt ei varastanud.</p>	<p>Kahtlustatav on varasemalt kriminaalkorras karistamata. Kehtivaid väärtekaristusi on viis, ühistranspordi seaduse rikkumiste näol. Käesoleva otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et xxx on oma süüd tunnistanud ning lubab tulevikus käituda õiguskäiguks. Süü ülestunnistust tuleb arvestada kergendava asjaoluna, raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. xx kahtlustatakse II-astme kuriteo toimepanemises, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni 1-aastase vangistuse. Kuna seadusandja on antud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Kuna isiku süü antud asjas pole suur, puudub praegustel asjaoludel ka avalik menetlushuvi kriminaalmenetluse jätkamiseks. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada isikut kriminaalvastutusele võtmata, leiab prokuröri abi, et käesolevas kriminaalasjas on võimalik kohaldada KrMS § 202 lg 2 p 2 sätteid ning kriminaalasi lõpetada. Kannatanu xxx on esitanud ukse lõhkumisega seoses tsiviilhagi summas 75€. Nimetatud summale kahtlustatav vastu ei vaidle ning on nõus selle kannatanule hüvitama. KrMS § 202 lg 7 kohaselt võib KrMS § 202 lõigetes 1 ja 2 sätestatud alustel kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. KarS § 266 lg 1 näeb</p>

			karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur.
70. 1223011686 5 06.02.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 423 lg 1	V.K juhtis mootorsõidukit liikudes tankla suunas, kuhu soovis sooritada vasakpöört, ei olnud piisavalt tähelepanelik jalakäija suhtes, kes ületas tankla juurde viivat juurdesõiduteed reguleerimata ülekäigurajal, mis oli tähistatud liiklusmärgiga nr 543 /ülekäigurada/ ja nr 573 /õueala/, ei kohandanud oma sõiduki kiirust olukorrale vastavaks ning ei arvestanud piisavalt teeoludega /märg tee/, ilmastikutingimustega/pime aeg, tehisvalgustus/ ja muude liiklusoludega /võimalike jalakäijate liikumine ülekäigurajal/, et ta suudaks seisma jääda sõiduki eespoolse nähtavusulatuse piires ning etteaimatava takistuse ees, milleks kindlasti oli võimalike jalakäijate liikumine ülekäigurajal, ei vaadanud piisavalt tähelepanelikult reguleerimata ülekäigurada ületava jalakäija poole, alustas vasakpöörde sooritamist tanklasse, jättes veendumata, et see manööver on ohutu kõikidele liiklejatele, sõites otsa reguleerimata ülekäigurajal ja õuealal teed ületavale jalakäijale N.P-le, kes sai sõidukilt löögi ning kukkus asfaldile, saades raske tervisekahjustuse.	Antud kriminaalasjas puudub avalik menetlushuvi ning kahtlustatava süü ei ole suur järgmistel asjaoludel: V.K-l puuduvad kehtivad kriminaal- ja väärtekaristused. V.K omab kindlat elukohta ja töökohta. Kindel töökoht tagab ka kindla sissetuleku, mistõttu on prokurör veendunud, et V.K on suuteline täitma kriminaalmenetluse lõpetamise tingimusi. Juhtimisõiguse on V.K omandanud 2004. Seega saab järeldada, et V.K on liikluses olnud pigem õiguskaualekas inimene ning käesolev juhtum on erandlik. Käesolev liiklusõnnetus on tekkemehhanismi järgi kerge – õnnetuse põhjuseks oli V.K tähelepanematus jalakäija suhtes, mis ei olnud põhjustatud joobeseisundist, väsimusseisundist ega kiiruse ületamisest, vaid ettevaatamatusest – ta ei vaadanud vasakpöördel piisavalt tähelepanelikult jalakäijate ülekäigurajale. V.K sõiduki kiirus kokkupõrkel oli minimaalne, millele viitavad sõidukil kahjustuste puudumine. Peale liiklusõnnetust jäi V.K sündmuskohale. V.K kahetseb juhtunut puhtsüdamlikult. Kannatanu vigastused olid rasked, kuid mitte eluohtlikud. Kannatanu ja kahtlustatav kohtusid prokuratuuris ning kahtlustatav vabandas kannatanu ees. Kannatanu ja kahtlustatav leppisid kokku hüvitamisele kuuluva summa, mille tasumise on V.K võtnud endale kohustuseks. Kui hinnata kriminaalasjas kogutud tõendeid nende kogumis, siis nähtub, et V.K on küll liiklusõnnetuse põhjustamises süüdi, kuid antud süü selle teo puhul ei ole niivõrd suur, et asja peaks saatma kohtumenetlusse. V.K oli kaine, ei ületanud lubatud sõidukiirust, omas vastava kategooria mootorsõiduki juhtimise õigust, õnnetuse tekkemehhanism oli kerge. V.K näol on tegemist meesterahvaga, keda on võimalik mõjutada hoolikamalt liikluses käituma ilma kohtuliku karistusega. V.K ei ole varasemalt toime pannud liikluskuritegusid, tegemist on liiklusõnnetusega selle sõna õiges tähenduses, kus on palju kergendavaid asjaolusid ja puuduvad raskendavad asjaolud. Liiklus on küll elusfäär, mille vastu avalikkusel peab olema eriline usaldus, kuid igasse toimunud liiklusõnnetusse ei saa suhtuda ühtse kaaluga, vaid hinnata tuleb konkreetse liiklusõnnetuse asjaolusid, isikute käitumist ja isikuandmeid, mis käesoleva liiklusõnnetuse puhul on vaadeldavad kergendavate asjaolude foonilt. Seega puudub antud kriminaalaja suhtes avalik huvi kriminaalmenetluse edasiseks jätkamiseks ning kohaldada võib

			kriminaalmenetluse lõpetamist otstarbekuse kaalutlusel.
71. 1223011708 2 18.01.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 121	<p>kahtlustatav viibis ööklubis, olles tarvitanud alkohoolseid jooke ja tekkinud joobeseisundis olles ei tajunud ümbritsevat enam piisavalt selgelt. Seda iseloomustab see, et kahtlustatava enda sõnul ta tajus, et inimesed on tema suhtes agressiivsed ja tal on vajadus ennast kaitsta. Tunnistaja selgitas, et kahtlustatav jäi talle silma juba tantsuplatsil sellega, et kahtlustatav muutus agressiivseks selle peale, kui tantsimise käigus teised tantsijad teda nügisid. Ka kannatanute löömist on kahtlustatav põhjendanud sellega, et talle tundus, et isikud lähenevad talle agressiivselt ja tal on vajadus end kaitsta. Isik lõi xxxile ühe korra rusikaga vastu nina, millega põhjustas füüsilist valu ja tervisekahjustuse – ninaluude murru deformatsiooniga. Samas klubis samal ajavahemikul lõi xxx ühe korra rusikaga ka xxx näo piirkonda, tekitades füüsilist valu.</p>	<p>käesolevaks ajaks on nii kahtlustatav kui ka tervisekahjustusi saanud kannatanu selgitanud, et nad on omavahel kokku leppinud tervisekahjustuse tekitamisest tekkinud kahju hüvitamises. Kannatanu ei taotle kahtlustatava karistamist selle teo eest. Leian, et arvestades kahtlustatava isikut, kes on varem kriminaalkorras karistamata, on oma tegu kahetsenud ja asunud kannatanuga läbirääkimistele tekitatud kahju hüvitamise küsimuses, on võimalik teda mõjutada õigusrikkumiste toimepanemisest hoiduma käesoleva juhtumiga seondult karistust määramata. Juhtunu käigus kannatanutele tõsiseid vigastusi ei tekitatud ning süüid raskendavad asjaolud antud juhul puuduvad. Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest on seadusandja näinud karistusena ette ka rahalise karistuse, mis viitab sellele, et kahtlustatava süü ei ole suur ning puudub avalik huvi kuna vägivalla tarvitamine oli seotud üksnes ühekordse konfliktiga mis oli tekkinud seoses sellega, et kahtlustatav oli ööklubis pidutsemise käigus tarvitanud ülemääraselt alkoholi. Lisaks eeldab kriminaalmenetluse otstarbekuse kaalutlusel lõpetamine kahtlustatavale kohustuse määramist ning ta peab aru saama, et võetud kohustuse täitmata jätmisel kriminaalmenetlus uuendatakse. Vastavalt KrMS § 202 võib kriminaalmenetluse lõpetada, kui asjas puudub avalik menetlushuvi ja isiku süü ei ole suur. Vastavalt KrMS § 202 lg 7 võib juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur.</p>
72. 1223011724 4 22.02.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 423 lg 1	<p>G.F juhtis mootorsõidukit, ei olnud piisavalt tähelepanelik jalakäija suhtes, kes ületas teed reguleerimata ülekäigurajal, ei kohandanud oma sõiduki kiirust olukorrale vastavaks ega arvestanud piisavalt tee- ja muude liiklusoludega, et ta suudaks seisma jääda sõiduki nähtavusulatuse piires ning etteaimatava takistuse ees, ei jälginud piisavalt tähelepanelikult reguleerimata ülekäigurajal liikuvat jalakäijat, mistõttu ei jäänud reguleerimata ülekäiguraja ees seisma, kuigi kõrvalrajal oli sõiduk seisma jäänud jalakäijale tee andmiseks, sõites ülekäigurajale välja ja otsa autojuhi suhtes paremalt vasakule liikuvale jalakäijale, kes sai sõidukilt löögi ning paiskus asfaldile pikali,</p>	<p>Kui hinnata kriminaalasjas kogutud tõendeid nende kogumis, siis nähtub, et G.F on küll liiklusõnnetuse põhjustamises süüdi, kuid antud süü selle teo puhul ei ole niivõrd suur, et asja peaks saatma kohtumenetlusse. G.F oli kaine, ei ületanud lubatud sõidukiirust, omas vastava kategooria mootorsõiduki juhtimise õigust, õnnetuse tekkemehhanism oli kerge. G.F'i näol on tegemist meesterahvaga, keda on võimalik mõjutada hoolikamalt liikluses käituma ilma kohtuliku karistuseta. G.F ei ole varasemalt toime pannud liikluskuritegusid, tegemist on liiklusõnnetusega selle sõna õiges tähenduses (kogemata juhtunud liiklussituatsiooniga, mis päädis tahtmatult ühele isikule kehavigastuste tekitamisega), kus on palju kergendavaid asjaolusid ja puuduvad raskendavad asjaolud. Liiklus on küll elusfäär, mille vastu avalikkusel peab</p>

		saades rasked tervisekahjustused.	olema eriline usaldus, kuid igasse toimunud liiklusõnnetusse ei saa suhtuda ühtse kaaluga, vaid hinnata tuleb konkreetse liiklusõnnetuse asjaolusid, isikute käitumist ja isikuandmeid, mis käesoleva liiklusõnnetuse puhul on vaadeldavad kergendavate asjaolude foonilt. Seega puudub antud kriminaalasja suhtes avalik huvi kriminaalmenetluse edasiseks jätkamiseks ning kohaldada võib kriminaalmenetluse lõpetamist otstarbekuse kaalutlusel.
73. 1223011752 5 13.02.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 203	OT rikkus oma tahtliku tegevusega XXX maja juurde pargitud sõiduauto XXX XXX, mille omanik on A.M. O.T lõi jalgadega vastu autot, tekitades autokerele mõrad, mõlgid ja värvikahjustused, mille parandamine läks kannatanule maksma 4318,40 eurot, mille osas on kannatanu esitanud tsiviilhagi.	kriminaalasjas puudub avalik menetlushuvi ning kahtlustatava süü ei ole suur järgmistel asjaoludel: O.T on varem kriminaalkorras karistamata isik. O.T on üks kehtiv väärteokaristus. O.T on kindel elu- ja töökoht ning on võimeline tasuma kriminaalmenetluse lõpetamisega peale pandavat rahalist kohustust ja hüvitama kannatanule tekitatud kahju. Kuritegu on ajendatud isiklikest motiividest ning toimepandud emotsionaalsetel põhjustel. KarS § 203 kuriteo eest näeb seadus karistusena ette rahalise karistuse või kuni viieaastase vangistuse. Arvestades, et kahtlustatava näol on tegemist töötava isikuga, kellel puuduvad varasemad kriminaalkaristused, oleks kohtus mõisteta karistus ilmselt rahaline karistus. Kriminaalmenetluse lõpetamisega kahtlustatavale peale pandav rahaline kohustus tagab seega oma eesmärgi sarnaselt kohtus mõisteta rahalise karistusega. Seega puudub antud asjas avalik huvi kriminaalmenetluse edasiseks jätkamiseks ning kohaldada võib kriminaalmenetluse lõpetamist otstarbekuse kaalutlusel.
74. 1223011752 7 22.02.2013; PÕHJA	202 lg 7, 206; 423 lg 1	M.S juhtis mootorsõidukit, liikudes reguleerimata ristmikule, kus ei olnud piisavalt ettevaatlik ega tähelepanelik, ei arvestanud teiste liikuvate sõidukitega, alustas LM nr 221 „anna teed“ nõudeid eirates Humala tänavalt Paldiski mnt-le pööramist, jättes kohandamata oma sõiduki kiiruse selliseks, millega oleks arvestanud teeoludega /märg tee/ ja liikluse tihedusega /eesõigusega teel liiklevad sõidukid/ ja muude võimalike liiklusoludega /nähtavust vasakule piirasid puu ja elektripost/, et ta suudaks oma sõiduki peatada eespoolse nähtavusulatuse piires ja mistahes etteaimatava takistuse ees, milleks oli teadmine, et mööda eesõigusega teed liiguvad sõidukid, ei veendunud piisavalt enne kõrvalteelt eesõigusega tee väljasõitu selle ohutuses, mille tõttu ei andnud teed vasakult mööda eesõigusega teed Paldiski mnt-l kesklinna suunas liikuvale trollibussile, sõites sellele	Antud kriminaalasjas puudub avalik menetlushuvi ning kahtlustatava süü ei ole suur järgmistel asjaoludel: M.S on varem kriminaalkorras ja väärteokorras karistamata. M.S on perekonnanimine, kasvatab kahte alaealist last, omab kindlat elukohta ja töökohta, millega seoses on tal võimalik tasuda kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevat rahalisi kohustusi. Juhtimisõiguse on M.S omandanud 1997. a. Seega on ta olnud liikluses 16 aastat, mille jooksul ei ole ta rikkumisi toime pannud. Seega on käesolev rikkumine juhuslikku laadi. Käesolev liiklusõnnetus on tekkemehhanismi järgi kerge – õnnetuse põhjuseks oli M.S'i ettevaatamatus, mis ei olnud põhjustatud joobeseisundist, väsimusseisundist ega kiiruse ületamisest. M.S'i peamiseks rikkumiseks oli ebapiisav tähelepanelikkus kõrvalteelt eesõigusega tee välja sõitmisel – tähelepanelikuma suhtumise korral oleks ta pidanud nägema vasakult lähenevat trollibussi. M.S tunnistas kuriteo toimepanemist. M.S kahetseb juhtunut

		<p>ette, põhjustades liiklusõnnetuse, mille tagajärjel kukkus trollibussis reisija I.H, saades eluohtlikud tervisekahjustused.</p>	<p>puhtsüdamlikult. Peale liiklusõnnetust M.S abistas kannatanut sündmuskohal, käis kannatanut haiglas vaatamas ning tundis huvi kannatanu tervise järele. M.S käis kannatanu juures kodus vabandamas ning oma süüd tunnistamas. Kannatanul M.S'i vastu pretensioone ei ole ning tema karistamist kannatanu ei soovi. Kannatanu kinnitab M.S'i juttu, et viimane külastas teda kodus. Kui hinnata kriminaalasjas kogutud tõendeid nende kogumis, siis nähtub, et M.S on küll liiklusõnnetuse ettevaatamatusest põhjustamises süüdi, kuid antud süü selle teo puhul ei ole niivõrd suur, et asja peaks saatma kohtumenetlusse. M.S oli kaine, omas vastava kategooria mootorsõiduki juhtimise õigust, ei ületanud lubatud sõidukiirust, õnnetuse tekkemehhanism oli kerge. M.S'i näol on tegemist meesterahvaga, keda on võimalik mõjutada hoolikamalt liikluses käituma ilma kohtuliku karistusega. M.S ei ole varasemalt toime pannud liikluskuritegusid, tegemist on liiklusõnnetusega selle sõna õiges tähenduses, kus on palju kergendavaid asjaolusid ja puuduvad raskendavad asjaolud. Liiklus on küll elusfäär, mille vastu avalikkusel peab olema eriline usaldus, kuid igasse toimunud liiklusõnnetusse ei saa suhtuda ühtse kaaluga, vaid hinnata tuleb konkreetse liiklusõnnetuse asjaolusid, isikute käitumist ja isikuandmeid, mis käesoleva liiklusõnnetuse puhul on vaadeldavad kergendavate asjaolude foonilt. Seega puudub antud kriminaalasja suhtes avalik huvi kriminaalmenetluse edasiseks jätkamiseks ning kohaldada võib kriminaalmenetluse lõpetamist otstarbekuse kaalutlusel.</p>
<p>75. 1223030001 8 22.02.2013; PÕHJA</p>	<p>202 lg 7, 206; 349</p>	<p>mootorsõidukit juhtinud XXX esitas piirivalveametnikule juhiloa nr XXXja Idkaardi nr XXX XXX nimele, samas kui sõidukis kaassõitjana sõitnud XXX esitas isikutunnistuse nr XXX XXX nimele.</p>	<p>XXX süü suuruse hindamisel tuleb arvestada asjaolu, et tegu, milles teda kahtlustatakse, seadusandja poolt kehtestatud sanktsioonimäära arvestades on keskmisest kergem - seadusandja on karistusena kõnealuse teo eest ette näinud rahalise karistuse või vangistuse kuni kolm aastat. XXX puhul puuduvad karistust raskendavad asjaolud. Seega võib asuda seisukohale, et XXX süü ei ole suur. Avaliku menetlushuvi hindamise seisukohalt tuleb arvesse võtta preventiivseid kaalutlusi. XXX ei ole kriminaalmenetlusregistri andmetel seni olnud kahtlustatavaks üheski teises kriminaalmenetluses. Samuti ei ole teda varem karistatud väärtegade ega kuritegude eest. Tegemist on noore inimesega, kes omab elukohta, omandab erialast haridust ning kes on toime pannud üksiku avaliku usalduse vastase kuriteo. Eltoodud asjaolusid kogumis arvestades asub prokurör seisukohale, et puudub vajadus XXX kriminaalkorras karistamiseks ning temale,</p>

			kui kergemaliigilise kuriteo esmakordselt toime pannud isikule, saab avaldada preventiivset mõju kriminaalkaristust kohaldamata. Puutuvalt üldpreventiivsetesse kaalutlustesse tuleb tõdeda, et kriminaalmenetluse alustamise fakt iseenesest, samuti kriminaalmenetluse lõpetamisel pandavad kohustused annavad avalikkusele selge signaali, et taolistele rikkumistele järgneb riigi reaktsioon isikute põhivabadusi enim piiravate vahendite - kriminaalmenetluse näol, mis on prokuröri hinnangul piisav üldpreventsiooni eesmärkide saavutamiseks. Ülaltoodud motiividel leiab prokurör, et XXX poolt toimepandud kuriteo menetluse jätkamise vastu puudub avalik huvi.
76. 1323010099 6 19.04.2013 PÕHJA	202, 206; 329	xxxx, olles 05.07.2012 Harju Maakohtu poolt karistatud LS §224 lg 2 järgi, juhtis uuesti kehtiva karistuse ajal 12.01.2013 kell 11.45 Tallinnas, Suur-Ameerika 53 juures mootorsõidukit Ford Escape, omamata juhtimisõigust, mis oli kohtu poolt karistusena ära võetud. Seega pani xxxx, hoides kõrvale täitmisele pööratud kohtuotsusega süüteo eest mõistetud karistuse täitmisest, toime KarS § 329 kvalifitseeritava kuriteo	kriminaalasjas puudub avalik menetlushuvi ning kahtlustatava süü ei ole suur järgmistel asjaoludel: xxx'l on ainult üks kehtiv väärteokaristus. xxx omab kindlat elukohta ja töökohta. Kindel töökoht tagab ka kindla sissetuleku, mistõttu on prokurör veendunud, et xxx on suuteline täitma kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevaid kohustusi. Seega on xxx olnud pigem õiguskuulekas inimene ning käesolev juhtum on erandlik. xxx kahetseb juhtunut puhtsüdamlikult ning ütleb, et ta ei teadnud, et tema juhtimisõigus ei olnud veel taastunud. Samuti tuleb arvesse võtta, et maakohus vähendas xxx kaebuse alusel talle kohtuvälise menetleja poolt mõistetud lisakaristust, mis võis jätta xx'le mulje, et tegemist ei olnud kohtu poolt mõistetud karistusega, vaatamata sellele, et ta oleks pidanud hoolikamalt tutvuma kohtuotsuse sisu ja selle jõustumise kuupäevaga. Kui hinnata kriminaalasjas kogutud tõendeid nende kogumis, siis nähtub, et xxx on küll KarS § 329 sätestatud kuriteo toimepanemises süüdi, kuid süü selle teo puhul ei ole niivõrd suur, et asja peaks saatma kohtumenetlusse. xxx on isik, keda on võimalik mõjutada õiguskuulekumalt käituma ilma kohtuliku karistuseta. Seega puudub antud kriminaalasja suhtes avalik huvi kriminaalmenetluse edasiseks jätkamiseks ning kohaldada võib kriminaalmenetluse lõpetamist otstarbekuse kaalutlusel.
77. 1223011614 7 18.04.2013 PÕHJA	202, 206; 344 lg 1; 345 lg 1	xxx, allkirjastas täitis ja allkirjastas xxx nimel sotsiaaltoetuse taotluse Harku vallavalitsusele koolitoetuse saamiseks seoses nende ühise tütre õppima asumisega, märkidesse sellele xxx andmed ja enda pangakonto numbri ning esitas selle vallavalitsusele eesmärgiga saada Harku vallavalitsuselt tütar xxx esimesse klassi õppima asumisega seoses koolitoetust 64 eurot. Koolitoetuse kandis vallavalitsus xxx	Kahtlustatav on toime pannud teise astme kuriteod, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolme aastase vangistuse. Karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Kahtlustatav on varasemalt kriminaalkorras karistamata ning ta kahetseb toimepandut. Arvestades, et kahtlustatava näol on tegemist isikuga, kes on varem karistamata isikuks, puudub alus kartuseks, et ta võib panna toime uusi kuritegusid. Rasket tagajärge või kahju kuriteoga ei põhjustatud. Seetõttu puudub kriminaalmenetluse

		kontole üle	jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik. Kahtlustataval muid kriminaalasju menetluses ei ole ning ta on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi ning selleks piisab kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevate kohustuste määramisest. Eeltoodud asjaolusid arvestades leian, et kahtlustatava süü toimepandud kuriteo puhul ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ning kahtlustatava suhtes võib rakendada KrMS § 202 sätteid ja kriminaalmenetluse lõpetada.
78. 1123010054 9 17.04.2013 PÕHJA	202, 206; 169	maakohtu otsusega mõisteti V.T. välja elatis poeg D.T. ülalpidamiseks 2075 krooni kuus kuni tema täisealiseks saamiseni M.B. kasuks. V.T. elatist maksnud ei ole, kuid on lubanud hakata kustutama võlgnevust ning tasuma elatist. Elatise mittemaksmist põhjendab V.T. töö kaotamise ja temalt vanemlike õiguste ära võtmisega. Mitte tasudes elatist pikema aja jooksul on V.T. kuritahtlikult rikkunud ülalpidamiskohustust.	Kahtlustatav on toime pannud teise astme kuriteo, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni ühe aastase vangistuse. Karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Kahtlustatav on varasemalt kriminaalkorras karistamata ning ta kahetseb toimepandut. Arvestades, et kahtlustatava näol on tegemist isikuga, kes on varem karistamata isikuks, puudub alus kartuseks, et ta võib panna toime uusi kuritegusid. Rasket tagajärge või kahju kuriteoga ei põhjustatud. Seetõttu puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuna üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole isiku kohtulik karistamine vajalik. Kahtlustataval muid kriminaalasju menetluses ei ole ning ta on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi ning selleks piisab kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevate kohustuste määramisest. Eeltoodud asjaolusid arvestades leian, et kahtlustatava süü toimepandud kuriteo puhul ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ning kahtlustatava suhtes võib rakendada KrMS § 202 sätteid ja kriminaalmenetluse lõpetada.
79. 1123010735 2 17.04.2013 PÕHJA	202, 206; 199 lg 2 p 8	ST tungis eramaja territooriumile, kust võttis võõra vallasaja ebaseadusliku omastamise eesmärgil V.L. kuuluva laste tõukeratta maksumusega 100 eurot.	Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest karistusseadustiku eriosa näeb ette rahalise karistuse või kuni viieaastase vangistuse. S.T. on kriminaalkorras karistatud 6 korral. Rasket tagajärge või kahju ta oma kuriteoga ei põhjustanud, tsiviilhagi antud kriminaalasjas esitatud ei ole. Karistust raskendavad asjaolud KarS § 58 järgi tema käitumises puuduvad. Ta tunnistab oma süüd, on mõistnud oma teo õigusvastasust ja selle tähendust ning lubab edaspidi kuritegude toimepanemisest hoiduda. Kuriteo toimepanemisest on möödunud üsna pikk aeg ja peale seda ei ole isik uusi süütegusid toime pannud. Eeltoodu alusel saab asuda seisukohale, et kahtlustatava süü ei ole suur. Prokurör leiab, et kahtlustatav on praeguse menetluse käigus teinud järeldused, et iga

			<p>õigusrikkumine võib kaasa tuua karistuse ja sellest tulenevalt lubanud õiguskoelekalte kaituda, seega lähtuvalt üldpreventiivsetest vajadusest ei ole isiku karistamine vajalik ja otstarbekas ei ole käesolevat kriminaalasja pikemalt menetleda ning kohtumenetlust läbi viia, kuivõrd antud juhul ei ole hädavajalik isiku kriminaalkorras karistamine, seega menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Võttes arvesse kahtlustatava isikut, tema varasemat elukäiku ning teo toimepanemise asjaolusid, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole vajalik tema karistamine kriminaalkorras ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb üldkasuliku töö tegemise kohustus, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Kahtlustatav on nõus oma teo hüvitamiseks tegema üldkasulikku tööd.</p>
<p>80. 1323010291 4 09.04.2013 PÕHJA</p>	<p>202, 206; 199 lg 1</p>	<p>Kannatanuna andis ütlosti xxx, kes selgitab, et tema poja telefon varastati ja helistati tema abikaasale, et telefon tagastatakse 50 euro eest. Kannatanu helistas telefonile ja leppis kokku kohtumise. Kohale tulnud meesterahvas tahtis telefoni eest 50 eurot, ei olnud väiksema summaga nõus ning tahtis lahkuda. Kannatanu hüüete peale meesterahvas ei peatunud ja kui kannatanu üritas teda peatada, siis tõrjus teda eemale. Kannatanu oli eelnevalt kutsunud politsei, kuna meesterahvas tahtis telefoniga lahkuda. Kannatanule on tagastatud telefon.</p>	<p>Tutvunud kriminaalmenetluse materjalidega leian, et antud menetluse saab lõpetada lähtuvalt KrMS § 202 sätetest, kuna kahtlustatav on kriminaalkorras karistatud, kuid seda teiseliigilise kuriteo eesti, varalist kahju ei ole tekkinud, kuivõrd telefon on tagastatud. Kahtlustatav eitab süüd, kuid ütlustes sisuliselt tunnustab ja samuti nõustub oportuuniteedi alusel menetluse lõpetamisega. Kriminaalmenetlus lõpetatakse KarS § 199 lg 1 järgi kvalifitseeritava teo suhtes, kuivõrd tegemist on teise astme kuriteoga, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub selles osas avalik menetlushuvi, süü ei ole suur, varaline kahju hüvitatud.</p>
<p>81. 1223011249 5 11.0.2013 PÕHJA</p>	<p>202; 199 lg 1</p>	<p>xxx varastas automaat-tanklast xxx xxx musta värvi rahakoti väärtusega 20 eurot, mille sees olid xxx juhiluba, kaupluse Espak kliendikaart, sõiduauto tehniline pass ja sularaha summas 250 eurot.</p>	<p>KarS § 199 lg 1 näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolm aastat vangistust. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna xxx xxx on varem kriminaalkorras karistamata ja KarS § 56 lg 1 sätetatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Xxx xxx nõustus nimetatud kriminaalmenetluse lõpetamisega KrMS § 202 sätete alusel ja võttis endale kohustuse tasuda kriminaalmenetluse kulud, hüvitada kuriteoga tekitatud kahju ja maksta riigituludesse 320 EUR.</p>
<p>82. 1223010650 9 16.04.2013 PÕHJA</p>	<p>202; 199 lg 2 p 7, 8</p>	<p>xxx xxx, xxx xxx tungisid talu territooriumile ning varastati sealt xxx'ile kuuluvad esemed: neli suurt veoautokummi koos velgedega koguväärtusega 200 eurot.</p>	<p>Tutvunud kriminaalmenetluse materjalidega leian, et antud menetluse saab lõpetada lähtuvalt KrMS § 202 sätetest, kuna kahtlustatav on kriminaalkorras karistamata, kahtlustatav kinnitab, et suudab tasuda tekitatud kahju ja nõustub menetluse lõpetamisega ning saab aru tagajärgedest.</p>

			Kriminaalmenetlus lõpetatakse KarS § 199 lg 2 p 7, 8 järgi kvalifitseeritava teo suhtes, kuivõrd tegemist on teise astme kuriteoga, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub selles osas avalik menetlushuvi, süü ei ole suur, varaline kahju hüvitatakse. Tulenevalt ülaltoodust leian, et xxx xxx suhtes on võimalik lõpetada kriminaalmenetlus, pannes talle KrMS § 202 lg 2 p-de 1 ja 2 alusel kohustuse teha üldkasuliku töö tunde.
83. 1123011714 2 16.04.2013 PÕHJA	202; 201 lg 2 p 4	xxx võeti OÜ kuuluvad 3 võsalõikurit kogumaksumusega 3000 euri. Kannatanu esindaja xxx xxx kahtlustab, et lõikurid võttis ära tema töötajad. Kuulati üle ja tunnistasid oma süüd xxx xxx, xxx xxx ja xxx xxx.	Tutvunud kriminaalmenetluse materjalidega leian, et antud menetluse saab lõpetada lähtuvalt KrMS § 202 sätetest, kuna kahtlustatav on kriminaalkorras karistamata, kahtlustatav kinnitab, et suudab tasuda tekitatud kahju. Arvestades asjaolu, et menetlus on veninud, kuid seda mitte kahtlustatava süül, on otstarbeks kohaldada oportuuniteedi printsiipi, samuti pannakse kahtlustatavale kohustuseks hüvitada kolmandik tekitatud kahjust. Kuivõrd tekitatud kahjusumma hüvitamine on üpriski suures summas, siis jääb see ainukeseks kohustuseks. Kriminaalmenetlus lõpetatakse KarS § 201 lg 2 p 4 järgi kvalifitseeritava teo suhtes, kuivõrd tegemist on teise astme kuriteoga, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub selles osas avalik menetlushuvi, süü ei ole suur, varaline kahju hüvitatakse. Tulenevalt ülaltoodust leian, et xxx xxx 'i suhtes on võimalik lõpetada kriminaalmenetlus, pannes talle KrMS § 202 lg 2 p-de 1 ja 2 alusel kohustuse maksta kindel summa riigituludesse.
84. 1223011397 6 15.04.2013 PÕHJA	202; 199 lg 2 p 8 – 25 lg 2 - § 22 lg 3	tungiti sisse vallavalitsusele kuuluvasse lauta, kust lõigati maha ja püüti varastada vallavalitsusele kuuluvaid metallist talasid, väärtuses 65€. Kahtlustatavatena antud kuriteo toimepanemises kuulati üle xxx ja xxx, kes tunnistavad, et käisid üheskoos metalltalasid lõikamas ning püüdsid viia need metalli kokkuostupunkti, kuid politsei pidas nad kinni.	Käesoleva otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et xxx näol on tegemist kaasaaitajaga, kes on oma süüd tunnistanud ning möönab, et tõesti ei teadnud, et laut kellelegi kuulub, kuid tõdeb, et oli teadlik, et ta lapselaps plaanib metalltalad varastada ning kuigi ta seda õigeks ei pidanud, aitas teda ikkagi. Samuti on oluline asjaolu, et kahtlustatav on varasemalt karistamata nii kriminaal- kui väärteokorras karistamata. Isikut pole karistusregistrisse üldse kantud ning arvestades ta vanust on xxx õiguskuulekas käitumine kogu senise elu jooksul kahtlemata märkimisväärne. xxx kahtlustatakse kaasaaitamises II-astme kuriteo toimepanemises, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni 3-aastase vangistuse. Kuna seadusandja on antud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Kuna isiku süü antud asjas pole suur, puudub praegustel asjaoludel ka avalik huvi. Lisaks on seadusandja KarS § 22 lg-s 5 näinud ette, et kaasaaitaja puhul võib kohaldada karistust

			<p>kergendavaid asjaolusid. Arvestades, et kriminaal-menetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada isikut kriminaalvastutusele võtmata, leiab prokuröri abi, et käesolevas kriminaalasjas on võimalik kohaldada KrMS § 202 lg 2 p 2 sätteid ning kriminaalasi lõpetada. KarS § 266 lg 1 näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur.</p>
<p>85. 1223011330 7 11.04.2013 PÕHJA</p>		<p>kontoris ähvardas xxx selle äriühingu personalijuhti xxx tapmisega ja tervisekahjustuse tekitamisega ning seejärel kasutas xxx suhtes vägivalda. Hiljem, ähvardas xxx kannatanut telefoni teel. xxx tegeleb renditööjõu vahendamisega tellijaettevõtjatele. Kahtlustatav oli selle äriühinguga töösuhtes ning töötas ühes tellijaettevõttes Soomes tellingupaigaldajana. 06.09 oli kahtlustataval viimane tööpäev tellijaettevõttes, mis on ühtlasi ka palgapäev, ning 07.09 pidi kahtlustatav tulema kontorisse lõpetama töölepingut tööde lõppemise tõttu. 07.09 tuli kahtlustatav sinna kontorisse alkoholijoobes ja algusest peale käitus väljakutsuvalt, olles rahulolematu sellega, et palgapäeval jäi osa väljateenitud palgast tema pangakontole laekumata. Kuivõrd kahtlustatav ei suutnud rääkida rahumeelselt, palus kannatanu teda lahkuda, mille peale ärritus kahtlustatav veelgi rohkem ja hakkas karjuma ähvardusi: xxxxx. Peale seda väljus kahtlustatav kontorist, kuid mõne minuti pärast tuli tagasi ning jätkas ähvardamist, lähenedes kannatanule ja öeldes, et paneb talle „mulli” kui ta raha ära ei maksa, „kutsun vene pätid, kes teavad, mis teiega ja sinuga teha, neil on relvad ja lasevad teid maha”, „mul on relv ja ma lasen teid kõiki maha ja sinu pere takka”. Seepeale nõudis kannatanu kahtlustatava lahkumist, osutades sellele, et vastasel juhul kutsub ta politsei. Kahtlustatav lahkuski kontorist, kuid mõne aja pärast naasis kontoris ja jätkas ähvardamist, tulles kannatanule väga lähedale, tõstes rusikas käed üles ja öeldes talle: „ma annan sulle raisale mulli”, „lähme välja ja ma näitan sulle”. Seejärel haaras kahtlustatav kannatanul, kes selleks ajaks seisis</p>	<p>Kuivõrd kahtlustatava süü ei ole suur, viitab see ühtlasi sellele, et tema toimepandud kuritegude menetlemise vastu puudub avalik huvi. Pealegi tuleneb avaliku menetlushuvi puudumine ka sellest, et kahtlustatavale inkrimineeritavad kuriteod on oma sisult ühe sündmusteahela lülid ja on toimepandud väga lühikese aja jooksul. Seega ei saa rääkida kahtlustatava järjepidevast kuritegelikust käitumisest. Arvestades seda, et kahtlustatavat ei ole varem ühtegi korda kriminaal- ega väärtekorras karistatud, võib asuda seisukohale, et tegemist on juhusliku episoodiga kahtlustatava elus. Seda kinnitavad ka kriminaalmenetlusregistri andmed, millestest nähtuvalt teisi kriminaalasju kahtlustatava suhtes ei ole menetluses praegu ja ei olnud ka varasemalt. Vaadanud läbi kriminaalasja materjalid, asub prokuröri abi seisukohale, et menetlus käesolevas kriminaalasjas tuleb KrMS § 202 lg 7 alusel lõpetada ja seda järgnevatel põhjendustel. xxx kahtlustatakse teise astme kuritegude toimepanemises – ähvardamises, mis on vastavalt KarS §-le 120 karistatav rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistusega ning kehalises väärkohtlemises, mis on vastavalt KarS §-le 121 karistatav rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistusega. Vangistuse alammäära toodud sätetes ettenähtud ei ole. See, et kahtlustatavale inkrimineeritavate kuritegude eest on seadusandja näinud karistusena ette ka rahalise karistuse, osutab sellele, et kahtlustatava süü ei ole suur. Süüd raskendavaid asjaolusid ei tuvastatud. Kannatanu suhtes tarvitatud füüsiline vägivald ei olnud intensiivne ning kannatanule ei tekitatud arstlikku sekkumist vajanud tervisekahjustusi. Kuigi kontoris olles oli kahtlustatav tugevasti ärritunud ja muudkui loopis sõnalisi ähvardusi, püüdis ta algul hoiduda füüsilise vägivalla tarvitamisest, lahkudes kahel korral mõneks ajaks kontorist ning öeldes kontoris viibides korduvalt, et tal on kahju, et ta naisi ei löö. Selline kahtlustatava käitumine viitab sellele,</p>

		<p>välisuseks ja hoidis selle lahtisena, jakist ja parema õla piirkonnast kinni ning hakkas kannatanut jõuga uksest välja tirima, mille käigus jäi kannatanu vasak labakäsi uksele vahel kinni ja selle tagajärjel tundis kannatanu vasakus randmes füüsilist valu ning tal tekkis tervisekahjustus – verevalum vasaku randme piirkonnas. Vabanemiseks kahtlustatava haardest lõi kannatanu teda jalaga kõhtu, pärast mida kahtlustatav taganes ja väljus kontorist. Koos töökaaslasega sai kannatanu kontori ukse lukustatud, pärast mida tagus kahtlustatav rusikatega vastu ust ja karjus: „xxx”.</p> <p>Väljakutsutud politseipatrull viis kahtlustatava sündmuskohalt ära, relva kahtlustataval ei olnud. Veel helistas kahtlustatav kannatanule, kes viibis sel hetkel xxx asuvas kontorist, ning ütles telefonivestluse käigus kannatanule, et maksab talle kätte, Kannatanu oli alust karta ähvarduste täideviimist.</p>	<p>et järgnenud füüsiline vägivald oli tarvilik hetkemotsiooni ajendil ning vägivaldne käitumine ei ole kahtlustatavale üldiselt omane. Ähvardamise osas ei osuta kriminaaltoimikus midagi sellele, et hilisemalt, pärast ähvardamist kontorist ja telefonitsi oleks kahtlustatav teinud midagi, mis võiks tugevdada kannatanu hirmu varasemalt väljaõeldud ähvarduste osas. Kõik toodud asjaolud kahtlustatavat küll ei õigusta ega muuda tema kuritegelikkuse käitumist olematuks, kuid sellegipoolest, hinnates need asjaolud kogumis leiab prokuröri abi, et kahtlustatava süü ei ole niivõrd suur, et nõuaks ilmtingimata kahtlustatava karistamist kohtumenetluse korras. Kokkuvõttes leiab prokuröri abi, et kahtlustatava süü ei ole suur. Eeltoodud asjaolusid arvestades leiab prokuröri abi, et kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Juhindudes KrMS § 202 lg 2 p-st 3, paneb prokuröri abi kahtlustatavale kohustuse teha üldkasulikke tööd. Viidatud sätte kohaselt määrata võib 10 kuni 240 tundi üldkasulikke tööd. Kahtlustatavale määratava üldkasuliku töö tundide arv peab prokuröri abi arvates olema selline, et üldkasuliku töö tegemine osutaks kahtlustatavale vajaliku eripreventiivset mõju, mõjutades teda edaspidi hoiduma kuritegude toimepanemisest. Sellest lähtuvalt ja arvestades kahtlustatava poolt toimepandud kuritegude laadi, leiab prokuröri abi, et kahtlustatavale tuleb panna kohustuse teha 140 tundi üldkasulikke tööd. 11.04.2013.a. andis kahtlustatav nõusoleku selleks, et talle pannakse eeltoodud kohustus. KrMS §-le 202 lg 7 esimese lause kohaselt, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, võib kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur.</p>
86. 1323010324 9 11.04.2013 PÕHJA	202; 199 lg 1 - § 25 lg 2	<p>Rocca al Mare kaubanduskeskuse kaupluses Prisma üritati varastada kaupa summas 134, 27 eurot. xxx läbis kassarivi, tasumata kõikide kaupade eest. Pärast turvaväravate läbimist tuli aga kahtlustatava juurde turvatöötaja, kellele kahtlustatav väitis, et asjad, mille eest polnud makstud, kuuluvad talle.</p>	<p>Kahtlustataval puuduvad kehtivad kriminaal- ja ka väärteokaristused. Isikut on varasemalt küll väärteo korras karistatud KarS § 218 lg 1 alusel, kuid talle mõistetud trahvid on tasutud ja karistused aegunud. Käesoleva otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et kahtlustatav kahetseb puhtsüdamlikult toimepandud tegu ning lubab tulevikus käituda õiguskäitlikult. Puhtsüdamlikku kahetsust tuleb arvestada kergendava asjaoluna, raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. xxt kahtlustatakse II-astme kuriteo toimepanemises, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni 3-aastase vangistuse. Kuna seadusandja on antud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku</p>

			<p>süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Kuna isiku süü antud asjas pole suur, puudub praegustel asjaoludel ka avalik huvi. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada isikut kriminaalvastutusele võtmata, leiab prokuröri abi, et käesolevas kriminaalasjas on võimalik kohaldada KrMS § 202 lg 2 p 2 sätteid ning kriminaalasi lõpetada.</p>
<p>87. 1323010347 9 15.04.2013 PÕHJA</p>	<p>202; 121</p>	<p>Xxx lõi ühel korral rusikaga nina piirkonda xxx xxx`t, millega põhjustas xxx`le füüsilist valu ja tervisekahjustuse- ninaluude murru.</p>	<p>Kahtlustatav xxx xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata, väärtekorras on tal üks kehtiv karistus. Pooleliolevaid kriminaalmenetlusi tema suhtes rohkem käimas ei ole. Otsuse vastuvõtmisel on arvestatud seda, et kuriteoga ei ole kaasnenud kannatanule pikemaajalisi tervisekahjustusi, ei ole põhjustatud ka varalist kahju, tsiviilhagi esitatud ei ole. Samuti menetluskulusid tekkinud ei ole. Sellest tulenevalt tuleb asuda seisukohale, et xxx xxx süü ei ole suur. Xxx xxx on nõus võtma endale kohustuse tasuda riigi tuludesse kindlaksmääratud summa. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur ning kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid on võimalik saavutada ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata, siis kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele KrMS § 202 alusel. Seega asub prokurör seisukohale, et kahtlustatava mõjutamiseks ning tema seadusekuulekusele suunamiseks tuleb eelistada eelkõige seadusega ettenähtud muid mõjutusvahendeid kriminaalkorras karistamise asemel. Vastavalt KrMS § 202 lg 7 võib juhul, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur. KarS § 121 näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Seega võib antud juhul kriminaalasjas menetluse lõpetada prokuratuur.</p>
<p>88. 1393000013 6 02.04.2013; PÕHJA</p>	<p>202; 392 lg 1 - § 25 lg 2</p>	<p>/puudus/</p>	<p>/puudus/</p>
<p>89. 1373000000 5 10.04.2013</p>	<p>202; 121</p>	<p>xxx lõi kannatanut xxx xxx`i kaks korda rusikaga näopiirkonda. Oma tegevusega põhjustas xxx xxx kannatanule füüsilist valu ning</p>	<p>Arvestades KrMS § 202 sätteid, saab kriminaalmenetluse lõpetada, kui tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur, ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga</p>

PÕHJA		kehavigastuse – sinikad ning kriimustused.	<p>tekitatud kahju, tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud kohustuse need tasuda ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Nimetatud alustel võib KrMS § 202 lg 7 kohaselt kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. KarS § 121 järgi kvalifitseeritud kuriteo näol on tegemist teise astme kuriteoga, mille eest karistusseadustik näeb ette rahalise karistuse või kuni kolme-aastase vangistuse. Kahtlustatava süü ei ole antud kuriteos suur. Kohtueelse menetluse käigus kogutud materjalidest nähtuvalt lõi kahtlustatav kannatanut kahel korral rusikaga näopiirkonda. Näopiirkond on õrn piirkond, ent kriminaalmenetluse raames kogutud tõenditest tulenevalt ei põhjustanud löögid kannatanule pikaajaliselt paranevaid vigastusi ega takistanud kannatanul muul moel tavapärast elu edasi elada. Kannatanu enda eelnev käitumine tingis kahtlustatava agressiivse reaktsiooni, ent vaatamata sellele ei oleks xxx xxx tohtinud tekkinud konflikti vägivaldselt lahendada. Kahtlustatavana ülekuulamisel on xxx xxx oma süüd tunnistanud ning väljendanud arusaamist teo tagajärgedest. Taoline käitumine viitab asjaolule, et kahtlustatav on mõistnud oma teo keelatud ja soovib olukorda heastada. Kahtlustatav on prokuratuurile teadaolevalt varem kriminaalkorras karistamata isikuks ning tema suhtes puuduvad teised pooleliolevad kriminaalmenetlused. Nimetatud asjaolu viitab seaduskuuleka elu elamisele kahtlustatava poolt. Väiksemale süüle viitab ka toimepandud teise astme kuriteo eest ette nähtud sanktsioonimäär. Avalik menetlushuvi puudub, kuna isikule etteheidetava kriminaalõigusnormidega kaitsava õiguskorra, kui üldise väärtusmastaabi, riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega. Kahtlustatav on andnud nõusoleku määratud kohustuse täitmiseks. Kohtueelse menetluse käigus kogutud tõendeid ning isiku varasemat käitumist hinnates on alust asuda seisukohale, et KarS § 56 lg-s 1 sätestatud üld- ja eripreventiivseid eesmärgi on võimalik saavutada isikut kriminaalvastutusele võtmata.</p>
90. 1023012233 6 09.04.2013 PÕHJA	202; 199 lg 2 p 8 - § 21 lg 1	vallavalitsusele kuuluva katlamaja masuudihoidlast lõigati ära ja varastati 50m3 mahutavusega masuudipaagi tagumine ots, ülemine ots ja küljed kogumaksumusega 607,16€. Kohtueelse menetluse käigus tuvastati,	<p>xxxi süü on temale esitatatud kahtlustuses KarS § 199 lg 2 p 8 - § 21 lg 1 järgi on täielikult tõendamist leidnud kriminaalasjas kogutud tõenditega. xxxi kahtlustatakse ühes II-astme kuriteo toimepanemises, mille eest seadus näeb karistusena ette rahalise</p>

		<p>et 2010 aasta septembri algusest võttis xxx, kes oli xxx OÜ juhatuse liige suulise lepingu alusel tööle xxxxi ja xxxi, kes tegelesid xxx xxx korraldusel muuhulgas ka metalltorude lõikamisega. Kirjalikku töölepingu sõlmimist lükkas xxx xxxi ja xxxiga pidevalt edasi. 2010 aasta oktoobris teatas xxx xxx xxxile, et Rummu alevikus xxx asub üks vana masuudihoidla ning selles olevad kaks masuudimahuti on vaja lõigata tükkideks, metall anda metallikokkuostu punkti ning metalli eest saadud raha anda temale. 13.11.2010 alustasid xxx ja xxx xxx x xi korraldusel ja juhendamisel masuudimahuti lõikamist. Kui xx ja xx jõudsid masuudihoidla juurde, siis oli juurdepääs sinna juba avatud ning osad siibrid puudu, mistõttu oli hoone põrandal masuut maas. Kuivõrd masuut oli juba tahkunud, kuivanud ja vedelikud eraldunud, siis oli aru saada, et masuut oli maas olnud juba mõnda aega. xxx ja xxx lõikasid masuudimahuti mitu päeva ning viisid vahepeal lõigatud metalli metallikokkuostu punkti. Lepingud vormistati xxxi tuttavate nimele ning saadud raha anti pärast xxile, kuna viimane ei tahtnud ise oma nimel tehinguid vormistada ja raha enda arveldusarvele saada. Metalli äraviimiseks kasutati xxxi kasutuses olevat sõiduautoot ning vallavalitsusele kuuluvat järelhaagist. Masuudimahuti lõikamistõid teostati kuni Vallavalitsusele tuli teade, et nendele kuuluvas hoones käib kahtlane tegevus. Asja läksid kontrollima xxx ja xx, kes said teada, et xxx ja xxx tegutsesid seal xxxi korraldusel, kuid Vallavalitsus ei ole kellelegi, sh xxxile luba selliseks tegevuseks andnud.</p>	<p>karistuse või kuni 5-aastase vangistuse. Kuna seadusandja on antud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Käesolevas kriminaalasjas tuvastati, et xxxx ei pannud küll ise vahetult vargust toime, kuid oli siiski varguse täideviija kasutades selleks teisi isikuid ning saades läbi selle varalist kasu. Vasalemma Vallavalituse poolt oli kohtueelse menetluse käigus esitatud tsiviilhagi kogusummas 830,85€, kuid kannatanu loobus osaliselt esitatud haginõudest ning jäi hagi juurde summas 607,16€. xxxx on varem kriminaalkorras karistamata isik, väärteto korras on teda karistatud, kuid hetkel on tal kolm kehtivat väärtetokaristust Liiklusseaduse rikkumiste eest, mille trahvid on tasutud. Kuritegu, milles xxxi kahtlustatakse on toime pandud novembris 2010, kuid kriminaalasja materjalidest nähtub aga, et xxxile esitati kahtlustus alles kaks aastat peale kuriteo toimepanemist. Samas nähtub kriminaalasja materjalidest, et xx xxx ei ole kuidagi oma käitumisega menetlust tahtlikult venitanud ega takistanud, mistõttu ei saa nimetatud asjaolu arvestamata jätta. Kohtumisel Põhja Ringkonnaprokuratuuris 09.04.2013 avaldas xxx, et valmis hüvitama kannatanule tekitatud kahju ning esitatud hagi summale vastu ei vaidle. Arvestades xxxi isikut, toime pandud kuriteo raskust ja laadi, asjaolu, et kuriteo toimepanemisest on möödunud pikk aeg ning kahtlustatav ei ole menetlust kuidagi venitanud ega takistanud leiab prokurör, et avalik menetlushuvi xxxi suhtes on ära langenud ning tema suhtes on võimalik kohaldada KrMS § 202 lg 2 p 7 sätteid. Samuti leiab prokurör, et üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole isiku kohtulik karistamine ilmtingimata vajalik ning ta on oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi ning selleks piisab kriminaalmenetluse lõpetamisega kaasnevate kohustuste määramisest. KrMS § 202 lg 7 kohaselt võib KrMS § 202 lõigetes 1 ja 2 sätestatud alustel kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur, kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. Arvestades kõiki asjaolusid, peab prokurör põhjendatuks määrata xxxile rahalise kohustuse määraks 600€ riigituludesse Kahtlustatav on kriminaalmenetluse lõpetamisega nõus ning</p>
--	--	---	--

			võtnud endale kohustuse tasuda rahaline kohustus riigituludesse summas 600€, hüvitada kriminaalmenetluse kulud summas 0,45€ ning hüvitada kannatanule tekitatud kahju summas 607,16€.
91. 1223011580 7 21.03.2013 PÕHJA	202; 121	xxx SPA saunaruumis võttis tugevasti ühe käega kaelast ja teise käega parema käe randmest Xxx Xxx, sündinud 20.07.2003 ja raputas teda, millega tekitas kannatanule füüsilist valu. Tunnistaja Xxx Xxx annab ütluseid, et nad saabusid koos koolilaste grupiga ekskursioonile, läksid terve grupiga SPA-sse. Nad läksid turgi sauna, sisenesid leiliruumi ja ta pani lapsed istuma alumisele lavale, ise jäi seisma vastas. Ta ütles lastele, et lapsed võtaksid kuumad kivid, mis asuvad spetsiaalses vaasis, et soojendada ninakõrvalurkeid, mida lapsed ka tegid. Üks poistest pillas kivi põrandale. Leiliruumis ülemisel laval istunud meesterahvas ütles järsult midagi nende poole eesti keeles. Nähes, et meesterahvas on ärritunud, ütles poistele, et paneksid kivid tagasi ja nad väljusid. Kui nad olid juba suundumas väljapääsu poole, hüppas see meesterahvas järsult ja temale ootamatult lavalt alla, hüppas nende juurde ja haaras Xxx Xxx käega kaelast, aga teise käega tema paremast käest, milles Xxx Xxx hoidis kivi, mitu korda tugevasti raputas ja tõukas leiliruumist välja. Xxx-l tuvastati politseis alkoholijoove 0,055 mg/l.	Prokurör, hinnanud kõiki eeluurimisel kogutud tõendeid kogumis, asub seisukohale, et Xxx Xxx käitumine, 07.11.2012 kella 17:00 paiku Harjumaal Viimsi vallas, Randvere tee 11 asuvas Viimsa SPA saunaruumis võttis lapsealisel Xxx Xxx ühe käega kaela piirkonnas kinni, teise käega paremast käest ja raputas ning tõukas ruumist välja ning tekitades seeläbi Xxx Xxx füüsilist valu ja marrastuse paremal küünarvarrel, vastab KarS § 121 järgi kvalifitseeritava kuriteo, so teise inimese kehalise väärkohtlemise tunnustele ning tema süü on eeluurimisel kogutud tõenditega (kannatanu ütlused ja tunnistajate ütlused, isiku läbivaatus protokoll) tõendamist leidnud. Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest on karistusena ette nähtud rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus. Xxx Xxx on varem kriminaalkorras karistamata isik. Xxx Xxx avaldas Põhja Ringkonnaprokuratuuris, et oli valel ajal vales kohas. Leian, ei ole kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul suur, kuivõrd kannatanule tekitatud kehavigastused ei olnud rasked ning arsti poole pöördumine ei olnud vajalik, samuti tegutses kahtlustatav veendumuses, et kutsub saunas kividega mängivaid lapsi korrale. Kahtlustatav on vabandanud kannatanu ees kohe pärast juhtunut. Võttes arvesse Xxx Xxx isikut, tema varasemat elukäiku ning teo toimepanemise asjaolusid, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx Xxx karistamine kriminaalkorras vajalik ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus maksta kindel summa riigituludesse, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Xxx Xxx on oma teo hüvitamiseks nõus maksma kindla summa riigituludesse.
92. 1223010660 9 14.01.2013 PÕHJA	202; 121	xxx võttis Xxx Xxx `i jalgadest kinni ja pigistas nendest, seejärel võttis uuesti Xxx Xxx jalgadest kinni ja tiris ta voodist välja, seejärel võttis uuesti Xxx Xxx jalgadest kinni ja tiris teda mööda põrandat toast koridori põhjustades sellise tegevusega Xxx Xxx `ile füüsilist valu ja tervisekahjustusi - selja alaosas punetus, marrastus parema käe keskmisel sõrmeküljel. Kannatanu oli alaealine.	Prokurör asub seisukohale, et Xxx Xxx käitumine vastab KarS § 121 järgi kvalifitseeritava kuriteo, so teise inimese kehalise väärkohtlemise tunnustele ning tema süü on eeluurimisel kogutud tõenditega tõendamist leidnud. Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest on karistusena ette nähtud rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus. Xxx Xxx on varem kriminaalkorras üks kord karistatud isik, teda karistati KarS § 424 (sõiduki juhtimine joobeseisundis) alusel rahalise karistusega. Tema suhtes on lõpetatud kriminaalmenetlus KarS § 199 lg 1 (vargus) süü vähesuse ja

			<p>avaliku huvi puudumise tõttu, kohustusega maksta kindel summa riigituludesse.</p> <p>Käesolev kuritegu on teiseliigiline. Xxx Xxx kahetseb oma tegu, mis on KarS § 57 lg 1 p 3 järgi karistust kergendavaks asjaoluks, samas karistust raskendavad asjaolud puuduvad.</p> <p>Kahtlustatav on avaldanud prokuratuuris, et tulevikus enam nii ei reageeri, kahetseb siiralt juhtunut, on kannatanu ees vabandanud ja tulevikus üritab probleeme lahendada ilma vägivallata. Olen seiskohal, et kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul suur, kuivõrd kannatanule raskeid tervisekahjustusi ei tekitatud, samuti tuleb arvestada asjaolu, et käesolevale sündmusele eelnes konflikt, et kahtlustatav nägi kannatanut oma sõbra voodis pesuväel, mille tagajärjel haaras kannatanul jalast kinni ja tõmbas koridori veendumuses, et kannatanu oli üritanud flirtida kahtlustatava sõbraga. Antud sündmuse puhul puudub avalik menetlushuvi, kuivõrd süü ei olnud suur. Võttes arvesse Xxx Xxx isikut, tema varasemat elukäiku ning teo toimepanemise asjaolusid, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx Xxx karistamine kriminaalkorras vajalik ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus maksta kindel summa riigituludesse, on piisav karistus tema poolt toimepandule.</p>
<p>93. 1223011442 2 08.04.2013 PÕHJA</p>	<p>202; 121</p>	<p>Xxx tungis kallale oma alaealisele pojale Xxx surudes ta vasaku käega paremast õlast hoides vastu tugitooli seljatuge, misjärel lõi parema käe rusikaga rindkeresse, põhjustades Xxx füüsilist valu, kuna tal jäi löögi tõttu hing kinni. Kannatanu õppis eramu teisel korrusel oma toas. Siis tuli tuppa isa, Xxx ja soovis temaga õppida ajalugu, kuna tal olid selles aines hlvad hinded. Isa pahandas temaga, et oli talle lubanud ära parandada ajaloo hinded. Xxx seisis tema ees, seljaga toa ukse poole, järsku ta kummardus tema suunas ja surus vasaku käega tema paremast õlast vastu tugitooli seljatuge ning koheselt järgnes parema käe rusikaga löök rindkeresse. Lööki ei olnud kõige tugevam, kuid see lõi tal hinge kinni ja ta tundis füüsilist valu.</p>	<p>Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest on karistusena ette nähtud rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus. Xxx Xxx on varem kriminaalkorras karistamata isik, kuivõrd varasem karistus on kustunud.</p> <p>08.09.2009 on Xxx Xxx suhtes Põhja Ringkonnaprokuratuuris lõpetatud kriminaalasi KarS § 121 järgi, milles Xxx Xxx on kohustuse täitnud. Käesolev kriminaalasi on küll samaliigiline, kuid eelmisest sarnasest kuriteost on möödunud üle kolme aasta. Xxx Xxx kahetseb oma tegu, mis on KarS § 57 lg 1 p 3 järgi karistust kergendavaks asjaoluks, samas karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Olen seiskohal, et kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, kuivõrd kannatanule tervisekahjustusi ei tekitatud, arsti poole pöördumine ei olnud vajalik.</p> <p>Võttes arvesse Xxx Xxx isikut, tema varasemat elukäiku ning teo toimepanemise asjaolusid, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx Xxx karistamine kriminaalkorras vajalik ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus maksta kindel summa riigituludesse, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Xxx Xxx on oma teo hüvitamiseks nõus maksma kindla summa riigituludesse.</p>

<p>94. 1223011259 4 28.02.2013 PÕHJA</p>	<p>202; 121</p>	<p>Xxx Xxx'il ja Xxx Xxx'al tekkis kodus vastastikune konflikt seoses arvutiga, mille käigus Xxx Xxx kriipis ja sikutas oma poega juustest, samuti lõi talle harjaga keha piirkonda, seejärel lõi jalaga vastu Xxx Xxx'a jalgu ning hammustas teda parema labakäe väliskülje näpu nuki juurest. Xxx Xxx tundis füüsilist valu. Hiljem tekkisid Xxx Xxx'il ja Xxx Xxx'al uuesti konfliktid seoses arvutiga. Kogutud tõenditest nähtuvalt oli tegemist sama küsimuse pinnalt tekkinud konfliktidega kolme päeva jooksul ning varasemalt ei ole Xxx Xxx oma poja suhtes vägivaldne olnud.</p>	<p>Kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Xxx Xxx on avaldanud juhtunu osas puhtsüdamlikku kahetsust, mis on KarS § 57 lg 1 p 3 järgi karistust kergendavaks asjaoluks. Lisaks tuleb arvestada, et varasemalt on Xxx Xxx kriminaal- ja väärteokorras karistamata, kannatanutele suuri tervisekahjustusi ei tekitatud. Xxx Xxx ise on selgitanud, et Xxx Xxx'aga toimunud tüli oli vastastikune, kuid ta oleks võinud olukorra teisiti lahendada. Varasemalt ei ole ta kunagi laste suhtes vägi- valdne olnud ega pole seda ka peale neid juhtumeid. Üldiselt on suhted poegadega head. Lastekaitsespetsialisti sõnul on Xxx Xxx väga häiritud asetleidnud juhtumist ja kahetseb siiralt. Ka Xxx Xxx ise kinnitas lastekaitsetöötajale, et selline asi juhtus esmakordselt. Kogutud materjalidest nähtub, et Xxx Xxx'il endal olid kehavigastused. Kahtlustatav kinnitas prokuratuuris, et tulevikus midagi sellest enam ei juhtu, kahetseb juhtunut. Arvestades eeltoodut leian, et kahtlustatava süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Võttes arvesse Xxx Xxx'i isikut, tema varasemat elukäiku ning teo toimepanemise asjaolusid, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx Xxx'i karistamine kriminaalkorras vajalik ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus maksta kindel summa riigitulusesse, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Xxx Xxx on oma teo hüvitamiseks nõus maksma kindla summa riigitulusesse.</p>
<p>95. 1223150032 5 29.01.2013 PÕHJA</p>	<p>202; 121</p>	<p>Xxx läks koju. Ta oli alkoholijoobes. Kui abikaasa ukse avas, ründas Xxx teda võttes tal vasaku käega juustest kinni ja lüües seejärel teda kaks korda rusikaga näo piirkonda, millega tekitas talle füüsilist valu. Abikaasa läks seejärel oma tütre juurde ja ööbis seal. Hommikul tuli sinna ka Xxx, kelle eest Xxx ennast peitis. Kui Xxx teda märkas, ründas Xxx oma abikaasat ajades teda mööda maja taga ja karjudes, et täna ma su raisa tapan. Lisaks hoidis ta hammaste vahel nuga. Teda üritas maha rahustada poeg. Xxx väänas Xxx'i kätt, millega tekitas viimasele füüsilist valu. Seejärel lükkas Xxx Xxx'i voodi peale pikali ning lõi teda umbes 25 korda käega ja jalgadega selja ja kukla piirkonda,</p>	<p>Prokurör asub seisukohale, et Xxx Xxx'i käitumine vastab KarS § 121 järgi kvalifitseeritava kuriteo, so teise inimese kehalise väärkohtlemise tunnustele ning tema süü on eeluurimisel kogutud tõenditega täielikult tõendamist leidnud. Samuti vastab KarS § 121 tunnustele Xxx Xxx'i poolt Xxx Xxx'i vasaku käe selja taha väänamine, millega tekitas Xxx Xxx'ile füüsilist valu ning Xxx Xxx'i 25 korral käe ja jalgadega selja ja kukla piirkonda löömine ning kolmel korral rusikaga kukla piirkonda, millega tekitas Xxx Xxx'ile füüsilist valu ja tervisekahjustused. Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest on karistusena ette nähtud rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus. Xxx Xxx'i süü on tõendamist leidnud kannatanu Xxx Xxx'i ütluste, Xxx Xxx'i läbivaatuse protokollide,</p>

		<p>millega tekitas Xxx'ile füüsilist valu ja kehavigastusi. Xxx põgenes õue ning õues maja ees lõi Xxx teda uuesti 3 korda rusikaga kukla piirkonda, mille peale Xxx lõi Xxx'it tühja 1-liitrise klaasist viinapudeliga peapiirkonda ning purunenud kätte jäänud pudeliosaga uuesti kaela piirkonda.</p>	<p>Xxx Xxx'i ütluste, Xxx Xxx'i läbivaatuse protokoll, sündmuskoha vaatlusprotokoll, asitõendi vaatlusprotokoll (helisalvestused) ja kahtlustatava enda ütlustega. Kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Xxx Xxx avaldas juhtunu osas puhtsüdamlikku kahetsust, mis on KarS § 57 lg 1 p 3 järgi karistust kergendavaks asjaoluks. Samuti tuleb arvestada, et varasemalt on Xxx Xxx kriminaalkorras karistamata, kannatanutele suuri tervisekahjustusi ei tekitatud, enda sõnade kohaselt ei ole Xxx Xxx vägivaldne inimene, sündmusest ei mäleta ta midagi ega oska öelda, miks selline peksmine aset leidis. Telefonivestlusest kannatanu Xxx Xxx'iga selgus, et Xxx Xxx'i kohtulikku karistamist ta ei soovi. Arvestades eeltoodut leian, et kahtlustatava süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Võttes arvesse Xxx Xxx'i isikut, teo toimepanemise asjaolusid ja kannatanu soovi, et isikut kohtulikult ei karistataks, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx Xxx'i karistamine kriminaalkorras vajalik ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus teha üldkasulikku tööd, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Xxx Xxx on kriminaalmenetluse lõpetamisega nõus ja võtnud endale kohustuse teha üldkasulikku tööd.</p>
<p>96. 1323010133 2 05.03.2013 PÕHJA</p>	<p>202; 121</p>	<p>xxx tiris oma tüdruk sõpra Xxx Xxx'i juustest, peksis ning lõi teda peapiirkonda põhjustades oma tegevusega viimasele füüsilist valu ja tervisekahjustusi: ninajuurel marrastus, vasaku käe küünarvarrel verevalumid ja marrastus, parema käe küünarvarrel verevalu ja küünarvarrel verevalu, parema jala pahkluupiirkonda verevalu. Xxx Xxx'il tuvastati joove 1,00 mg/l kohta. Xxx Xxx'il tuvastati joove 1,23 mg/l kohta. Xxx Xxx tunnistab oma süüd ja selgitab, et oli väga purjus ja juhtunust palju ei mäleta. Ta mäletab, et tülitses Xxx Xxx'iga, mäletab, et lõi hotellitoas katki televiisori, peale mida hakkas Xxx Xxx tema peale veel rohkem karjuma. Seepeale läks tal silme eest mustaks ja edasist ta ei mäleta.</p>	<p>Prokurör asub seisukohale, et Xxx Xxx'i käitumine vastab KarS § 121 järgi kvalifitseeritava kuriteo, so teise inimese kehalise väärkohtlemise tunnustele ning tema süü on eeluurimisel kogutud tõenditega täielikult tõendamist leidnud. Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest on karistusena ette nähtud rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus. Xxx Xxx'i süü on tõendamist leidnud. Kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Antud juhul tuleb arvestada, et Xxx Xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata isik. Oma teoga ta kannatanule raskeid tervisekahjustusi ei tekitanud. Kannatanu on ülekuulamisel keeldunud oma elukaaslase suhtes ütluste andmisest, avaldanud, et ei oma tema suhtes pretensioone ega soovi tema</p>

			<p>karistamist. Xxx Xxx avaldas prokuratuuris kahetsust juhtunu osas ning kinnitas, et tulevikus midagi sellest enam ei juhtu. Arvestades eeltoodut leian, et kahtlustatava süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Võttes arvesse, et Xxx Xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata, kannatanu ei soovi kahtlustatava kriminaalkorras karistamist, kannatanu ja kahtlustatav on elukaaslased, kahtlustatav on oma tegu kahetsenud, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx Xxx'i karistamine kriminaalkorras vajalik, ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus teha üldkasulikke tööd, on piisav karistus tema poolt toimepandule.</p>
<p>97. 1223011289 4 26.02.2013 PÕHJA</p>	202; 121	<p>Xxx aadressil Xxx asuvas korteris tüli käigus võttis oma endisel abikaasal Xxx Xxx'il kätega kõrist kinni ja tõukas ta diivanile, põhjustades kõrist kinnivõtmise ja tõukamisega viimasele füüsilist valu. Xxx Xxx selgitab oma ütlustes, et Xxx Xxx provotseeris teda oma jutuga, mille peale ta otsustas lahkuda, kuid Xxx Xxx seisis talle ette. Ta tõukas Xxx Xxx'it ühe korra käega öla piirkonda, nii et viimane kukkus diivanile. Mingeid vigastusi ta ei saanud.</p>	<p>Prokurör asub seisukohale, et Xxx Xxx'i käitumine vastab KarS § 121 järgi kvalifitseeritava kuriteo, so teise inimese kehalise väärkohtlemise tunnustele ning tema süü on eeluurimisel kogutud tõenditega tõendamist leidnud. Ka sellisel juhul, kui lähtuda kahtlustatava versioonist, mille kohaselt ta üksnes tõukas Xxx Xxx'it, vastab tema tegu KarS § 121 sätestatud kuriteokoosseisule, kuivõrd koosseis eeldab füüsilise valu tekitamist kannatanule. Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest on karistusena ette nähtud rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus. Xxx Xxx'i süü on tõendamist leidnud. Kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Antud juhul tuleb arvestada, et Xxx Xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata isik. Oma teoga Xxx Xxx kannatanule tervisekahjustusi ei tekitanud. Kannatanu selgitas, et nad ei ela enam Xxx Xxx'iga koos ning avaldas, et ei soovi kahtlustatava kriminaalkorras karistamist. Kahtlustatava süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Võttes arvesse, et Xxx Xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata ning kannatanu ei soovi kahtlustatava kriminaalkorras karistamist, nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx Xxx'i karistamine kriminaalkorras vajalik, ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus teha üldkasulikke tööd, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Xxx Xxx on kriminaalmenetluse lõpetamisega nõus ja võtnud endale kohustuse teha üldkasulikke tööd.</p>

98. 1223011615 0 28.02.2013; PÕHJA	202; 121	Xxx asuvas korteris lõi oma ema Xxx Xxx mitu korda rusikaga parema jala reie piirkonda tekitades viimasele füüsilist valu ja tervisekahjustuse – parempoolset jalal hematoomi.	Prokurör asub seisukohale, et Xxx Xxx käitumine vastab KarS § 121 järgi kvalifitseeritava kuriteo, so teise inimese kehalise väärkohtlemise tunnustele ning tema süü on eeluurimisel kogutud tõenditega täielikult tõendamist leidnud. Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest on karistusena ette nähtud rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus. Kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Antud juhul tuleb arvestada, et Xxx Xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata isik. Oma teoga Xxx Xxx kannatanule tõsisel tervisekahjustusi ei tekitanud. Kahtlustatav on avaldanud puhtsüdamlikku kahetsust toimunu osas, mis on karistust kergendav asjaolu. Arvestades eeltoodut leian, et kahtlustatava süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Võttes arvesse, et Xxx Xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata, on oma tegu kahetsenud ning lubanud edaspidi seaduskuulekalt käituda, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx Xxx karistamine kriminaalkorras vajalik, ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus teha üldkasulikke tööd, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Xxx Xxx on kriminaalmenetluse lõpetamisega nõus ja võtnud endale kohustuse teha üldkasulikke tööd.
99. 1223011455 2 19.02.2013 PÕHJA	202; 121	xxx ründas oma abikaasat tõugates teda vastu seina ja paisates ta pikali ning hoides käsivartest lohistas kannatanut mööda põrandat põhjustades oma tegevusega viimasele füüsilist valu ja tervisekahjustusi. Samuti tema ründas taas oma abikaasat Xxx't haarates tal kätega kõrist kinni, surudes ta seljaga vastu kappi ja tõstes ta kõrist hoides õhku. Seejärel Xxx lükkas kannatanut endast eemale vastu vannitoa ust, haaras juustest ja sikutas põhjustades oma tegevusega viimasele füüsilist valu. Xxx tunnistab oma süüd toimepandud tegudes osaliselt ja selgitab, et neil tekkis verbaalne konflikt.	Arvestades eeltoodut leian, et kahtlustatava süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Võttes arvesse, et Xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata, ta ei ole varasemalt vägivaldne olnud ning kannatanu ei soovi kahtlustatava kriminaalkorras karistamist, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx'i karistamine kriminaalkorras vajalik, ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus teha üldkasulikke tööd, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Xxx on kriminaalmenetluse lõpetamisega nõus ja võtnud endale kohustuse teha üldkasulikke tööd.
100. 1223011334 5 05.02.2013 PÕHJA	202; 120	Xxx ja Xxx tunnevad üksteist 2 aastat. 2012.a augustikuus läksid nad tülli ja rohkem ei kohtunud. Alates 2012.a septembrist hakkas Xxx oma mobiiltelefonilt Xxx mobiiltelefonile	Isiku süü on eeluurimisel kogutud tõenditega täielikult tõendamist leidnud. Tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest on karistusena ette nähtud rahaline karistus või kuni üheaastane vangistus.

		<p>saatma ähvardava sisuga sõnumeid. Xxx Xxx saatis kannatanule tapmis-ähvardusega, kannatanu suhtes füüsilise jõu tarvitamise ja kannatanu tervise kahjustamisega ähvardavaid sõnumeid. Hommikul hakkas Xxx Xxx kooli minema, kui ta nägi, et tema maja juures seisab Xxx Xxx. Kannatanu hakkas kartma ja läks tagasi korterisse, helistas politseisse ja politseinikud viisid ta kooli. Kannatanu võttis ähvardusi reaalsena, kuna Xxx Xxx on tema suhtes varasemalt kasutanud füüsilist vägivalda, kuid politseisse ta pole eelnevalt pöördunud.</p>	<p>Xxx Xxx'i süü on tõendamist leidnud kannatanu Xxx Xxx ütluste, asitõendi vaatlusprotokolli (saadetud sõnumid) ja kahtlustatava enda ütlustega. Kuna seadusandja on nimetatud kuriteo eest ette näinud ka rahalise karistuse, on seadusandja arvates tegemist kuriteoga, mille toimepannuna võib isiku süüd pidada väikseks, kuna seadusandja poolt ettenähtud karistuse väiksemad sanktsioonimäärad viitavad väiksemale süüle. Antud juhul tuleb arvestada, et Xxx Xxx on varasemalt kriminaalkorras karistamata isik ning tema selgituste kohaselt ta ei kavatsenud kannatanule midagi halba teha, vaid tahtis üksnes teda hirmutada, et kannatanu oleks nõus temaga kokku saama ja nende suhtes selgusele jõuda. Kannatanu Xxx Xxx avaldas telefonivestluses, et ei soovi Xxx Xxx'i kriminaalkorras karistamist ning on nõus, et tema suhtes menetlus lõpetatakse. Arvestades eeltoodut leian, et kahtlustatava süü ei ole nimetatud kuriteo puhul suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Võttes arvesse Xxx Xxx'i isikut, tema varasemat kriminaalkorras karistamatust ja kannatanu seisukohta, leiab prokurör, et nii üld- kui eripreventiivsest seisukohast lähtudes ei ole Xxx Xxx'i karistamine kriminaalkorras vajalik, ning kriminaalmenetluse lõpetamine otstarbekuse printsiibil, millega kaasneb kohustus maksta kindel summa riigitulusesse, on piisav karistus tema poolt toimepandule. Xxx Xxx on oma teo hüvitamiseks nõus maksma kindla summa riigitulusesse.</p>
--	--	---	--

1. 08240102983, 30.12.2011, VIRU	202, 206; 199 lg 2 p 5	15.07.2008 Jõhvis varastati hoovis rippuv vaip	<p>Kriminaalmenetlusregistrist nähtub, et isikule ei ole peale 2008 uusi kahtlustusi esitatud, mis annab aluse eeldada, et isik ei jätka kuritegude toimepanemist. Raskendavaid asjaolusid ei ole. Kahtlustatav on aru saanud oma tegevuse õigusvastasusest. Samuti tuleb arvestada mõistliku menetlusajaga. Kannatanu ei soovi menetluse jätkamist. Eeltoodust nähtub, et kahtlustatava süü ei ole suur ning puudub avalik menetlushuvi.</p>
2. 11240102849, 4.01.2012, VIRU	202, 206; 121	J. I., 13.06.2011.a kella 01.50 paiku Narva-Jõesuu linnas asuvas baaris, isiklike konflikti käigus, lõi rusikaga näkku kannatanule, millega tekitas kannatanule füüsilist valu.	<p>Kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. KarS § 57 sätestatud kergendava asjaoluna tuleb arvestada J. I. puhtsüdamlikku kahetsust ja leppimine kannatanuga. Kriminaalmenetluse käigus ei ole tuvastatud karistust raskendavaid asjaolusid, materiaalselt kahju ei ole</p>

			tekitatud, tsiviilhagi kriminaalasjas ei ole, kahtlustatava süü ei ole suur, kahtlustatav on võtnud endale kohustuse tasuda 300 eurot riigi tuludesse. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub prokuratuuri hinnangul J. I. suhtes avalik menetlushuvi.
3. 11240104137, 5.01.2012, VIRU	202, 206; 121	16.08.2011.a visati kannatanu pihta punane telliskivi, mis tabas tema parema õla ja kaela piirkonda ja kannatanu tundis füüsilist valu. Kannatanu nägi, et telliskivi viskas tema pihta V. S., kellega tal ei ole just kõige paremad suhted.	Antud kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. V. S. siiralt kahetseb tehtut – seda saab arvestada karistust kergendava asjaoluna, kannatanu ei oma mingeid pretensioone kahtlustatava suhtes. V.S.-le etteheidetava süüteo kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra kui üldise väärtusmastaabi riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega ja seda, et kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi
4. 11259000140; 6.01.2012; VIRU	202 (7), 206; 266 lg 2 p 1	E. K. tungis ebaseaduslikult valdaja tahte vastaselt aiaga piiratud eramu krundile Tapa linnas ning seal viibides kahjustas kannatanu vara, millega põhjustas materiaalse kahju.	E. K. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. E. K. on varem nii kriminaal- kui ka väärtekorras karistamata. Tema poolt toimepandus puuduvad KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, puudub vajadus E. K. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.
5. 10240104549; 10.01.2012; VIRU	202(7), 206; 121	meesterahvas lõi kannatanut rusikaga vastu suud ja nina, millega põhjustas füüsilist valu ja tervisekahjustuse. Kohtueelses menetluses kogutud tõenditega tuvastati, et kannatanut lõi rusikaga näo piirkonda S. S., millega ta põhjustas kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustuse – ülahuulekida rebendi ja turse ning limaskestaaluse verevalumi.	S. S. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. S. S. on varem kriminaalkorras ühel korral liiklusalase süüteo eest karistatud, väärtekorras neljal korral karistatud. Tema poolt toimepandus puuduvad karistust raskendavad asjaolud. Arvestades

			seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus S. S. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.
6. 11240103333; 11.01.2012; VIRU	202(7), 206; 266 lg 2 p 2, 121, 120	I. L. tungis korterivaldaja tahte vastaselt korterisse, lüües jalaga vastu ust, mis tabas kannatanut vastu selga, ja seejärel tõukas kannatanu teise tuppa, lõi labakäe küljega vastu paremat õlavart, põhjustades kannatanule füüsilist valu. Peale seda ähvardas ta kannatanut tapmisega, kusjuures kannatanul oli alust arvata ähvarduse täideviimist. Hiljem maja trepikojas lõi I. L. kannatanule uuesti ühe korra rusikaga vastu lõuga ja pähe ning tõukas kannatanu õue. Veidi hiljem, kui kannatanu koridori sisenes, lõi I. L. talle jalaga vastu jalalaba ning tõukas vastu seina küljes olevat teravat serva, põhjustades kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustuse.	I. L. süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, ta on kriminaalkorras karistamata, väärteokorras karistatud ühe korra. Ta on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ja kahetseb toimepandut. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada.
7. 11259000078; 13.01.2012; VIRU	202(7), 206; 121	tekkis sõnelus alaealise kannatanu ja L. Š. vahel, mille käigus haaras L. Š. alaealisel kannatanul juustest ja tiris teda korduvalt juustest, põhjustades kannatanule füüsilist valu.	Kriminaalmenetluse esemeks on antud juhul teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur, kuriteoga ei tekitatud rasket tagajärge - seega kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. L. Š. on toimunud vajalikud järeldused teinud, tema suhtes kriminaalkaristuse kohaldamine ei ole käesoleva kaasuse asjaoludel ühiskonna huvides, teda saab õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega. L. Š. on ametlikult töötu, ta kasvatab nelja alaealist last, mistõttu tema majanduslik olukord võimaldab täita mõjutusvahendina määratavat rahalist kohustust vaid alla ettenähtud alammäära.
8. 07244000574; 07.02.2012; VIRU	202, 206; § 213 lg1	J A, viibides R S korteris kirjutas R S-i loata paberile üles andmed tema pangaarve kasutamiseks internetipanga kaudu, seejärel andis need andmed edasi D. T.-le, kes kasutades J A poolt R S-i pangaandmeid, vormistas internetipanga kaudu kannatanu nimel kolm kiirlaenu. Hiljem D.T. hüvitas osaliselt R S-ile materiaalse kahju.	Võttes arvesse, et käesoleva kriminaalasja esemeks on teise astme kuritegu, milles süü ei ole suur, et D. T. oli varem kohtulikult karistamata, tunnistab juhtunut, on nõus tegema 60 tundi üldkasulikku tööd, hüvitama kuriteoga kannatanule SMS Laen AS-le tekitatud kahju 290,80 eurot ja

			tasuma kriminaalmenetluse kulud 76,70 eurot, siis on otstarbekas lõpetada tema suhtes kriminaalmenetlus KrMS § 202 alusel seoses avaliku huvi puudumisega.
9. 11240104995; 18.01.2012; VIRU	202, 206; 121	A. B. tungis kallale kannatanule, kellele lõi rusikate ja jalgadega näkku ning keha piirkonda ning seejärel tungis kallale teisele kannatanule, kellele lõi ühe korra rusikaga näo piirkonda, millega põhjustas kannatanutele füüsilist valu ning tervisekahjustusi.	A. B. tunnistab oma süüd ja kahetseb tehtut. Ta tunnistab, et kakluse käigus kannatanuga võis ta kogemata lüüa ka vaheletulnud teist kannatanut, kuid tegi seda kogemata ja tahtmatult. Antud sündmuse põhjustas asjaolu, et naabrite vahelised suhted ei ole head ning alkoholi tarvitamise käigus tekivad omavaheliste suhete pinnalt tülid. A. B. kahtlustatakse KarS § 121 nimetatud kuriteo toimepanemises. Antud kriminaalasjas on A. B. kahetsenud oma tegevust ja kannatanutega ära leppinud. Samuti on antud kuriteo puhul tegemist omavaheliste suhete pinnalt tekkinud tüliga, mille käigus A. B. endast välja läks ja kannatanuid vihahoo tõttu lõi. A. B. on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ja kahetseb konflikti. Arvestades seda, et A. B. ei ole eelnevalt kriminaalkorras karistatud, kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada.
10. 12240100201; 19.01.2012; VIRU	202, 206; 121	kannatanul tekkis tüli poja abikaasa E. K.-ga, E. K. oli alkoholijoobes ja kaks korda lõi kannatanut rusikaga vastu nägu, haaras kinni juustest ja tutistas, kannatanu kukkus põrandale ja vigastas vasakut kätt. Kannatanu tundis füüsilist valu ja talle olid tekitatud kehavigastused. 15.01.2012.a pöördus ta SA Narva Haigla Erakorralise meditsiini osakonda, kus talle osutati meditsiinilist abi, kannatanul olid diagnoositud põrutused erinevates kohtades, murtud on vasaku käelaba luu.	Antud kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. Kahtlustatav väljendas siirat kahetsust oma teo pärast, seda saab arvestada karistust kergendava asjaoluna. E. K. ei ole varem väärteo- ja kriminaalkorras karistatud. Kannatanu on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega KrMS § 202 alusel. Ülaltoodust lähtudes ei ole E. K. süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna E. K.-le etteheidetava süüteo kriminaal-õigusnormidega kaitstava õiguskorra, kui üldise väärtus-

			mastaabi, riive heastamine ning tema õiguskäitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega. E. K. on nõus täitma prokuratuuri poolt pandud rahalist kohustust. Prokuröri arvates mõjutab prokuratuuri poolt kriminaalmenetluse lõpetamisel pandud kohustus E. K. ja ta edaspidi hoidub süütegude toimepanemisest. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi
11. 10240105360; 07.02.2012; VIRU	202 (7), 206; 121	tüli käigus peksti T K ja A. K. poolt kannatanut, millega tekitati talle tervisekahjustuse ja füüsilist valu.	tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest ei ole ette nähtud vangistuse alammäära. Antud teoga ei ole põhjustatud raskeid tagajärgi. Karistust raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. Materiaalset kahju tekitatud samuti ei ole. A. K. varem kriminaalkorras karistatud ei ole. Samuti A. K. on nõustunud enda teo heastamiseks võtma endale kohustuse täita üldkasulikke tööd 60 tunni ulatuses, mis on piisav, et vältida selgelt hukkamõistu tema teole ja lisaks tuleb A. K.-l hüvitada kaitsjatasu ning toimiku paljundamise tasu.
12. 10240104054; 3.02.2012; VIRU	202 (7), 206; 199 lg 2 p 8	J K teatas, et varastati voodipesu, pliit, akna raamid ja muu vara.	menetlus avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.
13. 11240103721; 8.02.2012; VIRU	202 (7), 206; 213 lg 1	V. D. ajavahemikul 25.06-08.07.2011.a. Narvas, kasutades BK-le kuuluvat Swedpanga kaarti, omastas kannatanule kuuluvalt arvelt raha üldsummas 610 eurot.	Kahtlustatav V.D. tunnistas oma süüd ja kahetses oma tegu. Kahju on hüvitatud kannatanule, kahju puudub. Varem ei ole V.D. kohtulikult karistatud. Kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, uurimise käigus pole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes V. D.-le tema nõusolekul kohustuse maksta riigitulusesse 287 € ja hüvitada kriminaalmenetluskulud - kaitsjatasu.
14. 11259000109; 10.02.2012; VIRU	202 (7), 206; 266 lg 2 p 1,3	aiaga piiratud territooriumil olevast kannatanule kuuluvast vanast kraanast varastatud eriotstarbelist diiselkütust ja kütusevoolik ning kivihoones hoiul oleval sõiduautol on lõhutud kaks tuuleklaasi ja varastatud elektrijuhtmetid. J. P. koos alaealise MM ja lapsealise TP sisenesisid ketiga suletud värava avamise teel omavoliliselt valdaja tahte vastaselt kannatanule kuuluvale territooriumile ja varastasid territooriumil seisvast kraana kütusepaagist erimärgistusega kütust. M.M-il oli nuga kaasas ja paagist kütuse	J. P. tunnistas toimepandut ja kahetseb tehtut. J. P. on varem kriminaal- ja väärteokorras karistamata, tema käitumises KarS § 58 sätestatud karistust raskendavaid asjaolusid ei ole. Karistust kergendavaks asjaoluks on süü tunnistamine ja kahetsus. Kriminaalmenetluse esemeks on antud juhul teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur,

		<p>kättesaamiseks nad kasutasid voolikut, mille lõikasid kraana küljest ära. Varastatud kütuse nad viisid M. M maja juurde, kus viimane selle ära müüs. Teisel korral tungis J. P. koos M M omavoliliselt, kannatanu tahte vastaselt tema territooriumile ja varastasid kraana kütusepaagist kütust ning võtsid kaasa ka kütusevooliku, mille hiljem ära viskasid. Varastatud kütus müüdi jälle ära.</p>	<p>kuriteoga tekitatud varaline kahju on väike - seega kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. J. P. on toimunust vajalikud järeldused teinud, tema suhtes kriminaalkaristuse kohaldamine ei ole käesoleva kaasuse asjaoludel ühiskonna huvides, teda saab õiguskaualekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega. J. P. on Järvamaa Kutsehariduskeskuse III kursuse õpilane ning lõpetab käesoleva aasta kevadel kooli. Tema majanduslik olukord võimaldab täita mõjutusvahendina määratavat rahalist kohustust vaid alla ettenähtud alammäära, kuigi ta on täisealine, on ta alles õpilane, kelle sissetulek on väike. Kooli lõpueksamite kõrvalt ei ole tal võimalik sooritada üldkasulikku tööd.</p>
<p>15. 11240105486; 17.02.2012; VIRU</p>	<p>202 (7), 206; 121</p>	<p>L külas asuva kortermaja teise trepikoja juures viskas H.B. joomata õlu plekkpurgiga A.K. suunas, õllepurk tabas kannatanut paremal poole puusapiirkonda, millega tekitas kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustuse – pindmise kõhu-, selja alaosa ja vaagnavigastuse ning kõhuseina kontusiooni.</p>	<p>H.B. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. H. B-d on varem kriminaalkorras karistamata, väärteokorras karistatud ühel korral. Tema poolt toimepandus puuduvad karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus H.B. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskaualekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.</p>
<p>16. 11240102450; 21.02.2012; VIRU</p>	<p>202 (7), 206; 121</p>	<p>A. I., 18.05.2011.a kella 22.00 paiku, olles alkoholijoobes, Sillamäe linnas kasutas vägivalda oma alaealise tütre A I suhtes, nimelt lõi teda kaks korda lahtise käega vastu keha ja üks kord rusikaga vastu kõhtu, tekitades sellega kannatanule kehavigastusi ja füüsilist valu.</p>	<p>KarS § 57 sätestatud kergendava asjaoluna tuleb arvestada A. I. puhtsüdamlikku kahetsust. Kriminaalmenetluse käigus materiaalselt kahju ei ole tekitatud, tsiviilhagi kriminaalasjas ei ole, kahtlustatava süü ei ole suur, kahtlustatav ei olnud varem kriminaalkorras karistatud, kahtlustatav on võtnud endale kohustuse tasuda kriminaalmenetluse kulud ja tasuda kindel summa riigituludesse. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub prokuratuuri hinnangul A. I.</p>

			suhtes avalik menetlushuvi.
17. 10240106874; 22.02.2012; VIRU	202 (7), 206; 349	A M andis oma ID-kaardi V B'le, kes edastaks selle I K'le selleks, et viimane teeks A. M.-i eest teooriaeksami E-kategooria juhiloa saamiseks. Samal päeval I.K tegi edukalt ära nimetatud eksami, s.o A. M. andis teisele isikule kasutamiseks enda nimele väljaantud tähtsa isikliku dokumendi eesmärgiga omandada õigusi	KrMS § 202 lg 7 sätestab, et kui kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu, mille eest KarS-i eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, võib KrMS § 202 lg 1 ja 2 sätestatud alustel kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur. Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu, mille eest KarS § 349 näeb ette karistusena kas rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistuse. A. M. on varem kriminaalkorras karistamata, tema süüd raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. A. M. on kinnitanud oma valmisolekut tasuda kindel summa riigituledesse ja kriminaalmenetluse kulud. Muid lõpetamist välistavaid asjaolusid antud asjas ei esine ja seetõttu puudub prokuröri hinnangul käesoleval juhul kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi.
18. 08930000210; 01.02.2012; VIRU	202, 207, 206; 389 ¹ lg 1	Viru Ringkonnaprokuratuuri menetluses on Maksu- ja Tolliameti Uurimisosakonna Põhja IV talituse poolt 02.07.2008.a kriminaalasjast nr 07930000159 eraldatud materjalid iseseisvaks kriminaalasjaks nr 08930000210 OÜ H; OÜ T ja OÜ B kohta. 06.04.2010 esitati R.S.-le kahtlustus KarS § 389-1 lg 1 järgi.	Tsiviilhagi esitatud ei ole. KrMS § 202 lg 7 sätestab, et kui kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu, mille eest KarS-i eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse, võib KrMS § 202 lg 1 ja 2 sätestatud alustel kriminaalmenetluse lõpetada ja kohustused määrata prokuratuur.
19. 12240100294; 22.02.2012; VIRU	202, 206; 182	M. B. 05.07.2011.a ajavahemikul kella 22.00-st kuni kella 24.00-ni Narva linnas Tallinna mnt korteris, teades, et H on alaealine, sünd. 1994.a, jõi õlut tema juuresolekul ja kallutas teda alkoholi tarvitamisele, nimelt andis talle joogiks purgi õlut, mis sisaldas alkoholi, mille viimane jõi ära.	Kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. Kergendava asjaoluna tuleb arvestada M. B. puhtsüdamlikku kahetsust. Samuti M. B. on 18 aastane ja H on 17 aastane isikud, nendel on sõbralikud suhted ja M. B., andes H-le õlut ei teadnud ja ei saanud aru, et ta paneb kuriteo toime. Kriminaalmenetluse käigus ei ole tuvastatud karistust raskendavaid asjaolusid, kahtlustatava süü ei ole suur. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub prokuratuuri hinnangul M. B. suhtes avalik menetlushuvi. Järelikult võib kriminaalasja sel alusel lõpetada, pannes M. B.le tema nõusolekul kohustuse teha

			üldkasulikku tööd.
20. 11240106402; 22.02.2012; VIRU	202 lg 7, 206; 215 lg 2 p 2	M.S., S U ja A K viibisid koos A Pga viimase perele kuuluvas garaažis, kus tarvitasid ühiselt alkoholi. Kesköö paiku A. P ja S. U lahkusid garaažist, et minna tuttavat välja kutsuma. Möödudes OÜ-le A kuuluvast veoautost, otsustasid nad sõidukit lähemalt vaadata. Nad nägid, et sõiduki ukсед ei olegi lukustatud ja süütelukus oli süütevõti. Neil mõlemal tekkis mõte ja soov autoga sõitma minna. Nad sõitsid ja siis S. U helistas ning kutsus ka A K ja M. S.-i auto juurde. Viimased jõudsid peagi kohale. A.K ja M. S. istusid ka autosse ning S. U juhtimisel sõideti koos krossirajale, kus S. U tuli juhikohalt ära, et teised ka saaksid autot juhtida. Krossirajal olid kõik kordamööda auto roolis ja rallitasid autoga ringi, kuid peagi otsustasid, et viivad auto endisele kohale tagasi. M. S. juhtimisel hakati tagasi sõitma, kuid bensiin sai otsa ja krossiraja juurde viiva teotsa juures auto seiskus. Noormehed jätsid sõiduki sinna.	M. S. tunnistab end toimepandus täielikult süüdi ja kahetseb tehtut. M. S. on varem kriminaalkorras karistamata, tema käitumises KarS § 58 sätestatud karistust raskendavaid asjaolusid ei ole. Karistust kergendavaks asjaoluks on oma süü tunnistamine ja kahetsus ning tekitatud kahju vabatahtlik hüvitamine. Kriminaalmenetluse esemeks on antud juhul teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. M. S. on toiminust vajalikud järeldused teinud, tema suhtes kriminaalkaristuse kohaldamine ei ole käesoleva kaasuse asjaoludel ühiskonna huvides, teda saab õiguskaualekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega. M. S. oli süüteo toimepanemise ajal alaealine, käesolevaks ajaks on ta saanud täisealiseks, ta on õpilane. Õppetöö kõrvalt ei ole tal võimalik sooritada üldkasulikku tööd, kuna ta on viiel päeval nädalas seotud õppetööga. M. S. majanduslik olukord võimaldab täita mõjutusvahendina määratavat rahalist kohustust vaid alla ettenähtud alammäära, kuigi ta on täisealine, on ta alles õpilane, kelle sissetulek on väike.
21. 12240100530; 27.02.2012; VIRU	202; 349	ARK büroo juures ta andis edasi ID-kaardi J T-le selleks, et viimane teeks tema eest teooriaeksami B-kat juhiloa saamiseks. Samal päeval J.T tegi edukalt ära nimetatud eksami, s.t A. B. andis teisele isikule kasutamiseks enda nimele väljaantud tähtsa isikliku dokumendi eesmärgiga omandada õigusi	Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu, mille eest KarS § 349 näeb ette karistusena kas rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. A. B. süüd raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. A.B. on kinnitanud oma valmisolekut (lubanud) teha 80 tundi ÜKT-d ja tasuda kriminaalmenetluse kulud.
22. 11244000212; 28.02.2012; VIRU	202, 206; 121	J. Š. põhjuseta lõi kannatanule rusikaga nina piirkonda, millega tekitas talle füüsilist valu. Kannatanu pöördus 19.12.2011 SA Ida-Viru Keskhaiglasse, kus tal tuvastati ninaluude murd.	Kõnealuse kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mille eest KarS § 121 ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul pole suur, samuti esinevad karistust kergendavad asjaolud, s.o alaealisus kuriteo toimepanemise ajal. J. Š. on varem kriminaalkorras karistamata, kohtueelse uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes ning kergendavaid asjaolusid arvestades oleks tõenäoline, et mõistetav karistus oleks pigem ligilähedane sanktsiooni alampiirile.

			<p>Lisaks sellele puudub prokuratuuri hinnangul antud isiku suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuna J. Š. pani toime kuriteo alaealisena, varem kriminaalkorras karistamata, õpib gümnaasiumis, kust teda iseloomustatakse positiivsest küljest, tema väljendas oma valmisolekut täita temale määratud kohustused. Kannatanu ja tema seaduslik esindaja avaldasid kriminaaltoimikuga tutvumisel, et ei nõua kriminaalmenetluse jätkamist ja on nõus menetluse lõpetamisega ning kahtlustatavale kohuste panemistega. Kõigest ülaltoodust lähtudes ei ole kõnealuse isiku süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatav täidab temale pandud kohustused.</p>
<p>23. 09913000015; 6.03.2012; VIRU</p>	<p>202 lg 7, 206; 400 lg 1</p>	<p>S. P., olles üks kolmest OÜ A osanikust ja juhatuse liikmest, sõlmis OÜ esindajana ja huvides konkurentsi kahjustava kokkuleppe OÜ V juhatuse liikme V. S-i ning OÜ S juhatuse liikme R. K-ga riigihanke osas, millega kooskõlastati oma tegevused selliselt, et soodsaima pakkumise esitaks ja hanke võidaks OÜ S.</p>	<p>S. P.-le on esitatud kahtlustus II astme kuriteos KarS § 400 lg 1 järgi, mis ei teo toimepanemise ajal kehtinud redaktsioonis ega ka praegusel ajal ei näe ette vangistuse alammäära. S. P. on varem kriminaalkorras karistamata, kriminaalasjas kogutud tõendite alusel on tuvastatud, et tema süüteoapanus oli oluliselt väiksem võrreldes kaaskahtlustatav R. H-ga, kellelt tuli initsiatiiv konkurentsi kahjustava kuriteo toimepanemiseks. Käesolevas kriminaalasjas käsitletava kuriteoga kahju tekitatud ei ole. S. P. on tänaseks OÜ-st A lahkunud, mis vähendab oluliselt nimetatud ettevõtte huvides samalaadsete kuritegude jätkuva toimepanemise võimalikkust. Samuti tuleb asuda seisukohale, et S. P. suhtes ei ole kriminaalkaristuse kohaldamine ei eri- ega üldpreventiivsetel kaalutlustel tarvilik. S. P. nõustub kriminaalmenetluse lõpetamisega KrMS § 202 alusel.</p>
<p>24. 07244000604; 12.03.2012; VIRU</p>	<p>202 , 206; 209 lg 1</p>	<p>Ü avaldas, tundmatud isikud tegelikelt asjaoludest teadvalt ebaõige ettekujutuse loomise teel sundisid tema nimele vormistama AS-iesinduses telefoni järeelmaksu lepingu.</p>	<p>Lõpetada kriminaalasjas nr 07244000604 menetlus.</p>
<p>25. 12240100591;</p>	<p>202, 206; 199 lg 1</p>	<p>tugevas alkoholijoobes Y. L. tuli koju. Maja viimase trepikoja rõdu alt möödudes jäi talle</p>	<p>Y. L. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti</p>

14.03.2012; VIRU		pähe kinni rõdule asetatud vaip ja tõmbas tal mütsi peast. See vihastas teda ja ta tõmbas vaiba alla ning võttis selle koju endaga kaasa. Kodus olnud abikaasa küsis, et kelle vaip ja miks see tal kaasas on, mille peale Y. L. vastas, et see oli talle pähe kukkunud. Kuna Y. L. oli tugevas joobes, ei mäletanud ta, kust ta selle vaiba oli võtnud ning pani selle kodus kapi otsa ning kui N. L tuli sellele järele, andis ta vaiba omanikule tagasi.	puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Y. L.-i on varem kriminaalkorras ühe korra ja väärteokorras 3 korda karistatud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus Y. L. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.
26. 09240100719, 07.02.2013, VIRU	202, 206; § 121, 199 lg 2 p 5, 9	kaupluses varastas brändi maksumusega 172 krooni. Kriminaalasjale on liidetud 8 episoodi poevarguste kohta	/puudub/
27. 09240102536; 26.03.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 344 lg 1, § 210 lg 2 - 22 lg 3	MT olles OÜ juhatuse liige, tühistamaks SA (töövõtja) ja OÜ (tellija) vahel sõlmitud töövõtulepingut e-teenuste osutamise osas, täpselt tuvastamata ajal ja kohas veebruaris 2009 aastal, kokkuleppel L-iga, allkirjastas OÜ esindajana L-i poolt koostatud fiktiivse töövõtulepingu tühistamise lepingu. M. T. OÜ juhatuse liikmena aitas kaasa SA juhataja, L-i, tegevusele, kelle eesmärgiks oli pettuse teel saada EAS-ilt projektitoetusi, pärast neile valeandmete esitamist projektide lõpparuannetega.	M. T. süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur ning ta on karistusregistrisse kandmata. Ta on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ja kahetseb tehtut. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuriteod, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada.
28. 09240102536; 21.03.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 344 lg 1, § 210 lg 2 - 22 lg 3	TT olles koolituse lektoriks, täpselt tuvastamata kuupäeval ja kohas detsembris 2008a, võltsis koolitusnimekirja kirjutades nimekirjas oleva isiku nime taga olevasse allkirjalahtrisse isiku allkirja. Olles toimunud koolituse OÜ poolt lektoriks, täpselt tuvastamata kuupäeval ja kohas, võltsis koolitusnimekirja, kirjutades nimekirjas olevate isikute nime taga olevasse allkirjalahtrisse isikute allkirjad. T. T. kahtlustatakse ka selles, et tema olles võltsinud koolitusnimekirjasid, andis võltsitud dokumendid SA juhatuse liikme L-i kätte. L esitas projekti lõpparuandega kogu projektdokumenetatsiooni, k.a valeandmetega koolitusnimekirjad, EAS-ile, mille alusel viimane maksis välja SA-le projektitoetuse. Oma tegevusega T. T., olles OÜ poolt koolitaja ja huvitatud isik koolituste eest tasustatud saada, aitas kaasa SA juhatuse liikmel, L-il, toime panna soodustuskelmus.	T. T. süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur ning ta on karistusregistrisse kandmata. Ta on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ja kahetseb tehtut. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuriteod, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada.
29. 09240103506; 26.03.2013;	202, 206; 121, 199 lg 2 p 5, 7, 8	AH ja A. K., akendeja uste lõhkumise teel, tungisid IK aiamaajja, kus AH ähvardas IK-d püstolisarnase esemega ja nõudis raha,	/puudub/

VIRU		misjärel AH ja A.K. peksid IK pea ja keha piirkonda. Seejärel võtsid IK-le kuuluvad esemed.	
30. 10240102083; 28.03.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 266 lg 2 p 3	Vabriku territooriumil katlamaja juures olid kinnipeetud kaks tundmatud isikut. R. L.-le esitati 23.12.2011 kahtlustus valdaja tahte vastaselt võõrale piiratud alale ning hoonesse sissetungimises, grupis, so KarS § 266 lg 2 p 3 järgi kvalifitseeritavas kuriteos. Seega, pani R. L. toime valdaja tahte vastaselt võõrale piiratud alale ning hoonesse sissetungimise, grupis, so KarS § 266 lg 2 p 3 järgi kvalifitseeritava kuriteo.	kõnealuse kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mille eest KarS § 266 lg 2 p 3 ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul pole suur. Kohtueelse uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust kergendavaid asjaolusid KarS mõttes § 57 ega raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. Prokuratuuri hinnangul puudub antud isiku suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, sest kahtlustatava süü ei ole suur, teda ei ole varem kriminaalkorras karistatud, samuti ei ole R. L. suhtes varem menetlust otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud. Isik töötab ja eripreventiivsed vajadused ei nõua menetluse jätkamist ning ka üldpre-ventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse jätkamine. Arvestades kahtlustatava isikut, leian, et antud isiku karistamine ei ole vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, seega ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustused. Kahtlustatav väljendas oma valmisolekut täita temale määratud kohustused.
31. 10240102083; 28.03.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 266 lg 2 p 3	Vabriku territooriumil katlamaja juures olid kinnipeetud kaks tundmatud isikut. V. S.-le esitati 23.12.2011 kahtlustus valdaja tahte vastaselt võõrale piiratud alale ning hoonesse sissetungimises, grupis, so KarS § 266 lg 2 p 3 järgi kvalifitseeritavas kuriteos. Seega, pani V. S. toime valdaja tahte vastaselt võõrale piiratud alale ning hoonesse sissetungimise, grupis, so KarS § 266 lg 2 p 3 järgi kvalifitseeritava kuriteo.	kõnealuse kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mille eest KarS § 266 lg 2 p 3 ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul pole suur. Kohtueelse uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust kergendavaid asjaolusid KarS mõttes § 57 ega raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. Prokuratuuri hinnangul puudub antud isiku suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, sest kahtlustatava süü ei ole suur, teda ei ole varem kriminaalkorras karistatud, samuti ei ole V. S. suhtes varem menetlust otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud. Isik töötab ja eripreventiivsed vajadused ei nõua menetluse jätkamist ning ka

			<p>üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse jätkamine. Arvestades kahtlustatava isikut, leian, et antud isiku karistamine ei ole vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, seega ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustused. Kahtlustatav väljendas oma valmisolekut täita temale määratud kohustused.</p>
32. 10240105154; 25.03.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 266 lg 2 p 3	<p>Kriminaalmenetlust alustati seoses sellega, et OÜ N juhatuse liige PG teatas, et kolm meesterahvast tungisid ebaseaduslikult OÜ-le kuuluvale territooriumile ning katlamajja. Kaks isikut peeti kohapeal kinni OÜ N töötajate poolt. M. T.-le esitati kahtlustus valdaja tahte vastaselt võõrale piiratud alale ning hoonesse sissetungimises, grupis</p>	<p>Vastavalt KrMS § 145 lg 1 1 koostatakse käesolevas määruses lihtsustatult, st jäetakse esitamata kriminaalmenetluse lõpetamise põhjendus.</p>
33. 10240105154; 25.03.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 266 lg 2 p 3	<p>OÜ N juhatuse liige PG teatas, et kolm meesterahvast tungisid ebaseaduslikult OÜ-le kuuluvale territooriumile ning katlamajja. Kaks isikut peeti kohapeal kinni OÜ töötajate poolt. A. S.-le esitati kahtlustus valdaja tahte vastaselt võõrale piiratud alale ning hoonesse sissetungimises, grupis</p>	<p>Vastavalt KrMS § 145 lg 1 1 koostatakse käesolevas määruses lihtsustatult, st jäetakse esitamata kriminaalmenetluse lõpetamise põhjendus.</p>
34. 10240105707; 12.03.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 121	<p>A. K. lõi isiklikel ajenditel tekkinud tüli käigus HM-ile rusikaga paremale poole näkku ja tõukas ta põrandale pikali. Seejärel lõi H. M elukaaslasele TM-ile rusikaga korduvalt pähe ja kehasse, millega ta põhjustas kannatanutele füüsilist valu ja tervisekahjustusi.</p>	<p>A. K. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. A. K. on kuriteoregistrisse kandmata. Tema poolt toimepandus puuduvad karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus A. K. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.</p>
35. 10240106748; 12.02.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 121	<p>A. S. lõi AR-i kolmel korral jalaga vastu vasakut kätt, põhjustades kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustuse - vasaku käe hematoomid. A.S. on oma süüd tunnistanud, tema ütluste kohaselt elas ta sel ajal vanaisa AR-i juures, sel õhtul olid tal sõbrad külas ning tüli vanaisaga tekkis sellest, et vanaisa palus sõpradel lahkuda. Tema</p>	<p>A. S. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Kannatanu on A. S.-le andestanud, ega soovi tema kriminaalkorras karistamist. A. S. on varem kriminaalkorras karistamata,</p>

		<p>väitel lõi ta vanaisa vähemalt kolmel korral käega, mitte jalaga. Kannatanu ütlustest nähtub, et ta on oma lapselapsele A.S.-le andestanud, ega soovi tema kriminaalkorras karistamist.</p>	<p>väärteokorras 1 kord karistatud. Tema poolt toimepandus puuduvad KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus A. S. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.</p>
<p>36. 11240101771: 18.03.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 7, 206; 215 lg 2 p 2</p>	<p>alkoholijoobes SV, S. S., PO ja RI jalutasid ringi ning neil tuli mõte, minna mingi autoga sõitma. Xx maja juures märkasid nad sõiduautot. Kuna S. S. tegeles autode remontimisega ning teab autodest kõige enam, siis läks tema ja käivitas auto, sõitis sellega teiste juurde. Kõik istusid autosse ning sõideti Neeruti poole. Kordamööda juhtisid kõik autot. Tagasi jõudes sõitis S. S. autoga vastu õunapuud, mille tagajärjel auto muutus kasutamiskõlbmatuks.</p>	<p>S. S. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Kannatanu TL-le on kahtlustatavate poolt hüvitatud temale tekitatud kahju summas 1058 eurot. S. S. on varem kriminaalkorras karistamata, väärteokorras karistatud korduvalt. Tema poolt toimepandus puuduvad KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus S. S. Suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.</p>
<p>37. 11240101771: 15.03.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 7, 206; 215 lg 2 p 2</p>	<p>alkoholijoobes S. V., SS, PO ja RI jalutasid ringi ning neil tuli mõte, minna mingi autoga sõitma. X maja juures märkasid nad sõiduautot. Kuna SS tegeles autode remontimisega ning teab autodest kõige enam, siis läks tema ja käivitas auto, sõitis sellega teiste juurde. Kõik istusid autosse ning sõideti Neeruti poole. Kordamööda juhtisid kõik autot. Tagasi jõudes sõitis SS autoga vastu õunapuud, mille tagajärjel auto muutus kasutamiskõlbmatuks.</p>	<p>S. V. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Kannatanu TR-ile on kahtlustatavate poolt hüvitatud temale tekitatud kahju summas 1058 eurot. S. V. on varem kriminaalkorras karistamata, väärteokorras karistatud korduvalt. Tema poolt toimepandus puuduvad KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse</p>

			<p>alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus S. V. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskaualekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.</p>
<p>38. 11240103723; 25.03.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 7, 206; 263 p 1</p>	<p>A. M. lõi Mõisahotelli restorani köögis oma töökohal viibinud DK-d mitu korda rusikaga näkku ja keha piirkonda, millega tekitas kehavigastusi. A.M. tunnistab oma süüd löömisel ja kahetseb toimepandut.</p>	<p>KarS § 263 p 1 nähakse karistusena ette rahaline karistus või kuni viieaastane vangistus. Seega on tegemist teise astme kuriteoga. Isiku süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, tema käitumises puuduvad raskendavad asjaolud, karistust kergendavateks asjaoludeks on oma süü tunnistamine ja kahetsus. A.M. ei ole varem isikuvastase kuriteo eest karistatud. Kuna antud juhul on kriminaalmenetluse esemeks teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja A.M. võtab kohustuse maksta kindel summa riigituludesse, võib kriminaalmenetluse lõpetada.</p>
<p>39. 11240103891; 18.02.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 7, 206; 199 lg 2 p 7, 8</p>	<p>V. R. grupis D. M.-ga tungisid sahvri ja varastasid sealt erinevaid kannatanule kuuluvaid esemeid, millega tekitasid kannatanule materiaalset kahju kokku 285 eurot, lisaks kadunud luku maksumus 3 eurot. V. R. tunnistab enda süüd täielikult.</p>	<p>Tutvudes toimiku materjalidega on prokurör arvamisel et V. R. tegu on kvalifitseeritud õigesti ja tema süü on tõendatud kannatanu ja mõlema kahtlustatava ütlustega. V. R. poolt on toime pandud teise astme kuritegu. Karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes ei esine, karistust kergendavad asjaolud on kahju vabatahtlik hüvitamine ja puhtsüdamlik kahetsus. V. R. ei ole varem kriminaalkorras karistatud. KarS § 199 lg 2 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse, sanktsiooni maksimummääraks on kuni 5 aastat vangistust. Ülaltoodust lähtudes ei ole V. R. süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. V. R. poolt toime pandud kuritegu ei puuduta elusfääri, mille vastu on avalikkusel eriline usaldus, seega prokuröri arvates puudub antud asjas avalik menetlushuvi. V.R.-le etteheidetava</p>

			süüteo kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.
40. 11240104296; 18.02.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 199 lg 2 p 7	N. P varastas koos KZ-iga, AŠa-ga, Asi-ga ja tuvastamata isikuga kanalisatsioonikaevu katva lehtmaterjali. N. P. tunnistas, et osales kuriteo toimepanemises.	KarS § 199 lg 2 p 7 nähakse karistusena ette rahaline karistus või kuni viieaastane vangistus. Seega on tegemist teise astme kuriteoga. Isiku süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur. N.P. üks varasem kriminaalkaristus on ammu kustunud, ta tunnistas oma süüd ja kahetseb toimepandut. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur, N.P. võtab kohustuse teha üldkasulikke tööd ja hüvitada ehitatud varaline kahju (osaliselt) ning menetluse jätkamiseks puudub avalik huvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada.
41. 11240105529; 22.03.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 169	A. V., olles isikuna, kes on kohustatud maakohtu otsusega maksma alimente igakuiselt oma lapse ülalpidamiseks, hoidus kuritahtlikult kõrvale alimentide maksmisest, kuigi töötas ametlikult - 9 kuu kestel. Kahtlustatav A. V. tunnistas oma süüd ja kahetses oma tegu.	Varem ei ole A. V. kohtulikult karistatud, seega puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes A.V.-le tema nõusolekul kohustuse maksta riigituludesse 290 eurot ja asuda heastama tekitatud kannatanule kahju summas 3900 eurot.
42. 11244000031; 18.02.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 213 lg 1	G. R. viibides korteris võttis vaba juurdepääsu teel AS'le kuuluva „SEB“ panga deebetkaardi ning võttis hiljem ebaseaduslikult AS'i arveldusarvelt välja sularaha summas 520 eurot. Seega G. R. pani toime ebaseaduslikult andmetöötlusprotsessi sekkumise teel, andmete ebaseadusliku sisestamisega ja mõjutades andmete töötlemise tulemust, varalise kasu saamise, s.o KarS § 213 lg 1 järgi kvalifitseeritava kuriteo.	Kõnealuse kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mille eest KarS § 213 lg 1 ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul pole suur. Kahtlustatav on tagastanud ebaseaduslikult välja võetud raha kannatanule ning kannatanu pretensioone ei oma. Kohtueelse uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid. G. R. tunnistas oma süüd ning kahetseb, siis on tõenäoline, et mõistetakse karistus oleks pigem ligilähedane sanktsiooni alampiirile. Lisaks sellele puudub prokuratuuri hinnangul antud isiku suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuna G. R. on varem kriminaalkorras karistamata. Kõigest ülaltoodust lähtudes ei ole

			kõnealuse isiku süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatav täidab temale pandud kohustused.
43. 11244000118; 13.02.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 121	alaealine poeg tuli koju, kes teatas emale, et teda oli löönud korduvalt ja tirinud juustest G. S. nimeline meesterahvas. Antud teoga tekitas G. S. avaldaja alaealisele pojale füüsilist valu. Traumapunkti pole kannatanu pöördunud.	Vastavalt KrMS § 145 lg 1 1 koostatakse käesolevas määrukses lihtsustatult, st jäetakse esitamata kriminaalmenetluse lõpetamise põhjendus
44. 11922700116; 08.03.2013; VIRU	202 lg 7, 206; 266 lg 1 – § 22 lg 3	Viru Vangla osakonnas sisenesisid kinnipeetavad VK ja JM ilma loata lukustatud ukse avamise teel osakonna päevaruumi osakonna väljapääsust eraldavasse vahekoridori. Nimetatud kriminaalasjaga ühendatud kriminaalasi, mille menetlust alustati KarS § 266 lg 1 tunnustel selles, et Viru Vangla osakonnas sisenesis kinnipeetav VK ilma loata lukustatud ukse avamise teel S14 osakonna päevaruumi osakonna väljapääsust eraldavasse vahekoridori. A. V. osutas füüsilist kaasabi kinnipeetav VK-le, kes sisenesis Viru Vangla tahte vastaselt trellukse kaudu osakonna päevaruumi valveruumist eraldavasse koridori, kangutades lahti lukustatud trellukse ning võimaldades sel moel VK-l siseneda kõnealusesse koridori.	Kõnealuse kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mille eest KarS § 266 lg 1 ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul pole suur, samuti esinevad karistust kergendavad asjaolud KarS § 57 mõttes, s.o puhtsüdamlik kahetsus, kohtueelse uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes ning kergendavaid asjaolusid arvestades oleks tõenäoline, et mõistetav karistus oleks pigem ligilähedane sanktsiooni alampiirile. Lisaks sellele puudub prokuratuuri hinnangul antud isiku suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuna kahtlustatava süü ei ole suur, tema osalus kuriteo toimepanemises piirdus kaasaaitamisega, ta ei ole varem samaliigilist kuritegu toime pannud ning ta väljendas oma valmisolekut täita temale määratavad kohustused. Arvestades kahtlustatava isikut, leian, et selle isiku karistamine ei ole vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, seega ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul, kui kahtlustatav täidab temale pandud kohustused.
45. 12240100102; 07.03.2013; VIRU	202, 206; 121, 199 lg 1	tänaval baari juures viis tundmatut peksid TK-d ja võtsid rahakoti dokumentidega, 10 eurot, telefoni, esialgne kahju 50 eurot. Eeluurimisel kannatanu avaldas, et hagi ei esita.	Prokurör, tutvunud toimikuga, leiab, et tegemist on kuritegudega KarS § 121 ja § 199 lg 1 järgi. Kahtlustatava ütlustest nähtub, et tema tahtlus oli suunatud tegudele. Kahtlustuse näol on tegemist II astme kuriteoga. Kahtlustatav on

			<p>kriminaalkorras karistamata, väärteokorras on karistatud, enamus karistusi on täidetud sh trahvid makstud. Kriminaalmenetlus-registrist nähtub, et isikule ei ole uusi kahtlustusi esitatud, mis annab aluse eeldada, et isik ei jätku kuritegude toimepanemist. Raskendavaid asjaolusid ei ole. Kahtlustatav on aru saanud oma tegevuse õigusvastasusest.</p>
<p>46. 12240100129; 15.02.2013; VIRU</p>	<p>202, 206; 266 lg 2 p 3</p>	<p>AV ärkas üles, sest tema toa suletud aknale koputati. Ta läks aknale vaatama, avas akna ja nägi õues O. L.-i ja PT-d, kes tahtsid teada JV asukohta. AV vastas, et ei tea midagi. O. L.-l ja P.T-l AV tuppa, kuna kõik olid häiritud sellest, et O. L. ja P. T jätkuvalt õues akna ja ukse taga kolistasid. JV ei soovinud O. L.-i ja P. T-d majja sisse lasta, kuna oli õine aeg ja O. L. ning P.T olid silmnähtavalt alkoholijoobes. Hetke pärast lükkasid O. L. ja P.T elumaja suletud akna lahti ja ronisid tuppa. J. Vpõgenes nende eest teise tuppa, kuid sissetungijad tulid talle sinna järgi. J. V ei tea, miks O. L. ja P. T tema majja sisse tungisid. Ta ei soovinud neid endale külla. Teises toas hakkas P. T teda noaga ähvardama, kuid O. L. läks majast kohe ise välja, aga P. T jäi edasi majja.</p>	<p>O. L. on varem kriminaalkorras karistamata, tema käitumises karistust raskendavaid asjaolusid ei ole. Karistust kergendavaks asjaoluks on oma süü tunnistamine ja kahetsus. Kriminaalmenetluse esemeks on antud juhul teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. O. L. on toimunud vajalikud järeldused teinud, tema suhtes kriminaalkaristuse kohaldamine ei ole käesoleva kaasuse asjaoludel ühiskonna huvides, süüteoga varalist kahju ei tekitatud, teda saab õiguskaualekäle käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega.</p>
<p>47. 12240101129; 03.04.2013; VIRU</p>	<p>202, 206; 121</p>	<p>J. K. koos oma venna MK-ga peksid rusikatega näo ja keha piirkonda KE-d, tekitades talle füüsilist valu. J.K. tunnistab oma süüid KE peksmises ja kahetseb toimepandut.</p>	<p>KarS § 121 nähakse karistusena ette rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus. Seega on tegemist teise astme kuriteoga. Isiku süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, tema käitumises puuduvad KarS § 58 sätestatud raskendavad asjaolud, KarS § 57 sätestatud karistust kergendavateks asjaoludeks on oma süü tunnistamine ja kahetsus. J. K. ei ole varem isikuvastase kuriteo eest karistatud. Kuna antud juhul on kriminaalmenetluse esemeks teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja J.K. võtab kohustuse maksta kindel summa riigituludesse, võib kriminaalmenetluse lõpetada.</p>
<p>48. 12240101204; 21.02.2013; VIRU</p>	<p>202, 206; 121</p>	<p>M. R. lõi mitu korda DB-d haamriga selja piirkonda. Samuti lõi M. R. kogemata AB-d haamriga käe piirkonda. Kahtlustatavana ülekuulamisel tunnistas M. R. end toimepandud kuriteos täielikult süüdi.</p>	<p>Kõnealuse kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mille eest KarS § 121 ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul pole suur, sest KarS § 121 sanktsioon näeb ette karistusena rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse, karistust kergendavaid</p>

			<p>asjaolusid ega raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes ei ole kohtueelse uurimise käigus tuvastatud. Prokuratuuri hinnangul puudub antud isiku suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, sest kahtlustatava süü ei ole suur, tema on varem kriminaalkorras karistamata, samuti ei ole M. R. suhtes varem menetlust otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud.</p> <p>Eripreventiivsed vajadused ei nõua menetluse jätkamist ning ka üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse jätkamine. Arvestades kahtlustatava isikut, leian, et antud isiku karistamine ei ole vajalik ka õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, seega ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatava poolt täidetakse temale pandud kohustused. Kahtlustatav väljendas oma valmisolekut täita temale määratud kohustused.</p>
<p>49. 12240102304; 22.01.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 7 ja 206; 121</p>	<p>N. R. lõi SI-le jalaga vastu kukalt, tekitades sellega kannatanule füüsilist valu. Lisaks sellele N. R. ja OK löid RP-lr pea ja näo piirkonda, tekitades sellega kannatanule füüsilist valu. KarS § 121 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises on N. R. tunnistanud kahtlustatavaks ja kaitsja juuresolekul üle kuulatud.</p>	<p>Kõnealuse kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mille eest KarS § 121 ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul pole suur, sest esinevad karistust kergendavad asjaolud KarS § 57 mõttes, s.o puhtsüdamlik kahetsus ja isiku alaealisus, N. R. on varem kriminaalkorras karistamata, samuti ei ole varem menetlust otstarbekuse kaalutlusel tema suhtes lõpetatud. Kohtueelse uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes ning kergendavaid asjaolusid arvestades oleks tõenäoline, et mõistetav karistus oleks pigem ligilähedane sanktsiooni alampiirile. Lisaks sellele puudub prokuratuuri hinnangul antud isikute suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuna N. R. pani kuriteo toime alaealisena, on varem kriminaalkorras karistamata, õpib erikoolis ja tema vabadus on sisuliselt piiratud, Tapa Erikooli psühholoog iseloomustab teda pigem positiivsest küljest, märgib, et koolis olles ei ole esinenud juhtumeid N. R.-i vägivaldsuse kohta. Vesteldes N. R.-ga</p>

			<p>vahejuhtumist, mis juhtus suvel 2012 leiab nooruk, et ei käitunud õigesti, kahetseb enda käitumist. Erikoolis ei ole esinenud isikul omavolilisi lahkumisi ja tema käitumine on muutunud positiivses suunas. Vestlusest N. R.-ga võib järeldada, et ta on praeguse menetluse käigus teinud endale järeldused, et iga õigusrikkumine võib kaasa tuua karistuse ja sellest tulenevalt lubanud õiguskuulekalt käituda, seega lähtuvalt üldpreventiivsetest vajadusest ei ole isiku karistamine vajalik. Kõigest ülaloodust lähtudes ei ole N. R. süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist ja eripreventiivsed vajadused ei nõua menetluse jätkamist. Kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul, kui kahtlustatav täidab temale pandud kohustused. Kahtlustatav väljendas oma valmisolekut täita temale määratud kohustused. Seega esinevad käesolevas kriminaalasjas kõik alused alaealise N. R. Suhtes kriminaalmenetluse lõpetamiseks.</p>
50. 12240102643; 18.03.2013; VIRU	202 lg 7 ja 206; 201 lg 2 p4	<p>TK ei märganud, et ostetud kaupade eest tasumise ajal kukkus tal rahakotist kassa juurde põrandale 300 eurot sularaha. Alles kodus märkas ta, et raha on kadunud. Ta läks kauplusse tagasi, koos turvatöötajaga vaadati turvakaamera salvestust, kus oli näha, et tema järelkassas ostude eest maksnud neiu ja noormees leidsid tema rahakotist põrandale kukkunud raha, noormees pani raha oma taskusse. Kohtueelses menetluses kahtlustatavatenähtub, et olles kassajärjekorras, märkas A. K. põrandal raha, ta teavitas sellest R. K-d, kes raha üles võttis ja tasku pani. Hiljem kasutasid R. K ja A. K. leitud raha oma tarbeks.</p>	<p>A. K. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. A. K. ja R. K on täies ulatuse hüvitanud kannatanule tekitatud kahju. A. K. on varem kriminaalkorras karistamata, väärtekorras karistatud kolmel korral. Tema poolt toimepandus puuduvad KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus A. K. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.</p>

51. 12240102847; 22.02.2013; VIRU	202 lg 1, 2, 3, 7 ja § 206; 199 lg 2 p 7, 8	V. S. tegutsedes ühiselt ja kooskõlastatult grupis võõra vallasasja äravõtmise selle ebaseadusliku omastamise eesmärgil, aknaklaasi lõhkumise teel, tungis maja kuuri, kus varastas asju, millega tekitas kannatanule varalist kahju. Samuti V. S. tegutsedes ühiselt ja kooskõlastatult grupis JJ-ga ja AB-ga, võõra vallasasja äravõtmise selle ebaseadusliku omastamise eesmärgil, aknaklaasi lõhkumise teel, tungis territooriumile, kus teise korruse akna lõhkumise teel püüdis tungida majja, milline tegevus jäi aga lõpule viimata tema tahtest mitteoleneval põhjusel, kuna tööle hakkas valvesignalisatsioon. Akna klaasi lõhkumisega kannatanule tekitati varalist kahju 120 eurot.	Kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. KarS § 57 lg 1 p 2 sätestatud kergendava asjaoluna tuleb arvestada V. S. Puhtsüdamlikku kahetsust. Kriminaalmenetluse käigus ei ole tuvastatud karistust raskendavaid asjaolusid, kahtlustatava süü ei ole suur, kahtlustatav on võtnud endale kohustuse heastada kuriteoga tekitatud kahju, tasuda kriminaalmenetluse kulud, samuti teha üldkasulikke tööd 180 tundi. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub prokuratuuri hinnangul V. S. suhtes avalik menetlushuvi. Järelikult võib kriminaalasja sel alusel lõpetada, kuna kahtlustatav on nõus täitma prokuratuuri poolt pandud rahalist kohustust.
52. 12240102847; 22.02.2013; VIRU	202 lg 1, 2, 3, 7 ja § 206 ; 199 lg 2 p 7, 8	J. J. tegutsedes ühiselt ja kooskõlastatult grupis, võõra vallasasja äravõtmise selle ebaseadusliku omastamise eesmärgil, aknaklaasi lõhkumise teel, tungis maja kuuri, kus varastas asju, tekitas varalist kahju. Samuti J. J. tegutsedes ühiselt ja kooskõlastatult grupis, võõra vallasasja äravõtmise selle ebaseadusliku omastamise eesmärgil, aknaklaasi lõhkumise teel, tungis maja territooriumile, kus teise korruse akna lõhkumise teel püüdis tungida majja, milline tegevus jäi aga lõpule viimata tema tahtest mitteoleneval põhjusel, kuna tööle hakkas valvesignalisatsioon.	Kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. KarS § 57 lg 1 p 2 sätestatud kergendava asjaoluna tuleb arvestada J. J. Puhtsüdamlikku kahetsust. Kriminaalmenetluse käigus ei ole tuvastatud karistust raskendavaid asjaolusid, kahtlustatava süü ei ole suur, kahtlustatav on võtnud endale kohustuse heastada kuriteoga tekitatud kahju, tasuda kriminaalmenetluse kulud, samuti teha üldkasulikke tööd 180 tundi. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub prokuratuuri hinnangul J. J. suhtes avalik menetlushuvi. Järelikult võib kriminaalasja sel alusel lõpetada, kuna kahtlustatav on nõus täitma prokuratuuri poolt pandud rahalist kohustust.
53. 12240103175; 15.03.2013; VIRU	202 lg 7 ja § 206, 121	MK viibides alkoholijoobes kaupluse juures, lõi laubaga vastu nägi AO'le ja lõi käega vastu kannatanu kätt, millega tekitas kannatanule füüsilist valu ja huule ja suuõõne pindmise vigastuse. M. K. tunnistas enda süüd täielikult ja selgitas, et ei tea, mis talle pähe lõi, et ta niimoodi käitus, küllap oli tegemist alkoholijoobega. M. K. kahetses tehtut.	Kahtlustatav oli nõus tegema karistuseks üldkasulikke töid, ei ole varem kriminaalkorras karistatud. M. K. tegu on kvalifitseeritud õigesti ja tema süü on tõendatud kannatanu, Erakorralise meditsiini kliinikumi patsiendikaardi koopiaga, tunnistaja ja ka tema enda ütlustega. M. K. poolt on toime pandud teise astme kuritegu. Karistust raskendavaid asjaolusid ei esine. M. K. kahetseb tehtut, mida

			<p>võib lugeda karistust kergendava asjaoluna. M. K. ei ole varem kriminaalkorras karistatud. KarS § 121 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse, sanktsiooni maksimummääraks on kuni 3 aastat vangistust. Üaltoodust lähtudes ei ole M. K. süü etteheidetavas süüteo piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. M. K. poolt toime pandud kuritegu ei puuduta elusfääri, mille vastu on avalikkusel eriline usaldus, seega prokuröri arvates puudub antud asjas avalik menetlushuvi. M. K.-le etteheidetava süüteo kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega.</p>
<p>54. 12240103564; 18.02.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 7 ja 206; 121</p>	<p>L.T. ja A. S viibisid oma kodus ning tarvitasid alkoholi. Peale seda kui A. S oli soovinud, et alaealine kasupoeg tooks talle poest õlut, tekkis elukaaslaste vahel sõnelus mille käigus L. T. lõi kahvliga oma elukaaslasele reide ning järgnes talle trepikotta, kus peksis maaslamavat kannatanut jalgade ja kätega kehasse, püüdis sõrmedega suud lõhki rebida, tiris kõrvadest, püüdis sõrme ära hammustada ning hammustas käsivarrest millega ta põhjustas kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustuse.</p>	<p>L. T. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. L. T. on karistusregistrisse kandmata. Tema poolt toimepandus puuduvad karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus L. T. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.</p>
<p>55. 12240103643; 15.03.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 7 ja 206; 121</p>	<p>K.G. läks oma endise elukaaslase elukohta, et kätte saada tüünerit. T. S istus köögis koos oma uue elukaaslase V.B-ga. Köögis tekkis sõnavahetus V. Bja K. G. vahel ning K. G. Püüdis V. B-lerusikaga näkku lüüa, kuid see ei õnnestunud, seejärel lõi kätega kehasse. Seejärel tõukas K. G. T. S-le käega näkku, mille tagajärjel hakkas viimasel ninast verd jooksuma. Siis lahkus K. G. majast.</p>	<p>K. G. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. K. G. on varem kriminaalkorras karistatud 3 korda liiklussüütegude eest, väärtekorras karistatud üks kord. Ta on kannatanu ees vabandanud. Tema poolt toimepandus puuduvad KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest</p>

			karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus K. G. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskaualekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.
56. 12240103729; 18.02.2013; VIRU	202 lg 7 ja 206; 121	OK ja TR tarvitasid koos alkoholi. T. R. tahtis hakata rolleriga koju sõitma ja O. K keelas teda ja tõmbas rolleri ümber. Tekkis rüselus, mille käigus T. R. Lõi käega elukaaslasele näkku, millega ta põhjustas kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustuse – pindmise peavigastuse.	T. R. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. T. R. on varem kriminaalkorras karistatud ühel korral väärteokorras 3 korda. Tema poolt toimepandus puuduvad karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus T. R. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskaualekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.
57. 12240103769; 18.02.2013; VIRU	202 lg 7 ja § 206; 201 lg 1	JD varastas kaupluses vaba juurdepääsu teel mobiiltelefoni. Kahju summa on 400 eurot. JD tunnistab enda süüd ja on selgitanud, et leidis kaupluse proovikabiinist mobiiltelefoni ja jättis selle endale. Ta ei teadnud, et leitud esemeid endale jätta ei või. Kohe kui politsei küsis telefoni kohta, siis ta tagastas vabatahtlikult selle. J. D. kahetseb toimepandut puhtsüdamlikult.	tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest ei ole Karistusseadustikus ette nähtud vangistuse alammäära. KarS näeb antud teo eest ette rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistuse. Antud teoga ei ole põhjustatud raskeid tagajärgi. Kannatanul pretensioonid puuduvad ja ta on palunud menetlus lõpetada ning süüdlast mitte karistada. Karistust raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. J. D. varem kriminaalkorras karistatud ei ole. Käesoleval ajal J. D. tunnistab enda süüd ja on nõustunud enda teo heastamiseks võtma endale kohustuse maksta riigituludesse prokuratuuri poolt määratud summa.
58. 12240104164; 14.03.2013; VIRU	202 lg 7 ja 206; 120, 121	alkoholijoobes R. S. tiris oma abikaasat juustest ja lõi rusikaga kõhtu, millega põhjustas kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustuse. Veel hakkas RS hakkas oma abikaasat söimama ja lubas abikaasa ära tappa, lubas laiba ära peita ja ütles, et keegi ei leia tema laipa. M. S. kartis, et R. S. viib	R. S. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. R. S. on varem kriminaalkorras karistatud 2 korda, viimati 2001 aastal ja väärteokorras karistatud 4

		<p>lubaduse täide, sest on ka varem tema suhtes vägivalda tarvitanud ja oli sunnitud kodust lahkuma.</p>	<p>korda. Tema poolt toimepandus puuduvad KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus R. S. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.</p>
<p>59. 12240104497; 05.03.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 7 ja 206, 121</p>	<p>gümnaasiumis J. K. haaras DA-I isiklikel ajenditel (viimane peksis eelmisel päeva J. K. Tütart kepi ja rusikatega näo piirkonda) õlast ja raputas, tekitades sellega kannatanule füüsilist valu ja hematoomi. Kahtlustavana ülekuulamise tunnistas J. K. end toimepandud kuriteos täielikult süüdi ning kahetses oma käitumist puhtsüdamlikult. Tema selgitas, et sellise käitumise põhjuseks oli asjaolu, et eelneval päeval peksis D. A tema tütart ja tema tuli kooli, et rääkima juhtunust direktoriga, kuid nähes tütre kiusajaid ei hoidnud end vaos ja võttis poisi riietest kinni. Kannatanu seaduslik esindaja avaldas, et tema soovib kriminaalmenetluse jätkamist ning J. K. kohtulikku karistamist.</p>	<p>Kõnealuse kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. Kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul pole suur, sest KarS § 121 sanktsioon näeb ette karistusena rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse, kannatanule ei ole tekitatud tervise kahjustamist, samuti esinevad karistust kergendavad asjaolud KarS § 57 mõttes, s.o puhtsüdamlik kahetsus. Kohtueelse uurimise käigus on tuvastatud kahtlustatava karistust raskendav asjaolu KarS § 58 p 3 mõttes, s.o süüteo toimepanemine teadvalt noorema kui kaheteistaastase isiku suhtes. Prokuratuuri hinnangul puudub antud isiku suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, sest kahtlustatava süü ei ole suur, isik on varem kriminaalkorras karistamata, samuti ei ole tema suhtes varem menetlust otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud ja eripreventiivsed vajadused ei nõua menetluse jätkamist ning ka üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse jätkamine, kuna antud isiku karistamine ei ole vajalik õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi. J. K. on varem kriminaalkorras karistamata, invaliidsuspensionär, tema ülalpidamisel on 2 alaealist last, tema väljendas oma valmisolekut täita temale määratud kohustused.</p>

			Seega esinevad käesolevas kriminaalasjas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks.
60. 12240104582; 19.02.2013; VIRU	121	kaupluse ees bussijuht NŽ ja sõiduauto juht D. K. ei saanud omavahel kokkuleppele selles, kes põhjustas eelnevalt maanteel liiklusohutliku olukorra. Juhtide vahel toimus konflikt, mille tagajärjel autojuht kasutas bussijuhi vastu pipragaasi. Selle tagajärjel said kannatada ka kaks bussireisijat. Kohtueelse menetluse käigus on kahtlustatavana üle kuulatud D. K. KarS § 121 järgi, kes tunnistab enda süüd, et kasutas bussijuhi suhtes pipragaasi ja lõi teda rusikaga näo piirkonda. Samuti on ta teadlik, et pipragaas lendas vastu nägu ka ühele bussis olnud reisijale. Käesoleval ajal ta kahetseb juhtunud.	Nimetatud kriminaalasja menetlemise käigus tuleb arvestada, et tegemist on teise astme kuriteoga, mille eest ei ole Karistusseadustikus ette nähtud vangistuse alammäära. KarS näeb antud teo eest ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Antud teoga ei ole põhjustatud raskeid tagajärgi. Kannatanud ei ole esitanud süüdlase vastu tsiviilhagi. Karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes tuvastatud ei ole. D. K. varem kriminaalkorras karistatud ei ole. Käesoleval ajal D. K. tunnistab enda süüd ja on nõustunud enda teo heastamiseks võtma endale kohustuse maksta riigituludesse prokuratuuri poolt kindlaks määratud summa. KrMS §202 lg 7 kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetada, kui isiku süü ei ole suur ja puudub avalik huvi menetluse jätkamiseks.
61. 12240104779; 15.03.2013; VIRU	202 lg-st 7 ja 206; 199 lg 1	NK avaldas, et tema poeg A. K. pani toime avaldajale kuuluva sülearvuti maksumusega 300 eurot, varguse.	Kahtlustatavana ülekuulatud A. K. tunnistab oma süüd ja kahetses oma tegu. Sülearvuti on tagastatud kanatanule, kahju puudub. Varem ei ole A. K. kohtulikult karistatud, seega puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes A. K.-le tema nõusolekul kohustuse teha 80 tundi üldkasulikku tööd.
62. 12240104783; 14.02.2013; VIRU	202 lg 1, 2, 3, 7 ja § 206; 121	EM kasutas vägivalda alaealise MS-i suhtes, nimelt lõi teda rusikaga kaks korda näkku, tekitades kannatanule füüsilist valu ja kehavigastusi, samuti vigastas kannatanu prillid, maksumusega 31,45 eurot.	Kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. KarS § 57 lg 1 p 2 sätestatud kergendava asjaoluna tuleb arvestada E. M.-i puhtsüdamlikku kahetsust. Kriminaalmenetluse käigus ei ole tuvastatud karistust raskendavaid asjaolusid, kahtlustatava süü ei ole suur, kahtlustatav on võtnud endale kohustuse heastama kuriteoga tekitatud kahju, tasuda kriminaalmenetluse kulud, samuti tasuda 300 eurot riigi tuludesse. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub prokuratuuri hinnangul E. M.-i suhtes avalik menetlushuvi.

			Järelikult võib kriminaalasja sel alusel lõpetada, kuna kahtlustatav on nõus täitma prokuratuuri poolt pandud rahalist kohustust.
63. 12240104793; 13.03.2013; VIRU	202 lg 7 ja 206; 263 p 1	kohvikus toimus kaklus V. S'i, A N'i ja D. J. vahel. Kakluse käigus D. J. lõi jalgadega ja rusikaga V. S'i ja AN'it keha ja pea piirkonda ning pärast seda lõhkus kohviku vitriini akna.	Kõnealuse kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mille eest KarS § 263 p 1 ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul pole suur. Menetluse käigus on tuvastatud, et D. J.-l tekkis A. N'i ja V. S'iga konflikt, mille tulemusena tekkis kaklus D. J. ja A. N'i vahel. Menetluse käigus ei tuvastatud, et D. J. lõi tahtlikult jalaga V. S'i, V. S. andis ütlusi, et ta kukkus just ajal kui D. J. ja A. N'i vahel oli rüselus ning D. J. suhtes tal käesoleval ajal pretensioone ei ole. Kohvikule klaasi lõhkumisega tekitatud kahju on D. J. hüvitanud ning kannatanul D. J.-le pretensioone ei ole ning edasist menetlust kannatanu ei soovi. Kohtueelse uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid. D. J. on varem kriminaalkorras karistamata, siis on tõenäoline, et mõistetakse karistus oleks pigem ligilähedane sanktsiooni alampiirile. Kõike eelnevat arvestades puudub prokuratuuri hinnangul antud isiku suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Kõigest ülaltoodust lähtudes ei ole kõnealuse isiku süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepresiooni kohaldamist. Kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatav täidab temale pandud kohustused.
64. 12240104986; 12.02.2013; VIRU	202 lg 7 ja 206; 121	õhtul said poe juures kokku JA, F.R. ja RK, kes hakkasid koos alkoholi tarvitama. Samal õhtul nad läksid kolmekesi ühise tuttava ES juurde. E. A juures tarvitati alkoholi edasi. Kella 00.15 paiku sõitis VA autoga EA eramu juurde, et oma poeg JA koju viia. F. R. oli õues ja nähes, et JA-le tuli isa järgi, läks ruttu majja sisse ning hakkas JA-ga isa tuleku pärast riidlema. F. R. läks VA tulekust nii vihaseks, et tõukas JA pikali, surus talle põlve rinnale ja hakkas rusikatega JA-d pähe ja näkku peksma. J. Apüüdis ennast kaitsta ja pani käed näo ette, osa lööke tabasid käsi. VA nägi poja peksmist läbi akna ja püüdis majja sisse saada. Lõpuks õnnestus tal haagiga	Kriminaalmenetluse esemeks on antud juhul teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. F. R. süü ei ole suur, ta ei tekitanud kuriteoga rasket tagajärge, kannatanu oli ka ise alkoholijoobes, kriminaalasjas tsiviilhagi ei ole - seega kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. F. R. käitumises KarS § 58 sätestatud vastutust raskendavad asjaolud puuduvad, vastutust kergendavaks asjaoluks on oma süü

		<p>suletud uks avada ja ta pääses majja sisse. Nüüd tuli F. R. VA-le kallale. F. R. õnnestus VA-d rusikaga pähe lüüa, löögid tekitasid V. A-le valu. Seejärel haaras F. R. VA-l seljatagant kätest kinni ja tõmbas V. Ahooga põrandale selili, sellest sai V. A selg ja parem jalg haiget. F. R. püüdis põrandal lamavat VA-d veel lüüa, aga EA tuli vahele ja tõmbas F. R. eemale. V. A tunnistab, et tema arstiabi ei vajanud, kuid F. R. poolt toimepandu põhjustas talle valu.</p>	<p>tunnistamine ja kahetsus. F. R. on toimepandust vajalikud järeldused teinud, tema suhtes kriminaalkaristuse kohaldamine ei ole käesoleva kaasuse asjaoludel ühiskonna huvides, teda saab õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega.</p>
<p>65. 12240105065; 13.02.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 7 ja 206; 121</p>	<p>A. M. ründas Säästumarketis turvatöötajat, tungides seljatagant kallale turvatöötajale, väänas käed selja taha, mille tagajärjel mõlemad maha kukkusid, seoses sellega tekitati kannatanule füüsilist valu.</p>	<p>A. M. süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, ta on kriminaalkorras karistamata ja väärteokorras karistatud 18 korda. Ta on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ja kahetseb juhtunut. Kahtlustatava ütlustest nähtub, et naastes Soomest töölt hakkas ta juba laeval alkoholi tarvitama ja edasist mäletab lünklikult, Tapale jõudmisest ja seal juhtunust ei tea midagi, mäletama hakkab arestimajas ärkamisest alates. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada.</p>
<p>66. 12240105303 12.02.2013 VIRU</p>	<p>202 lg 7 ja 206; 121</p>	<p>V haaras M-il ümbert kinni, et teda pikali paisata, rüsemise käigus lõi M oma pea vastu lauda ära, seejärel hoidis V M-il kõrist kinni ja torkas terava esemega selga ning lükkas T vastu ukse piita - V põhjustas kannatanutele valu ja tervisekahjustusi. Tüli tekkis kui alkoholi joobes M V lukustamata korterisse sisenen, et kutsuda V. endale külla, et ühiselt alkoholi tarvitada.</p>	<p>Kriminaalmenetluse esemeks on antud juhul teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. V süü ei ole suur, ta ei tekitanud kuriteoga rasket tagajärge, kannatanu M oli ka ise alkoholi joobes ja käitus V suhtes provotseerivalt, kriminaalasjas tsiviilhagi ei ole - seega kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. V. H. on kriminaalkorras karistamata, väärteokorras on teda karistatud ühel korral. Peale seda, ei ole teda väärteokorras karistatud, ta on toiminud vajalikud järeldused teinud, tema suhtes kriminaalkaristuse kohaldamine ei ole käesoleva kaasuse asjaoludel ühiskonna huvides, teda saab õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega.</p>
<p>67. 12240105449 27.03.2013 VIRU</p>	<p>202 lg 7 ja 206; 121</p>	<p>Abikaasade vahel tekkis tüli, mille käigus V. R. ähvardas S. R-i vägivallaga. S. R-i poeg RR helistas emale, sai aru, et ema ja V. R. vahel on tüli ning päris telefonis aru selle kohta ja ütles, et viib ema ära. V. R. keelas R. R-il kohale tulla ja ähvardas R. R-i, et see</p>	<p>V. R. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. V. R. on karistusregistrisse kandmata. Tema poolt toimepandus puuduvad</p>

		peale seda enam kunagi autot ei juhi ja et kõik lähevad laibaks.	KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus V. R. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.
68. 12240105734; 26.03.2013; VIRU	202 lg 7 ja 206; 121	A. L. tungis kallale oma elukaaslasele LM-ile ja lõi talle korduvalt jalaga vastu pead, millega põhjustas kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustuse. Sõnavahetus tekkis alkoholihoobes elukaaslaste vahel.	A. L. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. A. L. on varem kriminaalkorras karistamata, väärteokorras karistatud 18 korda. Tema poolt toimepandus puuduvad KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus A. L. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.
69. 12259000115 14.02.2013; VIRU	202 lg 7 ja 206; 266 lg 1	OP üritas varastada elektrikarjusega piiratud karjaaiast ühte lammast, tegu jäi lõpule viimata ja meesterahvas lahkus sõiduautoga.	O. P. süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, ta on kriminaalkorras karistamata ja väärteokorras karistatud 19 korda. Ta on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ja kahetseb juhtunut. Kahtlustatava ütlustest nähtub, et tegemist oli kihlveoga, mistõttu ta sisenes aiaga piiratud karjamaale ja püüdis lamba kinni. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kriminaalmenetluse lõpetada.
70. 13240100084	202 lg 7 ja 206;	A. B. ja VM on elukaaslased. 05.01.2013 hommikul tuli A. B. alkoholihoobes koju, V.	Kriminaalmenetluse esemeks on antud juhul teise astme kuritegu,

19.02.2012; VIRU	121	M ei tahtnud joobes elukaaslast korterisse lasta ja kutsus politsei ning A. B. toimetati väljamagamisele. Õhtul sai A. B. vabaks ja tuli koju tagasi ning tõi ka alkoholi. V. M-i sõnul hakkasid nad koos alkoholi tarvitama, A. B. jäi purju ja läks magama, mingit riidu neil olnud, kuid 06.01.2013 hommikul hakkas A. B. alkoholi edasi tarvitama ja siis nad läksid omavahel tülli, mille käigus A. B. lõi teda jalaga pähe, kehasse ja vastu jalgu. V. M sõnul tekitas löömine talle valu ja löömise tulemusena on tal peas, näol, kehal ja jalgadel verevalumid. Kiirabi ta ei kutsunud ja arstil ta ei käinud. Ta ei soovi kriminaalmenetlust ja ta ei taha, et A. B. tema löömise eest karistada saaks.	mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. A. B. süü ei ole suur, ta ei tekitanud kuriteoga rasket tagajärge, ta on kannatanuga ära leppinud, elavad kannatanuga jätkuvalt koos ja kannatanu ei soovi kriminaalmenetlust ning A. B. kriminaalkorras karistamist, kannatanu oli ka ise alkoholijoobes, kriminaalasjas tsiviilhagi ei ole - seega kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. A. B. käitumises KarS § 58 sätestatud vastutust raskendavad asjaolud puuduvad, vastutust kergendavaks asjaoluks on oma süü tunnistamine ja kahetsus. A.B. on varem kriminaalkorras üks kord karistatud, s.o. 19.06.2009.a. KarS § 199 lg 2 p 8 järgi rahalise karistusega, väärtekorras ei ole teda karistatud. Prokuratuur ei ole tema suhtes varem KrMS § 202 sätteid kohaldanud. Ta on toimepandust vajalikud järeldused teinud, tema suhtes kriminaalkaristuse kohaldamine ei ole käesoleva kaasuse asjaoludel ühiskonna huvides, teda saab õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega.
71. 13240100135 22.03.2013 VIRU	202 lg 7 ja 206; 121	J. L. oma elukohas isiklike suhete pinnal tekkinud sõnavahetuse käigus lõi oma elukaaslasele ühe korra rusikaga vastu paremat reit ning kägistas kõrist, millega põhjustas kannatanule valu. Tüli sai alguse sellest, et ta hommikul koju tulles oli alkoholijoobes ja naine hakkas tema peale karjuma.	Kriminaalmenetluse esemeks on antud juhul teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. J. L. süü ei ole suur, ta ei tekitanud kuriteoga rasket tagajärge, kannatanul varalisi nõudmisi ei ole - seega kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. J. L.-i on varem üks kord kriminaalkorras karistatud, s.o. 2006.a. KarS § 215 lg 2 p 3 alusel, kehtivaid väärtekorristusi tal ei ole. Peale seda on ta elanud seaduskuulekat elu, ta on toiminu osas vajalikud järeldused teinud - tema suhtes kriminaalkaristuse kohaldamine ei ole käesoleva kaasuse asjaoludel ühiskonna huvides, teda saab õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.
72. 13240100420 01.04.2013 VIRU	202 lg 7 ja 206; 121	N. K. isiklike suhete pinnal tekkinud sõnavahetuse käigus viskas kruusiga AK suunas, kuid tabas A. K süles istuvat üheaastast tütar parema silma	kriminaalmenetluse esemeks on antud juhul teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse

		<p>kohale otsmikul, põhjustades lapsele valu ja tervisekahjustuse – ca 0,5 cm põrutushaava otsmiku piirkonnas.</p>	<p>alamäära. N. K. süü ei ole suur, ta ei tekitanud kuriteoga rasket tagajärge, ta on kannatanuga ära leppinud, kannatanu oli ka ise alkoholihoobes, kriminaalasjas tsiviilhagi ei ole - seega kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. N. K. vastutust kergendavaks asjaoluks on oma süü tunnistamine ja kahetsus. N. K. on varem kriminaalkorras üks kord karistatud, s.o. 21.02.2008.a. Prokuratuur ei ole tema suhtes varem KrMS § 202 sätteid kohaldanud. Ta on toimepandust vajalikud järeldused teinud, tema suhtes kriminaalkaristuse kohaldamine ei ole käesoleva kaasuse asjaoludel ühiskonna huvides, teda saab õiguskaualekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega.</p>
<p>73. 13240100468 15.02.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 1, 2, 3, 7 ja § 206; 121</p>	<p>V. K. haaras noa ja kahvli ning ähvardas tapmisega oma ema</p>	<p>Kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. Kahtlustatav V. K. ei olnud varem kriminaalkorras karistatud ja KarS § 57 sätestatud kergendava asjaoluna tuleb arvestada V. K. puhtsüdamlikku kahetsust. Kriminaalmenetluse käigus materiaalselt kahju ei ole tekitatud, tsiviilhagi kriminaalasjas ei ole, kahtlustatava süü ei ole suur, kahtlustatav on võtnud endale kohustuse tasuda kriminaalmenetluse kulud ja 300 eurot riigitulusesse. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub prokuratuuri hinnangul V. K. suhtes avalik menetlushuvi.</p>
<p>74. 13240100913 06.03.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 1, 2, 3, 7 ja § 206, 121</p>	<p>V. G. Kasutas vägivalda IS'i suhtes, nimelt tekkinud konflikti käigus lõi teda rusikaga näkku.</p>	<p>Kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. Kahtlustatav V. G. suhtes kergendava asjaoluna tuleb arvestada puhtsüdamlikku kahetsust. Kriminaalmenetluse käigus materiaalselt kahju ei ole tekitatud, tsiviilhagi kriminaalasjas ei ole, kahtlustatava süü ei ole suur. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub prokuratuuri hinnangul V.G. suhtes avalik menetlushuvi. Järelikult võib kriminaalasja sel alusel lõpetada, pannes V. G.-le tema nõusolekul kohustuse teha üldkasulikke tööd.</p>

<p>75. 09240102800 21.02.2013; VIRU</p>	<p>202 lg 7 ja § 206; 121</p>	<p>A. P. lõi NL-i rusikatega vastu nägu jalgadega vastu keha, kannatanu tundis füüsilist valu. Kannatanu näol olid nähtavad kehavigastused. AK oli alkoholijooobes ühiselamu koridoris, isiklikust vaenust NL-i vastu, lõi teda rusikaga näkku ja keha piirkonda, millega tekitas kannatanule füüsilist valu ja kehavigastusi.</p>	<p>Tutvudes toimiku materjalidega on prokurör arvamusel et A. P. tegu on kvalifitseeritud õigesti ja tema süü on tõendatud kannatanu, tunnistaja ja ka tema enda ütlustega. A. P. poolt on toime pandud teise astme kuritegu. Karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes ei esine. A. P. ei ole varem väärteo- ja kriminaalkorras karistatud. KarS § 121 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette esmaselt rahalise karistuse, sanktsiooni maksimummääraks on kuni 3 aastat vangistust. Ülaltoodust lähtudes ei ole A. P. Süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur, õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. A. P. poolt toime pandud kuritegu ei puuduta elusfääri, mille vastu on avalikkusel eriline usaldus, seega prokuröri arvates puudub antud asjas avalik menetlushuvi. A. P.-le etteheidetava süüteo kriminaalõigusnormidega kaitstava õiguskorra riive heastamine ning tema õiguskuulekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega. A. P. on nõus täitma prokuratuuri poolt pandud kohustust, kahtlustatav selgitas, et rahalise kohustuse täitmine on tema jaoks ilmselt raskendatud ja mõjutab liigselt süüdlase lähedasi, palus võimaluse korral määrata talle kohustusena üldkasulikku töö tunde. Prokuröri abi peab võimalikuks kahtlustatava sooviga arvestada. Prokuröri arvates A. P. edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks piisab KrMS §-s 202 lg 2 p 3 märgitud mõjutusvahendist, milleks on kohustus teha üldkasulikku tööd, see mõjutab A. P. ja ta edaspidi hoidub süütegude toimepanemisest.</p>
<p>76. 11244000193 19.04.2013 VIRU</p>	<p>202; 199 lg 2 p 5, § 121</p>	<p>MM mõõnas, võis lüüa ühe korra kannatanut, ei mäleta asjade võtmist, kuna oli purjus, kuid järgmisel päeval avastas võõra telefoni enda taskust. Samas kannatanu ei ole võimeline kedagi ära tundma ega suuda tuvastada, kes asjad võttis.</p>	<p>Kahtlustatav on varem karistamata. Kahtlustatav on ise aktiivselt tegutsenud, et tagastada asjad. Tegu puudutab vaid kannatanut ja kahtlustatavat ega riiva kolmandaid isikuid. Raskendavaid asjaolusid ei esine. Tegemist on teise astme kuriteoga. Kahtlustatava suhtes ei ole menetluses teisi kriminaalasju. Samuti tuleb arvestada mõistliku menetlusajaga. Lähtudes eeltoodust prokurör leiab, et puudub avalik menetlushuvi ning lõpetab menetluse kahtlustatava suhtes.</p>

77. 13240101035 19.04.2013 VIRU	202; 121	ühise alkoholitarvitamise ajal tekkinud sõnavahetuse käigus L. A. lõi oma elukaaslasele ühe korra rusikaga näkku ja tõukas, põhjustades valu ja tervisekahjustuse.	L. A. kahetseb toimepandut ning seletab, et kainena saavad nad elukaaslasega omavahel hästi läbi. KarS § 121 järgi kvalifitseeritava süüteo eest näeb seaduseandja ette rahalise karistuse või kuni 3 a vangistuse. Kriminaalmenetluse esemeks on antud juhul teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. L. A. süü ei ole suur, ta ei tekitanud kuriteoga rasket tagajärge, ta on kannatanuga ära leppinud, kannatanu oli ka ise alkoholihoobes, kriminaalasjas tsiviilhagi ei ole - seega kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. L. A. vastutust kergendavaks asjaoluks on oma süü tunnistamine ja kahetsus. Ta on varem kriminaalkorras karistamata. Prokuratuur ei ole tema suhtes varem KrMS § 202 sätteid kohaldanud. Ta on toimepandust vajalikud järeldused teinud, tema suhtes kriminaalkaristuse kohaldamine ei ole käesoleva kaasuse asjaoludel ühiskonna huvides, teda saab õiguskaualekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega.
78. 12740000170 19.04.2013 VIRU	202; 121	Kuriteo toimepanemine seisnes selles, et K. S. baari „Imbis“ territooriumil kasutas vägivalda AP suhtes, nimelt lõi teda jalaga rindkere piirkonda, tekitades kannatanule füüsilist valu ja kehavigastusi.	Kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse. Kahtlustatav K. S. -i suhtes suhtes kergendava asjaoluna tuleb arvestada puhtsüdamlikku kahetsust. Kriminaalmenetluse käigus materiaalset kahju ei ole tekitatud, tsiviilhagi kriminaalasjas ei ole, kahtlustatava süü ei ole suur. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub prokuratuuri hinnangul K. S.-i suhtes avalik menetlushuvi. Järelikult võib kriminaalasja sel alusel lõpetada, pannes K. S.-le tema nõusolekul kohustuse tasuma 300 eurot riigituludesse.
79. 12240102019 15.04.2013 VIRU	202; 199 lg 2 p 7,8-25 lg 2	AM koos AB`ga võõra vallasasja omastamise eesmärgil võttis RK-le kuuluvast aidast aidauste lõhkumise teel tuletõrje pumba, kaks jalgrattaraami, IŽ49 varuosad ja muud metalli, koguväärtusega 80 eurot, kuid peeti kinni. Metall tagastatud. Aidauste lõhkumisega tekitatud kannatanule kahju summas 180 eurot.	Kõnealuse kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mille eest ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul pole suur. Kohtueelse uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid. A. M. on varem kriminaalkorras karistamata, siis on tõenäoline, et mõistetak

			<p>karistus oleks pigem ligilähedane sanktsiooni alampiirile. Metall, mida A. M. koos A. B`ga püüdis varastada, on kannatanule tagastatud. A. M. on nõus hüvitama kannatanule poole lõhkumisega tekitatud kahjust. Kuna kuriteo pani A. M. toime koos A. Bga, siis on otstarbekas, et A. M. ei ole kohustatud tasuma mitte tervet kahjuse summat, vaid pool sellest ning ülejäänud pool kahjust jääb menetluses olevasse kriminaalasja välja nõudmisele teiselt kahtlustatavalt. Prokuratuuri hinnangul A. M. suhtes puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Kõigest ülaltoodust lähtudes ei ole kõnealuse isiku süü etteheidetavas süüteos piisavalt suur õigustamaks tema suhtes kohest kriminaalrepressiooni kohaldamist. Kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi, mistõttu ei ole otstarbekas edasine menetluse jätkamine juhul kui kahtlustatav täidab temale pandud kohustused.</p>
<p>80. 11240104898 08.04.2013 VIRU</p>	<p>202; 199 lg 2 p 7 - § 25 lg 2</p>	<p>SP tegutsedes grupis Eesti Vabariigi omandisse kuuluva metsa varguse eesmärgil raius neli puud, kuid ei jõudnud varaga midagi teha, kuna politseitöötajad pidasid ta kinni. Kuriteoga tekitati metaskonnale materiaalselt kahju 85,34 eurot ja keskkonnale tekitati seoses raiekohtade koristamata jätmisega kahju 6,4 eurot.</p>	<p>KarS § 199 lg 2 p 7 nähakse karistusena ette rahaline karistus või kuni viieaastane vangistus. Seega on tegemist teise astme kuriteoga. Isiku süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, tema käitumises puuduvad KarS § 58 sätestatud raskendavad asjaolud, KarS § 57 sätestatud karistust kergendavateks asjaoludeks on oma süü tunnistamine ja kahetsus. S.P. on varem ühel korral kriminaalkorras karistatud 2005 .a. KarS § 418 lg 1 alusel. Varavastaste kuritegude eest S.P. karistatud ei ole. Kuna antud juhul on kriminaalmenetluse esemeks teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära ja isiku süü ei ole suur, puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi.</p>
<p>81. 11240104898 08.04.2013 VIRU</p>	<p>202; 199 lg 2 p 7 - § 25 lg 2</p>	<p>SR, tegutsedes grupis Eesti Vabariigi omandisse kuuluva metsa varguse eesmärgil raius neli puud, kuid ei saanud varaga midagi teha, kuna politseitöötajad pidasid ta kinni. Kuriteoga tekitati RMK Ida-Virumaa metaskonnale materiaalselt kahju 85,34 eurot ja keskkonnale tekitati seoses raiekohtade koristamata jätmisega kahju 6,4 eurot.</p>	<p>KarS § 199 lg 2 p 7 nähakse karistusena ette rahaline karistus või kuni viieaastane vangistus. Seega on tegemist teise astme kuriteoga. Isiku süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, tema käitumises puuduvad KarS § 58 sätestatud raskendavad asjaolud, KarS § 57 sätestatud karistust kergendavateks asjaoludeks on oma süü</p>

			tunnistamine ja kahetsus. S.R.-i ei ole varem kriminaalkorras karistatud. Kuna antud juhul on kriminaalmenetluse esemeks teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära ja isiku süü ei ole suur, puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi.
82. 12259000098 05.04.2013 VIRU	202; 120	SR väljus kortermaja trepikojast, hoidis käes kirvest ning käskis kõrvaltrepikotta siseneda soovivatel isikutel sealt lahkuda. Ta lähenes trepil seisvatele meestele ning ühel hetkel lõi kirvega ühe suunas. Mees hüppas eest ära ja kirves tabas parempoolset uksepiita.	S. R. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. S. R. on varem kriminaalkorras karistatud ühe korra, väärteokorras karistamata. Tema poolt toimepandus puuduvad KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus S. R. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.
83. 12240105043 05.04.2013 VIRU	202; 266 lg 1	AK ja M. K. olid elukaaslased ning ostsid pool maja. 2012 aastal läksid nad lahku ning korterite vaheline uks pandi lukku. 2012 aasta sügisel, kui A. K-d ei olnud kodus, tegi M. K. lukus oleva vaheukse kruvikeerajaga lahti ja sisenes A. K korterisse ning võttis külmkapist toiduaineid, kaks poolikut viinapudelit ja veekeedukannu.	M. K. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. M. K. on varem nii kriminaal- kui väärteokorras karistamata. Tema poolt toimepandus puuduvad karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest KarS eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus M. K. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekas käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.
84. 13240100668 05.04.2013 VIRU	202; 121	JR lõi kaupluse kontoriruumis löi ühe korra käega KM-ile näkku, tekitades kannatanule füüsilist valu ja tervisekahjustuse – näo põrutuse. JR ostis ehituskaupade kauplusest	J. R. süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, samuti puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. J.

		<p>kuumvaltsplekki, hiljem selgus, et tarvis oleks olnud hoopis külmvaltsplekki ning ta soovis seda kaupluses ringi vahetada, keeldus müüja KM seda tegemast. Sellest tekkis sõnavahetus ning J. R. lõi selle käigus ühe korra K. Mle käega näkku, millega põhjustas kannatanule valu ja tervisekahjustuse – näo piirkonna põrutuse.</p>	<p>R. on varem kriminaalkorras karistatud ühe ja väärteokorras 3 korda. Tema poolt toimepandus puuduvad KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus J. R. suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning kriminaalmenetluse tema suhtes võib lõpetada.</p>
<p>85. 12240102611 04.04.2013 VIRU</p>	<p>202; 121</p>	<p>elukaaslane S. P. lõi TP-d rusikatega ja jalaga näo piirkonda, millega tekitas füüsilist valu.</p>	<p>Kriminaaltoimiku materjalidest nähtub, et kõnealuse kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mille eest KarS § 121 ei näe karistusena ette vangistuse alammäära, kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul pole suur, isik on varem kriminaal- ja väärteokorras karistamata, samuti ei ole tema suhtes varem menetlust otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud. Kohtueelse menetluse käigus ei ole tuvastatud tema karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. Lisaks sellele puudub prokuratuuri hinnangul antud isiku suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, sest kahtlustatava süü ei ole suur ja eripreventiivsed vajadused ei nõua menetluse jätkamist ning ka üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse jätkamine, kuna antud isiku karistamine ei ole vajalik õiguskorra kaitsmise huvides, sest kohustuste panemisega kahtlustatavale on riik antud juhul piisavalt täitnud temale antud karistuslikke volitusi. S. P. on varem karistamata, õpib, tema väljendas oma valmisolekut täita temale määratud kohustused. Kannatanu avaldas, et ei soovi kahtlustatava karistamist kohtu poolt ja on nõustus menetluse lõpetamisega ning kahtlustatavale kohuste panemisega. Seega esinevad käesolevas kriminaalasjas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 sätteid kohaldades.</p>

1. 11282000020; 04.01.2012; LÕUNA	202 lg 1,2,3 ja 7 ning 206; 121	T.T 26.07.2009.a. kella 1.00 paiku Tõrva linnas lõi ühe korra XX'ile käega näkku, tekitades talle lõua põrutuse ja valu.	T.T. on kriminaalkorras karistamata, väärteokorras on teda karistatud ühel korral Liiklusseaduse alusel. T.T. poolt toimepandu on II astme kuritegu, kuriteo toimepanemisest on möödunud kaks ja pool aastat, tema süü ei ole suur ja puudub avalik menetlushuvi kriminaalmenetluse jätkamiseks. T.T. on nõustunud menetluse lõpetamisega ja määratava kohustusega. Menetluskulud asjas puuduvad.
2. 11760000163; 05.01.2012; LÕUNA	202 lg 7; 385 ¹	OÜ CC juhatuse liige on jätnud seaduses sätestatud tähtaja jooksul esitamata pankrotiavalduse.	KrMS § 202 lg 1 alusel võib kriminaalmenetluse lõpetada, kui kriminaalmenetluse ese on II astme kuritegu ja selles kahtlustatava isiku süü ei ole suur, ta on võtnud endale kohustuse tasuda kriminaalmenetluse kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kriminaalmenetluse kulusid käesolevas kriminaalasjas ei ole. Samuti ei ole kahtlustatav kuriteoga varalist kahju põhjustanud ning tsiviilhagi esitatud ei ole. KarS § 3851 järgi kvalifitseeritav kuritegu on II astme kuritegu. E.O. süü selle kuriteo puhul ei ole suur, kuna puuduvad karistust raskendavad asjaolud, ta ei ole varem toime pannud kuritegusid ning teda ei ole karistatud samaliigiliste väärtegude toimepanemise eest. Seetõttu leiab prokurör, et E.O.'d on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata.
3. 11260104696; 6.01.2012; LÕUNA	202 lg 7 ja 206; 121	XX tungis 20.10.2011 kella 21 paiku isikute grupis koos PP ja 13-aastase RR-ga Viljandi linnas asuva panga ees kallale YY-le, keda lõi rusikaga näkku ja jalaga vastu õlga, millega põhjustas kannatanule valu ja kahjustas tema tervist	Alates 2004. aasta 01. juulist on seaduseandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistu- sena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on tasunud kriminaal- menetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kannatanu YY ja tema ema KK avaldasid, et nad ei nõua XX-i kriminaalkorras karistamist ning kriminaalmenetluse jätkamist ei pea vajalikuks. YY kinnitusel palus XX tema käest oma käitumise pärast vabandust ning nad on ära leppinud. Arvestades eeltoodut – kuriteo toimepannud isik on alaealine, kannatanu ei soovi menetluse jätkamist - võib väita, et antud kriminaal-

			<p>menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et XX on varem kriminaalkorras karistamata. XX-i süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur: KarS § 57 lg 1 p 3 alusel tuleb karistust kergendava asjaoluna käsitleda kahtlustatava poolt väljendatud puhtsüdamlikku kahetsust toimepandud teo suhtes. XX oli kuriteo toimepanemise ajal 15-aastane. Ta õpib 9. klassis. Klassijuhataja poolt antud iseloomustusest nähtub, et XX-i käitumine võrreldes eelmise aastaga on paranenud, kuid nädalas tuleb sageli ette, kui tüdruk käitub väljakutsuvalt ja lärmakalt, segab tundi ja ropendab. Tüdrukuga individuaalselt vesteldes mõistab ta probleemi ning saab aru, et käitus valesti lubades enda meeleolu ja käitumist kontrollida. Oma loomult on ta abivalmis: aitab temale meeldivaid õpetajaid. Õppimisega võib rahul olla – ta suudab oma mitterahuldavad hinded veerandi lõpuks vastata. XX oskab suhelda, ta on valmis andeks paluma, kui millegagi hakkama sai. Oskab vigu analüüsida ja arvab, et suudab oma käitumist ja töösse suhtumist parandada. XX-i kohtulik karistamine antud juhul ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. Arvestades seda, et XX on toime pannud II astme kuriteo, oli teo toimepanemise ajal alaealine, kahetseb toimepandut, kannatanu ei nõua menetluse jätkamist, ei ole tema süü kuriteos suur ja kriminaalasja edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. XX on andnud nõusoleku teha 40 h üldkasulikke tööd ning tasuda kriminaalmenetluse kulud, heastamaks oma eksimus. Seega on alust arvata, et süüdlane on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.</p>
4. 08260105310; 03.01.2012; LÕUNA	202 lg 1, 2 ja 7; 169	E.J. on kuritahtlikult kõrvale hoidunud Tartu Maakohtu määrusega välja mõistetud elatisraha maksmisest oma alaealise lapse XX ülalpidamiseks	<p>Kannatanu YY soovib esitada E.J. vastu tsiviilhagi summas 3170, 97 €. Kannatanu avaldas, et ta on nõus ka kriminaalmenetluse lõpetamisega avaliku menetlushuvi puudumise korral juhul kui E.J-le pannakse kohustus hüvitada tsiviilhagi summas 3170, 97 €. E.J. tunnistab täielikult oma süüd ja kahetseb juhtunut. E.J. on varem kohtu poolt ühel korral karistatud varavastase kuriteo eest. Väärte eest on teda karistatud ühel korral. Karistust raskendavad asjaolud tema suhtes puuduvad. Karistust kergendavaks</p>

			<p>asjaoluks on puhtsüdamlik kahetsus. E.J. on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega. Kui isik, kelle suhtes on kriminaalmenetlus lõpetatud KrMS § 202 kohaselt, ei täida talle pandud kohustusi, uuendab prokurör kriminaalmenetluse. Kuna käesoleval juhul on kriminaalmenetluse esemeks teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära, kahtlustatava süü ei ole suur, ta on andnud nõusoleku kriminaalmenetluse kulude tasumiseks ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, tuleb kriminaalmenetlus lõpetada.</p>
<p>5. 11260104696; 9.01.2012; LÕUNA</p>	<p>202(7), 206; 121</p>	<p>XX tungis isikute grupis koos PP-ga avalikus kohas, kallale YY-le, keda lõi rusikaga näkku, millega põhjustas kannatanule valu ja kahjustas tema tervist.</p>	<p>kuriteo toimepannud isik on alaealine, kannatanu ei soovi menetluse jätkamist, võib väita, et antud kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et XX on varem kriminaal- ja väärteokorras karistamata. XX-i süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur: karistust kergendava asjaoluna tuleb käsitleda kahtlustatava poolt väljendatud puhtsüdamlikku kahetsust toimepanemise ajal 15-aastane, ta on sündinud. Ta õpib 9. klassis. Klassijuhataja sõnade kohaselt on tüdrukul olnud varasemal aja vahel põhjuseta puudumisi, kuid viimasel ajal on kõik korras. Õppeaasta jooksul on tal olnud ainetes mõned kahed, kui veerandihinded on olnud alati positiivsed. Ta on tagasihoidlik ja sõbralik tütarlaps, korda tundides ei riku. Pärast põhihariduse omandamist on temal soov jätkata õpinguid, tal on plaanis omandada koka kutse. XX kohtulik karistamine antud juhul ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. Arvestades seda, et XX on toime pannud II astme kuriteo, oli teo toimepanemise ajal alaealine, kahetseb toimepandut, kannatanu ei nõua menetluse jätkamist, ei ole tema süü kuriteos suur ja kriminaalasja edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. XX on andnud nõusoleku teha üldkasulikke tööd ning tasuda kriminaalmenetluse kulud, heastamaks oma eksimus. Seega on alust arvata, et süüdlane on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.</p>
<p>6. 12260100015; 16.01.2012;</p>	<p>202(7), 206; 121</p>	<p>M.K. tanklas lõi XX'ile mitmel korral rusikaga pea piirkonda. Oma tahtliku tegevusega tekitas M.K. kannatanu</p>	<p>M.K. tunnistab oma süüd täielikult, ta on aru saanud, et ta on toime pannud kuriteo ja millised tagajärjed sellega</p>

LÕUNA		vasakule sarnaluule verevalumi ja turse ning löökide tulemusel tekkis ninaverejooks ning kannatanu tundis füüsilist valu.	kaasnevad. M.K.a poolt on toime pandud II astme kuritegu. Kriminaalmenetluse kulu ei esine. M.K. ei oma kehtivaid kriminaal- ja väärteokaristusi. Tema karistust kergendav asjaolu süü puhtsüdamlik kahetsus, raskendavad asjaolud puuduvad. M.K. ei ole varem sarnase süüteo eest karistatud ega ole tema suhtes sarnase süüteo eest menetlust otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud. Neid asjaolusid arvesse võttes, on võimalik M.K.'d mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. M.K. on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ja võtma endale kohustuse – maksta kindel summa riigituludesse. M.K.a süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.
7. 11260105276; 17.01.2012; LÕUNA	202(7), 206; 275	H.A. kortermaja trepikojas solvas vanemkonstaablit XX'i, vanemkonstaablit CC'd, ülemkonstaablit VV'd ja vanemkonstaablit ZZ'd, kes olid eelpool nimetatud kohas ametiülesandeid täitmas, kui H.A. sisenes trepikotta ja nähes politseiametnikke, ütles „siin on mingi idiootide kokkutulek!“. Seejärel liikus H.A. trepist ülesse ja nimetas kedagi jobudeks	H.A. tunnistab oma süüd täielikult, ta on aru saanud, et ta on toime pannud kuriteo ja millised tagajärjed sellega kaasnevad. H.A. poolt on toime pandud II astme kuritegu, mille eest nähakse karistusena ette rahaline karistus või kuni kaheaastane vangistus. Kriminaalmenetluse kulu asjas ei esine. H.A. varem kriminaalkorras karistatud ei ole. Väärteokorras on teda karistatud Liiklusseaduse rikkumise eest. Tema karistust kergendav asjaolu süü puhtsüdamlik kahetsus, raskendavad asjaolud puuduvad. H.A. ei ole varem sarnase süüteo eest karistatud ega ole tema suhtes sarnase süüteo eest menetlust otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud. Neid asjaolusid arvesse võttes, on võimalik H.A.'d mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. H.A. on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ja võtma endale KrMS §-s 202 lg 2 p 2 sätestatud kohustuse – maksta kindel summa riigituludesse. H.A. süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.
8. 11282000296; 20.01.2012; LÕUNA	202 (7), 206; 120	I.V. ründas korduvalt Valgas ühiskoridoris XX'i terariistaga ähvardades viimast sellega vastu seina kinni lüüa ja ära tappa.	Tutvunud kriminaaltoimiku materjalidega, leiab prokurör, et käesoleval juhul kuulub kriminaalmenetlus KrMS § 202 alusel lõpetamisele. Tegemist on teise astme kuriteoga, mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. I.V. on nii kohtulikult kui väärteokorras karistamata. Tegemist on eaka isikuga, kelle käitumises omab suurt rolli vanusest tulenevad iseärasused. Antud kriminaalasjas tsiviilhagi puudub. I.V. kohtulik karistamine antud juhul ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust

			kohaldamata. I.V. süü ei ole suur. Talle selgitati põhjalikult, millised võivad olla edaspidi tema käitumise tagajärjed. I.V. andis nõusoleku rahasumma tasumiseks riigi tuludesse, heastamaks oma eksimus. Kuna isiku ainsaks sissetulekuks on vanaduspension, millest tuleb tasuda ka eluasemekulud, peab prokurör võimalikuks erandkorras vähendada oluliselt riigi kassasse makstava rahasumma suurust.
9. 11265000104; 30.01.2012; LÕUNA	202 lg.2 p.1,2 , lg.7 ja 206; 201 lg 1	M.T. OÜ XX töötajana omastas tema valduses olevate OÜ XX toodetavate tumbade osi. Kokku tekitas OÜ XX'ile omastamisega kahju 74.34 eurot.	Tegemist on teise astme kuriteoga, kahtlustatava isiku süü ei ole suur, M.T. on nõus hüvitama kuriteoga tekitatud varalise kahju ja tsiviilhagi kokku summas 127,61 € ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kahtlustatavat M.T.'d ei ole kriminaalkorras karistatud. M.T.'l on kindel elukoht, tal on alaealine laps. Kahtlustatav on andnud nõusoleku kriminaalmenetluse lõpetamiseks.
10. 11260105336; 30.01.2012; LÕUNA	202 (7), 206; 169	S.L. hoidub kuritahtlikult kõrvale elatise maksmisest, mis on temalt välja mõistetud Tartu Maakohtu otsusega XX kasuks alaealiste laste ülalpidamiseks	kriminaalmenetlus kuulub lõpetamisele, kuna tegemist on teise astme kuriteoga, mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. S.L. on varem kohtulikult viimati karistatud 2000.a. ja see karistus on kustunud. S.L. kohtulik karistamine antud juhul ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. S.L. süü ei ole suur. Süüdlane, vestluses prokuröriga sai aru oma teo negatiivsetest tagajärgedest. Ta kahetseb tehtut ning on andnud nõusoleku riigi tuludesse rahasumma tasumiseks, heastamaks oma eksimus. Seega on alust arvata, et süüdlane on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud
11. 11260104631; 31.01.2012; LÕUNA	202 lg 1, 2 ja 7; 157 ²	S.K. lõi ilma XX-i loata ja tema teadmata internetiportaalis kasutajakonto, mis sisaldas XX asukohta, sünniaega, e-maili aadressi ja telefoninumbrit, eesmärgiga luua XX-na esinemise teel temast teadvalt ebaõige ettekujutus nagu oleks tegu isikuga, kes otsib salasuhet või armukest, millega häiris XX-i isiklikku elu ning tekitas sel viisil kahju XX-i seadusega kaitstud õigustele ja huvidele.	Kriminaalasjas tsiviilhagi esitatud ega vara arestitud ei ole. Kriminaalmenetluse kulud puuduvad. S.K. tunnistab täielikult oma süüd ja kahetseb juhtunut. S.K. on varem kohtu poolt karistamata. Väärtegude eest on teda karistatud ühel korral. Karistust raskendavad asjaolud tema suhtes puuduvad. Karistust kergendavaks asjaoluks on puhtsüdamlik kahetsus. S.K. on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega. Kui isik, kelle suhtes on kriminaalmenetlus lõpetatud KrMS § 202 kohaselt, ei täida talle pandud kohustusi, uuendab prokurör kriminaalmenetluse. Kuna käesoleval juhul on kriminaalmenetluse esemeks teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe ette vangistuse alammäära,

			kahtlustatava süü ei ole suur, ta on andnud nõusoleku kriminaalmenetluse kulude tasumiseks ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, tuleb kriminaalmenetlus lõpetada.
12. 11284000260; 3.02.2012; LÕUNA	202 (7), 206; 121	CC tungis 07.10.2011 kella 21 paiku isikute grupis koos XX'iga Viljandi linnas tänava nurgal kallale YY'le, kellele lõi korduvalt rusikate ja jalgadega pea ja keha piirkonda, millega põhjustas kannatanule füüsilist valu ja kahjustas tema tervist.	Alates 2004. aasta 01. juulist on seaduseandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Antud kriminaalmenetluses puudub avalik menetlushuvi. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et CC on varem kriminaalkorras karistamata. CC oli kuriteo toimepanemise ajal 15-aastane. Teo toimepanemisel õppis ta 9. klassis. Klassijuhataja antud iseloomustusest nähtub, et CC on koolis tagasihoidlik ja vaikne. Suhtleb kaaslastega probleemideta ja sõpru leiab kergesti. Õppeedukus on rahuldav. Tundides korrarikumisi ei esine. CC kohtulik karistamine antud juhul ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. Arvestades seda, et CC on toime pannud II astme kuriteo, oli teo toimepanemise ajal alaealine, ei ole tema süü kuriteos suur ja kriminaalasja edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. CC on andnud nõusoleku teha 40 tundi üldkasulikke tööd ning tasuda kriminaalmenetluse kulud, heastamaks oma eksimus. Seega on alust arvata, et süüdlane on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.
13. 11260102885; 08.02.2012; LÕUNA	199, § 202 lg 7 ja 206; 121- § 25 lg 2	E.N lõi parklas XX'i ühel korral küünarnukiga näo piirkonda eesmärgiga tekitada füüsilist valu, kuid milline tegevus jäi lõpule viimata, kuna kannatanu ei tundnud löögi tagajärjel füüsilist valu ega saanud tervisekahjustus	Toimepandud tegu on II astme kuritegu, mille puhul seadusandja näeb rangeima karistusena ette vangistuse kuni 3 aastat. E.N. on saanud aru oma teo keelatuses ja kahetsenud oma tegu. Teda ei ole varasemalt kriminaalkorras karistatud ning teda ei ole karistatud väärtelokorras isikuvastaste süütegude eest. Samuti on kuriteo toimepanemisest möödunud pikk aeg. Kannatanu XX on eeluurimisel avaldanud, et tal ei ole oma lööja vastu mingisuguseid pretensioone. Kogutud materjalide alusel leian, et E.N. süü antud

			<p>kriminaalasjas ei ole suur ning puudub ka avalik menetlushuvi. Samuti leian, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vaja rakendada mõjutusvahendeid ega karistusi.</p>
<p>14. 11260105329; 10.02. 2012; LÕUNA</p>	<p>202 (7), 206; 169</p>	<p>V.R. ei ole tasunud Tartu Maakohtu kohtumaja kohtuotsuse alusel väljamõistetud elatusraha ning on asunud hoiduma kuritahtlikult kõrvale elatusraha tasumisest.</p>	<p>kriminaalmenetlus kuulub lõpetamisele, kuna tegemist on teise astme kuriteoga, mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. V.R.i on varem kohtulikult karistatud 2007.a. analoogse teo toimepanemise eest. Sellest on käesolevaks ajaks möödunud 4,5 aastat. Kriminaalasja materjalidest nähtuvalt on elatise mittemaksmine suures osas tingitud kindla töökoha ja sissetuleku puudumisest. V.R. on käesolevaks ajaks leidnud töökoha ja seoses sellega on tekkinud võimalus elatise igakuiseks tasumiseks. V.R. on juba asunud elatist maksuma. Seega ei ole V.R.i kohtulik karistamine otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. V.R.i süü ei ole suur. Süüdlane, vestluses prokuröri sai aru oma teo negatiivsetest tagajärgedest ning on andnud nõusoleku üldkasuliku töö tegemiseks, heastamaks oma eksimus. On alust arvata, et V.R. on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.</p>
<p>15. 12260100129; 10.02.2012; LÕUNA</p>	<p>202 (7), 206; 201 lg 1</p>	<p>A.A võõra vara ebaseaduslikult enda kasuks pööramise eesmärgil omastas XX'ilt üüritud 1-toalisest möbleeritud korterist külmkapi maksumusega 100 eurot ja televiisori maksumusega 50 eurot.</p>	<p>kriminaalmenetlus kuulub KrMS § 202 alusel lõpetamisele, kuna tegemist on teise astme kuriteoga, mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. A.A. on varem kohtulikult karistamata. Väärteokorras on teda viimati karistatud 2009.a. A.A. tagastas kannatanule omastatud esemed ja seega kannatanul tema suhtes materiaalsed pretensioonid puuduvad. Seega ei ole A.A. kohtulik karistamine otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. A.A. süü ei ole suur. Süüdlane, vestluses prokuröri sai aru oma teo negatiivsetest tagajärgedest ning on andnud nõusoleku üldkasuliku töö tegemiseks, heastamaks oma eksimus. On alust arvata, et A.A. on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.</p>
<p>16. 11260104301; 13.02.2012; LÕUNA</p>	<p>202 (7), 206; 121</p>	<p>maja ees sõneluse käigus lõi J.A. rusikaga näo piirkonda sama maja ühistu esimeest XX-i, millega tekitas kannatanule füüsilist valu</p>	<p>kriminaalmenetlus kuulub KrMS § 202 alusel lõpetamisele, kuna tegemist on teise astme kuriteoga, mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. J.A. on varem kohtulikult karistamata, teda pole karistatud ka väärtegade eest. Tegemist on esmase</p>

			<p>õiguse rikkumisega üldse, mis pandi toime vastastikuse sõneluse käigus. J.A. kohtulik karistamine antud juhul ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. J.A. süü ei ole suur. Süüdlane, vestluses prokuröri sa aru oma teo negatiivsetest tagajärgedest. Ta kahetseb tehtut ning on andnud nõusoleku riigi tuludesse rahasumma tasumiseks, heastamaks oma eksimus. Seega on alust arvata, et süüdlane on teinud oma käitumisest vastavad järel-dused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.</p>
<p>17. 12260100084; 20.02.2012; LÕUNA</p>	<p>202, 206; 25 lg 1, 2 - § 199 lg 2 p 9</p>	<p>JR varastas asuvast kauplusest paki sigarette maksumusega 2.10 eurot. Kaup tagastati kauplusele rikkumata kujul</p>	<p>J.R-le on esitatud kahtlustus KarS § 25 lg 1, 2 - § 199 lg 2 p 9 järgi seoses kauplusest varguse katse toime-panemisega. Kriminaalasjas ei ole tsiviilhagi esitatud ning kriminaalmenetluse kulused ei ole. Kriminaalmenetlus kuulub kahtlustatava suhtes KrMS § 202 lg 1 ja 7 alusel lõpetamisele, kuna puudub avalik menetlushuvi ning kahtlustatava süü ei ole suur. J.R. on nõus võtma endale KrMS § 202 lg-s 2 ette nähtud kohustusi. Käesolev määrus on koostatud lähtudes KrMS § 206 lg-st 11, mis näeb ette, et kriminaalmenetluse lõpetamisel võib koostada lihtsustatud määruse, milles jäetakse KrMS § 145 lg 3 p-s 1 nimetatud põhjendused esitamata.</p>
<p>18. 11260104521; 17.02.2012; LÕUNA</p>	<p>202 (7); 120</p>	<p>Ü.A käskis XX-l öelda edasi ähvardus YY-le, et tapab viimse ära, homme tuleb sõber vanglast, kes ajab asja korda. Arvestades Ü.A. isikuomadusi ja varasemat käitumist ning konkreetset ähvardust oli kannatanu YY-l alust karta ähvarduse täideviimist; tema ähvardas YY-d ja tema peret tapmisega ning auto ja korteri süütamisega. Arvestades Ü.A. isikuomadusi ja varasemat käitumist ning konkreetseid ähvardusi on kannatanu YY-l l alust karta ähvarduste täideviimist.</p>	<p>Esitatud kahtlustuse kohta selgitab Ü.A., et üürides korterit, on temal ja korteris viibinud isikutele alkoholi liigtarvitamisest tekkinud pahandusi. Ise on ta alkoholihoobes tõepoolest suhtlemisel võimeline ennast vägivaldselt väljendama, kuid ise ta seda ei mäleta. Praeguseks on tema koos elukaaslasega asunud elama Valgas ja kannatanuga ega eelmise elukoha elanikega enam ei suhtle. Kahetseb tehtut. Ü.A. kaitsja on esitanud taotluse menetluse lõpetamiseks KrMS § 202 alusel. Varem on Ü.A. küll karistatud KK vallas tööülesannete täitmisel tekkinud probleemide ajal PP ähvardamise eest tervisekahjustuse tekitamisega, kuid kuriteosündmus oli erinev käesolevas asjas tuvastatud asjaoludega. Ü.A. on töötu, osaliselt on tasunud 2010.a. kohtuotsusega määratud rahalise karistuse. Mingeid sissetulekuid ei ole. Ta on toime pandud II astme kuriteo. Tema süü ei ole suur ja kriminaalasja edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. Kannatanu on selgitanud</p>

			prokurörile, et on nõus menetluse lõpetamisega.
19. 11260104913; 21.02.2012; LÕUNA	202 (7), 206; 199 lg 2 p 7, 8, § 266 lg 2 p 3	E.L.tungis korduvalt ebaseaduslikult ja valdaja XX tahte vastaselt isikute grupis koos KK, PP, TT, SS, UU, VV, RR ja MM-ga majja, kus tarvitati alkoholi, lõhuti sisustust. Kahju kokku 190€. E.L.tungis ühel õöl isikute grupis koos KK ja PP-ga elamu aeda, kust varastas YY-le kuulunud klaasist laua koos nelja tooliga	Alates 2004. aasta 01. juulist on seaduseandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei ole suur ning ta on tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kriminaaltoimiku materjalidest nähtub, et kannatanud on kas omad asjad tagasi saanud või on neile kahju hüvitatud. Seega ühtegi tsiviilhagi ei ole. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et E.L. on varem kriminaalkorras karistamata. E.L-i süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur: karistust kergendava asjaoluna tuleb käsitleda kahtlustatava poolt väljendatud puhtsüdamlikku kahetsust toimepandud teo suhtes. E.L. oli kuriteo toimepanemise ajal 18-aastane. Ta õpib Viljandis 12. klassis. Klassijuhataja ÄÄ poolt antud iseloomustusest nähtub, et E.L.-i õppetöö tulemused on keskpärased. Kaasõpilastesse suhtub sõbralikult, on rõõmsameelne, heatahtlik, kannatlik ja viisakas. Pehme iseloomuga, allub kaaslaste initsiatiivile, otsib seltsi ka väljastpoolt klassi. E.L. kohtulik karistamine antud juhul ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. Arvestades seda, et E.L. on toime pannud II astme kuriteo, kahetseb puhtsüdamlikult toimepandut, ei ole tema süü kuriteos suur ja kriminaalasja edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. E.L. on andnud nõusoleku tasuda kriminaalmenetluse kulud ning teha üldkasulikku tööd, heastamaks oma eksimus. Seega on alust arvata, et süüdlane on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.
20. 11260103721; 21.02.2012; LÕUNA	202 lg 7, 206; 121	T.M. tõukas oma kodus aadressil Viljandi linn oma poega XX-i, mille tulemusena viimane kukkus vasaku käe küünarnukiga vastu uksepiita. T.M. põhjustas XX-le füüsilist valu ja kahjustas tema tervist.	Alates 2004. aasta 01. juulist on seaduseandja poolt antud prokurörile õigus lõpetada kriminaalmenetlus juhul kui kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette ainult rahalise karistuse ja selles kahtlustatava süü ei

			<p>ole suur ning ta on tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. 17.02.2012 avaldas kannatanu XX-i ema KK, et ta ei nõua T.M-i kriminaalkorras karistamist. Oluline on, et mees hoiduks edaspidi vägivalla kasutamisest. Arvestades, et kannatanu ei soovi menetluse jätkamist, võib väita, et antud kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et T.M. on varem kriminaal- ja väärteokorras karistamata. Kahtlustatavana ülekuulamisel tunnistas T.M., et ta ei tahtnud pojale haiget teha. T.M. süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur: karistust kergendava asjaoluna tuleb käsitleda kahtlustatava poolt väljendatud kahetsust toimepandud teo suhtes. T.M. kohtulik karistamine antud juhul ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. Arvestades seda, et T.M. on toime pannud II astme kuriteo, kahetseb toimepandut, kannatanu ei nõua menetluse jätkamist, ei ole tema süü kuriteos suur ja kriminaalasja edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. T.M. on andnud nõusoleku tasuda riigituludesse 300 eurot, heastamaks oma eksimus. Seega on alust arvata, et süüdlane on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.</p>
21. 11260105051; 27.02. 2012; LÕUNA	202 lg. 7 ja 206; 121	P.P lõi alaealisele XX-le ühe korra rusikaga näkku, tekitades kannatanutele füüsilist valu ja tervisekahjustuse	<p>kriminaalmenetlus kuulub lõpetamisele, kuna tegemist on teise astme kuriteoga, mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. PP pani kuriteo toime alaealisena. Ta on Tartu Maakohtu poolt KarS § 263 järgi süüdi mõistetud ja allutatud käitumiskontrollile üheks aastaks. Väärteokorras PP-d karistatud ei ole. Ta on asunud täitma koolikohustust ning hinded on viimasel ajal paranenud. PP kohtulik karistamine ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. PP süü ei ole suur, tema teo tagajärjed ei ole tõsised. Süüdlane, vestluses prokuröriaga sai aru oma teo negatiivsetest tagajärgedest. Ta kahetseb tehtut ning on andnud nõusoleku üldkasuliku töö tegemiseks, heastamaks oma eksimus. Seega on alust arvata, et süüdlane on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning</p>

			kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.
22. 11282000178; 27.02. 2012; LÕUNA	202 (7), 206; 199 lg 2 p 7, 8, 9	O. B. grupis koos KK-ga, võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil, varastasid automootori koos käigukastiga ja vanarauda, millega põhjustasid XX-le varalist kahju 100 €; tema grupis koos Kk-ga, võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil, varastasid PP-le kuuluva, piirdeaiaga ümbritsetud hoovist asju. Kokku kuriteoga tekitasid PP-le varalist kahju 200 €; tema grupis koos Kk-ga, võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil varastasid suletud, kuid lukustamata kuuri ukse avamise teel kuurist asju. Kuriteoga kokku tekitasid varalist kahju 290 €; tema grupis koos KK-ga võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil, sisenesid territooriumile, tõkkepuu märgiga "Eravaldus" eemaldamise teel, kus laadisid sõidukile asju, kokku 100 € väärtuses, selle omastamise eesmärgil. Kuritegu jäi lõpule viimata, kuna koju tulnud XX avastas varguse ning KK põgenes.	Käesoleval juhul leiab prokurör, et kriminaalmenetlus kuulub KrMS § 202 alusel lõpetamisele, kuna tegemist on teise astme kuriteoga, mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. O.B. on varem kohtulikult karistamata. Kuriteo initsiaatoriks oli KK. O.B. roll nende tegude toimepanemisel oli teisejärguline. Ta on andnud nõusoleku kannatanutele kogu kahju hüvitamiseks. Seega ei ole O.B. kohtulik karistamine otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. O.B. süü ei ole suur. Ta kahetseb tehtut ning on andnud nõusoleku riigi tuludesse rahasumma tasumiseks, heastamaks oma eksimus. Seega on alust arvata, et süüdlane on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.
23. 12282000006; 29.02.2012; LÕUNA	202 lg 7, 206; 199 lg 1	R.R. teostades seaduslikku raiet, võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil väljus raiega kinnistu piiridest ning raius kõrvalolevalt kinnistult 4 kasvavat kaske tagavaraga 1,5 tm ja omastas need. Oma teoga tekitas kinnistu omanikule XX-le 90 euro suuruse varalise kahju.	kriminaalmenetlus kuulub lõpetamisele, kuna tegemist on teise astme kuriteoga, mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. R.R. on varem karistamata. Kannatanule on tekitatud kahju hüvitatud menetluse käigus. R.R. kohtulik karistamine antud juhul ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. Tema süü ei ole suur. R.R. kahetseb tehtut ning on andnud nõusoleku riigi tuludesse rahasumma tasumiseks, heastamaks oma eksimus. Antud juhul on tegemist eaka pensionärist isikuga, kelle puhul asub prokurör seisukohale, et tema poolt miinimumpalga riigi tuludesse maksmine on selgelt ülejõu käiv ja põhjendamatu. Ülaltoodut arvesse võttes on riigile makstava summa suuruseks 50 eurot piisav. Seega on alust arvata, et süüdlane on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.
24. 12282000016; 05.03. 2012; LÕUNA	202 (7), 206; 121	A.O., olles alkoholihoobes lõi abikaasat XX-i harjavarrega vastu kukalt ja kõhtu. Kuriteoga tekitas kannatanule tervisekahjustuse ja füüsilist valu	kriminaalmenetlus kuulub lõpetamisele, kuna tegemist on teise astme kuriteoga, mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. A.O. on viimati kohtulikult karistatud 2001.a. Isikuvastaste kuritegude eest teda karistatud pole. A.O. karistatus on kustunud. Kuritegu oli juhuslikku laadi, tingitud alkoholi liigtarvitamisest ning seetõttu kahe osapoolle vahel tekkinud

			<p>konfliktist. Kannatanu ei soovi süüdlase kohtulikus korras karistamist ning on seisukohal, et üldkasuliku töö määramine oleks piisav. Kooselu samas eluruumis soovitakse jätkata. Seega ei ole A.O. kohtulik karistamine otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. A.O. süü ei ole suur, tema teo tagajärjed ei ole tõsised. Süüdlane, vestluses prokuröri sa aru oma teo negatiivsetest tagajärgedest ning on andnud nõusoleku üldkasuliku töö tegemiseks, heastamaks oma eksimusi. On alust arvata, et A.O. on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.</p>
<p>25. 12210000009; 07.03.2012; LÕUNA</p>	<p>199 lg 1 p 2, § 202 ja 206; 25 lg 2, § 210 lg 2</p>	<p>A.S. OÜ YY juhatuse liikmena teades, et OÜ YY ei ole täitnud EAS poolt kohustuslikuna ette kirjutatud omafinantseeringu nõuet, esitas EAS-le nõustamistoetuse väljamaksmise taotluse, mille järgselt maksti välja alusetult nõustamistoetust. Samuti on esitatud neile isikutele kahtlustus selles, et A.S., teades, et tegelikkuses ei ole OÜ YY OÜ-st RR hankinud seadmeid, esitas vastava kuludokumendi, mille oli eelnevalt saanud OÜ SS esindajalt KK-lt, EAS-le eesmärgiga saada alusetult starditoetust</p>	<p>Nõustamistoetuse väljamaksmisest on käesolevaks ajaks möödunud üle viie aasta, mistõttu menetlus selles kuriteoepisoodis tuleb lõpetada seoses aegumisega. Teisest kuriteoepisoodist on käesolevaks ajaks möödunud üle nelja aasta. A.S. on tunnistanud puhtsüdamlikult toimepandud pettust juba EAS-s selgitust andes. Toetuse väljapetmise idee pärines KK-lt. A.S. ja OÜ YY tegelikult varalist kasu ei saanud. A.S. on kriminaalkorras karistamata ning omab ühte kehtivat väärtelise karistust aastast 2010. Liiklusseaduse nõuete eiramise eest. OÜ YY on käesoleva ajani tegutsev ettevõtte. Eeltoodu alusel leiab ringkonnaprokurör, et A.S-i ja OÜ YY süü ei ole suur ning mõlemat kahtlustatavat on võimalik mõjutada ilma kriminaalkaristust kohaldamata.</p>
<p>26. 10260101459 31.01.2013 LÕUNA</p>	<p>202 (7), 206; 169</p>	<p>A.V. lapsevanemana, on kuritahtlikult kõrvale hoidnud kohtuotsusega väljamõistetud igakuise elatise maksmisest oma alaealise lapse ülalpidamiseks</p>	<p>Arvestades, et kahtlustatava poolt toime pandud kuritegu on raskusastmelt teise astme kuritegu, et tema süü ei ole suur ja et kahtlustatav on nõus võtma endale kohustuse tasuda menetluskulud ja teha üldkasulikkude tööd, tuleb kriminaalmenetlus lõpetada §-s 202 lg 1 alusel avaliku menetlushuvi puudumisel. Vastavalt KrMS § 145 lg 1 1 koostatakse käesolevas määruses lihtsustatult st jäetakse esitamata kriminaalmenetluse lõpetamise põhjendus.</p>
<p>27. 10284000064 10.01.2013 LÕUNA</p>	<p>202 (7), 206; 199 lg 2 p 7,8</p>	<p>A.R. koos K.E.ga tungis aknaklaasi eemaldamise teel saakaatrisse ning varastasid 3 elektrimootorit. Elektrimootorite omastamises tunnistab A.R. end süüdi, kuigi selgitab, et need olid juba saakaatri kõrvale välja toodud. Kannatanu XX'i ütluste kohaselt oli elektrimootoritel purunenud võll ja juhtmed katki tiritud, mistõttu ei olnud need enam töökorras ja ta soovib</p>	<p>A.R. on kriminaalkorras karistamata, ta on andnud sündmuste kohta teistele tõenditele vastavaid ütlusi. Toime on pandud II astme kuritegu ja seda ligi kolm aastat tagasi. A.R. on olnud nõus vabatahtlikult kahju hüvitama. Seega on alust väita, et kriminaalasjas puudub avalik menetlushuvi ja A.R. süü ei ole suur. Tema edasisele õiguskaualekale käitumisele mõjutamiseks piisab</p>

		319,56 € hüvitamist.	<p>rahalise kohustuse ja kahju hüvitamise kohustuse panemisest, mis kokku oleks miinimumpalga lähedane summa, kuna tema sissetulek on juhuslikku laadi.</p> <p>KrMS § 202 kohaselt võib menetluse kriminaalasjas lõpetada, kui isiku süü ei ole suur arvestades isiku panust kuriteo toimepanemisel ja tekitatud kahju liiki, arvestades kahju hüvitamise lubadust.</p> <p>Samuti on arvestatav avaliku menetlushuvi puudumine seoses kuriteo toimepanemisest möödunud pika ajaga, mis ei ole seotud menetlusaluse isiku käitumisega.</p>
28. 10284000111 12.02.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 199 lg 2 p 7	J.M. koos TT'ga varastas kooli ühiselamu toast XX'ile kuuluva mobiiltelefoni 2600-c ja sularaha 300.- krooni.	<p>J.M. on oma süüd tunnistanud ning kahetseb toimepandut. J.M. oli kuriteo toimepanemise ajal kriminaalkorras karistamata. Tema poolt toimepandu on II astme kuritegu, tema süü ei ole suur ja puudub avalik menetlushuvi kriminaalmenetluse jätkamiseks. J.M. on nõus tekitatud kahju ja menetluskulud hüvitama, samuti on ta nõus menetluse lõpetamisega ja talle määratava kohustuse - üldkasuliku tööga .</p>
29. 10284000111 05.02.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 199 lg 2 p 7	TT koos CC'ga varastas kooli ühiselamu toast XX'ile kuuluva mobiiltelefoni Nokia 2600-c ja sularaha 300.- krooni.	<p>TT on oma süüd tunnistanud ning kahetseb toimepandut. TT on kriminaalkorras karistamata. Tema poolt toimepandu on II astme kuritegu, tema süü ei ole suur ja puudub avalik menetlushuvi kriminaalmenetluse jätkamiseks. TT on nõus tekitatud kahju ja menetluskulud hüvitama, samuti on ta nõus menetluse lõpetamisega ja talle määratava kohustuse - üldkasuliku tööga .</p>
30. 11250101497 20.03.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 22 lg 3 - 206 lg 1; 207 lg 1 j 217 lg 1	R.S. ja X.X. tungisid sisse internetis IP aadressidelt ***** ja ***** aadressile *****.ee kasutajatunnuste kõrvaldamise teel ***** domeeniserveris, millega tekitati varalist kahju summas 2000 eurot.	<p>Kannatanu ütluste kohaselt on käesolevaks ajaks ettevõtte sisuliselt tegevuse lõpetanud ja nad ei soovi tsiviilhagi esitamist. Samuti ei soovi tsiviilhagi esitamist AS XX ja XX MTÜ, kuivõrd õnnestus muudetud leheküljed taastada ja varalist kahju ei tekkinud. Karistusregistri teatisest nähtub, et R. S. ei ole varema kriminaalkorras ega väärteokorras karistatud. R. S. on hetkel ajateenija, kus ajateenistus kestab kuni juunini 2013.a. Pärast seda kavatseb R. S. jätkata õpinguid keskkhariduse omandamiseks ja asuda tööle turvateenistuses. Samuti ei välista ta mõtet jätkata kutselist teenistust kaitseväes. Kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, kahtlustatav ei ole varem toimepannud kriminaal- ega väärteotegusid ja tema suhtes ei ole käesoleval ajal alustatud ka teisi kriminaalmenetlusi, ta oli tegusid toime pannes alaealine, ta kavatseb jätkata õpingud ja töötamist</p>

			jõustruktuurides, tema süü ei ole suur, ta tunnistab oma süüd ja kahetseb seda ning on võtnud kohustuse hüvitada menetluskulud ja tasuda kindel summa riigitulusesse, siis puudub menetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Kuna kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, siis tuleb R. S. suhtes kriminaalmenetlus lõpetada avaliku menetlushuvi puudumise tõttu, kuid määrata talle kohustus tasuda menetluskulud ja 400 eurot riigitulusesse.
31. 11260102079 21.01.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 266 lg2 p3	XX alaealisena isikute grupis koos MM ja AAg, tungis ebaseaduslikult, valdaja- TT tahte vastaselt aknast sissetungimise teel OÜ PP hoonesse.	XX on kahtlustuse sisust aru saanud ja tunnistab, et on nimetatud kuriteo toime pannud. Ta on kirjeldanud detaili täpsusega, kuidas teo toime pani. Teo toimepanemise hetkel teadis küll, et tegemist on võõra valdusega ja et sinna minna ei tohi, kuid ei suutnud uudishimu tagasi hoida ja otsis koos külapoistega nn põnevust. Teo toimepanemise ajal oli ta alaealine. Käesoleval ajal on XX 18 aastane. Käesolevas kriminaalasjas on menetlus kestnud juba üle 1aasta ja 6 kuu ja seda alaealistest kahtlustatavatest mitteolenevatel põhjustel. Selle aja jooksul on alaealisena teo toimepannud isik saanud täisealiseks. Prokurör tutvunud kriminaalasja materjalidega ja kuulunud ära kahtlustatava XXi seisukohad ning põhjendused, on seisukohal, et antud isiku suhtes on võimalik kohaldada käesolevas kriminaalasjas oportuuniteeti. XXi süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, kuna kahtlustatav on oma süüd tunnistanud, ta kahetseb tehtut ning soovib võimalikult kiiret lahendust. Kahju sissetungimisega tekitatud ei ole. Ei ole tõendamist leidnud, et XX oleks toime pannud varguse antud ruumidest. On arvestatav, et Xxi ei ole varasemalt kuritegude toimepanemises kahtlustatud ega süüdistatud, samuti ei ole ta eelnevalt olnud kriminaalkorras karistatud. Samuti puudub avalik huvi nimetatud kriminaalasja menetlemiseks.
32. 11260103361 31.01.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 263 p 1	XX lõi CC'le ühe korra rusikaga vastu nina. Antud teoga tekitas XX kannatanule CC'le valu ja tervisekahjustusi: hematoomi paremal silmal.	Toimepandu on II astme kuritegu, mille puhul seadusandja näeb ette karistusena rahalise karistuse ja vangistuse kuni 5 aastat. XX on saanud aru oma teo keelatusest ja kahetsenud seda. Ta on varasemalt nii kriminaal-kui väärtokorras karistamata. XX on õpilane ja kooli iseloomustusest nähtub, et XX on väga heade õpitulemustega ja hea käitumisega õpilane. Tegeleb aktiivselt spordiga. Kuriteo toimepanemise ajal oli alaealine. XX põhjendab oma käitumist sellega, et

			kannatanu kutsus tema sellise käitumisega esile oma ebaviisaka käitumisega eelneval päeval. Kogutud materjalide alusel leian, eeltoodud arvesse võttes ei ole XX'i süü antud kriminaalasjas suur ning tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks ei ole vaja rakendada karistusi ega mõjutusvahendeid.
33. 11260104182 28.03.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 266 lg 2 p 2	K.I. grupis valdaja tahte vastaselt omavoliliselt tungisid sisse bussi bussi esiukse avamise teel avariisissepääsu lülitist, bussist võtsid ära pulberkustuti maksumusega 20 eurot ning lõhkusid bussi esikonsoolis asuva mikrofoni juhtme. Sissetungimise käigus tekitati OÜ XX'ile kahju summas 71,30 eurot. Seoses K.I. toimepandud kuriteoga tekitatud kahjuga esitati tsiviilhagi.	K.I. ei ole varem kriminaalkorras karistatud, kehtivaid väärtekoristusi ei ole, kahetseb toimepandud kuritegu. OÜ XX tsiviilhagi summas 100 eurot on K.I. nõus hüvitama kohe. K.I. on toime pannud teise astme kuriteo. Kahtlustatava isiku süü ei ole suur. Ta on nõus tasuma riigituludesse 400 eurot. Kriminaalmenetluse kulu puudub. Seega puudub avalik huvi nimetatud kriminaalasja menetlemiseks.
34. 11260105500 15.03.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 201 lg 1	XX leidis lasketiiru hoone katuselt mobiiltelefoni ja omastas selle, andes telefoni hiljem üle L. K. 'ile.	XX ei ole varem karistatud, kahetseb toimepandud kuritegu. Mobiiltelefon anti politseile üle, tsiviilhagi puudub. XX on toime pannud teise astme kuriteo. Kahtlustatava isiku süü ei ole suur. XX on õpilane, kellel iseseisev sissetulek puudub, ta on ülalpeetav. Ta on nõus tegema üldkasulikke töid. Kriminaalmenetluse kulu puudub. Seega puudub avalik huvi nimetatud kriminaalasja menetlemiseks.
35. 12260101383 22.02.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 274 lg 1	OL ööklubi saalis lava juures ründas ööklubis ametiülesandeid täitvat turvatöötajat, kes kutsus korrale klubis korda rikkuvat O.L.'i töökaaslast SS'i ning O.L. lõi ühel korral parema käe rusikaga XX'ile näkku, alahuule piirkonda. Ründe käigus põhjustas O.L. ööklubi turvatöötajale XX'ile füüsilist valu ja järgneva tervisekahjustuse: alahuule põrutushaava; OL ööklubi välisukse läheduses ründas ametiülesandeid täitvat ööklubi turvatöötajat CC'd, kes sekkus ööklubi ees toimuvasse kaklusesse ning pärast seda, kui CC oli lahutanud O.L.'i kakluses osalenud isikutest lõi O.L. ühel korral selja tagant rusikaga CC'le kukla piirkonda. Ründe käigus põhjustas O.L. turvatöötajale füüsilist valu.	Arvestades, et O. L.'i süü on käesolevas asjas väike ning isik on varasemalt karistamata, tuleb kriminaalmenetlus lõpetada §-s 202 lg 1 alusel avaliku menetlushuvi puudumisel. Menetluskulud puuduvad. Vastavalt KrMS § 145 lg 1 1 koostatakse käesolevas määruses lihtsustatult st jäetakse esitamata kriminaalmenetluse lõpetamise põhjendus.
36. 12260102516 08.03.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 223 lg 1, § 223 lg 3	R.K. ja S.K. MTÜ TK juhatus liikmetena, ilma autoriõiguste valdaja loata, korraldasid ärilisel eesmärgil, so. pealtvaatajatelt piletiraha küsides tantsuõistluse, millel esitati avalikult muusikateoseid ja elavas esituses.	Kriminaalasjas on R. K.-ile ja S. K. – K'ile esitatud kahtlustus KarS § 223 lg 1 järgi kvalifitseeritavate kuritegude toimepanemises ja MTÜ TK KarS § 223 lg 3 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises. Kriminaalasjas varalist kahju tekitatud ei ole. Eesti Autorite Ühingule on hüvitatud saamata jäänud litsentsitasu selle kahekordses ulatuses, so 16 eurot 68 senti. Kriminaalmenetluse kulu ei ole.

			<p>Kahtlustatavad on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega KrMS § 202 alusel ning R. K. ja S.K. – K. on nõus võtma endale kohustuseks hiljemalt 08. augustiks 2013 teha 10 tundi üldkasulikke tööd. MTÜ TK juhatuse liige R. K. on nõus juriidilise isiku kohustusega maksta riigi tuludesse 320 eurot. Kui isik, kelle suhtes on kriminaalmenetlus lõpetatud KrMS § 202 kohaselt, ei täida talle pandud kohustusi, uuendab prokurör kriminaalmenetluse. Käeolev määrus on koostatud lähtudes KrMS § 206 lg-st 1 1, mis näeb ette, et kriminaalmenetluse lõpetamisel võib koostada lihtsustatud (põhistamata) määruse, milles jäetakse põhjendused esitamata.</p>
<p>37. 12260103015 31.01.2013 LÕUNA</p>	<p>202 (7), 206; 121</p>	<p>XX lõi RMK puhkealal CC'd rusikaga näkku ning jalaga selga, mille tulemusena tekkis kannatanul ninaluu murd ja parema silma alla hematoom.</p>	<p>kriminaalmenetlus kuulub KrMS § 202 alusel lõpetamisele, kuna tegemist on teise astme kuriteoga, mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. XX ja SS on alaealised, kes on varem kohtulikult karistamata. XX on väärteokorras karistatud korduvalt, SSil väärteokaristused puuduvad. Kuna käesoleva ajani uusi õigusrikkumisi ei ole lisandunud, saab väita et kuritegu oli juhuslikku laadi. XXi ja SSi süü ei ole suur, nende teo tagajärjed ei ole rasked. Kannatanutel puuduvad materiaalsed nõudmised, tsiviilhagi esitatud ei ole. Süüdlased nõustusi riigile menetluskulude hüvitamisega. XXi ja SSi kohtulik karistamine ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikuid on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. Süüdlased vestluses prokuröriga sai aru oma teo negatiivsetest tagajärgedest ning on andnud nõusoleku üldkasuliku töö teostamiseks, heastamaks oma eksimus. On alust arvata, et mõlemad noormehed on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning kriminaalmenetluse lõpetamine nende suhtes on õigustatud ja põhjendatud.</p>
<p>38. 12260103087 05.03.2013 LÕUNA</p>	<p>202 (7), 206; 344 lg 1, 345 lg 1</p>	<p>S.P allkirjastas korduvalt psühhiaatri dr CC rehabilitatsiooniplaanide suunamiskirju, eesmärgiga mitte hilineda ettenähtud töökohustuste täitmisega ning edastada õigeaegselt Sotsiaalkindlustusametile rehabilitatsiooniplaanid.</p>	<p>Prokuratuur võib kriminaalmenetluse lõpetada avaliku menetlushuvi puudumise korral ja kui kahtlustatava süü ei ole suur ning määrata kahtlustatavale KrMS § 202 lg-s 2 märgitud kohustusi. Kriminaalasjas on S.P.le esitatud kahtlustus KarS § 344 lg 1 ja § 345 lg 1 järgi kvalifitseeritavate kuritegude toimepanemises. Kriminaalasjas varalist kahju tekitatud ei ole. Kriminaalmenetluse kulu ei ole. Kahtlustatav on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega KrMS § 202 alusel ning on nõus võtma endale</p>

			kohustuseks maksta riigi tuludesse 320 eurot. Kui isik, kelle suhtes on kriminaalmenetlus lõpetatud KrMS § 202 kohaselt, ei täida talle pandud kohustusi, uuendab prokurör kriminaalmenetluse. Käeolev määrus on koostatud lähtudes KrMS § 206 lg-st 1 1, mis näeb ette, et kriminaalmenetluse lõpetamisel võib koostada lihtsustatud määruse, milles jäetakse KrMS § 145 lg 3 p-s 1 nimetatud põhjendused esitamata.
39. 12260103689 21.11.2012 LÕUNA	202 (7), 206; 202 lg 2 p 2	HI koos A.E.ga teadvalt turustas A.E. poolt kuriteo tulemusena saadud vara, s.o A.E. poolt varastatud XXile kuuluva mobiiltelefoni pandimajas ja saadud raha kulutati koos ära. H.I.le esitati kahtlustus ka selles, et tema koos A.E.ga teadvalt turustas A.E. poolt kuriteo tulemusena saadud vara, s.o A.E. poolt varastatud fotokaamera pandimajas ja saadud raha kulutati koos ära.	H.I. on kriminaalkorras karistamata, vääreokorras karistatud 3 korral ühistranspordiseaduse rikkumise eest. Tegemist on teise astme kuriteoga. H.I.1 puuduvad karistust raskendavad asjaolud. Ta ei olnud initsiaator, vaid proovis keelitada A.E.d võetud esemeid kannatanule tagastama. Samuti puudub alus arvata, et sarnased rikkumised on osa H.I. eluviisist. Arvestades eeltoodut puudub H.I. osas avalik menetlushuvi kriminaalmenetluse jätkamiseks, sest tema süü ei ole suur. Kui isik, kelle suhtes on kriminaalmenetlus lõpetatud KrMS § 202 alusel, ei täida talle pandud kohustusi, uuendab prokurör kriminaalmenetluse.
40. 12260103719 30.01.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 216 lg 1	AR lülitus ebaseaduslikult varasemalt suletud tarbimiskohta, eemaldades mõõtesüsteemi plommid ja pingestas omavoliliselt tarbimiskoha mõõtmata ahelast, mille tagajärjel toimus elektri-tarbimine mõõtesüsteemi läbimata ning kasutas elektrienergiat tekitades OÜ EEE varalise kahju	Toimepandu on II astme kuritegu, mille puhul seadusandja näeb ette karistusena rahalise karistuse ja vangistuse kuni 2 aastat. A.R. on saanud aru oma teo keelatusest ja kahetsenud seda. Ta on varasemalt nii kriminaal-kui väärteokorras karistamata. Vestluse käigus on A.R. avaldanud valmidust asuda kahjusid hüvitama. Kogutud materjalide alusel leian, et A.R. süü antud kriminaalasjas ei ole suur ning tema edaspidise õiguskauulekuse tagamiseks ei ole vaja rakendada karistusega mõjutusvahendeid.
41. 12260104470 22.01.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 347 lg 1, § 348	XX võltsis tema nimele välja antud EV kodaniku isikutunnistust sellega, et kriipis isikutunnistusel oleval isikukoodil kolmandat numbrit ja sünniaja aastaarvu viimast numbrit ning kattis need osaliselt valge korrektuurvärviga, muutes numbrid, millega muutis isikutunnistusel oma sünniaastat ja isikukoodi. Samuti kasutas ta kaupluses alkoholi ostmisel enda täisealisuse tõendamisel tema poolt eelnevalt võltsitud tähtsat isiklikku dokumenti	Kriminaalasjas on XXile esitatud kahtlustus KarS § 347 lg 1 ja § 348 järgi kvalifitseeritavate kuritegude toimepanemises. Kriminaalasjas varalist kahju tekitatud ei ole. Kriminaalmenetluse kulu on KrMS § 175 lg 1 p 3 järgi riiklikul ekspertiisiasutusel seoses dokumendiekspertiisi tegemisega tekkinud kulud 77 eurot. Kahtlustatav on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega KrMS § 202 alusel ning on nõus võtma endale kohustuseks hiljemalt 22. juuniks 2013 teha 40 tundi üldkasulikku tööd ja tasuda kriminaalmenetluse kulud. Kui isik, kelle suhtes on kriminaalmenetlus lõpetatud KrMS § 202 kohaselt, ei täida

			talle pandud kohustusi, uuendab prokurör kriminaalmenetluse. Käeolev määrus on koostatud lähtudes KrMS § 206 lg-st 11, mis näeb ette, et kriminaalmenetluse lõpetamisel võib koostada lihtsustatud (põhistamata) määruse, milles jäetakse KrMS § 145 lg 3 p-s 1 nimetatud põhjendused esitamata.
42. 12260104574 18.03.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 121	S.O. puhkemaja juures isiklikest motiividest ajendatuna lükkas XX'i pikali ja seejärel kägistas korduvalt kaela piirkonnast ning lõi korduvalt rusikatega näkku. XX'ile tekitas valu ja kehavigastused. Veel lõi SO isiklikest motiividest ajendatuna lõi SS'i vähemalt ühel korral rusikaga parema kulmu piirkond, põhjustades valu ja parema kulmu kohale põrutushaava.	Tegemist on teise astme kuriteoga, kahtlustatava isiku süü ei ole suur, tsiviilhagi puudub ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kahtlustatavat S.O.'d ei ole kriminaalkorras karistatud, üks väärtokaristus Liiklusseaduse rikkumise eest. S.O.'l on kindel elukoht. Kahtlustatav on andnud nõusoleku kriminaalmenetluse lõpetamiseks.
43. 12260105051 22.03.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 121	XX isiklikel ajenditel tekkinud tüli käigus haaras kinni alaealisest, tõmbas ta pikali maha ning kägistas maas lamavat kannatanut kõrist, seejärel haaras kinni juustest ning tõmbas ta maast üles ning tiris juukseid pidi kannatanu tualetti, kus lükkas ta peaga vastu seina, millega tekitas CC'le füüsilist valu ja tervisekahjustusi	Toimepandud tegu on II astme kuritegu, mille puhul seadusandja näeb rangeima karistusena ette vangistuse kuni 3 aastat. XX on saanud aru oma teo keelatusesest ning kahetsenud seda. Teda ei ole varasemalt ei kriminaalkorras ega ka väärtokorras karistatud. Alaealise kannatanu CC esindaja MM on kinnitanud telefonis prokurörile, et nad on CC'ga asja arutanud ja leiavad, et ei soovi XXi karistamist ning on nõus menetluse lõpetamisega KrMS § 202 alusel ning talle kohustuste määramisega. Kogutud materjalide alusel leian, et XX'i süü antud kriminaalasjas ei ole suur ning puudub ka avalik menetlushuvi. Samuti leian, et tema edaspidise õiguskauulekuse tagamiseks ei ole vaja rakendada mõjutusvahendeid ega karistusi..
44. 12260105100 18.01.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 349	KT andis enda nimele väljaantud mootorsõidukijuhi juhiloa kasutamiseks J.K.'le eesmärgiga, et J.K. omandaks K.T. näol endale juhtimisõiguse ning vabaneks vajadusel kohustusest kanda karistust juhtimisõiguse puudumise eest mootorsõiduki juhtimisel ja et J.K. saaks omandada õiguse rentida endale K.T. nimel sõiduki	K.T. on kriminaalkorras karistamata, väärtokorras karistatud 10 korral, valdavalt liiklusseaduse rikkumiste eest, ühel korral ühistranspordiseaduse rikkumise eest. Kõik trahvid on pikema viivitusega tasutud. Tegemist on teise astme kuriteoga. K.T.l puuduvad karistust raskendavad asjaolud. Ta ei olnud initsiaator, vaid tuli vastu J.K. palvetele. Arvestades eeltoodut puudub K.T. osas avalik menetlushuvi kriminaalmenetluse jätkamiseks, sest tema süü ei ole suur.
45. 12286000038 21.02.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 121	Põlvamaal maja trepikojas lõi A.R. korduvalt vastu kannatanu CC paremat käsivart, samuti rebis riietest ja kägistas kaela piirkonnast, mille tagajärjel kannatanu tundis suurt valu ja hirmu.	Kuna kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu ja süü ei ole suur, puudub menetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi ning seetõttu on alus menetluse lõpetamiseks. Kahtlustatava A.R.i kaitsja on esitanud taotluse prokuratuurile menetluse lõpetamiseks

			<p>avaliku huvi puudumise tõttu. Kahtlustatav A.R. on varem karistamata kriminaalkorras. Kuriteoga ei ole põhjustatud raskeid tagajärgi, ei ole tekitatud olulist varalist kahju. Seetõttu on võimalik mõjutada A.R.i süütegude toime panemisest hoiduma kriminaalkaristust kohaldamata. Kahtlustatav A.R. on prokuratuuris avaldanud, et ta kahetseb puhtsüdamlikult toimepandut, milline asjaolu on süüd kergendavaks asjaoluks. Puuduvad süüd raskendavad asjaolud. Kannatanu CC on prokuröriile kriminaaltoimikuga tutvumisel avaldanud, et ta ei taotle menetluse jätkamist ning nõustub kriminaalmenetluse lõpetamisega avaliku huvi puudumise motiivil.</p>
46. 13260100114 07.03.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 266 lg2 p3	A.J. koos LL'iga tungis valdaja tahte vastaselt akna kaudu XX'i elumajja. VV, MM, HH, KK olid tunginud samasse majja 08.jaanuaril 2013.a ja viibisid seal.	Tegemist on teise astme kuriteoga, kahtlustatava isiku süü ei ole suur, tsiviilhagi on A.J. poolt osaliselt hüvitanud ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kahtlustatavat A.J.'i ei ole kriminaalkorras ega väärtegude eest karistatud. A.J.'il on kindel elukoht. Kahtlustatav A.J. on andnud nõusoleku kriminaalmenetluse lõpetamiseks.
47. 13260100114 26.03.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 266 lg2 p3	K.K. koos VV, OO, HH'ga tungis valdaja tahte vastaselt akna kaudu XX'i elumajja. Samasse majja tungisid 08.jaanuaril 2013.a akna kaudu AA ja LL.	Tegemist on teise astme kuriteoga, kahtlustatava isiku süü ei ole suur, tsiviilhagi on K.K. poolt osaliselt hüvitanud ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kahtlustatavat K.K.'d ei ole kriminaalkorras karistatud. K.K.'l on kindel elukoht. Kahtlustatav K.K. on andnud nõusoleku kriminaalmenetluse lõpetamiseks.
48. 13260100114 11.03.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 266 lg2 p3	LL koos AA'ga tungis valdaja tahte vastaselt akna kaudu Põlva maakonnas asuvasse XX'i elumajja. VV, MM, HH, KK olid tunginud samasse majja 08.jaanuaril 2013.a kella 15.00 paiku ja viibisid seal.	Tegemist on teise astme kuriteoga, kahtlustatava isiku süü ei ole suur, tsiviilhagi on LL poolt osaliselt hüvitanud ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kahtlustatavat LL'i ei ole kriminaalkorras ega väärtegude eest karistatud. LL'il on kindel elukoht, ta on alaealine. Alaealise kahtlustatava ülekuulamisel viibis kaitsja, kes on esitanud taotluse riigi õigusabi kulude hüvitamiseks summas 110.40 €. Kriminaalmenetluse lõpetamise korral avaliku menetlushuvi puudumisega võib prokuratuur kahtlustatava nõusolekul panna talle kohustuseks tasuda kriminaalmenetluse kulud ja hüvitada kuriteoga tekitatud kahju. Kahtlustatav LL ja tema eestkostja on andnud nõusoleku kriminaalmenetluse lõpetamiseks.
49. 13260100200	202 (7), 206;	XX lükkas tänaval pikali CC ning lõi teda kolmel korral rusikaga näkku,	kriminaalmenetlus kuulub lõpetamisele, kuna tegemist on teise astme kuriteoga,

21.03.2012 LÕUNA	121	millega tekitas CC'le kehavigastused ja moraalselt kahju; tema lükkas kooli juures pikali CC ja lõi teda kahel korral jalaga vastu näo ette kaitseks pandud käsi ja korra rusikaga näkku ja kui astus vahele venna kaitseks RR ning palus peksmise XXil lõpetada, siis ründas XX RR'i, lükkas ta pikali ja lõi jalaga korra näkku ja korra vastu puusa.	mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. XX on alaealine, kes on varem kohtulikult karistamata. Samuti pole teda karistatud väärteokorras. Kuritegu oli juhuslikku laadi. XXi süü ei ole suur, tema teo tagajärjed ei ole tõsised. Kannatanu poolt on esitatud tsiviilhagi summale, mille hüvitamisega on nii süüdlane, kui tema seaduslik esindaja nõus. Samuti ollakse nõus riigile menetluskulude hüvitamisega. Kohtueelsest ettekandest nähtub, et XX on varasemalt kahel korral olnud alaealiste komisjonis. Koolikohustuse täitmisega on probleeme: esineb põhjusest puudumisi ja suhted nii kooli pedagoogide kui kaasõpilastega on pingelised. XXi kohtulik karistamine ei ole otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. Süüdlane vestluses prokuröri sai aru oma teo negatiivsetest tagajärgedest ning on andnud nõusoleku üldkasuliku töö teostamiseks, heastamaks oma eksimus. XX on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning menetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.
50. 13260100648 15.03.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 202 lg 1	L. K. omandas teadvalt süüteo toimepanemise tulemusena saadud, so XX poolt leitud ja ebaseaduslikult omastatud, mobiiltelefoni ning kasutas ja hoidis antud telefoni oma valduses	L. K. ei ole varem karistatud, kahetseb toimepandud kuritegu. L. K. andis omandatud vara politseile üle, tsiviilhagi puudub. L. K. on toime pannud teise astme kuriteo. Kahtlustatava isiku süü ei ole suur. Ta on nõus tasuma riigituludesse 320 eurot. Kriminaalmenetluse kulu puudub. Seega puudub avalik huvi nimetatud kriminaalasja menetlemiseks.
51. 13282000002 26.03.2012 LÕUNA	202 (7), 206; 199 lg 2 p 8	TU võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil, tungis aknaklaasi lõhkumise teel sisse XX'ile kuuluvasse eramusse, kust varastas rahakoti koos sularahaga, kaks plastikpudelit õlut ja 0,5 l klaaspudeli sees 100g narkoosieetrit väärtusega 2, 50 eurot	kriminaalmenetlus kuulub lõpetamisele, kuna tegemist on teise astme kuriteoga, mille edasiseks menetlemiseks puudub avalik menetlushuvi. T.U. on varem kohtulikult karistamata, teda pole karistatud ka väärteokorras. Kuritegu oli juhuslikku laadi, tingitud alkoholi liigtarbimisest. T.U. süü ei ole suur, tema teo tagajärjed ei ole tõsised. Kannatanule on tekitatud kahju heastatud ja tal ei ole süüdlase suhtes pretensioone. Seega ei ole T.U. kohtulik karistamine otstarbekas ega vajalik, kuna isikut on võimalik mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. Süüdlane, vestluses prokuröri sai aru oma teo negatiivsetest tagajärgedest ning on andnud nõusoleku üldkasuliku töö tegemiseks, heastamaks oma eksimus. T.U. on teinud oma käitumisest vastavad järeldused ning

			kriminaalmenetluse lõpetamine tema suhtes on õigustatud ja põhjendatud.
52. 13284000016 08.04.2013-04-14 LÕUNA	202 (7), 206; 201 lg 1	AK keeldus tagastamast tema valduses olevat kassipüünist, mida ta hoidis oma elukohas, kuigi edastas XX MTÜ ka kirjaliku nõudmise püünise tagastamiseks. 18.02.2013 andis A.K. kassipüünise küll tema elukohta läbiotsimise teostamiseks tulnud politseile üle, kuid püüdis eelnevalt püünist lõhkuda, mille tulemusel ta tekitas XX MTÜ-le varalist kahju	A.K. on varem kriminaalkorras karistamata, ka pole tal kehtivaid väärteokaristusi. Tema poolt toimepandu on II astme kuritegu, tema süü ei ole suur ja puudub avalik menetlushuvi kriminaalmenetluse jätkamiseks.
53. 122601002620 18.01.2013 LÕUNA	202 (7), 206; 121	RP lõkkekohas lükkas alaealise pingilt maha vastu pinke, tekitades kannatanule füüsilist valu ja alaselja piirkonna marrastuse. RP Põlvamaa järve äärses lõkkekohas lõi rusikatega alaealisele pea piirkonda tekitades füüsilist valu, samal ajal S. S. lõi rusikaga tahtlikult kahel korral vastu alaealise X lõua piirkonda, tekitades sellega kannatanule huule ning hamba vigastuse ja füüsilist valu. R. P. tunnistab oma süüd osaliselt.	R. P. poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest nähakse Karistusseadustikus ette karistusena rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus. Kriminaalmenetluse kulu puudub. Tsiviilhagi ei ole esitatud. R. P. varem kriminaalkorras ega väärteokorras karistatud ei ole. Varem ei ole R. P. Suhtes menetlust otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud. R. P. karistust kergendav asjaolu on süü puhtsüdamlik kahetsus, raskendavad asjaolud puuduvad. Nii üld- kui ka eripreventiivsetest vajadusest ei ole menetluse jätkamine ja isiku karistamine vajalik. R. P. on teinud endale vastavad järeldused, ta on aru saanud, et iga õigusrikkumine võib kaasa tuua karistuse ja sellest tulenevalt lubanud õiguskuulekalt käituda. Karistuse eesmärgid on saavutatavad ka isikule kohustuse panemisega kriminaalmenetluse otstarbekuse kaalutlusel lõpetamisel. Menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Neid asjaolusid arvesse võttes, on võimalik R. P. mõjutada kriminaalkaristust kohaldamata. R. P. on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ja võtma endale KrMS §-s 202 lg 2 p 2 sätestatud kohustuse – maksta kindel summa riigituludesse.

Lisa 2. Ringkonnaprokuratuuride poolt määratud kohustused.

1. Lääne Ringkonnaprokuratuur.

	Asja nr	Kvalifikatsioon	Kohustus	Kahju/ kulud	Põhjendus
1	11251000114	121	280 eurot riigituludesse	menetluskulud summas 101.27 eurot; kahju summas 300 eurot	-
2	11250100341	199 lg 2 p 7, p 8	50 tundi ÜKT	kahju – 106,25 eurot	Kannatanu AAA poolt on esitatud tsiviilhagi summas 425 eurot. Kuna kohtueelses menetluses on tõendamist leidnud asjaolu, et kuritegu on toime pandud mitme isiku poolt, siis kuulub tekitatud kahju hüvitamisele solidaarselt.
3	11267000535	199 lg 2 p 7, 8, 9	70 tundi ÜKT	kahju 31,62 eurot	-
4	10267000702	209 lg 1	290 eurot riigituludesse	-	-
5	11250102186	121	50 tundi ÜKT	kahju summas 95.87 eurot	-
6	11250100074	169	300 eurot riigituludesse	-	-
7	11250101602	199 lg 1	20 tundi ÜKT	kahju summas 12 eurot	-
8	11267000519	199 lg 1	60 tundi ÜKT	-	-
9	10230120096	121	290 eurot riigituludesse	-	-
10	11250102287	121	75 tundi ÜKT	-	-
11	10250102447	422 lg 1	300 eurot riigituludesse	kriminaalmenetluse kulud kokku 545,85 eurot	-
12	10250102000	274 lg 1	350 eurot riigituludesse	-	-
13	11250100890	380	400 eurot riigituludesse	-	-
14	11250101966	385-1	400 eurot riigituludesse	-	-
15	10267001168	25 lg 2 - § 121	300 eurot riigituludesse	-	-
16	12250100135	199 lg 2 p 7, p 9 ja § 25 lg 2	30 tundi ÜKT	-	-
17	10250101786	380, § 385 ¹	400 eurot riigituludesse	-	-

18	11257000105	121 ja KarS § 266 lg 2 p 3	120 tundi ÜKT	tasuda ½ kuriteoga kannatanu GGG'ile tekitatud varalisest kahjust summas 63,90 eurot, s.o 31,95 eurot; asuda kuriteoga kannatanu HHH'le tekitatud varaline kahju summas 25 eurot; tasuda Eesti Haigekassale ½ osa kannatanu ravikuludest kogusummas 11,42 euros, s.o 5,71 eurot; tasuda Eesti Haigekassale ½ osa kannatanu CCC'i ravikuludest kogusummas 11,42 euros, s.o 5,71 eurot	T.M ei tööta ning taotleb kriminaalmenetluse lõpetamise korral endale kohustusena määrata üldkasulik töö
19	11250102540	201 lg 1	30 tundi ÜKT	-	-
20	11250102588	385 lg 1	435 eurot riigitulusesse	-	-
21	11257000129	121	80 tundi ÜKT	-	Kahtlustatav ei tööta ega oma kindlat sissetulekut. Seetõttu soovib kohustusena teha üldkasulikke tööd.
22	11250102839	199 lg 2 p 9	290 eurot riigitulusesse	-	-
23	11257000245	121	435 eurot riigitulusesse	kahju summas 11,42 eurot	Eeltooduga seoses määrab M.M'le täitmiseks kohustuse maksta riigitulusesse 435 euro suurune rahasumma, mis vastab kehtivas karistusõiguses II astme kuriteo toimepannud isikule süüdimõistva kohtuotsusega kaasneva sundraha suurusele.
24	11250102128	121	290 eurot riigitulusesse	menetluskulud summas 57.97 eurot	-
25	11250102865	121	400 eurot riigitulusesse	-	-
26	11250100957	202 lg 1	320 eurot riigitulusesse	kulud summas 38 eurot ja 40 senti	-
27	11250101534	345 lg 1 - § 25 lg 1, 2	400 eurot riigitulusesse	-	-
28	11250102420	120, 121	320 eurot riigitulusesse	-	-
29	11267000227	199 lg 1	400 eurot riigitulusesse	menetluskulu summas 0,45 eurot	-

30	11267000464	121	60 tundi ÜKT	-	-
31	12250100180	121	320 eurot riigituludesse	-	-
32	12250100429	199 lg 1	500 eurot riigituludesse	tasuda kannatanule OÜ YYY 2541,55 eurot; tasuda kannatanule AS-le WWW 3357,20 eurot	-
33	12250100662	121	320 eurot riigituludesse	-	-
34	12250101116	266 lg 1	320 eurot riigituludesse	-	-
35	12250101354	320 lg 1	350 eurot riigituludesse	-	-
36	12250101694	266 lg 2 p 3	40 tundi ÜKT	-	-
37	12250101694	266 lg 2 p 3	40 tundi ÜKT	-	-
38	12250101694	266 lg 2 p 3	40 tundi ÜKT	-	-
39	12250101694	121 ja § 266 lg 2 p 3	40 tundi ÜKT	-	-
40	12250101893	121	320 eurot riigituludesse	kriminaalmenetluse kulud summas 84 eurot	-
41	12250101961	215 lg 2 p 2	100 tundi ÜKT	kahju summas 24 eurot	-
42	12250102386	121	400 eurot riigituludesse	kahju summas 292.06 eurot	-
43	12250102466	349	500 eurot riigituludesse	-	-
44	12250102488	121	400 eurot riigituludesse	-	-
45	12250102630	418 lg 1	500 eurot riigituludesse	kriminaalmenetluse kulud summas 420 eurot	-
46	12250102747	385 lg 1	320 eurot riigituludesse	-	-
47	12250102790	121	280 eurot riigituludesse	menetluskulud summas 58,05 eurot	-
48	12250102801	385 lg 1	40 tundi ÜKT	-	-
49	12250102810	199 lg 2 p 7	320 eurot riigituludesse	-	Kohustuse määramisel tuleb arvestada, et kahtlustatav on olnud kriminaalasjas kinni peetud 04-05.02.2013 s.t kandnud 2 päeva vangistust. Kahtlustatav töötab ning soovib rahalist kohustust.
50	12250102830	120 ja 121	320 eurot riigituludesse	-	-
51	12251000192	213 lg 1	30 tundi ÜKT ja 73.92 eurot riigituludesse	kahju summas 61.75 eurot	-
52	12257000138	121	320 eurot riigituludesse	kriminaalmenetluse kulu summas 19,20 eurot	-

53	12257000230	121	450 eurot riigituludesse	-	-
54	12257000230	121	450 eurot riigituludesse	-	-
55	12257000237	121	80 tundi ÜKT	-	-
56	12257000244	121	400 eurot riigituludesse	-	-
57	12257000247	121	400 eurot riigituludesse	-	-
58	12267000148	121	320 eurot riigituludesse	menetluskulud summas 61 eurot	-
59	12267000343	121	330 eurot riigituludesse	menetluskulud summas 35.30 eurot	-
60	12267000429	121	320 eurot riigituludesse	-	-
61	12267000227	199 lg 2 p 7	60 tundi ÜKT	kahju 142.16 eurot; kriminaalmenetluse kulu 38.40 eurot	-
62	12267000551	216 lg 1	60 tundi ÜKT	kahju 67.88 eurot; kulu 57.60 eurot	-
63	12270000348	121	281.60 eurot riigituludesse	menetluskulu summas 38.40 €; kahju summas 237.66 €	-
64	12270000419	121	290 eurot riigituludesse	-	-
65	12270000477	25 lg.2 ja 199 lg.2 p.8	320 eurot riigituludesse	-	-
66	13250100043	121	320 eurot riigituludesse	-	-
67	13250100045	275 lg 1	60 tundi ÜKT	-	Antud seadusesätte alusel kriminaalmenetluse lõpetamine eeldab kahtlustatava nõusolekul temale konkreetse täitmise tähtaja äranäitamisega teatud kohustuse panemist ja seda kas üldkasuliku töö teostamise või rahalise kohustuse määramise teel. Toimiku materjalidest tulenevalt on M.E XXX õpilane, mistõttu ta ei ole iseseisvat sissetulekut omav isik ning ta on prokurörile teatanud, et taotleb endale kriminaalmenetluse lõpetamise korral kohustusena üldkasuliku töö määramist.
68	13250100275	121	50 tundi ÜKT	-	-
69	13250100351	199 lg 2 p 4	320 eurot riigituludesse	-	-

70	13257000011	121	320 eurot riigituludesse	-	Kahtlustatav töötab ning soovib rahalist kohustust.
71	13257000025	121	100 tundi ÜKT	kahju summas 18.50 eurot	Kahtlustatav ei tööta ning soovib kohustusena teha üldkasulikke tööd.
72	13257000034	121	400 eurot riigituludesse	-	Toimikumaterjalidest tulenevalt I.J töötab ning ta on prokurörile teatanud, et taotleb endale kriminaalmenetluse lõpetamise korral rahalise kohustuse määramist.
73	13257000036	121	60 tundi ÜKT	-	-
74	13257000041	121	320 eurot riigituludesse	-	-
75	122750000058	385' 1	350 eurot riigituludesse	-	-

2. Põhja Ringkonnaprokuratuur.

	Asja nr	Kvalifikatsioon	Kohustus	Kahju/kulu	Põhjendus
1	11230115994	121	300 eurot riigituludesse	Menetluskulud summas 76,71	-
2	11237600204	121	150 eurot riigituludesse	-	-
3	11230111510	266 lg 1	60 tundi ÜKT	kahju 689,14 eurot	-
4	11230118035	121	350 eurot riigituludesse	-	-
5	11237600204	121	100 eurot riigituludesse	-	-
6	12930000009	392 lg 1 - § 25 lg 2	300 eurot riigituludesse	-	-
7	11230109438	199 lg 1	120 tundi ÜKT	kahju summas 40 eurot	-
8	9230104785	202 lg 1	300 eurot riigituludesse	-	-
9	10230109556	264 lg.1 p.2	100 eurot riigituludesse	kriminaalmenetluse kulud – kohtuarstliku ekspertiisi maksumus 318.75 EUR ja kaitsjatasu 57.55 EUR	V.T. on 70% invaliidsusest pensionär, ta on Psühhiaatria haigla arvel kerge vaimse alaarengu tõttu. Tema ülalpidamisel on 1 alaealine laps, ka tema abikaasa on invaliid. Perekonna igakuine sissetulek on madal.
10	12230100396	199 lg 1 - § 25 lg 2	40 tundi ÜKT	kahju summas 75,95	-
11	12230100394	KarS § 199 lg 1 - § 25 lg 2	280 eurot riigituludesse	kahju summas 44,90	-
12	11230113501	201 lg 1	300 eurot riigituludesse	-	-

13	11230117423	121	900 eurot riigituludesse	-	kahtlustatavale määratav makse peaks prokuröri abi arvates olema sellise suurusega, et makse tasumine osutaks kahtlustatavale vajalikku eripreventiivset mõju, kuid samas ei mõjutaks liigselt kahtlustatava ülalpeetavaid (kaks last). Seejuures võtab prokuröri abi arvesse ka kahtlustatava keskmise päevasissetuleku suurust, mis arvestatuna rahalise karistuse päevamäära arvutamisreeglite järgi moodustab 22,50 eurot.
14	11230117091	121	280 eurot riigituludesse	-	-
15	11230113133	121	300 eurot riigituludesse	menetluskulud summas 38,35 EUR; varaline kahju summas 75 eurot	-
16	11230116685	121	80 tundi ÜKT	-	Kuivõrd kahtlustataval ei ole käesoleval ajal töökohta ega legaalset sissetulekut, ei ole tema majanduslik seis selline, et oleks otstarbekas määrata talle kriminaalmenetluse lõpetamisega rahaline kohustus.
17	11230106991	201 lg 1	120 eurot riigituludesse	-	Käesoleval ajal kahtlustatav ei tööta ning on arvel Eesti Töötukassas. Tema ülalpidamisel on kaks alaealist last. Lähtuvalt eeltoodust leiab prokuröri abi, et talle tuleb määrata rahaline kohustus alla miinimummäära.

18	11230113936	121	200 eurot riigitulusesse	-	Seoses sellega, et xxx xxx`il on väike sissetulek, ta töötab päevases õppes õppimise kõrvalt ning lähtuvalt keerulisest majanduslikust olukorrast, ta on ema ülalpidamisel, siis tuleb isikule määrata rahaline kohustus alla miinimummäära, s.o 200 eurot. Samuti ei ole ta võimeline tegema üldkasulikku tööd igasugustel ametikohtadel, kuna ta põeb astmat.
19	9230101110	201 lg 1	160 eurot riigitulusesse	-	Riigitulusesse tasumisele kuuluva kohustuse suuruse määramisel prokuratuur võtab arvesse, et kahtlustataval on olemas laenukohustused pankade ees (Swedbank ja Sampo). Samuti arvestab prokuratuur rahalise kohustuse suuruse määramisel, et kahtlustatav viibis kaks päeva KrMS § 217 korras eelvangistuses ning süüdimõistmise korral rahalise karistuse määramisel kuuluks karistusest mahaarvamisele 19,20 eurot
20	12230100116	199 lg 1- § 25 lg 2	280 eurot riigitulusesse	-	-
21	9237300332	199 lg 2 p 9- § 25 lg 2	120 tundi ÜKT	-	-
22	11237600353	199 lg 1	100 tundi ÜKT	-	-
23	9230118570	381-1 lg 2	278,02 eurot riigitulusesse	-	-
24	11230117091	199 lg 1	60 tundi ÜKT	-	-
25	1123150009	199 lg 2 p 9-§ 25 lg 2	80 tundi ÜKT	-	-
26	12230114833	199 lg 1	320 eurot riigitulusesse	-	-
27	12230101953	121	100 eurot riigitulusesse	-	Kohutsuse määramisel arvestab prokurör toimepandud tegu ning antud isiku süü

					suurust. Samuti asjaolu, et tegemist on isikuga, kes on töötanud ning kasvatab kahte allaalast last.
28	12230108441	199 lg 1 – KarS § 25 lg 2	320 eurot riigitulusesse	kriminaalmenetluse kulud summas 38, 40 eurot	-
29	12230108675	121	320 eurot riigitulusesse	kahju summas 226,03 eurot	Kahtlustatav on nõus võtma endale kohustuse hüvitada kannatanule kuriteoga tekitatud materiaalne kahju summas 226,03 eurot, mille kohta kannatanu on esitanud tsiviilhagi, ning võtma endale kohustuse tasuda riigitulusesse 320 eurot. xxx kinnitas, et tema sissetulek võimaldab tal nimetatud kohustused täita.
30	12230109304	121	320 eurot riigitulusesse	kahju summas 604,50 eurot	-
31	12230109544	201 lg 1	320 eurot riigitulusesse	-	-
32	12230110690	199 lg 2 p 7,8	100 tundi ÜKT	-	-
33	12230111544	121	320 eurot riigitulusesse	-	-
34	12230112525	201 lg 1	40 tundi ÜKT	-	-
35	12230113212	121	320 eurot riigitulusesse	-	-
36	12230113349	121	50 eurot riigitulusesse	-	Seoses sellega, et xxx`il on väike sissetulek, ta on pensionär, suurem osa tema sissetulekust kulub elamiskuludele ja oma terviseprobleemide tõttu rohtudele (vanus 77-aastat) ning lähtuvalt keerulisest majanduslikust olukorrast tuleb isikule määrata rahaline kohustus alla miinimummäära, s.o 50 eurot.
37	12230113752	121	320 eurot riigitulusesse	varaline kahju summas 73,50 EUR	-

38	12230115540	121	150 eurot riigituludesse	menetluskulud summas 57,60 eurot	Kohustuse määramisel võtab prokurör arvesse, et tegemist on isikuga, kes kasvatab üksi alaealist last, käesoleval hetkel on töötu ning puudub piisav sissetulek, millest saaks täita minimaalses suuruses kohustust.
39	12230118250	121	320 eurot riigituludesse	-	-
40	12231600308	274 lg 1	320 eurot riigituludesse	-	-
41	13230101110	121	320 eurot riigituludesse	-	-
42	12230103663	385 lg 1	350 eurot riigituludesse	kriminaalmenetluse kulud summas 230,40 eurot	-
43	12230116469	385 lg 2	300 eurot riigituludesse	-	-
44	13230100649	201 lg 2 p 2	600 eurot riigituludesse	-	-
45	13930000020	376 lg 1	603,12 € riigituludesse	-	-
46	9730000393	381 ¹ lg 2	100 tundi ÜKT	-	-
47	9730000393	381 ¹ lg 3	100 tundi ÜKT	-	-
48	10230111507	25 lg 2 - 209 lg 1	40 tundi ÜKT	-	-
49	11230107337	215 lg 2 p 2	60 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud summas 57,60 Eurot	-
50	11230107337	215 lg 2 p 2, § 199 lg 2 p 4, § 201 lg 2 p 1, § 424, § 263 p 1 ja 4	80 tundi ÜKT	kahju summas 191,70 eurot	-
51	11230107337	215 lg 2 p 2	50 tundi ÜKT	-	-
52	11230116596	266 lg 2 p 3	80 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud summas 38,40 Eurot	-
53	11230117670	121	200 eurot riigituludesse	-	Kohutustuse määramisel tuleb arvestada, et kahtlustatava igakuine sissetulek on võrdlemisi väike ja ta peab ülal kolme alaealist last.
54	12210000081	157	400 eurot riigituludesse	kriminaalmenetluse kulud 57,60 eurot	-
55	12221000019	201 lg 2 p 3	90 tundi ÜKT	kahju summas 1316,58 Eurot	-
56	12230103045	414 lg 1	320 eurot riigituludesse	-	-
57	12230106198	199 lg 1 - § 25 lg	100 tundi ÜKT	-	-

		1, 2			
58	12230106239	121	600 eurot riigituludesse	-	Kahtlustatavale määratav makse peab prokuröri abi arvates olema sellise suurusega, et makse tasumine osutaks kahtlustatavale vajalikkude eripreventiivset mõju. Sellest lähtuvalt ja arvestades kahtlustatava poolt toimepandud vägivaldlateo laadi, prokuröri abi leiab, et kahtlustatavale tuleb panna kohustus maksta riigituludesse 600 eurot. 23.01.2013 andis kahtlustatav nõusoleku selleks, et talle pannakse ülaltoodud kohustus.
59	12230106625	121	150 eurot riigituludesse	-	Kohutustuse määramisel tuleb arvestada, et kahtlustataval ei ole hetkel igakuist sissetulekut ja ta on töötu.
60	12230108567	121	150 eurot riigituludesse	-	Kohutustuse määramisel tuleb arvestada, et kahtlustatava igakuine sissetulek on miinimumi lähedane, tal on kolm ülalpeetavat, hetkel viibib lapsehoolduspuhkusel.
61	12230108728	121	576 eurot riigituludesse	menetluskulud summas 77,25 eurot	Seejuures võtab prokuröri abi arvesse seda, et kui kahtlustatavat oleks kõnealuse kuriteo eest süüdi mõistetud ja karistatud kohtu poolt rahalise karistusega, siis rahalise karistuse päevamäär suurus oleks 3,20 eurot. Sellest lähtuvalt ja arvestades kahtlustatava poolt toimepandud vägivaldlateo laadi, leiab prokuröri abi, et kahtlustatavale tuleb

					panna kohustus maksta riigitulusesse 576 eurot, mis vastab 180-le rahalise karistuse päevamäärale.
62	12230109595	266 lg 1	120 tundi ÜKT	-	-
63	12230112039	202 lg 1	60 tundi ÜKT	-	-
64	12230112042	329	1350 eurot riigitulusesse	menetluskulud summas 77,25 eurot	Kahtlustatavale määratav makse peab prokuröri abi arvates olema sellise suurusega, et makse tasumine osutaks kahtlustatavale vajalikku eripreventiivset mõju. Seejuures võtab prokuröri abi arvesse seda, et kui kahtlustatavat oleks kõnealuse kuriteo eest süüdi mõistetud ja karistatud kohtu poolt rahalise karistusega, siis rahalise karistuse päevamäär suurus oleks 22,50 eurot. Sellest lähtuvalt ja arvestades kahtlustatava poolt toimepandud kuriteo asjaolusid, prokuröri abi leiab, et kahtlustatavale tuleb panna kohustus maksta riigitulusesse 1350 eurot, mis vastab 60-le rahalise karistuse päevamäärale.
65	12230113022	320 lg 1	290 eurot riigitulusesse	-	kahtlustatava igakuine sissetulek on minimum kohustuse-lähedane, siis esineb põhjendatud alus määramaks käesoleva kriminaalasja lõpetamise määrusega xxx kohustus alla

					miinimumkohustuse, s.o alla 320 euro
66	12230113145	199 lg 2 p 7	320 eurot riigituludesse	hüvitada kannatanule tekitatud kahju solidaarselt xxxga summas 409,80€	-
67	12230113145	199 lg 2 p 7	320 eurot riigituludesse	hüvitada kannatanule tekitatud kahju solidaarselt xxxga summas 409,80€	-
68	12230115624	199 lg 2 p 1 - § 25 lg 2	80 tundi ÜKT	-	-
69	12230116590	266 lg 1	320 eurot riigituludesse	kahju summas 75€	-
70	12230116865	423 lg 1	320 eurot riigituludesse	menetluskulud 122.40 eurot, tsiviilhagi summas 1500 eurot	-
71	12230117082	121	400 eurot riigituludesse	kahju 1100 EUR	-
72	12230117244	423 lg 1	400 eurot riigituludesse	menetluskulud summas 84 eurot; tsiviilhagi summas 2000 eurot	-
73	12230117525	203	320 eurot riigituludesse	kahju summas 4318,20 eurot	-
74	12230117527	423 lg 1	400 eurot riigituludesse	menetluskulud 84.45 eurot;	-
75	12230300018	349	70 tundi ÜKT	-	-
76	13230100996	329	320 eurot riigituludesse	menetluskulud 0,45 eurot	-
77	12230116147	344 lg 1; 345 lg 1	350 eurot riigituludesse	-	-
78	11230100549	169	120 tundi ÜKT	-	-
79	11230107352	199 lg 2 p 8	60 tundi ÜKT	-	-
80	13230102914	199 lg 1	50 tundi ÜKT	-	Antud juhul kohaldatakse ÜKT tunde ja tavapärasest väiksemas ulatuses, kuna tegemist on esiteks piiratud sissetulekuga isikuga ja samuti on tegemist invaliidiga, kuid kes on võimeline piiratud aja vältel tegema füüsilist tööd.
81	12230112495	199 lg 1	320 eurot riigituludesse	-	-

82	12230106509	199 lg 2 p 7, 8	80 tundi ÜKT	kahju summas 100 €	-
83	11230117142	201 lg 2 p 4	-	kahju summas 1000 €	Kuivõrd tekitatud kahjuse summa hüvitamine on üpriski suures summas, siis jääb see ainukeseks kohustuseks (riigituludesse ei määrata kohustust).
84	12230113976	199 lg 2 p 8 – 25 lg 2 - § 22 lg 3	100 eurot riigituludesse	-	Kohustuse määramisel on arvestatud asjaolu, et kahtlustatava näol on tegemist pensionäriaga, kelle igakuine sissetulek on minimaalne (315 eurot), kelle süü pole suur, kuivõrd tegemist on isikuga, kes pole karistusregistrisse kantud ning osutas tahtlikule kuriteole kaasabi, mitte ei pannud seda toime iseseisvalt ning kes on oma teo õigusvastasusest aru saanud. Isikule on nähtavalt mõjunud juba tema suhtes käimasolev menetlus ning arvestades ta varalist ja tervislikku seisundit, on põhjendatud ka minimaalsest väiksema rahalise kohustuse määramine.
85	12230113307	120, 121	140 tundi ÜKT	-	-
86	13230103249	199 lg 1 - § 25 lg 2	320 eurot riigituludesse	-	-
87	13230103479	121	320 eurot riigituludesse	-	-
88	13930000136	392 lg 1 - § 25 lg 2	320 eurot riigituludesse	-	-
89	13730000005	121	320 eurot riigituludesse	-	-
90	10230122336	199 lg 2 p 8 - § 21 lg 1	600 eurot riigituludesse	menetluskulud summas 0.45 €; kahju summas 607,16 €	-
91	12230115807	121	320 eurot riigituludesse	-	-
92	12230106609	121	350 eurot riigituludesse	-	-
93	12230114422	121	320 eurot riigituludesse	-	-

94	12230112594	121	150 eurot riigituludesse	-	Kohutustuse määramisel tuleb arvestada, et kahtlustatav on oma tegu kahetsenud, tema majanduslik olukord on raske, tal puudub igakuine sissetulek ning tal on kaks ülalpeetavat.
95	12231500325	121	80 tundi ÜKT	-	-
96	13230101332	121	80 tundi ÜKT	-	-
97	12230112894	121	80 tundi ÜKT	-	-
98	12230116150	121	80 tundi ÜKT	-	-
99	12230114552	121	80 tundi ÜKT	-	-
100	12230113345	120	320 eurot riigituludesse	-	-

3. Viru Ringkonnaprokuratuur.

	Asja nr	Kvalifikatsioon	Kohustus	Kahju/kulud	Põhjendus
1	8240102983	199 lg 2 p 5	40 eurot riigituludesse	-	Kuna kahtlustatava sissetulek on töövõimetuspension, siis ei ole põhjendatud panna isikule kohustust, mida ta ei ole võimeline maksma.
2	11240102849	121	300 eurot riigituludesse	-	-
3	11240104137	121	80 tundi ÜKT	-	kuna ta ei tööta, oleks rahalise kohustuse täitmine talle ilmselt raskendatud ja mõjutaks liigselt süüdlase lähedasi, palub kahtlustatav võimaluse korral määrata talle kohustusena üldkasulikku töö tunde. Prokuröri abi peab võimalikuks kahtlustatava sooviga arvestada
4	11259000140	266 lg 2 p 1	278 eurot riigituludesse	tsiviilhagi summas 353.32 eurot	-
5	10240104549	121	60 tundi ÜKT	-	-
6	11240103333	266 lg 2 p 2, 121, 120	60 tundi ÜKT	tsiviilhagi 3.20 €	-
7	11259000078	121	64 eurot riigituludesse	kahju summas 180 eurot	L. Š. on ametlikult töötu, ta kasvatab nelja alaealist last, mistõttu tema majanduslik olukord võimaldab täita mõjutusvahendina määratavat rahalist kohustust vaid alla ettenähtud alammäära

8	7244000574	213 lg 1	60 tundi ÜKT	kahju 290,80 eurot ja tasuma kriminaalmenetluse kulud 76,70 eurot	-
9	11240104995	121	60 tundi ÜKT	Tsiviilhagi 6.40 eurot	-
10	12240100201	121	300 eurot riigitulusesse	kriminaalmenetluse kulud 96,45 eurot	-
11	10240105360	121	60 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud 115.65 eurot	-
12	10240104054	199 lg 2 p 8	50 tundi ÜKT	mittevaraline kahju 100 €	-
13	11240103721	213 lg 1	287 eurot riigitulusesse	kriminaalmenetluse kulud 57,60 eurot; kahju on kannatanule hüvitatud	-
14	11259000109	266 lg 2 p 1,3	64 eurot riigitulusesse	kahju summas 37,53 eurot	majanduslik olukord võimaldab täita mõjutusvahendina määratavat rahalist kohustust vaid alla ettenähtud alammäära, kuigi ta on täisealine, on ta alles õpilane, kelle sissetulek on väike. Kooli lõpueksamite kõrvalt ei ole tal võimalik sooritada üldkasulikku tööd
15	11240105486	121	300 eurot riigitulusesse	kahju 8.20 eurot	-
16	11240102450	121	175.95 eurot riigi-tulusesse	kriminaalmenetluse kulud: 123,60 eurot kaitsja tasu riigi õigusabi osutamise eest ja 0,45 eurot - tasu kaitsjale toimiku tegemise eest	-
17	10240106874	349	233,28 eurot riigitulusesse	menetluskulud kogusummas 46,02 eurot	-
18	8930000210	389 ¹ lg 1	1000 eurot riigitulusesse	-	-
19	12240100294	182	120 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud jäetud riigi kanda	-
20	11240106402	215 lg 2 p 2	64 eurot riigitulusesse	kriminaalmenetluse kulud 38,40 eurot	Õppetöö kõrvalt ei ole tal võimalik sooritada üldkasulikku tööd, kuna ta on viiel päeval nädalas seotud õppetööga. M. S. majanduslik olukord võimaldab täita mõjutusvahendina

					määratavat rahalist kohustust vaid alla ettenähtud alammäära, kuigi ta on täisealine, on ta alles õpilane, kelle sissetulek on väike
21	12240100530	349	80 tundi ÜKT	kulu 282 eurot	-
22	11244000212	121	50 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulu 57,60 eurot	-
23	9913000015	400 lg 1	-	menetluskulud kogusummas 138,10 eurot	-
24	7244000604	209 lg 1	-	menetluskulud summas 76,80 eurot; hüvitada kannatanu kahjud summas 481,74 eurot	-
25	12240100591	199 lg 1	290 eurot riigitulusesse	-	-
26	9240100719	121, 199 lg 2 p 5, 9	50 tundi ÜKT	114,85 eurot kahju hüvitis	-
27	9240102536	344 lg 1, § 210 lg 2 - 22 lg 3	320 eurot riigitulusesse	Kriminaalmenetluse kulud: käe kirja-ekspertiisi kulud (1/4) 70.50 €	-
28	9240102536	344 lg 1, § 210 lg 2 - 22 lg 3	320 eurot riigitulusesse	menetluskulud 70.50 €	-
29	9240103506	121, 199 lg 2 p 5, 7, 8	60 tundi ÜKT	hüvitada kannatanule 321 eurot	-
30	10240102083	266 lg 2 p 3	320 eurot riigitulusesse	-	-
31	10240102083	266 lg 2 p 3	320 eurot riigitulusesse	-	-
32	10240105154	266 lg 2 p 3	200 eurot riigitulusesse	-	-
33	10240105154	266 lg 2 p 3	320 eurot riigitulusesse	-	-
34	10240105707	121	320 eurot riigitulusesse	-	
35	10240106748	121	300 eurot riigitulusesse	kriminaalmenetluse kulud 24,70 eurot.	-
36	11240101771	215 lg 2 p 2	120 tundi ÜKT	hüvitada kriminaalmenetluse kulud – ¼ DNA ekspertiisi maksumusest summas 57 € ja ¼ kannatanu sõidukulust summas 0,42 eurot, kokku summas 57,42 eurot.	-

37	11240101771	215 lg 2 p 2	90 tundi ÜKT	hüvitada kriminaalmenetluse kulud – ¼ DNA ekspertiiside maksumusest summas 57 € ja ¼ kannatanu sõidukulust summas 0,42 eurot, kokku summas 57,42 eurot.	-
38	11240103723	263 p 1	450 eurot riigitulusesse	-	-
39	11240103891	199 lg 2 p 7, 8	70 tundi ÜKT	hüvitada solidaarselt D. M.-ga kannatanule tekitatud materiaalse kahju 13 eurot,	kuna V. R. ei tööta, oleks rahalise kohustuse täitmine tema jaoks ilmselt raskendatud ja mõjutaks liigselt süüdlase lähedasi, V. R. palus võimaluse korral määrata talle kohustuse üldkasulikkude töö tunde. Prokuröri abi peab võimalikuks kahtlustatava sooviga arvestada. Prokuröri arvates V. R. edaspidise õiguskäitluse tagamiseks piisab KrMS §-s 202 lg 2 p 3 märgitud mõjutuse vahendist, milleks on kohustus teha üldkasulikkude tööd, see mõjutab V. R. ja ta edaspidi hoidub süütegude toimepanemisest. V. R.-le vastavalt KrMS § 202 lg 2 p-le 1 pannakse kohustus hüvitada solidaarselt D. M.-ga kannatanu-le tekitatud materiaalse kahju 13 eurot.
40	11240104296	199 lg 2 p 7	60 tundi ÜKT	hüvitada kahju summas 25 eurot	-
41	11240105529	169	290 eurot riigitulusesse	heastada kannatanule kahju summas 3900 eurot	-
42	11244000031	213 lg 1	60 tundi ÜKT	-	-
43	11244000118	121	320 eurot riigitulusesse	-	-
44	11922700116	266 lg 1 – § 22 lg 3	70 tundi ÜKT	-	-

45	12240100102	121, 199 lg 1	300 eurot riigituludesse	-	Kuritegu puudutab vaid kannatanut ja kahtlustatavat ega riiva kolmandate isikute hüvesid. Kuriteole eelnev olukord on osaliselt taastatud telefoni tagastamisega. Kahtlustatav avaldas, et saab varsti ametlikult tööle, mistõttu ei soovi teha üldkasulikku tööd.
46	12240100129	266 lg 2 p 3	60 tundi ÜKT	-	O. L. ametlikku töökohta ei oma, mistõttu tal puudub regulaarne sissetulek ja tal ei ole rahaliste vahendite puudumise tõttu võimalik täita rahalist mõjutusvahendit. O. L. soovib teha üldkasulikku tööd määras, mis tal võimaldaks otsida ja teha ka juhutöid, et teenida endale juhutöödega elatist.
47	12240101129	121	500 eurot riigituludesse	-	-
48	12240101204	121	320 eurot riigituludesse	-	-
49	12240102304	121	80 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud summas 19,20 eurot	-
50	12240102643	201 lg 2 p4	160 eurot riigituludesse	-	Kuna A. K. on käesoleval ajal lapseootel, seetõttu ole võimalik talle panna kohustuseks üldkasuliku töö tegemist ning kuna tema sissetulek minimaalne võib temale määrata rahalise kohustuse 160 eurot.
51	12240102847	199 lg 2 p 7, 8	180 tundi ÜKT	tasuda 40 eurot kannatanule	-
52	12240102847	199 lg 2 p 7, 8	180 tundi ÜKT	tasuda 40 eurot kannatanule; Tasuda kriminaalmenetluse kulud: kaitsjale tasu riigi õigusabi osutamise eest summas 144,48 eurot ja kaitsjale tehtud koopiate maksumus summas 0.45 eurot	-

53	12240103175	121	70 tundi ÜKT	-	M. K. on nõus täitma prokuratuuri poolt pandud kohustust, kahtlustatav selgitas, et rahalise kohustuse täitmine on tema jaoks ilmselt raskendatud ja mõjutab liigselt süüdlase lähedasi, palus võimaluse korral määrata talle kohustusena üldkasulikku töö tunde. Prokuröri abi peab võimalikuks kahtlustatava sooviga arvestada.
54	12240103564	121	60 tundi ÜKT	-	-
55	12240103643	121	320 eurot riigituludesse	-	-
56	12240103729	121	60 tundi ÜKT	-	-
57	12240103769	201 lg 1	100 eurot riigituludesse	-	Kuna J. D. on töövõimetuspensionär 40% ulatuses ja tema sissetulekuks on töövõimetuspension u 100 eurot ja palk u. 300 eurot ning ülalpeetavaks on tütar, keda ta kasvatab üksinda, samuti arvestades tema tervislikku seisundit ja ravimite ostmise vajadust, tuleb J. D.-le panna kohustuseks 100 euro tasumine riigituludesse. Suurema summa panemine kohustuseks ei ole mõistlik, kuna J.D. ei ole võimeline suuremas summas kohustust täitma. Pannes süüdiolemale isikule menetluse lõpetamisel kohustusi – maksta riigituludesse prokuratuuri poolt kindlaks määratud summa - on selgelt väljendatud hukkamõistu tema teo suhtes.
58	12240104164	120, 121	100 tundi ÜKT	kriminaallmenetluse kulud summas 265.44 eurot	-
59	12240104497	121	320 eurot riigituludesse	-	-
60	12240104582	121	290 eurot riigituludesse	-	-
61	12240104779	199 lg 1	80 tundi ÜKT	-	-
62	12240104783	121	300 eurot riigituludesse	tsiviilhagi summas 31,45 eurot	-
63	12240104793	263 p 1	80 tundi ÜKT	-	-

64	12240104986	121	65 tundi ÜKT	-	-
65	12240105065	121	320 eurot riigituludesse	-	-
66	12240105303	121	320 eurot riigituludesse	-	-
67	12240105449	120	100 eurot riigituludesse	-	Arvestades asjaoluga, et V. R. on 75 aastane pensionär, tema liikumisvõime piiratud ja sellega seoses on tema ainsaks elatusallikaks pension tuleb temale pandavat rahalist kohustust vähendada kolmandikuni miinimum-palgast, s.o. kuni 100 €.
68	12240105734	121	60 tundi ÜKT	-	-
69	12259000115	266 lg 1	320 eurot riigituludesse	-	-
70	13240100084	121	70 tundi ÜKT	-	-
71	13240100135	121	320 eurot riigituludesse	-	-
72	13240100420	121	50 tundi ÜKT	-	N. K. on töövõimetuspensionär, kellel ainsaks elatusvahendiks on pension, mistõttu ta ei suuda täita kriminaalmenetluse lõpetamisel määratavat rahalist kohustust. NK soovib teha ÜKT-d ja leiab, et tema tervislik seisund võimaldab vähesel määral tööd teha.
73	13240100468	121	300 eurot riigituludesse	menetluskulud summas summas 50,36 eurot.	-
74	13240100913	121	300 eurot riigituludesse	kriminaalmenetluse kulud 76,80 eurot	-
75	9240102800	121	70 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud summas 40,26 eurot	Arvestades kuriteo asjaolusid, raskust ja laadi ning isikut ennast, peab prokurör põhjendatuks määrata A. P. -le kohustuseks teha üldkasulikkude tööd 70 tundi 4 kuu jooksul. Vastavalt KrMS § 202 lg 2 p 1 sätestatule peab A. P. tasuma kriminaalmenetluse kulud – riigi õigusabi 630 krooni, s.o. 40,26 eurot.
76	11244000193	199 lg 2 p 5, § 121	240 eurot riigituludesse	-	Kahtlustatav õpib õhtukoolis, mis ei võimalda teha ÜKT. Kahtlustatava materiaalne seis on piiratud õppimise tõttu, mistõttu rahaline kohus-

					tus määratakse väiksem kui miinimumpalk.
77	13240101035	121	25 eurot riigituludesse	-	L. A. on töövõimetuspensionär, kellel ainsaks elatusvahendiks on pension, mis valdavalt kulub ravimite, toidu ja elamispinna eest tasumiseks, mistõttu ta ei suuda täita kriminaalmenetluse lõpetamisel määratavat rahalist kohustust minimumpalgamäära ulatuses, vaid väiksemas määras. L. A. on töövõimetuspensionär, ta on töövõimetu 80% ulatuses, pension on määratud kuni 31.10.2016.a. L.A. ei ole tervisliku seisundi tõttu võimeline tegema üldkasulikku tööd.
78	12740000170	121	300 eurot riigituludesse	-	-
79	12240102019	199 lg 2 p 7,8-25 lg 2	80 tundi ÜKT	kahju summas 90 eurot; menetluskulud summas 43,20 eurot	-
80	11240104898	199 lg 2 p 7 - § 25 lg 2	100 tundi ÜKT	hüvitada kannatanule 42,67 eurot ja 3,2 eurot	-
81	11240104898	199 lg 2 p 7 - § 25 lg 2	100 tundi ÜKT	hüvitada kannatanule 42,67 eurot ja 3,2 eurot	-
82	12259000098	120	80 tundi ÜKT	menetluskulud summas 19.20 eurot	-
83	12240105043	266 lg 1	60 tundi ÜKT	-	-
84	13240100668	121	80 tundi ÜKT	-	-
85	12240102611	121	80 tundi ÜKT	-	-

4. Lõuna Ringkonnaprokuratuur.

	Asja nr	Kvalifikatsioon	Kohustus	Kahju/kulud	Põhjendus
1	11282000020	121	200 eurot riigituludesse	-	-
2	11760000163	385-1	700 eurot riigituludesse	-	-
3	11260104696	121	40 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud 38,35 eurot	-
4	8260105310	169	400 eurot riigituludesse	kahju summas 3170 eurot ja 97 senti	-

5	11260104696	121	40 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud 19,18 eurot	-
6	12260100015	121	290 eurot riigitulusesse	-	-
7	11260105276	275	290 eurot riigitulusesse	-	-
8	11282000296	120	40 eurot riigitulusesse	menetluskulu 38,35 eurot	Kuna isiku ainsaks sissetulekuks on vanaduspension, millest tuleb tasuda ka eluasemekulud, peab prokurör võimalikuks erandkorras vähendada oluliselt riigi kassasse makstava rahasumma suurst.
9	11265000104	201 lg 1	290 eurot riigitulusesse	-	-
10	11260105336	169	290 eurot riigitulusesse	-	-
11	11260104631	157-2	300 eurot riigitulusesse	-	-
12	11284000260	121	40 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud 19,18 eurot	-
13	11260102885	121- § 25 lg 2	300 eurot riigitulusesse	kriminaalmenetluse kulu summas 23,58 eurot	-
14	11260105329	169	50 tundi ÜKT	-	-
15	12260100129	201 lg 1	60 tundi ÜKT	-	-
16	11260104301	121	290 eurot riigitulusesse	kahju summas 3,20 eurot	-
17	12260100084	25 lg 1, 2 - § 199 lg 2 p 9	30 tundi ÜKT	-	-
18	11260104521	120	20 tundi ÜKT	-	Ü.A. on avaldanud nõusolekut teha üldkasulikke tööd, sest rahalist kohustust tal täita ei ole võimalik. Arvestades tema võimalusi sissetulekut hankida ja resotsialiseerumisväljavaateid ning majanduslikku olukorda (ka elukaaslane ei tööta) on vajadus jätta kriminaalmenetluskulud, kaitsjatasu 57,60 € riigi kanda.
19	11260104913	199 lg 2 p 7, 8, § 266 lg 2 p 3	50 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud 19,20 eurot	-
20	11260103721	121	300 eurot riigitulusesse	-	-
21	11260105051	121	25 tundi ÜKT	menetluskulu summas 19,18 eurot	-
22	11282000178	199 lg 2 p 7, 8, 9	290 eurot riigitulusesse	kahjud: KK-le 100 eurot ja PP-le 200 eurot. kriminaalmenetluse kulu kokku 96,37 eurot	-

23	12282000006	199 lg 1	50 eurot riigitulusesse	-	Antud juhul on tegemist eaka pensionärist isikuga, kelle puhul asub prokurör seisukohale, et tema poolt minimumpalga riigi tulusesse maksmine on selgelt ülejõu käiv ja põhjendamatu. Ülaltoodut arvesse võttes on riigile makstava summa suuruseks 50 eurot piisav.
24	12282000016	121	50 tundi ÜKT	-	-
25	12210000009	25 lg 2, § 210 lg 2	A.S-l maksta riigitulusesse 200 €; OÜ-l YY maksta riigitulusesse 200 €.	-	-
26	10260101459	169	30 tundi ÜKT	menetluskulud 77,25 eurot	-
27	10284000064	199 lg 2 p 7,8	150 eurot riigitulusesse	kahju 159,78 €	Tema edasisele õiguskuulekale käitumisele mõjutamiseks piisab rahalise kohustuse ja kahju hüvitamise kohustuse panemisest, mis kokku oleks minimumpalga lähedane summa, kuna tema sissetulek on juhuslikku laadi.
28	10284000111	199 lg 2 p 7	30 tundi ÜKT	hüvitada tekitatud kahjust XX'ile ½, so 63,92 eurot ja menetluskulud 38,40 eurot	-
29	10284000111	199 lg 2 p 7	30 tundi ÜKT	hüvitada tekitatud kahjust XX'ile ½, so 63,92 eurot ja menetluskulud 19,20 eurot	-
30	11250101497	22 lg 3 - 206 lg 1; 207 lg 1 j 217 lg 1	400 eurot riigitulusesse	menetluskulud summas kokku 76,80 eurot	-

31	11260102079	266 lg2 p3	20 tundi ÜKT	68.64 eurot menetluskulu	XX on nõus tasuma menetluskuludena 68.64 eurot, mille on ta võimeline tasuma 5 kuu jooksul. Ta õpib koolis ja sissetulekud on piiratud, seetõttu ei ole otstarbekas panna talle lisa rahalisi kohustusi, vaid ta tuleks koolist vabal ajal rakendada töö tegemisele ÜKT tundi-dena. XX on nõus vaba-tahtlikult tegema 20 h ÜKT tundi võimalusel reede õhtust pühapäeva õhtuni kuni 8 tundi korraga vastavalt talle etteantule või kooli-päevadel kooli piirkon-nas ja seda peale tunde. Ta soovib võimalust tasuda menetluskulu viie kuu jooksul osadekaupa ja hakkab tasuma 21-ndaks kuupäevaks.
32	11260103361	263 p 1	30 tundi ÜKT	kulud (kaitsjatasu) 68,64 eurot	-
33	11260104182	266 lg 2 p 2	400 eurot riigitulusesse	tsiviilhagi summas 100 eurot	-
34	11260105500	201 lg 1	10 tundi ÜKT	-	-
35	12260101383	274 lg 1	320 eurot riigitulusesse	-	-
36	12260102516	223 lg 1, § 223 lg 3	RK.-l teha 10 h ÜKT. SK-l teha 10 h ÜKT. MTÜ-l TK maksta riigi- tulusesse 320 €	-	-
37	12260103015	121	XX'il teha 40 tundi ÜKT SS'il teha 20 tundi ÜKT	XX-il kriminaalme- netluse kulu sum- mas 42,24 €. SS-il hüvitada kriminaal- menetluse kulu summas 57,60 €.	-
38	12260103087	344 lg 1, 345 lg 1	320 eurot riigitulusesse	-	-
39	12260103689	202 lg 2 p 2	40 tundi ÜKT	-	-
40	12260103719	216 lg 1	20 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud 87,36 eurot,kahju summas 345,89 eurot	-
41	12260104470	347 lg 1, § 348	40 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud 77 eurot	-
42	12260104574	121	320 eurot riigitulusesse	-	-
43	12260105051	121	350 eurot riigitulusesse	-	-
44	12260105100	349	320 eurot riigitulusesse	-	-

45	12286000038	121	320 eurot riigituludesse	Tasuda kriminaalmenetluse kulud summas 58.05; tsiviilhagi 35 EUR.	Kahtlustatav kinnitab, et on võimeline tasuma rahalise kohustuse ja kriminaalmenetluskulud ning hüvitama kannatanule tekitatud kahju 35 €. Kahtlustatav on töövõimetuspensionär.
46	13260100114	266 lg2 p3	20 tundi ÜKT	-	-
47	13260100114	266 lg2 p3	20 tundi ÜKT	-	-
48	13260100114	266 lg2 p3	10 tundi ÜKT	kriminaalmenetluskulud summas 110.40 €	-
49	13260100200	121	40 tundi ÜKT	kriminaalmenetluse kulud summas 19.20 eurot; tsiviilhagi summas 6,40 eurot	-
50	13260100648	202 lg 1	320 eurot riigituludesse	-	-
51	13282000002	199 lg 2 p 8	50 tundi ÜKT	-	-
52	13284000016	201 lg 1	-	tsiviilhagi 36 eurot	A.K. on nõustunud menetluse lõpetamisega ja talle määratava kohustusega. AK on pensionär, kellel muud sissetulekud puuduvad. Suur osa sissetulekutest kulub ravimitele. Käesolevas menetluses on ta kandnud kulusid menetlejate juurde ilmumiseks ja kokkuleppel kaitsja tasuks. A.K. on nõus tasuma tsiviilhagi. Menetluskulud puuduvad. Neid asjaolusid arvestades pole täiendavate kohustuste määramine otstarbekas.
53	122601002620	121	320 eurot riigituludesse	-	-

Lisa 3. Maakohtute põhjendused menetluste lõpetamistel

<u>Asja number, kuupäev, maakohus</u>	<u>Lõp. alus, kvalifikatsioon</u>	<u>Teo iseloomustus</u>	<u>Prokuröri ettepanek</u>	<u>Miks lõpetati</u>	<u>Määratud kohustused</u>
1. 1-11-257, 03.01.2012, Viru	§ 385 p 7, § 202; 121	A.V. tiris juustest kinni hoides xxxx M-L A xxxx, raputas teda seal juustest kinni hoides ning seejärel lükkas teda nii tugevalt, et kannatanu kukkus üle diivani seljatoe diivanile ning vajus sealt põrandale.	kohtuistungil esitas prokurör kohtule taotluse kriminaalasjas menetluse lõpetamiseks KrMS § 202 alusel, kuna kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, süüdistatav on nõus menetluse lõpetamisega, ta on nõus tasuma kriminaalmenetluse kulud ja tasuma 500 eurot riigituludesse ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Prokuröri hinnangul A.V. süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, samuti puudub tema suhtes menetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. AV on varem kriminaalkorras karistamata. Ta tunnistas oma süüd ja kahetseb toimepandut. AV poolt toimepandud kuriteos puuduvad KarS § 58 sätestatud karistust raskendavad asjaolud. Arvestades seda, et kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, isiku süü ei ole suur ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, seetõttu puudub vajadus AV suhtes kriminaalkaristuse kohaldamiseks ning teda on võimalik õiguskuulekale käitumisele mõjutada kergemate mõjutusvahenditega ning seega tuleb pidada põhjendatuks kriminaalmenetlus tema suhtes lõpetada. Prokurör taotleb kohustada AV maksuma riigituludesse 500 € ja hüvitada kriminaalmenetluse kulud. AV on nõus asjas menetluse lõpetamisega	Oma nõusolekut menetluse lõpetamiseks prokuröri taotluses esitatud tingimustel on ta väljendanud kohtuistungil ning mida kinnitab kohtuistungi protokoll. AV seisukohta toetas ka tema kaitsja. Kohus selgitab A Vle, et kui tema ei täida talle pandud kohustusi, on kohtul prokuröri taotlusel õigus uuendada asja menetlus ning lahendada asi üldmenetluse korras. Kohus leiab, et prokuröri ja süüdistatava taotlus asja lõpetamiseks on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele prokuröri esitatud motiividel ja tingimustel.	Tasuda riigituludesse 500 eurot ja kriminaalmenetluse kulud, so 2.88 eurot kriminaaltoimiku paljundamise kulu ja 249.30 eurot kohtueelsel uurimisel ja kohtus osutatud õigusabi eest

			KrMS § 202 alusel ning on nõus maksma kindla summa riigitulusesse ja tasuma menetluskulud prokuröri poolt määratud tähtjaks.		
2. 1-12-126, 09.01.2012, Viru	202; 392 lg 1	V. M. ületades Eesti Vabariigi piiri Narva maantee tollipunkti kaudu, liikudes Vene Föderatsioonist Eesti Vabariiki mööda sõiduautode liiklusriba, piiri passikontrollile järgneva tollikontrolli käigus, ei soovinud ta midagi deklareerida. Ent tolliläbivaatuse käigus avastati VM-i pagasist eriluba nõudvat kaupa	V. M piiri ületamisel kaasas olnud ja lubatud piirnormi ületanud ravimite kogus ei olnud märkimisväärselt suur, tegemist ei olnud narkootiliste ravimitega ja seega rahvatervisele see ohtu ei kujutanud, ravimeid tõi ta mitte müügiks, vaid enda tarbeks, tegemist on V. M esmakordse tollireeglite rikkumisega, varem ei ole teda ei väärtegade ega kuritegude eest karistatud, käesolevas kriminaalasjas puudub avalik menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud V. M karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada. Arvestades V. M vanust ja tema tervislikku seisundit, aga ka seda, et tema ainus sissetulekuallikas on pension summas 128 eurot, millest arvestatav osa kulub just ravimite soetamiseks ning toimepandud kuriteo objektiks olidki ravimid, mida tervise ja hinnavahe tõttu soovis V. M osta ja kaasa tuua, peab prokuratuur võimalikuks taotleda kohtult määrata VM-ile riigitulusesse maksmisele kuuluvaks summaks 100 €.	Kohus leidis, et Viru Ringkonna-prokuratuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetamist. V M-i kahtlustatakse KarS § 392 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. Ta on varem kriminaal-korras karistamata. VM-i süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik huvi. VM on nõus kriminaal-menetluse lõpetamisega ning kohustusega maksta 100 eurot riigitulusesse kuue kuu jooksul.	maksta riigitulusesse kuue (6) kuu jooksul alates kohtumääruse tegemiseks, s.o alates 09.01.2012.a, 100 (üks sada) eurot.
3. 1-11-13750, 09.01.2012, Viru	202; 392 lg 1	MR 02.07.2011.a. kell 19:40 ületades Eesti Vabariigi piiri Narva maantee tollipunkti kaudu, liikudes Vene Föderatsioonist Eesti Vabariiki mööda sõiduautode liiklusriba, olles liinibussi reisija, piiri	MR-i kahtlustatakse teise astme kuriteos. MR-i poolt üle EÜ tollipiiri toimetatud ravimite kogus ei olnud kuigi suur, varalist kahju tema tegudega tekitatud ei ole. MR-i on küll varem kriminaalkorras	Prokuratuuri taotluses esitatud asjaolud on usaldusväärsed ja ammendavad ning kohus ei pidanud vajalikuks taotluse lahendamiseks kutsuda kohtusse	maksta riigitulusesse 280 (kakssada kaheksakümme) eurot

		<p>passikontrollile järgneva tollikontrolli käigus, ei soovinud ta midagi deklareerida. Ent tolliläbivaatuse käigus avastati MR'i pagasist eriluba nõudvat kaupa, so erinevaid ravimpreparaate</p>	<p>karistatud, kuid varavastaste kuritegude eest, viimati oli ta karistatud L-V Maakohtu poolt KarS § 199 - § 25 alusel. MR tunnistab oma süüd ning kahetseb puhtsüdamlikult oma tegu. Uurimise käigus ei ole tuvastatud ka kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid. Võttes arvesse eelnevat saab väita, et MR-i süü ei ole suur. Samuti saab väita, et puudub avalik menetlushuvi. Järelikult KrMS § 202 järgi esinevad alused, mis lubavad antud menetluse lõpetada, pannes MR-ile tema nõusolekul kohustuse maksta riigituludesse 280 eurot.</p>	<p>prokuröri ega kahtlustatavat. KrMS § 202 lg 1 p 1 kohaselt kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib prokuratuur kahtlustatava või süüdistatava nõusolekul taotleda, et kohus kriminaalmenetluse lõpetaks. Kohus leidis, et prokuratuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetamist. MR-i kahtlustatakse KarS § 392 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. MR-i on küll varem 4 kriminaalkorras karistatud, kuid varavastaste kuritegude eest, viimati oli ta karistatud KarS § 199 - § 25 alusel. MR-i süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik</p>	
--	--	--	---	---	--

				huvi. MR on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ning kohustusega maksta 280 eurot riigitulusesse kuue kuu jooksul. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus MR-i süüdistuses KarS § 392 lg 1 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	
4. 1-10-2368, 11.01.2012, Viru	202 lg 2,3,4, § 385 p 7; 199 lg 2 p 4,7,8	G.I KarS § 199 lg 2 p 4 tähendatud isikuna koos AT-gatungis korduvalt lukustamata uste avamise teel xxx Axxx lxxxx kuuluvasse tühjana seisvasse sigalasse, lõhkus ja varastas metallkonstruktsioone 500 kg ulatuses, tekitades kahju summas 1316 krooni.	Prokurör esitas kohtuistungil taotluse kriminaalmenetluse lõpetamiseks G I suhtes avaliku menetlushuvi puudumise tõttu, arvestades asjaolu, et süüdistuses olevatest episoodidest on möödunud ligi 5 aastat. Süüdistatav ei ole menetlust tahtlikult venitanud, takistanud ega varjanud ennast eeluurimise eest. Süüdistatava ebaseaduslik tegevus ei ole toonud kaasa raskeid tagajärgi ja kannatanu ei ole ilmutanud vähimatki huvi kriminaalmenetluse käigu vastu.	Kohus nõustus prokuröri taotlusega kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel. G.I-le esitatud süüdistus on teise astme kuritegu, süüdistatava süü ei ole suur. Karistusregistri väljavõttest nähtub, et isik on teinud seaduse rikkumisest vajalikud järeldused ning puudub eripreventiivsetest vajadustest lähtuv menetluse jätkamise ja isiku kriminaalkorras karistamise vajadus.	tasuda 3 kuu jooksul riigitulusesse kohustuslik makse 200 eurot ja kohtukuludena 66 eurot ja 50 senti
5. 1-12-15, 12.01. 2012, Viru	202, 274 lg 5; 423 lg 1	AS, juhtides sõidukit xxx xxx ning liikudes maanteel kiirusega 90 km/t, mis ei vastanud teeoludele, tee seisundile ja ilmastikutingimustele, seoses millega kaotas sõiduauto juhitavuse, sõitis vastassuunavööndisse ning põrkas kokku vastutuleva veoautoga, mida juhtis xx xx. Peale kokkupõrget veoautoga mikrobuss kaldus taas oma suunavööndisse ja põrkas kokku sõiduautoga xxx xxx.	Prokurör esitas kohtuistungil taotluse kriminaalmenetluse lõpetamiseks A S suhtes KrMS § 202 näidatud alusel, sest isiku süü ei ole suur ning avalik huvi selle menetlemiseks puudub. AS on varem kriminaalkorras karistamata. Teo tagajärjel sai süüdistatav ka ise kannatada, mille tõttu on tal xxx. Tegemist on teise astme kuriteoga,	Kohus leiab, et prokuröri taotlus kriminaalmenetluse lõpetamiseks on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele. AS-le inkrimineeritud kuritegu on teise astme ettevaatamatusest toimepandud kuritegu. Teo	Prokuröri taotlus menetluskulude hüvitamiseks ja riigitulusesse kindla summa tasumiseks tuleb jätta rahuldamata. Kohus arvestab, et süüdistataval puudub töökoht, tema ainukeseks alaliseks sissetulekuks on xxx. Rahaliste

		<p>Liiklusavarii tulemusena sai sõidukis xxx xxx olnud reisija xx xx eluga kokku-sobimatuid kehavigastusi, mille tagajärjel suri kohapeal.</p>	<p>toime pandud ettevaatamatusest. Teo tagajärjel sai surma süüdistatava ema. Prokurör taotles kohustada AS-i maksmata riigitulusesse kohtu määratud kindel summa ja hüvitama menetluskulud.</p>	<p>tagajärjel on süüdistatav kaotanud ema. Süüdistatav on varem kriminaalkorras karistamata. Süüdistatav on xxx, xxx Toimepandud tegu, kuigi see tõi kaasa inimese surma, ei olnud seotud liiklus-seadusest tulenevate keeldude eiramisega või liikluseeskirjade tahtliku rikkumisega. Süüdistatav ei tulnud auto juhtimisega toime talve ilmastiku-tingimustel. Edasiseks menetlemiseks puudub avalik huvi ja isiku süü ei ole suur. Kohus leiab, et antud juhul karistuslike meetmete kohaldamine ei ole vajalik ega põhjendatud.</p>	<p>kohustuste määramine võib oluliselt ohustada isiku majanduslikku toimetulekut. Selle kriminaalasja menetlemisel tekkinud menetluskulud tuleb jätta riigi kanda</p>
<p>6. 1-11-2467, 18.01.2012 Viru</p>	<p>202, § 385 p 7; 263 p 1</p>	<p>NZ algklasside fuajees, kõrvaliste isikute juuresolekul, rikkus avalikus kohas – õppeasutuses – käitumise tavadid ning häiris teiste isikute rahu ja turvalisust sellega, et ajal, kui klassijuhataja Mxxx Sxxx viis õpilasi sööklasse, tuli neile vastu ja sõnagi lausumata lõi Dxxx Bxxx, kes oli õpetaja selja taga, lahtise käega vastu pead nii, et teistele lastele tundus, et tema lõi õpetajat ja nad hakkasid karjuma, et õpetajat löödi. Löömisega tekitas süüdistatav DB füüsilist valu. Samuti tema, xxx kella xx paiku xxx algklasside fuajees, aadressil xxx, läks Dxx Bxxxjuurde ja lõi teda</p>	<p>Kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, tsiviilhagi ei esitatud ja süüdistatava süü ei ole suur. N Z võttis endale kohustuse teha üldkasulikku tööd, mistõttu puudub menetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi.</p>	<p>prokuröri taotlus on põhjendatud ning kuulub rahuldamisele osaliselt. Kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, mis oli toime pandud peaegu 5 aastat tagasi ning peale seda isik pole uusi kuritegusid toime pannud. NZ süü kuriteo toimepanemisel pole suur, materiaalne kahju puudub ja ta on nõus tegema üldkasulikku tööd. Peale seda võtab süüdistatav NZ</p>	<p><i>Ei määratud (eelmises lahtris toodud põhjendustel)</i></p>

		<p>rusikaga üks kord vastu nägu, mille tagajärjel oli D. Blxxhuul lõhki, nina paistes ja ninast jooksis verd. Sellise tegevusega põhjustas N. Z kannatanule füüsilist valu ning näo ja nina põrutuse.</p>		<p>endale vaba- tahtlikult kohustuse mitte läheneda xxx Fxxx pereliikmetele ligemale väljasirutatud käe ulatusest. Vastavalt KrMS § 202 lg 2 p 3 võib kohus süüdistatavale panna prokuröri poolt taotletud kohustuse teha 20 tundi üldkasulikkude tööd. Kriminaalasja materjalides on kohtu- psühhiaatriaekspertiisi akt, millest nähtub, et NZ põeb käesoleval ajal ja pödes ka kuriteo toimepanemise ajal traumajärgset ajukahjustuse sündroomi. Tal on 80% töövõimekaotus ja raske puude raskusastmele vastav vaimse funktsiooni kõrvalekalle. Ekspertiisiaktist nähtub, et süüdistataval on sagedased peavalud, pidev väsimus, kehva mälu, iiveldus, pearinglus, survetunne peas, pinnapealne ja kehva uni. Seega ei pea kohus seaduslikuks võimalust määrata kriminaalmenetluse lõpetamise korral NZ-ile kohustus teha ühiskondlikku tööd, kuna puuduvad arsti ettekirjutused</p>	
--	--	---	--	--	--

				<p>isikul diagnoositud terviserikke olemasolu korral tema tervisele ohutu võimaliku koormuse määramiseks riigi poolt ÜKT tegemisega. Kohus jätab rahuldamata prokuröri taotluse, kohustada NZ-i hüvitada kriminaal- menetluse kulud osaliselt. Kohus leidis, et nimetatud taotluse jätab kohus rahuldamata all- järgnevatel põhjendustel. Kriminaalmenetlu s on kestnud ligi 5 aastat ja õigustatud mõjuvad põhjused pikaajaliseks kriminaalmenetlus eks puuduvad. NZ on 80% töövõimetu ja tema pensioni suurus on 191 eurot. NZ-i peres on alaealised ülalpeetavad ja abikaasa, kes ei tööta. Seega ei ole NZ-il kriminaalmenetlus e lõpetamise korral ebapiisava alalise sisse- tulekuallika puudumise tõttu ilmselgelt võimalik tasuda kriminaal- menetluse kulud mõistliku aja jooksul, kusjuures nimetatud kohustuse täitmine halvendab ebaproportsionaals elt NZ-iga kooselavate pere- liikmete</p>	
--	--	--	--	---	--

				majanduslikku toimetulekut.	
7. 1-10-15859, 19. 01.12, Viru	202 (4); § 209 lg 2 p 1,3,4	AK koos L'i ja H'ga, tellis OÜ H nimel juhatuse liikmena AS-ilt L ajalehes Valgamaalane reklaampinda akende müügi kohta, esitas tellimuse kinnitamisel OÜ H nimel tellimuse arve eest tasumise garantiikirjas teadlikult ebaõiged andmed OÜ H kohta ning jättis ettekavatsetult AS-i L poolt ajalehes Valgamaalane avaldatud reklaami eest koostatud arve eest tasumata 6318,90 krooni. - tema 16.06.2008 koos L'i ja H'ga ning isikuna kes on varem toime pannud kelmuse, tellis OÜ H nimel juhatuse liikmena AS-ilt A ajalehes K reklaampinda akende müügi kohta, esitas tellimuse kinnitamisel OÜ H nimel tellimuse arve eest tasumise garantiikirjas teadlikult ebaõiged andmed OÜ H kohta ning jättis ettekavatsetult AS-i A poolt ajalehes K avaldatud reklaami eest koostatud arve eest tasumata; tema koos L'i ja H'ga ning isikuna kes on varem toime pannud kelmuse, tegi hinnapakkumise ning esinedes OÜ H esindajana esitas OÜ H nimel A P'le arve akende ostuks kogusummas 8838,60 krooni, kavatsemata sõlmitud lepingu tingimusi täita s.o A P aknaid edastada. AP tasus esitatud arve alusel ettemaksuna 5000.- krooni, millise summa AK, L ja H omastasid ettekavatsetult ning pöörasid enda kasuks. - tema koos L'i ja H'ga ning isikuna kes on varem toime pannud kelmuse, tegi hinnapakkumise ning esinedes OÜ H esindajana esitas OÜ H nimel KÜ-le K arve koridori akende ostuks kogusummas 32996 krooni, kavatsemata sõlmitud	kohtuistungil esitas prokurör taotluse kriminaalmenetluse lõpetamise kohta KrMS § 202 alusel. Prokurör leidis, et selles kriminaalasjas ei ole isikute süü suur ning tegemist on II astme kuriteoga, süüdistatavad on nõus hüvitama kogu tekitatud kahju ning menetluskulud. Seoses sellega leidis prokurör, et selle kriminaalasja võib lõpetada KrMS § 202 alusel, kui kõik kaitsjad ja kohtualused on sellega nõus. Kõik tsiviilhagid olid süüdistatavate poolt osaliselt tasutud. <i>(*menetlus lõpetati ühe määrusega nii AK, L'i kui H osas)</i>	Kohus, läbi vaadanud kriminaalasja materjalid ja ära kuulanud süüdistatavate, kaitsjate arvamuse, leiab, et kriminaalmenetluse lõpetamise taotlus on põhjendatud ja kuulub rahuldamisele. Käesolevas kriminaalasjas on L'i, AK ja H süüdistuse puhul kriminaalmenetlus e esemeks teise astme kuritegu. Süüdistatavate tegevus ei toonud kaasa raskeid tagajärgi, kuritegude toimepanemises on möödunud juba 3,5 aastat ning kohtu hinnangul puudub antud kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Süüdistatav L hüvitas täielikult kannatanutele tekitatud kahjust enda osa, samuti süüdistatavad AK ja H asusid kahju hüvitamisele ning seega kolm süüdistatavat hüvitasid kannatanule tekitatud kahju täies ulatuses. Süüdistatavad AK ja H on kinnitanud oma nõusolekut hüvitada tekitud kahju täies ulatuses kuue kuu jooksul ning tasuda kriminaalmenetluse kulud. Süüdistatavate süüd raskendavaid	- maksmata menetluskulud: kriminaaltoimiku koopiategemise eest 12 eurot ja 31 senti, kaitsja AA poolt osutatud õigusabi eest 291 eurot 68 senti; - hüvitama kannatanutele tsiviilhagid: - kannatanu OÜ A kasuks kuriteoga tekitatud kahju summas 111 eurot ja 21 senti; - kannatanu AS-i, L kasuks kuriteoga tekitatud kahju summas 134 eurot ja 62 senti; - kannatanu KÜ K kasuks kuriteoga tekitatud kahju summas 421 eurot ja 21 senti; - kannatanu N R kasuks kuriteoga tekitatud kahju summas 42 eurot ja 70 senti.

		<p>lepingu tingimusi täita s.o KÜ-le K aknaid edastada ja paigaldada. A.K kui OÜ H juhatuse liikme nimel koostatud ja KÜ-le K tasumiseks esitatud arve alusel tasus KÜ ettemaksuna kokku 19797.60 krooni, millise summa AK, L ja H omastasid ettekavatsetult ning pöörasid enda kasuks; tema koos L'i ja H'ga ning isikuna kes on varem toime pannud kelmuse, tegi hinnapakkumise ning esinedes OÜ H esindajana esitas OÜ H nimel N R arve akende ostuks kogusummas 4004,20 krooni, kavatsemata sõlmitud lepingu tingimusi täita s.o N R aknaid edastada. A.K kui OÜ H juhatuse liikme nimel koostatud ja N R tasumiseks esitatud arve alusel tasus N R ettemaksuna 2004,20 krooni, millise summa AK, L ja H omastasid ettekavatsetult ning pöörasid enda kasuks.</p>		<p>asjaolusid tuvastatud ei ole. Seega kohtu hinnangul süüdistatavate süü ei ole suur. Süüdistatavatele kohus selgitas vastavalt KrMS § 202 lg 6 temale pandud kohustuse mittetäitmise tagajärge. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus L'i, AK ja H süüdistuses KarS § 209 lg 2 p 1,3,4 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.</p>	
<p>8. 1-12-498, 23.01.12, Viru</p>	<p>202; 391 lg 1</p>	<p>OK olles isik, kelle suhtes kohaldati väärtetorikaristusena rahatrahvi Tolliseaduse § 73 lg 1 järgi ettenähtud väärtetoimepanemise eest, nimelt ühendusvälisest riigist kauba ebaseadusliku toimetamise eest Eesti Vabariiki, taas suundudes Vene Föderatsioonist Eesti Vabariiki Narva-2 piiripunkti kaudu aadressil Narva, Kose 6, toimetatas Euroopa Ühenduse tolliterritooriumile üle lubatud piirnormi, mis Alkoholi-, tubaka-, kütuse- ja elektriaktsiisi seaduse § 57 lg 1 kohaselt on mitte rohkem kui 40 sigaretti, Vene Föderatsiooni päritolu ja aktsiisimärkidega 360 sigaretti "A", neid riiete alla peites ning deklareerimata jättes. Oma tahtliku tegevusega pani OK toime deklareeritava kauba toimetamise üle Euroopa Ühenduse tolliterritooriumi,</p>	<p>OK poolt üle EÜ tollipiiri tollikontrolli eest varjatult toimetatud kauba kogus ei olnud tähelepanuväärne, varalist kahju tema tegudega tekitatud ei ole, OK tunnistab oma süüd, seega puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes OK'le tema nõusolekul kohustuse teha üldkasulikku tööd 120 tundi ja kohustus tasuda kriminaalmenetluse kulud kaitsja õigusabi osutamise eest summas 193,51 eurot. Samuti on prokuratuur seisukohal, et vastavalt KarS § 391 lg 4</p>	<p>Kohus leidis, et Viru Ringkonnaprokuraatuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetamist. OK'd kahtlustatakse KarS § 391 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. OK poolt üle EÜ tollipiiri tollikontrolli eest varjatult toimetatud kauba kogus ei ole suur, varalist kahju tema tegudega tekitatud ei ole, OK tunnistab oma süüd, seega puudub käesolevas kriminaalasjas avalik</p>	<p>KrMS § 202 lg 2 p 1,3 alusel panna OK'le kohustuseks teha üldkasulikku tööd 120 tundi hiljemalt 18.06.2012.a., tasuda kriminaalmenetluse kulud kaitsja õigusabi osutamise eest summas 193,51 eurot hiljemalt 18.06.2012.a.</p>

		piiri tollikontrollist kõrvale hoidudes ja selle deklareerimata jättes, kui süüdlasele on sama teo eest kohaldatud väärteokaristust	ja § 83 lg 2 tuleb Ida Maksu- ja Tollikeskuse tollilaos hoiul olevad Vene Föderatsiooni päritolu 360 sigaretti "Arktika Svetlõe", kui süüteo vahetu objekt konfiskeerida ühes järgneva hävitamisega.	menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes OK'le tema nõusolekul kohustuse teha üldkasulikke tööd 120 tundi ja kohustus tasuda kriminaalmenetluse kulud kaitsja õigusabi osutamise eest summas 193,51 eurot. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus OK süüdistuses KarS § 391 lg 1 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	
9. 1-12-882, 03.02.12, Viru	202; 391 lg 1	OP, olles isik, kelle suhtes kohaldati väärteokaristusena rahatrahvi Tolliseaduse § 73 lg 1 järgi ettenähtud väärteo toimepanemise eest, taas suundudes Vene Föderatsioonist Eesti Vabariiki Narva tollipiiripunkti kaudu, toimetab Euroopa Ühenduse tolliterritooriumile üle lubatud piirnõrmi, mis on mitte rohkem kui 40 sigaretti, peites tema poolt juhitud sõiduautosse ning oma üleriie alla Vene Föderatsiooni päritolu ja aktsiisimärkidega sigarette, neid deklareerimata jättes.	OP poolt üle EÜ tollipiiri tollikontrolli eest varjatult toimetatud kauba kogus ei olnud tähelepanuväärne, varalist kahju tema tegudega tekitatud ei ole, OP tunnistab oma süüd, seega puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes OP'le tema nõusolekul kohustuse teha üldkasulikke tööd 120 tundi.	Kohus leidis, et Viru Ringkonnaprokuraatuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetamist. OP-d kahtlustatakse KarS § 391 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. Tema süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik huvi. OP on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ning kohustusega teha 120 tundi üldkasulikke tööd	KrMS § 202 lg 2 p 3 alusel panna OP'le kohustuseks teha 120 tundi üldkasulikke tööd

				hiljemalt 27.06.2012.a. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus OP kahtlustuses KarS § 391 lg 1 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	
10. 1-12-934, 03.02.12, Viru	202, 206; 391 lg 1	DK olles isik, kelle suhtes kohaldas Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeeskuse ametnik üldmenetluse korras karistust väärteo eest, mis on ettenähtud Alkoholi-, tubaka- kütuse- ja elektriaktsiisi seaduse § 57 lg 1 ning Tolliseaduse § 73 lg 1 järgi, taas saabudes Vene Föderatsioonist Eesti Vabariiki, Narva tollipiiripunkti kaudu, liikudes sõidukis kaasreisijana mööda sõidukite liiklusriba, deklareeris suuliselt lubatud koguse sigarette. Täiendava läbivaatuse käigus avastati tema üleriie alla kleepilindiga keha peale kinnitatult ja tema sokkidesse peidetuna veel 800 sigaretti Venemaa aktsiisimärkidega, mis ei olnud deklareeritud	DK poolt üle EÜ tollipiiri tollikontrolli eest varjatult toimetatud kauba kogus ei olnud kuigi suur, käesoleva kriminaalasja esemeks on vaid üks salakaubaveo episood, varalist kahju tema tegudega tekitatud ei ole, DKei ole varem kriminaalkorras karistatud, ta tunnistab oma süüd, seega puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes DK'le tema nõusolekul kohustuse täita 80 tundi üldkasulikku tööd.	Kohus leidis, et Viru Ringkonnaprokura tuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetlus e lõpetamist. DK- d kahtlustatakse KarS § 391 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. Tema süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik huvi. DK on nõus kriminaalmenetlus e lõpetamisega ning kohustusega teha 80 tundi üldkasulikku tööd hiljemalt 01.05.2012.a. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus DK kahtlustuses KarS § 391 lg 1 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	KrMS § 202 lg 2 p 3 alusel panna DK'le kohustuseks teha 80 (kaheksakümme- d) tundi üldkasulikku tööd hiljemalt 01.05.2012.a.
11. 1-12-1203, 13.02.12, Viru	202; 391 lg 1	SS olles isik, kelle suhtes kohaldati väärteokaristusena rahaträhvi Tolliseaduse § 73 lg 1 järgi ettenähtud väärteo toimepanemise eest, taas suundudes Vene Föderatsioonist Eesti Vabariiki Narva tollipiiripunkti kaudu,	SS-i poolt üle EÜ tollipiiri tollikontrolli eest varjatult toimetatud kauba kogus ei olnud tähelepanuväärne, käesoleva kriminaalasja esemeks on vaid üks salakaubaveo episood, varalist kahju tema tegudega tekitatud ei ole,	Kohus leidis, et Viru Ringkonnaprokura tuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetlus	maksta riigituludesse 300 eurot

		toimetas Euroopa Ühenduse tolliterritooriumile üle lubatud piirnõrmi, mis Alkoholi-, tubaka-, kütuse- ja elektriaktsiisi seaduse § 57 lg 1 kohaselt on mitte rohkem kui 40 sigaretti, Vene Föderatsiooni päritolu ja aktsiisimärkidega 400 sigaretti, neid üleriie alla peites ja deklareerimata jättes.	SS tunnistas oma süüd, seega puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaal- asja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes SS tema nõusolekul kohustuse tasuda 300 eurot riigi tuludesse. SS on kriminaalmenetluse lõpetamisega ja kohustuse täitmisega nõus.	e lõpetamist. SS'i kahtlustatakse KarS § 391 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. Tema süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik huvi. SS on nõus kriminaalmenetlus e lõpetamisega ning kohustusega maksta 300 eurot riigituludesse hiljemalt 07.07.2012.a. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus SS-i kahtlustuses KarS § 391 lg 1 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	
12. 1-11-9741, 28.02.12, Viru	202 (1); 121	K. I. töötades Ida Prefektuuri korrakaitse- büroo juhtimiskeskuse vanemspetsialistina, 11.12.2010.a kella 10.55 paiku viibides oma töökohal Narva politseijaoskonnas ning tekkinud tüli käigus xx lõi kannatanut kaks korda peaga vastu trelle, millega tekitades temale füüsilist valu ja nina ning pea pindmisi vigastusi.	Kohtuistungil esitas prokurör taotluse kriminaalmenetluse lõpetamise kohta KrMS § 202 lg 1 alusel seoses kriminaalasjas vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumisega. K. I-d süüdistatakse teise astme kuriteo toimepanemises, ta tunnistas oma süüd, varem kriminaalkorras karistamata. Kõik asjaolud on selged ja nimetatud teo eest ei näe seadus vangistuse alam- määra. K. I. süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur. Koos kriminaalasja lõpe- tamisega palub prokurör KrMS § 202 lg 2 p 1,2 alusel kohustada I-d hüvitama menetluskulud ning maksma kindel summa	Kohtuliku arutamise käigus selgus, et K.I pani toime kuriteo KarS § 121 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu, kohtualuse süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik huvi. Kannatanu on nõus kriminaalmenetlus e lõpetamisega K. I. suhtes. K. Ilmetski on varem kriminaalkorras karistamata. Ta on nõus tasuma menetluskulud ja kindla summa riigituludesse. Seega on alust lõpetada kriminaalmenetlus avaliku menetlus- huvi puudumise tõttu. Süüdistatavale	riigituludesse 300 eurot; menetluskulud

				<p>kohus selgitas vastavalt KrMS § 202 lg 6 temale pandud kohustuse mittetäitmise tagajärge. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus K.I süüdistuses KarS § 121 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.</p>	
<p>13. 1-12-1806, 29.02.2012, Viru</p>	<p>202; 349</p>	<p>J. A. andis Jõhvis ARK hoone juures eeluurimisel tuvastamata isiku kaudu edasi oma ID kaarti selleks, et viimane korraldaks tema eest teooriaeksami B-kategooria juhiloa saamiseks ning maksis eksami sooritamise eest raha. Kasutades J. A. ID kaarti, eeluurimisel tuvastamata isik korraldas J. A. asemel tuvastamata naisterahvas eksami sooritamise, sooritades selle positiivselt. Seega J. A. andis teisele isikule kasutamiseks enda nimele väljaantud tähtsa isikliku dokumendi, eesmärgiga omandada õigusi.</p>	<p>Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu, mille eest KarS § 349 näeb ette karistuse kas rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistuse. J. A. süüd raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. J. A. on osaliselt xx. xxx. J. A. ülalpidamisel on 2 alaealist last. xx on J. A. pere ainuke sissetuleku allikas, seoses millega kahtlustatav J. A. palub vabastada teda kriminaalmenetluse kulude ja kindla summa riigituledesse äramaksmist. Muid lõpetamist välistavaid asjaolusid antud asjas ei esine ja seetõttu puudub prokuröri hinnangul käesoleval juhul kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi.</p>	<p>Kohus nõustus prokuröri taotlusega kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel. J.A-le esitatud kahtlustus on teise astme kuritegu, kahtlustatava süü ei ole suur. Kriminaalasja materjalide pinnalt võib kohus veenduda, et isik on teinud seaduse rikkumisest vajalikud järeldused ning puudub eripreventiivsetest vajadustest lähtuv menetluse jätkamise ja isiku kriminaalkorras karistamise vajadus. Kohus on kontrollinud ka materjalile lisatud dokumente, mis kinnitavad J. A. töövõimetust, samuti temal alaealiste laste olemasolu ning MTA-st väljastatud tõendit J.A. tulude kohta aastatel 2007-2010 ning veendunud, et need on olnud</p>	<p>Vabastada J.A. kohustusest, mis tulenevad KrMS § 202 lg 2 p 1,2,3 sätestatust.</p>

				minimaalsed. Seega on põhjendatud ka J.A. vabastamine rahalistest kohustustest.	
14. 1-12-1629, 01.03.2012, Viru	202 (1); 392 lg 1	Käesolevas kriminaalasjas on kogutud piisavalt tõendeid kahtlustamaks N. S.-i selles, et tema, et 08. juulil 2011.a kella 13:06 paiku suundudes Vene Föderatsioonist Eesti Vabariiki Narva piiripunkti kaudu aadressil Narva, Peterburi 1, läbinud piiripassikontrolli, toimetas Euroopa Ühenduse tolliterritooriumile eriluba nõudvat kaupa	prokurör palub lõpetada kriminaalmenetlus menetlushuvi puudumisel, kuna süü ei ole suur; määrata N. S-ile kohustus. Võttes arvesse, et N.S-il piiri ületamisel kaasas olnud ja lubatud piirnormati ületanud ravimite kogus ei olnud märkimisväärselt suur, tegemist ei olnud narkootiliste ravimitega ja seega rahvatervisele see ohtu ei kujutanud, ravimeid tõi ta mitte müügiks, vaid enda ja oma tuttavate tarbeks tarbeks, tegemist on N.S esmakordse tollireeglite rikkumisega, Karistusregistris ei ole N.S-il kehtivaid karistusandmeid, puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud N.S. karistust raskendavaid asjaolusid, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, määrates tema nõusolekul kohustuseks maksta riigituludesse 350 eurot.	Kohus leidis, et Viru Ringkonna-prokuratuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetamist. N. S-i kahtlustatakse KarS § 392 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. Ta on varem kriminaalkorras karistamata. N. S-i süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik huvi. N.S on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ning kohustusega maksta 320 eurot riigituludesse hiljemalt 20.08.2012.a. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus N. S-i süüdistuses KarS § 392 lg 1 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	maksta riigituludesse 320 eurot
15. 1-12-1838, 01.03. 2012, Viru	202 (1); 392 lg 1	R. M 18.10.2011.a kella 23:30 paiku liikudes sõiduautoga Chrysler Stratus Vene Föderatsioonist Eesti Vabariigi territooriumile üle Narva maantee tollipiiripunkti vedas ebaseaduslikult Eesti Vabariiki üle Euroopa Ühenduse tolliterritooriumi piiri ja riigipiiri keelatud kaupa ning vastava kohustusliku dokumendita	R. M-i poolt on toime pandud teise astme kuritegu ja tema süü ei ole suur, kuna ei esine koosseisuväliseid raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes. KarS § 392 lg 1 eest ei näe karistusseadustik ette vangistuse alammäära ja näeb karistusena ette rahalise karistuse või kuni 5-aastase vangistuse. R.M tunnistab tegu,	Kohus leidis, et Viru Ringkonna-prokuratuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetamist. R.M-i kahtlustatakse KarS § 392 lg 1 järgi, mis on teise	Teha 150 tundi üldkasulikke tööd

		strateegilist kaupa - elektrišokirelva kleebisega 669 TYPE, mis oli peale passikontrolli äravõetud sõidukist armatuurlaualumisest taskust, mille kohta koostas Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskuse ametnik Veoki läbivaatuse akti ning elektrišokirelv peeti kinni.	milles teda kahtlustatakse ja kahtseb juhtunud. R.M on küll varem kriminaalkorra karistatud, kuid seda 2006.aastal kurteo eest, mis oli toime pandud 2003.aastal. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, kuna kurteo esemeks olid üks elektrišokirelv ning kriminaalmenetluses kogutud tõendid annavad alust väita, et toime pandud teoga ei kaasnenud selle elektrišokirelva vabasse ringlusse ebaseadusliku sattumise ohtu, ka puuduvad andmed, et seda elektrišokirelva oleks kasutatud kellelegi füüsilise valu põhjustamiseks. Seega leiab prokuratuur, et R.M-i õigusküülekale käitumisele suunamine on võimalik saavutada ka muude vahenditega kui avaliku karistamisega. Kahtlustatava edaspidise õigusküülekuse tagamiseks piisab KrMS §-s 202 lg 2 p 2 märgitud mõjutusvahendist, milleks on tema nõusolekul kohustus teha üldkasulikke tööd.	raskusastme kuritegu. Tema süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik huvi. R.M on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ning kohustusega teha 150 tundi üldkasulikke tööd hiljemalt 27.08.2012.a. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus R. M.-i süüdistuses KarS § 392 lg 1 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	
16. 1-12-1961, 02.03. 2012, Viru	202 (1); 391 lg 1	S. B. olles isik, kelle suhtes kohaldati väärteokaristusena rahatrahvi Tolliseaduse § 73 lg 1 järgi ettenähtud väärteo toimepanemise eest, taas suundudes Vene Föderatsioonist Eesti Vabariiki Narva tollipiiripunkti kaudu toimetas Euroopa Ühenduse tolliterritooriumile üle lubatud piirnormi, mis on mitte rohkem kui 40 sigaretti, peites tema poolt juhitud sõiduautosse Vene Föderatsiooni päritolu ja aktsiisimärkidega sigarette, neid deklareerimata jättes	Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes S. B-le tema nõusolekul kohustuse tasuda 300 eurot riigi tuludesse.	Kohus leidis, et Viru Ringkonnaprokuratuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetamist. S. B-d kahtlustatakse KarS § 391 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. Tema süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik huvi. S.B. on nõus	maksta riigituludesse 300 eurot

				<p>kriminaalmenetluse lõpetamisega ning kohustusega maksta 300 eurot riigitulusesse hiljemalt 29.08.2012.a. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus S. B. kahtlustuses KarS § 391 lg 1 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.</p>	
<p>17. 1-11-10136, 06.03.2012, Viru</p>	<p>202 (1); 389¹ lg 3</p>	<p>OÜ A oma ainsa juhatuse liikme S. M-i tegevuse läbi kajastas tahtlikult maksustamisperioodidel käibedeklaratsioonides ning OÜ A raamatupidamises vari-firmade arveid ja esitas raamatupidaja vahendusel MTA-le maksudeklaratsioonides valeandmeid, mille tulemusena jäi maksusumma väiksemaks maksuseaduste alusel tasumisele kuuluvast summast ning mille tulemusena jäi riigieelarvesse maksudena laekumata käibemaksu summas 1 971 205,90 krooni ning tulumaksu summas 2 247 651,50 krooni ettevõtlusega mitteseotud väljamaksetelt, kokku makse 4 218 857,40 krooni</p>	<p>05.03.2012.a kohtuistungil esitas prokurör taotluse kriminaalmenetluse lõpetamise kohta KrMS § 202 alusel.</p>	<p>Ringkonnaprokuratuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 sätestatud asjaolule, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetamist avaliku menetlushuvi puudumise tõttu. OÜ-d süüdistatakse KarS § 389¹ lg 3 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. Viru Maakohtu kohtumäärusega on välja kuulutatud OÜ pankrot. Kohtumäärus ei ole veel jõustunud. Vastavalt Viru Maakohtule esitatud süüdistusaktile S. M-i süüdistuses KarS § 389-1 lg 1 järgi ja OÜ A süüdistuses KarS § 389-1 lg 3 järgi tekitati kuriteoga Eesti Vabariigile varaline kahju summas 4 218 857,40 krooni, mis hüvitatakse nii S. M-i kui ka OÜ A poolt solidaarselt. 01.03.12 oli sõlmitud kokkulepe S. M-</p>	<p>/puudub/</p>

				iga, mille alusel SM tunnistas esitatud hagi täies ulatuses ja oli nõus selle väljamõistmisega. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus OÜ A süüdistuses avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	
18. 1-12-2065, 07.03.12, Viru	202; 391 lg 1	S T olles isik, kelle suhtes kohaldati väärteokaristusena rahatrahvi Tolliseaduse § 73 lg 1 järgi ettenähtud väärteo toimepanemise eest, taas suundudes Eesti Vabariiki piiripunkti kaudu toimetas Euroopa Ühenduse tolliterritooriumile üle lubatud piirnormati, mis Alkoholi-, tubaka, kütuse- ja elektriaktsiisi seaduse § 57 lg 1 kohaselt on mitte rohkem kui 40 sigaretti, Vene Föderatsiooni päritolu ja aktsiisimärkidega 1080 sigaretti "A", peites need koos temaga piiri ületanud alaealise AR-i üleriie alla ning sel viisil sigarette tollikontrollist kõrvale hoidudes ja deklareerimata jättes.	prokuröri abi palub lõpetada kriminaalmenetlus S.T suhtes KarS 391 lg 1 järgi avaliku menetlushuvi puudumisel, kuna süü ei ole suur; määrata S.T-le kohustus. ST poolt üle EÜ tollipiiri tollikontrolli eest varjatult toimetatud kauba kogus ei olnud tähelepanuväärne, varalist kahju tema tegudega tekitatud ei ole, ST tunnistas oma süüd, seega puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes ST-le tema nõusolekul kohustuse teha üldkasulikke tööd	Kohus leidis, et Viru Ringkonnaprokuratuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetamist. ST-d kahtlustatakse KarS § 391 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. Tema süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik huvi. ST on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ning kohustusega teha 120 tundi üldkasulikke tööd hiljemalt 03.09.2012.a. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus ST kahtlustuses KarS § 391 lg 1 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	teha 120 tundi üldkasulikke tööd hiljemalt 03.09.2012.a.
19. 1-12-1485, 09.03.12, Viru	202 (2,3,4); 263 p 3	VB tulistas xxx, xxx ja xxx vahelisel haljasala paikneva mänguväljaku suunas õhupüssiga, hetkel, kui mänguväljakul viibis 3,5 aastane laps ja kolm täiskasvanut.	Kannatanutele kuriteoga ei ole tekitatud materiaalselt kahju. Isiku süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, kuna toime on pandud üheepisoodiline teise astme kuritegu, kuriteoga	Kohus nõustub prokuröri taotlusega kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel. V.B-	tasuda riigituludesse kriminaalmenetluse kuludena 200 eurot

			<p>ei ole tekitatud kahju, raskendavaid asjaolusid ei ole. VB karistust kergendavaks asjaoluks KarS § 57 mõttes on puhtsüdamlik kahetsus. Kahtlustatav sai aru toimepandud kuriteo olemusest ning kahetseb seda. VB on 60 aastane xxx, kelle kuusisestulekuks on xxx eurot. Kuriteo toimepanemisest on möödunud rohkem kui aasta ning selle aja jooksul VB ei ole kordagi väärteo- ega kriminaalmenetluses vastutusele võetud. Prokurör loeb põhjendatuks antud kriminaalasja lõpetamise süüdistatav VB suhtes. Arvestades seda, et isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, ringkonnaprokurör juhindudes KrMS § 202 lg1, taotleb kriminaalmenetluse lõpetamist ning VB vabastamist rahalistest kohustustest.</p>	<p>le esitatud süüdistus on teise astme kuritegu, süüdistatava süü ei ole suur. Kriminaalasja materjalide pinnalt võib kohus veenduda, et isik on teinud seaduse rikkumisest vajalikud järeldused ning puudub eripreventiivsetest vajadustest lähtuv menetluse jätkamise ja isiku kriminaalkorras karistamise vajadus. Kohus on kontrollinud ka materjalile lisatud dokumente, mis kinnitavad VB töövõimetust ning tema sissetulekut, mis invaliidsuspension 247 eurot kuus ning veendunud, et sissetulek on olnud minimaalne, seega on põhjendatud ka V.B osaline vabastamine rahalistest kohustustest.</p>	
<p>20. 1-11-12437, 16.03.12, Viru</p>	<p>202 (1); 201 lg 1</p>	<p>GB leidis ja ebaseaduslikult omastas isikliku varalise kasu saamise eesmärgil A M kuuluva mobiiltelefoni, maksumusega 287 eurot, nimelt müüs mobiiltelefoni 40 euro eest tundmatu isikule.</p>	<p>GB-d süüdistatakse teise astme kuriteo toimepanemises. Ta on varem kohtulikult karistamata, on küll karistatud väärteokorras, kuid kõik trahvid on makstud. Kannatanule on tagastatud mobiiltelefon, kannatanu poolt on esitatud tsiviilhagi 18,20 eurot. GB lubas, et ta maksab kahju. GB ametlikult töötab. Koos kriminaalasja lõpetamisega palub prokurör kohustada GB-d kuue kuu jooksul hüvitama kannatanule kahju, menetluskulud ning maksma</p>	<p>GB pani toime kuriteo KarS § 201 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu, kohtualuse süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik huvi. GB on varem kriminaalkorras karistamata, ametlikult töötab. Kannatanule on tagastatud mobiiltelefon, kannatanu poolt</p>	<p>- tasuma riigituludesse kindel summa 200 eurot; - hüvitama kannatanule A M kuriteoga tekitatud kahju summas 18 eurot ja 20 senti. - tasuma menetluskulud</p>

			riigituludesse kindel summa	on esitatud tsiviilhagi 18,20 eurot. Süüdistatav GB on nõus tasuma menetluskulud ja kindla summa riigituludesse. Samuti ta saab hüvitada kannatanule tsiviilhagi. Seega on alust lõpetada kriminaalmenetlus avaliku menetluse puudumise tõttu.	
21. 1-12-2299, 20.03.12, Viru	202 (2,3,4); 349	AG xxx hoone juures andis Jxxx Txxx'ile edasi oma ID kaarti selleks, et viimane korraldaks AG eest teooriaeksami xxx saamiseks ning maksis eksami sooritamise eest raha. Kasutades AG ID kaarti, Jxxx Txxxl osales AG asemel eksamil, sooritades selle positiivselt. Seega AG andis teisele isikule kasutamiseks enda nimele väljaantud tähtsa isikliku dokumendi, eesmärgiga omandada õigusi.	kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu, mille eest KarS § 349 näeb ette karistuse või kuni üheaastase vangistuse. Süüd raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. AG ei ole varem kriminaalkorras karistatud, ta tunnistab oma süüd, seega puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Kahtlustatav AG esitas põhjendatud taotluse kohustuste maksmisest vabastamise kohta. Oma taotluses kahtlustatav kirjeldas seda, et ta abikaasa viibib lapsehoiupuhkusel, tema sissetulek on 17 eurot kuus. Kahtlustatav maksab laenu. AG ülalpidamisel on alaealine laps. AG pere ainuke sissetuleku allikas on tema ametlik tööpalk 500 kuni 900 eurot kuus, seoses millega kahtlustatav AG palub vabastada teda kriminaalmenetluse kulude riigituludesse äramaksmist. Muid lõpetamist välistavaid asjaolusid antud asjas ei esine ja seetõttu puudub prokuröri hinnangul käesoleval juhul kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi.	Kohus nõustub prokuröri taotlusega kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetluse puudumisel. A.G-le esitatud süüdistus on teise astme kuritegu, süüdistatava süü ei ole suur. Kriminaalasja materjalide pinnalt võib kohus veenduda, et isik on teinud seaduse rikkumisest vajalikud järeldused ning puudub eripreventiivsetest vajadustest lähtuv menetluse jätkamise ja isiku kriminaalkorras karistamise vajadus.	tasuda riigituludesse kriminaalmenetluse kuludena 233 eurot

22. 1-12-2721, 26.03.12, Viru	202 (2,3,4); 349	AZ andis IxxxKxxx edasi oma ID kaarti selleks, et viimane teeks tema eest teooriaeksami C-kategooria juhiloa saamiseks. Samal päeval I.Kxxx tegi edukalt ära nimetatud eksami, s.o. AZ andis teisele isikule kasutamiseks enda nimele väljaantud tähtsa isikliku dokumendi, eesmärgiga omandada õigusi.	Käesoleva kriminaalmenetluse esemeks on II astme kuritegu, mille eest KarS § 349 näeb ette karistusena kas rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. AZ süüid raskendavaid asjaolusid tuvastatud ei ole. Vastavalt regionaalhaigla onkoloogiakeskuse AZ põeb onkoloogilist haigust. Vastavalt pensionitunnistusele ta on osaliselt töövõimetu. Töövõime kaotuse protsent on 90 %. Vastavalt pensionitunnistusele AZ saab pensioni summas 220,45 eurot. Invaliidsuspension on AZ-i pere ainuke sissetuleku allikas, seoses millega kahtlustatav AZ palub vabastada teda kriminaalmenetluse kulude ja kindla summa riigituludesse äramaksmist. Muid lõpetamist välistavaid asjaolusid antud asjas ei esine ja seetõttu puudub prokuröri hinnangul käesoleval juhul kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi	Kohus nõustub prokuröri taotlusega kriminaalmenetluse lõpetamiseks avaliku menetlushuvi puudumisel. A.Z-ile esitatud süüdistus on teise astme kuritegu, süüdistatava süü ei ole suur. Kriminaalasja materjalide pinnalt võib kohus veenduda, et isik on teinud seaduse rikkumisest vajalikud järeldused ning puudub eripreventiivsetest vajadustest lähtuv menetluse jätkamise ja isiku kriminaalkorras karistamise vajadus. Kohus on kontrollinud ka materjalile lisatud dokumente, mis kinnitavad AZ-i sissetulekut ning perekonna koosseisu, ning veendunud, et sissetulek on olnud minimaalne, seega on põhjendatud ka A.Z vabastamine rahalistest kohustustest.	Vabastada AZ kohustusest, mis tulenevad KrMS § 202 lg 2 p 1,2,3 sätestatust.
23. 1-12-2278, 30.03.2012, Viru	202 lg 1; 316	eesmärgiga kõrvaldada võimalikke tõendeid ja takistamaks kuriteona karistatava teo tõendamise eseme asjaolude tuvastamist politsei poolt, käskis xxx omanik AS eelnimetatud ettevõtte raamatupidamist korraldavat O. K'i, et viimane hävitaks raamatupidamis-dokumentidest ning 'xxx' (dokumendid, mis seotud ettevõttega xx OÜ).	Käesolevas kriminaalasjas kahtlustatakse OK II astme kuriteo toimepanemises. O. K on varem kriminaalkorras karistamata, kriminaalasjas kogutud tõendite alusel on tuvastatud, et tema süüteopanus oli väiksem kui kaaskahtlustataval, kellelt tuli initsiatiiv ja korraldus kuriteo toimepanemiseks. O. K tegutses Axxx Sxxx'i mõjuvõimu all.	Kriminaalmenetluse eseks on teise astme kuritegu, mis oli toime pandud kaks aasta tagasi, peale seda OK uusi süüteguisid ei ole toime pannud, tema süü kuriteo toimepanemisel pole suur, materiaalselt kahju kuriteoga pole tekitatud ning kriminaalmenetluse jätkamiseks	Vastavalt KrMS § 202 lg 2 p 1 tasuda kriminaalmenetluse kulud summas 0,45 eurot. Vastavalt KrMS § 202 lg 2 p 2 maksta kindel summa 25.- eurot riigituludesse.

			<p>Käesolevas kriminaalasjas käsitletava kuriteoga kahju tekitatud ei ole. Prokuröri hinnangul võib kriminaalmenetluse O. K suhtes lõpetada, kuna kriminaalmenetluse kestel on ta teinud vajalikud järeldused edasiseks õiguskuulekaks käitumiseks, ta on aidanud oluliselt kaasa kuriteo tõendamiseseme asjaolude väljaselgitamisele ning lubanud osutada kaasabi käesoleva asja menetlemisele ka edaspidi. O. K süü ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks tema suhtes puudub avalik menetlushuvi. Tuleb asuda seisukohale, et tema suhtes ei ole kriminaalkaristuse kohaldamine ei eri- ega üldpreventiivsetel kaalutlustel tarvilik.</p>	<p>puudub avalik menetlushuvi. O on nõus tasuma kriminaalmenetluse kulud kogusummas 0,45 eurot ja maksma KrMS § 202 lg 2 p 2 alusel rahaline kohustus summas 25.-eurot riigituludesse. KrMS § 202 lg 1 sätestatud kahtlustatava nõusolek kriminaalasja lõpetamiseks kahtlustatava poolt on antud. Ülaltoodu alusel leiab kohus, et kriminaalmenetlus antud asjas OK kahtlustuses KarS § 316 järgi tuleb lõpetada KrMS § 202 lg 1 alusel.</p>	
<p>24. 1-12-3093, 03.04.12, Viru</p>	<p>202 (1); 391 lg 1</p>	<p>olles isik, kelle suhtes kohaldati vääртеokaristusena rahatrahvi Tolliseaduse § 73 lg 1 järgi ettenähtud vääртеo toimepanemise eest, taas saabudes Vene Föderatsioonist Eesti Vabariiki, Narva maantee tollipiiripunkti kaudu, liikudes sõidukiga mööda sõidukite liiklusriba, deklareeris suuliselt lubatud koguse 40 sigaretti. Täiendava läbivaatuse käigus avastati sõiduauto pagasiruumis parempoolse küljepolstri alla peidetuna veel sigarette, mis ei olnud mitte mingil viisil deklareeritud. Sigareti pakenditel asusid Venemaa maksumärgid.</p>	<p>YL-i poolt üle EÜ tollipiiri tollikontrolli eest varjatult toimetatud kauba kogus ei olnud tähelepanuväärne, varalist kahju tema tegudega tekitatud ei ole, YL tunnistas oma süüd, seega puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes YL-ile tema nõusolekul kohustuse tasuda 300 eurot riigituludesse.</p>	<p>Ringkonnaprokuratuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetamist. YL kahtlustatakse KarS § 391 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. Tema süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessiosalistel puudub avalik huvi. Ta on kriminaalkorras karistamata. YL on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ning kohustusega maksta 300 eurot riigituludesse</p>	<p>maksta riigituludesse 300 eurot</p>

				hiljemalt 04.10.2012.a. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus YL-i kahtlustuses KarS § 391 lg 1 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	
25. 1-12-3298, 10.04.12, Viru	202 lg 1; 391 lg 1	OM olles isik, kelle suhtes kohaldati väärtetokaristusena rahatrahvi Tolliseaduse § 73 lg 1 järgi ettenähtud väärteo toimepanemise eest, taas saabudes Vene Föderatsioonist Eesti Vabariiki, Narva maantee tollipiiripunkti kaudu, liikudes sõidukiga Scania mööda sõidukite liiklusriba, deklareeris suuliselt lubatud koguse 40 sigaretti "LD Pink". Täiendava läbi-vaatuse käigus avastati sõiduki kabiinist magamis-madratsi sisse peidetuna veel 4000 sigaretti "More", 3000 sigaretti "More Lights" ja 600 sigaretti "LD Pink", mis ei olnud mitte mingil viisil deklareeritud. Sigareti pakenditel asusid Venemaa maksumärgid.	OM poolt üle EÜ tollipiiri tollikontrolli eest varjatult toimetatud kauba kogus ei olnud tähelepanuväärne, varalist kahju tema tegudega tekitatud ei ole, OM tunnistas oma süüd, seega puudub käesolevas kriminaalasjas avalik menetlushuvi. Kuna uurimise käigus ei ole tuvastatud kahtlustatava karistust raskendavaid asjaolusid KarS § 58 mõttes, siis ei ole tema süü suur ning kriminaalasja menetluse võib sel alusel lõpetada, pannes OM-ile tema nõusolekul kohustuse tasuda 300 eurot riigi tuludesse.	Viru Ringkonnaprokura tuuri taotlus vastab KrMS §-s 202 lg 1 p 1 sätestatud asjaoludele, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetamist. OM-i kahtlustatakse KarS § 391 lg 1 järgi, mis on teise raskusastme kuritegu. Tema süü toimepandud teos ei ole suur ja asja protsessi-osalistel puudub avalik huvi. OM on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ning kohustusega maksta 300 eurot riigituludesse hiljemalt 09.10.2012.a. Lähtudes ülalmainitust, tuleb lõpetada kriminaalmenetlus OM-i kahtlustuses KarS § 391 lg 1 järgi vähese süü ja avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	maksta riigituludesse 300 (kolmsada) eurot
1. 1-10-11831, 11.10.2012 Tartu	202; 263 p 1	HP olles karistatud Pärnu Maakohtu poolt, katseajal, rikkudes avalikku korda ja kõrvaliste isikute rahu, viibides alkoholijoobe seisundis E. V. elukohas lõi jalaga alaealist M. V., hüppas talle jalgadega kõhule tekitades kannatanule valu, ning tungis E. V.	sündmus toimus omavahel tuttavate isikute osavõtul, kuigi tüli ja füüsilist konflikti nägid lapsed, kelle rahu oli rikutud. Tõuklemises osales ka kannatanu ise. Tahtlikult HP kannatanu sõrme ei vigastanud, vaid sõrme kõõlus purunes	Käesolevas kriminaalasjas on olemas alused, mis võimaldavad HP suhtes kriminaalmenetluse lõpetada KrMS § 202 lg-s 1 sätestatud alustel. Kohus nõustub	20 tundi üldkasulikku tööd 6 kuu jooksul

		<p>kallale, kus rüseluse käigus üritas viimast lüüa puuhaluga ja pigistas teda kaelast tekitades kannatanule valu. Kallale tungi käigus pärast mahakukkumist purunes E. V. vasaku käe V sõrme kõõlus.</p>	<p>kukkumisel. Alaealine M. V., kes oli samas seltskonnas, vigastusi ei saanud. Kuriteosündmus toimus üle kahe aasta tagasi, uusi õigusrikkumisi ta toime pannud ei ole ja ka varem ei ole toime pannud samaliigilisi õigusrikkumisi. HP on hüvitanud kannatanu nõudest 98.- € ja on lubanud 2.-€ üle kanda lapsetoetuse saamisel. 18.06.2012.a. on tal sündinud laps ja ta viibib lapsehoolduspuhkusel. Isiku süü ei ole suur, sest tal ei olnud tahtlust tekitada kõõlusevigastust kannatanu sõrmele ning esinevad karistust kergendavad asjaolud tsiviilhagi hüvitamise näol. Avalik menetlushuvi puudub kuna sündmus toimus omavahel tuttavate isikute osavõtul. Kohustuste määramisel tuleb arvestada seda, et oma lapsehooldusel viibimise sissetulekust on süüdistatav hüvitanud kannatanu nõude peaaegu täielikult.</p>	<p>prokuratuuri seisukohaga, et HP süü ei ole suur, ta on vabatahtlikult hüvitanud tekitatud kahju.</p>	
<p>2. 1-11-3585 3.10.2012 Tartu</p>	<p>202 lg 1,4; 263 p 1,4</p>	<p>AU isikute grupis koos RU-ga pani toime rahu ja avaliku korra raske rikkumise, mis seisnes selles, et avalikus kohas s.o. Pisisaare külas korrusmaja ees RU lõi xxx ühel korral rusikaga vasakule poole näkku, mille tulemusena kannatanu kukkus pikali, seejärel RU vedas kannatanut jalast mööda maad, AU ähvardas kannatanule appi minemise korral läbi peksta, peale mida RU ning AU löid korduvalt maas lamavat xxx jalgadega keha erinevatesse piirkondadesse tekitades xxx-le vasaku kulmu alla 1,5 cm põrutushaava, vasaku silma alla 0,5 mm pindmise haava, sarnaluu turse ja punetuse, valulikkuse vasaku puusa piirkonda.</p>	<p>prokurör esitas taotluse lõpetada süüdistatavate suhtes kriminaalmenetlus KrMS § 202 alusel, arvestades kriminaalasja vähest ühiskonnaohtlikkust, asjaolusid, et kannatanu ei suhtle enam süüdistatavatega ning omavahelisi pingeid neil ei ole.</p>	<p>käesolevas kriminaalasjas esinevad eeldused, mis võimaldavad süüdistatavate suhtes kriminaalmenetluse lõpetada KrMS § 202 lg 1 sätetatud alustel. Süüdistatavatele esitatud süüdistus on teise astme kuriteod, kuna KarS § 263 sanktsioon näeb ette rahalise karistuse või kuni 5-aastase vangistuse kohaldamise. Süüdistatav AU ei ole varasemalt</p>	<p>tasuda kriminaalmenetluse kulude katteks 461,32 eurot ja kannatanu kahju katteks 140 eurot. Maksta riigituludesse 430 eurot</p>

				<p> kriminaalkorras karistatud. Süüdistatav RU on kriminaal- korras karistatud ühel korral, s.o Maakohtu otsusega KarS § 275 alusel, s.o ametiülesandeid täitvate politsei- ametnike solvamine, rahalise karistusega summas 256 eurot. Väärteo- korras on süüdistatavaid karistatud korduvalt, s.o peamiselt liiklusalaste rikkumiste eest. Kohus leiab, et käesoleval juhul ei ole süüdistatavate süü suur ning avalik menetlushuvi kriminaal- menetluse jätkamiseks puudub. Siin- juures peab kohus oluliseks osundada, et süüdistusakti kohaselt on käesoleva kriminaalmenetlu se esemeks olevad kuriteod toime pandud 06.09.2009.a, s.o rohkem kui 3 aastat tagasi. Süüdistuses kirjeldatud tegude ajendiks on olnud isikute omavaheliste suhete pinnalt tõusetunud probleemid, mida süüdistatavad on vägivalda kasutades lahe- ndama asunud. Prokuröri selgituste kohaselt </p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>ei ole süüdistatavate ja kannatanu vahel käesoleval ajal pingeid ning omavahel ei suhelda. Samuti on kannatanu asunud Soome tööle. Seega on kohtu arvates edasiste probleemide lahendamine ja konfliktide tekkimine ebatõenäoline. Kuriteoga varalist kahju tekitatud ei ole.</p>	
<p>3. 1-11-14003 27.06.2012 Tartu</p>	<p>202 lg 1, 4; 120 ja § 121</p>	<p>AM väärkohtles kehaliselt oma abikaasat, mis seisnes selles, et võttis kätega kinni tema kõrist ja pigistas kõrist, tekitades füüsilist valu ja õhupuudustunde, millisest haardest õnnestus kannatanul lahti rabeleda ja liikuda köögist suurde tuppa, kuhu talle järgnes AM, haaras tal kätega tugevalt vasakust õlast ja pigistas, peale mida AM lükkas abikaasa põrandale pikali ja astus jalaga talle rinna piirkonda põhjustades valu, millise õigusvastase teoga tekitas kannatanule kehavigastusi. Peale selle, olles lükanud abikaasa põrandale pikali ja jalaga astunud tema rinnale haaras öökapi sahtlist püstoli, omades relvaluba relvale „Makarov” 9 mm, millega sihtis põrandal lamavat abikaasat, millise õigusvastase teoga tekitas tugevat hirmu, millest ajendatuna kannatanu lahkus kodust ja palus abi naabritelt.</p>	<p>avalikul kohtuistungil taotles ringkonnaprokurör kohtult KrMS § 202 alusel kriminaalmenetluse lõpetamist seoses sellega, et süüdistatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Prokurör selgitas, et eelnevalt on tema poole sellise taotlusega pöördunud ka süüdistatava kaitsja, kellega nad on pidanud läbirääkimisi menetluse edasisest käigust ja võimalikust oportuuniteedi kohaldamisest.</p>	<p>käesolevas kriminaalasjas esinevad eeldused, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetada KrMS § 202 lg 1 sätestatud alustel. Esitatud süüdistused on teise astme kuriteod, kuna KarS § 121 sanktsioon näeb ette rahalise karistuse või kuni 3-aastase vangistuse ning KarS § 120 rahalise karistuse või kuni 1-aastase vangistuse. AM on kõrges eas isik, kes ei ole varasemalt kriminaalkorras karistatud. AM on küll varasemalt karistatud väärteokorras, kuid vastavalt KarRS § 24 lg 1 p 1 järgi on AM varasemad väärteokaristused kustutatud. Seega puuduvad AM-il ka kehtivad väärteokaristused. Eelnevast nähtub, et AM on</p>	<p>tasuda kriminaalmenetluse kulude katteks 1 euro 29 senti, kohustada maksma riigituludesse 1000 eurot.</p>

				<p>varasemalt käitunud õiguskuulekalt. Kohus leiab, et käesoleval juhul ei ole AM süü suur ning avalik menetlushuvi kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub. Süüdistuses esitatud tegude puhul on isikute omavaheliste suhete pinnalt tõusetunud probleemidega. Käesolevaks ajaks on süüdistatava ja kannatanu abielu lahutatud. Prokurör poolt kohtuistungil avaldatu põhjal on tõenäosus uute konfliktisituatsioonide tekkimiseks kaduvväike, kuna kannatanu elab mujal ja süüdistatavaga kokku ei puutu. Kuriteoga varalist kahju tekitatud ei ole.</p>	
<p>4. 1-10-7153; 16.05. 2012 Tartu</p>	<p>202; 263 p-d 1, 4</p>	<p>Süüdistatavad JG ja AG isikute grupis 25.04.2009.a 21.30 paiku I. B. palvel läksid koos O. B. ja I. B. Xx maja juurde, kus I. B. väidetava solvamise eest oli juba lõõnud kaikaga J. I. ja I. I. , rikkudes kõrvaliste isikute rahu, kes nägid toimuvat pealt, peksid J. I. ja I. I. rusikatega näo ja keha piirkonda, seejärel O. B. lõi peaga J. I. näkku, mille tagajärjel J. I. kukkus ning seejärel peksti jalgadega maas lamavat kannatanut mitmel korral näo ja kehapiirkonda, tekitades kannatanutele kehavigastusi</p>	<p>prokurör taotleb lõpetada kriminaalmenetlus süüdistatavate suhtes seoses avaliku menetlushuvi puudumisega kriminaalasjas ja seoses nende väikese süüga. Arvestades kuriteo toimepanemise asjaolusid, kahjulike tagajärgede raskust, kahjustatava õigushüve ulatust ja teo toimepanemist soodustanud omavahelisi suhteid võib väita, et kriminaalasja kohtulikuks menetlemiseks vähemaktiivsete kahtlustatavate suhtes ning kannatanuga suhtlemisprobleemis olnud I. B. suhtes puudub avalik</p>	<p>KarS § 202 lg 1 kohaselt kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib kohus prokuröri taotlusel ja süüdistatava nõusolekul kriminaalmenetluse lõpetada. Kohus nõustub täielikult</p>	<p>tasuma 6 kuu jooksul alates määruse jõustumisest kriminaalmenetluse kulud kokku 128,81 eurot</p>

			menetlushuvi. Toime on pandud II astme kuritegu. I. B. ja AG on varem kriminaalkorras karistamata. JG on varem karistatud KarS § 424 järgi 2008.aastal. Arvestades nende isikuid ja osa kuriteo tagajärgede tekitamisel on piisav õiguskuulekale käitumisele mõjutamiseks rahalise kohustuse kohaldamine.	prokuröri poolt esitatud taotlusega ning ei pea vajalikuks esitatud väiteid korrata.	
5. 1-12-3518; 19.04. 2012; Tartu	202 lg 1, 2; 391 lg 1	P. Z. sisenes Vene Föderatsioonist Luhamaa piiripunkti kaudu Eesti Vabariiki, olles kaasas lubatust rohkem 200 Venemaa maksumärkidega sigaretti. Kohtueelse uurimise käigus on kindlaks tehtud, et P. Z. , sisenedes jalgsi Vene Föderatsioonist läbi Luhamaa tollipunkti Eesti Vabariiki toimetas üle EÜ tollipiiri lubatust rohkem 200 Vene Föderatsiooni maksumärkidega sigaretti Bond. Alkoholi, tubaka-, kütuse- ja elektriaktsiisi seaduse § 57 lg 1 kohaselt on vähemalt 18 aasta vanusel reisijal lubatud väljastpoolt EÜ territooriumi Eestisse saabumisel tuua koos temaga liikuvast pagasis aktsiisivabalt mitteärilisel eesmärgil kuni 40 sigaretti.	tegu on teise astme kuritegu. Kriminaalmenetluse kulud käesolevas asjas puuduvad ning tsiviilhagi esitatud ei ole. Prokurör on seisukohal, et kuna kriminaalmenetluses kogutud andmete kohaselt tõi P. Z. sigaretid Eestisse enda tarbeks, pole viiteid nagu olnuks tal kavatsust neid edasi müüa; P. Zabrovski on avaldanud, et saab aru, oma teo õigusvastasusest ning kahetseb seda; teda ei ole varem kriminaalkorras karistatud, mistõttu on P. Z. näol tegemist isikuga, kes ei vaja edasise õiguskuuleka käitumise tagamiseks mõjutamist kriminaalkaristuse näol. Arvestades ka asjaolu, et kahtlustatava eesmärgiks ei olnud sigarettide levitamine, puuduvad karistust raskendavad asjaolud ja üle Euroopa Ühenduse tollipiiri toimetatud kauba kogus ületas vähesel määral lubatud, leiab prokurör, et antud kriminaalasjas on P. Z. Süü väike ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.	Kohus leiab, et käesolevas kriminaalasjas on olemas tingimused, mis võimaldavad P. Z. Suhtes kriminaalmenetluse lõpetada KrMS § 202 sätestatud alustel.	Maksta nelja jooksul kohtumääruse tegemisest riigituludesse 100 eurot
6. 1-11-10642 10.01.2012 Tartu	202; 121	<i>puudub</i>	<i>puudub</i>	Lõpetada menetlus kriminaalasjas Peep Kase süüdistuses KarS § 121 järgi	Kohustada maksuma riigituludesse 200 € ja hüvitama kriminaalmenetluse kulud, 145,28 €

7. 1-12-1743 27.02.2012 Tartu	202; 391 lg 1	Kohtueelse uurimise käigus on kindlaks tehtud, et AC, sisenedes sõiduautoga Vene Föderatsioonist läbi Luhamaa tollipunkti Eesti Vabariiki, toimetas üle EÜ tollipiiri lubatust 440 Vene Föderatsiooni maksu-märkidega sigaretti rohkem.	prokuröri abi taotleb menetluse lõpetamist, kriminaalmenetluse lõpetamise korral AC-lt 440 sigaretti konfiskeerimist ning AC-le kohustuse – maksta riigitulusesse 80 eurot, määramist. Kahtlustatavana ülekuulamisel andis AC ütlusi selles, et on toime pannud kuriteo, milles teda kahtlustatakse. Enda sõnul käib ta Venemaal korra nädalas ja toob sealt sigarette ja ka kütust enda tarbeks, kuna seal on need oluliselt odavamad. Isik kinnitas, et ta kahetseb toimepandud kuritegu ning selgitab, et tema kuu sissetulek on umbes 750 eurot. AC Eestis kriminaalkorras karistatud ei ole. Neljal korral on teda karistatud väärteokorras Tolliseaduse alusel rahatrahvidega. Karistust kergendavaks asjaoluks on puhtsüdamlik kahetsus. Karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Prokurör on seisukohal, et AC süü eelpoolnimetatud kuriteo toimepanemisel on tõendamist leidnud. Seadusandja on näinud ette erinevaid võimalusi kuriteo toime pannud isikute karistamiseks, aga ka teatud juhtudel kriminaalmenetluse lõpetamiseks. AC puhul on tegemist Lätis elava Läti kodanikuga. Kriminaalmenetluses kogutud andmete kohaselt tõi AC sigaretid Venemaalt enda tarbeks, pole viiteid nagu olnuks tal kavatsust neid edasi müüa. AC on avaldanud, et saab aru oma teo õigusvastasusest ning kahetseb seda. Tulenevalt eeltoodust leiab prokurör, et AC	Kohtunik on seisukohal, et prokuröri taotlus on seaduslik ja põhjendatud ning kuulub rahuldamisele. Käesolevas kriminaalasjas on olemas tingimused, mis võimaldavad AC suhtes kriminaalmenetluse lõpetada KrMS § 202 lg-s 1 sätestatud alustel. Kahtlustatava AC süü ei ole suur, ta on nõustunud kohustustega tasuda riigitulusesse 80 eurot nelja kuu jooksul ning kinnitanud seda oma allkirjaga. Kriminaalmenetluse kulud käesolevas asjas puuduvad ning tsiviilhagi esitatud ei ole.	Kohustada tasuma riigitulusesse 80 eurot
--	----------------------	---	--	---	--

			<p>näol on tegemist isikuga, kes ei vaja edasise õiguskouuleka käitumise tagamiseks mõjutamist kriminaalkaristuse näol. Kahtlustatava eesmärgiks ei olnud sigarettide levitamine, puuduvad karistust raskendavad asjaolud ja üle tollipiiri toimetatud kauba kogus ületas vähesel määral lubatud, leiab prokurör, et antud kriminaalasjas on AC süü väike ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kriminaalmenetluse kulud käesolevas asjas puuduvad ning tsiviilhagi kriminaalasjas esitatud ei ole. AC on nõus võtma endale kohustuse tasuda riigituludesse rahasumma.</p>		
<p>8. 1-12-1745 27.02.2012 Tartu</p>	<p>202; 391 lg 1</p>	<p>Kohtueelse uurimise käigus on kindlaks tehtud, et PK, sisenedes Vene Föderatsioonist läbi Luhamaa tollipunkti Eesti Vabariiki, toimetab üle EÜ tollipiiri lubatud 600 Vene Föderatsiooni maksumärkidega sigaretti rohkem</p>	<p>taotluses taotleb prokuröri abi menetluse lõpetamist, kriminaalmenetluse lõpetamise korral tollilaos hoiustatud 400 sigaretti LD, 200 sigaretti konfiskeerimist ning kohustuse – maksta riigituludesse 100 eurot tähtajaga neli kuud, määramist. Kahtlustatavana ülekuulamisel andis isik ütlusi selles, et on toime pannud kuriteo, milles teda kahtlustatakse. Ta selgitas, et 2011.a mais vormistas ta Venemaal käimiseks endale äriviisa. Venemaalt toob ta põhiliselt enda tarbeks kütust, kuna see on poole odavam kui Eestis. Samuti toob ta enda tarbeks sigarette. Isik kinnitas, et ta kahetseb toimepandud kuritegu ning selgitab, et ta on pensionär ning igakuine sissetulek on 280 eurot. Isikut on varem kahel korral kriminaalkorras karistatud. Kriminaalkaristused on</p>	<p>Kohtunik on seisukohal, et prokuröri taotlus on seaduslik ja põhjendatud ning kuulub rahuldamisele. Käesolevas kriminaalasjas on olemas tingimused, mis võimaldavad kriminaalmenetluse lõpetada KrMS § 202 lg-s 1 sätestatud alustel. Kahtlustatava süü ei ole suur, ta on nõustunud kohustustega tasuda riigituludesse 100 eurot tähtajaga neli kuud ning kinnitanud seda oma allkirjaga.</p>	<p>Kohustada tasuma riigituludesse 100 eurot.</p>

			<p>talle mõistetud 1979.a ja 1988.a. Kuuel korral on teda karistatud väärteokorras. Karistust kergendavaks asjaoluks on kohaselt puhtsüdamlik kahetsus. Karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Prokurör on seisukohal, et isiku süü kuriteo toimepanemisel on tõendamist leidnud. Seadusandja on näinud ette erinevaid võimalusi kuriteo toime pannud isikute karistamiseks, aga ka teatud juhtudel kriminaalmenetluse lõpetamiseks. Isiku puhul on tegemist pensionäriaga. Kriminaalmenetluses kogutud andmete kohaselt tõi ta sigaretid Eestisse enda tarbeks, pole viiteid nagu olnuks tal kavatsust neid edasi müüa. Ta on küll varasemalt kahel korral kriminaalkorras karistatud, kuid mõlemad karistused on talle mõistetud üle 20 aasta tagasi. Seega pika aja jooksul pole ta toime pannud uusi kuritegusid. Paul Kuld on avaldanud, et saab aru, oma teo õigusvastasusest ning kahetseb seda. Isiku näol on tegemist isikuga, kes ei vaja edasise õiguskouuleka käitumise tagamiseks mõjutamist kriminaalkaristuse näol. Tuginedes ülaltoodule ning arvestades asjaolu, et kahtlustatava eesmärgiks ei olnud sigarettide levitamine, puuduvad karistust raskendavad asjaolud ja üle EÜ tollipiiri toimetatud kauba kogus ületas vähesel määral lubatud, leiab prokurör, et antud kriminaalasjas on süü väike ning menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.</p>		
--	--	--	---	--	--

1. 1-11-13826 06.09.2012. Pärnu	202 lg. 1; 120 ja 121	IŽ peksis korduvalt isiklikul pinnal tekkinud tüli käigus turu juures väikeste laste juuresolekul oma elukaaslast JB käte ja jalgadega erinevatesse keha piirkondadesse, tekitades kannatanule füüsilist valu ja kehavigastusi. 23.septembril 2010.a. ähvardas oma elukaaslast JB viimase kodust lahkumise korral noaga tappa. Varasemate peksmiste tõttu oli JB alust karta ähvarduse täideviimist. Samuti ähvardas telefoni teel JB maha matta, kui viimane koju tuleb ja kaevas ähvarduse kinnituseks maja juurde augu. I.Ž varasema käitumise tõttu oli kannatanul alus karta ähvarduse täideviimist.	Prokurör esitas kohtuistungil taotluse kriminaalasja menetluse lõpetamiseks seoses avaliku menetlushuvi puudumisega vastavalt KrMS § 202 lg. 1 ja andis kohtule üle kriminaaltoimiku. Taotlusest nähtub, et kannatanu ja süüdistatava kooselu on lõppenud ja süüdistatav asunud elama xxxxx Vabariiki. Seepärast on ära langenud oht, et süüdistatav võiks sama kannatanu vastu toime panna uusi kuritegusid. Süüdistuses märgitud kuritegudest on möödunud peaaegu kaks aastat ja ära on langenud avalik menetlushuvi.	Kohus leiab, et mõistlik aeg nende kuritegude kohtulikuks arutamiseks on möödunud. Antud juhul ei saa eeldada, et kannatanu ja tunnistajad suudaksid kohtuistungil anda eespool kirjeldatud kuriteosündmuste kohta enam ütlusi. Süüdistatava väljaandmise taotlemine xxxxx Vabariigist ei ole antud asjas otstarbekas. Kannatanu jaoks on parem I.Ž-ga enam mitte kohtuda. Neil põhjustel tuleb kriminaalasja menetlus KrMS § 202 lg. 1 kohaselt otstarbekuse kaalutlustel lõpetada.	Elukoha tõttu teises riigis ei ole muid kohustusi võimalik I.Ž-ile panna.
2. 1-12-7372; 31.08.2012 Pärnu	202 lg 1, lg 2 p 1, 3, lg 3; 120, § 121- § 22 lg 3, § 136 lg 2	MS viibides kaupluse „A&O“ parklas, osutas tahtlikult füüsilist kaasabi R T`u poolt toimepandavale õigusvastasele teole sellega, et hoidis tema haardest lahti rabeleda püüdvat A T jopest kinni ja surus teda rusikaga õla piirkonda togides vastu kaupluse seina ajal kui R T lõi A T ühe korra põlvega parema reie piirkonda, tõukas kannatanu seljaga vastu kaupluse seina nii, et A T lõi vastu kaupluse seina ära oma pea ning lõi A T kaks korda rusikaga parema õlavarre piirkonda, tekitades oma ühise tahtliku tegevuse tagajärjel kannatanu A T füüsilist valu ja mitteeluohhtlikud lühemaajalised tervisekahjustused. Ka tema koos alaealise M L, lihakaupluse taga asuva ehitusploki peal seistes	MS on ülekuulamisel põhjendanud oma tegevuse tagamaid, on kahetsenud oma käitumist ning puhtsüdamlik kahetsus karistust kergendavaks asjaoluks. Karistust raskendavad asjaolud MS-i käitumises puuduvad ning rasket tagajärge ta oma käitumisega kellelegi samuti ei põhjustanud, mistõttu tema süü nimetatud kuritegude toimepanemises ei ole suur. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et kuritegude toimepanemise ajal oli Mattis Soosaar alaealine. Ta on kriminaalkorras karistamata isik, kelle suhtes ei ole varem menetlust ka otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud,	Kohus leiab, et kriminaalasjas kuulub menetlus lõpetamisele M. S suhtes vastavalt prokuröri taotluses toodud asjaoludele. Vastavalt taotluses esitatule on MS ülekuulamisel kahetsenud oma käitumist ning KarS § 57 lõike 1 punktist 3 tulenevalt on puhtsüdamlik kahetsus karistust kergendavaks asjaoluks. Kriminaalasja materjalidest nähtub, et kuritegude toimepanemise ajal oli	hüvitada kriminaalmenetluse kulu 12 (kaksteist eurot) eurot 80 senti; teha 1. detsembriks 2012. a. üldkasulikkude tööd 60 tundi

		<p>võttis ilma seadusliku aluseta vabaduse alaealiselt A T, keda ühest jalast ja M L teisest jalast kinni hoides riputasid pea allapoole üle ehitusploki serva ning hoidsid kannatanut sellises asendis kinni umbes 5 minutit, takistades kannatanu A T tahte vastaselt viimase lahkumist, pannes sellise tegevusega toime nooremalt kui kaheksateistaastaselt isikult seadusliku aluseta vabaduse võtmise; tema lihakaupluse taga ehitusploki peal, kus oli eelnevalt alaealise A T suhtes toime pannud seadusliku aluseta vabaduse võtmise ning samal ajal kui riputas koos M L kannatanut jalgadest kinni hoides pea allapoole üle ehitusploki serva, ähvardas A T tervisekahjustuse tekitamisega, öeldes kannatanule, et laseb ta lahti ning järgmisel korral riputab teda samamoodi üles ja laseb siis alla kukkuda, kusjuures kannatanu A T oli tema suhtes varem toime pandud vägivaldategusid arvestades ka reaalne alus karta ähvarduse täideviimist</p>	<p>mistõttu langeb tema suhtes ära ka avalik menetlushuvi. Lisaks sellele ei nõua eripreventiivsed vajadused menetluse jätkamist ja ka üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse edasine jätkamine, kuna kuritegu ei ole toime pandud elusfääris, mille vastu peab avalikkusel olema eriline usaldus.</p>	<p>MS alaealine. Ta on kriminaalkorras karistamata isik, kelle suhtes ei ole varem menetlust ka otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud.</p>	
<p>3. 1-12-5553 7.06.2012 Pärnu</p>	<p>202 lg 1, lg 2 p 3, lg 3; 209 lg 2 p 3</p>	<p>KV tegutsedes tegelikelt asjaoludest teadvalt ebaõige ettekujutuse loomise teel varalise kasu saamise eesmärgil ühiselt ja kooskõlastatult grupis koos O V uga, korteris viibides nõudsid korduvalt H D ja S R vähemalt 300 euro suuruse rahasumma üleandmist, süüdistades S R ja H D O V rahakotist 300 euro suuruse rahasumma ja KK-lt pangakaartide varguse toimepanemises, mida viimased faktiliselt teinud ei olnud, misjärel H D andis enda nimele väljastatud Eesti Vabariigi kodaniku isikutunnistuse oma * S R kätte, kes läks koos O Vhaapsalus Tallinna mnt 1 asuvasse AS A-le kuuluvasse kauplusesse E, kus vormistasid järelmaksu müügilepingu, mille</p>	<p>Kriminaalasja materjalidest nähtub, et kuriteo toimepanemisest osa võtma kallutas KV-d OV ning kuna Kairi Varikul oli H Du elukohta tulles juba silm sinine ja ta avaldas menetlejale, et tema silma lõi siniseks O V, siis on alus arvata, et KV käitus süütegu toime panna ähvarduse või sunni mõjul, kartes O Va. KV on ülekuulamisel põhjendanud oma tegevuse tagamaid, on kahetsenud oma käitumist ning puhtsüdamlik kahetsus on karistust kergendavaks asjaoluks. Karistust raskendavad asjaolud KV käitumises puuduvad ning rasket tagajärge ta oma</p>	<p>Kohus leiab, et kriminaalasjas kuulub menetlus lõpetamisele K.V suhtes vastavalt prokuröri taotluses toodud asjaoludele - kohus nõustub prokuröri taotluses toodud seisukohtadega ja seega on kriminaalmenetluse lõpetamiseks seaduses ettenähtud alused olemas.</p>	<p>teostada 60 tundi üldkasulikke tööd</p>

		<p>kohaselt H D ostis üheaastase järelmaksuga espressomasina Nivona maksumusega 646 eurot, kusjuures dokumendid tõi O V H D juurde koju, kus viimane need allkirjastas, misjärel lahkus koos KK-ga H D korterist ja said kauplusest enda valdusesse H D nimele ostetud espressomasina, saades sel viisil pettuse teel varalist kasu kokku 649 eurot, tekitades kannatanu H D koos lepingutasu ja intressidesummaga varalise kahju kogusummas 728,54 Eurot</p>	<p>käitumisega kellelegi samuti ei põhjustanud, mistõttu tema süü nimetatud kuriteo toimepanemises ei ole suur. KV on kriminaal- ja väärteomenetluse korras karistamata isik, kelle suhtes ei ole varem menetlust ka otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud, mistõttu langeb tema suhtes ära ka avalik menetlushuvi. Lisaks sellele ei nõua eripreventiivsed vajadused menetluse jätkamist ja ka üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse edasine jätkamine, kuna kuritegu ei ole toime pandud elusfääris, mille vastu peab avalikkusel olema eriline usaldus.</p>		
<p>4. 1-10-13638 18.01.2012 pärnu</p>	<p>202; 389¹ lg 3</p>	<p>AS L oma juhtivtöötaja R.L tahtliku tegevuse läbi, kes muuhulgas kasutas ka V.T ja R.G kaasabi, esitas maksuhaldurile tahtlikult valeandmeid käibemaksudeklaratsioonides, kasutades selleks OÜ X ja OÜ X nimelt koostatud reaalseid majandustehinguid mittekaajastavaid arveid, mille alusel suurendas tahtlikult nimetatud maksustamisperioodide käibedeklaratsioonides alusetult sisendkäibemaksu ja jättis Eesti Vabariigile maksmata käibemaksu summas 3 199 379 krooni.</p> <p>Lisaks esitas AS L R.L tahtliku tegevuse läbi tulu- ja sotsiaalmaksu ning kohustusliku kogumispensioni ja töötuskindlustuse maksete deklaratsioonides valeandmeid maksustamisperioodi kohta, jättes deklareerimata reaalseid majandustehinguid mittekaajastavate V.T ja R.G poolt OÜ X ja OÜ X vahendatud arvete alusel teostatud väljamaksed ning nendelt tasumisele kuuluva</p>	<p>Prokurör tegi kohtule taotluse menetluse lõpetamiseks AS L süüdistusasjas. Tegemist on II astme kuriteoga, süüdistatava süü ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, AS L poolt on Maksu- ja Tolliameti arvele kantud vaidlusaluse käibemaksu summa 193 589,34 €. Vaidlus tulumaksu osas jätkub halduskohtumenetluses. Süüdistatav on valmis võtma endale kohustuse maksta kindla summa riigitulusesse ning hüvitama menetluskulud. Süüdistatava AS L juhatuse liikmed J.K ja R.S kinnitasid kohtuistungil oma nõusolekut prokuröri tingimustega. Nad on nõus menetluse lõpetamisega ning tasuma kindla summa riigitulusesse ning tasuma menetluskulud 6 €. AS L kaitsja teatas oma nõusolekust kriminaalmenetluse lõpetamiseks prokuröri</p>	<p>AS Lemeksi poolt toime pandud tegu on teise astme kuritegu, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, AS Lemeksi poolt on 10.01.2012.a. Maksu- ja Tolliameti arvele kantud vaidlusaluse käibemaksu summa 193 589,34 €. Vaidlusaluse tulumaksu osas jätkub vaidlus halduskohtumenetluses. Süüdistatav on valmis võtma endale kohustuse maksta kindla summa 20 000 € riigitulusesse ning hüvitama menetluskulud 6 €.</p>	<p>Kohustada AS Lemeks tasuma riigitulusesse hiljemalt 31. jaanuariks 2012.a. - 20 000 (kaksümmend tuhat) eurot ja - kriminaalmenetluse kuluna kaitsjale toimikust koopiategemise kulu 6 (kuus) eurot</p>

		tulumaksu summas 6 699 188 krooni.	esitatud tingimustel. Kaitsja lisas, AS L ei tunnista kriminaalasja lõpetamisel määratud kohustuste võtmisega end mingilgi moel süüdistuses kirjeldatud kuriteo toimepanemises süüdi. AS L nõustub kriminaalmenetluse lõpetamisega ja rahalise kohustuse võtmisega vaid menetlusõkoonoomilistel põhjustel ja eesmärgiga vältida ettevõtte igapäevast majandustegevust koormavat vaidlust ning sellega seonduvaid kulusi. AS L eeldab, et riigile summa tasumisega on AS kohustused riigi ees väidetava käibemaksu mittetasumisega täielikult täitnud.		
5. 1-12-197 20.01.2012 Pärnu	202 lg 1, § 202 lg 2 p 1,3, § 202 lg 6, § 206; 423 lg 1	liikudes Ikla poole, kaotas libedal teel juhitavuse KS-i poolt juhitud sõiduauto X, riiklik reg. nr. X, mis kaldus vastassuunavööndisse ja põrkas kokku Pärnu linna poole sõitnud kiirabi operatiivsõidukiga X, reg. nr. X, millel olid sisse lülitatud sinised märgutuled ja mida juhtis H. P.. Saadud löögist paiskus sõiduauto X vastu tema järel sõitnud väikekaubikut X, reg. nr. X, mida juhtis Lāti Vabariigi kodanik S. S. ja mis omakorda paiskus teelt välja. Liiklusõnnetuses sai raskelt vigastada sõiduauto X juhtinud KS, sõiduautos kaasreisijana tagaistmel turvatoolis viibinud N. F. aga suri haiglas samal päeval liiklusõnnetuses saadud vigastustesse. Kergemaid vigastusi said kiirabiautos viibinud J. E., H. P. ja M. H..	Asja kohtueelse menetluse lõpetamisel esitas prokurör kohtule taotluse kriminaalasja menetluse lõpetamiseks, kuna tegemist on teise astme kuriteo toimepanemisega, milles kahtlustatava süü ei ole suur. Samuti puudub asjas avalik menetlushuvi. Prokurör taotles panna kahtlustatavale kohustusteks teha 60 tundi üldkasulikku tööd ning hüvitada kriminaalmenetluse kulud pooles ulatuses. Kahtlustatav Kristi Stimmer on avaldanud nõusolekut talle pandavate kohustuste kandmiseks.	prokuröri taotlus kriminaalmenetluse lõpetamiseks eeltoodud alustel on põhjendatud ning kuulub rahuldamisele. Tegemist on teise astme kuriteoga, kus kahtlustatava käitumises ei esine koosseisuväliseid karistust raskendavaid asjaolusid. Kergendavaks asjaoluks on K S-i poolt avaldatud puhtsüdamlik kahetsus toimepandud teo suhtes. Samuti ei ole kahtlustatava süü suur, kuna liiklusõnnetuse tagajärjel sai KS ka ise raskelt vigastada ning on käesoleval ajal tunnistanud 100 % ulatuses töövõimetuks. Tema kasvatada on alaealine, 4 aastane laps.	teha 60 t üldkasulikku tööd. Kohustada üldkasulikku tööd ära kandma kuue kuu jooksul. Allutada KS KarS § 69 lg 4 alusel üldkasuliku töö tegemise ajaks käitumiskontrollile ning panna ta kriminaalhooldusametniku järelevalve alla. Välja mõista KS-lt riigi tuludesse menetluskuluna ekspertiisitasud pooles ulatuses. KrMS § 180 lg 3 kohaselt jätta ekspertiisitasud ülejäänud osas, s.o. pooles ulatuses riigi kanda

				<p>Liiklusõnnetusega kaasnesid Kristi Stimmerile rasked tagajärjed, kuna lisaks tema enda raskelt vigastada saamisele hukkus tema alaealine laps.</p> <p>Kahtlustatava elukaaslane, hukkunud tütre isa M. F. ei ole juhtunuga seoses esitanud mingeid nõudmisi ega pretensioone ning on seisukohal, et tegemist oli õnnetusjuhtumiga. Kristi Stimmerit ei ole varem kriminaal-ega väärteokorras, sealhulgas ka liiklusnõuete rikkumiste eest karistatud.</p> <p>Eeltoodust tulenevalt on kohus seisukohal, et kahtlustatava käitumist tuleb hinnata juhukriteona, milles tema süü ei ole suur. Samuti puudub asja vastu avalik menetlushuvi.</p> <p>Kahtlustatav on avaldanud nõusolekut kanda talle pandavaid kohustusi, s.o. tegema üldkasulikku tööd ning hüvitama osaliselt, vastavalt oma võimalustele kriminaalmenetluse kulud kohtu poolt kindlaksmääratud tähtjaks.</p>	
6. 1-11-5398 20.04.2012 Pärnu	<p>202 lg 1, lg 2 p 1, 2, lg 3;</p> <p>201 lg 2 p 3, §</p>	ME töötas vallavalitsuse hallatava hoolekandeesutuse T hooldekodu direktorina, kes T Hooldekodu põhimääruse kohaselt pidi juhtima hooldekodu tööd,	Prokurör esitas 26.04.2129 kohtule alljärgnevad taotlused kriminaalmenetluse lõpetamiseks ME ja M.S suhtes. ME süü ei ole	Kohus leiab, et kriminaalasjas kuulub menetlus lõpetamisele vastavalt prokuröri	maksta riigi tuludesse 280 eurot; hüvitada kriminaalmenetluse kulu 321 eurot

299	<p>korraldama hooldekodu tegevust, võtma tööle ja vabastama töölt töötajaid ning määrama nende töötasu suuruse, tagama hooldekodu valdusesse antud vallavara säilimise, korrashoiu ja sihtotstarbelise kasutamise, olles seega ametiisikuks KarS § 288 lg 1 mõttes kui isik, kellele on pandud haldamis-, juhtimis- ning varaliste väärtuste liikumist korraldavad ülesanded.</p> <p>01.10.2008.a sõlmis M S-ga fiktiivse töölepingu, mille alusel vormistati Emmaste vallavalitsuse poolt viimane tööle T hooldekodu köögitöölisena palgamääraga 5000-krooni kuus. Töölepingu kohaselt pidi MS asuma tööle alates 01.10.2008.a. MS avas 27.10.2008.a AS * Hiiumaa kontoris pangaarve nr *, vormistas pangakaardi ning andis need koos paroolidega koheselt ME käsutusse, teades, et tegelikult ta töölepingus kokkulepitud tööd tegema ei asu ning et tema pangaarvele laekuv töötasu makstakse tegelikult T Hooldekodu töötajate ületundide tasustamiseks. Antud pangaarvele laekus MS'ga sõlmitud fiktiivse töölepingu alusel väljamakstud töötasu, mille ME võttis sularahana välja ja jagas selle T Hooldekodu asjaajaja Me H kaudu vastavalt tööajaarvestusele „ümbrikupalgana” ületundide tasuna T Hooldekodu töötajate A N, S-M S, K E, T A, A L ja N K vahel ära.</p> <p>02.11.2009 vormistas ME MS'ga töölepingu lõpetamise ning esitas selle valla raamatupidamisele. Tegelikult MS T hooldekodus ei töötanud. Kokku omastas ME ajavahemikus 01.10.2008.a-06.11.2009.a selliselt Emmaste vallavalitsuse raha</p>	<p>suur ja avalik menetlushuvi puudub, kuna KarS § 299 ja KarS § 201 lg 2 p 3 puhul on tegemist keskmise raskusastmega teise astme kuritegudega, kus seadusandja on ette näinud kõige kergemaliigilise karistuse- rahalise karistuse ning vangistuse vastavalt ühest kuust kuni kolme ja viie aastani. ME-d süüdistatakse kahes teise astme kuriteos, mis on omavahel seotud ja osaliselt kattuvad, kuna fiktiivse töölepingu sõlmimine sisaldub mõlemas süüdistuses ning on aluseks ka järgnevale töötasu omastamisele. Samuti tuleb võtta arvesse seda, et tegemist on varem kriminaalkorras karistamata isikuga, kelle poolt pandi toime esimene kuritegu. Karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Kuigi otseselt kumbki süüdistatav oma süüd ei tunnista, on nad mõlemad sisuliselt tunnistanud fiktiivse töölepingu sõlmimist ja seda, et selle alusel MS-le makstav palk maksti tegelikult mitte MS-le, vaid teistele töötajatele. Süüd ei tunnista nad seetõttu, et seda raha kasutati tegelikult tehtud töö tasustamiseks T hooldekodu huvides. Isiklikult ei saanud ei ME ega MS dokumendi võltsimisest ja omastamisest varalist kasu. Sel põhjusel teatas ka vallavalitsus, et nad on otsustanud tsiviilhagi mitte esitada. Uue kuriteo toimepanemise risk on ME puhul väike, tegemist on keskealise</p>	<p>taotluses toodud asjaoludele. Kohus nõustub prokuröri taotluses toodud seisukohtadega ja seega on kriminaalmenetluse lõpetamiseks seaduses ettenähtud alused olemas. Kohus nõustub prokuröri taotluses toodud põhjendustega kohustuse panemise kohta ja leiab, et kohustuse panemine – raha tasumine riigituludesse on otstarbekas ja menetlus tuleb käesoleval juhul lõpetada kohustuse panemisega</p>	58 senti.
-----	---	---	--	-----------

		<p>summas 66898.50 krooni, millises ulatuses Emmaste vallavalitsus on MS arvelduskontole kandnud töötasu ja ME on antud raha omastanud.</p> <p>MS pani toime võõra vara ebaseadusliku kolmanda isiku kasukspööramisele kaasaaitamise ja dokumendi võltsimise, millega on võimalik omandada õigusi.</p>	<p>varem karistamata isikuga, kes omab ka töökohta ning omab piisavat sissetulekut, et tasuda riigituludesse teatud rahasumma.</p> <p>Kuriteo toimepanemisest on möödunud käesolevaks ajaks suhteliselt pikk aeg- rohkem kui kaks aastat ja selle aja jooksul pole ME uusi kuritegusid toime pannud. Seetõttu puudub kriminaalasjas avalik menetlushuvi ja vajadus ME kriminaalkorras karistamiseks, vaid teda on võimalik positiivselt mõjutada ka riigituludesse teatud rahasumma maksmise kohustuse määramisega.</p> <p>Kohtueelse menetluse käigus on tekkinud kriminaalmenetluse kulu kriminaaltoimikust koopiate tegemisega 62,60 krooni ehk 4 eurot ja 10,67 eurot ning kaitsjatasu riigi õigusabi osutamise eest 230,11 eurot ja 76,80 eurot, kokku 321,58 eurot. MS-i süü ei ole suur ja avalik menetlushuvi puudub, kuna KarS § 344 ja KarS § 201 lg 1 puhul on tegemist madala raskusastmega teise astme kuritegudega, kus seadusandja on ette näinud kõige kergemaliigilise karistuse- rahalise karistuse ning vangistuse ühest kuust kuni ühe aastani. MS ei olnud ka omastamise täideviija, vaid üksnes kaasaaitaja, mis annab aluse karistuse kergendamiseks. MS-i süüdistatakse kahes teise astme kuriteos, mis on omavahel seotud ja osaliselt kattuvad, kuna fiktiivse töölepingu sõlmimine sisaldub mõlemas süüdistuses ning on aluseks ka</p>	
--	--	--	---	--

			<p>järgnevale töötasu omastamisele. Tuleb võtta arvesse seda, et tegemist on varem kriminaalkorras karistamata isikuga. Karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Kuigi otseselt kumbki süüdistatav oma süüd ei tunnista, on nad mõlemad sisuliselt tunnistanud fiktiivse töölepingu sõlmimist ja seda, et selle alusel MS-le makstav palk maksti tegelikult mitte MS-le, vaid teistele töötajatele. Süüd ei tunnista nad seetõttu, et seda raha kasutati tegelikult tehtud töö tasustamiseks T hooldekodu huvides. Isiklikult ei saanud ei ME MS dokumendi võltsimisest ja omastamisest varalist kasu. Sel põhjusel vallavalitsus otsustas tsiviilhagi mitte esitada. Uue kuriteo toimepanemise risk on väike, tegemist on keskealise varem karistamata isikuga, kes omab ka töökohta ning omab piisavat sissetulekut, et tasuda riigituludesse teatud rahasumma. Kuriteo toimepanemisest on möödunud käesolevaks ajaks suhteliselt pikk aeg- rohkem kui kaks aastat ja selle aja jooksul pole MS uusi kuritegusid toime pannud. Seetõttu puudub kriminaalasjas avalik menetlushuvi ja vajadus MS-i kriminaalkorras karistamiseks, vaid teda on võimalik positiivselt mõjutada ka riigituludesse teatud rahasumma maksmise kohustuse määramisega.</p>		
<p>7. 1-12-3369 22.05.2012 Pärnu</p>	<p>202; 121</p>	<p>VN-i süüdistatakse selles, et tema saagis V.V mootorsaega tuule poolt</p>	<p>Prokurör tegi kohtule taotluse menetluse lõpetamiseks Väino Neido süüdistusasjas</p>	<p>Kohus leiab, et kriminaalmenetluse võib lõpetada. Asjas</p>	<p>Kohustada VN-i tasuma riigituludesse 150 eurot ja</p>

		<p>mahalangenud puud, kui tal tekkis sõnavahetus VN-ga. VN lõi V V käega parema põse piirkonda, tekitades turse ja marrastuse ning raudkangiga üritas VN saagi eemale lüüa, kuid tabas kangiga V.V parema sääre esipinda, tekitades marrastuse.</p>	<p>KrMS §-st 202 lg 1 tulenevalt. Tegemist on II astme kuriteoga, süüdistatava süü ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Süüdistatav on valmis võtma endale kohustuse maksta kindla summa riigituludesse, hüvitama menetluskulud ja kannatanu tsiviilhagi.</p>	<p>esinevad KrMS §-s 202 lg 1 sätestatud kriminaalmenetluse lõpetamise alused. VN-i poolt toime pandud tegu on teise astme kuritegu, süüdistatava süü ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Süüdistatav on valmis võtma endale kohustuse maksta kindla summa riigituludesse, hüvitama menetluskulud ja kannatanu tsiviilhagi. Eeltoodu alusel kohus rahuldab prokuröri taotluse ja lõpetab VN suhtes antud asjas kriminaalmenetluse.</p>	<p>kriminaalmenetluse kulu 0,45 eurot ning V.V tsiviilhagi katteks 17,20 eurot.</p>
<p>8. 1-12-6949 23.08.2012 Pärnu</p>	<p>202 lg 1, lg 2 p 1, 3, lg 3; 418 lg 1</p>	<p>ajavahemikul 1988 kuni 21.02.2012 hoidis MS oma suvilas Lääne maakonnas Oru vallas Keedika külas Vainu talus ebaseaduslikult üheraudset jahipüssi.</p>	<p>MS-il karistust raskendavad asjaolud puuduvad, kergendavaks asjaoluks on süü ületunnistamisele ilmumine ning puhtsüdamlik kahetsus. Karistusregistri andmetel on M.S kohtulikult karistamata. Kriminaalmenetlusregistri andmetel ei ole tema suhtes varem kriminaalmenetlust otstarbekuse kaalutlustel lõpetatud. Ülaltoodust nähtub, et MS-i poolt on toime pandud teise astme kuritegu, mille eest Karistusseadustiku eriosa ei näe karistusena ette vangistuse alammäära. Kahtlustatava süü nimetatud kuriteo toimepanemisel ei ole suur, sest esineb</p>	<p>Kohus leiab, et kriminaalasjas kuulub menetlus lõpetamisele MS-i suhtes vastavalt prokuröri taotluses toodud asjaoludele. Kriminaalasjas kahtlustatakse MS`ile selles, et ta isikuna, kellel puudus tulirelva ja laskemoona omandamiseks ja hoidmiseks nõutav eriluba käitles ebaseaduslikult tulirelva ja laske-moona. Kohtule esitatud kriminaalasja toimikus ei leidunud ühtki tõendit selle kohta, kas MS`il</p>	<p>hüvitada kriminaalmenetluse kulu 140 eurot, teha üldkasulikke tööd 80 tundi</p>

		<p>karistust kergendav asjaolu ning kahtlustatav on süü ületunnistamisega oluliselt kaasa aidanud enda poolt toimepandud kuriteo tõendamiseseme asjaolude selgitamisele, milleta oleks kuriteo avastamine olnud välistatud või oluliselt raskendatud. Seetõttu käesolevas kriminaalasjas menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja on olemas kõik alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 sätteid kohaldades. Antud seadusesätte alusel menetluse lõpetamine eeldab kahtlustatava nõusolekul temale konkreetse täitmise tähtaja äranäitamisega teatud kohustuse panemist kas üldkasuliku töö teostamise või rahalise kohustuse määramise näol. Samuti tuleb kahtlustataval kanda kriminaalmenetluse kulud. MS-ile on selgitatud, et kui ta ei täida temale pandud kohustusi, uuendab kohus prokuratuuri taotlusel kriminaalmenetluse. Kahtlustatav ei tööta ega oma kindlat sissetulekut. Kahtlustatava sõnul on käesoleval hetkel igakuuliseks sissetulekuks vallasvalitsuse poolt makstav toimetulekutoetus 77.60 € ning temaga koos elava ema pension. Seetõttu on ta nõus kohustusega teha üldkasulikke tööd. Kriminaalasjas esinevad kriminaalmenetluse kuludena riiklikul ekspertiisiasutusel seoses tulirelvaekspertiisi tegemisega tekkinud kulud summas 420 eurot,</p>	<p>oli/ei olnud eelnimetatud nõutavat eriluba. Seetõttu tegi kohus järelepärimise ja PPA Lääne Prefektuur 21.08.2012 õiendiga teatas kohtule, et relvaregistri andmetel MS ei oma relvasoetamisega relvaluba. Kohus leiab, et kuigi käesoleval juhul on tegemist üldohtliku süüteoga, mis on seotud tulirelva ja laskemoonaga, ei saa jätta märkimata, et MS ilmus ise politseisse ja andis tulirelva ja laskemoona politseile üle, kuriteoga kahju tekitatud ei ole. Eeltoodust lähtudes kohus nõustub prokuröri taotluses toodud seisukohtadega kriminaalmenetluse lõpetamise põhjendatuse kohta ja leiab, et kriminaalmenetluse lõpetamiseks seaduses ettenähtud alused on olemas. KrMS § 202 lg 2 p 1 sätestab, et kriminaalmenetluse lõpetamise korral võib kohus prokuratuuri taotlusel ja kahtlustatava või süüdistatava nõusolekul panna talle kohustuse määratud tähtajaks – tasuda kriminaalmenetluse kulud ja</p>	
--	--	---	--	--

			<p>mis tuleks MS-il tasuda kriminaalmenetluse lõpetamisel. Arvestades kahtlustatava tööst ja alalise sissetuleku puudumist käib sellises suuruses menetluskulude hüvitamine 6 kuu jooksul MS-ile ilmselt üle jõu. Kui menetluskulude tasumine ei ole 6 kuu jooksul reaalne, esinevad aga KrMS § 180 lg-s 3 toodud alused, võib kohus arvestades kahtlustatava varalist seisundit ja resotsialiseerumiseväljavaateid jätta kriminaalmenetluse lõpetamisel osa menetluskuludest riigi kanda. Eeltoodust lähtudes tuleb taotleda kohtult menetluskulude osaliselt 2/3 ulatuses s.o summas 280 € riigi kanda jätmist.</p>	<p>hüvitada kuriteoga tekitatud kahju ja punkti 3 kohaselt teha 10240 tundi üldkasulikke tööd. Kohus nõustub prokuröri taotluses toodud põhjendustega kohustuse panemise kohta ja leiab, et kohustuse panemine – 80 tunni üldkasuliku töö tegemine MS poolt on otstarbekas ja menetlus tuleb käesoleval juhul lõpetada kohustuse panemisega - teha 80 tundi üldkasulikke tööd 01.detsembriks 2012.</p>	
<p>9. 1-12-6891 12.09.2012 Pärnu</p>	<p>KrMS § 180 lg 3, § 183, § 189 lg 2, § 202 lg 1 § 206, § 274 lg 5, § 427¹ järgi; 209 lg 2 p.3</p>	<p>Kriminaalasja kohtueelsel uurimisel kogutud tõendid annavad aluse kahtlustada MT-d KarS § 203 lg 2 p 3 järgi kvalifitseeritud kuriteo toimepanemises.</p>	<p>prokurör esitas kohtuistungil taotluse kriminaalmenetluse lõpetamiseks MT suhtes KrMS § 202 alusel, põhjendades seda sellega, et isiku süü pole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, isik on hüvitanud kannatanu L R tekitatud varalise kahju 255.65 € ning samuti tuleb arvestada asjaoluga, et süüdistatavale on Sotsiaalkindlustusameti poolt määratud raske puue, millest tulenevalt on otstarbekohane kooskõlas KrMS § 427 alusel vabastada ta kohustusest teha 22 tundi üldkasuliku töö tundi ja jätta kaitjatasu osaliselt riigi kanda.</p>	<p>Kohus leiab, et teo toimepanija süü suuruse hindamisel võetakse aluseks karistusseadustiku s toodud põhimõtted. Kohus arvestab käesolevas menetluses isiku panust kuriteo toimepanemisel, tahtluse astet, samuti asjaolu, et tema igapäevane tegutsemine ühiskonnaelus on piiratud kuna MT-le on määratud raske puue, töövõime kaotuseks 80% samuti arvestades, et teo toimepanemisest on möödunud kolm aastat isik on hüvitanud tsiviilhagi, 120 üldkasuliku töö tunnist on tehtud</p>	<p>Hüvitada riigituludesse kriminaalmenetluse kulud summas 291.46 €. KrMS § 180 lg 3 alusel arvestades süüdimõistetu varalist seisundit jänning arvestades, et menetluskulude hüvitamine käib ilmselt isikule üle jõu jätta osa s.o 231.46 € riigi kanda ning 60 € kohustada tasuma MT-l kuue kuu jooksul. KrMS § 427 alusel vabastada MT kohustusest teha 22 üldkasuliku töö tundi.</p>

				<p>98 tundi ning seega on antud isiku õiguskuulekale käitumisele suunamine võimalik saavutada muude vahenditega kui kriminaalkorras karistamisega. Kohus asub seisukohale, et ringkonna-prokuröri taotlus on põhjendatud ning kriminaalmenetluses on otstarbekohane MT suhtes lõpetada KarS § 202 järgi. Kohus leiab, et hüvitamisele kuulub riigituludesse kriminaalmenetluse kulud. KrMS § 180 lg 3 alusel arvestades süüdimõistetu varalist seisundit ja resotsialiseerumisväljavaateid ning arvestades, et menetluskulude hüvitamine käib ilmselt isikule üle jõu jätta osa s.o 231.46 € riigi kanda ning 60 € kohustada tasuma MT-l kuue kuu jooksul iga kuu 15 kuupäevaks alates oktoobrikuust 2012 a 10 € . KrMS § 427alusel vabastada MT kohustusest teha 22 üldkasuliku töö tundi.</p>	
<p>10. 1-10-16973 22.10.2012 Pärnu</p>	<p>202 lg 1; 361 lg 1</p>	<p>tegutsedes OÜ K juhtivtöötajana juriidilise isiku huvides, olles OÜ K töödejuhataja, samuti olles OÜ K 50%-lise osanikuna huvitatud juriidilise isiku majandustulemustest, andis</p>	<p>MS-i süü ei ole suur ja puudub avalik menetlushuvi, kuna esiteks nähtub karistusregistri teatisest, et Meelis Smirnov on varem kriminaalkorras</p>	<p>Kohus tutvunud kriminaalasja materjalidega ja prokuröri taotlusega, leidis, et taotlus on põhjendatud ja</p>	<p>Kohustada MS'i maksma kindla summa, mis on 1500 (tuhat viissada) eurot, riigi tuludesse.</p>

		<p>OÜ K huvides, kasutades oma võimupositsiooni, Läänemerel püügipiirkonna xx OÜ-le K kuuluva kalalaeva kaptenile N. A.-ile käsu jätkata kalapüüki kaaspüügina, vaatamata sellele, et kapten oli teda õigeaegselt informeerinud räime osas lubatud väljapüügemahu ammendumisest, samuti eiras MS</p> <p>Keskonnainspeksiooni Lääne regiooni Läänemaa büroo keskkonnakaitse juhtivinspektori telefonilisi selgitusi kalapüügi jätkamise lubamatuse osas. Selliselt kalapüügi ebaseadusliku jätkamise tulemusena ületas kalalaev MS-i teadmisel ajavahemikul 10.10.2008.a-05.11.2008.a Läänemerel püügipiirkonna x märgitud lubatud räimepüügilimiidi 178,19 tonni 40425 kg võrra ning sellega seoses tekitati keskkonnale oluline kahju 404 250 krooni ehk 25 836,28 eurot</p>	<p>karistamata isik. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, nende süü ei ole suur ning kuna puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, leiab prokurör, et kriminaalmenetlus kuulub nende suhtes lõpetamisele. Teda süüdistatakse ühes teise astme kuriteos ning tegemist ei ole tegemist sanktsiooni poolest raske kuriteoga, kuna seadusandja on selle eest näinud ette ka kõige kergemaliigilise karistuse- rahalise karistuse ja vangistuse ühest kuust kolme aastani. Kuritegu on pandud süüdistatava poolt toime 2008 a oktoobrist novembrini, millest nähtuvalt on selle toimepanemisest möödunud käesolevaks ajaks pikk aeg- neli aastat. Selle aja jooksul ei ole süüdistatav uusi kuritegusid toime pannud, mistõttu tema ühiskonnaohtlikkus ei ole suur. Samuti tuleb võtta arvesse asjaolu, et kriminaalasi on olnud kohtu menetluses käesolevaks ajaks suhteliselt pikka aega- peaaegu kaks aastat. Tegemist on inimesega, kellel on kindel elukoht ning töökoht, töötades OÜ juhatuse liikmena, mistõttu omab ta piisavat sissetulekut, et tasuda riigituludesse teatud rahasumma.</p> <p>Eesti Vabariigile tekitati kuriteoga kahju 404 250 krooni ehk 25 836,28 euro suuruses summas, mille osas esitas Keskonnainspeksioon tsiviilhagi. Kriminaal-asjas on esitatud kohtule kokkulepe teise samas</p>	<p>kuulub rahuldamisele. Kohtusse saadetud kriminaalasja materjalidest ja prokuröri taotlusest selgub, et süüdistatavate süü ei ole suur ja asjas puudub avalik menetlushuvi. Lisaks on nad võtnud endale kohustuse tasuda riigituludesse kindla summa, s.o. 1500 eurot.</p>	<p>Kohustada MS'i hüvitama kriminaalmenetluse kulud summas 0,45 eurot riigi tuludesse</p>
--	--	---	---	--	---

			kuriteos süüdistatava OÜ K suhtes, kellelt kokkuleppe kohaselt kuulub väljamõistmisele kogu kuriteoga tekitatud kahju, millega on kannatanu nõus olnud. Seetõttu on võimalik MS-i positiivselt mõjutada ka kriminaalkaristust kohaldamata, määrates talle kohustuseks maksta riigituludesse teatud rahasumma.		
11. 1-12-9968 30.10.2012 Pärnu	202; 418 lg 1	MJ, omamata kehtivat relvaluba või tegevusluba relvade või laskemoona valmistamiseks, müügiks, parandamiseks, ümbertegemiseks või hoidmiseks teenusena, hoidis kohtueelse menetluse käigus oma elukohas x kaheraudset kärbikrelva	on põhjendatud kriminaalmenetluse lõpetamise taotlemine MJ-i suhtes. Seda alljärgnevatel põhjustel: MJ kahtlustatakse KarS § 418 lg 1 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises, mis on teise astme kuritegu, mille sanktsioon näeb ette karistuseks rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. Kahtlustatava süü nimetatud kuriteo puhul ei ole suur, kuna konkreetset juhul puuduvad koosseisuvälised raskendavad asjaolud. Karistust kergendava asjaoluna tuleb käsitleda kahtlustatava poolt väljendatud puhtsüdamlikku kahetsust toimepandud teo suhtes, kahtlustatavat võib iseloomustada seaduskuuleka inimesena ja antud juhul on tegemist juhukuriteoga: teda ei ole kriminaal- ega väärteokorras karistatud. Samuti nähtub kriminaalasja materjalist, et kahtlustatav MJ soovis kärbikrelva restaureerida või teha eksponaadiks, tal puudus relva kasutamiseks kuritegelik või kaubanduslik eesmärk. Seoses MJ tervisliku seisundiga, on alust vähendada riigituludesse makstava	Kohus leiab, et taotlus on võimalik rahuldada vastavalt KrMS §-le 202 lg 1, mis sätestab, et kohus võib kriminaalmenetluse lõpetada, kui prokurör taotleb, et kohus lõpetaks kriminaalmenetluse. Asjas esinevad KrMS §-s 202 lg 1 sätestatud kriminaalmenetluse lõpetamise alused. MJ on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ning tasuma riigituludesse 100 € ning tasuma menetluskulud 420 €. Kohustuse kohustub täitma hiljemalt 17.04.2013.a. MJ-i poolt toime pandud tegu on teise astme kuriteo, süüdistatava süü ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Ta on varem karistamata. Samuti on süüdistatav	tasuma riigituludesse 100 € ja kriminaalmenetluse kulud 420 €

			summa suurust. Kahtlustatav on nõus võtma endale kohustuse tasuda kriminaalmenetluse kulu	võtnud endale kohustuse tasuma riigituludesse 100 € ja menetluskulud 420 €.	
12. 1-11-12192 16.11.2012 Pärnu	§ 202 lg 1, lg 2 p 1, 2, lg 3; 210 lg 2	TL pani toime avalikest vahenditest tasuta saadud väljamakse, s.o soodustuse mitte-eesmärgipärase kasutamise ehk soodustuskelmuse, mis on kuriteona karistatav KarS § 210 lg 2 järgi. MTÜ A pani toime avalikest vahenditest tasuta saadud väljamakse, s.o soodustuse mitte-eesmärgipärase kasutamise ehk soodustuskelmuse, mis on kuriteona karistatav KarS § 210 lg 3 järgi.	TL-i süü ei ole suur ja avalik menetlushuvi puudub, kuna tegemist on keskmise raskusastmega teise astme kuriteoga, kus seadusandja on ette näinud ka kõige kergemaliigilise karistuse - rahalise karistuse ning vangistuse ühest kuust aastast viie aastani. Tuleb võtta arvesse ka seda, et TL-i süüdistatakse mitte pettuse teel soodustuse saamises, vaid soodustuse mitte-eesmärgipärase kasutamises. Süüdistatava ütluste kohaselt oli tema tegevuse eesmärgiks E vallas kaugtööpunkti töölepanek, mis tema väitel on käesolevaks ajaks ka teostatud, kuid rikutud on Avatud Eesti Fondiga sõlmitud lepingu tingimusi soodustuse täpse kasutamise osas. Peale kriminaalasjas ja tsiviilasjas lahendi saamist on süüdistatav lubanud kaugtööpunkti ka tööle rakendada. Kuriteoga tekitati varalist, kuid kannatanu on nüüdseks sõlminud MTÜ-ga A kompromissilepingu, mille alusel kuulub lahendamisele ka tsiviilasi ja ei nõua enam süüdistuses märgitud summa tasumist, vaid on kokku leppinud TL ja MTÜ A teatud summade maksmises AEF-le - 4668,54 eurot ja lisaks tsiviilasi menetluskulude ja täitekulude hüvitamises. Tuleb võtta arvesse ka	Kohus leiab, et kriminaalasjas kuulub menetlus lõpetamisele TL-i ja MTÜ A suhtes vastavalt prokuröri taotluses toodud asjaoludele. Kohus nõustub prokuröri taotluses toodud seisukohtadega ja seega on kriminaalmenetluse lõpetamiseks seaduses ettenähtud alused olemas. Kohus nõustub prokuröri taotluses toodud põhjendustega kohustuse panemise kohta ja leiab, et kohustuse panemine – raha tasumine riigituludesse TL-i ja MTÜ A poolt on otstarbekas ja menetlus tuleb käesoleval juhul lõpetada kohustuse panemisega määratud tähtajaks.	TL-il: maksta riigi tuludesse 400 eurot; hüvitada kriminaalmenetluse kulud 734 eurot 29 senti. MTÜ-I A: maksta riigituludesse 500 eurot; hüvitada kriminaalmenetluse kulud 1088 eurot 11 senti.

			<p>seda, et kuigi tagaseljaotsusega MTÜ-lt A süüdistuses märgitud kahjusumma välja, ei õnnestunud täitemenetluses kannatanu nõuet siiski realiseerida MTÜ Abitelefonidel vara puudumise tõttu. Harju Maakohtu otsuse peale esitati MTÜ Abitelefonide poolt kaja, mis on käesolevaks ajaks lahendamata. Avatud Eesti Fondiga sõlmitud kompromissi on aga MTÜ Abitelefonid käesolevaks ajaks täitnud, tehes nõutud summade osas pangaülekanded ning kannatanu on loobunud ka kriminaalasjas tsiviilhagist. Sisuliselt on süüdistatav ja kannatanu leppinud ning neil ei ole üksteise suhtes varalisi nõudeid. Kuriteoga tekitatud kahju vabatahtlik hüvitamine ja leppimine kannatanuga on KarS § 57 p 2 ja p 9 kohaselt karistust kergendavad asjaolud. Karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Samuti tuleb võtta arvesse seda, et tegemist on varem kriminaalkorras karistamata keskealise isikuga, kelle poolt pandi toime esimene kuritegu. Tegemist on isikuga, kes on töötanud varem mitmetel vastutusrikastel ametikohtadel ning kelle puhul uue kuriteo toimepanemise risk on väike. Kuriteo toimepanemisest on möödunud käesolevaks ajaks suhteliselt pikk aeg - rohkem kui kolm aastat ja selle aja jooksul pole TL uusi kuritegusid toime pannud. Seetõttu puudub kriminaalasjas avalik menetlushuvi ja vajadus</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>TL-i kriminaalkorras karistamiseks, vaid teda onvõimalik positiivselt mõjutada ka riigituludesse teatud rahasumma maksmise kohustuse määramisega. Kokku kuulub TL poolt hüvitamisele menetluskulu 734.29 eurot.</p> <p>Arvestades seda, et isiku süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, eeltoodu alusel prokurör taotles Maakohtult lõpetada kriminaalasjas menetlus TL suhtes, kuna tema süü ei ole suur ja puudub avalik menetlushuvi. MTÜ A süü ei ole suur ja avalik menetlushuvi puudub, kuna KarS § 210 lg 3 puhul on tegemist keskmise raskusastmega teise astme kuriteoga, kus seadusandja on ette näinud ka kõige kergemaliigilise karistuse - rahalise karistuse, juriidilise isiku sundlõpetamist karistusena ette nähtud ei ole. Tuleb võtta arvesse ka seda, et MTÜ-d A süüdistatakse mitte pettuse teel soodustuse saamises, vaid soodustuse mitte-eesmärgipärasest kasutamises. Süüdistatav TL ütluste kohaselt oli tema tegevuse eesmärgiks E vallas kaugtööpunkti töölepanek, mis tema väitel on käesolevaks ajaks ka teostatud, kuid rikutud on Avatud Eesti Fondiga sõlmitud lepingu tingimusi soodustuse täpse kasutamise osas. Peale kriminaalasjas ja tsiviilasjas lahendi saamist on süüdistatav lubanud kaugtööpunkti ka tööle rakendada. Kuriteoga tekitati</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>Fondile varalist kahju 165055.- krooni, kuid Fond on nüüdseks sõlminud MTÜ-ga A kompromissilepingu, mille alusel kuulub lahendamisele ka Harju Maakohtu menetluses olev tsiviilasi ja ei nõua enam süüdistuses märgitud summa tasumist, vaid on kokku leppinud MTÜ-ga A teatud summade maksmises Fondile-4668,54 eurot ja lisaks tsiviilasja menetluskulude ja täitekulude hüvitamises. Tuleb võtta arvesse ka seda, et kuigi Harju Maakohtu poolt mõisteti tagaseljaotsusega MTÜ A süüdistuses märgitud kahjusumma välja, ei õnnestunud täitemenetluses kannatanu nõuet siiski realiseerida MTÜ A vara puudumise tõttu. Harju Maakohtu otsuse peale esitati MTÜ A poolt kaja, mis on käesolevaks ajaks lahendamata. Avatud Eesti Fondiga sõlmitud kompromissi on aga MTÜ A käesolevaks ajaks täitnud, tehes nõutud summade osas pangaülekanded ning kannatanu on loobunud ka kriminaalasjas tsiviilhagist. Sisuliselt on süüdistatav ja kannatanu leppinud ning neil ei ole üksteise suhtes varalisi nõudeid.</p> <p>Kuriteoga tekitatud kahju vabatahtlik hüvitamine ja leppimine kannatanuga on karistust kergendavad asjaolud. Karistust raskendavad asjaolud puuduvad. Samuti tuleb võtta arvesse seda, et tegemist on varem kriminaal- korras karistamata isikuga, kelle poolt pandi</p>		
--	--	--	---	--	--

			<p>toime esimene kuritegu. Kuriteo toimepanemisest on möödunud käesolevaks ajaks suhteliselt pikk aeg- rohkem kui kolm aastat ja selle aja jooksul pole MTÜ A uusi kuritegusid toime pannud. Seetõttu puudub kriminaalasjas avalik menetlushuvi ja vajadus MTÜ A kriminaalkorras karistamiseks, vaid teda on võimalik positiivselt mõjutada ka riigituludesse teatud rahasumma maksmise kohustuse määramisega. Kohtueelse menetluse käigus on tekkinud kriminaalmenetluse kulu.</p>		
<p>13. 1-12-10164 23.11.2012 Pärnu</p>	<p>202 lg 1, lg 2 p 1, 2, lg 3; 375 lg 1</p>	<p>ET 2012.a veebruarikuus eeluurimise käigus täpselt tuvastama kuupäeval, kuid enne 13.03.2012, omandas ja hoidis OÜ UT müügikohas lukustatud kapis 37,63-94,48% etanooli sisaldusega mittejoogikõlbulikku alkoholi järgmiselt: üks 10 liitiline kanister, viis plastmassist 1,5 liitrist pudelit, üks klaasist 0,5 liitiline pudel ja kolm klaasist 0,7 liitrist pudelit ning oma elukohas elutoas voodi all 37,63-94,48% etanooli sisaldusega mittejoogikõlbulikku alkoholi järgmiselt: viis plastmassist 1,5 liitrist pudelit ja kuus plastmassist 1,5 liitrist pudelit, milline alkohol kogumahuks 34,89 liitrit peeti 13.03.2012 Lääne maksu- ja tollikeskuse tollikorralduse osakonna liikuvkontrollitalituse ametnike poolt kinni. Kohtueelse kriminaalmenetluse käigus tuvastati veel, et ET hoidis OÜ UT lukustatud kapis käitlemiseks mittelubatud Valgevene maksumärkidega sigarette Premier 7 pakki ehk 140 sigaretti</p>	<p>ET poolt on toime pandud KarS § 375 lg 1 järgi kvalifitseeritav kuritegu, mille toimepanemise eest näeb KarS-i eriosa karistusena ette rahalise karistuse või kuni kolmeaastase vangistuse. ET on ülekuulamise põhjendanud oma tegevuse tagamaid, on kahetsenud oma käitumist ning KarS § 57 lõike 1 punktist 3 tulenevalt on puhtsüdamlik kahetsus karistust kergendavaks asjaoluks. KarS § 58 loetletud karistust raskendavad asjaolud ET käitumises puuduvad ning rasket tagajärge ta oma käitumisega kellelegi samuti ei põhjustanud, mistõttu tema süü nimetatud kuriteo toimepanemises ei ole suur. ET on kriminaal- ja väärteomenetluse korras karistamata isik, kelle suhtes ei ole varem menetlust ka otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud, mistõttu langeb tema suhtes ära ka avalik menetlushuvi. Lisaks</p>	<p>Kohus leiab, et taotluse saab lahendada kirjalikus menetluses – prokuröri ja kahtlustatava seisukohad on taotluses selgelt väljendatud ja arusaadavad. Kriminaalasjas kahtlustatakse ET-d KarS § 375 lg 1 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises, mis on II astme kuritegu, mille eest on karistusena ette nähtud ka kergemaliigilisem karistus s.o rahaline karistus ja kuni 3-aastane vangistus. ET on ülekuulamise põhjendanud oma käitumist ning puhtsüdamlik kahetsus on karistust kergendavaks asjaoluks. ET on kriminaal- ja</p>	<p>maksta riigituludesse rahaline kohustus 200 eurot; hüvitada kriminaalmenetluse kulu 1310 eurot 81 senti;</p>

			<p>sellele ei nõua eripreventiivsed vajadused menetluse jätkamist ja ka üldpreventiivsetest vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluse edasine jätkamine, kuna kuritegu ei ole toime pandud elusfääris, mille vastu peab avalikkusel olema eriline usaldus. KrMS § 202 lg 1 näeb ette, et kui kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu ja selles kahtlustatava või süüdistatava isiku süü ei ole suur ning ta on heastanud või asunud heastama kuriteoga tekitatud kahju ja tasunud kriminaalmenetluse kulud või võtnud endale kohustuse tasuda kulud ning kui kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi, võib prokuratuur kahtlustatava või süüdistatava nõusolekul taotleda, et kohus kriminaalmenetluse lõpetaks. Seega esinevad käesolevas kriminaalasjas kõik alused ET osas kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 sätteid kohaldades, s.o seoses avaliku menetlushuvi puudumisega. Antud seadusesätte alusel kriminaalmenetluse lõpetamine eeldab kahtlustatava nõusolekul temale konkreetse täitmise tähtaja äranäitamisega teatud kohustuse panemist ja seda kas üldkasuliku töö teostamise või rahalise kohustuse määramise teel. Toimikumaterjalidest tulenevalt on ET OÜ UT juhatuse liige ning ta on prokurörile avaldanud, et</p>	<p>väärteomenetluse korras karistamata isik, kelle suhtes ei ole varem menetlust ka otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud. Lähtudes eelkirjeldatud asjaoludest leiab kohus, et eripreventiivne eesmärk ei nõua menetluse jätkamist. Kohus leiab, et ET-d on võimalik mõjutada ka teda karistamata ja just nimelt läbi selle, et kriminaalmenetluse lõpetamisega seoses panna talle seaduses ettenähtud kohustused. Prokuröri taotluses on leitud, et üldpreventiivsetes t vajadustest lähtuvalt ei ole vajalik menetluseedasine jätkamine, kuna kuritegu ei ole toime pandud elusfääris, mille vastu peab avalikkusel olema eriline usaldus. Kohus eeltoodud seisukohaga ei nõustu. Kohus leiab, et riik on alkoholi käitlemise õigusaktidega reguleerinud väga rangelt just seetõttu, et see on valdkond, mille suhtes avalikkusel peab olema eriline usaldus. Ilmselgelt on alkoholi käitlemisele seatud ranged</p>	
--	--	--	---	--	--

			<p>on nõus kriminaalmenetluse lõpetamise puhul täitma rahalist kohustust, mistõttu võib lugeda piisavaks temale määratavaks kohustuseks maksta riigituludesse 200 euro suurune rahasumma. Nimetatud kuriteo toimepanemisega ET kellelegi varalist kahju ei tekitanud.</p>	<p>piirangud, et tagada maksutulude laekumine riigile, reguleerida alkoholi turgu ja kontrollida ringluses olevat alkoholi, mis läbi kaitsta inimeste tervist. Kohus aga leiab, et üldpreventiivset vajadust menetluse jätkamiseks pole käesoleval juhul seetõttu, et E.T-d kahtlustatakse mittelubatud alkoholi hoidmises. Kohus leiab, et justnimelt seetõttu, et tegemist on vaid alkoholi hoidmisega (mitte kauplemisega, edasitoimetamisega), mis ei puudutanud teisi ühiskonnaliikmeid, saab käesoleval juhul öelda, et ka üldpreventiivsetel eesmärkidel ei ole menetluse jätkamine vajalik. Lähtudes eeltoodust leiab kohus, et E.T süü ei ole suur, E.T kuriteoga kahju tekitanud ei ole. ET on avaldanud, et on nõus kriminaalmenetluse lõpetamise puhul täitma rahalist kohustust tasuda riigi tuludesse 200 eurot ning hüvitama kriminaalmenetluse kulu. Kohus nõustub prokuröri taotluses toodud põhjendustega kohustuse panemise kohta ja</p>	
--	--	--	---	---	--

				leiab, et kohustuse panemine on otstarbekas.	
14. 1-12-10667 13.12.2012 Pärnu	202 lg 1, 2 ja 4; 209 lg. 2 p.1 ja 344 lg. 1	NM sõlmis Elion Ettevõtte AS-iga kliendilepingu teenuse ja seadmete kasutamiseks, esitas lepingu vormistamisel oma endise abikaasa IM isikuandmed, kasutas Elion Ettevõtte AS digiboksi ja marsruuterit, interneti- ja teleteenuseid 442.30 euro eest ning jättis arved tasumata. Sõlmis Elion Esindused AS-iga kliendi –ja seadme-kasutuslepingu ning kaks seadme üleandmise-vastuvõtmise akti, mille vormistas IM teadmata tema nimele ning kirjutas vormistatud dokumentidele alla I.M allkirjad. Sõlmis V AS-i volitatud esindaja TE OÜ-ga IM teadmata ja I.M isikuandmeid kasutades vaatajakaardi üüri-ja abonementlepingu oma kodusele aadressile ja tarbis 85.58 eurot eest teenuseid, jättes nende eest tasumata.	N.M tunnistab kuritegude toimepanemist ja kahetseb oma tegusid ning on tasunud tekitatud kahju heastamiseks 100 eurot. Kuriteost on möödunud kolm aastat ja pärast seda ei ole N.M uusi kuritegusid toime pannud. Neil põhjustel taotleb prokurör kriminaalmenetluse lõpetamist avaliku menetlushuvi puudumise tõttu vastavalt KrMS § 202 lg 1 ja palub panna NM-le kohustuse hüvitada 06.märtsiks 2013.a. riigile 290 eurot ja 57.60 eurot määratud kaitsja tasu ning Elion Ettevõtte AS-ile 342.30 eurot kuriteoga tekitatud kahju heastamiseks.	Kohus leiab, et taotluse saab rahuldada. Kohus leiab, et prokuröri taotluses märgitud kohustused vastavad süüks pandud kuritegude iseloomule ja tuleb N.M-le kehtestada. Tegude iseloomu arvestades võib asuda seisukohale, et need kohustused on küllaldased N.M mõjutamiseks. N.M on andnud nõusoleku prokuröri poolt näidatud alustel kriminaalmenetluse lõpetamiseks.	hüvitada riigi tuludesse 06.märtsiks 2013.a. 290 eurot ja kohtueelsest uurimisest osa võtnud kaitsja tasu 57.60 eurot. Tasuda Elion Ettevõtte AS-ile 06.märtsiks 2013.a. 342.30 eurot kuriteoga tekitatud kahju hüvituseks.
15. 1-12-11326 07.02.2013 Pärnu	385 p. 10, 274 lg. 5, 276 lg. 2; 169	MN olles kohustatud tasuma LN kasuks XX XXXXXXXXXX XXXX.a. sündinud tütar K ülalpidamiseks elatist vähemalt ½ ulatuses kehtivast palga alammäärast kuus, on alates 01.detsembrist 2011.a. hoidunud elatise tasumisest kuritahtlikult kõrvale – ei ole maksnud elatist XX XXXXXXXXXX OÜ-st ega Norra Kuningriigis teenitud töötasust. Samuti ei ole toetanud lapse ülalpidamist muul viisil. Alates 01.detsembrist 2011.a. kuni 30.septembrini 2012.a. tekkis elatise võlg 2388.43 eurot.	Prokurör esitas taotluse kriminaalasja menetluse lõpetamiseks seoses avaliku menetlushuvi puudumisega vastavalt KrMS § 202 lg. 1, kuna süüdistatav on tasunud kannatanule 16.oktoobril 2012.a. 150 eurot, 30.detsembril 2012.a. 2012.a. 50 eurot ja 10.jaanuaril 2013.a. 2188.43 eurot. Prokurör teeb ettepaneku panna süüdistatava kohustuseks hüvitada kuue kuu jooksul riigi tuludesse kaitsja tasu, kriminaalasja materjalidest koopiategemise tasu ja lisaks tasuda riigi tuludesse 350 eurot. Süüdistatav, kaitsja ja kannatanu nõustusid samuti menetluse lõpetamisega. Kannatanu ütluste kohaselt on süüdistatav	Kohus leiab, et süüks arvatud kuriteo tunnused on M.N tegevuses tõendatud, süüd ja õigusvastasust välistavad asjaolud puuduvad. Kohus on elatise välja mõistnud ja kannatanu omab õiguse nõuda otsuse täitmist. Kohtutäitur on kinnitanud, et kohtuotsus on külltäitmisel, kuid täitemenetluse vahendusel ei ole elatise maksmist toimunud. 03.juunil 2011.a. saadeti kohtuotsus elatise kinnipidamiseks süüdistatava	hüvitada riigi tuludesse 07.augustiks 2013.a. kohtueelsestvuurimisest ja kohtulikust arutamisest osa võtnud kaitsja tasu kokku 384 eurot ja kriminaal-toimikust koopiategemise kulu 0,45 eurot. Tasuda LNle alates määruse kuulutamisest igakuuliselt lisaks jooksvale elatisele 15 eurot 10.jaanuariks 2013.a. jäänud varasema võla 435 euro hüvituseks.

			<p>tasunud elatist kogu aeg pikemate perioodide järel suuremate summadena ja igakuulist regulaarselt maksmist ei ole olnud. 2011.a. novembrikuus laekus 800 eurot ja pärast seda kuni 2012.a. oktoobrikuuni ei olnud ühtegi tasumist. Seepärast pöörduski kannatanu 2012.a.märtsikuus politseisse kriminaalmenetluse alustamiseks. Pärast 2188.43 euro laekumist 10.jaanuaril 2013.a. jäi võlaks 595 eurot, mille hulgas on ka jaanuarikuu jooksev summa 160 eurot. Kannatanu nõustub kriminaalmenetluse lõpetamsega, kui süüdistatav tasub edaspidi regulaarselt 160 eurot kuus jooksvat elatist ja lisab sellele igas kuus vastavalt võimalustele kindla summa varasema võla hüvituseks.</p>	<p>tööandjale, kuid elatist töötasust kinni ei peetud. Prokurörile saadetud elektronkirjades on süüdistav tunnistanud enda viibimist Norras. Maksu - ja Tolliameti andmebaasi kohaselt on süüdistatav sõitnud kokku 13 korda laevaga Tallinna ja Helsingi vahel. Kohus leiab, et süüdistataval ei olnud süüdistuses märgitud perioodil objektiivseid takistusi, et maksta kannatanule elatist endale jõukohases summas vastavalt sissetulekutele. Prokuröri taotlus kriminaalmenetluse lõpetamiseks on põhjendatud, kuna M.N on olulise osa elatise võlast tasunud. M.N-i ülalpidamisel on veel kaks last ja tal tuleb kanda oma kulud elamiseks. Kannatanu on kinnitanud, et MN ei ole kunagi elatise tasumisest keeldunud, vaid soovinud seda alati hiljem teha ja alati on pikemate perioodide järel ka suurem summa laekunud. Neil põhjustel saab asuda seisukohale, et M.N-i süü elatise tasumata jäämises ei ole suur ja</p>	
--	--	--	--	--	--

				kriminaalasja lõpetamine on kannatanu ja lapse huvides.	
16. 1-13-145 21.02.2013 Pärnu	202; 423 lg 1	MK juhtis sõiduauto, ei veendunud tagurdamisel manöövri ohutuses, mille tulemusel tagurdas otsa jalgrattur LJ, tekitades kannatanule pikaajalise tervisekahjustuse – reieluu pöörliit läbiva killulise murru, millest paranemine kestab üle 4 kuu. M. K rikkus LS § 49 lg 1 nõudeid.	Prokurör tegi kohtule taotluse menetluse lõpetamiseks M. Kaarjase süüdistusasjas KrMS §-st 202 lg 1 tulenevalt. Tegemist on II astme kuriteoga, süüdistatava süü ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Süüdistatav on valmis võtma endale kohustuse maksta kindla summa riigitulusesse. Süüdistatav kinnitas kohtuistungil oma nõusolekut menetluse lõpetamise tingimustega. Ta on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega ning tasuma kindla summa riigitulusesse. Kaitsja on samuti kriminaalmenetluse lõpetamisega prokuröri poolt esitatud tingimustel nõus.	Kohus, olles läbi vaadanud kriminaalasja materjalid leiab, et kriminaalmenetluse võib lõpetada. Asjas esinevad kriminaalmenetluse lõpetamise alused. M. K poolt toime pandud tegu on teise astme kuritegu, süüdistatava süü ei ole suur, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Süüdistatav on valmis võtma endale kohustuse maksta kindla summa 100 € riigitulusesse. Kannatanu tsiviilhagi esitanud ei ole. Eeltoodu alusel kohus rahuldab prokuröri taotluse ja lõpetab M. K suhtes antud asjas menetluse.	tasuda hiljemalt 21.03.2013.a. riigitulusesse 100 eurot.

1. 1-12-5366, 17.09.12, HARJU	202; 121	AA viibides Hesburgeri juures lõi AR jalaga näo piirkonda, millega tekitas kannatanule tervisekahjustuse - alalõualuu murru, mis on fikseeritud SA Põhja – Eesti Regionaalhaigla poolt koostatud väljavõttes AR haigusloost nr XXX	süüdistatavale on esitatud süüdistus II astme kuriteo toimepanemises, tema süü ei ole suur ning ta on asunud hüvitama tekitatud kahju, mistõttu puudub avalik menetlushuvi kriminaal-asjas käesoleval ajal kohtumenetluse alustamiseks ja jätkamiseks. Hinnates kuriteo tehiosid ning kuriteo toimepannud isikut, samuti võttes arvesse võimalust mõjutada süüdlast edaspidi hoiduma süütegude toimepanemisest, asub	Kohus leiab, et prokuröri poolt esitatud taotlus kohtule lõpetada kriminaalmenetlus süüdistatava AA suhtes on seaduslik ja põhjendatud. Kohus nõustub prokuröri taotluses toodud motiividega ega pea neid vajalikuks määruses enam korrata. Tegemist on teise astme kuriteoga, süüdistatava A. A süü ei ole suur ning ta kohustub kogu kahju hüvitama 6 kuu jooksul asjas puudub	AA on kohustatud 6 kuu jooksul kohtumääruse tegemisest arvates hüvitama kuriteoga tekitatud kahju ning tasuma tsiviilhagi katteks 2663.48 eurot AR kasuks.
--	-----------------	--	--	--	--

			<p>prokurör seisukohale, et AA süü ei ole suur.</p> <p>Avalik menetlushuvi puudub üldjuhul kuritegude puhul, kus isiku süü ei ole suur.</p> <p>Avaliku menetlushuvi olemasolu hindamisel tuleb arvesse võtta, et isikut ei ole kahe aasta jooksul enne uue kuriteo toime panemist sarnase süüteo eest karistatud ega tema suhtes menetlust otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud. AA ei ole oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks on vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi, mida KrMS § 202 alusel ei ole võimalik kohaldada. Arvestades, et kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, selles süüdistatav isik on vastavalt karistusregistrile varem sarnase teo eest kriminaalkorras karistamata, tema süü ei ole suur, isik on võtnud endale kohustuse hüvitada 6 kuu jooksul kogu kuriteoga tekitatud kahju ning kuna puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele AA suhtes KrMS § 202 alusel.</p>	<p>avalik menetlushuvi. Ka leiab kohus, et nii eripreventiivsest kui ka üldpreventiivsest vajadusest lähtuvalt ei ole menetluse jätkamine ja süüdistatava karistamine vajalik.</p>	
<p>2. 1-12 -6841; 30.08.2012; HARJU</p>	<p>202 lg 1, lg 2, lg 3, § 206 lg 1;</p> <p>201 lg. 2 p. 1 - § 22 lg. 3</p>	<p>SS ainelist ja füüsilist kaasabi osutades sõlmis KEOÜle kuuluva pansionaadi direktor TS'ga, kelle töökohustuste hulka kuulus mh töötajatega töölepingute sõlmimine ning kes edastas KEOÜ raamatupidajale RP'ele igakuiselt töötasu ja riiklike maksude arvestamiseks ja välja-maksmiseks ning tasumiseks töötajate töögraafikud töötatud tundide arvuga, määramata</p>	<p>SS süü ei ole suur kuna teda süüdistatakse kahes kuriteo episoodis, milles tema ei olnud täideviija, vaid osales kaasaaitajana ja põhiliselt sai varalist kasu kuriteost TS. Samuti on SS asunud hüvitama kuriteoga tekitatud varalist kahju. Samuti ei esine SS puhul karistust raskendavaid asjaolusid. Kriminaalmenetluse jätkamiseks käesolevas kriminaal-</p>	<p>Kohus arvestab süüdistatava kriminaalkorras karistamatust, puhtsüdamlikku kahetsust, töökoha ja iseseisva sissetuleku olemasolu, tekitatud kahju hüvitama asumist, tema tegevuses puudub avalik menetlushuvi, kohus leiab vajaduse tema suhtes menetluse</p>	<p>tasuda riigituludesse rahalise kohustusena 400 euro suurune summa; tasuda riigieelarvesse kriminaalmenetluse kulud 0,45 euro suuruses summas; hüvitada</p>

		<p>ajaks töölepingu, mille kohaselt pidi SS asuma tööle hooldajana, ent tegelikult vastavalt omavahelisele kokkuleppele SS faktiliselt tööle ei hakanud. Tänu sõlmitud fiktiivsele töölepingule osutus TS'1 võimalikuks anda KEOÜ raamatupidamisele korraldus teha alusetuid makseid SS'le, kes sai alusetult varalist kasu. Nimetatud tööleping lõpetati SS avalduse alusel. Perioodi eest arvestati ja maksti ülekande teel välja SS'le töötasu, millelt arvestati, peeti kinni ja tasuti riiklikud maksud. Sel viisil fiktiivse töölepingu sõlmimisega, mille alusel arvestati ja maksti TS korraldusel SS'le alusetult välja töötasu ning millelt arvestati, peeti kinni ja tasuti riiklikud maksud, aitas SS aineliselt ja füüsiliselt kaasa TS poolt ebaseaduslikult OÜ KE vara ulatuses kolmanda isiku kasuks pööramisele, millega tekitati KEOÜ-le varaline kahju. Samuti tema, olles isikuks, kes on varem toime pannud omastamisele kaasaaitamise, aitas kaasa TS-i poolt OÜ KE vara omastamisele.</p>	<p>asjas puudub avalik menetlushuvi põhjusel, et SS ei ole karistatud kriminaalkorras enne ega pärast käesolevas kriminaalasjas käsitletavat kuritegu. Tema edaspidise õiguskauulekuse tagamiseks ei ole vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi, mida KrMS § 202 alusel ei ole võimalik kohaldada ning tema karistamine ei ole vajalik õiguskorra kaitsmise huvides. SS on nõus võtma endale kohustuse tasuda summa riigitulusesse, tasuda kriminaalmenetluse kulud ja hüvitada kannatanule tekitatud varaline kahju ning talle on selgitatud, et kui ta ei täida talle pandud kohustusi nimetatud tähtaja jooksul, uuendab kohus kriminaalmenetluse. Kuna tegemist on teise astme kuriteoga, isiku süü ei ole suur ja menetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ning süüdistatav on andnud nõusoleku täita talle määratud kohustused, siis leiab prokurör, et on olemas alused kriminaalmenetluse lõpetamiseks SS suhtes avaliku menetlushuvi puudumisel, s.o. KrMS § 202 sätteid kohaldades.</p>	<p>lõpetamiseks.</p>	<p>kuriteoga tekitatud varalisest kahjust 3000 eurot.</p>
<p>3. 1-12-6894; 31.07.2012; HARJU</p>	<p>202 lg 1,2, lg.4; 257-§ 22 lg 3</p>	<p>MV'ut süüdistatakse selles, et tema tahtlikult osutas ainelist kaasabi MS, KV, FV, AT, MT ja RG poolsele varalise kasu üleandmise nõudmisele KP'alt tema suhtes vägivalla kasutamise ja temalt vabaduse võtmisega, mille puhul kaasaaitamine seisnes selles, et MV, olles teadlik MS, KV, FV, AT, MT ja RG poolsest kavatusest panna KP suhtes toime välja-pressimine, andis neile teo</p>	<p>Kohtuistungil taotles prokurör kriminaalmenetluse lõpetamist KrMS § 202 alusel, kuna tegemist on teise astme kuriteoga, uusi kuritegusid isik toime pannud ei ole. Seega puudub avalik menetlushuvi MV kriminaalkorras karistamiseks. Samuti peab prokurör vajalikuks panna süüdistatavale KrMS § 202 lg 1,2</p>	<p>Kohus leiab, et prokuröri taotlus on põhjendatud ning kuulub rahuldamisele. Kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, süüdistatav ei ole peale arutatavat tegu uusi süütegusid toime pannud. Seega on alust arvata, et süüdistatava süü ei ole suur ja puudub avalik menetlushuvi,</p>	<p>kohustada MVut hiljemalt 30. detsembriks 2012.a. tasuma menetluskulud summas 115,20 eurot ja 400 eurot riigitulusesse</p>

		toimepanemiseks kasutada endale kuuluva sõiduauto Peugeot 406 reg.nr.XXX.	sätestatud kohustuse tasuda kriminaalmenetluse kulud summas 115,20 eurot ja maksta kindel summa 400 eurot riigituludesse.	sest karistuse eesmärgid on saavutatavad ka kriminaalmenetluse otstarbekuse kaalutlustel lõpetamisel kohustuse panemisega.	
4. 1-11-13892; 04.01. 2012; HARJU	202 lg 1, lg 2 p 1,2; § 274 lg 5; § 275 lg 1, § 206; 418 lg 1, § 420 lg 1	/puudus/	/puudus/	Ringkonnaprokuröri abi poolt esitatud taotlus rahuldada. Lõpetada kriminaalasjas nr 11230105610 kriminaalmenetlus RL suhtes KarS § 418 lg 1, § 420 lg 1 järgi kvalifitseeritud kuriteo toimepanemises avaliku menetlushuvi puudumise tõttu. <i>/resolutsioon/</i>	Kohustada RL'il hüvitama kriminaalmenetluse kulud, see on ekspertiisi maksumus summas 840 eurot ning kohustuste täitmise tähtjaks määrata 1 kuu. Kohustada RL'il tasuma riigituludesse rahaline kohustus summas 500 eurot ning kohustuste täitmise tähtjaks määrata 1 kuu.
5. 1-11-12886; 07.02.2012 HARJU	202; 222-1 lg.1 ja KarS § 222 lg.1	MV -t süüdistatakse selles, et tema olles teadlik, et müügiks pakutud arvutitesse on installeeritud ebaseaduslikult reprodutseeritud arvuti-programmid valdas 25. jaanuaril 2008 ärilisel eesmärgil ebaseaduslikult reprodutseeritud järgmiseid arvutiprogramme: xxx Nimetatud arvutiprogrammid olid ilma vastava loata installeeritud arvutitesse, mis olid MV poolt pakutud müügiks. MV oli teadlik, et müügikspakutud arvutitesse on installeeritud ebaseaduslikult reprodutseeritud arvutiprogrammid. Nimetatud arvutiprogrammid võimaldasid MV'l demonstreerida klientidele arvutivõimalusi ja soodustasid sellega arvuti müüki. Ebaseadusliku	Prokurör esitas kohtuistungil taotluse kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 alusel, sest MV'le on esitatud süüdistus teise astme kuritegude toimepanemises, mille toimepanemisest on möödas enam kui 4 aastat, süüdistatav ei eita nende kuritegude toimepanemist, süüdistatava süü ei ole suur ning ta on nõus tasuma kannatanutele MC, ASI ja AI varalise kahju hüvitiseks kokku 3000 eurot 2 kuu jooksul alates kohtumääruse kuulutamisest ning tegema 60 tundi üldkasulikku tööd tähtjaga 6 kuud alates kohtumääruse kuulutamisest. Ka puutub antud kriminaalasjas	Kohus leiab, et taotlus kriminaalmenetluse lõpetamiseks tuleb rahuldada. MV't süüdistatakse KarS § 222-1 lg.1 ja KarS § 222 lg.1 järgi kvalifitseeritavate kuritegude toimepanemises, mis on teise astme kuriteod, mille toimepanemisest on möödas enam kui 4 aastat. Kriminaalmenetluse lõpetamiseks süüdistatava MV suhtes üldmääratud ning prokuröri poolt esile toodud alusel takistusi ei ole. Kohus nõustub nendega täielikult ning ei pea vajalikuks neid korrata.	Kohustada MV't tasuma KrMS § 202 lg. 2 p. 1 alusel kannatanutele MC, ASI ja AI varalise kahju hüvitiseks kokku 3000 eurot. KrMS § 202 lg.2 p.3 alusel kohustada MV -t tegema 60 tundi üldkasulikku tööd. KrMS § 202 lg.3 alusel määrata üldkasuliku töö tegemise ajaks 6 kuud alates kohtumääruse

		piraatkoopia kasutamisega rikkus MV AutÕS	avalik menetlushuvi.	Kriminaalasja materjalidest nähtuvalt ei ole MV süü antud asjas suur ja kohus nõustub ka prokuröri arvamusega, et kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi käesoleval juhul puudub. Ka on MV nõus tasuma kannatanutele MC, ASI ja AI varalise kahju hüvitiseks. Samuti on MV nõus tegema 60 tundi üldkasulikku tööd tähtajaga 6 kuud alates kohtumääruse kuulutamisest.	kuulutamisest, kohaldades üldkasuliku töö tegemisele KarS § 69 lg.2 ja lg. 5 sätestatut.
6. 1-09-14027; 22.02. 2012 HARJU	202 lg 1; 202 lg 2 p 2; § 202 lg 4; 206; 274 lg 5; 400 lg 2 p 1 ja 3	/puudub/	/puudub/	Kohus vaadanud läbi taotluse kriminaalmenetluse lõpetamiseks ning viimasele kohustuse s.o 11580 euro riigitulusesse tasumise määramist ning tutvunud kriminaalasja materjalidega leiab, et prokuröri taotlus kuulub rahuldamisele, asjas menetlus lõpetamisele KrMS § 202 lg 1 kohaselt. Arvestades, et VK'ile on esitatud süüdistus II astme kuriteo toimepanemises, kuid asjas puudub avalik menetlushuvi ning isiku süü ei ole suur, käesolevas kriminaalasjas tsiviilhagi esitatud ei ole leiab kohus, et süüdistatava suhtes alustatud kriminaalmenetluse võib lõpetada KrMS § 202 sätete alusel, kohustades VKi tasuma riigitulusesse summa	kohustada VKi tasuma 11 580 eurot riigitulusesse

7. 1-11-14289 27.02.2012 HARJU	202; 209 lg. 2 p. 3	MP -it süüdistatakse KarS § 209 lg. 2 p. 3 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises	Ringkonnaprokurör esitas 27.02.2012.a kohtuistungil taotluse kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 alusel, sest MP -ile on esitatud süüdistus teise astme kuritegude toimepanemises, süüdistatava süü ei ole suur ning ta on nõus tasuma kannatanule tekitatud kahju ning tasuma kriminaalmenetluse kulu 1 (ühe) aasta jooksul alates Kohtumääruse kuulutamisest ning tegema 200 (kakssada) tundi üldkasulikku tööd tähtajaga 1 (üks) aasta alates kohtumääruse kuulutamisest. Ka puutub antud kriminaalasjas avalik menetlushuvi.	Kohus leiab, et taotlus kriminaalmenetluse lõpetamiseks tuleb rahuldada. MP -it süüdistatakse KarS § 209 lg. 2 p. 3 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises, mis on teise astme kuriteod. Kriminaalmenetluse lõpetamiseks süüdistatava MP -i suhtes ülalmärgitud ning prokuröri poolt esile toodud alusel takistusi ei ole. Kohus nõustub nendega täielikult ning ei pea vajalikuks neid korrata. Kriminaalasja materjalidest nähtuvalt ei ole MP -i süü antud asjas suur ja kohus nõustub ka prokuröri arvamusega, et kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi käesoleval juhul puudub.	Kohustada EP -it tasuma: KrMS § 202 lg. 2 p. 1 alusel kannatanule TE -le varalise kahju hüvitiseks kokku 2800 eurot. Ning tasuda kriminaalmenetluse kulu summas 153 eurot ja 60 euro senti Kviitungid tasumise kohta esitada Harju Maakohtu kriminaal-kantseleile. KrMS § 202 lg.2 p.3 alusel kohustada EP tegema 200 tundi üldkasulikku tööd. KrMS § 202 lg.3 alusel määrata üldkasuliku töö tegemise ajaks erandkorras 1 aasta alates kohtumääruse kuulutamisest, kohaldades üldkasuliku töö tegemisele KarS § 69 lg.2 ja lg. 5 sätestatut.
8. 1-12-2832 29.03.2012 HARJU	202 lg 1; lg 2 p 1, 3; lg 4; 418 lg 2 p 2	MK hoidis eeluurimisega tuvastamata ajast alates kuni 07.juunini 2011.a. (ehk äravõtmiseni Sõjaväepolitsei poolt) ebaseaduslikult, st selleks mingisugustki luba omamata, suures koguses erineva kaliibriga tulirelvade laskemoona.	Prokurör on seisukohal, et kriminaalmenetlus MKi suhtes on võimalik KrMS § 202 alusel lõpetada avaliku menetlushuvi puudumise tõttu kriminaalmenetluse jätkamiseks ja kuna kahtlustatava isiku süü ei ole suur ning seda tuleb Harju Maakohtult ka taotleda. Kahtlustatava süü ei ole prokuratuuri	Kohus vaadanud läbi ringkonnaprokurör Ainar Koik taotluse, tutvunud kriminaalasja materjalidega, leiab, et ringkonnaprokuröri taotlus kuulub rahuldamisele. Kohus leiab, et ringkonnaprokuröri poolt esitatud taotlus kohtule lõpetada	Kohustada MK -it teha 60 tundi üldkasulikku tööd. Kohustuste täitmise tähtajaks määrata 6 (kuus) kuud, s.o. hiljemalt 26.09.2012.a.

			<p>arvates suur, kuna kriminaalmenetluse esemeks on üksainus teise astme kuritegu, mille eest on karistusena ette nähtud rahaline karistus või kuni viie aastane vangistus ning selle kuriteoga ei kaasnenud ei tervisekahjustuse ega varalise kahju tekkimist ega ka laskemoona sattumist kuritegelike struktuuride valdusesse. Kriminaalmenetluse esemeks olev laskemoon oli mõeldud ja ka kasutati vaid sportlikuks otstarbeks ja laskeväljaõppeks kaugeltki mitte ainult M.K enda poolt ning M.K ise on tuntud ja tunnustatud laskesportlane ja laskeinstruktor, laskevõistluste korraldaja ja kohtunik, n.ö. laskespordi fanaatik ja edendaja, seda nii aastakümneid kestnud teenistuse ajal Piirivalve struktuurides ja selle kõrvalt hobi korras, tema käitumises puudus varalise kasu saamise eesmärk. Antud kuriteo puhul puuduvad ka kannatanu(d) ja õiguskorra kaitsmise huvides ei ole vajalik isiku karistamine. Kuna MK on Karistusregistri andmetel nii kuritegude kui ka väärtegade eest karistamata eakas (61-aastane) inimene, kes võttis endale ka kohustuse teha suures mahus tasuta üldkasulikke tööd, siis puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks ka avalik menetlushuvi.</p>	<p>kriminaalmenetlus MK suhtes on seaduslik ja põhjendatud ning kohus nõustub ringkonnaprokuröri taotluses toodud motiividega. Tegemist on teise astme kuriteoga, MK süü ei ole suur ning MK on nõustunud kõigi temale pandud kohustustega. Antud asjas puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi. Ka leiab kohus, et nii eripreventiivsest kui ka üldpreventiivsest vajadusest lähtuvalt ei ole menetluse jätkamine ja MK karistamine vajalik.</p>	
<p>9. 1-09-489 09.04.2012 HARJU</p>	<p>202 lg 1; 408 lg 1 ja § 22 lg 3</p>	<p>JR olles Tallinnas rekonstrueeritava hoone arhitektprojekteerija, nõustades ehitusettevõtjat ehituslikes küsimustes ja teostades objektil</p>	<p>prokurör taotles kriminaalmenetluse lõpetamist kriminaalasjas nr. XXX JR suhtes KrMS § 202 lg 1 alusel ning JRile kohustuse</p>	<p>Kohus leiab, et kuriteo toimepanemise eest on karistusena ette nähtud rahaline</p>	<p>tasuda kindla summana riigituludesse 670 eurot</p>

		<p>omanikujärelevalvet, tegi eelnevat puudulikult, millega aitas kaasa JPOÜ poolt elule ja tervisele ohtliku ehitise ehitamisele.</p>	<p>panemist maksta 670 eurot riigituludesse. Prokurör taotles kriminaalasja lõpetamist järgnevatel kaalutlustel: Kriminaalasjas nr XXX on kriminaalmenetluse esemeks teise astme kuritegu ning JR süü ei ole suur, puudub avalik menetlushuvi, samuti puuduvad karistust raskendavad asjaolud. Süüdistatav on teinud raha ülekande ning sellega süüd kaudselt tunnistanud. Tegemist on kaasaaitamisteoga, mis võimaldaks karistuse kergendamist. Sellest tulenevalt oleks ka süü väiksem. JR on varem kohtu poolt karistamata, samuti ei ole teda karistatud süüdistusega samalaadsete väärtegede toimepanemise eest. Prokuröri küsitav karistus olnuks rahaline karistus. JR on tasunud riigi tuludesse 670 eurot, millise summa tasumist oleks prokurör ka nõudnud. Arvestades menetluskulude suurust ja JR rahalisi võimalusi, käinuks JR menetluskulude tasumine täies ulatuses üle jõu. Seetõttu taotleb prokurör menetluse lõpetamist KrMS § 202 lg 1 alusel.</p>	<p>karistus või tähtajaline vangistus kuni 3 aastat. Seega ei ole seadusandja silmis tegemist ohtliku teise astme kuriteoga. Samas on prokurör esitanud süüdistust muutnud ning süüdistuse kohaselt on tegemist kaasaaitamisteoga, mis viitab sellele, et süü on väiksem võrreldes esialgse süüdistusega. Seega saab väita, et süüdistatava süü ei ole suur. Seejuures on süüdistatavale inkrimineeritud süüteo toimepanemisest möödumas 5 aastat, mistõttu asub kohus seisukohale, et prokuröri ja kaitsja väited avaliku menetlushuvi puudumise kohta on põhjendatud. Kriminaalmenetluse käigus ei ole kannatanud esitanud ka mingeid varalisi nõudeid. Seetõttu peab kohus võimalikuks prokuröri taotluse kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 lg 1 sätestatud alusel rahuldada ning lõpetada menetluse.</p>	
<p>10. 1-11-12238 16.04.2012 HARJU</p>	<p>202 lg 1, lg 2 p 1,2, lg 3, lg 4; § 206; 223 lg 2</p>	<p><i>puudub</i></p>	<p><i>puudub</i></p>	<p>AGi süü ei ole suur, ta on varem kriminaalkorras kohtulikult karistamata, kahju puudub. AG on võtnud endale KrMS § 202 lg 2 p 1,2 alusel kohustuse hüvitama menetluskulud ja tasuma riigituludesse 200 eurot tähtajaga 6 kuud kohtumääruse jõustu misest kriminaalmenetluse lõpetamise kohta</p>	<p>tasuda menetluskulud summas 182,28 eurot riigituludesse</p> <p>maksta 200,00 eurot riigituludesse</p>

11. 1-12-2839; 18.04.2012 HARJU	202 209 lg. 2 p. 3	varem AS-s EE laojuhatajana töötanud ja seega AS-st EE kauba tellimise, väljastamise, püsiklientide jms kursis olev OP ja viimase juhututtav MO ning senini kriminaalmenetluses tuvastamata isik leppisid kokku, et tellivad AS-ist EE OÜ M nimelt erinevaid tubakatooteid ja kõnekaarte, kavatsusega nende eest tasumata jätta ning millele lähevad järele M. O ja senini tuvastamata isik, misjärel jagatakse kaup omavahel ära. Senini tuvastamata isik helistas seejärel AS-i EE kõnekeskusesse, esitles end OÜ M esindajana ja tellis sigarette ning kõnekaarte. OP andis seejärel senini tuvastamata isikule ja MO-le raha taksosõidu ning alkoholi ostmiseks, misjärel sõitsid MO ja senini kriminaalmenetluses tuvastamata isik AS EE lao juurde, sisenesid lattu ja esitlesid end esmalt AS EE töötajale ja seejärel laos turvateenust pakkuvale OÜ TA töötajale OÜ M esindajatena. Tehnilistel põhjustel ei olnud samal päeval tehtud tellimus õigeaegselt lattu jõudnud, ent kuna OÜ M poolt oli ära viimata eelmisel päeval tellitud sigarette, väljastas laos turvateenust pakkuva OÜ TS töötaja MO-le ja senini tuvastamata isikule ekslikult nimetatud kauba. MO allkirjastas kauba kättesaajana AS EE poolt M OÜ-le väljastatud arve. Kuna peale laost lahkumist avastasid M. Oja senini tuvastamata isik, et kauba hulgas ei ole kõnekaarte, helistas MO AS EE kõnekeskuse numbrile, tal paluti puuduolevale kaubale järele minna. Kui MO üksinda AS EE lattu naasis, helistati M OÜ juhatuse liikmele AM-le ning kuna viimane kinnitas, et nemand ei ole kaupa tekkinud, peeti MO AS EE	prokurör esitas kohtuistungil taotluse OP suhtes kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 alusel seoses vähesesüü ja avaliku menetlushuvi puudumisega. Põhistades oma taotlust sellega, et käesolevaks ajaks on kuriteo toimepanemisest möödunud üle 2 aasta. Põhja Prefektuuris kahtlustatavana ülekuulamisel OP end süüdi ei tunnistanud ja keeldus ilma kaitsjata ütluste andmisest, samas võttis ta kohe peale tema poolt saadetud kutse saamist ilmuda üle kuulamisele ühendust, ilmus kokkulepitul ajal 23.02.2012 prokuratuuri ning tunnistas end kuriteo toimepanemises koos MO ja senini kriminaalmenetluses tuvastamata isikuga sisuliselt süüdi. Ülekuulamisel kahetses OP tegu ning hüvitas kannatanule, AS-le EE poole kuriteoga tekitatud kahjust ja prokuröri arvates on igati õiglane, et ülejäänud kahju hüvitab MO. Eelnevalt on OP-d karistatud kahel korral liiklusalaste kuritegude toimepanemise eest, 10 aastat tagasi mõistetud karistus on kustunud, 2010.aastal mõistetud karistus – vangistus 4 kuud 18-kuulise katseajaga on OP poolt kantud, katseaja läbis OP edukalt. Väärtegude eest on OP korduvalt karistatud, viimati 2007.aasta kevadel, trahvid on tasutud. Käesoleval ajal töötab ja elab OP Soome Vabariigis. 13.04.2012 käis OP prokuratuuris ja andis kirjaliku nõusoleku kriminaalmenetluse	Kohus leiab, et prokuröri taotlus on põhjendatud ja tuleb rahuldada. Kriminaalmenetluse lõpetamiseks süüdistatava OP suhtes üldmäärgitud ning prokuröri poolt esile toodud alusel takistusi ei ole. Kohus nõustub nendega täielikult ning ei pea vajalikuks neid korrata. Kohus arvestab sellega, et kriminaalmenetluse jätkamiseks antud asjas puudub ka avalik menetlushuvi.	Kohustada OP-d tasuma KrMS § 202 lg. 2 p. 2 alusel kindla summana riigituludesse 320 eurot. Rahaline kohustus 320 eurot tuleb tasuda 4 kuu jooksul alates kohtumääruse kuulutamisest KrMS § 202 lg. 2 p. 1 alusel kriminaalmenetluse kulu ning nimelt toimiku koopia tegemise kulu summas 0,45 euro senti
--	------------------------------	---	---	--	--

		töötajate poolt kinni ja anti seejärel üle politseile.	lõpetamiseks ning esitas ka maksekorralduse kahju osalise hüvitamise kohta. Arvestades asjaolu, et OP ei ole peale 2010.aastat enam kuritegusid toime pannud, viimane väärtegu jääb aastas 2007, väärteotrahvid on tasutud, süüdistatav on kelmuse toimepanemist tunnistanud ja tegu kahetsenud ning hüvitanud kannatanule poole tekitatud kahjust, võib asuda seisukohale, et OP on tänaseks teinud õiged järeldused ja asunud elama õiguskaualekat elu. Arvestades kuriteo toimepanemise asjaolusid ja tekitatud kahju suurust leiab, et OP süü ei ole suur ja käesoleval ajal puudub tema suhtes kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, mistõttu on võimalus saavutada KarS § 56 lg 1 sätestatud üld- ja eripreventsiooni eesmärgid ilma isikut kriminaalvastutusele võtmata.		
12. 1-08-9928 26.04.2012 HARJU	202, 206 263 p 3,4	KL grupis VG, AK ja SD-ga rikkus raskelt avalikku korda relvaga ja nimelt tegi mitu lasku temale kuuluvast tulirelvast Makarov PA-63 AL 1655 mille tagajärjel purunes aken baaris K, tekitades klubile kahjusumma 8024 krooni.	prokurör esitas kohtule suulise avalduse KL suhtes kriminaalmenetluse KrMS § 202 alusel lõpetamiseks, kuivõrd ÜKT on ta ära teinud, süü ei ole suur, avalik menetlushuvi puudub ja rahaliste kohustuste täitmiseks pole lihtsalt raha, samuti palus prokurör jätta menetluskulud riigi kanda.	Kohus leiab, et prokuröri taotlus tuleb rahuldada. KL on ära teinud eelmise menetluse lõpetamise määrusega määratud üldkasuliku töö kohaselt ja täies mahus, tema süü ei ole suur, asjas puudub avalik menetlushuvi ja arvestada tuleb ka asjaolu, et menetlus on kestnud küllalt pikka aega.	<i>Ei pandud kohustusi</i>
13. 1-12-2331 17.05.2012 HARJU	202 lg 1; 263 p 3, 418 ¹ lg 1	<i>puudus</i>	<i>puudus</i>	Lõpetada kriminaalmenetlus RK'i suhtes KarS § 263 p 3, § 418 ¹ lg 1 järgi kuritegude toimepanemises avaliku menetlushuvi puudumise tõttu.	<i>Ei pandud kohustusi</i>

14. 1-12-1881 08.06.2012 HARJU	202 lg 1, lg 2 p 1,2,3, lg 6; 206; 263 p 1	JM Tallinn-Stocholm reisil viibiva laeva showbaaris, s.o avalikus ja rahvarohkes kohas, ründas põhjuseta kõrvaliste isikute juuresolekul KK't, kellega tal isiklikud suhted puudusid. Olles rahulolematu KK'ega alustatud vestluse sisuga, lõi JM käes olnud klaasiga KK'ele näkku, põhjustades viimasele füüsilist valu ja tervisekahjustuse – haava vasaku kulmu piirkonnas, häirides selle ründega EM, IP ja teiste asjasse mittepuutuvate isikute rahu. Ründe jätkamise ennetamiseks haaras tuvastamata baari külaline J.M 'ist kinni ja tiris teda kannatanust eemale. Kuna JM avalikus kohas, kuhu on juurdepääs kõrvalistel isikutel, rikkus kõrvaliste isikute rahu ja avalikku korda, kasutas põhjuseta vägivalda isiku suhtes, kellega tal isiklikud suhted puuduvad, ning taoline tegevus on vastuolus ühiselu aluste, üldtunnustatud suhtlemiskorra, tavade ja kommetega, näitab üleolevat ja halvustavat suhtumist avalikku korda, siis pani JM oma tegevusega toime avaliku korra raske rikkumise vägivaldaga, s.o KarS § 263 p 1 järgi kvalifitseeritava kuriteo.	Prokurör leidis, et antud kriminaalmenetlus on võimalik lõpetada KrMS § 202 alusel, kuna süüdistatavale süüks arvatav kuritegu on teise astme kuritegu, mille eest karistusseadustiku eriosa näeb karistusena ette rahalise karistuse või vangistuse kuni viie aastani. JMon ilmutanud kahetsust ja vabandanud kannatanu ees ning heastanud kannatanule kahju. Prokurör leiab, et süüdistatav on oma teo keelatusel aru saanud ning isik ei ole varem kriminaalkorras karistatud. Seega puudub otsene vajadus kriminaalkaristusega kaasnevate eripreventiivsete mõjutusvahendite kohaldamiseks ning avalik menetlushuvi.	Kohus, tutvunud menetlusosaliste seisukohtadega ja kriminaalasja materjalidega ning kontrollinud KrMS § 202 lg 1 kohaldamise aluseid kriminaalasjas, leiab, et kriminaalmenetluse JM'i suhtes võib lõpetada. JM'it süüdistatakse II astme kuriteo toimepanemises, ta on varem kriminaalkorras karistamata, JM'i suhtes ei ole ilmnenud karistust raskendavaid asjaolusid, süüdistatav kahetseb toime pandud tegu, ta on hüvitanud kannatanule mittevaralise kahjuna 1000 eurot. KrMS § 56 lg 1 mõtte kohaselt tuleb isikule karistuse mõistmisel arvestada tema vastutust kergendavaid ja raskendavaid asjaolusid ning võimalust mõjutada süüdlasest edaspidi hoiduma süütegude toimepanemisest, samuti õiguskorra kaitsmise huvisid. Kohus leiab, et JM'i süü ei ole suur ja tema mõjutamine edaspidi hoiduda süütegude toimepanemisest võib toimuda ilma teda kriminaalkorras karistamata. Samuti ei kahjusta JM'i suhtes avaliku menetlushuvi puudumisega kriminaalmenetluse lõpetamine õiguskorra huve. Seega leiab kohus, et süüdistatava süü ei	Määrata JM'ile kohustuseks teha 150 tundi üldkasulikke tööd tähtajaga 6 kuud alates kohtumääruse tegemisest. Kohustada JM'il tasuma riigituludesse rahaline kohustus 700 eurot. Kohustuse täitmise tähtajaks määrata 6 kuud alates kohtumääruse tegemisest. Kohustada JM'il tasuma kriminaalmenetluse kulud kannatanu KK 345 euro ulatuses, kohustuse täitmise tähtajaks määrata 6 kuud alates kohtumääruse tegemisest.
--------------------------------------	--	--	--	---	---

				ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ning kriminaalmenetluse võib lõpetada	
15. 1-12-5425 12.06.2012 HARJU	202 lg.1; lg.2 p.1,3; 209 lg 2 p 1	VA varalise kasu saamise eesmärgil lõi tegelikest asjaoludest teadvalt ebaõige ettekujutuse, nimelt, olles kutsutud klassikaaslase O Š pulma Bulgaariasse, teatas pruudi vanematele, et temal on tekkinud võimalus hankida piletid lennukile Sofiani soodustingimustel, samuti pakkus oma teeneid pruudi pulmakleidi ja J Š kleidi õmblemises, lubas osutada pulmavanema teenuseid, võtta osa saali kaunistamisest, korraldada erinevaid pulmaüritusi, omamata kavatsust tegelikult neid teenuseid osutada.	Prokurör taotleb kriminaalmenetluse lõpetamist motiivil, et süüdistatavale on esitatud süüdistus II astme kuriteo toimepanemises, tema süü ei ole suur ning ta on asunud hüvitama tekitatud kahju, mistõttu puudub avalik menetlushuvi kriminaalasjas käesoleval ajal kohtumenetluse alustamiseks ja jätkamiseks. Hinnates kuriteo tehiosid ning kuriteo toimepannud isikut, samuti võttes arvesse võimalust mõjutada süüdlast edaspidi hoiduma süütegude toimepanemisest, asub prokurör seisukohale, et VA süü ei ole suur. Avalik menetlushuvi puudub üldjuhul kuritegude puhul, kus isiku süü ei ole suur. Avaliku menetlushuvi olemasolu hindamisel tuleb arvesse võtta, et isikut ei ole kahe aasta jooksul enne uue kuriteo toimepanemist sarnase süüteo eest karistatud ega tema suhtes menetlust otstarbekuse kaalutlusel lõpetatud. V.A ei ole oma muu käitumisega tõestanud, et tema edaspidise õiguskuulekuse tagamiseks on vajalik rakendada mõjutusvahendeid või karistusi, mida KrMS § 202 alusel ei ole võimalik kohaldada. Arvestades, et kriminaalmenetluse eseme on teise astme kuritegu, selles süüdistatav isik on	Kohus leiab, et prokuröri poolt esitatud taotlus kohtule lõpetada kriminaalmenetlus süüdistatava VA suhtes on seaduslik ja põhjendatud. Kohus nõustub prokuröri taotluses toodud motiividega ega pea neid vajalikuks määruses enam korrata. Tegemist on teise astme kuriteoga, süüdistatava V.A i süü ei ole suur, ta on asunud kahju hüvitama ning ta kohustub kogu kahju hüvitama 5 kuu jooksul, kohustub tasuma 350 eurot riigitulusesse ja menetluskulud, asjas puudub avalik menetlushuvi. Ka leiab kohus, et nii eripreventiivsest kui ka üldpreventiivsest vajadusest lähtuvalt ei ole menetluse jätkamine ja süüdistatava karistamine vajalik.	Kohustada VA tasuma 350 eurot riigitulusesse. VA on kohustatud 5 kuu jooksul hüvitama kuriteoga tekitatud kahju ja menetluskulud ning tasuma tsiviilhagi katteks - 174.52 eurot V S kasuks; - 146.17 eurot J G kasuks; - 1480.85 eurot J S kasuks ja 157.98 eurot menetluskulude katteks riigitulusesse

			<p>vastavalt karistusregistrile varem sarnase teo eest kriminaalkorras karistamata, tema süü ei ole suur, isik on võtnud endale kohustuse hüvitada kriminaalmenetluse kulud ning maksta 350 eurot riigitulusesse, hüvitada 5 kuu jooksul kogu kuriteoga tekitatud kahju ning kuna puudub kriminaalmenetluse jätkamiseks avalik menetlushuvi, kuulub kriminaalmenetlus lõpetamisele VA suhtes KrMS § 202 alusel.</p>		
<p>16. 1-12-4864 14.06.2012 HARJU</p>	<p>202 lg 1, lg 2 p 1 ja 2, lg 3, lg 6; 199 lg 1</p>	<p>EO võttis võõra vallasasja ebaseadusliku omastamise eesmärgil asuvast parklast AJ'ile kuuluva mootorratta väärtusega 1800.- eurot.</p>	<p>Prokurör leidis, et antud kriminaalmenetluse on võimalik lõpetada KrMS § 202 alusel, kuna süüdistatavale süüks arvatav kuritegu on teise astme kuritegu, süüdistatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi.</p>	<p>Kohus leiab, et kriminaalmenetluse EO suhtes võib lõpetada. EO-d süüdistatakse II astme kuriteo toimepanemises, ta on varem kriminaalkorras karistamata, EO'i suhtes ei ole ilmnenud karistust raskendavaid asjaolusid. Isikule karistuse mõistmisel tuleb arvestada tema vastutust kergendavaid ja raskendavaid asjaolusid ning võimalust mõjutada süüdlast edaspidi hoiduma süütegude toimepanemisest, samuti õiguskorra kaitsmise huvisid. Kohus leiab, et EO'i süü ei ole suur ja tema mõjutamine edaspidi hoiduda süütegude toimepanemisest võib toimuda ilma teda kriminaalkorras karistamata. Samuti ei kahjusta EO'i suhtes avaliku menetlushuvi puudumisega kriminaalmenetluse lõpetamine õiguskorra huve.</p>	<p>Määrata EOile kohustuseks heastada tsiviilhagi, tasuda riigitulusesse 100 eurot ja tasuda menetluskulud</p>

				Seega leiab kohus, et süüdistatava süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ning kriminaalmenetluse võib lõpetada	
17. 1-11-11277; 26.09.2012 HARJU	202 lg 1,3, lg.4; 121	<i>puudub</i>	<i>Puudub</i>	<i>puudub</i>	kohustada DK't hiljemalt 26. veebruariks 2013.a. hüvitama kannatanule GK tekitatud kahju summas 650 eurot
18. 1-12-2991; 02.10.2012 HARJU	202, 206; 122	OZ järjepidevalt kasutas füüsilist vägivalda oma poja DZ'i suhtes, lüües teda lahtise käega ja püksirihmaga erinevatesse kehapiirkondadesse, tekitades sellega lapsele füüsilist valu ja hematoome erinevates kehapiirkondades, sealhulgas: ajavahemikul jaanuarist 2011 kuni 04.02.2011 täpselt tuvastamata kuupäeval lõi oma poega DZ'it rihmaga alaselja piirkonda, põhjustades kannatanule füüsilist valu ja verevalumi selja alumisel poolel; ajavahemikul 01.06.2011 kuni 08.06.2011 täpselt tuvastamata kuupäeval lõi oma poega DZ'it erinevatesse kehapiirkondadesse, põhjustades kannatanule füüsilist valu ja kehavigastused: nahaalused verevalumid pealael, samuti parema tuhara ja reie piirkonnas.	Kohtusse saadeti kriminaalasi üldmenetluses, kuid kohtuistungil taotles prokurör kriminaalmenetluse lõpetamist KrMS § 202 alusel kohustusega teha üldkasulikku tööd 100 tundi ning tasuda kriminaalmenetluse kulud – kaitsjatasu ja koopiate kulud, sest OZ'le on esitatud süüdistus II astme kuriteo toimepanemises, milles süüdistatava süü ei ole suur ning kriminaalmenetluse jätkamiseks vajalik avalik menetlushuvi on ära langenud. OZ ning tema kaitsja toetasid taotlust, nõustudes üldkasuliku töö tegemisega ja kriminaalmenetluskulude tasumisega osaliselt, soovides säästa 8-aastast last kohtusse väljakutsumisest.	Kohus nõustub prokuröriga, et süüdistatava võimalik süü ei ole suur ja avalik menetlushuvi on ära langenud. Kannatanu SZ(lapse isa) on väljendanud nõusolekut kriminaalmenetluse lõpetamiseks ja nõusolekut lapse kokkusaamiseks emaga. Kohus peab vajalikuks väljendada seisukohta kohtuliku arutamise käigus uuritud tõendite kohta, sest tõendid on vastuolulised. Kohtuistungil mõlema vanema juuresolekul 8-a lapse ülekuulamine ja küsitlemine toimunud sündmuste kohta võib kahjustada lapse psüühikat, arengut ja tulevikku rohkem kui kriminaalmenetluse lõpetamine avaliku menetlushuvi puudumise korral. Kohtulahendist käesolevas kriminaalasjas võib sõltuda tsiviilvaidluse lahendamine lapse kasvatamise küsimuses, kuid ülaltoodud asjaoludel	KrMS § 202 lg.2 p.3 ja KarS § 69 alusel kohustada OZ tegema 100 tundi üldkasulikku tööd 6 kuu jooksul KrMS § 202 lg.2 p.1 alusel kohustada OZ't tasuma 6 kuu jooksul riigituludesse menetluskulud - kaitsjatasu summas 100,00 eurot ja kriminaaltoimiku koopiate kulu 0,90 eurot.

				nõustub kohus kriminaalmenetluse lõpetamisega 8-a lapse huvidest lähtudes.	
19. 1-11-4256 12.01.2012 Harju	202; 389 ¹ lg 1 – 22 lg 3	EF olles OÜ A nõukogu liige ja täites samaaegselt raamatupidaja ülesandeid on aidanud vaimselt ja füüsiliselt kaasa OÜ A juhatuse liikme AM poolt osahingu maksudeklaratsioonides valeandmete esitamisele maksukohustuse vähendamise eesmärgil, mille tulemusel jäi riigile maksudena laekumata kokku 10 994 461 krooni.	Prokurör taotles kohtuistungil kriminaalmenetluse lõpetamist EF suhtes KrMS § 202 lg 1 alusel järgmistel motiividel: Kriminaalasjas on leidnud kinnitust asjaolu, et süüdistatav EF ei ole olnud maksukuriteo organisaatoriks ega ka isikuks, kes oleks tegu valitsenud. Maksuhaldurile valeandmete esitamine on toimunud AM-i korraldusel ja ulatuses, mis oli temale ette antud, seetõttu ei ole E. F teopanus õigusvastase tagajärje saabumisse määrava tähendusega. Seega ei ole isiku karistamine vajalik õiguskorra kaitsmise huvides, sest kuriteoga kaasnev teoebaõigsus on väike, millega osutub kriminaalkaristuse kohaldamine ebaproportsionaalseks. Proportsionaalsuse põhimõttest tuleneb vajadus välistada karistuse kohaldamine juhtudel, mil see oleks teo asjaolusid silmas pidades ilmselgelt mittemõõdukas, mida tuleb ka käesolevas asjas silmas pidada. Eelnimetatud episoodis ei ole KarS § 389 ¹ sätestatud süüteoga rünnatav õigushüve niivõrd intensiivne, mis vajaks täiel määral karistuseõiguslike karistusmeetmete kasutamist. Üldpreventiivsetest kaalutlustest lähtudes ei ole isiku karistamine vajalik õiguskorra kaitsmise huvides, sest	Kohus leiab, et prokuröri taotlus kuulub rahuldamisele. EF nõustus kohtuistungil tasuma 09.juuliks riigituludesse 10000 eurot. EF on esitatud süüdistus kuriteole kaasaaitamises, mistõttu tema teopanus kuriteo toimepanemisel ja õiguskorra rikkumisel on väiksem. E.F ei ole kriminaalmenetlusest kõrvale hoidunud või takistanud tahtlikult menetluse läbiviimist. Kohus leiab, et arvestades eeltoodut, inkrimineeritavast kuriteost möödunud aega, mille jooksul süüdistatav on käitunud õiguskuulekalt ja et süüdistatav on nõus tasuma teatud summa riigituludesse, tema suhtes ei ole esitatud tsiviilnõudeid ning et puudub avalik menetlushuvi kriminaalmenetluse jätkamiseks, tuleb kriminaalmenetlus KrMS § 202 lg 1 kohaselt lõpetada	KrMS § 202 lg 2p 2 kohaselt määrata EF kohustus tasuda riigituludesse 10000 eurot.

			<p>pannes isikule kohustused tasuda rahaline kohustus riigile on saavutatud õigusrahu süüdistatava E. F poolt toime pandud tegudele hukkamõistva hinnangu andmisega ja sellele reageerides. Isikut ei ole varem kriminaalkorras karistatud, seega puudub eripreventiivsetest vajadustest lähtuvalt menetluse jätkamise ja isiku kriminaalkorras karistamise vajadus, samuti puuduvad igasugused kahtlused selle kohta, et isik ei tee antud seaduse rikkumisest vajalikke järeldusi ja jätkab õigusrikkumiste toimepanemist. Eeltoodu alusel puudub süüdistatava EF tegude suhtes avalik menetlushuvi. Süüdistatav on andnud nõusoleku ja võtnud kohustuse tasuda kindel summa riigituludesse.</p>		
<p>20. 1-11-1100 31.01.2012 Harju</p>	<p>202 lg 1; 263 p.1,4</p>	<p>RV-d ja PO-d süüdistatakse selles, et nemad alkoholi-joobes isikute grupis koos PO rikkusid vägivalda kasutades avalikku korda ja teiste isikute ning üldist õigusrahu, kuna avalikus kohas järjekorras provotseerisid konflikti ja põhjendamatult ründasid AGja PK'i.</p>	<p>Kohtuistungil prokurör esitas taotluse kriminaalmenetluse lõpetamise kohta KrMS § 202 lg.1 alusel, põhistades oma taotlust asjaoluga, et süüdistatavate süü ei ole suur ja avalik menetlushuvi puudub, tegemist on II astme keskmise raskusastmega kuriteoga. Lisaks on menetluse lõpetamise nõus ka kannatanud ning süüdistavad on andnud nõusoleku tekitatud kahju hüvitamiseks AG.</p>	<p>prokuröri taotlus on põhjendatud ning kuulub rahuldamisele. Avalik menetlushuvi menetluse jätkamiseks on olemas järgmistel juhtudel: 1. joobeseisundis toimepandud liiklusasutused kuriteod; 2. KVS § 4 nimetatud ametiisikute poolt toimepandud ametialased kuriteod, v.a väga tühiised kuriteod; 3. kergemate kuritegude puhul (nt pisivargused) isiku suhtes, kes on aasta jooksul toime pannud samalaadse kuriteo või kelle suhtes muud eripreventiivsed vajadused nõuavad menetluse jätkamist;</p>	<p>RV ja PO-l hüvitada solidaarselt AG tekitatud kahju: Ravikulud summas 2655.-krooni, murtud hamba parandus 4811.- krooni Saamatajäänud töötasu ajavahemiku 17.05.2008-31.08.2008 eest 5404.- krooni</p>

				<p>4. raskemate kuritegude puhul isiku suhtes, kes on 3 aasta jooksul toime pannud samalaadse kuriteo või kelle suhtes muud eripreventiivsed vajadused nõuavad menetluse jätkamist;</p> <p>5. isikuvastaste kuritegude puhul on „avalik menetlushuvi“ olemas juhul, kui kuritegu väljub kurjategija ja kannatanu ühisest personaalsest sfäärist (nt juhtumid, kui kuriteo ohvriks on langenud kurjategijaga mitteseotud isik, kes ise ei ole mingil viisil konflikti tekkimisele kaasa aidanud) või kui kannatanul ei ole võimalik piisavalt oma huve ise kaitsta (nt perevägivald, täiskasvanute kuriteod alaealiste vastu).</p> <p>„Süü ei ole suur“ nende kuritegude puhul, kus kergendavaid ja raskendavaid asjaolusid arvestades (eri- ja üldpreventiivseid kaalutlusi ei arvestata) ei pea karistus ületama sanktsiooni keskmist ehk teisisõnu – raskendavaid asjaolusid ei tohi olla rohkem kui kergendavaid.</p> <p>Käeoleval juhul on puuduvad süüdistatava suhtes ülalloetletud tingimused.</p> <p>Kriminaalmenetluse ese on teise astme kuritegu, RV ja PO süü ei ole suur ja avalik menetlushuvi puudub, tegemist on</p>	
--	--	--	--	--	--

				II astme kuriteoga. Lisaks on oluline asjaolu, et süüdistatavad on võtnud endale kohustuse tasuda kriminaalmenetluse kulud, maksta kindel kohtu poolt määratud summa riigituludesse ja hüvitada kannatanule kahju.	
21. 1-10-4551 20.02.2012 Harju	202; 121	GO olles turvatöötajana klubis A, klientidega tekkinud vaidluse käigus ründas põhjendamatult koos turvatöötaja OG ja garderoobitöötaja HS A Š-d	<i>Puudub</i>	Kohus leiab, et prokuröri taotlus kuulub rahuldamisele ning kriminaalasjas asjas menetlus lõpetamisele. Kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, kohtualuse süü ei ole suur, süüdistatavad on võtnud endale kohustusi seoses tekitatud kahjuga ja menetluskulude tasumisega, kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Kohus kuulas ära ka kannatanute seisukohad. Kannatanu avaldas kohtule, et ta loobub tsiviilhagist ja on kriminaalmenetluse lõpetamisega nõus. Kannatanu J.P avaldas, et prokuröri poolt pakutud tingimustel ei ole ka temal midagi menetluse lõpetamise vastu. Süüdistatavad avaldasid, et on menetluse lõpetamisega KrMS § 202 alusel nõus, nende sisukohta jagasid ka kaitsjad. Kohus leiab, et antud kriminaalasjas puudub avalik huvi ja on nõus prokuröri seisukohaga selles, et avalikku uudishimu ja avalikku huvi ei saa samastada..	kohustada GO hüvitama kannatanu JP,le tekitatud kahju summas 1400 eurot hiljemalt 01.03.2012.a. kohustada GO tasuma menetluskulud summas 187,59 eurot riigi tuludesse kuue kuu jooksul arvates määruse jõustumisest.

22. 1-11-7266 09.02.2012 Harju	202; 121	ES viibides xx asuva maja juures, lõi RV ühel korral rusikaga näo piirkonda, millega põhjustas kannatanule füüsilist valu ning tervisekahjustuse – esipurihamba kaotuse vasakul alumisel igemel	Prokurör taotles kohtuistungil süüdistatava suhtes alustatud kriminaalmenetluse lõpetamist seoses sellega, et tema süü ei ole suur, teda süüdistatakse teise astme kuriteo toimepanemises, varasemalt on ta kriminaalkorras karistamata.	Kohus leiab, et taotlus on põhjendatud. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ja süüdistatav on kriminaalmenetluse lõpetamisega nõus.	Süüdistatav avaldas kohtule, et ta on menetluse lõpetamise ja menetluskulude hüvitamisega nõus. Samuti on ta nõus hüvitama kannatanule tekitatud kahju summas 400 eurot.
23. 1-11-7504 07.02.2012 Harju	§ 202 lg.1§ 206; § 121	GM ja GM süüdistuses KarS § 121 järgi.	<i>puudub</i>	Lõpetada GM suhtes kriminaalmenetlus KarS § 121 järgi esitatud süüdistuses KrMS § 202 lg.1 alusel otstarbekuse kaalutlusel. Lõpetada GM suhtes kriminaalmenetlus KarS § 121 järgi esitatud süüdistuses KrMS § 202 lg.1 alusel otstarbekuse kaalutlusel.	Kohustada GM't tasuma 200 eurot sihtotstarbeliseks kasutamiseks üldsuse huvides MTÜ-le "XXX" Kohustada GM'it tasuma kohtu poolt määratud summa, s.o. 200 € sihtotstarbeliseks kasutamiseks üldsuse huvides SOS LEÜ. Kriminaalmenetluskulud –jätta riigi kanda. Kohustada GM'ta GM't hüvitama solidaarselt 3 kuu jooksul kannatanu AS'ile tekitatud kahju summas 300 eurot, milline tasuda AS'i arveldusarvele xxx.
24. 1-11-11891 24.01.2012 Harju	202 ; 199	AJ isikuna, kes on varem toime pannud varguse, grupis ja ühtse tahtlusega koos RA ning AJ kaasaaitamisel, varastas JI kuuluva veoauto väärtusega, mille AJ ja RA omavahel kooskõlastatult lasid püksiautoga viia angaari.	Põhja Ringkonnaprokuratuuri prokurör Leelet Kivioja esitas taotluse kohtuistungil kriminaalmenetluse lõpetamiseks süüdistatavate suhtes KrMS § 202 alusel,	Kohus leiab, et taotlus kuulub rahuldamisele, kriminaalasja materjalidest nähtuvalt kriminaalmenetluse esemeks on teise astme kuritegu, süüdis-	tasuda riigi tuludesse menetluskulud 265.19 eurot ja tasuda riigi tuludesse 300 eurot. Kohustuse täitmise

		Samuti AJ ühtse tahtlusega koos RA varastas samast kohast ja samal ajal OÜ-le PLF kuuluva ja JI vastutavas kasutuses oleva haagise, mille RA viis eelnevalt AJ kooskõlastatult veoauto, abil Kalda tänaval olevale platsile.	leides, et tegemist on teise astme kuriteoga. Kõikidel süüdistatavatel on olemas kindel sissetulek ja elukoht, kõik nad on eelnevalt kriminaalkorras karistamata, AJ on karistatud väärteokorras. Kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi. Süüdistatavad on nõus kriminaalmenetluse lõpetamisega nende tegevuse suhtes tingimusel, et nad peavad tasuma kriminaalmenetluse kulud ja kindla summa riigituludesse või tegema üldkasulikku tööd, valides neile KrMS § 202 lg 2 alusel kohustuse ja samuti kohustuse tasuda kriminaalmenetluse kulud.	tatavad on varem karistamata, süüdistatavate süü ei ole suur ja kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub avalik menetlushuvi ning kriminaalmenetluse võib lõpetada, pannes süüdistatavale kohustuse määratud tähtjaks tasuda menetluskulud riigi tuludesse ja tasuda kindel summa riigi tuludesse.	tähtjaks määrata:5 kuud pärast kohtumääruse jõustumist.
25. 1-11-12578 16.02.2012 Harju	202 lg 1; 121 ja 120	alkoholijooobes süüdistatav lükkas ümber voodi, millel istus kannatanu, kannatanu kukkus põrandale, kuid valu ei tundud. Viie minuti möödumisel võttis süüdistatav kannatanul mõlemast käest tugevasti kinni ja tiris kannatanut teise tuppa, tekitades kannatanule kätes füüsilist valu. Jõudnud teise tuppa, tõukas süüdistatav püsti seisnud kannatanut, mille tulemusena kannatanu kukkus ja lõi kukkumise tõttu oma parema käe vastu diivani pesukasti. Selle tagajärjel kannatanule sai tekitatud füüsilist valu ja tervisekahjustuse, nimelt parema käe neljanda sõrme luu murdu. Seejärel ähvardas süüdistatav kannatanut tapmise ja tervisekahjustuse tekitamisega, nimelt võttis noa, istus põrandal lamava kannatanu peale, vehkis noaga, asetas noa kannatanu kõrile, tekitades kannatanul hirmu elu ja tervise pärast.	Põhja Ringkonnaprokuratuuri ringkonnaprokurör Anneli Lumiste on esitanud kohtule taotluse kriminaalasjas nr. XXX kriminaalmenetlus lõpetada MT suhtes KrMS § 202 lg 2 alustel.	Tulenevalt kolmeastmelisest deliktistruktuurist asutakse isiku süü küsimust hindama pärast seda, kui tuvastatud on teo koosseisupärasus ja õigusvastus. Kuriteod, milles MT süüdistatakse, on II astme kuriteod. KarS § 120 kvalifitseeritava kuriteo eest näeb karistusseadustik ette rahalise karistuse või kuni üheaastase vangistuse. KarS § 121 järgi kvalifitseeritava kuriteo eest näeb karistusseadustiku eriosa karistusena ette vähemalt 1 aasta vangistust. Kohtunik nõustub prokuröri taotluses toodud motiividega selle kohta, et süüdistatava süü ei ole suur, mistõttu kriminaalmenetluse jätkamiseks puudub	tasuda riigituludesse kriminaalmenetluse kulud summas 247, 97 eurot; tasuda riigituludesse 400 eurot

				avalik menetlushuvi.	
--	--	--	--	----------------------	--

Lihtlitsents lõputöö reprodutseerimiseks ja lõputöö üldsusele kättesaadavaks tegemiseks

Mina, Johanna Valem (sünnikuupäev: 09.10.1988),

1. annan Tartu Ülikoolile tasuta loa (lihtlitsentsi) enda loodud teose „Otstarbekuse põhimõtte süüteomenetluses”, mille juhendaja on Heino Tõnismägi,
 - 1.1.reprodutseerimiseks säilitamise ja üldsusele kättesaadavaks tegemise eesmärgil, sealhulgas digitaalarhiivi DSpace-is lisamise eesmärgil kuni autoriõiguse kehtivuse tähtaja lõppemiseni;
 - 1.2.üldsusele kättesaadavaks tegemiseks Tartu Ülikooli veebikeskkonna kaudu, sealhulgas digitaalarhiivi DSpace'i kaudu kuni autoriõiguse kehtivuse tähtaja lõppemiseni.
2. olen teadlik, et punktis 1 nimetatud õigused jäävad alles ka autorile.
3. kinnitan, et lihtlitsentsi andmisega ei rikuta teiste isikute intellektuaalomandi ega isikuandmete kaitse seadusest tulenevaid õigusi.

Tallinnas, 01.05.2013